

Giới thiệu Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo

Truyện Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo của tác giả Nhất Sinh Bán Nhân là một câu chuyện thuộc thể loại truyện ngôn tình bách hợp.

Ở một quán trà tao nhã, bên cạnh quầy thu ngân một cái đầu nho nhỏ nhô lên, lộ ra đôi mắt đang tích cực di chuyển nhìn quét một vòng hai tầng quán trà, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại ở gương mặt xinh đẹp của nữ nhân đang ngồi dựa vào song cửa sổ. Và từ đó có một tình yêu bắt đầu, một nỗi dấn vặt lên ngôi.

Mời các bạn cùng theo dõi nhé.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Gặp Nhau Ở Quán Trà

Có một số thuật ngữ mình vẫn giữ nguyên để không làm mất đi chất bách hợp tiểu thuyết, thay vào đó mình sẽ đánh dấu * các bạn ráng chịu khó kéo xuống coi chú thích nhé J

1. Gặp Nhau ở Quán Trà

Ở một quán trà tao nhã, bên cạnh quầy thu ngân một cái đầu nho nhỏ nhô lên, lộ ra đôi mắt đang tích cực di chuyển nhìn quét một vòng hai tầng quán trà, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại ở gương mặt xinh đẹp của nữ nhân đang ngồi dựa vào song cửa sổ. Nữ nhân bộ dạng thật là động lòng người, dáng người S line, mái tóc màu hạt dẻ thỉnh thoảng phiếm quang, Tiễn Tiểu Háo oai oai đầu, nhìn tóc của nàng thì thảo làm bầm một mình” Dùng phiêu nhu, thật tự tin, chả hiểu sao nàng không đi đóng quảng cáo đầu gối nhỉ.....” Nói xong, Tiễn Tiểu Háo một lần nữa hướng mắt về phía nàng, chỉ thấy ánh mắt nàng lúc này híp lại khoe miệng mỉm cười, nửa người trên chống cằm tựa vào ở bàn, trên bàn trà bày biện một cái bánh kem nhỏ. Mặt trên còn cắm một ngọn nến.

Nàng mừng sinh nhật một mình sao? Tiễn Tiểu Háo cảm thấy nữ nhân có khí chất giống miêu này có chút đáng thương. Cái bánh kem kia lúc ăn lúc hiện trước mắt Tiễn Tiểu Háo, rốt cục Tiễn Tiểu Háo ngồi không yên, đem khuôn mặt phi nộn mang về trẻ con của mình lộ ra, mân hế miệng đứng lên đi về phía mỹ nữ.

“Tiểu thư, bản quán trà không thể mang rượu và điểm tâm của nơi khác vào, vì thế cái bánh kem này, em thu chị 100 được rồi.” Ngồi xuống đối diện mỹ nữ, Tiễn Tiểu Háo nâng cằm nhìn nàng cười mị mị nói. Lúc này trong đầu nàng đã hiện ra hình ảnh “Mao Chủ tịch”* màu đỏ.

Đúng vậy, Tiễn Tiểu Háo chính là lão bản của quán trà, đây là một quán trà hiện đại phổ biến khắp nơi đâu cũng có thể thấy, tuy Tiễn Tiểu Háo đã cố gắng khơi dậy nét cổ đại cho quán, vì vậy nàng đã đi mua rất nhiều cái điều, còn có hoàng hoa lê mộc bàn trà, thậm chí ngay cả ghế đều là gỗ, nhưng vì Tiễn Tiểu Háo bản chất yêu tiền nên quán trà đến nay rốt cục vẫn chưa thể thoát ra nét cổ đại, đương nhiên, nó bề ngoài thoát nhìn vẫn là thực từ xưa, nhưng thực chất nó tựa như một cái quán lai tạp kỳ quái, bên trong cái gì đều có bán, không hề toát ra sự tao nhã mà một quán trà nên có, Tiễn Tiểu Háo luôn tiếp khách với phương châm “khách hàng là thượng đế”, thượng đế muốn cái gì nàng đều có thể thỏa mãn, từ điểm tâm cho tới cây tắm, đương nhiên điều kiện tiên quyết là thượng đế phải có rất nhiều “Mao Chủ Tịch”.

“Hửm? Tiểu muội muội, em nói xem quán trà này tại sao không ang bánh ngọt vào a?” Sở Cố Hoài hế miệng cười, đôi mắt híp lại cũng bắt đầu mở ra, sau đó dùng đôi mắt nâu bất động thanh sắc đánh giá Tiễn Tiểu Háo, Sở Cố Hoài thấy cô gái ngồi đối diện thoát nhìn còn chưa tới 20, mặt mang vẻ trẻ con phi nộn, đôi mắt thật to, tóc tùy ý cột thành đuôi ngựa, trên tay còn đeo một chuỗi màu đỏ giống như san hô châu đồ vật này nọ. Thật đúng là một cái tiểu nữ sinh, lúc mình bằng tuổi nàng cũng không được như vậy, Sở Cố Hoài thầm nghĩ. Bỗng nhiên sinh ra ý tưởng muốn trêu chọc tiểu hài tử này.

“Có thể mang vào nhưng phải trả tiền.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị nói. Đôi mắt to tròn luôn ngấm vào cái bánh kem trên bàn trà, hình như là vị trà xanh, nàng rất muốn ăn.

“Hử? Nhưng mà hiện tại chị không mang nhiều tiền như vậy, làm sao bây giờ?” Sở Cố Hoài nói xong vuốt nhẹ mái tóc dài xả bên hông, bộ dáng thoải mái không giống người không mang đủ tiền nào.

“A, không, không mang đủ tiền? Kia..... Vậy em thu 50 thôi a.” Tiễn Tiểu Háo nghiêng nghiêng cái đầu có chút do dự nói. Hồng hồng hế ra” Mao Chủ Tịch” lập tức tan thành mây khói.

Một nửa giá tiền, nàng có chút buồn rầu nghĩ tới.

“Nhưng hiện giờ trên người chị một phân tiền cũng không có.” Sở Cố Hoài mân hế miệng nói.

“A, kia, chị, cái kia, trà.....” Tiễn Tiểu Háo nhìn chằm chằm trên bàn trà lấp bắp nói, đầu lòng muốn chết, đây chính là loại trà thượng hạng nha, một cành một lá sơ chế cô trượng mao tiêm, hơn tám trăm một cân đầu!

“Hahaha..... Tiểu muội muội, em thật đáng yêu, bắt quá lát nữa chị còn có việc, không thể cùng em đùa, hẹn gặp lại.” Sở Cố Hoài nhìn bộ dáng buồn rầu của Tiểu Tiểu Hảo nhìn không được bật cười, từ trong ví tiền lấy ra một trăm đồng nhét vào trong tay Tiểu Tiểu Hảo, hướng nàng suy một cái mị nhân.

“Đây, cho em, coi như tính tiểu phí.”

Nói xong, nàng liền đưa Tiểu Tiểu Hảo hai trăm đồng, sau đó một thân tao nhã đứng lên đi về phía cửa. Tiểu Tiểu Hảo ngây ngốc nhìn bóng dáng Sở Cố Hoài, trong đầu chỉ còn lại một câu” Nữ nhân này, thực gọi cảm a.”

Sở Cố Hoài hôm nay mặc một kiện màu đen quần lễ phục bó sát người, xứng với một đôi guốc màu đen, hiện ra hai chân thon dài trắng nõn, Tiểu Tiểu Hảo bỗng nhiên có ý nghĩ “mình không nên đến đây”.

“Mình vẫn là nữ mà.....”

Lắc lắc đầu, Tiểu Tiểu Hảo đem trong tay” Mao Chủ Tịch” đi về hướng quầy.

Ở trong mắt nàng, tiền mới là vương đạo.

Ra quán trà, Sở Cố Hoài đi về nhà mình, ngoài căn hộ ở nội thành này ra thì ở thành thị giao khu cùng bờ biển nàng cũng có biệt thự của riêng mình, bắt quá cũng chỉ là rảnh rỗi mua, ngẫu nhiên đi chọn, bởi vì công tác quan hệ, bình thường đều là trụ ở nội thành căn hộ này, bởi vì có thể lực cường, có danh có tiếng, tiền nàng kiếm được đủ để thư thả thoải mái tiêu xài cả đời, không biết có phải tại nàng muốn khiêu chiến bản thân mình hay bởi vì tham dục của con người, Sở Cố Hoài cũng không tính toán đem mình buông thả thoải mái một chút, lâu lâu tự mình quyền buông thả bản thân vài ngày giả lại cảm thấy hư không, tựa như hôm nay, cư nhiên rảnh rỗi chạy tới quán trà uống trà, còn bị tiểu cô nương xảo trá, nhớ tới biểu tình đáng yêu của Tiểu Tiểu Hảo, Sở Cố Hoài khỏe miệng cong lên một chút.

Sau khi lên trung học, Sở Cố Hoài chưa bao giờ nghĩ đến sinh nhật, người trong nhà tuy không quên nhưng bởi vì biết nàng không thích nên cũng chưa từng tổ chức đường hoàng, phần lớn thời gian nàng đều về nhà cùng mọi người ăn bữa cơm, kỳ thật bọn hắn có thể bỏ thời gian bởi nàng ăn bữa cơm đã là một chuyện xa xỉ, nhưng hôm nay Sở Cố Hoài cũng không biết mình bị làm sao, tự dưng cảm thấy một mình ở nhà vượt qua sinh nhật 26 tuổi có chút cô đơn tịch mịch, vì thế nàng mua bánh ngọt ngồi ở quán trà, nghĩ muốn bình an yên tĩnh qua một buổi chiều, không nghĩ tới lại bị một cái tiểu cô nương giáo huấn, dù sao hôm nay mình được thoải mái cười một bữa cũng coi như đáng giá đi.

Nghĩ như vậy, rất nhanh đã về đến nhà, Sở Cố Hoài lấy ra chìa khóa mở cửa, Mặc Dịch lập tức từ trên sofa nhảy xuống, hình như nó đang đợi Sở Cố Hoài trở về. Mặc Dịch là một con mẩu tuyệt diệu, có bộ lông trắng muốt mềm mại. Nó được Sở Cố Hoài mua về từ một năm trước, lúc ấy nó lớn bằng mèo con mới sinh, Sở Cố Hoài đi ngang qua cửa hàng thú cưng, thấy đôi mắt to tròn của nó nhìn mình, không hiểu sao lúc đó lại nhất thời xúc động mua về, chăm sóc nó quả thật có chút phiền toái, bắt quá mùa đông ôm nó thật sự là rất thoải mái. Tuyệt diệu phi thường ôn thuận im lặng.

Chỉ khi cao hứng nó mới phát ra âm thanh “Lạc lạc”, hơn nữa đối với người yêu thích sạch sẽ như Sở Cố Hoài mà nói, nàng đối với tiểu súc vật này vừa lòng nhất một chuyện, đó là nó tự mình đi WC.

Sở Cố Hoài cời giày rồi đi vào nhà, nàng thoải mái quăng mình trên sofa, Mặc Dịch thuần thục nhảy lên sofa chôn cơ thể của nó ở trong lòng ngực Sở Cố Hoài, Sở Cố Hoài sờ sờ nó, tiện tay lấy ra di động, y như dự liệu của mình, 10 cuộc gọi nhớ, 30 tin nhắn chưa đọc.

Nhíu nhíu mày, mới có một buổi chiều không nhìn di động thôi mà.

Chú thích:* Mao Chủ Tịch là hình trên tiền nhân dân tệ bên TQ, như bên mình có Bác Hồ trên đồng. Đối với Tiểu Hảo Mao Chủ Tịch tượng trưng cho tiền.

Cách xưng hô mình sửa lại cho phù hợp với thời hiện đại và phù hợp với các mối quan hệ của từng nhân vật trong truyện bạn nào không thích thì ỉnh xin lỗi nhé. Lần đầu edit khó tránh khỏi có sai sót, mọi người cứ thẳng thắn góp ý, mình sẽ sửa sau.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiểu Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Quân Thành Luật Sư Vụ Sở

2. Quân Thành Luật Sư Vụ Sở ...

Sở Cố Hoài ấn mở khóa bắt đầu xem từng tin nhắn, phần lớn là bằng hữu và cấp dưới nhắn chúc mừng sinh nhật. Xem hết tin nhắn, Sở Cố Hoài mới nhìn tới cuộc gọi nhớ, có ba mẹ, ông ngoại, còn có em trai, cuối cùng năm cuộc còn lại tất cả đều là của Tề Tiểu Mi gọi.

Sở Cố Hoài hít một hơi, xem ra hôm nay nàng phải dùng tất cả thời gian buổi chiều để trả lời hết đồng tin nhắn và tiếp những cuộc điện thoại này rồi, chỉ có trời mới biết bọn hắn có bao nhiêu chuyện để nói, mỗi lần gọi lại đây ít nhất nửa tiếng mới mong được cúp điện thoại.

“Gọi có chuyện gì?” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ vẫn là quyết định trước tiên nên gọi lại cho Tề Tiểu Mi, người có nhiều chuyện để nói nhất.

“Chuyện gì hả, sinh nhật gọi cậu chúc mừng một chút bộ không được à?” Tề Tiểu Mi bắt đầu nói.

“Sao lại không được, đương nhiên có thể, chỉ là mình không hứng thú, mình cúp máy đây.” Giọng điệu Sở Cố Hoài mang ý cười, tất nhiên Tề Tiểu Mi biết rõ tính cách của nàng, càng cảm thấy giả dối. Nhưng lại không có biện pháp, Sở Cố Hoài cứ như vậy, vẫn là bộ dạng này chúc phúc nàng, nàng thật chờ mong ai đó có thể khiến cho nàng lộ ra chân tình.

“Đừng có công sự.” Tề Tiểu Mi sợ Sở Cố Hoài thật sự cúp điện thoại, liền nói thật.

“Ừ, nói đi.”

“Vụ kiện kinh tế kia, cậu định làm sao?” Tề Tiểu Mi hỏi, trong lòng hít một hơi, Lão Đại rất ít tiếp vụ kiện ngoại trừ những vụ kiện kinh tế và một số vụ kiện lấy bên công ích tố tụng, vì lẽ đó khiến cho các nàng cảm thấy lần này rất áp lực, bất quá cũng không có biện pháp, ai biết mình là phạm nhân công ăn lương chứ, tóm lại sẽ có áp lực.

“Cho An An tiếp.” Sở Cố Hoài không chút do dự nói.

“Cái gì! Thật sự cho nàng tiếp? Vụ kiện lần này rất lớn a! Hơn nữa lợi nhuận rất cao, đánh thắng thì chi phí ở sự vụ sở hơn nửa năm có thể giải quyết.” Tề Tiểu Mi có chút kích động, đây là vụ kiện lớn a, không phải chuyện đùa.

“Sao cậu biết An An đánh không thắng? Gần đây mình không muốn tiếp vụ kiện.” Sở Cố Hoài nhún mày, vuốt ve Mặc Dịch đang nằm trên đùi mình.

“Biết là vậy, nhưng chỉ cần cậu có nói là có thắng, An An có tới 50% là không thể thắng.” Tề Tiểu Mi phân tích.

“Mình tin tưởng An An, coi như nàng đã là một trong những trụ cột của sự vụ sở. Sự vụ sở của chúng ta tiếp nhiều vụ kiện còn khó hơn, vụ kiện lần này không lẽ làm không được.”

Sở Cố Hoài đối với luật sư sự vụ sở của mình tuyệt đối có tự tin, dù sao mình cũng là vĩ đại nhân nên sự vụ sở -nơi của nàng quản lý tự nhiên cũng là thực vĩ đại, sự thật chứng minh Sở Cố Hoài không có nghĩ sai, Quân Thành là luật sư sự vụ sở đứng đầu cả nước, chỉ cần Quân Thành tiếp vụ kiện, trăm phần có tám mươi mấy phần thắng, cho dù bị cáo đã bị đề nghị án tử, Quân Thành luật sư cãi riết cũng sẽ biến thành hoàn tử thậm chí không tử. Đương nhiên, chuyện gì cũng có cái giá của nó, Quân Thành thu phí không phải người bình thường có thể gánh được. Hơn nữa là Quân Thành Lão Đại Sở chủ nhiệm. Tất cả mọi người đều biết Quân Thành quản lý kiêm chủ tịch luật sư Sở Cố Hoài thỉnh thoảng cũng sẽ tiếp vài vụ kiện nàng cho rằng nó thú vị, những vụ kiện đó nàng không thu phí. Bất quá những vụ kiện như thế bình thường đều là Sở Cố Hoài vì giúp người nên nàng không thu luật sư phí. Vì thế nàng còn sáng lập một hiệp hội luật sư. Chuyên trợ giúp người dân khốn khổ, đương nhiên là tự nguyện nhập hội, hơn nữa nàng tiếp tất cả vụ kiện đều không có thù lao, tất nhiên đã có rất nhiều vị luật sư nổi tiếng nguyện ý gia nhập, có lẽ nó cũng có mị lực như Sở Cố Hoài.

Tề Tiểu Mi thật sự là không thể lý giải nổi ý tưởng của Sở Cố Hoài, nàng nhìn Sở Cố Hoài cũng không giống người xử sự theo cảm tính, thậm chí có thể nói là vô lương, vì cái gì hàng năm nàng đều kiên trì tiếp ít nhất hai vụ kiện bên công ích tố tụng, Tề Tiểu Mi đột nhiên cảm thấy Sở Cố Hoài rất thần bí.

“Biết. Lát nữa mình sẽ nói với nàng sau.” Tề Tiểu Mi không phản bác Sở Cố Hoài nữa.

“Ừm, còn có chuyện gì không?”

“Cậu khi nào thì trở về sự vụ sở?” Tề Tiểu Mi buồn bực hỏi han, Sở Cố Hoài không đến các nàng đều cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó, loại này cảm giác không mấy dễ chịu.

“Không biết, chờ xem đã, tới lúc cản trở về ắt sẽ tự động về, tốt lắm, cậu bận đi, có việc thì lại gọi điện thoại ỉn.” Nói xong, Sở Cố Hoài liền treo điện thoại.

“Mặc Dịch, cưng thích Tiểu Hảo Từ* không?”

Sở Cố Hoài cúi đầu hỏi Mặc Dịch, bắt tri bắt giác hé miệng cười, nàng hôm nay là làm sao vậy, tựa hồ không giống nàng mọi khi.....

Mà lúc này Tiểu Hảo Từ, tâm tình của nàng tựa hồ không giống Sở Cố Hoài chút nào, Sở Cố Hoài một bước ra khỏi quán trà, nàng lập tức đem nàng quên sạch không còn một mảnh, điều duy nhất nàng nhớ rõ chính là một mỹ nữ bo nàng hai trăm, còn để lại cái bánh ngọt trà xanh cho nàng ăn. (tội nghiệp Hoài tỷ =)))

“Lão bản.” Một nữ viên công ở quầy trà gọi Tiểu Hảo Từ.

“Hi hi hi hi hi.”

“Lão bản.”

“Hi hi hi hi hi.”

“Lão bản!!!!!!”

Cuối cùng, nữ viên công vẫn là chịu không nổi Tiễn Tiểu Háo biểu tình phát điên ngậy ngô cười, tiến đến bên tai nàng rống lên một câu, trò này làm Tiễn Tiểu Háo đang trong mộng tài lộc bị đánh thức.

“Cái, cái gì, Tiểu Vi! Cậu dọa chết mình, la lớn như vậy để làm chi?” Tiễn Tiểu Háo vỗ ngực oán giận nói.

“Mình kêu cậu ba lần a!” Tiểu Vi bắt mẫn phản bác.

“A, có sao, ờ, được rồi, chuyện gì a?” Tiễn Tiểu Háo mệt mỏi nói.

“Hi hi, lão bản, Tần Tây ca mấy ngày nay như thế nào cũng chưa đến?” Tiểu Vi siểm nị hỏi.

“Cậu làm ơn đừng gọi hán ca đi, mình nghe nói da gà muốn chết.” Tiễn Tiểu Háo liếc một cái xem thường, Tần Tây nhỏ hơn nàng gần 3 tuổi đâu.

“Tại sao a, kêu Tần Tây ca rất dễ nghe.” Tiểu Vi vẽ mặt hạnh phúc lâm vào thế giới mộng ảo của mình. Cứ như là nàng thấy Tiễn Tần Tây cười một con ngựa màu rậm nắng hướng nàng đi tới.

“Nè, lại mơ giữa ban ngày, mình từng nói với cậu rồi mà, cậu ít nằm loại mộng không thực tế này đi, Tần Tây nhà mình không có khả năng ngó tới cậu.”

“Chị ơi.”

Trong lúc Tiễn Tiểu Háo đang tận tình khuyên bảo Tiểu Vi, Tiễn Tần Tây từ ngoài cửa đi vào, cười gọi Tiễn Tiểu Háo một tiếng.

“Nha! Tần Tây ca, anh đã đến rồi!!!” Tiễn Tiểu Háo còn chưa giảng đạo xong, Tiểu Vi liền nhanh chóng đi lên nghênh đón.

“Khụ, Tiểu Vi a, buổi chiều hảo.” Tiễn Tần Tây xấu hổ chào Tiểu Vi, với hán mà nói đối phó khó chơi mỹ nữ hoặc là quý tộc tiểu thư đều thực nhẹ nhàng, nhưng gặp tính khí nữ hài tử giống như tỷ tỷ thì hán quả thật không có biện pháp.

“Ra đây làm gì, làm gì hà! Lại lười biếng mình trừ cậu tiền lương!” Tiễn Tiểu Háo chịu không nổi Tiểu Vi rống lên một câu.

“Đi liền đây nè, hung dữ như vậy làm chi a, Tần Tây ca, anh chờ em nha, em lau bàn xong liền tới đây tìm anh.” Tiểu Vi than thở cầm lấy khăn lau đi lên lầu hai.

“Sao lại tới nữa? Công ty không bận sao?” Sau khi Tiểu Vi tránh ra, Tiễn Tiểu Háo lúc này mới đi qua vỗ vai Tiễn Tần Tây, quan tâm hỏi han.

“Dù bận cũng phải lại đây a, đã ba ngày em không nhìn thấy chị.” Tiễn Tần Tây làm nũng nói. Người bên ngoài tuyệt đối không thể tượng tượng ra bộ dáng Tiễn Tần Tây lâm trước mặt Tiễn Tiểu Háo ngay lúc này.

Tiến Tần Tây tuổi trẻ đã có công ty quảng cáo của riêng mình, hơn nữa diện mạo tuấn lãng, ở giới quảng cáo có biệt danh là “Kim Cương Vương Lão Ngũ”, chẳng qua hán có vẻ ngoài lạnh lùng, khi công tác thì lại tâm ngoan thủ lạt*, có quy tắc làm việc độc đáo riêng, khiến cho rất nhiều nữ nhân có ý nghĩ muốn tiếp cận rồi lại sợ hãi. Hiển nhiên Tiễn Tiểu Háo không biết em trai của mình ở trong mắt người khác là như thế nào, nàng chỉ biết em trai của mình là nam nhân tốt nhất trên thế giới.

“Lần sau không cho đến tìm chị, nếu muốn chị sẽ tự đến công ty tìm em, em đã thức đêm công tác rồi buổi chiều lại còn đến đây xem chị vài lần.” Tiễn Tiểu Háo thấy đôi mắt thâm quầng của Tiễn Tần Tây, có chút đau lòng.

Chú thích:

*tâm ngoan thủ lạt: thủ đoạn tàn nhẫn, lòng dạ độc ác.

*Tiểu Háo Tử: chuột con

Háo Tử cũng là tên cún con của Tiễn Tiểu Háo

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Tiễn Tần Tây

3. Tiễn Tần Tây ...

Như vậy nhàm chán” Yên tâm đi chị, em không phải là nhọc chất nữ lưu*.” Tiễn Tần Tây lôi kéo Tiễn Tiểu Háo ngồi xuống.

“Chị nè, vài ngày nữa là sinh nhật ba, em tới đón chị cùng đi, đã lâu chúng ta không về.”

“Không phải đâu..... Vừa mới trở về, không cần thiết.....” Tiễn Tiểu Háo mân mê miệng, có chút không tình nguyện.

“Ba sinh nhật á chị. Chị, mới đi ra vài năm đã trở nên không lương tâm như vậy, trước đây chị thân với ba nhất.”

“Nói sau đi, Đại ca Nhị ca cũng thương chị, trong nhà chỉ có một đứa con gái, chị liền..... Ách, khụ.....” Tiễn Tàn Tây có chút xấu hổ cười nói.

“Chị biết, chị biết! Nhưng Đại ca và Nhị ca thật sự quá khoa trương nha, ba mẹ cũng vậy, coi chị y như là chủ tịch quốc gia.

“Bằng không ngày mai em gọi điện thoại qua nói bọn họ..... Đừng khoa trương quá.” Khóe miệng Tiễn Tàn Tây run rẩy.

“Ý kiến này không tệ lắm.” Tiễn Tiểu Háo nheo lại ánh mắt gắt gât đầu.

“Chị, lát nữa em dẫn chị đi ăn cơm, chị muốn ăn cái gì? Món Pháp, món Hàn Quốc, món Nhật Bản, hay là..... Hải sản?” Tiễn Tàn Tây cau mày đếm tới, mấy chỗ này đều là những nhà hàng mà các hộ khách thiên kim thích hẹn hán đi. Chị cũng là nữ, có lẽ cũng thích mấy chỗ này đi, hán nghĩ như vậy.

“Cần gì lãng phí thế, mấy nhà hàng này vừa sang trọng lại không có lời, chị cho em biết, trên đường Hoài Hải mới mở một quán ăn, ăn vừa ngon lại vừa sạch, hiện tại tân khai trương còn chưa hết đâu, còn tặng mâm trái cây.” Tiễn Tiểu Háo vừa đi vừa nói, cười lộ lên ánh mắt mỉa thành một sợi chỉ, có thể tiết kiệm thiệt nhiều tiền a.

“Vây đi thôi, chị thích là được rồi.” Tiễn Tàn Tây cười cười, lại một lần nữa nhận thấy chị hán và những nữ nhân khác bất đồng.

Quán Hoài Hải

“A, hai bát thịt bò, một tô hoành thánh tôm, còn có một mâm toán nhưng du mạch, cảm ơn.” Tiễn Tiểu Háo nói với lão bản nướng.

“Được, rất nhanh sẽ bung lên ngay.”

Lão bản nướng xé tờ đơn rồi quay về nhà bếp, diện tích quán rất nhỏ, tổng cộng có bốn cái bàn, trừ bỏ hai chị em Tiễn Tiểu Háo, ba bàn còn lại đều đầy người.

“Chị, tại sao chị vẫn không chịu bàn bạc chuyện theo em cùng nhau ở chung? Em nơi đó lại không phải không phòng.” Tiễn Tàn Tây thủy chung vẫn không hiểu tại sao Tiễn Tiểu Háo tình nguyện ở viên công tước xá cũng không chịu ở biệt thự hơn ba trăm thước còn có hoa viên của hán.

“Hỗn đản*, em còn phải kết hôn sinh tiểu hài tử, chị đi để làm chị, làm bóng đèn* à?” Tiễn Tiểu Háo bạch nhãn liếc Tiễn Tàn Tây một cái, tiểu tử này đã lớn như vậy nhưng vẫn chưa muốn kết hôn a.

“Chị thật sự nghĩ xa xôi quá rồi a.....” Tiễn Tàn Tây khóe miệng run rẩy, có đôi khi hán thật sự cảm thấy Tiễn Tiểu Háo rất giống mẹ hán, nói dong nói dài, cái gì cũng quản, từ chuyện yêu đương cho tới y phục, tắm rửa, cắt tóc, kỳ quái chính là hán cũng cam chịu như vậy, có thể đây là bọn hán từ nhỏ đến lớn trải qua có quan hệ đi.

“Chị chính là chị của em nha, đúng rồi, lần trước chị đi công ty tìm em, chị nhìn thấy em cùng một nữ hài tử tán gẫu rất là vui nha, nói cho chị biết, có phải đàm luận ái hay không a.” Về mặt Tiễn Tiểu Háo cười gian hời. Không có một chút phong phạm của một người chị.

“Người nào?” Tiễn Tàn Tây có chút sững sờ, bởi vì công tác quan hệ hán tiếp xúc nữ hài tử cũng không ít.

“Là người kia, mặt mũi xinh đẹp, ánh mắt thật to còn có hai cái má lúm đồng tiền. Túi xách của nàng y chang cái của chị, có phải em tặng không?” Tiễn Tiểu Háo lóe mắt to hời.

Nàng lần trước đi tìm Tàn Tây muốn hỏi hán có muốn đi du nhạc viên với nàng hay không, ai ngờ lại nhìn thấy Tàn Tây đang trò chuyện vui vẻ với một nữ hài tử, trong tay nữ hài tử kia còn cầm túi xách giống y như nàng, túi xách của nàng là Tiễn Tàn Tây tặng, bởi vậy nàng nghĩ rằng túi xách của nữ hài tử kia cũng có thể là em trai mình tặng cho.

Tiến Tàn Tây hoàn toàn á khẩu với Tiễn Tiểu Háo, nàng nghĩ hán là người rảnh rỗi không có việc gì làm nên đưa tiền cho người khác tiêu hay sao, có tiền cũng không thể tiêu xài phung phí như thế a. Nói sau, hán nhớ tới Hạ Hàm Lạc kia thì trong lòng dâng lên không ít buồn bực, sao hán có thể hội cùng nàng chung một chỗ được cơ chứ.

“Công tác quan hệ mà thôi.”

“Sao.....” Tiễn Tiểu Háo hiển nhiên là có chút thất vọng. Nàng rất thích nữ hài tử kia, thoát nhìn rất đáng yêu. Nếu có người em dâu như thế thì sau này mình sẽ không còn buồn chán nữa.

“Hahaha, chị đáng yêu quá đi a.” Tiễn Tàn Tây nhin không được cười ra tiếng, nâng tay nheo nheo mắt nộn thịt của Tiễn Tiểu Háo.

“Tránh ra, mau đem móng vuốt dơ bẩn đang phá khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn của chị ra chỗ khác.” Tiễn Tiểu Háo vỗ mạnh vào tay Tiễn Tàn Tây, không chút lưu tình.

“Keo kiệt.”

“Hừ.” Tiễn Tiểu Háo ngạo kiều hừ một tiếng.

Hai chị em ăn cơm tốc độ đều rất nhanh, cho dù là vừa giòn vừa ăn, bắt quá hơn nửa giờ sau hai người cũng đã đem cơm chiều giải quyết xong. Tiễn Tàn Tây ăn xong liền đứng dậy, Tiễn Tiểu Háo tung tăng tung tủy đi theo phía sau, ánh mắt đều cười mỉ, ra khỏi nhà cùng em trai là hạnh phúc nhất, vì sao ư? Rất đơn giản, mình không cần phải trả tiền, sờ sờ túi tiền, Tiễn Tiểu Háo rất là thỏa mãn.

“Tàn Tây, em đưa chị trở về nhà, chậm chút là Tiểu Vi các nàng đều ngủ.” Tiễn Tiểu Háo hơi hơi mân mê miệng nói.

“Không đi, đêm nay đi nhà của em” Tàn Tây bá đạo đem Tiễn Tiểu Háo nhét vào xe của mình, xe thân rất dài thực khí phách, bên trong cũng là thoải mái cực hạn, rộng thùng thình hơn nửa ô tô. Tiễn Tiểu Háo tha thiết yêu cái xe của em trai mình, bởi vì mỗi lần rảnh rồi Tiễn Tàn Tây đều dẫn Tiễn Tiểu Háo đi du ngoạn khắp nơi, bởi vậy sau tòa xe còn có gối và chăn, bình thường Tiễn Tiểu Háo đều là nằm ở sau tòa ngủ ngon.

Tiến Tiểu Háo ở lại nhà của em trai, vì thế cầm di động gửi tin nhắn cho Tiểu Vi, nói nàng đêm nay không về, để mọi người đừng lo lắng.

“Đêm nay ăn trúng cái gì, nhất định phải đưa chị tới nhà của em?” Tiễn Tiểu Háo dùng thái độ không thích hỏi han.

“Đến rồi sẽ biết.” Tiễn Tàn Tây mỉm cười nói.

“Thần kinh không bình thường nha, chị ngủ đây, đến thì báo chị.” Nói xong, Tiễn Tiểu Háo ôm lấy gối rồi ngủ ngay, ngủ còn không khép miệng. Tiễn Tàn Tây nhìn Tiễn Tiểu Háo như vậy có chút dở khóc dở cười, bọn hần rốt cuộc ai mới là người lớn a, sao hần lại có cảm giác dường như nữ.

Tiến trạch

“Chị ơi, đến rồi, tỉnh tỉnh.” Tiễn Tàn Tây gọi nhẹ vài tiếng, Tiễn Tiểu Háo mới hoảng hoảng hốt hốt từ trong mộng đi ra, thực tự nhiên bàn tay..... Dán tại Tiễn Tàn Tây trên mặt.

Được rồi, là đánh hần một bạt tay.....

“Kêu cái gì mà kêu hã, kêu thêm lần nữa ta trừ ngươi tiền lương.”=))

Tiến Tàn Tây khoe miệng trêu động một chút, chẳng lẽ chị bình thường chính là như vậy đối đãi Tiểu Vi các nàng sao..... Hần bắt đầu có chút đồng tình các nàng.

“Chị ơi..... em là Tàn Tây.”

“Tàn Tây là đứa nào, cút mau, đừng quấy rầy lão tử ngủ.”=))

Nhìn thấy như trước bất vi sở động *Tiễn Tiểu Háo, Tiễn Tàn Tây rốt cục không thể kiên nhẫn, đỗ xe sau đó mở ra cửa xe, ôm lấy Tiễn Tiểu Háo đi về phía phòng, không ngờ nàng lại thức giấc ngay lúc này.

“Um..... Tàn Tây a, sao em lại ôm chị.....” Tiễn Tiểu Háo nheo mắt hỏi. Nhưng không có ý định xuống dưới, em trai mình mà, nuôi lớn như vậy để làm gì, chính là để hầu hạ mình a. Tiễn Tiểu Háo tuân theo lý lẽ thường tình.

Chú thích :

*nhược chất nữ lưu người con gái có thể chất yếu đuối.

*Hỗn đản : hỗn trong hỗn láo, đản là từ ý chỉ bề dưới hoặc ít tuổi, thường sử dụng trong trường hợp người lớn rất tức giận với lớp con cháu trong nhà khi không vừa ý hoặc thấy con cháu làm sai ngay trước mặt mình.

*bóng đèn : ám chỉ mấy tên kỳ đà cản mũi trong mấy buổi hẹn hò của các cặp tình nhân.

*bất vi sở động : không có động tĩnh, không bị thuyết phục.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Hai Tên Cuồng Yêu Muội Muội

4. Hai Tên Cuồng Yêu Muội Muội ...

“Tình? Vậy chị tự mình xuống dưới đi.” Tiễn Tàn Tây buông Tiễn Tiểu Háo. Sau đó đem một chuỗi chìa khóa nhét vào trong tay nàng.

“Đây là cái gì a?” Tiễn Tiểu Háo mơ mơ màng màng nhìn chìa khóa trong tay mình.

“Chìa khóa.”

“Chị biết là chìa khóa, em đưa chị để làm gì?” Tiễn Tiểu Háo tỉnh thần, nháy nháy mắt hỏi.

“Em mua biệt thự cho chị, có cả hoa viên. Chị không được bỏ nó khiến nó bị rỉ sắt đó nha.” Tiễn Tàn Tây nhún nhún vai ra vẻ không sao cả, hần rất hiểu biết chị của hắn, chỉ có nói như vậy Tiễn Tiểu Háo mới chịu ở lại đây.

“Cái gì! Em tiền nhiều quá nên đem đốt a! Chị một người ở biệt thự?!” Tiễn Tiểu Háo có chút kích động, một người một biệt thự thực rất xa xỉ, nàng chỉ là tiểu lão bản của một quán trà làm sao có thể như vậy được.

“Vậy chị cứ đi đi, dù sao một tháng phải đóng mấy trăm đồng phí quản lý, chị ở lại đây thì em sẽ giúp chị đóng, không ở thì chị tự đóng, dù sao trong giấy tờ đều là chị đứng tên.”

“Em... em bại gia từ*.” Tiễn Tiểu Háo khó thở vỗ mạnh Tiễn Tàn Tây đầu.

“Ai đau.” Tiễn Tàn Tây đau hô.

“Như thế nào, đánh đau?” Đúng là em trai yêu của mình, Tiễn Tiểu Háo đánh xong đã bắt đầu đau lòng.

“Đau a, chị thực nhẫn tâm, em rốt cuộc có phải là em trai ruột của chị không a, xuống tay mạnh như vậy.” Tuy là oán trách nhưng giọng của Tiễn Tàn Tây vẫn hàm chứa vài phần lâm nũng.

“Ai cho em tiền trăm hậu tấu* hả!” Tiễn Tiểu Háo nghĩ đến chuyện lúc nãy lại tức giận.

“Đây không phải là chủ ý của một mình em!” Nói xong, Tiễn Tàn Tây chạy nhanh che miệng, không cẩn thận nói ra, bại lộ.

“Sao cơ..... Ý em là.....” Tiễn Tiểu Háo nheo mắt nhìn Tiễn Tàn Tây.

“Không liên quan đến Đại ca Nhị ca đâu mà!” Thấy ánh mắt của Tiễn Tiểu Háo, Tiễn Tàn Tây chột dạ, không chút do dự khai ra hai ca ca.

“Thực, tốt lắm, là tiền của ai ra?”

“Đại ca, Nhị ca, ba mẹ..... Còn có, em.....” Thanh âm Tiễn Tàn Tây dần dần thấp xuống.

“Hừ!!! Từ nay đến cuối tuần đừng đi theo nói chuyện với chị!” Tiễn Tiểu Háo xoay người chạy về biệt thự của Tiễn Tàn Tây, phanh một tiếng liền đem cửa đóng lại, Tiễn Tàn Tây ngốc ngốc đứng ở hoa viên, không biết phải phản ứng thế nào, một lát sau mới lấy ra di động.

“Alo, Đại ca..... Chị giận rồi.”

“Ồ phòng em, không biết đang làm cái gì, đêm nay em khẳng định không về nhà được rồi, anh và Nhị ca thương lượng một chút coi ai thu lưu em đêm nay đi.” Tiễn Tàn Tây cười khổ nói.

“Á, biết, em sẽ, nhưng ngày mai các anh đều phải đến đây nha, không được lần nữa đem cái chết ném cho em.”

Tiến Tàn Tây treo điện thoại, đi đến phòng gõ gõ cửa.

“Chị ơi chị...”

“Không có người trong phòng.” Tiễn Tiểu Háo giận dữ hét một câu.

“Ai, em đây đi rồi, chị ở nhà một mình nha, đói thì tù lạnh có đồ ăn đó, chị tự mình làm a, điều hòa đừng mở lạnh quá, sẽ bệnh.” Tiễn Tàn Tây đáng thương dặn dò nàng.

“Tiến vào đi.” Quả nhiên, Tiễn Tiểu Háo tâm mềm nhũn, vẫn là ra mở cửa cho Tiễn Tàn Tây vào.

Tiến Tàn Tây khoe miệng giờ lên, thừa dịp Tiễn Tiểu Háo không chú ý cười một chút, Đại ca Nhị ca quả nhiên thực hiểu biết tỷ tỷ.

“Chị ơi.....” Tiễn Tàn Tây lại đáng thương hề hề kêu một tiếng.

“Gi chứ.” Tuy trong giọng nói có chút bức bối nhưng Tiễn Tàn Tây biết chị mình đã nguôi giận.

“Chị nè, đây đều là chủ ý của Đại ca Nhị ca, em chỉ là vật hi sinh.”

“Hơ hơ, bộ chị là ngày đầu tiên quen biết em sao? Bất quá hai người bọn họ khẳng định là chủ mưu.” Tiễn Tiểu Háo đã nguôi giận, có chút bất đắc dĩ.

“Bọn em cũng vì muốn tốt cho chị thôi, lại không phải mua không nổi, ở chung với Tiểu Vi các nàng chỉ cho cực.”

“Chị không phải nuôi không nổi mình, mọi người quan tâm làm gì chứ!” Tiền Tiểu Hảo không vui vẻ, nàng luôn cảm thấy phượng thức mà Tiền Tàn Tây và hai người ca ca đối đãi nàng thực bất bình thường.

“Em chỉ có một người chị gái, không tốt với chị thì tốt với ai chứ.” Tiền Tàn Tây theo lý lẽ đương nhiên mà nói.

“Chị nói không lại em rồi! Tránh ra, chị tắm rửa đi ngủ!” Tiền Tiểu Hảo không kiên nhẫn phát phát tay với Tiền Tàn Tây, như xua đuổi ruồi bọ.

“Ừm, vậy chị ngủ sớm đi nha, ngày mai chúng ta đi kể bên xem phòng một tí.”

“Đúng rồi, tiền quán trà ngày mai có phần em đó, chị của em lợi hại không, nhanh như vậy đã buôn bán có lời.” Tiền Tiểu Hảo đắc ý quơ quơ nắm tay của nàng.

Quán trà là tiền Tiền Tàn Tây đầu tư vào, lúc trước Tiền Tiểu Hảo chỉ là thuận miệng nói muốn mở một quán trà của riêng mình, một quán trà đặc biệt, Tiền Tàn Tây không nói hai lời liền xây dựng một cái quán trà, sau đó tiền trang hoàng, tiền thuê nhân viên, tiền hóa đơn lật vật, đều là Tiền Tàn Tây ra, tất nhiên, hẳn cho rằng chút tiền ấy không là nghĩa lý gì, Tiền Tiểu Hảo thích thứ gì hẳn đều có thể mua cho nàng, nhưng Tiểu Hảo lại hoàn toàn không muốn như vậy, nàng không muốn sống dựa vào người khác, vì thế số tiền này nàng vẫn để ở trong lòng, hiện tại quán trà bắt đầu kiếm tiền, Số tiền Tiền Tàn Tây bỏ ra đã sắp trả hết, quán trà này hoàn toàn là tài sản cá nhân Tiền Tiểu Hảo.

“Chị này...chị cứ so đo với em vậy sao, chị có còn coi em là em trai không vậy a!”

“Đương nhiên có, chị chỉ có một em trai, nhưng em không có nghĩa vụ nuôi dưỡng chị, chị không phải phế nhân.”

“Ngoan nào, ngủ đi thôi, chị mệt quá.” Tiền Tiểu Hảo gấp gấp một cái, từ trong tủ lấy ra quần áo của mình rồi vào phòng, bởi vì có khi Tiền Tiểu Hảo đến ở, cho nên Tiền Tàn Tây biệt thự cái gì cũng đều có hai thứ, quần áo cũng mua sẵn để trong tủ.

Sáng ngày hôm sau, Nhị ca và Đại ca đã tới.

“Đỉnh đông, đỉnh đông.”

“Đại ca, Nhị ca.” Tiền Tàn Tây mở cửa, nhìn hai người ngoài cửa cười tươi.

“Ai, em gái nhỏ đâu? Nàng đâu rồi?” Tiền Đại ca lên tiếng đầu tiên.

“Tàn Tây, em gái nhỏ của chúng ta đâu?” Tiền Nhị ca cũng hỏi, tựa hồ tất cả mọi người đã thành thói quen lấy Tiền Tiểu Hảo làm trung tâm.

“Nàng? Ngủ rồi, vẫn chưa chịu dậy.” Tiền Tàn Tây trả lời.

“Á, em mau tránh ra, chúng ta đi vào.”

Tiền Đại ca và tiền Nhị ca đẩy ra Tiền Tàn Tây chạy về phía phòng Tiền Tiểu Hảo ngủ, hai người ở cửa phòng ngủ không hẹn mà cùng ngừng lại, thật cẩn thận mở cửa đi vào phòng.

Lúc này Tiền Tiểu Hảo ngủ rất mê hồ, không hề phát hiện có người vào phòng, thỉnh thoảng chép chép miệng, chân cũng bị cuốn loạn thất bát tao*.

Tiền Đại ca và tiền Nhị ca cười mị mị nhìn Tiền Tiểu Hảo không hề nháy mắt. Không biết qua bao lâu, Tiền Tiểu Hảo mới từ từ mở to mắt, trước mắt xuất hiện hình ảnh quý dị rõ ràng như thế này.

“Đại ca Nhị ca!? Dọa chết em, sao các anh lại ở trong này?” Tiền Tiểu Hảo bị hoảng sợ.

“Em gái nhỏ tỉnh rồi a! Đến đến đến. Cho Đại ca nhìn xem, gầy! Tên tiểu tử Tàn Tây khẳng định không chăm sóc tốt cho em, nếu không cùng Đại ca đi thôi!” Tiền Đại ca ân cần nói.

“Cái gì mà đi theo anh hử, tiểu muội đến Nhị ca nơi này, cái khác anh không có chứ ăn ở thì có đủ.” Tiền Nhị ca cũng không cam chịu nói sau.

“Không cần, em ở nơi này rất tốt.” Tiền Tiểu Hảo liếc cái xem thường, nhảy xuống giường đi vào phòng tắm.

“Lão Đại, có phải chúng ta chọc giận em gái nhỏ rồi không?”

“Không có, nàng còn chưa phát hỏa mà.”

“Ừm, em đi làm bữa sáng cho em gái nhỏ ăn đi. Tàn Tây khẳng định sẽ không biết làm.”

“Em làm thật là ngon nên em làm đi. Nàng yêu thức ăn do em làm mà.”

“OK, em đi làm ngay.”

Thực hiện nhiên đoạn đối thoại quý dị này là từ miệng hai tên cuồng yêu em gái nói ra , Tiễn gia ngoại trừ Tiễn Tiểu Hảo thì người nào cũng đại nhân vật nổi danh nhưng khi đứng trước mặt Tiễn Tiểu Hảo đều cảm thấy dưới cơ nàng.

Tiễn Đồng Vi, Tiễn gia bốn đứa nhỏ ba ba, Chủ tịch tập đoàn Thiên Mĩ

Vương Nhất Chi, Tiễn gia bốn đứa nhỏ mẹ mẹ, Phó Chủ tịch kiêm tài vụ tổng giám tập đoàn Thiên Mĩ

Tiễn Hoa Đông, Tiễn gia Lão Đại, nhà thiết kế thời trang, là một nhân vật nổi danh trong giới, thiên phú cực cao thành tựu thật lớn.

Tiễn Mạc Nam, Tiễn gia lão Nhị, trà trộn giải trí phục vụ ngành sản xuất, kinh doanh khách sạn năm sao cao cấp, quán Bar ,ktv, đầy đủ mọi thứ, bản thân cũng là đặc cấp đầu bếp.

Chú thích :

*Đại gia tử :giống phá gia tri tử không làm được việc gì cho gia đình mà toàn lấy của nhà đem “cho” thiên hạ.

* Tiễn trăm hậu tấu : có nghĩa là chém trước tâu sau. Trong tiếng Việt thành ngữ tiễn trăm hậu tấu thường dùng để chỉ những việc làm không chờ đợi cấp trên, cứ làm, cứ hành động trước, xong xuôi mọi chuyện rồi mới báo cáo, thưa gửi.

*Loạn thất bát tao : chỉ sự lộn xộn mất trật tự.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chúng Ta Là Hàng Xóm

5. Chúng Ta Là Hàng Xóm ...

Quản Thành luật sư sự vụ sở

“ Khi khi, Lão Đại, lại thắng một trận, thế nào? Buổi tối mời ăn cơm?” Tề Tiểu Mi chớp chớp mắt với Sở Cố Hoài, cười nói.

“ OK, địa điểm, món ăn tùy mọi người định đoạt đi.” Sở Cố Hoài cũng sáng khoái ,đồng ý ngay lập tức, dù sao cũng ăn không bao nhiêu, tùy ý các nàng đi.

“ Lão Đại, nếu đi ra ngoài ăn thật không có nhiều ý nghĩa a, hay là đêm nay cô xuống bếp nấu để mọi người nếm thử tài nghệ của cô đi?” Đinh Hiểu đưa ra một lời đề nghị.

“Đừng, tôi lại bị giày vò, vẫn là ăn ở ngoài đi.” Sở Cố Hoài miết miết miệng, tỏ vẻ không tán thành.

“ Sở tỷ tỷ~~ bên ngoài ăn chán lắm

“ Tề Tiểu Mi lôi kéo tay Sở Cố Hoài bắt đầu làm nũng, khiến cho cả văn phòng ai nấy đều sờn gai óc.

“ Nhưng mà, mình.....” Sở Cố Hoài không chịu nổi khi người khác làm nũng với nàng, nhất là nữ nhân.

“ Đồng ý đi mà, Sở cô nương, Sở tỷ tỷ

“ Tề Tiểu Mi thấy nàng có chút rung động, tăng thêm động tác lay lay tay của nàng, Sở Cố Hoài vì thoát khỏi Tề Tiểu Mi cắn môi gật gật đầu.

“ Ấy da, Sở Lão Đại đáp ứng, đoàn người ai có hẹn mau hủy hết, đến nếm thử tài nghệ của Lão Đại.” Tề Tiểu Mi hét lớn một tiếng, Sở Cố Hoài quả thật tức giận đến mức muốn bóp chết nàng.

Kỳ thật Sở Cố Hoài sao có thể nấu cơm chứ, nàng hay kêu đồ ăn ngoài đến hoặc là làm cơm trứng, nàng không biết làm nhiều món, việc này Tề Tiểu Mi không phải không biết, hôm nay buổi tối nàng bảo mình làm mấy bàn đồ ăn không phải chính nàng thì là cái gì.

“ Tôi đi siêu thị mua đồ trước, mọi người tiếp tục làm việc, không được lười biếng, bằng không tôi sẽ trừ tiền thưởng.” Sở Cố Hoài cảm lấy túi xách, mang giày cao gót gài 10 li đi về phía cửa.

Sở Cố Hoài đi ở trên đường, quay đầu lại thấy trăm phần có hai trăm, nàng đã ột mét bảy mươi mấy lại còn mang giày cao gót, ở nam phương thành thị này quả thật có chút đột ngột,nàng bộ dạng như vậy thật khủng hoảng, khiến cho rất nhiều nam nhân ngoáy nhìn, cũng đúng thôi, có thể cưới lão bà nhan sắc tựa thiên tiên này về nhà nếu không phải điều kiện phi thường vĩ đại, thì trong lòng người nam nhân nào cũng cảm thấy không thoải mái.

Mới vừa đến siêu thị, di động Sở Cố Hoài liên vang lên, đối với những cú điện thoại đến muộn và đến trong những tình huống khác nhau như thế này Sở Cố Hoài đã quen từ lâu, nâng ấn nút nghe điện thoại.

“Cố Hoài, cậu đang ở đâu? Buổi tối cùng đi xem phim được không?”

“Mình ở siêu thị. Buổi tối phải mời đồng nghiệp ăn cơm, cậu đi không? Dương Thánh không đi với cậu sao?”

“Hắn nha, bận rồi, quên đi, mình lại phải ở nhà một mình rồi. Ai~, mà cậu lúc nào đã học nấu cơm vậy, sao mình không biết?” Mạc Tiểu Phàm là bạn học thời trung học của Sở Cố Hoài bởi vì ngồi cùng bàn cho nên hai người quan hệ khá thân thiết, chuyện nàng không thể nấu cơm Mạc Tiểu Phàm là người biết rõ nhất.

“Đều tại hồ ly tinh Tề Tiểu Mi, mình cũng đang lo đây.” Sở Cố Hoài cau mày.

“Haizzz, chuyện này rất đơn giản, trước tiên tìm người giúp cậu làm tốt hết, các nàng đến đây trực tiếp ăn không cần phải biểu diễn cho các nàng xem.”

“Cậu nói thì dễ nhưng thật ra có chỗ không ổn, mình đi chỗ nào tìm người đây?.” Sở Cố Hoài có chút xem thường, một tay đem cà phê đặt ở chỗ để cốc trên xe đẩy. (xe đẩy có chỗ để cốc hình như mình không có, chỗ này mình dịch không chính xác lắm thông cảm nhé)

“Cậu cứ mua nguyên liệu trước đi đã, để mình nhìn xem cô giúp việc nhà Dương Thánh có đây không, bảo nàng tới giúp cậu một tay.”

“Tiền lương cho người ta thêm, không phải làm không công.” Mạc Tiểu Phàm bổ sung một câu.

Mạc Tiểu Phàm đương nhiên biết Sở Cố Hoài sẽ không bắt người ta làm không công, nhưng mình muốn nói ra chọc giận nàng, xem bộ dáng nàng bắt đắc dĩ mình sẽ rất cao hứng.

“Ừ, biết rồi..... Cậu mau gọi nhanh đi, mình mua nhiều thực phẩm trở về.”

Treo điện thoại, Sở Cố Hoài tiếp tục mua thực phẩm. Nàng nghĩ mình có chút may mắn khi dùng ô tô làm phương tiện đi lại, nếu không mấy bao đồ ăn công kênh này không biết phải làm thế nào vận chuyển về hết đây.

Tại biệt thự của Tiền Tàn Tây, Tiền Tiểu Hảo đang ở phòng khách giáo huấn hai tên ca ca, thỉnh thoảng dừng lại dùng ánh mắt sắc lẹm liếc bọn hắn, xem ra lần này không phải là lần đầu tiên.

“Nói, bây giờ phải làm sao.”

“Em à, em ở đây đi, Đại ca Nhị ca không có thiếu tiền, đừng có lo mà.” Tiền Đại ca cười mị mị nhìn Tiền Tiểu Hảo nói, hoàn toàn không có vẻ gì gọi là buồn bực khi bị mắng.

“Thôi mà, nếu em không thích Nhị ca sẽ mua cho em căn khác, nếu không phải Tàn Tây ở gần đây hắn hứa sẽ chăm sóc tốt cho em thì Nhị ca còn lâu mới cho em ở nơi này.” Tiền Nhị ca cũng phụ họa thêm.

“Các anh đủ rồi nha, đủ rồi đủ rồi đủ rồi! Em không phải phế nhân, em sẽ tự nuôi bản thân mình! Quán trà của em kiếm được tiền! Em sống thật sự tốt!” Tiền Tiểu Hảo nhận không nổi lòng tốt của hai ca ca, nàng tức giận quát về phía bọn hắn, nàng biết quát kiểu này hiệu quả không tốt, mỗi lần quát cho dữ cuối cùng bọn hắn chẳng những không thay đổi ngược lại có loại dữ diễn dữ liệt* xu thế.

“Em gái nhỏ.”

Nhìn thấy hai cái ca ca bày ra bộ dáng đáng thương hề hề, cơn tức của Tiền Tiểu Hảo lập tức tan biến, ngồi phịch trên sofa với bộ dáng ủ rũ.

“Được rồi được rồi, tuyệt đối không có lần sau.”

“Vẫn là em gái ngoan nha, đi đi đi, Nhị ca dẫn em đi xem phòng mới, căn phòng này do Đại ca tự mình thiết kế, trang hoàng là Tàn Tây tìm đội công trình, em tuyệt đối thích.”

“Ừm ừm, đi, chúng ta xem phòng đi.”

Tiền Tiểu Hảo bắt đắc dĩ đi theo hai ca ca và Tiền Tàn Tây đến phòng mới. Tuy nói nó gần nơi Tiền Tàn Tây ở nhưng thật ra là nằm cùng một tiểu khu, còn gần thì thực cũng không có gần lắm, đi đường khoảng 6.7 phút mới tới, ít lâu sau Tiền Đại ca và Tiền Nhị ca đều nhận được điện thoại, nói lời tạm biệt với nàng xong liền vội vàng vàng đi khỏi, mới vừa đi đến sân ốc Tiểu Viện tứ, Tiền Tàn Tây điện thoại cũng vang lên, tiếp xong điện thoại Tiền Tiểu Hảo thấy vẻ mặt hắn ấy nhìn mình.

“Đi lẹ đi, lát nữa chị tự mình trở về biệt thự của em rồi đem quần áo mình lại đây.”

“Chị nè, hay là em đi cùng chị sẽ tốt hơn.”

“Không cần không cần, em đi nhanh đi, chị không phải tiểu hài tử, đường có vài bước thôi mà.” Tiền Tiểu Hảo hướng hắn phát phát tay.

Tiền Tàn Tây thấy không có vấn đề gì lúc này mới yên tâm tiến lên phía trước ôm ôm Tiền Tiểu Hảo, sau đó đi ra sân, biến mất trong tầm mắt của Tiền

Tiểu Háo.

“Cả thế giới đều thanh tịnh.”

Sau khi Tiểu Tần Tây đi rồi, Tiểu Tiểu Háo cầm chìa khóa tiến vào nhà mới.

“Chắc chắn, không tồi không tồi, đúng là có phẩm vị tốt.” Tiểu Tiểu Háo mị hí mắt, đá cẩm thạch, sô pha êm ái, đèn treo thủy tinh, bên phải có một cái tủ quý*, bên trong có vài chai rượu, nếu Tiểu Tiểu Háo để ý chút nàng sẽ phát hiện những chai rượu bên trong mỗi một bình đều là thượng vận, đáng tiếc nàng không hề chú ý đến.

Lực chú ý của nàng đều bị nhà bếp lớn ở bên trái hấp dẫn mất rồi, đi vào nhà bếp, không gian bên trong khiến nàng có chút tán thưởng, xem ra Đại ca Nhị ca biết nàng thích nấu cơm mới thiết kế nhà bếp lớn như vậy, ra nhà bếp, Tiểu Tiểu Háo bước lên lầu hai.

Lên lầu hai, Tiểu Tiểu Háo ngây ngẩn cả người, khắp phòng màu phấn hồng là có ý tứ gì đây..... Trên tường đều là hình nàng chụp cùng Nhị ca hoặc Đại ca, nhất là trên tường phòng khách ở lầu hai, cư nhiên có hình lớn của cả nhà, trên sô pha lót da mềm, Tiểu Tiểu Háo đen mặt, nàng hẳn là cảm thấy may mắn vì mấy con cọp không phải màu hồng phấn ha?

Đi dạo một vòng quanh nhà xong, Tiểu Tiểu Háo vẫn là quyết định ở trong sân, hiển nhiên Tiểu Tiểu Háo trời sinh không phải là người nhàn rỗi, ở trong sân cũng là niềm hoa nhạ thảo*, xem ra Đại ca Nhị ca là thật hoa tâm tư, hồ nước trong viện, bên trong có cá, có tiền tài quý, thậm chí còn có mấy con cua nhỏ đang quơ quơ cái kiềm của nó. Tiểu Tiểu Háo bắt con rùa, lát sau lại lấy nhánh cây khiêu khiêu con cua, chơi đến bất đắc nhặc hồ*. (tội con rùa lẫn con cua =)))

Một lúc sau, nàng nghe thấy ngoài sân truyền đến tiếng xe ô tô, Tiểu Tiểu Háo để nhánh cây xuống, chạy đến cạnh cửa đứng xem.

Thì ra là hàng xóm a..... Tiểu Tiểu Háo nghĩ đến càng thêm hưng trí, tung tăng tung tủy chạy đến bên cạnh chiếc xe mới vừa dừng. Chỉ thấy cửa xe được mở ra, một đôi chân trắng nõn thon dài đi ra.

“Xin chào, mình là hàng xóm mới, xin chỉ giáo nhiều hơn!”

Trong khi Sở Cố Hoài ngẩng đầu đúng lúc nhìn thấy bộ dáng Tiểu Tiểu Háo cười đến ngây ngốc.

Chú thích :

*dữ diễm dữ liệt : sự việc-tình hình càng ngày càng nghiêm trọng hơn.

*tủ quý : tủ rượu

*niềm hoa nhạ thảo : đồng nghĩa với trên hoa ghẹo nguyệt

*bất đắc nhặc hồ : chẳng còn gì vui hơn (trích trong sách luận ngữ)

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiểu Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Em Giúp Chị Nấu Cơm Nhé

6. Em Giúp Chị Nấu Cơm Nhé ...

“Là em sao?”

Sở Cố Hoài có chút kinh ngạc. Nàng đối với Tiểu Tiểu Háo có ấn tượng khắc sâu, nhưng mà đầu óc chứa”Mao Chủ Tịch” - Tiểu Tiểu Háo đã sớm quên Sở Cố Hoài từ lâu, còn toát ra ý nghĩ: “Nàng thật là đẹp”, lại không biết rằng mới vài ngày trước đây tại quán trà nàng cũng đã từng có ý nghĩ như vậy.

“Chúng ta.....đã gặp qua?” Tiểu Tiểu Háo gãi gãi đầu, dè dặt hỏi han, hiển nhiên nàng biết đầu óc của mình không tốt.

“Ừ, mấy ngày hôm trước ở quán trà của em, chị đem theo một cái bánh kem.....”

“A! Là chị, chị đã cho em một trăm”

Bất đắc dĩ cười cười, Sở Cố Hoài rốt cục phát hiện ý nghĩ của các nàng căn bản không giống nhau.

“Hihi, về sau chúng ta là hàng xóm. Em tên là Tiểu Tiểu Háo.” Tiểu Tiểu Háo cười ha ha nói, xem ra đối Sở Cố Hoài ấn tượng không tồi.

“Sờ Cố Hoài.” Sờ Cố Hoài cười cười, cũng nói tên mình.

Lúc này, di động Sờ Cố Hoài vang lên, hướng Tiễn Tiểu Háo cười có lỗi một chút. Sờ Cố Hoài lấy ra di động ấn hạ tiếp điện thoại.

“Alo, Cố Hoài, thật có lỗi, Dương Thánh nói người giúp việc nhà hắn về quê rồi, không giúp được cậu.” Di động truyền đến thanh âm xin lỗi của Mạc Tiểu Phàm.

“Quên đi, mình vẫn là kêu khách sạn làm đồ ăn đưa tới đi.” Sờ Cố Hoài nhú mày nói.

“Đành vậy, mình nói nè Cố Hoài, cậu nên học nấu cơm đi a, cũng không phải là chuyện gì khó, thức ăn bán ở ngoài không vệ sinh.”

“Mình làm gì có thời giờ học, nói sau đi, cậu có thể tưởng tượng đến bộ dáng mình đeo tạp dề ở nhà bếp nấu cơm sao?”

“Không thể.” Mạc Tiểu Phàm trầm đĩnh tiết thiết* nói.

“Kia không thể là được rồi, tốt lắm, không nói với cậu nữa, mình tìm số điện thoại của khách sạn.”

“Ừm, chơi vui vẻ nha.”

Nói xong, Mạc Tiểu Phàm liền treo điện thoại, Sờ Cố Hoài nhìn phía sau mấy giỏ đồ, nhỏ giọng thở dài.

“Chị muốn tìm người giúp chị nấu cơm sao?” Tiễn Tiểu Háo chớp mắt to hỏi.

“Ừm, buổi tối đồng nghiệp lại đây ăn cơm, không phải ít người.” Nếu Tiễn Tiểu Háo không nói, Sờ Cố Hoài cơ hồ là quên mất cô bé so với mình thấp hơn nửa cái đầu này trước mặt a.

“Em sẽ làm! Nhưng..... nhưng phải lấy tiền á.....”

“Em biết nấu sao?” Sờ Cố Hoài có chút kinh ngạc nhìn nàng, điều khiến ỉnh cảm thấy nghi hoặc thêm chính là nàng cư nhiên lại chủ động yêu cầu giúp đỡ một người vừa mới quen không đến một giờ.

“Biết chứ, điểm tâm ở quán trà đều là em nấu mà, đồ ăn cũng không tệ, có điều, mấy món em làm có thể không bằng khách sạn làm, chỉ là mấy món ăn gia đình bình thường.”

“OK, vậy làm phiền em rồi, hôm nay một bàn thu chị bao nhiêu tiền đây?” Sờ Cố Hoài chưa quên tình tiết lần đầu tiên hai người gặp mặt, trêu ghẹo hỏi han.

“Em thu không nhiều lắm đâu, một bàn một trăm.” Tiễn Tiểu Háo hơi hơi mân mê miệng, có chút ủy khuất.

“Không tồi, giá cả công đạo, hai bàn.” Sờ Cố Hoài gật gật đầu, càng cảm thấy nàng thật thú vị. Nâng tay sờ soạng đầu của nàng tiện xoay người mở ra sau xe đem đồ ăn một cái một cái tổng xuống dưới.

Tiến Tiểu Háo xách theo đồ ăn đi phía sau Sờ Cố Hoài đi vào căn hộ của nàng, trước mắt sáng ngời, so với chỗ của mình khác biệt cũng quá lớn đi, sao phòng ở của người ta có thể tinh tế đơn giản mà xinh đẹp như vậy, nghĩ đến đây, Tiến Tiểu Háo lại cảm không được trong lòng khinh bỉ hai tên ca ca mắc chứng cuồng yêu em gái.

“Thoải mái để xuống đi, muốn uống chút gì không?” Sờ Cố Hoài mỉm cười quay đầu lại hỏi.

“Không cần đâu, em không khát.” Tiễn Tiểu Háo nói, bỗng nhiên nàng nhìn thấy thứ gì đó trên sofa, mắt nàng đã hiện lên một tia ánh sáng.

“Kia là! Kia là.....”

“Mặc Định.” Sờ Cố Hoài thấy Tiễn Tiểu Háo ánh mắt từ tỉnh đến mở to, có điểm khá giống Mặc Định. Vì thế nàng đi đến sofa, xoay người lấy tay ấm Mặc Định đem tới, nhẹ nhàng ôm nó đặt ở trong lòng Tiễn Tiểu Háo.

“Đáng yêu quá!” Bộ lông mượt mà của Mặc Định cùng với bộ dáng ôn thuận của nó khiến cho Tiễn Tiểu Háo yêu thích không buông tay, ôm nó như ôm bảo bối vậy, bộ dáng vui sướng kia y như trẻ con. Bên người Sờ Cố Hoài ít có ai như vậy, bằng hữu bên cạnh nàng, đồng nghiệp người nào người nấy đều là hồ ly thành tinh, tuy mình tựa hồ cùng các nàng cũng không khác gì mấy, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém, nhưng suốt ngày tiếp xúc với những “hồ ly thành tinh” đã khiến nàng cảm thấy vô cùng mệt mỏi, hôm nay gặp Tiễn Tiểu Háo khờ dại nữ nhân nàng cảm thấy có chút mới mẻ.

“Mặc Định là một con mẩu tuyết điều, thực ôn thuận, nếu em thích có thể thường xuyên đến đây chơi đùa với nó.” Lời này nói nói ra Sờ Cố Hoài mới phát giác không ổn, mục đích của mình hướng đến là không thích cuộc sống riêng tư của mình bị người ngoài làm loạn, người từng bước vào gian phòng này quả thật không nhiều.

“Được được được được, một người ở thực nhàm chán, nếu không phải Đại ca Nhị ca bức, em.....” Tiễn Tiểu Háo bỗng nhiên cảm thấy mình hơi dong dài, vì thế ngừng lại, còn” Hí hí cười.

“Không sao đâu, nếu cảm thấy chán, có thể tìm đến chị.” Câu nói này cứ như vậy được thốt ra từ miệng Sở Cố Hoài, nói xong nàng phát giác rằng mình đã không hề suy nghĩ trước khi nói.

“Chị Cố Hoài, chị đối với ai cũng đều tốt như vậy sao?” Tiền Tiểu Hảo chớp mắt to, trong lòng nàng hình tượng Sở Cố Hoài thêm cao lớn hơn, xinh đẹp, gọi cảm, ôn nhu, thể thiết, thiện lương..... Bao nhiêu từ ngữ cũng không diễn tả hết được.

Sở Cố Hoài nhìn biểu tình sùng bái của Tiền Tiểu Hảo đã biết tỏng trong lòng nàng nghĩ như thế nào, trong lòng mình âm thầm cười khở hai tiếng, Sở Cố Hoài thuộc tuýp người dễ đạt được mục đích không trừ bất cứ thủ đoạn nào, không ngờ hình tượng của mình trong lòng một tiểu cô nương lại tốt như vậy, tâm tình có chút vui vẻ.

“Em khẳng định là vậy a.” Tiền Tiểu Hảo không đợi Sở Cố Hoài trả lời, tự nói ra đáp án của mình.

“Không còn sớm, em phải giúp chị nấu cơm, Mặc Mặc, lát nữa chị lại trở ra chơi đùa với cung a.” Chợt nhớ tới nhiệm vụ của mình, Tiền Tiểu Hảo miễn cưỡng thả Mặc Dịch, đi về phía phòng bếp.

“Chị giúp em rửa rau đi.”

“Không cần không cần, hai bàn đồ ăn không làm khó được em, chị đi làm việc của mình đi, em sẽ không đốt nhà bếp của chị.” Tiền Tiểu Hảo đuổi Sở Cố Hoài ra khỏi nhà bếp.

Rời nhà bếp, Sở Cố Hoài quay đầu lại nhìn thoáng qua một chút rồi mới về phòng mình.

Di động lại đúng lúc vang lên, Sở Cố Hoài đóng cửa phòng, ấn hạ nghe điện thoại.

“Alo, Tề Tiểu Mi, cậu lại làm sao vậy?” Vừa thấy đến là Tề Tiểu Mi điện thoại, Sở Cố Hoài kiên nhẫn nói, không biết nàng lại có chuyện gì dong dài nữa đây.

“Lão Đại, đừng như vậy mà, mỗi lần bắt máy đều dùng thái độ này đối xử với mình.” Giọng Tề Tiểu Mi tỏ vẻ bất mãn.

“Cậu gọi chắc chắn không phải chuyện tốt.”

“Cậu đoán trúng, quả thật không phải chuyện tốt, nghe nói La Thượng tiểu tử kia ra ngoài rồi.” Tề Tiểu Mi xuy cười một tiếng.

“Cậu nói cái gì, La Thượng? năm trước...”

“Mình liền thủ đưa hắn vào tù phải không?” Sở Cố Hoài nhú mày.

“Ừ, được bảo lãnh ra rồi. Cậu biết ai bảo lãnh không?”

“La Hào Danh.” Sở Cố Hoài chậm rãi phun ra một cái tên.

“Bingo, a, cha hắn là người có địa vị. Chúng ta đã quá mức xem nhẹ.”

“Ừ, này mình biết, quan quan cùng hộ* cũng không phải chuyện lạ, mình vốn tưởng rằng hắn phải bị giam ít nhất mười năm.” Sở Cố Hoài cong khóe miệng, xả ra một nụ cười đầy tà khí.

“Ai cho cậu làm, mình đã nói phải đem con đường của hắn diệt.”

“Không, canh thời điểm hoa nở là trực tiếp xả ra một đao đến, như vậy mới có ý nghĩa không phải sao?”

“Lão Đại, nghe ý tứ của cậu, việc này có thể giải quyết ổn thỏa?”

“Cậu quên rằng mình là người như thế nào mới có thể làm Lão Đại của cậu a, người mình đã đưa vào tù làm sao để cho hắn dễ dàng đi ra được.” Sở Cố Hoài cười lạnh.

“Buổi tối chúng ta có thể yên tâm đi dùng cơm ở nhà cậu.” Tề Tiểu Mi lại là dùng giọng điệu như đòi nợ nói.

“Ừ, lát nữa đem tư liệu vụ kiện thu thập tốt rồi mang lại đây ỉnh.”

Nói xong, Sở Cố Hoài liền treo điện thoại.

Chú thích:

*Trảm đình tiết thiết: Chém đình chặt sắt, ý nói lời nói quả quyết, danh thép, chắc như đinh đóng cột.

*quan quan cùng hộ: quan lại bao che tội trạng của nhau.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7: Khánh Chúc Hội

7. Khánh Chúc Hội ...

“Chị Cố Hoài, trứng chim đẻ ở đâu?”

Sở Cố Hoài đi vào bếp thì thấy Tiền Tiểu Hảo bận rộn đến đầu óc choáng váng, ngay cả trứng chim nàng đang cầm trên tay cũng không để ý, Sở Cố Hoài bật cười “Khúc khích”.

“Không phải em đang cầm trên tay à?” Không tự giác, giọng nói cũng dẫn theo ý cười.

“A, đúng ha, hi hi, chị ra ngoài đi, nơi này ô yên chương khí* lắm.” Tiền Tiểu Hảo ngượng ngùng cười cười, rồi lại tiếp tục bận rộn.

“Không có việc gì làm, chị giúp em xào đồ ăn đi.” Nói xong, thật đúng là nàng dùng cái vật mà nàng chưa bao giờ thấy qua (cái sạn) xào đồ ăn. (bó tay Hoài tỷ)

“Được rồi, vậy chị giúp em xào đồ ăn, sau đó đem sườn dê cùng khoai tây cắt đi, xong rồi đánh trứng chim.” Tiền Tiểu Hảo nghĩ nghĩ cũng không khách khí với nàng. Nếu như để đám người Tề Tiểu Mi nhìn thấy Sở Cố Hoài làm việc này, sợ là ánh mắt đều rơi xuống hết, nhân vật truyền kỳ trong giới Lão Đại cư nhiên ở đây đánh trứng chim.....

Bận rộn hơn hai tiếng đồng hồ, mới chuẩn bị xong hai bàn đồ ăn, Tiền Tiểu Hảo vừa lòng nhìn thành quả trên bàn, có cảm giác thành tựu đạt được đến.

“Ừm, Mặc Mặc a, đến tỷ tỷ bên này đến.” Đang lúc Tiền Tiểu Hảo nhăm chán chí cực chờ đợi nhân công phí thời điểm, từ phòng tắm Sở Cố Hoài mới vừa tắm xong đi ra. Đang định nói cái gì đó, ồ ồ thanh âm ngoài cửa liền chặn đứt của nàng ý nghĩ.

“Tên ngốc này, cư nhiên còn đi nhầm đường.”

“Sao lại trách mình, mình cũng là lần đầu tiên đến a.”

“Sao cậu còn làm ra bộ dáng rành đường a, còn ham hố dẫn đường nữa.”

“Nhưng mà nhưng mà.....” Ngoài cửa vang lên một bầu không khí ồn ào, sợ là Tề Tiểu Mi lại chỉ sai đường.

Nhìn thoáng qua Tiền Tiểu Hảo ngây ngốc thất thần, Sở Cố Hoài mở cửa ra.

“Woa! Lão Đại, đứa nhỏ này nhà ai, ngơ ngơ đáng yêu quá.”

“Tám phần là Lão Đại không biết từ chỗ nào bắt cóc về, đứa nhỏ nhà ai đáng thương quá.”=))

Tất cả mọi người vừa tiến đến tầm mắt liền gắt gao khóa nơi Tiền Tiểu Hảo, làm cho nàng có chút xấu hổ.

“Tôi, tôi hai mươi lăm.” Tiền Tiểu Hảo nhọc nhọc phản bác lại, nàng cảm thấy nhóm người này ai ai cũng có khí thế tốt, không giống với cảm giác Sở Cố Hoài mang lại cho nàng.

Nhưng nàng không biết rằng, Sở Cố Hoài kỳ thật mới là người có khí thế nhất a.....

“Lão Đại, ngài thật sự không đúng nha, đứa nhỏ này còn bé quá, nhìn tới nhìn lui cũng không giống trước kia này.....” An An muốn nói tiếp nhưng bị Tề Tiểu Mi cắt đứt.

“Thực ngốc! Lão Đại đòi khẩu vị.....”=))

“Khụ.....” Sở Cố Hoài sợ các nàng nói tiếp chuyện tình về sau e là hình tượng nàng trong lòng Tiền Tiểu Hảo sẽ bị hủy hoại, vì thế vội vàng ho khan một chút.

“Tiểu Hảo, đêm nay ở lại nơi này ăn đi.” Sở Cố Hoài mời nàng.

“Đúng đó đúng đó, em gái nhỏ cùng ăn với chúng tôi đi.”

Tiền Tiểu Hảo mở to đôi mắt tự hỏi mình sau đó nhìn một đám người vây quanh nàng, gật gật đầu.

“Ừm, đi thôi, nếm thử chút tài nghệ của Lão Đại đi.” An An hoan hô một tiếng, rồi cùng với một đám người vây quanh Tiền Tiểu Hảo đi về phía bàn ăn.

Tề Tiểu Mi và Sở Cố Hoài đi đằng sau các nàng.

“Lão Đại, khẩu vị của cậu đôi cũng thật quá nhanh đi, dạng tiểu cô nương này với cậu sao có thể a.”

“Nói vậy cái gì đó, nàng là hàng xóm hôm nay mới vừa chuyển đến.” Nói xong, Sở Cố Hoài liếc Tề Tiểu Mi.

“Mình nói đùa thôi mà.”

“Hãy bớt sàm ngôn đi, đưa mình tư liệu.”

“Đây, cho cậu.”

“Ừ, ngày mai theo mình đi ra ngoài một chuyến.” Sở Cố Hoài lật lật tư liệu nói.

“Không vấn đề, đi đâu đây?”

“Hỏi nhiều như vậy để làm gì, ngày mai chẳng phải sẽ biết.”

“Lão Đại~~ Tiểu Mi, mau đến nhanh, không đến chúng tôi ăn hết. Tài nghệ thật không tồi.” Đinh Hiểu hướng các nàng rống lên một tiếng, sau đó lại cúi đầu không biết cùng Tiễn Tiểu Háo nói cái gì, hai người cười cười.

“Đến đây.”

Tề Tiểu Mi lôi kéo Sở Cố Hoài ngồi xuống, ánh mắt chuyển một vòng quanh bàn, cầm lấy đĩa gấp đĩa cá chua ngọt ở giữa bàn cho vào miệng, tiếp đó nàng mặt mày hớn hờ cắn một cái.

“Không tồi. Ăn rất ngon miệng, có gia đình hương vị, Lão Đại, liệu có phải cậu làm?” Tề Tiểu Mi cười mị mị hỏi han.

“Tiểu Háo làm.” Sở Cố Hoài biết không thể qua được đôi mắt của Tề Tiểu Mi, nàng thẳng thắn thừa nhận.

“Mình biết ngay mà, ha ha.....” Tề Tiểu Mi thấy Sở Cố Hoài thừa nhận, tâm tình vui sướng hẳn lên.

“Ôi, Tiểu Háo em thực hiền huệ, tương lai nếu ai cưới được em thì kẻ đó thật có phúc.” An An bội phục nói, các nàng những người này mỗi người đều là nữ cường nhân. Mặc dù huy hoàng ở tòa án, nhưng đụng tới gia vụ và công việc hiện tại lại như hai cá nhân khác biệt, bởi vậy nàng là đặc biệt thích nữ nhân hiền huệ giống Tiểu Háo.

“Bảo em là Háo Tử đi, nghe thuận tai. Hihi, các chị về sau trong nhà có cái gì cần đều bảo em a, tùy kêu tùy đến, một lần một trăm” Tiễn Tiểu Háo không buông tha một lần cơ hội có thể kiếm tiền, tự mình làm cái quảng cáo nhỏ.

“Thành thành thành, về sau tìm em.”

“Háo Tử, có bạn trai chưa, em xem anh thế nào? Có thể cho anh một cơ hội?” Đinh Hiểu cười ha ha hướng Tiễn Tiểu Háo nói, hân hoan với Tiễn Tiểu Háo có ấn tượng không tệ.

“A.....” Tựa hồ là lần đầu tiên gặp loại tình huống như thế này, Tiễn Tiểu Háo không biết phải làm sao.

“Đinh Hiểu, cậu cũng đừng ghẹo Háo Tử, cậu xem lại chính mình đi, thật khiến người ta muốn ói.” An An khinh bỉ nói.

“Tôi như thế nào a, tiêu sái dễ nhìn, tuy không lợi hại như Lão Đại nhưng tôi rất ít khi thua quan tòa, trên quan trường làm mê mẩn vạn ngàn cô gái.” Đinh Hiểu phản bác, sự thật đúng là như vậy, có thể đi vào Quân Thành đều là nhân tài số một số hai trong giới, tiền đồ một mảnh sáng chói.

“Lên tòa án? Hiểu Hiểu anh là luật sư hả?!” Tiễn Tiểu Háo trừng lớn đôi mắt, trong mắt của nàng luật sư chính là nhân vật vĩ đại.

“Đúng a, không riêng mình anh, tất cả mọi người ở đây đều là luật sư.” Đinh Hiểu kiêu ngạo gật đầu.

“Chị Cố Hoài, chị cũng vậy a?” Tiễn Tiểu Háo lập tức quay đầu hỏi. Không đợi Sở Cố Hoài trả lời, Tề Tiểu Mi liền nhin không được sấp miệng.

“Không chỉ vậy, Lão Đại chính là nghiệp giới tinh anh, thẩm phán còn phải nể mặt nàng.”

Tiễn Tiểu Háo trừng mắt nhìn, có chút sững sờ. Sở Cố Hoài nhìn đến bộ dáng ngây ngốc của nàng, nhin không được “Khúc Khích” Cười một tiếng, lần này không chỉ có Tiễn Tiểu Háo ngạc nhiên, tất cả mọi người trên bàn đều ngây ngẩn cả người.

Đây chính là lần đầu tiên thấy Lão Đại cười tươi như vậy, không phải cười giả tạo, không phải tà cười, lại càng không phải mỉm cười..... Quả nhiên là mặt lực bắn ra bốn phía, kiều mỵ vô địch.....

“Khụ, đều nhìn tôi để làm chi, ăn cơm a.....” Phục hồi tinh thần lại, mọi người mới phát hiện Lão Đại sắc mặt có dấu hiệu chuyển đổi.

“Á..... Phải, phải, ăn cơm đi.” An An phụ họa thêm.

“Chỉ ăn cơm thôi làm sao mà đủ, vụ kiện ngày hôm qua thật sự thắng rất phần khích, tại mọi người không thấy thôi, tên thẩm phán kia mặt mày xanh lè, uống rượu uống rượu, hôm nay không say không về, dù sao ngày mai là thứ sáu.” Tề Tiểu Mi im lặng không được bao lâu lại ra cái chủ ý này.

“Chúng ta mang theo bia, xem coi ai uống say trước a.” Đinh Hiểu đối với tửu lượng của các vị đồng nghiệp trong Quân Thành xưa nay rất tin tưởng.

“Tên gốc này, Lão Đại khẳng định rượu ngon không hề ít, đúng không, Lão Đại?” Tề Tiểu Mi a dua nói.

Chú thích:

*ô yên chương khí: không khí xung quanh không được tốt.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Cô Bé Đây Tửu Lượng Không Tốt

8. Cô Bé Đây Tửu Lượng Không Tốt ...

Nhìn lướt qua đàn sói mắt ba ba xem thường, Sở Cố Hoài bất đắc dĩ đứng dậy đến tửu quỹ rút liền mấy bình rượu.

“Scotch Whiskey!” Đinh Hiểu trước mắt sáng ngời, hưng phấn kêu lên.

“Wow, Chivas Regal.” Tề Tiểu Mi không có nghiện rượu như Đinh Hiểu, nhìn đến hảo tửu cũng chỉ là liú lưỡi.

“Lão Đại, tôi không thường uống Whiskey.” An An nhéo thân mình, dừng nói nữa. Cái này được không, một bàn lớn từ mọi người tức tức oai oai nói lên.

“Đến, mấy người các vị thích uống cái gì thì tự mình lấy đi.” Sở Cố Hoài cắn cắn môi, biết rõ hôm nay là trốn không thoát, tửu quỹ này cũng không biết đến cuối cùng còn lại mấy bình.

“Tôi nói trước nhá, hôm nay tôi chiều tất, ngày mai cũng vậy nhưng đừng có một đám đều theo tôi xin phép nói đầu đầu, ban ngày còn phải đi làm chia ra thì mấy vị đều mang theo không ít thứ gì đó của tôi. Ừm..... Mặt khác, mỗi người tiếp cho tôi hai vụ kiện.”

Nói xong, Sở Cố Hoài tiêu sái* đi đến bên cạnh Tiễn Tiểu Hảo ngồi xuống.

“Không phải đâu! Lão Đại, ngài ngài ngài ngài ngài..... Thừa dịp hòa đã kiếp*!” An An kia đau lòng nắm tay biểu tình giống như Sở Cố Hoài đối nàng bội tình bạc nghĩa.

“Mặc kệ, sáng nay có rượu sáng nay say.....” An An trông vậy thôi chứ nàng rất rộng rãi phóng khoáng, đứng dậy bên hướng tửu quỹ, sau đó đem tất cả tửu trong tửu quỹ của Sở Cố Hoà đều lấy đi ra.

“Gin, Vodka, Rum, Tequila, trời ạ, Sở Lão Đại ngài này tư bản gia, chúng ta mới cần a.....” Tề Tiểu Mi nhìn thấy trên bàn tửu sanh mắt cứng lưỡi, đều nhanh có thể mở cái quán bar.

“Huỳnh đệ, tỷ muội, mở uống.....”

Nhìn thấy mọi người cho nhau thật nhiều rượu, Tiễn Tiểu Hảo nội tâm tràn ngập bất khả tư nghị*, này..... Đây không phải một đám tửu quỹ sao, còn có rượu tên cái gì cái gì ..... Nghe giống như đều thuộc hàng cao cấp, nàng sẽ không uống rượu, trừ bỏ ngoại bà nương thướt tửu uống bia cũng nếm quá một chút rượu bò đào, chuyện này vẫn là bản thân mình sau lưng ca ca em trai mua uống, bị phát hiện không biết bị cấm túc đến bao lâu.

Như là nhìn thấu tâm tư Tiễn Tiểu Hảo, Sở Cố Hoài không có cùng mọi người giống nhau bùng lên ly rượu, mà là cùng nàng tán gẫu.

“Mọi người hôm nay vui vẻ, lại nhìn đến có nhiều như vậy rượu ngon mới hưng phấn thành như vậy. Như thế nào, chúng ta cùng uống hết đi?”

“A.....”

“Ai, đúng đúng rồi, Hảo Tử, lần đầu tiên gặp mặt coi như là có duyên, đến đây đi, uống một chút. Anh kính em một ly, nhất định phải uống, cho anh một chút mặt mũi.” Đinh Hiểu theo Sở Cố Hoài đức cây gây trúc tửu liền hướng lên trên đi. Những người này bình thường đều ứng thủ quán, tại nhà lớn lên Tiễn Tiểu Hảo như thế nào chính là bọn hần đối thủ, lúc này mới ba hai câu đã bị bọn hần nói được có chút dao động.

“Em, em sẽ không uống rượu.....” Tiễn Tiểu Hảo lắc lắc đầu.

“Không có việc gì đâu, ai trời sinh cũng vậy a, tất cả mọi người đều là người trưởng thành, giải trí một chút sợ cái gì, nói sau, em còn sợ buổi tối Lão Đại nổi hứng lên đem em ăn hả? Yên tâm, có anh ở đây, anh che chở cho em.” Đinh Hiểu vỗ vỗ ngực nói.

Sở Cố Hoài âm thầm liếc cái xem thường, tên Đinh Hiểu này thật đúng là không biết tự lượng sức mình, hần còn có lá gan che chở người khác đâu, thời điểm hần công tác sai lầm đứng ở nàg trước mặt không phải sợ hãi đến toàn thân mồ hôi lạnh đi.

“Đúng, em mau đến đây.” An An hiển nhiên cùng Sở Cố Hoài nhận biết là nhất trí.

“Em em thật sự sẽ không uống.”

“Các vị cũng đừng bức Háo Tử. Các vị nghĩ ai cũng như các vị hết sao, say đến chết.” Sở Cố Hoài lên tiếng ngăn cản, những người này thật sự nổi dậy quả thật là có một cô bóc đồng, có thể lực đương nhiên cũng là nhất đẳng cho nên Sở Cố Hoài cho rằng bọn hần nháo nổi dậy cũng là không người có thể địch lại.

“Mọi người tiếp tục uống.”

Sở Cố Hoài đứng lên, hướng quầy rượu đi đến.

“Ai, Lão Đại muốn giúp chúng ta tăng thêm khí thế này” Tề Tiểu Mi thấy Sở Cố Hoài đi hướng quầy rượu, liền biết tính toán của nàg.

“Đúng a đúng a.”

Thấy Tiền Tiểu Háo về mặt mờ mịt nhưng trong lòng không hiểu sao lại có một chút chờ mong, Sở Cố Hoài mỉm cười, đi vào quầy rượu, Tiền Tiểu Háo nuốt nuốt nước miếng, thật quyến rũ.

Công cụ trên quầy rượu thực nhiều, Sở Cố Hoài thành thực cảm lấy công cụ, cảm lấy bình rượu hướng bên trong, phần eo lay động, xoay người chụp tiếp bình sau lưng, ly đá, thật tửu, điều tửu. Một loạt động tác liên tiếp, Tiền Tiểu Háo thấy thế liền tròn mắt há hốc mồm.

“Oa..... Thật là lợi hại.” Tiền Tiểu Háo kinh hô, mặt đều hưng phấn đỏ lên. Lộ ra hai má mồm mỉm.

“Cái này là cơ bản động tác, nàg đại học có học qua còn được cao cấp điều tửu sư chứng nhận, đối với nàg là không có gì, để chơi thôi.” Tề Tiểu Mi đối Tiền Tiểu Háo giải thích qua.

“Cao cấp.....” Tiền Tiểu Háo lại về mặt sùng bái. Thấy Tiền Tiểu Háo vận vẹo ý tứ của mình, Tề Tiểu Mi khóe miệng không khỏi có chút run rẩy.

“Hong phần giai nhân.” Kia đầu, Sở Cố Hoài cũng đem rượu mình mới pha làm tốt lắm, cảm thêm trang sức, cảm lấy ly rượu đi ra quầy, sau đó đem ly rượu đưa cho Tiền Tiểu Háo.

“Nồng độ còn của loại này không cao, thử chút đi.”

Tiền Tiểu Háo thật cẩn thận uống một ngụm, ngọt ngào lan tràn, mang theo mùi rượu, thực dễ chịu.

“Vâng, rất ngon.....” Tiền Tiểu Háo ngẩng đầu tặng một nụ cười thật tươi cho Sở Cố Hoài, có chút đẹp mắt.

“Lão Đại, thật không công bằng, bọn ta cũng muốn uống.....” An An âm ức nói.

“Các vị lại đây làm một chút com cho tôi, tôi liền pha rượu cho các vị.”

“Ách..... tôi uống rượu này được rồi.....” An An nhanh tay cảm lấy ly rượu trước mặt mình, không dám quấy tiếp nữa, Sở Lão Đại khóe miệng cong lên một nụ cười lạnh băng “tặng” nàg.

Cười, giỡn, thời gian rất nhanh cũng liền qua đi, tuy nhiên nói tửu lượng tốt, cũng không uống hết được mấy bình rượu tàn, hơn nửa đêm, Quân Thành mọi người mới lác lác từ từ đều tự giúp đỡ lẫn nhau ra khỏi nhà Sở Cố Hoài.

Mà làm cho Sở Cố Hoài không có nghĩ đến chính là tiểu quý nằm trên sofa trước mặt cứ nhiên tửu lực không tốt, mới một ly hồng phần giai nhân đã khiến cho nàg mặt đầy mây hồng, thần chí không rõ.

“Tiền Tàn Tây, khiếm tiền còn tiền, người còn dám chạy, đánh chết người.....” Miệng thì thảo nhớ kỹ em trai yêu quý, lời này nếu như để Tiền Tàn Tây vô tội nghe được, sợ là ủy khuất muốn chết đi, không phải là tiểu học hai năm cấp thời điểm quên mang tiền mua thư nên mượn rồi quyết luôn của nàg mười đồng tiền thôi mà. Đầu có ngờ nàg còn nhớ hận đến tận hôm nay.

“Tiểu Háo, tỉnh tỉnh, chìa khóa em để chỗ nào rồi? Chị đưa em trở về.” Sở Cố Hoài lay lay Tiền Tiểu Háo.

“Cái chìa khóa, cái chìa khóa ở người Tàn Tây kia.....” Tiền Tiểu Háo mở to mắt, mơ mơ màng màng đáp một câu. Cũng làm cho Sở Cố Hoài hiểu được tình cảnh hiện tại của mình.

“Ai..... Bỏ đi, liền hầu hạ em một đêm.”

Tiền Tiểu Háo xem như cái có tửu phẩm nhân, không có ồn ào quậy phá, cũng không có nôn mửa, chỉ có toàn thân tan mát ra nhiệt lượng, say đến gương mặt vốn mẫm mẫm càng thêm phiếm hồng, thần nhiên mùi rượu làm cho Mặc Dịch ly khai âu yếm tiểu oa của nó, không biết chạy đến nơi nào rồi. Tuy nhiên Sở Cố Hoài không có khiết phích*, như vậy tuyệt sẽ không cho người mới vừa uống rượu nằm trên king-size giường lớn của mình.

Nhận mệnh đi vào phòng tắm, mở đầy nước bồn tắm sau đó chiết một ít hoa hồng tinh du mình thường dùng, Sở Cố Hoài ôm Tiền Tiểu Háo đi vào phòng tắm.

“Cởi quần áo tắm rửa đi, tắm xong kêu chị.” Thấy Tiền Tiểu Háo mơ mơ màng màng bắt đầu thoát quần áo, Sở Cố Hoài mới thở dài nhẹ nhõm một hơi đi ra phòng tắm.

Chú thích :

*tiêu sái : thành thói không vương bận sự đời .

Tinh tinh tiêu sái : phóng khoáng, thanh cao.

*thừa dịp hỏa đả kiếp : thừa dịp lửa cháy mà đánh cướp.

*bất khả tư nghị : nghĩa là “không thể nào suy nghĩ bàn luận ra được”

*khiết phích : thích sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Lần Đầu Tiên Đối Với Một Người Ôn Nhu Như Vậy

9. Lần Đầu Tiên Đối Với Một Người Ôn Nhu Như Vậy ...

“Tiểu Háo, em tắm xong chưa?” Hơn nửa tiếng sau, Sở Cố Hoài mới lại đây gõ cửa, nhưng nghe thấy bên trong phòng không có ai đáp lại, lúc này nàng cảm thấy có chút không ổn, nhử nhử này, mở cửa phòng tắm.

Chỉ thấy Tiền Tiểu Háo nằm ở bồn tắm ngủ say, miệng còn nhiều nước miếng. Từ lượng của cô nàng này đúng là không dám khen tặng, Sở Cố Hoài hồi hận muốn chết, sớm biết như thế sẽ không cho nàng uống ly rượu kia.

“Tiểu Háo. Đừng ngủ. Tắm xong mới ngủ được không em?” Sở Cố Hoài thề nàng là lần đầu tiên đối với một người như vậy ôn nhu, hơn nữa người này lại là một cô gái mới quen không tới một ngày.

“Ngô.....” Tiền Tiểu Háo ở bồn tắm ngâm mình hơn nửa tiếng, một lát bắt đầu có ý thức, tuy nhiên vẫn chưa hoàn toàn thanh tỉnh, miễn cưỡng mở hai mắt, người trước mắt vẫn rất mơ hồ, chỉ thấy một khuôn mặt mơ mơ hồ hồ, ngũ quan thực tế , tóc uốn gọn sóng, nàng quen mỹ nữ này hồi nào vậy ta? Như thế nào không có ấn tượng. Lại nghiêng đầu nghĩ nghĩ, lúc này mới nhớ tới người trước mắt là Sở Cố Hoài.

“Chị Cố Hoài.....”

“Tỉnh? Đến, đứng lên đem thân mình đi một hướng một, sau đó lên trên giường ngủ đi.”

Sở Cố Hoài tay cầm lấy vôi hoa sen, đem nước chính đến độ ẩm thích hợp, để cho Tiền Tiểu Háo.

“Em tự mình vào trong đi, quần áo chị đặt ở trên tủ, hôm nay em mặc đồ của chị đi, đồ của em chị mang đi giặt ngày mai hẳn là có thể khô.” Sở Cố Hoài hướng về phía nàng cười cười, xoay người đi ra phòng tắm.

Sau khi Sở Cố Hoài đi ra phòng tắm, Tiền Tiểu Háo mới mơ mơ màng màng đứng lên, mơ mơ màng màng cầm lấy vôi hoa sen làm sạch cơ thể, mơ mơ màng màng mặc quần áo vào rồi đi ra phòng tắm.

Sở Cố Hoài ngồi trên sofa ở phòng khách chờ Tiền Tiểu Háo, thấy nàng đi tới, lúc này mới đứng dậy.

“Đi thôi, lên giường tiếp tục ngủ.” Tiền Tiểu Háo mê hồ nhìn thấy có người đi về phía mình, cũng không quan tâm ba lần bảy hai mươi một gục ở trong lòng ngực người ấy, tiến vào giấc ngủ ngọt ngào, cái ôm này..... Không phải Đại ca Nhị ca , lại càng không phải Tần Tây , mềm mại thơm thơm thật là thoải mái quá.

“Em ngủ thật thoải mái.....” Sở Cố Hoài dùng sức của chín trâu hai hổ mới đem ngủ say như con heo Tiền Tiểu Háo tha đến trên giường, bản thân cũng sức cùng lực kiệt nằm ở nàng bên cạnh. Nàng đem Tiền Tiểu Háo kéo lại đây, gặt gao ôm thân thể của nàng, đây là một cái gối ôm thật dễ chịu.

Sáng sớm

“Đau đầu..... Đây là, ở đâu a?” Mở thật to đôi mắt, Tiền Tiểu Háo nhếch miệng che đầu.

“Trên giường chị.” Sở Cố Hoài bị động tác của nàng phá tỉnh, tròn tròn nửa con mắt trả lời nàng.

Tiền Tiểu Háo hoảng sợ, lúc này mới thấy rõ ràng gương mặt đối diện mình, mở to nửa con mắt, thật gọi cảm.

“Ừng ục.” Tiền Tiểu Háo nuốt nước miếng, trong lòng mặc niệm: Mình không phải sắc lang mình không phải sắc lang, nàng là nữ, nàng là nữ.

“Tôi hôm qua em uống say, chị tìm không thấy chìa khóa nhà em, cho nên.....”

“A!!! Tiêu rồi tiêu rồi tiêu rồi.” Không đợi Sở Cố Hoài nói xong, Tiền Tiểu Háo đã kêu lên, nhanh chóng cầm lấy di động đặt ở tủ đầu giường xem đến.

Quả nhiên, hơn một trăm cái cuộc gọi nhỡ, hơn hai mươi tin nhắn, lần lượt thay đổi thứ tự Đại ca, Nhị ca, Tàn Tây, di động mém chút nữa đã bị đánh nát.

Hiển nhiên Sở Cố Hoài cũng thấy được đáng sợ một màn này, nhìn không được bày ra biểu tình xem thường, xem ra lại là một thiên kim tiểu thư được chiều chuộng riết rứt.

Tiền Tiểu Háo rất nhanh ấn nút gọi lại.

“Đại ca, em.....”

“Trời ơi! Em gái nhỏ! Ngày hôm qua em đi đâu vậy, dọa chết chúng ta! Lão Nhị! Tiểu muội đã gọi lại, không cần phải người đi tìm nữa.” Chỉ nghe đầu dây bên kia Đại ca thân yêu hướng Nhị ca thân yêu của nàng rống lên một câu, xem ra bọn hắn lại là biến thành người thân đều biết, Tiền Tiểu Háo cảm thấy được đầu lại đau lên, loại này tình huống từ nhỏ đến lớn không ngừng diễn ra, hiển nhiên đây không phải là lần đầu tiên.

“Em gái, em ở nơi nào, như thế nào tối hôm qua gọi điện thoại cho em không được vậy?”

“Dạ..... Ở nhà bằng hữu.”

“Bằng hữu? Người nào bằng hữu?” Tiền Tiểu Háo bằng hữu Tiền Hoa Đông là người rõ nhất, tuyệt không một cái hồ bằng cầu hữu*, người nào người này đều là từ nhỏ ngoan ngoãn nghe lời lão sư nói.

“Ách.....” Tiền Tiểu Háo ngáy ngẩn cả người. Nếu cho bọn họ biết nàng tối hôm qua ở nhà một người mà nàng nhận thức còn không tới một ngày nàng tuyệt đối sẽ gặp phiền phức hơn một năm.

“Em ơi!” Còn không có đợi nàng nghĩ đối sách hay, bên kia đầu dây điện thoại đã thay đổi người, xem ra là Nhị ca.

Mà một bên Sở Cố Hoài rốt cục nghe không nổi nữa, lấy di động trong tay Tiền Tiểu Háo, phun ra hai chữ-- hàng xóm.

“Cố Hoài?” Sở Cố Hoài kinh ngạc, người nọ cư nhiên có thể kêu xuất mình tên, nhú nhú mày.

“Ngài là?”

“Tiền Mặc Nam.” Đối đãi trừ bỏ Tiền Tiểu Háo, Tiền Mặc Nam coi như hiểu biết thanh âm không nhiều. Bất quá có thể thấy hắn thật tán thưởng Sở Cố Hoài, bằng không thể nào mới vừa nghe đến thanh âm đã biết là của nàng.

“Tiền tổng? Là ngài.”

“Ừ, em gái tôi tối hôm qua là ở nhà cô?” Tiền Mặc Nam hỏi.

“Àn, ngày hôm qua chúng ta sự vụ sở mở khánh công hội, lôi kéo nàng chơi một đêm, cho nên.....” Sở Cố Hoài không dám nói mình cho nàng uống rượu, trong lòng âm thầm kinh ngạc Tiền Mặc Nam bình thường lãnh khốc đối với em gái cư nhiên biến thành như vậy.

“Ồ, là như vậy a, tôi đây an tâm rồi, lát nữa tôi qua đón nàng, làm phiền cô.”

“Không cần khách khí.”

Sở Cố Hoài đem điện thoại trở lại trong tay Tiền Tiểu Háo.

Tiền Mặc Nam ở đầu dây bên kia lại nhỏ giọng trong lời nói dặn dò Tiền Tiểu Háo vài câu, lúc này mới cúp điện thoại.

“Chị Cố Hoài, chị biết Nhị ca của em?” Tiền Tiểu Háo oai đầu có chút kinh ngạc hỏi han.

“Ừ, chúng ta sự vụ sở cùng hắn có lui tới.”

“Tiền Mặc Nam là một người không tồi, thực lực cường đại bên ngoài lạnh lùng một chút.” Đó có thể thấy Sở Cố Hoài đối với Tiền Mặc Nam cũng là

thực tán thưởng .

“Lạnh lùng.....? Chị có làm không, Nhị ca em á, nói nhiều nhất chính là hần, lao lao thao thao .” Tiễn Tiểu Háo bắt mắt quyết quyết cái miệng hồng hồng nhỏ nhắn.

“Được rồi, đứng lên rửa mặt thay quần áo đi nào, trong chốc lát Nhị ca em lại đây đón em đó.” Sở Cố Hoài nhìn không được vỗ vỗ Tiễn Tiểu Háo hồng nhuận mặt, sau đó dùng cặp kia thon dài đùi đẹp đi động hạ giường, nghĩ đem phòng của mình tặng cho Tiễn Tiểu Háo.

“Đúng rồi,có đau đầu không?”

“Đau.....”

“Ừm”

Cho nên, khi Tiễn Tiểu Háo sửa soạn xong ra đến khách phòng liền nhìn thấy trên bàn một chén cháo trắng cùng một ly trà giải rượu.

“Uống hết nó sẽ không đau.” Sở Cố Hoài đang từ phòng bếp đi tới, trong tay bưng chính là một chén cháo khác cùng một ít đồ ăn cho riêng mình.

Tiến Tiểu Háo có chút nhỏ nhỏ cảm động, chớp thật to đôi mắt ngồi xuống, mở miệng bắt đầu uống bát cháo, hai người không nói gì, chỉ là không khí có phần lộ ra một tia hài hòa.

“Đỉnh đông đỉnh đông.”

“Đến đây.” Mở cửa ra, là Tiễn Mặc Nam hé ra nụ cười sáng lạn, tựa hồ hoa đều nở ở hần trên mặt, đi theo phía sau là Tiễn Đại ca với nụ cười sáng lạn y chang nhau, Tiễn tiểu đệ không có như vậy khoa trương, chỉ mang theo nho nhã mỉm cười.

Sở Cố Hoài đương nhiên không thể nào nhận không ra ba người trước mắt, này ba anh em người nào người nấy đều là nhân vật truyền kỳ trong giới, có điều không nghĩ tới là bọn hần lại có một em gái bình thường như vậy.

Chú thích :

*Hò bằng cầu hữu : có nghĩa chỉ bạn xấu.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Vụ Án La Thượng

10. La Thượng Án ...

“Sở luật sư, làm phiền ngài chăm sóc em gái tôi.....”

“Nhị ca!” Không đợi Tiễn Mặc Nam nói xong, Tiễn Tiểu Háo liền cười hi hi chạy đi ra, khoe miệng còn dính một ít nước cháo.

“Sao lại không lau miệng.” Tiễn Mặc Nam sớm đã thành thói quen, lấy ra một cái khăn tay rồi đem Tiễn Tiểu Háo kéo đến trước mặt mình, sùng nịch giúp nàng lau khô. Cảnh này ở Tiễn gia là chuyện vô cùng bình thường còn ở trong mắt Sở Cố Hoài có vẻ là điều bất khả tư nghị.

“Sở luật sư, ngày hôm qua tỷ tỷ nàng.....” Thấy hai vị ca ca mắt đều không rời khỏi chị gái của mình, Tiễn Tàn Tây bắt đầu mở miệng, hần cùng Sở Cố Hoài cũng có quen biết , công ty pháp luật đòi hỏi là người trong luật sư sự vụ sở của Sở Cố Hoài, tự nhiên cũng có chút tiếp xúc.

“Hả, không có gì, nàng quên mang chìa khóa, lại trễ như vậy, cho nên tôi liền.....” Sở Cố Hoài tự nhiên không dám nói nàng đem Tiễn Tiểu Háo làm cho say, bằng không sợ là bị Tiễn gia huynh đệ vây công.

“Đúng vậy a,chị Cố Hoài đối với em tốt lắm. Ài, mọi người quen nhau?” Tiễn Tiểu Háo hậu tri hậu giác* hỏi han.

“Đương nhiên, Sở tiểu thư là nhân vật truyền kỳ trong giới, chúng ta làm chung tự nhiên sẽ có tiếp xúc.”

“Không riêng mình em, Đại ca Nhị ca đều biết.” Tiễn Tàn Tây bổ sung một câu.

“Woa..... chị Cố Hoài thật là lợi hại.” Tiễn Tiểu Háo cười rộ lên đôi mắt liền biến thành một vầng trăng khuyết, thật là vui vẻ.

Sở Cố Hoài thấy có chút thất thần, càng đừng hỏi Tiễn gia hai huynh đệ, quả thực đã lâm vào trạng thái si mê, Sở Cố Hoài phục hồi tinh thần lại rồi nhìn nhìn hai người này, đối với bọn hần luyện muội tình kết đã có khắc sâu nhận thức.

“Tốt lắm, chúng ta sẽ không quấy rầy Sở tiểu thư. Người ta khẳng định có việc bận.” Tiễn Tàn Tây thấy Tiễn Tiểu Hảo an toàn tiến đến ôm ấp mình, tự nhiên cũng không nguyên ý ở lâu trong này, liền nghĩ muốn cùng Sở Cố Hoài cáo từ.

“Vâng, chị Cố Hoài, có rảnh đến quán trà của em nha, giảm tám mươi phần trăm cho chị.”

“Đại ca, Nhị ca, chị, mọi người đi trước, em cùng Sở tiểu thư còn phải nói mấy câu, lát nữa đi sau mọi người.” Tiễn Tàn Tây nói với bọn hắn.

“Àn, em mau lên đó.”

“Sở tiểu thư, hẹn gặp lại.”

“OK, hẹn gặp lại.”

Chờ nhóm người đều đi xa. Tiễn Tàn Tây mới quay đầu đến.

“Sở tiểu thư.....”

“Gọi tôi Cố Hoài là được rồi.” Sở Cố Hoài đánh gãy lời nói của Tiễn Tàn Tây.

“Cố Hoài, cái kia..... Nhà của chúng tôi có điều, so sánh đặc thù*, cô vừa rồi cũng thấy được. Đại ca Nhị ca từ nhỏ liền sùng Tam tỷ, Tam tỷ thân mình cũng không tốt, chúng tôi.....”

“Vâng, tôi hiểu được, tôi sẽ không nói ra đâu, sẽ không ai biết.”

Sở Cố Hoài là luật sư, tự nhiên hiểu ý của Tiễn Tàn Tây, bọn hắn Tiễn gia điểm yếu chính là Tiễn Tiểu Hảo, nói thật Tiễn gia đại thụ chiều phong*, bắt quá đến bây giờ cũng không có chuyện gì to tát, không phải bởi vì Tam huynh đệ này yêu sạch sẽ, chỉ sợ là không người nào có gan lớn dám can đảm đi theo chân bọn họ cứng đối cứng, có thể làm việc lớn như vậy tự nhiên có đạo lý của riêng hắn, lỡ như có người tâm địa không tốt biết Tiễn Tiểu Hảo thì an nguy của nàng thật sự khó mà nói.

“Vậy đa tạ Cố Hoài, gặp lại sau.” Tiễn Tàn Tây hướng nàng cười cười, xoay người đi ra hoa viên, hướng biệt thự của mình đi tới.

Sở Cố Hoài khôi phục trạng thái nguyên bản mà mình nên có, mị nhãn phiêu phiêu Tiễn Tàn Tây bóng dáng, liền đóng cửa sửa sang lại tài liệu. Hôm nay, còn có một trận ám chiến phải đích thân mình ra tay đánh.

Quả nhiên, không tới nửa giờ, Tề Tiểu Mi điện thoại gọi đến đây.

“Lão Đại, tài liệu chuẩn bị tốt không?”

“Ừm, bảy bảy tám tám.”

“Thảm!” Tề Tiểu Mi bỗng nhiên kêu to một tiếng, Sở Cố Hoài nhú nhú mày.

“Làm gì hoảng sợ dữ vậy?”

“Mình quên cuộc hẹn.”

“Không cần, trực tiếp đi.” Sở Cố Hoài không tin La Hào Danh dám không thấy nàng. Không thấy cũng đúng, pháp đình sẽ thấy, dù sao nơi đó đối với nàng mà nói chính là bát cơm hằng ngày của mình, đừng nói là Tề Tiểu Mi ngay cả pháp quan đều phải nể nàng ba phần.

“Ừ, gặp nhau ở cửa chính phủ.”

“OK.”

Treo điện thoại, Sở Cố Hoài đi đến trước tủ quần áo lấy bộ chức phục đã lâu không có dùng qua, nhú nhú mày. Lúc này mới cảm lấy túi xách ra khỏi nhà.

Hôm nay nàng không trang điểm, ăn diện không kiêu cách, nhưng mỹ nữ vẫn là mỹ nữ, vẫn như trước là chói mắt, chính là tố chất đó.

“Lão Đại~~ nơi này”

“Ừm, tài liệu, mình đã xem tối hôm qua, phán cái tử hình vẫn là thừa sức.” Sở Cố Hoài mày đều không nhú một chút, việc này đối với nàng mà nói thật sự là quá bình thường đi.

“Hí hí.”

“Cười cái gì?” Sở Cố Hoài lạnh lùng nhìn về mặt ngọc lẳng cười cười của Tề Tiểu Mi.

“Không có gì, chỉ là cảm thấy tên La Thượng kia có chút thâm, mới vừa ra lại phải vào trở lại, không nghĩ tới.....”

“Lúc hẳn làm chuyện đó sao không nghĩ tới hậu quả sau này.”

“Đúng vậy, cư nhiên là một bé gái, một bé gái dễ thương đã bị hãm hiếp.” Không có tiếp lời của Tề Tiểu Mi, Sở Cố Hoài mang túi xách đi vào cửa lớn chính phủ.

Lúc trước La Thượng sau khi giờ trò với bé gái, người nhà của cô bé liên tục tố cáo hắn, làm cái gì đi nữa thì cũng gặp bọn quan quan cùng hộ, tố cáo vài lần đều bị áp xuống dưới, sau đó cũng không biết họ đã nghe ai nói, tìm tới nàng, khi đó nàng không chút suy nghĩ đồng ý án tử này, tuy nhiên thu luật sư phí cũng không nhiều lắm, nếu bình thường thì nhiều đó tiền chắc chắn không đủ mua một giờ của nàng, chỉ là nàng ghét nhất nam nhân khi dễ nữ nhân, huống chi nạn nhân vẫn còn là trẻ em.

Sau đó, nàng đương nhiên là dựa theo chuyên môn dùng thủ pháp xả ra liên tiếp bằng chứng La Thượng làm bản sự tình, hện mấy phóng viên, dựa vào truyền thông giúp La gia ‘Phát dương quang đại’. Một lát nữa, hoàn toàn không cần mình ra tay, đương nhiên, lên tòa án nàng vẫn phải đi, pháp quan tự nhiên cũng biết án tử này nàng ở tất thẳng, nói gì thì nói án tử này cũng kinh động cấp trên, không như thế nào khó xử liên phán cái hình phạt. Chính là không nghĩ tới La Hào Danh cũng không bỏ cuộc, lúc này mới hai năm, liền bảo lãnh cho hắn.

“Ai, tiểu thư, xin hỏi cô tìm ai?” Vừa mới tiến vào, Sở Cố Hoài liền bị ngăn lại.

“Trần thị trưởng.”

“Trần thị trưởng? Xin hỏi có hẹn trước không?”

“Không có, phiền đi nói với hắn, ‘Sở luật sư có việc tìm hắn’ hắn sẽ biết làm thế nào.”

“Vâng, mời chờ.”

Không quá lâu, Sở Cố Hoài cùng Tề Tiểu Mi liền được mời vào văn phòng thị trưởng.

“Chà, đây không phải Sở luật sư sao, sao rảnh tìm đến tôi vậy a.” Trần Hoán trong lòng cũng đang đánh lô tô, Sở Cố Hoài người này tìm người bình thường đều không có kết cục tốt, mình chọc tới nàng khi nào nhỉ.

“Nga, chính là có một số đồ vật này nọ muốn đến đây hỏi hỏi Trần thị trưởng, mong rằng thị trưởng sẽ dùng lời thật bảm báo đi?” Sở Cố Hoài tựa tiểu phi tiểu* hỏi một câu, chỉ là một câu nói nhưng lại làm toàn thân Trần Hoán toát ra mồ hôi lạnh.

“Đương nhiên, không biết là cái gì vậy?” Tuy nội tâm hoảng sợ, nhưng làm thị trưởng lâu năm cũng không phải không minh bạch, Trần Hoán có vẻ tương đương trấn định, còn rớt không thật chén trà cho Sở Cố Hoài cùng Tề Tiểu Mi.

“À, không biết Trần thị trưởng có còn nhớ vụ án La Thượng hai năm trước hay không?” Sở Cố Hoài đơn đao trực nhập*, cũng không có quanh co lòng vòng.

“Đương nhiên nhớ rõ, là đứa con của La Ki Ủy.” Trần Hoán nghe nàng nhắc tới La Thượng, không khỏi có chút chột dạ, chẳng lẽ nàng biết.....

“Sẽ không đợi tôi nói thẳng ra đi.” Sở Cố Hoài cười mị mị nhìn Trần Hoán, khiến Trần Hoán hoàn toàn sợ hãi, chuyện này nếu như bị đào ra ngoài chắc chắn sẽ không chỉ là cất chức đơn giản như vậy.

“Sở luật sư! Chúng ta đều là người ngay thẳng không cần nói ẩn ý như vậy, cô hôm nay đến đây chắc chắn có mục đích, được rồi cô nói đi, cô muốn tôi làm cái gì?”

Chú thích :

*hậu tri hậu giác : nghĩa là nói rồi mới hiểu hoặc thấy rồi mới hiểu.

*đặc thù : nghĩa là đặc trưng riêng, những nét riêng biệt. là điểm nổi bật nhất chỉ ta mới có.

*đại thụ chiêu phong: cây to gió lớn.

*tựa tiểu phi tiểu: cười như không cười.

*đơn đao trực nhập: nói thẳng vào chủ đề.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiểu Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tiễn Ba Ba Lo Lắng

11. Tiễn Ba Ba Lo Lắng ...

Chỉ thấy Trần Hoán về mặt khăng khải* sắp chết bộ dáng, Sở Cố Hoài cảm thấy có một chút buồn cười.

“Cũng không có gì, mục đích của tôi chính là hy vọng hấn có thể bảo trì nguyên phán, đương nhiên, nếu ngài không chịu.....” Sở Cố Hoài hướng Tề Tiểu Mi sử một cái nhan sắc, Tề Tiểu Mi hơi hơi gật gật đầu, đem tài liệu đệ đưa Trần Hoán.

“Ngài tự mình nhìn xem đi.”

Trần Hoán lấy quá tài liệu bắt đầu xem, nhìn đến cuối cùng, bất giác mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Đáp án của ngài là...?”

“Sở luật sư, cô làm cho tôi khó xử quá, tôi.....” Trần Hoán đang lâm vào con đường lựa chọn, dù cho hấn chọn cái nào đi chăng nữa thì hai bên đều là tử lộ.

“Ngài yên tâm, tôi làm sao có thể để cho Trần thị trường gặp khó đâu, bên kia La Ki ủy , ta sẽ giúp ngài nói .” Sở Cố Hoài nhú nhú khóe miệng.

“Ài, được rồi, được rồi.” Trần Hoán thở dài nhẹ nhõm một hơi, để lộ sắc mặt vui mừng.

“Chúng tôi liền cáo từ, Trần thị trường, một lời đã định.” Sở Cố Hoài đứng lên.

“Nhất định, nhất định.”

Quân Thành luật sư sự vụ sở

“Lão Đại, tôi đối với cô bội phục thêm trăm nghìn lần nữa.” Đinh Hiểu về mặt sùng bái nhìn thấy Sở Cố Hoài khải hoàn trở về đến.

“Đúng vậy a, Lão Đại Lão Đại, dạy nhóm ta mấy chiêu đi.” An An hai mắt tỏa sáng.

“Chỉ là một quán tác phong của tôi mà thôi, mọi người biết mà .” Sở Cố Hoài bình thản nói.

“Chính là..... Tìm chứng cứ, tạo quan hệ, tư mình giải quyết?” An An nhanh miệng nói.

“Đúng.”

“Nói thì lúc nào cũng dễ, chúng ta thật ra nghĩ đã muốn chết, chắc gì có người nguyện ý a.” Đinh Hiểu bất đắc dĩ cười nói, không biết Sở Cố Hoài đi nơi nào quen được nhiều người như vậy, hơn nữa tất cả đều là cấp cao, cho dù sự thật như thế nào đi nữa chắc chắn là có người giúp nàg. Đây là chuyện mà tất cả mọi người đều biết, nhưng kỳ quái chính là không ai biết nguyên nhân.

Tiến gia

“Em gái, đến ha ha này.” Tiến Mạc Nam cấp Tiến Tiểu Hảo gấp một miếng cá.

“Anh con hôm nay ở phòng bếp nghiên cứu một chút bàn này đồ ăn, ba xem qua, rõ ràng là làm cho con ăn , còn nói là làm sinh nhật cho ba.” Tiến ba ba nhìn đứa con của mình hểc mắt một cái.

“Khụ, cái kia, ba, con cũng làm đồ ăn ba thích ăn mà.”

“May mắn đây là tự gia đứa nhỏ.”

“Hai anh em tui nó yêu Tiểu Hảo ông không phải không biết, già như vậy còn ăn đám chua* của con gái.” Tiến mẹ mẹ oán trách nói.

“Ha ha ha ha.”

“Ăn com ăn com. Lão ba ăn com, con gái thương ba ba còn không hết nữa nè.” Tiến Tiểu Hảo cười mị mị cấp tiến ba ba gấp đồ ăn.

“Vẫn là con gái có tâm, nhìn nhóm tui bây một đám không bốn sáu dạng nhân.”

“Khụ, vì chúng ta có đứa em gái mọi người đều thích.” Tiến Đại ca cười hi hi nói.

Bữa com tại gia một nhà người người đều vây quanh Tiến Tiểu Hảo đề tài cuối cùng đã xong. Ăn xong com, người một nhà ngồi ở sô pha thượng xem TV, tiến mẹ mẹ thỉnh thoảng cùng Tiến Tiểu Hảo thảo luận một chút kịch tình, Tiến Đại ca tiến Nhị ca tự nhiên là dính vào Tiến Tiểu Hảo bên cạnh.

“Được rồi, com cũng ăn xong, lão bà, bà mang con gái trở về phòng ngủ, ta cùng mấy đứa con có chuyện nói.” Tiến ba ba ánh mắt mang điểm nghiêm

túc nói.

“Lão ba nghỉ sớm.” Tiễn Tiểu Háo cười mỉ mỉ hôn tiễn ba ba một cái, kéo tay Tiễn mẹ mẹ liền trên lầu hai.

“Đi thôi, ba anh em tụi con theo ba đi thư phòng tán gẫu tán gẫu.”

“Àn.”

Đi vào thư phòng, tiễn ba ba ngồi xuống, phụ thân uy nghiêm biểu lộ không bỏ sót.

“Ba, ba tìm tụi con.....”

“Các con, ba nói thật ba không quan tâm, sự nghiệp chung chung mặt trời đã cao, Lão Đại Lão Nhị ta không nói, Tần Tây tài năng ở giới quảng cáo nổi danh một đường quả thật là ngoài dự kiến của ba.”

“Ba, có gì cứ việc nói thẳng đi ba.” Tiễn gia Lão Đại không muốn nghe tiễn ba ba lao thao, đánh gãy lời nói của hắn.

“Được, thế..... Ba nghĩ các con cũng hiểu được ý của ta, Lão Đại lão Nhị, các người cùng nha đầu ta không ý kiến, chỉ là tình cảnh hiện tại của các con thực dễ dàng khiến cho người khác đối với nha đầu có dã tâm, các con.....”

“Ba, chuyện này ba cứ yên tâm, tụi con lại không phải không có người bên cạnh, đều có chuẩn bị.” Tiễn Mạc Nam tự tin nói.

“Tuy là vậy, mấy tên vệ sĩ, không phải lúc nào cũng an toàn, này vạn nhất xảy ra chuyện làm sao bây giờ.” Tiễn ba ba có chút tức giận.

“Đó là..... Đó là bởi vì ở địa bàn Tần Tây, bọn hắn tự nhiên có điểm giải đãi.....” Tiễn Mạc Nam thanh âm dần dần nhỏ xuống dưới, sợ là ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

“Tốt lắm tốt lắm, tóm lại về sau không có việc gì các con cũng ít đi phiên nha đầu đi, cứng quá cũng không tốt.” Tiễn ba ba có chút phiền lòng, đứa con gái này tuy nói vậy chứ hắn cũng cứng không ít, từ nhỏ đến lớn chuyện của nàng phần lớn là hai cái ca ca làm hết, cứ tiếp tục như vậy hắn thật đúng là có chút sợ hãi tìm không được con dâu.

“Tần Tây, con đem nàng tới nhà con cũng là sợ xảy ra chuyện đi?” Tiễn ba ba chuyển hướng Tiễn Tần Tây, này tiểu nhi tử rất cẩn thận, đối với Tiễn Tiểu Háo cũng so với Lão Đại lão Nhị lý trí hơn, bởi vậy hắn vẫn là có điểm hơn, so sánh ra thì yên tâm hơn.

“Dạ, ngày hôm qua nàng ngủ trong nhà của Sở luật sư, thoát nhìn chỗ đó cũng không tệ lắm.”

“Nga? Sở Cố Hoài? Nha đầu đó à, ừ..... Không tồi. Hắc bạch làm ăn, làm việc lợi tác. Có thể lực rất mạnh. Nhưng thật ra đừng tin quá.” Tiễn ba ba gật gật đầu, thoát nhìn đối Sở Cố Hoài thực tán thưởng.

“Nhìn lại nha đầu của chúng ta xem, chắc chắn, chắc quá thừa quá*.”

“Không dám đâu! Ba, cô gái kia làm sao tốt hơn em gái chúng ta được chứ!”

“Chính xác! Hồ mỉ! Em gái quá đáng yêu quá thuần khiết!”

Tiến gia hai anh em không muốn nghe bất cứ người nào nói Tiễn Tiểu Háo không tốt, cho dù là lão ba của mình cũng không được.

“Sở luật sư nói nàng hiểu được.” Tiễn Tần Tây cười nói.

“Ừ, nàng là người thông minh, nha đầu cùng nàng quen cũng có lợi, các con ai cũng có việc riêng. Hơn nữa hai người các con, không được ngăn cản nha đầu cùng nàng lui tới.” Tiễn ba ba dù sao cũng là người từng trải, biết thế nào mới là tốt nhất cho con gái mình.

“Ba.....” Tiễn gia huynh đệ bất mãn kêu một tiếng.

“Có nghe rõ lời ba không hả.” Tiễn ba ba nghiêm túc lặp lại một lần.

“Dạ.” Tiễn gia huynh đệ không tình nguyện lên tiếng.

“Đều đi ngủ đi.” Tiễn ba ba hướng bọn hắn phát phát tay.

“Dạ, ba cũng sớm một chút ngủ.”

“Ừm. Đi thôi.”

Đợi ba con trai trở về chính mình phòng, Tiễn Đồng Vi lúc này mới hít một hơi cảm lấy điện thoại.

“Alo, ha ha..... Là tôi, lão Tiễn, như thế nào, gần đây khỏe không?”

“Ừ, tôi còn khỏe, tôi nói ông nha, sự nghiệp lớn liền quên lão chiến hữu đi.”

“Còn nói không có, đã lâu như vậy điện thoại đều không gọi đến một cái.”

“Ừ, mấy đứa nhỏ đều khỏe.”

“Nào có, ông có một đứa trên đỉnh cao tôi này có bốn đứa ngang ngang thôi.”

“Ừ, đúng vậy, ông giúp tôi chú ý đi.”

“Hắc, kia xong, nhân tôn đều có nhân tôn phúc*, còn xem các nàng duyên phận.”

“Tốt, hôm nào đi ra họp mặt? Không biết ông này đại ân nhân có chịu cho ta mặt mũi không thôi.”

“Nhớ phải giữ lời, rồi, vậy nói sau.”

“Ừm, treo.”

Treo điện thoại, Tiền Đồng Vi có chút cảm khái, dù sao cũng là nhiều năm lão chiến hữu, này phân tình cảm cũng không phải người bình thường có thể hiểu được, cho dù là lâu như vậy không có liên hệ. Nói qua nói lại một hồi cảm giác vẫn là như vậy thân thuộc.

Chỉ mong, lần này hẳn làm như vậy có thể giúp nha đầu.

Chú thích:

*kháng khái: có khí phách cứng cỏi và kiên cường, không chịu khuất phục.

*dám chua: ghen, ganh tỵ dùng trong tình cảm.

*đắc quá thả quá: giống câu “ăn xổi ở thì” chỉ tính chuyện tạm bợ trước mắt mà không tính chuyện lâu dài. (không chắc dịch đúng câu đắc quá thả quá)

*nhân tôn đều có nhân tôn phúc: người nào có phúc của người này.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Hào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Quán Bar Mai Tâm

12. Quán Bar Mai Tâm

Quân Thành luật sư sự vụ sở

“Linh linh linh.....”

“Xin chào, Quân Thành luật sư sự vụ sở.”

“Vâng, mời chờ.”

“Sở Lão Đại, điện thoại. Là La Ki Ủy.” tiếp tân tiểu muội muội cười mị mị đem điện thoại đưa Sở Cố Hoài, sau đó đứng ở bên cạnh.

“Chào ngài, tôi là Sở Cố Hoài.”

“Ồ, thì ra là La Ki Ủy, sao hôm nay rảnh gọi lại đây?” Sở Cố Hoài ngồi xuống, cho dù đối phương không thể nhìn thấy nàng cũng bảo trì tao nhã tươi cười.

“Lệnh công tử có khỏe không?”

“Nga? Không biết La Ki Ủy nghĩ muốn đem một cô gái như tôi xử như thế nào đây?” Đối phương đã muốn nào tu thành giận, ở bên kia đầu dây uy hiếp Sở Cố Hoài, hẳn không biết nàng cho tới bây giờ ăn nhuyến không ăn ngan*, nếu hẳn phụ từ, từ hiếu* khóc lóc hạ mình cố gắng cầu xin Sở Cố Hoài, nàng tâm tình tốt liền khiến cho hắn ở ngục giam ngục ở mười năm tả hữu, còn nếu không được, hơn ba mươi năm sợ là còn không được thả.

“A, Trần thị trưởng nơi đó không cần đi, hẳn hết thấy, tôi sẽ không cho ông có cơ hội công khai hắn.”

“Vậy ngài cứ việc làm đi, có muốn ta gọi người mang chuyên xe tới đón La Ki Ủy nha?”

“Vậy a, chúc ngài thành công.”

Sở Cố Hoài hé miệng cười, treo điện thoại.

“Sở Lão Đại! Đó là La Ki Ủy. Ngài đắc tội hần chúng ta về sau làm sao bây giờ?” tiếp tân tiểu muội muội trừng lớn ánh mắt nhìn Sở Cố Hoài.

“Không có việc gì phải lo, hần còn không có ngu ngốc đến vậy đi đừng nhóm luật sư Quân Thành.” Sở Cố Hoài an ủi vỗ vỗ bả vai tiểu muội.

“Tốt lắm,nếu lát nữa còn có điện thoại liên chuyển đến văn phòng cho tôi.”

“OK .”

Đi vào văn phòng, Sở Cố Hoài đem chính mình phóng ở sofa, tùy tay rút một cái án tử,thật sự xem lên, bởi vậy, không có nghe được tiếng Tề Tiểu Mi gõ cửa.

“Xem cái gì mà nhập tâm vậy, mình gõ cửa cũng không nghe thấy.” Tề Tiểu Mi đi vào, đem một xấp tài liệu đặt ở trên bàn, sau đó cũng ngồi xuống.

“Ngày hôm qua tiếp một cái án tử, xí nghiệp .” Sở Cố Hoài ánh mắt vẫn như trước không rời đi tài liệu, thuận miệng đáp.

“Gần đây rất nhiều án tử, cũng chưa đi thư giãn một ngày, thế nào? Đêm nay đi điên một đêm?” Tề Tiểu Mi đung Sở Cố Hoài.

“Nga,cậu an bài đi.” Sở Cố Hoài đã thành thói quen Tề Tiểu Mi tùy ý lôi kéo mình chạy tới les quán bar. Mà Tề Tiểu Mi cũng chỉ muốn đến đó.Nhóm luật sư Quân Thành nếu biết Lão Đại của mình con nữ nhân không biết sẽ như thế nào đâu.

“À, còn nữa, mình không thích một đồng nữ nhân vây quanh mình.” Sở Cố Hoài nhú nhú mày nhắc nhở. Đáp ứng Tề Tiểu Mi bởi vì nàng biết nếu mình không đáp ứng thì nàng sẽ bày trò quỷ đến khi mình đáp ứng, nàng không nghĩ lãng phí thời gian đây đưa cùng Tề Tiểu Mi.

“Ai, Đại tiểu thư ơi cậu thật là khó hầu hạ, lại không phải mình bức các nàng vây quanh cậu. Tự cậu gây chú ý.” Tề Tiểu Mi liếc cái xem thường, có chút không chịu nổi.

“Cậu giả làm bạn tình của mình đi.”

“Cậu nghĩ khôn quá, mình còn muốn tìm lão bà nha.” Tề Tiểu Mi không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt.

“Vậy tiền thưởng của cậu.....”

“OK OK, mình giả. Thật sự là thiếu nợ cậu.”

“Nhớ xem rõ tư liệu.” Mới vừa đi đến cửa, Tề Tiểu Mi lại lo lắng quay đầu dặn dò.

“Ừm”

Sau khi Tề Tiểu Mi đi, Sở Cố Hoài buông trong tay tư liệu nhu liễu nhu mi tâm, kỳ thật nàng một chút đều không thích đi les cái loại tào tạp địa phương như vậy,nữ nhân ở đó thật không ai có thể lọt vào mắt xanh của nàng. Còn không bằng án tử trước mắt.

11:00pm Mai Tâm Lộ

“Quách muội muội, cậu mang mình tới nơi này để làm gì, còn quý quý túy túy .” Tiễn Tiểu Hảo bắt đầu bị bạn bè lôi kéo, dọc theo đường đi giống như đi làm tặc.

“Mang cậu đến quán bar mở rộng tầm mắt.” Quách Mỹ Mỹ nói xong lại hướng bốn phía nhìn, thấy không ai đi theo lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Quách Mỹ Mỹ là bạn thân của Tiễn Tiểu Hảo, tục ngữ nói nhân lấy đàn phân, vật lấy loại tự*, nhưng Quách Mỹ Mỹ cùng Tiễn Tiểu Hảo tính cách là không giống nhau , không, là tuyệt đối không giống. Nếu như Tiễn Tiểu Hảo là ngoan bảo bảo thì nàng chính là không chiết không khâu đao đàn quý, về phần vì cái gì cho đến tận bây giờ nàng còn không bị Tiễn gia huynh đệ cách ly, còn phải nhắc đến Quách Mỹ Mỹ lão cha. Nếu không phải cùng Tiễn ba ba công ty là hợp tác đồng bọn, Tiễn gia huynh đệ hoàn toàn có biện pháp khiến cho nàng ly bảo bồi muội muội xa xa , nhưng vấn đề ở chỗ Quách Mỹ Mỹ lão cha chính là Tiễn ba ba chiến hữu, mấy chục năm trước cùng lên thiên xuống đất , lão tự nhiên cảm tình vẫn là rất tốt. Bởi vậy, Tiễn gia huynh đệ cũng chỉ có thể phần phần mưu giả bộ không thấy.

Tuy nhiên Quách Mỹ Mỹ từ nhỏ liền mang theo Tiễn Tiểu Hảo làm rất nhiều chuyện khiến người ta khó chấp nhận, nên ở Tiễn gia huynh đệ bảo hộ, Tiễn Tiểu Hảo vẫn là không tới,đầy dọa Quách Mỹ Mỹ cái loại này làm cho người ta trách thệt trình độ.

“A.”

“A cái gì a, mình nhìn Đại ca Nhị ca của cậu chính là yêu em gái quá đáng, nào có thể như vậy, cậu đã trưởng thành, hơn nữa Đại ca của cậu, quả thực

là biến thái!” Quách Mỹ Mỹ về mặt bí ối nói.

“ Ách..... Mỹ Mỹ, cậu mắng rất là nặng nha, nếu để Đại ca mình nghe được, hai người lại âm ỹ suốt nửa năm.” Tiền Tiểu Háo bắt đầu nói.

Trên đời này chỉ có hai người có thể làm cho Tiền Hoa Đông biến sắc, ngoại trừ mình ra người còn lại chính là Quách Mỹ Mỹ. Hai người mà nổi hứng cãi nhau sẽ thành một cái long trời lở đất.

“ Cái liền cái, mình sợ hấn chắc! Đi nhanh đi nhanh, quán bar này thoát nhìn cũng không tệ lắm!” Quách Mỹ Mỹ nói nói, kéo Tiền Tiểu Háo hướng quán bar đi.

Quán Bar Mai Tâm

“ Choa, hai tiểu muội muội.”

“ A La, xem kia, thoát nhìn rất thanh thuần, không phải là học sinh đấy chứ.”

“ Hí hí, thoát nhìn giống, tôi đây.....”

“ Ha ha, đi thôi đi thôi, chúng ta không cản trở cô nữa.”

Tiền Tiểu Háo cùng Quách Mỹ Mỹ mới vừa đi đến quán bar, một nữ nhân nhìn thực thành thực liền hướng các nàng đi tới, dáng người mạn diệu, tươi cười ngọt ngào.

“ Hừm.”

“ A, a, chào chị.” Thấy nữ nhân cùng chính mình chào hỏi, Tiền Tiểu Háo cũng khải khải ba ba chào nàng một câu, không nghĩ tới nữ nhân này lại bật cười.

“ Haha, thoát nhìn đêm nay thật đúng là đã tìm được bảo bối. Tiểu muội muội. Bồi tỷ tỷ uống một ly thế nào?” Tiền Tiểu Háo trong lòng hoảng hoảng , vừa định kêu Quách Mỹ Mỹ, lại phát hiện bạn thân tốt của mình đã sớm mất đi bóng dáng.

“ A, em, em sẽ không uống rượu.”

“ Không có việc gì đâu, uống một chút, sẽ không say .”

“ A Vinh, một ly nộ hôn thiên sứ.” Mỹ nữ quay đầu hướng bartender nói một câu.

Nhớ tới lần trước trải qua sự tình ở trong nhà Sở Cố Hoài, Tiền Tiểu Háo có chút thay đổi sắc mặt, lại không biết cách cự tuyệt ra làm sao, chỉ có thể tiếp nhận ly rượu uống một ngụm.

Mà ở đầu kia quán bar, Sở Cố Hoài xuyên thấu qua nhiều thân ảnh nhìn đến đúng là Tiền Tiểu Háo mân tửu sừng mặt.

“ Tề Tiểu Mi! Cậu xem, người kia có phải là Tiểu Háo hay không?” Sở Cố Hoài như không tin vào mắt của mình.

“ Giống, là nàng. ...” Sở Cố Hoài xem Tề Tiểu Mi uống rượu uống đến ngay cả nói còn nói không được câu hoàn chỉnh, bỗng nhiên cảm thấy mình đi hỏi nàng là một điều hết sức sai lầm.

Buông tửu chén, Sở Cố Hoài hướng Tiền Tiểu Háo đi đến.

“ Cô, cô làm gì sờ tôi.” Tiền Tiểu Háo có chút khùng hoảng bắt lấy bàn tay đang nắm lấy tay mình.

“ Tiểu muội muội, lát nữa em sẽ biết.”

“ Tiểu Háo?!”

Lúc này, Sở Cố Hoài cuối cùng xác nhận người trước mắt đó là Tiền Tiểu Háo, cái con bé ngốc này. Xem bộ dáng A Mai coi bộ là thích nàng. Không biết sao , Sở Cố Hoài có chút sinh khí.

“ A Mai, buông tay!”

(Háo Tử hảo đáng yêu..... Cố Hoài hảo ngự tỷ.....chuyện tình bắt đầu gay cấn)

Chú thích:

*ăn nhuyễn không ăn ngành: ăn mềm không ăn cứng.

*phụ từ, từ hiếu: cha hiền, con hiếu thảo.

*nhân lấy đàn phân, vật lấy loại tục: đại khái như là bạn bè có sở thích chung thì thường sẽ chơi thân với nhau hơn những người không có điểm chung.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Người Quán Cơm

13. Người Quán Cơm ...

A Mai ngẩng đầu lên, nhìn thấy Sở Cố Hoài đứng ở trước mặt mình.

“Cố Hoài? Như thế nào, cậu có hứng thú với tiểu muội muội này?” A Mai thu hồi vẻ kinh ngạc vừa rồi, mỉm cười hỏi.

“Không phải, dừng động đến nàng bằng không mạng của cậu cũng không đủ trả.”

“Cậu.....”

“Tiểu Hảo, chúng ta đi.” Kéo Tiễn Tiểu Hảo, Sở Cố Hoài thậm chí không có cùng Tề Tiểu Mi chào hỏi bước ra cửa lớn của quán bar.

“Cố Hoài?!” Nhìn thấy Sở Cố Hoài, Tiễn Tiểu Hảo có chút kinh ngạc, vội trát vài cái ánh mắt.

“Sao em lại chạy đến nơi này nha, rất nguy hiểm.” Sở Cố Hoài đem nàng tiến vào xe, bản thân mình cũng lên xe, nhú mảy phát động xe.

“A..... Mỹ Mỹ nói mang em đến đây lấy kiến thức.” Tiễn Tiểu Hảo thành thật trả lời, hơi hơi cúi đầu, còn phải giương mắt nhìn xem Sở Cố Hoài sắc mặt. Ngay cả bản thân mình cũng không hiểu sao vì cái gì sẽ đối với nàng sinh ra cảm giác sợ hãi, rõ ràng các nàng không có quan hệ sâu nặng gì mà.

“Đến les bar lấy kiến thức?” Sở Cố Hoài mang chút tức giận hỏi han, nhớ tới ngày hôm qua ba ba gọi điện thoại kêu nàng chăm sóc Tiễn Tiểu Hảo từ lúc đó nàng cảm thấy rất kỳ quái, nàng có hai ca ca bảo hộ so với ai khác đều tốt còn muốn nàng đến bảo hộ làm cái gì, đến bây giờ nàng mới biết được, quả nhiên là mặc kệ không được, hôm nay nếu nàng không ở đây, Tiễn Tiểu Hảo nói không chừng liền hủy ở trong tay A Mai.

Lại nói tiếp nàng thật không nghĩ tới ba ba cùng Tiễn phụ cư nhiên là quan hệ như vậy háo chiến hữu, này thế giới thật này đúng là không lớn.

“Chị nói cái gì! les á!” Tiễn Tiểu Hảo mạnh mẽ ngẩng đầu, nàng lên cái lỗ tai đập đập vài cái coi có điếc không, les a.....

“Ồ, hiện tại biết sợ?” Sở Cố Hoài thần nhiên nói.

“A..... Xú Mỹ Mỹ, em đã biết trước nàng sẽ không mang em đi nơi tốt a!! Mỹ Mỹ vẫn còn ở chỗ này!” Tiễn Tiểu Hảo thanh âm dần dần lớn lên, nhớ tới bạn tốt còn đang ở chỗ này ngốc.

“Im lặng.” Sở Cố Hoài sang bên đường dừng xe, che miệng Tiễn Tiểu Hảo, lấy ra di động gọi Tề Tiểu Mi điện thoại.

“Alo, cậu còn ở đó không?”

“Ừ, giúp mình đi tìm người kêu.....”

“Gọi là gì?” Sở Cố Hoài, buông tay ra, quay đầu hỏi Tiễn Tiểu Hảo.

“Mỹ Mỹ, Quách Mỹ Mỹ.” Tiễn Tiểu Hảo đáng thương ba ba nói.

“Nga, kêu Quách Mỹ Mỹ, dù sao nơi đó là A Mai địa bàn, cậu cùng nàng quen mà.”

“Ừ, tìm được thì cậu còn nhìn thấy bạn, tìm không thấy về sau cậu đừng đi làm nữa.” Nói xong, Sở Cố Hoài liền tiêu sái treo điện thoại.

“Tốt lắm, bây giờ hết lo lắng chưa.” Hô một hơi, Sở Cố Hoài lại khởi động xe, hướng trong nhà đi đến.

“Cố..... Cố Hoài.”

“Hừ?” Nghe được Tiễn Tiểu Hảo có chút tâm hư tiếng kêu, Sở Cố Hoài theo bản năng nhú mi, đáp nàng một tiếng.

“Chị, chị có thể hay không giúp em gọi điện thoại cho Đại ca em, nói em ở nhà chị chơi, Please, Please Please. Em sẽ làm cơm miễn phí cho chị t một tuần.” Tiễn Tiểu Hảo ra cái điều kiện.

“Một tháng.”

“Thành giao.”

“Em đáp ứng rồi nha.” Sở Cố Hoài hé miệng cười, nghĩ đến việc có thể thưởng thức mỹ vị đồ ăn, tâm tình như mây đen thấy mặt trời.

“Vâng vâng.”

“Vây..... Thành giao.”

“Hihi, Cố Hoài tốt nhất.” Tiền Tiểu Hảo thăm nghĩ tránh được một kiếp, lại bắt đầu ngây ngô cười. Sở Cố Hoài khoe miệng cũng không biết bắt giác giờ lên một cái đường cong, không lâu sau, hai người về đến nhà.

“Đêm nay ở nhà của chị ngủ đi, ngày mai Đại ca Nhị ca em qua đón, đến lúc đó em không ở thì mọi chuyện sẽ bại lộ.” Sở Cố Hoài xuất ra chìa khóa mở cửa.

Lời này luôn vang trong tai Tiền Tiểu Hảo, nàng cười hi hi gật đầu đáp ứng.

“Mặc Mặc!” Vừa mới vào cửa, Tiền Tiểu Hảo trông thấy trên sofa Mặc Dịch, lập tức nhào tới nhưng lại dọa Mặc Dịch nhảy dựng, mau mau trốn ở phòng ngủ của Sở Cố Hoài.

“A..... Chạy mất tiêu.” Tiền Tiểu Hảo có chút buồn bực.

“Mau mau tắm rửa ngủ đi, rửa sạch mùi rượu.” Không quan tâm biểu hiện trẻ con của Tiền Tiểu Hảo, Sở Cố Hoài liếc mắt một cái, thúc giục nàng.

“Nga.....” Tiền Tiểu Hảo quẹt quẹt miệng, tiến phòng tắm.

“Quần áo để ở đây nha.” Sở Cố Hoài đưa nàng bộ quần áo trước kia nàng từng mặc, gõ cửa phòng tắm.

“Hihi. Em biết rồi.” Tiền Tiểu Hảo nhận quần áo trong tay Sở Cố Hoài, đóng cửa lại.

Sửng sốt trong giây lát, Sở Cố Hoài bắt đầu đi về phòng, định ngâm mình trong bồn tắm tẩy rửa đồng ô yên chương khí bị dính ở quán bar.

Đóng cửa phòng lại nàng mới phát hiện Mặc Dịch miễn cưỡng nằm ở trên giường. Nghe thấy tiếng đóng cửa nó liền ngẩng đầu nhìn nhìn.

“Sao cũng lại chạy đến đây, ân, ngọc quá đi, trong chốc lát nữa thôi phỏng chừng nàng ôm ngơoi đến tắc thở.” Sở Cố Hoài niệm thao đi vào phòng tắm.

Y như ý nghĩ của Sở Cố Hoài, Tiền Tiểu Hảo ôm Mặc Dịch cứng cứng nựng nựng đến hơn 12 giờ, còn thiếu là không ôm nó ngủ, kỳ quái nhất là Sở Cố Hoài lại không cảm thấy phiền chút nào, nàng nhìn Tiền Tiểu Hảo tính tình trẻ con cảm thấy có chút buồn cười. Người đã lớn xác thể mà vẫn nghịch ngợm như con nít.

Sáng sớm

“Ngô.....”

Sở Cố Hoài tròn tròn mắt, xuất hiện ở trước mắt nàng lúc này đó là vẻ mặt đáng yêu của Tiền Tiểu Hảo, ngủ còn biumi.

Ngày hôm qua lại ngủ chung với nàng, không phải không có khách phòng, nàng đơn thuần cảm thấy ngủ chung với nàng thật tuyệt. Nói gì thì nói, không phải lão nhân kêu nàng phải chăm sóc tốt cho nhà đầu kia sao. Sở Cố Hoài theo lý lẽ thông thường nghĩ thế.

“Linh linh linh.....” Lúc này điện thoại đầu giường vang lên tiếng chuông báo nhiệt, Sở Cố Hoài cầm lấy điện thoại, nhìn thoáng qua Tiền Tiểu Hảo đã thấy chân mày nàng đã nhăn lại thành ngọn núi nhỏ.

“Lão Đại! Minh xin cậu..... Đem tên ôn thần này mang về đi..... mình cam đoan từ nay về sau mình sẽ không lười biếng! Cậu bảo mình làm gì đều được hết!” Điện thoại truyền đến thanh âm khóc lóc từ Tề Tiểu Mi, xem ra nàng bị tra tấn không nhẹ.

“Mình á? Mình không quen biết nàng, không giúp được cậu rồi.....” Sở Cố Hoài thanh âm hết sức vô tội nói nhưng trên mặt lại lộ ra nét vui sướng khi người gặp họa.

“Lão Đại! Cậu đã không biết còn bảo mình mang nàng về nhà để làm gì? Mình còn tưởng rằng cô ta là tình nhân cũ của cậu.” Tề Tiểu Mi choáng váng rống to.

“Là bạn của Tiểu Hảo, mình thấy nàng lo lắng mới kêu cậu mang nàng đi ra khỏi chỗ đó, hai tiểu cô nương cái gì cũng không biết liền đi vào, lỡ xảy ra chuyện làm sao bây giờ, A Mai thủ đoạn nguoi cũng không phải không biết.” Sở Cố Hoài nói liền hướng mới vừa tỉnh ngủ Tiền Tiểu Hảo nở lên khuôn mặt tươi cười.

“Mỹ Mỹ lại làm gì rồi?” Tiền Tiểu Hảo nghe Sở Cố Hoài nói xong, lập tức liền hiểu ra, nhỏ giọng hỏi han.

Sở Cố Hoài hơi hơi lắc lắc đầu, trên mặt tươi cười càng ngày càng nhiều.

“Ha ha ha ha..... Thật sự nhện không được cười, Tề Tiểu Mi cậu cũng có ngày hôm nay, cậu tự mình xử lý đi, mình cười chết mất.” Nói xong, Sở Cố Hoài treo điện thoại, ở trên giường ôm bụng cười lăn lộn.

Nàng cười đến khi hết hơi, giờ mới phát hiện đầu mình đang ở trong lòng ngực Tiễn Tiểu Hảo, tay ôm lấy eo của nàng, hai người dúi dúi cùng một chỗ, nhiệt độ trên người thông qua đồ ngủ chạm vào tay của nàng, toàn bộ hương thơm tự nhiên trên người nàng bắt gặp xông vào mũi.

Tiến Tiểu Hảo cũng không có cảm nhận được chuyện không ổn, chỉ ngây ngốc ôm lại nàng, trong lòng còn đang nghĩ đến Quách Mỹ Mỹ rốt cuộc là làm cái gì khiến cho Sở Cố Hoài cười đến như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đáng Thương Tề Tiểu Mi

14. Đáng Thương Tề Tiểu Mi ...

“Mỹ Mỹ nàng, nàng làm cái gì?” Tiễn Tiểu Hảo ôm Sở Cố Hoài tay nhẹ nhàng xoa xoa nàng. Muốn biết bạn thân lại gây cái gì họa.

“A.” Phục hồi tinh thần lại, một vòng chuỗi màu đỏ lướt qua hai má Sở Cố Hoài. Vừa ngẩng lên thì phát hiện Tiễn Tiểu Hảo mở to thật to đôi mắt tròn tròn nhìn mình, Sở Cố Hoài có chút ảo não, vừa rồi mình suy nghĩ cái gì loạn thất bát tao .

“Chị Cố Hoài? Chị làm sao vậy?” Tiễn Tiểu Hảo áp trán vào cái trán của nàng.

“Không có gì.” Sở Cố Hoài cười cười, từ trong lòng ngực Tiễn Tiểu Hảo giẫy dụa đi ra.

“Vậy, vậy chị Tiểu Mi sẽ thế nào?” Tiễn Tiểu Hảo lo lắng hỏi han.

“Làm sao mà khỏe cho nổi, bằng hữu em thật sự lợi hại, có thể làm cho Tề Tiểu Mi thành bộ dạng như vậy ngoại trừ Tề ba ba ra nàng là người thứ hai.” Nghĩ đến vừa rồi Tề Tiểu Mi khó thở đứt quãng thanh âm Sở Cố Hoài hé miệng cười.

“Nàng quả thật là khiến người ta điên đầu, Đại ca em cũng bị, lần nào gặp cũng cãi nhau.” Tiễn Tiểu Hảo than thở.

“Ồ, nàng đem Tề Tiểu Mi dưỡng thật là tốt, buổi sáng thiếu chút nữa đốt luôn nhà bếp.” Sở Cố Hoài nghĩ thầm mình thật may mắn vì tối hôm qua mình đem Tiểu Hảo Từ ngoan ngoãn dẫn về nhà.

“Á, hoàn hảo. Không xảy ra chuyện gì nghiêm trọng là được.” Tiễn Tiểu Hảo tựa hồ đã quen, nàng thấy chuyện chưa tới nỗi nào.

“Chị Cố Hoài em nói cho chị nghe, lần trước nàng đem camera gắn ở trong phòng tắm của Đại ca em, còn uy hiếp nói sẽ đăng lên mạng, đến cuối tuần Đại ca sụt hơn 10 kg. Cuối cùng vẫn là Nhị ca chạy đến phòng Mỹ Mỹ đem camera hủy, không biết Mỹ Mỹ có bán sao hay không.”

“Haha.....” hiện tại Sở Cố Hoài thật sự có chút lo lắng cho Tề Tiểu Mi.

“Vậy mau rời giường thôi, ăn cơm xong chúng ta đi giải cứu chị Tiểu Mi ha.” Sở Cố Hoài phát hiện tâm tình của mình hôm nay thật là tốt, hiếm khi nào nàng có lương tâm muốn đi giúp Tề Tiểu Mi một phen.

“Ừm ừm, rời giường.” Tiễn Tiểu Hảo cười mị mị từ trên giường nhảy dựng lên, không nghĩ tới lại mất thăng bằng, hướng tới bên phải Sở Cố Hoài ngã sấp xuống.

“A.....”

“Ai.....”

Phản ứng của hai người không giống nhau lắm, Sở Cố Hoài thấy nàng nhảy dựng lên chỉ trong tích tắc đã chuẩn bị thật tốt đỡ nàng, bởi vậy sau khi Tiễn Tiểu Hảo hết kinh hách tỉnh lại, liền nhận ra cả cơ thể đặt ở trên người Sở Cố Hoài, dưới thân Sở Cố Hoài về mặt bắt đầu dĩ nhiên khiến Tiễn Tiểu Hảo đỏ mặt, luống cuống tay chân đứng lên chạy một mạch đến phòng tắm khóa trái cửa.

Sở Cố Hoài vẫn như cũ ở trên giường, nghe tiếng nước chảy từ phòng tắm truyền ra, biểu tình bắt đầu dĩ nhiên trên mặt đã chuyển thành ý cười.

Đến khi Sở Cố Hoài từ phòng tắm rửa mặt đi ra, Tiễn Tiểu Hảo đã thành thực mở ra tủ lạnh bắt đầu chọn nguyên liệu làm bữa sáng.

“Bữa sáng ăn cháo được không? Em chiến trứng nha, ừn.....Làm hai phần ?.” Tiễn Tiểu Hảo xoay người hỏi.

“Ừa, chị đi lấy đậu tương.” Sờ Cố Hoài trả lời nàng.

Làm hơn nửa tiếng, hai người cuối cùng cũng có thể ngồi xuống ăn điểm tâm, Sờ Cố Hoài nhìn trước mắt đồ ăn chiếm hết nửa cái bàn nhỏ, trừng mắt nhìn nàng.

“Hắc hắc, nguyên liệu trong tủ lạnh nhiều quá, em thấy vậy nên làm nhiều món, ăn không hết thì lưu lại ngày mai ăn, dù sao chị cũng có chỗ lưu mà.” Tiền Tiểu Háo vừa nói vừa uống một ngụm đậu tương.

“Àn. Tiền Háo, hay là em chuyển tới đây ở với chị đi, sẽ tiện hơn đó.” Không hiểu tại sao, Sờ Cố Hoài bỗng nhiên rất muốn mỗi buổi sáng thức dậy đều có thể nhìn thấy Tiền Tiểu Háo. Àn, như vậy việc chăm sóc nàng càng thuận tiện hơn, vạn nhất Tiền Tiểu Háo xảy ra chuyện gì nàng sẽ kịp thời ứng phó và tránh được một kiếp của lão ba. Sờ Cố Hoài tự tìm cái lý do chính đáng cho bản thân.

“A..... Nhưng, còn anh của em.....” Tiền Tiểu Háo chớp chớp mắt có chút do dự, kỳ thật ở lại đây cũng không phải không tốt, ở trong căn nhà lớn xa xỉ nàng thật không thoải mái, mỗi tháng tiền điện tiền nước làm nàng đau lòng. Nhưng hai tên ca ca đầu đầu kia chắc không để cho nàng ở lại đây đâu.

“Về phía hai anh của em không thành vấn đề, chị sẽ nói với họ.”

“Hay quá! Ăn nhanh thôi, đồ ăn để nguội là ăn không ngon a.” Tiền Tiểu Háo thực dễ dàng đáp ứng. Thật làm cho Sờ Cố Hoài theo không kịp tính tình của nàng.

“Àn.”

Ăn xong điểm tâm, Sờ Cố Hoài cùng Tiền Tiểu Háo rời nhà, tính toán đi nhà Tề Tiểu Mi một chuyến.

Hôm nay Sờ Cố Hoài vẫn như cũ ăn mặc thật chói mắt, một cái váy siêu ngắn kèm theo một đôi boots cao làm cho đôi chân dài của nàng như được tô điểm thêm. Ngược lại Tiền Tiểu Háo, thật không biết nên nói nàng thanh xuân tốt hay làn tốt, như học sinh giả dạng hơn nửa trời sinh mặt búp bê, những ai lần đầu gặp đều tưởng nàng là học sinh trung học a.

“Chị Cố Hoài..... Chân chị thật dài.” Tiền Tiểu Háo vẽ mặt hâm mộ nhìn Sờ Cố Hoài.

“Hoàn hảo, vài năm vắt và mới có, gầy đi rồi.” Sờ Cố Hoài có chút lơ đãng nói, xem ra nàng từ nhỏ không có vì chân ngắn mà phiền não.

“Lên xe.”

“Gọi điện thoại cấp báo Tề Tiểu Mi.” Tiền Tiểu Háo mới vừa ngồi xuống, Sờ Cố Hoài liền đem di động đưa cho nàng, ý bảo nàng gọi cho Tề Tiểu Mi.

Tiền Tiểu Háo cầm lấy di động, ngoan ngoãn mở ra danh mục cuộc gọi đã nhận, gọi cho nàng. Tiền Tiểu Háo mơ mơ hồ hồ cảm nhận được lực uy hiếp của Sờ Cố Hoài.

“Alo, chị Tiểu Mi, là em a, Háo Từ.” Di động bên kia đầu dây truyền đến thanh âm sợ hãi đứt quãng của Tề Tiểu Mi.

“Vâng, Mỹ Mỹ còn ở chỗ chị sao?”

“Ày, em cùng chị Cố Hoài sắp tới nhà chị rồi.”

“Vâng, chị kêu Mỹ Mỹ nghe điện thoại một chút đi a.”

Chỉ trong chốc lát, điện thoại liền rơi vào tay Quách Mỹ Mỹ, Tiền Tiểu Háo nghe được tiếng nàng “Alo.”, khóe miệng liền trườn động một chút, tuy nhiên cùng nàng quen biết hơn mười hai năm Quách Mỹ Mỹ vẫn như trước kia luôn cho nàng một cảm giác thực khủng bố. Đúng vậy, là khủng bố.....

“Mỹ Mỹ, chúng ta sắp tới đón cậu, cậu đừng giày vò chị Tiểu Mi nữa.”

“Đừng giải thích nữa, mình không tin. Ngày hôm qua, cậu lừa mình tới nơi quý quái kia mình còn chưa tính sổ với cậu nha, hừ.” Nói xong, Tiền Tiểu Háo thật quyết đoán cúp điện thoại.

“Thế nào?” Sờ Cố Hoài hỏi.

“Hình như nàng rất thích chị Tiểu Mi, không muốn theo em trở về, bắt quả chị Tiểu Mi giống như sắp chết tới nơi.” Tiền Tiểu Háo trứ mảy.

“Đi xem nào nhiệt đi.” Nói xong, Sờ Cố Hoài liền bắt đầu gia tăng tốc độ, sợ bỏ qua tuồng hay. Tề Tiểu Mi nói đúng, nàng- Sờ Cố Hoài không phải là cứu khổ cứu nạn Bồ Tát.

Tề Tiểu Mi nhà ở ngoại ô, rất nhiều biệt thự kề nhau, tuy khá xa công ty, nhưng nơi này phòng ốc không cao, không khí cũng tốt, dù sao cũng có xe, Tề Tiểu Mi dư sức mua mấy căn hộ ở ngoại ô yên bình này a, từ ngày mang nữ nhân này về đây, Tề Tiểu Mi cảm thấy biệt thự này trở thành hư không.

“Xuống xe, đến rồi.” Sờ Cố Hoài chồm người qua đem dây an toàn cởi cho Tiền Tiểu Háo, tinh thần nhẹ nhàng, chiều chuộng Tiền Tiểu Háo.

“A, ác.....” Tiễn Tiểu Háo phục hồi tinh thần lại, tặng một cái xuân quang sáng lạn tươi cười cho Sở Cố Hoài, ngoan ngoãn xuống xe, đánh giá nhà của Tề Tiểu Mi.

Nói thật nơi này quá xinh đẹp , cửa nhỏ hoa viên nếu được chăm sóc tốt hẳn định rất hấp dẫn người, nhưng mà nơi này giống như hoang tàn hiện trường, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Tiến Tiểu Háo một phen đồ mồ hôi lạnh, nơi nàng vừa thấy chính là Quách Mỹ Mỹ thành phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Boss, Cứu Mạng...

15. Boss, Cứu Mạng..... ..

“Tề Tiểu Mi, mở cửa.” Sở Cố Hoài lôi kéo Tiễn Tiểu Háo về mặt hắc tuyến đi tới cửa, lạnh lùng gọi một tiếng.

Trong phòng truyền đến thanh âm đi lại rất nhanh, Tiễn Tiểu Háo có chút lý giải được cảm thụ của Tề Tiểu Mi, cùng Quách Mỹ Mỹ ngây ngốc một ngày chắc chắn ai cũng đều trở thành điên .

“Hai người! Hai người rốt cục đến đây!” Tề Tiểu Mi rất nhanh ra mở cửa, hướng Tiễn Tiểu Háo nhào tới, gắt gao ôm nàng, tuy biết rằng Tề Tiểu Mi không có ý gì khác nhưng Sở Cố Hoài vẫn không nhịn được đem các nàng tách ra, đứa nhỏ này chính là bảo bối mà ba ba dặn dò kỹ lưỡng phải bảo vệ nàng thật tốt.

“Chị Tiểu Mi..... Vất vả cho chị rồi.” Tiễn Tiểu Háo nghiêm túc vỗ vỗ bả vai của nàng.

“Háo Từ! Háo Từ! Cậu đã đến rồi a!” Đang lúc Tiễn Tiểu Háo cùng Tề Tiểu Mi dùng khăn ánh mắt trao đổi thì Quách Mỹ Mỹ cũng từ biệt thự chạy tới, một phát đẩy ra Tề Tiểu Mi tiến lên ôm bạn thân từ nhỏ.

“Vào nhà trước đi.” Sở Cố Hoài nâng chân đi vào nhà, thực môn thực lộ đi vào phòng bếp, không quá vài giây liền hắc nghiêm mặt đi ra.

“Nhà bếp của cậu gặp trộm à?”

Tề Tiểu Mi về mặt dục khóc vô lệ*, yên lặng nhìn thoáng qua người đang ôm Tiễn Tiểu Háo không chịu buông Quách Mỹ Mỹ.

“Em dọn cho.” Tiễn Tiểu Háo khoe miệng cong lên nhìn không được cười loan ánh mắt.

“Một giờ hai trăm”

“A?” Tề Tiểu Mi ngơ ngơ nhìn Tiễn Tiểu Háo, đang cố gắng hiểu ý của nàng.

“Ý của nàng là nàng sẽ giúp chị thu thập phòng bếp, một giờ hai trăm” Quách Mỹ Mỹ kiên nhẫn giải thích.

Tề Tiểu Mi lặng lẽ nhìn thoáng qua phòng bếp.

“Thành giao.” Hai chữ cứ như vậy tự nhiên mà nói ra.

“Trước giao tiền sau làm việc.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị xòe tay.

“Boss.....”

“Khoảng này trừ vào tiền lương.” Sở Cố Hoài không để ý đến đáng thương Tề Tiểu Mi đang hê hê nhìn nàng.

“Đây, hai trăm..... Chị tức gần chết” Tề Tiểu Mi y y không tha nhìn túi tiền Tiễn Tiểu Háo nổi lên hai hồng đồng đồng Mao ông nội. (tức Mao Chủ Tịch)

“À mà nè. Cước rửa chén cậu tha đi đâu rồi?”

“Ban công”

Tiến Tiểu Háo rất nhanh buông tay Quách Mỹ Mỹ, đi đến ban công lấy cước rửa chén đem chúng tiến phòng bếp, một lúc sau, các nàng chợt nghe thấy phòng bếp truyền ra thanh âm ca hát của Tiễn Tiểu Háo, xem nàng thuần thục động tác đã biết việc này không phải là lần đầu tiên làm qua.

Sở Cố Hoài theo bản năng ly Quách Mỹ Mỹ xa một chút, hy vọng mình không có gặp phải Tôn Đại Thánh này a.

Một giờ sau.

Tiền Tiểu Háo trong vòng một giờ đem Tề Tiểu Mi biệt thự khôi phục lại hình dạng ban đầu, hoặc là nói so với nguyên bản càng thêm xinh đẹp. Tốc độ cực nhanh chất lượng cực cao quả thực làm cho người ta ghé mắt.

“Thế nào? Vật có giá trị đi.” Quách Mỹ Mỹ kêu ngạo hỏi Tề Tiểu Mi, giống như nàng là người dọn dẹp hết thảy.

“Nếu không phải tại cô, nhà của tôi cũng sẽ không thành như vậy.” Tề Tiểu Mi hữu khí vô lực* đáp.

“Gi chứ, bốn tiểu thư thích cô nên mới như vậy.” Quách Mỹ Mỹ một mộng ngồi ở trên sofa.

“Thôi a, ngài làm ơn chọn người khác thích đi, ai, Lão Đại chúng ta không tồi, cô xem dáng người của nàng, tướng mạo, tài hoa,.....” Tề Tiểu Mi tăng bốc Sở Cố Hoài.

“Nàng là người của Háo Từ a, vợ bạn không thể đụng bộ cô chưa từng nghe qua a, bốn đàn.” Quách Mỹ Mỹ tròn mắt nhìn Tề Tiểu Mi liếc mắt một cái, một bên Sở Cố Hoài có chút dở khóc dở cười, nàng từ bao giờ đã thành người của Tiền Tiểu Háo a.

“Lão Đại! Cậu.....?” Tề Tiểu Mi kinh ngạc mở miệng, nghĩ muốn nói cái gì tiếp theo, Tiền Tiểu Háo liền từ bên ngoài hoa viên đi vào. Trong tay còn cầm thứ gì đó trông thật cần thận.

“Háo Từ, cậu đang cầm cái gì trên tay vậy?” Quách Mỹ Mỹ hiếu kỳ tiến đến xem.

“Ác, vừa rồi nhìn đến bên ngoài có hàm tu thảo*, sắp khô héo đến nơi, mình liền trích một ít, lấy đem về trồng, vừa lúc cảm thấy trong nhà Cố Hoài có chút thiếu sinh khí.”

“Ác.....” Quách Mỹ Mỹ không biết có nghe hay không vậy mà cũng nga một tiếng.

“Mỹ Mỹ, giúp mình lấy cái hộp nhỏ trong túi xách đi a.”

“Ồ.”

Quách Mỹ Mỹ biết Tiền Tiểu Háo quái phích*, nàng luôn đem theo mấy hộp nhỏ bằng sắt bên người, tại thời điểm đi ra ngoài giao du đập thanh khắp nơi, thường xuyên có thể thấy Tiền Tiểu Háo ngồi trên mặt đất thu thập thực vật mầm móng, sau đó lấy về nhà trồng.

Tiếp nhận hộp sắt từ trong tay Quách Mỹ Mỹ, Tiền Tiểu Háo đem một hạt giống hàm tu thảo bỏ vào hộp, thật to ánh mắt lóe sáng.

“Háo Từ, sau khi nó trưởng thành ỉnh một chậu được không?” Quách Mỹ Mỹ lại giờ giọng xin xỏ.

“Không được, mỗi lần cho là y như rằng vài ngày sau chúng đều chết hết, quý mới cho cậu.” Tiền Tiểu Háo ôm oán giận nói.

Một bên Tề Tiểu Mi cùng Sở Cố Hoài lẳng lẳng nhìn các nàng hồ động, trong lòng đều sinh ra một loại cảm giác là lạ, khi các nàng ở chung với hoa tỷ muội* có cái gì đó không bình thường, chính xác hơn là không có cái cảm giác khi hai tên luật sư ở chung với nhau.

“Cố Hoài, đi thôi, chúng ta trở về trồng hoa.” Tiền Tiểu Háo bỗng nhiên có loại cảm giác bách không kịp đãi* nghĩ muốn trở về, đi lên trước người Sở Cố Hoài lay lay tay áo của nàng.

“OK.” Sở Cố Hoài liền không lưu luyến đứng dậy chuẩn bị bỏ của chạy lấy người.

“Đừng a!!!! Lão Đại!!!!” Tề Tiểu Mi mau chóng đứng lên, túm bên kia tay áo của Sở Cố Hoài.

“Đi cũng được, hai người đem nàng mang đi, tôi cầu xin hai người.....” Tề Tiểu Mi đáng thương hề hề bộ dáng khiến cho Tiền Tiểu Háo đồng tình.

“Vậy tui em.....”

“Không được.” Không đợi Tiền Tiểu Háo nói xong, Sở Cố Hoài liền đem Tề Tiểu Mi móng vuốt trên quần áo mình xả xuống dưới, từng bước từng bước không ngừng lôi kéo Tiền Tiểu Háo đi ra ngoài.

“Ê ê ê..... Chị thực hy vọng em đi sao.” Quách Mỹ Mỹ vừa hỏi vừa làm nũng Tề Tiểu Mi.

“A.....” Tề Tiểu Mi ngờ ngác không biết nên trả lời như thế nào.

“Hừ, sẽ không đi.” Quách Mỹ Mỹ giằng dỗi ngồi xuống, trong túi xách lấy ra di động.

“Tiền Lão Đại, anh đến nhà tôi giúp tôi thu thập một chút đồ đặc linh tinh này nọ, trong vòng một giờ đến giao tại khu biệt thự khu ngoại ô, đừng quên máy tính bảng cùng một số đồ ăn mà tôi thích.” Quách Mỹ Mỹ không để ý đi động bên kia la hét hoảng loạn Tiền Đại ca, quyết đoán treo điện thoại.

“Cô.....”

“Về sau em sẽ ở nơi này chung với chị a.”

“A.....”

“A cái gì mà a, ở đến khi em cao húng mới thôi.”

Vì thế..... Tề Tiểu Mi biểu tình còn đang ngơ ngác, Quách Mỹ Mỹ liền danh chính ngôn thuận* vào ở nhà Tề Tiểu Mi.

Sờ trạch

“Ha ha ha ha..... Cố Hoài, em nói chị nghe, Quách Mỹ Mỹ ở nhà chị Tiểu Mi không chịu đi, ở lì trong nhà chị ấy luôn rồi.” Treo điện thoại, Tiễn Tiểu Háo cười đến nước mắt đều nhanh đi ra, gục ở trên đùi Sờ Cố Hoài.

“Khụ..... Ân, mai chị ứng lương trước cho nàng.” Sờ Cố Hoài dừng cười, quyết định hảo hảo khao cánh tay đắc lực của mình một chút.

“Chị Tiểu Mi thực thảm, anh của em nhất định rất cảm kích nàng.” Tiễn Tiểu Háo cảm thán nói.

“Được rồi, cứ để cho nàng ứng phó đi, một cái tiểu nha đầu đều ứng phó không nổi còn đòi làm tay trái tay phải gì đó của chị.” Sờ Cố Hoài cười sờ sờ đầu Tiễn Tiểu Háo.

“Chị đói.....”

“Em đi nấu cơm đây, buổi tối chị muốn ăn cái gì?” Tiễn Tiểu Háo ngồi xuống cười mị mị hỏi han.

“Chị không thành vấn đề, em xem cái gì thuận tiện thì làm.”

“Ừm..... Trúng lược cùng thịt kho tiêu, giờ ăn đơn giản một tí, buổi tối làm thứ tốt cho chị ăn ha.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Hừ? Thứ tốt là gì a?” Sờ Cố Hoài cảm thấy nàng đã hoàn toàn bị mỹ thực của Tiễn Tiểu Háo bắt làm tù binh.

“Chờ đến tối đi, hiện tại nói cho chị biết thì đâu còn gì là thần bí nữa.” Nói xong, Tiễn Tiểu Háo liền một bước nhảy dựng tiến nhà bếp.

Sờ Cố Hoài không biết vì cái gì, bỗng nhiên có cảm giác mình được cưng chiều, gạt rồi lại lắc lắc đầu, cảm thấy ý tưởng này có chút buồn cười, cô bé này cùng đứa trẻ có khác gì nhau đâu.

Giản đơn ăn cơm chiều, Sờ Cố Hoài vốn định giúp đỡ rửa một ít bát, lại bị Tiễn Tiểu Háo vô tình đẩy dúi đi nhà bếp, nói nàng vương tay vương chân. Nói xong liền đóng cửa phòng bếp, phỏng chừng là đang làm món thần bí nào đó gọi là “Thứ tốt.”

Sờ Cố Hoài ở cửa nhà bếp đứng vài giây liền mỉm cười trở về phòng, mở laptop tính toán xử lý một chút sự tình.

Mới vừa mở laptop đập ngay vào mắt là rất nhiều bưu kiện chưa đọc, công việc ở sự vụ sở cũng còn rất nhiều trong nhà.

Theo từng bước từng bước mở ra, trước tiên là một ít tư liệu cùng mấy án tử mới vừa nhận gần đây, đều là sự vụ sở viên công gửi đến cho nàng. Về sau là bưu kiện của ba mẹ.

Xong sự vụ sở bưu kiện, Sờ Cố Hoài do dự mở ra bưu kiện gần nhất ba mẹ gửi cho nàng.

Chú thích:

*dục khóc vô lệ: khóc không ra nước mắt.

*hữu khí vô lực: có hơi mà không có sức.

*hàm tu thảo:còn có tên là cây mắc cỡ, cây trinh nữ, cây thẹn, cây tu thảo.

*quái phích: cổ quái.

*hoa tỷ muội: tức TTH và QMM.

*bách không kịp đãi: gấp đến không kịp chuẩn bị.

*danh chính ngôn thuận: đủ tư cách, đủ danh nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tân Phẩm Cùng Hứa Hẹn

16, Tân Phẩm Cùng Hứa Hẹn ...

Là tất cả nhược điểm của La Thượng với chứng cứ La Hào Danh như thế nào lạm dụng chức quyền, quan quan cùng hộ.

Sở Cố Hoài cười cười, đem tư liệu đóng lại.

Ngay lúc này, di động lại vang lên đem một bên Mặc Dịch nhảy dựng. Sở Cố Hoài an ủi nó một chút tiện tay cầm lấy di động ấn hạ tiếp nghe.

“ Alo, mẹ.”

“ Cố Hoài nha, ở nhà phải không. Thu được tư liệu chưa?” Cố mẫu ôn nhu thanh âm theo di động truyền đến.

“ Dạ, thu được.” Sở Cố Hoài phiết phiết miệng, cả ngày cải trang thành một cái hiền lành trưởng bối, thật đúng là nhàm chán.

“ Vậy thì tốt, tùy tiện đề ra một cái hình phạt đi, cũng đừng ác quá.” Sở Cố Hoài có thể tưởng tượng ra gương mặt mẫu thân cười ôn nhu ở bên kia đầu dây điện thoại.

“ Ách..... Biết.”

“ Thế nào, Tiễn gia Tiểu cô nương còn ở nhà con không?”

“ Dạ, ở nhà bếp. Làm sao vậy?”

“ Sao cơ, con cho nàng làm gia vụ hả, con đâu có thiếu tiền? Sao không mời giúp việc a, có cái gì thêm thắt cần thận ông nội con đem con nấu chín.” Có thể nghe ra, cố mẫu cũng có chút sợ ba chồng mình.

“ Dạ, nàng muốn tự mình làm.” Thật ra Sở Cố Hoài không sợ ông nội, chỉ là không muốn làm cho ông quan tâm nhiều việc quá, dù sao tuổi ông đã lớn thân thể cũng không còn khỏe như trước, tức giận liền dễ dàng cao huyết áp.

“ Ác..... Con gái nè, giữ máy nhé.”

“ Ân?”

“ Con đợi , mẹ cúp trước a, treo, nhớ rõ a, phải giữ máy.”

Sở Cố Hoài treo điện thoại, cảm thấy có điểm không hiểu nhưng bởi vì thói quen, nên cũng không nghĩ nhiều làm gì.

Ở trên bàn xao xao đánh đánh suốt hai giờ, Sở Cố Hoài rốt cục nghe được thanh âm của Tiễn Tiểu Hào .

“ Chị Cố Hoài.”

“ Ai. Đến đây.”

Sở Cố Hoài buông trong tay tài liệu, đi ra phòng, chỉ thấy Tiễn Tiểu Hào thật cẩn thận bưng cái gì đó từ nhà bếp đi tới, xa xa đã ngửi mùi.

“ Cái gì vậy? Thơm quá.....”

“ Chị đoán thử xem.” Tiễn Tiểu Hào cười hì hì nói, mười phần tính trẻ con lộ ra.

“ Bánh ngọt?”

“ Không phải.....” Tiễn Tiểu Hào bĩu môi nhìn thoáng qua Sở Cố Hoài.

“ Ừm..... Đoán không được.”

“ Thật không có lực sáng tạo.....”

“ Nói đi, là cái gì?” Sở Cố Hoài có chút vội vàng, nó bốc mùi lên rất thơm

“ Hắc hắc, rồi rồi, bánh bao cuộn tôm*.” Tiễn Tiểu Hào giống như người hiến bảo vật đem thành phẩm làm trong hai giờ giao trong tay Sở Cố Hoài.

“ Món này ai có thể nghĩ tới a.” Sở Cố Hoài nhéo nhéo mặt Tiễn Tiểu Hào, cười.

“Hi hi, em nói cho chị biết. Em lần đầu tiên làm đó cũng không biết ăn có ngon không, chị thử xem, nếu ăn được em liền mang ra quán trà bán!” Tiễn Tiểu Háo trong mắt xuất hiện rất nhiều tình tứ, sợ là lại tưởng đến mao ông nội.

“Coi như chị có lời rồi.....” Sở Cố Hoài cầm lấy một miếng bánh bao cuộn tôm, cắn nhỏ một ngụm, Tiễn Tiểu Háo đem mặt tiến đến trước mặt nàng, vờ mặt khăn trương.

“Ăn được chứ?”

“Ừm.....” Sở Cố Hoài kéo dài âm, Tiễn Tiểu Háo vờ mặt dữ tợn, ánh mắt đều nhanh trừng đi ra.

“Rất ngon.”

Tiến Tiểu Háo thở hắt một hơi, dữ tợn mặt vờn vẹo, nửa ngày còn chưa phục hồi tinh thần lại.

“Ha ha..... Thật đáng yêu.” Sở Cố Hoài nhìn bộ dáng Tiễn Tiểu Háo rốt cục nhìn không được cười ha ha.

“Chị, chị xấu lắm...” Tiễn Tiểu Háo thanh âm hơi hơi mít ướt. Sở Cố Hoài lúc này mới buông miếng bánh bao thịt cuộn ra, vội vàng giúp nàng lau mặt.

“Được rồi, được rồi, lau nữa dơ mặt em.” Tiễn Tiểu Háo bắt lấy tay Sở Cố Hoài, vốn định buông, nhưng lại không muốn buông, tay chị Cố Hoài hoạt hoạt nộn nộn, lại thon dài, bắt lấy liền không muốn buông, vì thế Tiễn Tiểu Háo liền bắt đầu chỗ này cọ cọ chỗ kia cọ cọ.

“Khó chịu hả?” Sở Cố Hoài buồn cười nhìn Tiễn Tiểu Háo không ngừng lộn xộn, sinh ra ý nghĩ muốn đem nàng ôm vào trong ngực chà đạp một phen.

“Không phải vậy đâu, rất thoải mái, Cố Hoài! Chúng ta ôm một cái đi!” Tiễn Tiểu Háo hoan hô một tiếng, hướng Sở Cố Hoài nhào tới. Vừa vờn đem đầu tựa trên vai Sở Cố Hoài trên vai, cọ cọ rồi lại cọ cọ.

Sở Cố Hoài thân mình cứng ngắc không dám động, mặc cho Tiễn Tiểu Háo cọ, nàng cảm thấy mình dường như có một chút biến hóa, không chỉ là ở thân thể, hơn thế nữa chính là ở trong lòng.

“Ngủ, ngủ đi.” Sở Cố Hoài định đẩy nàng ra, tính toán trở về phòng, trước khi đi còn không quên ăn hết đồng bánh bao thịt cuộn.

“Em ngủ ở đâu đây?” Tiễn Tiểu Háo trái dòm phải ngó cũng không thấy cái giường nào khác.

“Này.....” Sở Cố Hoài ngừng lại, còn thật sự tự hỏi vấn đề nan giải.

“Ai nha, ngủ với chị em ngủ rất ngon, giường của chị lớn thật đó, hơn nữa hai lần trước đều ngủ với chị mà.” Tiễn Tiểu Háo phát phát tay tỏ ý không sao cả, đi đến phòng Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài nhớ tới hai lần buổi sáng thức dậy nhìn thấy gương mặt đáng yêu, trong lòng có chút chờ mong.

Mới vừa trở về phòng không lâu, Tiễn Tiểu Háo liền ngăn cản không được con sâu ngủ hấp dẫn nên ngủ trước, Sở Cố Hoài cầm sách về xã hội học tựa vào giường xem, trong tay còn cầm bút, thỉnh thoảng câu họa, nhìn đến cảm thấy hứng thú với cô bé ngoan ngoãn ngủ ở bên cạnh mình, nhưng tưởng ngủ có duy trì không đến 30 phút, Tiễn Tiểu Háo đáng sợ tưởng ngủ liền lộ đi ra. Không ngừng hướng Sở Cố Hoài bên người đè, chân cũng nhích tới nhích lui.

Sở Cố Hoài kiên nhẫn đem nàng sửa sang lại, nhưng chỉ trong chớp lát Tiễn Tiểu Háo lại bắt đầu lộn xộn, miệng còn lẩm bẩm nói cái gì, Sở Cố Hoài bắt đầu buông sách, cũng nằm xuống đến, tắt đèn.

Ngày hôm sau thức dậy, Tiễn Tiểu Háo là cuộn thành một đoàn nằm ở trong lòng ngực Sở Cố Hoài, giống một con mèo nhỏ, Sở Cố Hoài cảm thấy được đau lưng nhức mỏi, thiếu chút nữa bị nàng đè tắt thở.

“Hihi, tại em không quen giường thôi, ngày mai sẽ không như vậy.”

“Không quen giường em còn ngủ say như vậy, được rồi, hôm nay chị phải đến sự vụ sở, em có sắp xếp gì không?” Sở Cố Hoài từ trên giường bước xuống, đi vào phòng tắm.

“Đi quán trà à, còn có thể làm gì.”

“Ài, đúng rồi, hôm nay chúng ta ra tân phẩm ác, chị có muốn lại đây ăn không?” Tiễn Tiểu Háo hoàn toàn không nghĩ mình là ngoại nhân, nhún nhảy lên xuống trên giường, mặc vào dép lê của Sở Cố Hoài nơi nơi loạn thoán.

“Vâng, mang người của sự vụ sở lại đó cho em kiểm tiền ha.” Sở Cố Hoài cười cười nói, cô gái này sợ là lại nhớ mao ông nội. =))

“Thật tốt! Chị Cố Hoài thật tốt, em làm điểm tâm cho chị.” Tiễn Tiểu Háo hưng phấn chạy tới phòng bếp, bắt đầu bận rộn.

Ăn điểm tâm, Sở Cố Hoài liền khai xe đi sự vụ sở, thuận tiện chờ luôn Tiễn Tiểu Háo. Dù sao quán trà cũng không xa sự vụ sở lắm, Sở Cố Hoài quyết định về sau thuận đường đi đón nàng, ông nội nàng cách ba kém năm liền gọi cái điện thoại quá.

Tiền Tiểu Hảo chắc còn không biết Tiền ba ba cùng nàng lão cha là chiến hữu, trước kia Tiền ba ba là thù hạ của Sở ông nội huấn luyện nên, Sở ông nội lúc ấy liền phi thường thích Tiền ba ba, cảm thấy tiểu hỏa tử này nhất định có khí chất, từ khi Tiền Tiểu Hảo sinh hạ đến Tiền ba ba còn mang nàng đến thăm nhà, chẳng qua khi đó còn quá nhỏ, Tiền Tiểu Hảo đại khái đã không còn nhớ rõ, thật ra Sở ông nội không hiểu vì sao rất thích Tiền Tiểu Hảo, vì Tiền ba ba đều mở miệng, Sở ông nội đương nhiên là không từ chối, miệng đã đáp ứng, thế cháu gái mình ưng thuận một cái hứa hẹn.

Chú thích :

*bánh bao cuộn tôm : thực ra tên món này là mình tự ý sửa lại. Mình vô cùng xin lỗi các độc giả, tên món ăn rất khó hiểu mình bó tay rồi, cũng may đoạn đó không ảnh hưởng nhiều đến mạch truyện nên mình mới có gan edit « lậu » như vậy. Một lần nữa mình vô cùng xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đáng Sợ Tiền Nhị Ca

17. Đáng Sợ Tiền Nhị Ca ...

“Chào buổi sáng, Lão Đại.”

“Lão Đại sớm a.”

“Lão Đại~~”

“Boss!!! Đồ nhảm tâm đồ nữ nhân ác độc!” Tề Tiểu Mi vừa thấy Sở Cố Hoài đến, liền cất tiếng hét chói tai đánh về phía Sở Cố Hoài.

“Trời ơi, chị Tiểu Mi bị điên!” Một đồng sự nhìn Tề Tiểu Mi đột nhiên phát cuồng đều hết sức kinh ngạc, Lão Đại mà nàng còn dám chửi không muốn sống chẳng.

“Tiền thưởng tháng này khỏi cần lãnh.” Sở Cố Hoài về mặt không chút thay đổi lướt qua nàng, hướng văn phòng mình đi đến.

“Gi.....”

“Nàng, nàng nói gì.....” Tề Tiểu Mi ngơ ngác hỏi kẻ bên Đinh Hiểu.

“Lão Đại nói, tháng này cô khỏi lãnh tiền thưởng nữa.” Đinh Hiểu thật thà trả lời.

“Lão, Lão Đại..... Đừng a, mình sai lắm rồi, mình sai lắm rồi mình sai lắm rồi.” Tề Tiểu Mi đi lảo đảo phía sau Sở Cố Hoài a dua.

“Đừng giỡn nữa, đánh thẳng án tử tiền thưởng lần này cậu nhận được không ít đâu.” Nói xong, Sở Cố Hoài đem một xấp tài liệu ném tới Tề Tiểu Mi.

Tề Tiểu Mi mở ra vừa thấy, đây chẳng phải là chứng cứ mình cực khổ tìm kiếm bấy lâu nay sao.

“Chứng cứ phạm tội của La Thượng cùng lão cha hấn, như cậu đã biết, giúp tên Trần thị trưởng một chút, đừng để cho hấn bị liên lụy, hấn về sau còn có thể hữu dụng.” Sở Cố Hoài dặn dò.

“OK.”

“Tôi nói nè Lão Đại, bộ cô mở trình thám sự vụ sở hả, sao lần nào cũng nhanh chóng đem mấy tài liệu bí mật như thế này đào ra.” An An về mặt sùng bái.

“Phật viết: Không thể nói.”

“Đúng không Lão Đại.” Đinh Hiểu cười hi hi, trong lòng lại nghĩ khác.

“Nói ít, làm nhiều, chê vụ kiện ít có phải hay không?” Sở Cố Hoài liếc hấn một cái.

“Tuân mệnh.”

“Đúng rồi, hôm nay buổi tối không tăng ca, Tiểu Hảo quán trà ra tân phẩm, chúng ta đi ăn mừng. Sở Cố Hoài đột nhiên nhớ tới kia về mặt đầy ắp tươi cười.

“Ài, được a được a, tôi thật đúng là thích Hảo Tử, mặt mồm mỉm rất đáng yêu, tính cách cũng tốt.” Đinh Hiểu về mặt si mê.

“Cậu đi chết đi, ngay cả tiểu hài tử cũng không buông tha.” An An về mặt khinh bỉ nói.

“Cái gì nha, Háo Tử nhỏ hơn tôi có mấy tuổi, tìm bạn gái đương nhiên phải tìm ôn nhu hiền thực, chứ ai như cô, ngoài đẹp trong xấu, thoát nhìn tưởng tốt đẹp lắm kỳ thật là một tháp hồ đồ*.”

“Cậu nói cái gì! Ai một tháp hồ đồ!”

“Cô chứ ai, làm đồ ăn, nấu cơm, giặt quần áo cô có biết làm không?”

“Lão Đại! Cô xem hán kia, hán châm chọc cô a.” An An chuyển hướng Sở Cố Hoài, về mặt ủy khuất.

“Tôi nói cô à nha, cô đừng hồng hân ngồi ly gián.” Đinh Hiểu về mặt hắc tuyến, nha đầu kia rất giáo hoạt gian trá.

“Thôi được rồi, mọi người nghiêm túc làm việc đi.” Sở Lão Đại lên tiếng, đoàn người đều không dám la lối nữa, hai người trừng mắt nhìn đối phương liếc mắt một cái rồi mới triển khai làm việc.

“An An cô tiến vào văn phòng gặp tôi một chút.”

“Ai.”

An An đi vào Sở Cố Hoài văn phòng, thuận tay đóng cửa. Ngoài cửa giờ là một mảnh yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng lật phiên tài liệu cùng âm thanh bàn phím.

Mà ở quán trà Tiễn Tiểu Háo, lại là một khung cảnh khác.

“Hi hi hi hi hi.”

“Lão bản.”

“Hi hi hi hi hi.”

“Lão bản!!!!”

“A?”

“Đừng mắng mình, nếu không trán cậu sẽ có nhiều nếp nhăn.” Tiểu Vi về mặt bất đắc dĩ nhìn Tiễn Tiểu Háo liếc mắt một cái, tuy nhiên đây là trạng thái thường thấy ở nàng.

“Mình vui vẻ, mình vui.” Tiễn Tiểu Háo về mặt xuân phong, giống như là kiểm tiền.

“A, Cố Hoài buổi chiều sẽ đến đây, mình đi nhà bếp chuẩn bị một số món.” Tiễn Tiểu Háo tung tăng tung tủy hướng nhà bếp đi tới.

“Mình bảo cậu thuê sư phụ làm bánh, cậu lại không chịu, mệt chết mệt sống để làm gì.” Tiểu Vi ôm oán giận nói.

“Cậu thì biết cái gì, chính mình làm bánh mới có nhạc thú, được rồi được rồi, kêu đám mỹ nữ xinh đẹp động lòng người ở trên lầu mặc vào sườn xám xuống dưới tiếp khách.” Tiễn Tiểu Háo vừa đi vừa nói. Ngừ khi mười phần mười lão bảo.

“Mính Mính đang giận, nói là ngày hôm qua đụng tới sắc lang đại thúc, cậu lại không ở đây, bàn tay dơ bẩn của hán đều nhanh đụng đến đùi Mính Mính.”

“Cái gì! Dám ở địa bàn mình trêu đùa nhân viên! Không muốn sống chẳng! Ai nha!” Tiễn Tiểu Háo thật không dám tin, địa phương này Đại ca Nhị ca nàng khẳng định đã bảo kê từ trước, ai ăn gan hùm mặt gấu không muốn sống dám lại đây quậy phá.

“Làm sao mình biết được chứ, bất quá mình có quay lại đây.” Tiểu Vi xuất ra cameras quơ quơ, thực đắc ý cười.

“Cho mình, nói với Mính Mính, mình sẽ thay nàng báo thù, hiện tại mau xuống dưới, mở quán.” Tiễn Tiểu Háo thương quá cameras liền đi ra ngoài.

“Cậu coi quán, mình đi tìm Nhị ca, buổi chiều mình sẽ trở lại.”

Tiễn Tiểu Háo có chút tức giận nàng không chọc ai không phá ai nể giống gì người khác đến chọc phá nàng, nhóm cô nương kia người nào cũng thuần khiết đáng yêu, họ đều là người tốt, như thế nào có thể cho họ bị người ta khi dễ đi.

“Xin chào, tiểu thư, xin hỏi ngài tìm ai?”

“Tiễn Mạc Nam.”

“Ác, thật ngại quá, có điều Tiễn tổng đang bận, không tùy tiện tiếp khách, xin hỏi có hẹn trước không?”

“Không có, cô nói với hán là muội muội tìm đến hán hán sẽ biết.”

“Vâng , mời chờ.”

Tiền Tiểu Háo nơi nơi ngấm ngấm,thật quá trang hoàng về sau càng khí phái, đến khi nàng phục hồi tinh thần lại, tiếp tân tiểu thư đã khách khách khí khí chờ ở bên cạnh.

“Tiểu thư, Tiền tổng mời ngài đi lên.”

“Hào , cảm ơn.” Tiền Tiểu Háo hướng tiếp tân tiểu thư cười cười, bước đi hướng thang máy, lên đến lầu 18,cửa thang máy mở ra Tiền Tiểu Háo liền thấy Tiền Nhị ca đang chờ ở thang máy.

“Nhị ca.”

“Ai, hôm nay sao tới Nhị ca nơi này a, coi em kia một đầu mồ hôi, mau vào, anh mới vừa thay đổi tiếp tân tiểu thư nên không nhận ra em.” Tiền Nhị ca đau lòng lôi kéo Tiền Tiểu Háo tiến vào phòng mình, từ tủ lạnh trong văn phòng lấy một bình nước chanh cho Tiền Tiểu Háo.

“Không sao đâu mà, trước lạ sau quen, anh cũng đừng làm khó người ta.” Tiền Tiểu Háo dặn bảo thêm.

“Àn, được rồi. Thế nào, nhớ anh hả? Sao đột nhiên chạy lại đây?”

“A, đúng rồi, anh xem đi.” Tiền Tiểu Háo lúc này mới nhớ tới nàng tới đây là có chính sự .

“Người này là ai vậy , ngày hôm qua hẳn khi dễ Minh Minh.”

“Hắn a, một tiểu thương, ân, anh giúp em thu phục hắn.” Tiền Nhị ca hào ngôn trắng ngữ nói.

“Anh không được đánh hắn, cũng không được tìm người đánh hắn.” Tiền Tiểu Háo nhớ tới mấy sắc lang kết cục trước đây, không khỏi toát mồ hôi lạnh.

“Không vấn đề gì.” Tiền Nhị ca không chút do dự gạt đầu, làm cho hắn táng gia bại sản phòng chừng so với lấy mạng hắn còn tàn nhẫn hơn gấp mấy lần, xem ra em tôi còn đối với chuyện này hoàn toàn không có linh ngộ, tiền Nhị ca cảm thấy phi thường vừa lòng.

“Ừm, em phải đi rồi.”

“Ai, ở lại ăn cơm trưa đi, rồi khỏi đây sớm làm gì a, chút nữa anh xuống bếp làm vài món cho em ha.” Tiền Tiểu Háo bất đắc dĩ gạt đầu, nàng đã sớm biết hậu quả, cho nên thông minh nói trước cho Tiểu Vi.

Vì thế Tiền Tiểu Háo bị giữ lại,hiện tại bàn ăn rất giống Mãn Hán Toàn Tịch* nàng mới ăn không đến một phần ba, lãng phí là đáng xấu hổ , Tiền Tiểu Háo nghĩ như vậy liền đem một đồng đồ ăn nhét vào Tiền Nhị ca miệng, làm cho hắn khổ ha ha , nhất thời hắn cảm thấy mình là tự làm tự chịu.

Trong khi Tiền Tiểu Háo trở lại quán trà,một đám người thuộc Quân Thành luật sư sự vụ sở đã sớm tùm nãm tùm bầy xuất hiện ở lãnh địa của nàng.

Chú thích :

*một tháp hồ đồ : chỉ những cô gái không biết nội trợ, mang hàm ý chê trách.

*Mãn Hán Toàn Tịch : là một trong những đợt tiệc lớn nhất được ghi chép ở Mãn Châuvà lịch sử Trung Hoa. Đợt tiệc này bao gồm 108 món độc đáo từ nhà Thanhvà văn hóa người Hán.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Theo Nhị Ca Em Về Nhà Đi...

18. Theo Nhị Ca Em Về Nhà Đi ...

“Hào Từ~~”

“Em yêu !~~”

“Hào Từ.”

“Tiểu Háo.”

Tiền Tiểu Háo vừa xuất hiện tại quán trà,đám người vốn đang tùm năm tùm bảy tất cả đều đứng dậy, Sở Cố Hoài khoe miệng mỉm cười.

“ Ai, mọi người đến đây a, Tiểu Vi, mở cái gian phòng. Kêu các cô nương đến.” Tiền Tiểu Háo giơ lên khuôn mặt tươi cười, nghênh đón từ xa.

“ Cũng..... Có cô nương!” Đinh Hiểu hưng phấn nói.

“ Ách..... Đinh Hiểu ca, quán trà đây đều là thuần khiết cô nương, biểu diễn trà nghệ .” Tiền Tiểu Háo tựa hồ vì ngày hôm qua chuyện tình nên có chút khúc mắc.

“ Ha ha ha ha..... Đinh Hiểu cậu bị Háo Tử nghĩ thành sắc lang.” An An không chút khách khí cười ha hả.

“ Khụ khụ.....” Đinh Hiểu có chút ngượng ngùng.

“ Được rồi, đi thôi đi thôi.” Tề Tiểu Mi thúc giục đạo.

Một hàng người hướng gian phòng đi đến, cỗ hương thơm bao trùm gian phòng ,trà hương làm cho nhóm luật sư sự vụ sở hút hấp cái mũi.

“ Xin chào mọi người,tôi là Trần Minh giảng viên trà nghệ ở quán trà, đầu tiên hoan nghênh mọi người đến quán của chúng tôi, tiếp theo tôi sẽ dẫn dắt mọi người đi vào thế giới trà. Loại trà thứ nhất, chúng ta sẽ uống chính là.....” Trần Minh một bên giảng giải một bên nhân thực động tác, rót từng chung trà, mỗi một động tác đều thuần thực và chuyên nghiệp, trong mắt mang theo tự tin.

Tiền Tiểu Háo nhìn thấy luật sư nhóm tẩn tẩn gặt đầu, lặng lẽ gặt đầu chào hỏi Sở Cố Hoài liền tay cầm chân bước mở cửa đi ra ngoài.

Chưa tới nửa tiếng, Tiền Tiểu Háo liền mang theo một mâm lớn trở lại, mặt trên có mấy món nạng lâm thời* làm cùng mấy món ngọt ngày hôm trước mới vừa học được.

Mở cửa ra, Tiền Tiểu Háo phát hiện nhiều cảnh tượng đặc sắc hiếm thấy a, Đinh Hiểu không biết bị cái gì, mới có nửa giờ liền phi thường khủng hoảng Trần Minh đỡ cách mấy hấn vẫn cười không ngừng, mặt khác mọi người đang cầm chén trà vừa uống vừa nói chuyện phiếm.

Sở Cố Hoài dựa vào tường tựa hồ đang chờ nạng.

“ Em đã về rồi, đến đến đến, ăn tiểu điểm tâm em nghiên cứu đã lâu mới làm ra được.” Tiền Tiểu Háo đem điểm tâm đặt ở trên bàn, mọi người nhìn thấy điểm tâm quả nhiên ánh mắt tỏa ánh sáng, tự động tự giác đứng lên, riêng Tiền Tiểu Háo tiến đến trước mặt Trần Minh.

“ Minh Minh, mình có chưa phân cho cậu, ở phòng bếp á, tự mình đi lấy, còn có a, ngày hôm qua tên kia, thu phục rồi.”

“ Thật sự a!” Trần Minh hưng phấn đứng lên, không biết là bởi vì điểm tâm hay là bởi vì Tiền Tiểu Háo giúp nạng trút giận.

“ Ừm”

“ Minh đi trước nha, bằng hữu của cậu tự mình tiếp đãi.” Trần Minh đứng dậy, chào mọi người rồi ra ngoài.

“ Ai, anh còn chưa xin được số điện thoại!” Đinh Hiểu thất vọng nói.

“ Nạng đi một lát sẽ quay lại ngay, anh muốn theo đuổi nạng thì em sẽ chỉ, bắt quá ác, Minh Minh khó đồ lắm a.” Tiền Tiểu Háo cười hì hì nói.

“ Được a được a, Háo Tử, chỉ anh mấy chiêu với.....” Đinh Hiểu nịnh nịnh nói.

Thời gian chơi đùa rất nhanh qua đi, Sở Cố Hoài thanh toán xong, trong khi mọi người còn đang ghé mắt liếc nhìn kéo Tiền Tiểu Háo lên xe,lúc tính tiền Tiền Tiểu Háo cười hì hì nhận tiền bo.

“ Chị Cố Hoài~~ lát nữa đi chợ mua đồ ăn về nhà đi.”

“ Ừ.”

Đi vào cửa chợ, Sở Cố Hoài dừng xe, Tiền Tiểu Háo không cho nạng xuống xe đi theo.

“ Chị đi xuống xe làm chi, bần lăm,ngồi trong xe chờ em là được, trong chốc lát em sẽ trở lại.”

“ Ở trong xe nhàm chán lắm”

“ Vậy chị xem tạp chí đi a.”

“ Không muốn xem”

Sở Cố Hoài là người cố chấp, rất ít người có thể lay chuyển nạng.

“ Được rồi, quần áo bị bẩn đừng nói em không nhắc nhở chị nha.”

Tiền Tiểu Háo rời xe, mang theo Sờ Cố Hoài tiến chợ, xung quanh rao bán thanh âm, mùi cá, mùi thịt, còn có khay hải sản trên bùn đất, thực phẩm nhiều nước được đặt trong lá cây để làm cho Sờ Cố Hoài không khỏi nhũn nhũn, nằng cho tới bây giờ chưa từng ra chợ, dựa theo trình độ giàu có của nhà cùng với sự yêu thương cưng chiều Tiền Tiểu Háo, nằng không cần phải vào đây, Sờ Cố Hoài thấy nằng nói chuyện phiếm với những tiểu thương ở đây liền biết nằng thường xuyên ghé đến.

“Tôi mua con này, giúp tôi đánh vảy cá, cảm ơn.”

“Được thôi.”

Một lúc sau, trong tay Tiền Tiểu Háo cầm rất nhiều gói to, Sờ Cố Hoài lại xách phụ, Tiền Tiểu Háo không cự tuyệt, chính là quay đầu tặng nằng một cái khuôn mặt tươi cười.

Rất cục mua xong những đồ cần thiết, hai người từ từ chạy xe trở về nhà.

“Em thường xuyên đến?”

“Vâng, phải làm đồ ăn a, không đến khu chợ thì sao có nguyên liệu làm chứ, đồ ăn siêu thị không mới mẻ, chợ cái gì cũng có.”

“Ừm. Lần sau đi chợ kêu chị đi với, cầm nhiều đồ như vậy rất nặng.”

“Vâng.”

Về đến nhà, cũng giống như mọi ngày, Tiền Tiểu Háo tiến nhà bếp, Sờ Cố Hoài tiến phòng ngủ, Mặc Định bắt an chạy lên chạy xuống, lúc thì chui vào cái ống, lúc thì chui ra.

Sờ Cố Hoài bình tĩnh ngồi trước máy tính xử lý tài liệu chưa hoàn tất chiều nay, thỉnh thoảng hơi phân tâm, đầu óc lâu lâu hiện lên khuôn mặt tươi cười của Tiền Tiểu Háo, lắc lắc đầu, Sờ Cố Hoài có chút không hiểu bản thân mình.

Những suy nghĩ vẩn vơ trong phút chốc bị thanh âm điện thoại quấy rầy.

“Alo, chào ngài, xin hỏi tìm ai?” Sờ Cố Hoài tiếp điện thoại, lễ phép hỏi han.

“Sờ Cố Hoài, mày lợi hại, mày giỏi lắm, nếu mày dám làm La Hào Danh tao có bề gì, cho dù tao chết tao cũng lôi mày theo.”

“A, La Ki Ủy a, sao lại tức giận như vậy, ai chọc ngài?” Sờ Cố Hoài cười lạnh, nếu hắn có thể đụng nằng, vậy nằng cũng không khách khí làm gì.

“A a, mày chờ đó.” La Hào Danh ngữ khí hăm dọa.

“Nga? Cứ chờ xem.”

Treo điện thoại, Sờ Cố Hoài cảm nhận trái tim mình đập mạnh, hắn không động mình, có thể hay không.....

Nghĩ đến đây, Sờ Cố Hoài lại cầm lấy điện thoại.

“Alo, mẹ, con là Cố Hoài, ăn..... Cái kia La Hào Danh vừa rồi gọi điện thoại tới đây, mẹ cùng ba chú ý một chút, còn có ông nội, tuy có cảnh vệ viên nhưng dù sao ông đã lớn tuổi như vậy..... ăn.”

“Ôi trời, sợ cái gì, ông nội con trải qua lắm phong ba bão táp, loại tiểu nhân vật này làm sao động đến ông được. Con lo con kia, phải cẩn thận một chút.” Sờ mẹ mẹ không lo lắng mình sẽ xảy ra chuyện, chỉ là lo lắng con gái, nằng còn trẻ, loại chuyện này quả thật là khó lòng phòng bị.

“Dạ.”

“A, đúng rồi, còn con bé kia, Tiền gia nha đầu đang ở chỗ con, con phải xem trọng.” Sờ mẹ mẹ nhắc nhở thêm.

“Dạ, con biết.”

Sờ mẹ mẹ đối với Tiền Tiểu Háo lo lắng Sờ Cố Hoài đã sớm nghĩ tới. Phương pháp nằng cũng nghĩ tới, nhưng không biết có được hay không.

Sờ Cố Hoài hít thở, gọi Tiền Nhị ca điện thoại.

“Tiền tổng. Tôi là Sờ Cố Hoài.”

“Sờ luật sư?! Có phải em gái tôi xảy ra chuyện gì không!?” Tiền Nhị ca khẩn trương hỏi han.

“Ăn, Tiểu Háo không có việc gì, nhưng là.....” Sờ Cố Hoài đem tình huống giải thích một lần.

“Cho nên tôi hy vọng ngài có thể đón nằng trở về trước, nơi này dù sao cũng không còn an toàn. Thực xin lỗi, bởi vì tôi sợ, đối Tiểu Háo tạo thành uy

hiếp.”

“Không sao, Sở luật sư cô cũng đừng tự trách, có việc gì cứ nói, nếu tôi có thể giúp tôi nhất định sẽ dốc hết sức mình.” Tiền Nhị ca đáp ứng sáng khoái, trong lòng mừng thầm. Rốt cục mỗi ngày đều có thể thấy em gái.

Hai người hàn huyên trong chốc lát, thống nhất quyết định không nói cho Tiền Tiểu Háo biết.

Treo điện thoại, từ nhà bếp truyền đến thanh âm giục nàng ăn cơm của Tiền Tiểu Háo. Sở Cố Hoài đi ra ngoài, tiếp nhận chén đĩa trong tay nàng.

“Đừng vội, ngồi xuống ăn cơm.”

“Ai.”

“Hôm nay cá không tôi a.” Tiền Tiểu Háo gấp một khối cá vào bát Sở Cố Hoài.

“Tiểu Háo, lát nữa Nhị ca em sẽ tới đón em, em cùng hân về nhà đi.” Sở Cố Hoài ngồi yên không nhúc nhích, trên mặt cũng không có cười, bình tĩnh nói.

“Chị nói cái gì?” Tiền Tiểu Háo tươi cười còn tại trên mặt, tựa hồ không tin vào lỗ tai của mình.

Chú thích:

*lâm thời: Tạm trong một thời gian, chưa chính thức

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Chị Có Thích Em Không?

19. Chị Có Thích Em Không? ...

“Chị nói, lát nữa Nhị ca em tới đón, em cùng hân trở về.” Sở Cố Hoài nặng nề lặp lại một lần.

“Vì cái gì?” Tiền Tiểu Háo ngơ ngác, không rõ Sở Cố Hoài vì cái gì mặt đột nhiên biến sắc, mới vừa rồi nàng còn nói về sau cùng nhau đi chợ sao.

“Không có vì cái gì, bỗng nhiên cảm thấy phiền, vẫn là như trước một người cuộc sống có vẻ thích hơn.” Sở Cố Hoài nhún nhún vai nói.

“Không phải vậy đâu!” Tiền Tiểu Háo bật thốt lên, cũng không biết sự kiên định của mình từ đâu mà đến, chỉ là cảm nhận được Sở Cố Hoài tuyệt không phải người như thế.

“Em dựa vào đâu khẳng định như vậy?” Sở Cố Hoài nhíu mày, xem nhẹ trong lòng ức chế xôn xao phát ra từ tâm.

“Thôi, nhanh ăn cơm, trong giây lát Nhị ca em sẽ tới.” Sở Cố Hoài ngữ khí dịu xuống dưới, nhìn thấy trước mắt hình ảnh cô bé hơi hơi quyết miệng như là chịu lớn lao ủy khuất, Sở Cố Hoài không tự giác mềm mại.

“Không cần.” Tiền Tiểu Háo tính tình cố chấp, quật cường nổi dậy ngay cả Tiền ba ba đều không làm gì được nàng.

Đang lúc hai người mắt đối mắt, Tiền Nhị ca đã đến.

“Em gái, Nhị ca tới đón em nè, hành lý thu thập xong chưa?” Tiền Nhị ca tiến vào, cùng Sở Cố Hoài chào nhau, liền bách không kịp dài đi vào phòng khách tìm Tiền Tiểu Háo.

“Em không đi, không đi, em còn thiếu nàng một thúng cơm đâu.” Tiền Tiểu Háo bắt đầu nổi quạu, trong lòng khó chịu thật sự, không biết vì cái gì nàng không nghĩ rời đi này mặc dù chỉ mới ở vài ngày. Hoặc là nói, không nghĩ rời đi thoát nhìn lạnh lùng nhưng ôn nhu nữ nhân.

“Không cần em trả, theo Nhị ca em trở về đi.” Sở Cố Hoài nói xong liền trở về phòng mình, đóng cửa lại.

“Em xem, mọi người đều nói không cần em trả rồi, bằng không ngày mai anh kêu một đầu bếp lại đây làm đi.” Tiền Nhị ca tiếp tục khuyên nhủ.

“Không cần, nàng không thích đồ ăn đầu bếp làm.” Tiền Tiểu Háo kiên trì không chịu đi.

“Không được, hôm nay em phải đi cùng Nhị ca.” Tiền Nhị ca bỗng dưng đứng dậy nghiêm túc nói.

“ Vì cái gì? Có chuyện xảy ra phải không?” Tiễn Tiểu Háo nhíu mày, rốt cục cảm nhận được một tia không đúng, chạy nhanh hỏi.

“ A, không, không có a, có thể có chuyện gì chứ.” Tiễn Nhị ca rất ít nói dối, hơn nữa là ở trước mặt em gái cưng, rất nhanh xấu hổ.

“ Rõ ràng hai người có chuyện gạt em, nói mau, không nói em sẽ ở đây luôn.” Tiễn Tiểu Háo bắt đầu xấu tính.

Tiến Nhị ca vốn không nghĩ nói cho nàng biết nhưng xem bộ dáng nàng, không nói là nàng không chịu đi. Vì thế sau một hồi suy tư vẫn là thành thật nói cho Tiễn Tiểu Háo.

“ Chỉ có vậy thôi sao?” Tiễn Tiểu Háo lơ đãng.

“ À, em thật đúng là một người đơn giản a, nếu thực sự xảy ra đại sự, Nhị ca dĩ nhiên bảo vệ em, chúng ta một nhà lớn bé đều là thương nhân, tuy cùng quan trường không liên quan lắm nhưng nếu đầu tất có bọn hấn lợi hại.” Tiễn Nhị ca nhíu mày, hấn lo lắng nhiều cũng đúng, dân luôn đầu không lại quan. Bất quá Sở Cố Hoài thoát nhìn như vậy nhưng thật ra có chút thủ đoạn.

“ Em làm sao mà có chuyện được và lại không phải em chọc hấn.” Tiễn Tiểu Háo tựa hồ vĩnh viễn đều không thể hiểu được việc này, Tiễn Nhị ca lay chuyển nàng không thành, cuối cùng vẫn là hít một hơi, quyết định về nhà mở cái gia đình hội nghị, tạm thời em gái vẫn ở chỗ của Sở Cố Hoài.

“ Đông đông đông.”

“ Sở luật sư, là tôi, mau mở cửa.”

Sở Cố Hoài mở cửa, nhìn thấy Tiễn Mạc Nam ngoài cửa, nhíu nhíu mày.

“ Tiễn tổng, đây là.....”

“ Ài, em gái từ nhỏ đã được chúng tôi cưng chiều, tôi làm sao lay được nàng, sự việc kia nàng biết rồi, nhưng nàng vẫn là không chịu về.” Tiễn Mạc Nam về mặt bất đắc dĩ.

“ Vậy.....”

“ Tôi trở về tìm lão ba thương lượng một chút, đành phải để nàng ở lại nơi này, Sở luật sư, phiền cô chăm sóc em gái tôi.” Tiễn Mạc Nam biểu tình thực nghiêm túc, như là đem Tiễn Tiểu Háo giao phó ở trong tay Sở Cố Hoài. Sở Cố Hoài nhất thời cảm thấy áp lực thật lớn lao. Ông nội, Tiễn gia, toàn bộ đều như núi giống nhau đặt ở trên vai của nàng.

“ Ừm” Sở Cố Hoài nhẹ nhàng lên tiếng.

“ Tôi đi trước đây, có việc cứ liên hệ điện thoại.” Tiễn Mạc Nam hướng Sở Cố Hoài gật gật đầu, liền rời đi Sở gia.

Sở Cố Hoài không có xem Tiễn Tiểu Háo liếc mắt một cái, đột ngột tự đóng cửa phòng, tựa vào cánh cửa.

“ Đông đông đông.”

“ Mở cửa, Cố Hoài chị mở cửa, Sở Cố Hoài!” Tiễn Tiểu Háo bên ngoài đập cửa, tiếng vang càng lúc càng lớn, đập đến muốn gãy tay, Sở Cố Hoài cũng không mở cửa.

“ Sở Cố Hoài!”

Tiến Tiểu Háo cuối cùng vẫn không thể làm cho Sở Cố Hoài mở cửa, đành phải ngồi ở ngoài cửa, hướng bên trong nói chuyện.

“ Sở Cố Hoài, chị như vậy thực làm cho em rất khó chịu.”

“ Tại sao chị không nghĩ đến cảm thụ của em, em không muốn đi.”

“ Em lại không phải một cái bình thủy tinh đựng nhẹ liền vỡ, các người vì cái gì đều như vậy, em không cần bảo hộ, em không cần mọi người giúp em làm chủ.....”

“ Sở Cố Hoài, chị vì Sở ông nội cho nên mới đối với em tốt như vậy, các người đừng gạt em nữa, em biết hết rồi.....”

“ Sở Cố Hoài! Em rất tức giận.....”

Tiến Tiểu Háo nói xong một câu cuối cùng, tiện khí hô hô đứng lên, đi vào thư phòng đóng cửa lại, bên ngoài com trắng đỏ ăn còn nhiệt khí, nhưng không được bất luận kẻ nào chú ý.

Sở Cố Hoài tựa vào cánh cửa, nắm chặt tay, xem ra là uống phí.

Trong lòng mơ hồ, Sở Cố Hoài cũng không hiểu được chính mình, vì cái gì nữ nhân này có thể dễ dàng lay động lòng mình, loạn loạn.

Nàng thừa nhận ngay từ đầu quả thật là vì ông nội dặn dò mới chú ý Tiễn Tiểu Háo, rồi sau đó... tình không tự kìm hãm được, mới thấy hai ba lần của nàng tươi cười liền có thể dễ dàng ăn mòn chính mình như vậy.

Sở Cố Hoài thở một hơi, lâu lắm rồi mình không có nói qua yêu đương.

Rốt cục mở cửa, Sở Cố Hoài đi ra phòng, đơn giản thu thập bàn cơm, ôm lấy Mặc Dịch ngoạn đến bất diệt nhạc hồ, Sở Cố Hoài xoay người tính toán trở về phòng tắm rửa. Lại không nghĩ rằng xoay người thấy Tiễn Tiểu Háo.

“Rốt cục chịu ra?” Tiễn Tiểu Háo mân mê miệng, nho nhỏ bất mãn.

“Ừm..... Ngủ đi. Ngủ ngon.”

“Không được, có cái gì đêm nay nói hết đi.” Tiễn Tiểu Háo tiếp tục cố chấp, rất nhiều sự tình khó hiểu quyết tất nhiên sẽ lưu lại rất nhiều tiếc nuối hoặc tai họa.

Sở Cố Hoài không nói gì, ôm Mặc Dịch ngồi xuống.

“Cố Hoài, chị thích nữ sao?” Tiễn Tiểu Háo ngữ như dọa đến người chết. Lời này tựa hồ chôn ở miệng thật lâu, lúc này mới theo miệng nói ra.

Sở Cố Hoài có chút kinh ngạc, hơi hơi ngẩng đầu.

“Sao tự nhiên lại hỏi?”

“Lần trước em đi les bar, chị cũng ở đó.” Tiễn Tiểu Háo cũng ngồi xuống bên cạnh nàng.

“Em thấy rồi sao còn hỏi.” Sở Cố Hoài không có ngay mặt trả lời coi như là thừa nhận.

“Vậy chị.....”

“Vậy chị có thích em không?” Tiễn Tiểu Háo nhắm mắt lại hỏi.

Mà khi nàng mở to mắt ra, người trước mắt đã đi mất, chỉ nghe bên tai một trận dùng sức đóng cửa thanh âm.

“Ồ..... Minh đây bị thần kinh rồi.” Tiễn Tiểu Háo đờ cái mặt, có chút nhớ nhưng khóc.

Mà trong phòng.....

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Có Người Đến Sinh Sự

20, Có Người Đến Sinh Sự ...

Mà ở trong phòng, Sở Cố Hoài so với Tiễn Tiểu Háo cũng không có khá hơn bao nhiêu, trùng lớn ánh mắt, sờ sờ ngực.

“Đông đông đông.....” Lực tim đập oanh đấm, mặt cũng dần dần có nhan sắc.

Trời đất, ai có thể nói cho nàng biết hiện tại là cái gì tình huống, nàng vừa rồi hỏi mình cái gì, có thích nàng không?

Sở Cố Hoài không biết nên trả lời như thế nào, đành phải lựa chọn trốn tránh.

Bị bệnh chăng? Bình thường rất ít khi..... Tại sao lần này tim lại đập nhanh như vậy, Sở Cố Hoài không ngừng hô hấp, cố gắng giảm bớt cảm giác khẩn trương nhưng là tựa hồ một chút tác dụng đều không có, ngược lại còn nhanh hơn, có quy luật gia tốc.

Sở Cố Hoài ba bước cũng chỉ hai bước, lấy đồ ngủ liền đi vào phòng tắm, hồ đồ tắm đại, sau đó lại hồ đồ nằm ở trên giường.

Hồ đồ nằm đến nửa đêm hai giờ Sở Cố Hoài mới có một tia thanh minh.

Hoảng hốt ngồi dậy, không xong rồi, thư phòng không có giường, Tiểu Háo không biết ngủ ở đâu.

Sở Cố Hoài nhanh đứng dậy, mở cửa đi ra ngoài.

Bật đèn thư phòng.

Sở Cố Hoài nhẹ nhàng mở cửa, nhìn thấy ghé vào trên bàn đang ngủ say Tiễn Tiểu Háo.

“Ai.....”

Sở Cố Hoài hít một hơi, nhẹ nhàng lay lay nàng.

“Tiễn Háo, đứng lên, trở về phòng ngủ.”

Tiến Tiểu Háo ngủ đến mơ mơ màng màng, cái gì cũng không biết, khó khăn tỉnh tỉnh mở mắt, nhích nhích thân mình mở ra hai tay, ôm Sở Cố Hoài mặt dán trên bụng nàng, lại tiếp tục ngủ.

Sở Cố Hoài mềm lòng, ôm lấy yếu đuối vô cốt Tiến Tiểu Háo, nửa ôm nửa tha nàng đem trở về phòng đặt trên giường, giúp nàng đắp chăn.

Còn mình thì chạy đến ban công thổi bay gió lạnh.

Nàng chỉ hỏi một câu mà thôi, không có nghĩa là nàng thích mình. Sở Cố Hoài bình tĩnh xuống dưới. Là sợ mình thích nàng? Sở Cố Hoài cảm thấy đây là lý do khả quan nhất, lắc lắc đầu, tự trách mình vừa rồi suy nghĩ lung tung. Nghĩ như vậy, Sở Cố Hoài nhẹ nhàng thở ra, trong lòng có chút mát mẻ lan tỏa.

Ngày hôm sau, Tiến Tiểu Háo hình như quên những lời tối hôm qua mình nói hết thảy, theo lệ rời giường, làm điểm tâm, cùng Sở Cố Hoài tán gẫu về đồ ăn, nói bất quá. Mà Sở Cố Hoài tự nhiên là phối hợp, hai người rốt cuộc không nhắc tới chuyện tối hôm qua.

Sở Cố Hoài theo nguyên tắc thiên hạ thủ vi cường*, sưu tập tất cả tội chứng của La Hào Danh, đã thông theo thượng khi đến tất cả chiều số, chỉ cần bị bắt được thì phải chung thân. Mà Tiến Mặc Nam tự nhiên là có chút thủ đoạn, chỉ cần là uy hiếp đến Tiến Tiểu Háo, nhất định không để cho kẻ đó có khả năng xoay người.

La Hào Danh tựa như là mất tích, mặc ọi người lấy ba thước cũng không thấy bóng dáng.

Vì thế một ngày như vậy liền bình bình thân đạm lại hạnh phúc vượt qua, một ngày hai ngày ba ngày bốn ngày, chớp mắt một cái Tiến Tiểu Háo đã ở Sở Cố Hoài nơi này được một tháng, những rụt rè xấu hổ ban đầu đã được thay thế dần bằng sự ăn ý chỉ trong thời gian một tháng.

Cùng nhau đi làm, cùng nhau trở về, Tiến Tiểu Háo nấu cơm, Sở Cố Hoài rửa chén, buổi tối có rảnh bình thường sẽ cùng nhau xem TV, Sở Cố Hoài biết Tiến Tiểu Háo thích xem Tướng Thân Tiết Mật, hơn nữa vừa xem vừa đổi nam vai chính chỉ trò, sau đó phùng phùng cười to, vừa mới bắt đầu đối với loại thú vị này không thể lý giải, về sau có thể phi thường đam định cùng nàng thảo luận nam vai chính thế nào không tốt, nữ vai chính sao sao đó....

Tiến Tiểu Háo cũng nắm giữ Sở Cố Hoài cơ hồ tất cả thói quen hằng ngày, thí dụ như nàng uống cà phê thêm sữa không thêm đường, không kiêng ăn nhưng là tuyệt không ăn nhiều, thích xem phim chiến tranh và không thích xem Hoàn Châu Cách Cách, nhưng nếu ngẫu nhiên tâm tình tốt cũng sẽ cùng mình bàn luận phim Tân Dòng Sông Ly Biệt, sau đó ở thời điểm Y Bình nhảy sông nàng ác độc chửi một câu” Đồ ngu.”

Thói quen chính là như vậy, bất tri bất giác liền hình thành, thậm chí nhiễm luôn thói quen của đối phương, vô luận đó là tốt hay xấu. .

“Chị Cố Hoài, cái chén cái chén cái chén, đưa em cái chén!!!! Nhanh lên nhanh lên!!!” Tiến Tiểu Háo phong phong hòa hòa theo ngoài cửa đi vào đến, vừa đi vừa la.

“Cái chén? Em cần cái chén để làm chi?” Sở Cố Hoài theo phòng tắm đi tới, trong tay cầm một cái chén nhỏ.

“Chị xem” Tiến Tiểu Háo nàng đem bảo vật trên tay đưa Sở Cố Hoài xem.

“Cá con?” Sở Cố Hoài một đầu hắc tuyến.

“Không được nuôi sao?”

“Anh mua cho em, căn hộ kia em không ở nên phải bán, chuyển đến là một tiểu nam hài, trong viện kim ngư sinh thiết nhiều, hẳn liền cho em một con.” Tiến Tiểu Háo vui vẻ nói.

“Mới ột con?”

“Không phải a, em chỉ cần một con.” Tiến Tiểu Háo đem cá con thả vào trong cái chén

“Vì cái gì?” Sở Cố Hoài có chút nghi hoặc.

“Thích con này, nhiều quá chăm sóc không nổi.” Tiến Tiểu Háo vừa lòng nhìn nhìn cái chén cá con.

“Em nha, một con cá không nuôi nổi, em bỏ nó trong chén không an toàn tí nào, Mặc Định thực dễ dàng bắt nó làm đồ chơi.” Sở Cố Hoài cười nói.

“A, vậy làm sao bây giờ?” Tiến Tiểu Háo ngơ ngác hỏi.

“Đi thôi.” Sở Cố Hoài chưa nói gì, chỉ là nắm tay Tiễn Tiểu Hảo, cầm lấy chìa khóa cùng túi xách đi ra ngoài.

Khi đến động vật thị trường, đi vào một gian bán cá, Tiễn Tiểu Hảo mới phục hồi tinh thần lại.

“Lão bản, mấy đồ này bán như thế nào?”

Sở Cố Hoài sắm nhiều đồ cần cho việc nuôi cá, mua đủ mọi màu sắc, hình thù kỳ lạ, lại hướng lão bản hỏi những điều cần chú ý khi nuôi cá. Xong xuôi liền lôi kéo Tiễn Tiểu Hảo về đến nhà.

“Tốt lắm, đem ra ngoài đại sảnh dưỡng đi.” Cùng nhau làm hồ cá cùng dưỡng khí, Sở Cố Hoài chọn một cái nơi mà Mặc Dịch không thể phóng tới hồ cá, hoàn tất mọi việc nâng mới thờ phào.

Có lẽ đây là bất đồng lớn nhất của Tiễn Tiểu Hảo cùng Sở Cố Hoài, Tiễn Tiểu Hảo làm việc là không so đo hậu quả, chỉ cần nàng cảm thấy vui vẻ là có thể dứt bỏ hết thảy, mặc kệ hậu quả, cũng sẽ không nghĩ tới làm vậy sẽ thương tổn đến ai. Mà Sở Cố Hoài không thể không lo lắng, nàng luôn chuẩn bị tốt hết thảy mọi việc, cam đoan không tổn thất bất cứ cái gì, nắm giữ tất cả mới có thể yên tâm lớn mật hành động.

Bản ứng là hai người cực đoan, không hiểu vì sao tiến đến với nhau, không có cái gọi là không hợp. Chính là ăn ý bổ khuyết.

Nhưng cuộc sống này luôn làm cho người ta vừa yêu lại vừa hận, nó có thể cho bạn hạnh phúc cũng có thể lập tức hủy đi hạnh phúc của bạn.

Tiến Tiểu Hảo vẫn như mọi hôm ở nhà bếp nghiên cứu món ăn mới, tự hỏi rốt cuộc dùng trang sức trang trí khoai tây đẹp hay là dùng tây hoa lan tốt hơn. Di động vang lên, nàng buông trong tay tài liệu, rửa tay, từ từ tiếp điện thoại.

“Alo.”

“Lão bản!!! Cậu đến nhanh lên, quán trà có người sinh sự.” Bên tai truyền đến Tiểu Vi lo lắng thanh âm, Tiễn Tiểu Hảo có thể nghe được bên kia đi động ồn ào thanh âm. Còn có người ở đây quậy cái gì.

“Cái gì! Cậu nói rõ ràng một chút.” Tiễn Tiểu Hảo cũng có chút lo lắng lên.

Bên kia đầu dây Tiểu Vi lại treo điện thoại, trực giác bất an đập đến, Tiễn Tiểu Hảo buông trong tay sạn, chạy ra nhà bếp, vội vàng hướng ngoài cửa lao đi.

“Có chuyện gì vậy?” Sở Cố Hoài nghe được động tĩnh từ trong phòng chạy ra.

“Quán trà có người sinh sự, bị đập phá.” Tiễn Tiểu Hảo gấp đến độ ngay cả quần áo ở nhà đều không có thoát đã nghĩ ra ngoài.

“Từ từ, chị đưa em đi.” Sở Cố Hoài nhủ nhủ mảy, xoay người vào phòng thay quần áo.

Chú Thích :

*thiên hạ thủ vi cường :Ý nghĩa là ra tay trước sẽ dành được lợi thế, trở thành kẻ mạnh; ra tay sau thì sẽ bị thua thiệt.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Bối Rối

21. Bối Rối...

Khi Tiễn Tiểu Hảo cùng Sở Cố Hoài đi vào quán trà, Tiễn Mặc Nam đã đem sự tình giải quyết êm đẹp, toàn bộ đồ đạc đều bị đập phá, vật dụng bị ném bừa bãi.

Tiến Tiểu Hảo nhìn quán trà mà mình vất vả kinh doanh lâu như vậy bị tạo đập thành bộ dạng này, xem chút nữa cần đứt lưỡi, tức giận đến cả người phát run.

“Thật quá quái!!!! Ai..... Rốt cuộc là ai!” Tiễn Tiểu Hảo ánh mắt hơi hơi phiếm hồng, mà Sở Cố Hoài cũng không nói gì, âm thầm đi đến trước mặt nàng, nhẹ nhàng ôm nàng, sờ sờ đầu nàng, Tiễn Tiểu Hảo rốt cuộc nhìn không được, nước mắt từng giọt từng giọt rơi xuống trên vai Sở Cố Hoài khiến áo nàng ướt đầm.

“Trời đất ơi! Cực cùng..... cực cùng đừng khóc mà.....” Thấy Tiễn Tiểu Hảo khóc Tiễn Đại ca đầu óc đều hỗn loạn, về mặt đau lòng vội vàng đem Tiễn Tiểu Hảo đào ra từ trong lòng ngực Sở Cố Hoài, giúp nàng lau nước mắt.

“Ồ, Đại ca anh cũng đến đây?”

“Em gái, sao lại khóc như vậy?! Không khóc..... Ngoan..... Nhị ca báo thù cho em.....” Tiễn Nhị ca cũng xông tới, đỡ dành Tiễn Tiểu Háo y như đỡ tiểu hài tử.

Sở Cố Hoài nhin không được nổi da gà khắp người, lặng lẽ ly bọn hán xa vài bước, bỗng nhiên có chút bội phục Tiễn Tiểu Háo, sống trong hoàn cảnh này hơn hai mươi năm cư nhiên có thể đạm định tự nhiên, cũng không hề có Đại tiểu thư tính tình.

“Đủ rồi đủ rồi, hai anh xử sự với em như vậy không cảm thấy có chút ghê tởm nào sao.” Tiễn Tiểu Háo khóc xong một trận, rốt cục phát hiện hai anh trai của nàng lại bắt đầu phạm tội xấu.

Tiến Đại ca cùng tiến Nhị ca ủy khuất nhìn nhau, ngoan ngoãn đi theo Tiễn Tiểu Háo cùng Sở Cố Hoài tiến quán trà.

“Mạc Nam, chuyện này là ai làm.” Tiễn Đại ca đứng đắn hỏi han.

“Chính là một đám côn đồ, nói là có người trả tiền ra lệnh bọn họ lại đây đập phá, lý do cụ thể và người sai khiến thì bọn hán không rõ.” Tiễn Nhị ca nhún mày.

“La Hào Danh?” Sở Cố Hoài nhún mày nhỏ giọng nói.

“Hắn chính là hán.” Tiễn Nhị ca hưởng ứng.

“Cái gì? La Hào Danh là ai?” Tiễn Đại ca tựa hồ còn chưa quay về trạng huống ban đầu, hoàn toàn không rõ chuyện gì đã xảy ra.

“Lát nữa em sẽ nói với anh sau, vậy Sở luật sư, có manh mối hán liền trốn không lâu. Cho tôi một tháng, tôi sẽ đem hắn đào ra. Đến lúc đó.....”

“Ừ, cứ giao cho tôi xử lý.” Sở Cố Hoài gật gật đầu.

“Cái bàn của em, cái ghế dựa của em, tường của em, biển hiệu của em, trà cụ của em, nhân viên của em!! A a a a a!!” Tiễn Tiểu Háo càng đi vào quán trà càng điên tiết hét lên..... Quán trà thành một đồng hỗn loạn.....

“Các cô nương ở trong này!” Tiễn Tiểu Háo mới vừa la hét xong, Tiểu Vi liền mang theo Trần Minh cùng mấy cô nương trong mật thất đi tới.

“Lão bản.”

“Tiểu Vi! Mọi người không sao chứ?!” Tiễn Tiểu Háo xông lên hỏi han.

“Không có việc gì không có việc gì đâu.” Minh gọi điện thoại cho anh Mạc Nam, anh ấy lập tức tới đây, liền cho bọn hán đập phá ghế dựa.

“Tiểu Vi thực thông minh.” Sở Cố Hoài nói.

“A, vì cái gì?” Tiễn Tiểu Háo có chút không hiểu.

“Ý Sở luật sư là, Tiểu Vi thực thông minh biết trước tiên phải gọi cho anh.” Tiễn Mạc Nam cười mỉ mỉ bổ sung.

“Ừm” Sở Cố Hoài đối Tiễn Mạc Nam bổ sung tỏ vẻ đồng ý.

“Hừ, không để ý tới các người nữa, họp lại cùng nhau ăn hiếp em” Tiễn Tiểu Háo giận dữ nói.

“Đưa một chút thôi mà, tốt lắm, để Đại ca đưa em về nhà đi, anh cùng Sở luật sư còn có sự tình phải thương lượng.” Tiễn Mạc Nam sờ sờ đầu Tiễn Tiểu Háo.

“Không cần, em phải cùng chị Cố Hoài trở về.” Tiễn Tiểu Háo lôi kéo tay Sở Cố Hoài mãi không chịu buông.

“Nghe lời, đi về trước.” Tiễn Nhị ca đứng đắn nói.

“Không cần.” Tiễn Tiểu Háo không chịu.

“Đi về trước đi, không phải nói đêm nay phải làm bánh gato vị chocolate cho chị ăn sao?” Sở Cố Hoài cười đối Tiễn Tiểu Háo nói

“Vâng, vậy em về trước làm bánh, chị trở về liền có ăn ngay.” Tiễn Tiểu Háo gật gật đầu, buông tay, ngoan ngoãn cùng Tiễn Đại ca hướng ra phía ngoài đi.

“Tiểu Háo, thuận tiện giúp chị pha một ly cà phê.” Sở Cố Hoài quay đầu nói với Tiễn Tiểu Háo.

“Không cần, cà phê không tốt, uống trà sữa đi.”

“ Cũng đúng.”

“ Vâng, em đi rồi nga, mau sớm trở về.” Tiễn Tiểu Háo hướng Sở Cố Hoài cười cười.

Chờ Tiễn Tiểu Háo cùng Tiễn Đại ca lên xe, Tiễn Mạc Nam mới mở miệng.

“ Sở luật sư.....”

“ Gọi tôi Cố Hoài là được rồi.” Sở Cố Hoài mang theo lễ phép tươi cười.

“ OK, Cố Hoài, tôi sẽ nói ngắn gọn, em gái còn đang ở nhà chờ cô.” Tiễn Mạc Nam cười nói.

“ Ân.”

“ Là như thế này , bởi vì em gái nhà tôi mà nói có điều,so sánh đặc thù, cho nên, chúng ta từ nhỏ đối nàng giao hữu phương diện này cũng quan đến có điều,so sánh nghiêm, sợ nàng xảy ra cái gì ngoài ý muốn.....”

“ Ừm, tôi biết .” Sở Cố Hoài gật gật đầu, tuy nhiên trong lòng cũng thấy Tiễn gia nhất là hai ca ca này có chút khoa trương.

“ Sau đó chúng tôi thấy em gái ở chung với cô, hình như so với trước đây vui vẻ hơn rất nhiều, ừ, chúng tôi chưa từng thấy nàng kề cận một người như vậy.”

Là ghen với nàng sao, Sở Cố Hoài cảm thấy có chút buồn cười. Sau đó Tiễn Nhị ca hạ âm lượng hỏi.

“ Cố Hoài, cô là người đồng tính?” Tiễn Nhị ca hỏi.

“ Cậu điều tra tôi.” Sở Cố Hoài nhún mày.

“ Thực xin lỗi, nhưng tôi phải làm như vậy.” Tiễn Nhị ca cảm thấy có lỗi.

“ Cậu cứ như vậy Tiểu Háo sẽ không được vui , nàng có quyền lợi kết giao bằng hữu của riêng mình, nàng đã trưởng thành, các người không nên can thiệp quá nhiều vào cuộc sống của nàng.” Sở Cố Hoài có chút kích động.

“ Vấn đề này không phải trọng điểm hôm nay. Trả lời câu hỏi của tôi trước. Được không?” Tiễn Mạc Nam nhún mày nói.

“ Đúng vậy, thì sao nào?” Sở Cố Hoài trả lời rất kiên quyết.

“ Sau đó, cô đối với em tôi.....” Tiễn Nhị ca dừng một chút, cũng không nói tiếp.

“ Thực xin lỗi, đây là đòi tư của tôi, nếu như hôm nay cậu muốn bàn luận chuyện này, vậy thứ cho tôi không trả lời.” Sở Cố Hoài có chút tức giận, hướng hân gật gật đầu, liền đứng dậy rời đi.

Tiến Mạc Nam nhìn Sở Cố Hoài rời đi phương hướng thờ dài, thật sự là oan uổng a, hân không phải muốn chia rẽ uyên ương, chỉ muốn hỏi nàng có thực thích em hân hay không..... Kỳ thật hân chỉ cần em gái thích là được.

Sở Cố Hoài dĩ nhiên là không biết những suy nghĩ trong lòng tiến Nhị ca, nghe xong những lời đó, nàng hiện tại thật sự rất buồn, cho nên cũng không có lập tức về nhà, mà tăng lớn mã lực hướng bờ biển đi, duyên hải quốc lộ nên xe chạy rất ít, Sở Cố Hoài mở ra cửa sổ, gió lập tức liền thổi rối loạn tóc nàng.....

Đến khi Sở Cố Hoài bình tĩnh lại, đã nghĩ rất lâu rất lâu chuyện vừa rồi, Sở Cố Hoài mới mệt về đến nhà, nhìn thấy Tiễn Tiểu Háo ôm Mặc Dịch chính ngồi ở trên sofa.

Xem TV, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười. Mặc Dịch thoạt nhìn có điều khó chịu, muốn tránh thoát nàng, nhưng đã bị ôm chặt, làm thế nào cũng không thoát được.

“ Đã về rồi? em đã làm xong rồi, bánh gato rất ngon, trà cũng đã pha.” Tiễn Tiểu Háo mặc đồ ngủ nhảy dựng tiến nhà bếp, lúc trở ra trong tay bụng một cái bánh.

“ Ngon lắm đó, đây chính là món ruột của em a, nhanh lên lại đây.” Tiễn Tiểu Háo hướng Sở Cố Hoài cười, cười đến xuân quang minh mị*, Sở Cố Hoài cảm thấy mình có chút bối rối.

Chú thích :

*xuân quang minh mị : cảnh xuân tươi đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Không Phải Tình Cảm Bạn Bè

22, Không Phải Tình Cảm Bạn Bè...

“Ách? Cô Hoài, làm sao vậy?” Tiễn Tiểu Háo hai tay bụng đồ ăn, có chút cứng ngắc hỏi, ôm eo Sở Cố Hoài.

“Tiểu Háo, Em có thích chị không?” Sở Cố Hoài thấp giọng hỏi.

Lời này, nghe rất quen tai a..... Tiễn Tiểu Háo bắt đầu vào cõi thần tiên, hoàn toàn xem nhẹ trọng điểm, suy nghĩ 6 giây sau mới nhớ tới lời này ở một tháng trước nàng cũng từng hỏi qua Sở Cố Hoài.

“A..... A?”

“Em có thích chị không?”

“Thích.” Tiễn Tiểu Háo không chút do dự trả lời.

“Dạng gì?”

“Chuyện này.....”

“Bằng hữu?”

“Không, không phải.....” Tiễn Tiểu Háo mặt đỏ lên.

“Người thân?”

“Cũng không phải.....”

“Nga.” Gật gật đầu, Sở Cố Hoài buông ra Tiễn Tiểu Háo, tiếp nhận nàng trong tay thực vật, sải bước dài trở về phòng.

“A.....” Tiễn Tiểu Háo sững sờ còn không có phản ứng lại đây. Không trả lời? Bộ không có gì để nói với nàng hết sao.....

“Chăn,gối của em. Ngày mai chị đi mua giường khác cho em, hôm nay tạm ngủ sô pha.” Sở Cố Hoài mở ra môn, đem gối,chăn của nàng và vân vân ném trên sô pha, hành động này khiến cho Tiễn Tiểu Háo thiếu chút nữa đồ con mắt.

“Em.....”

Không đợi Tiễn Tiểu Háo mở miệng nói chuyện, Sở Cố Hoài liền quay đầu trở về phòng, không quên khóa trái cửa, Tiễn Tiểu Háo hai mắt dầm lệ ngồi trên sô pha, ôm lấy Mặc Dịch, nước mắt đều nhanh chảy ra, nàng là lần đầu tiên thích một người, như thế nào lạc đặc như vậy kết cục, Cố Hoài rõ ràng cũng là thích nữ nhân, chẳng lẽ vì nàng không có nữ nhân vị?

Vậy..... Bằng không ngày mai thử một lần mang giày cao gót? Tiễn Tiểu Háo có chút thống khổ suy tư, làm sao mới có thể khiến cho nữ nhân trong phòng kia đối với mình sinh ra hảo cảm.

Mà trong phòng Sở Cố Hoài, lại nhàn nhã ngồi trước laptop, một bên xử lý công vụ một bên ăn mỹ thực, thỉnh thoảng còn lộ ra âm âm tươi cười.

Cứ như thế, một tron một ngoài hai cái tâm tình, Sở Cố Hoài ngủ thật sự say, mà Tiễn Tiểu Háo lại vắt hết óc nghĩ muốn thử thay đổi một tý.

“Mất em sao lại bị thâm quầng nặng như vậy, lấy trứng chim thoa lên đi.” Sở Cố Hoài nhú mày nói.

“A.....”

“Chị no rồi, em từ từ ăn đi, lát nữa chúng ta đi cửa hàng mua giường.”

“Nga.....” Tiễn Tiểu Háo hơi hơi đỏ môi miệng, bề ngoài giống như suy nghĩ một đêm đã tiếp nhận sự thật này, hơn nữa tính toán bắt đầu thay đổi.

Đi vào cửa hàng, Tiễn Tiểu Háo uể oải tùy tiện chọn cái giường đơn, liền cùng Sở Cố Hoài nói nàng muốn đi quán trà đánh giá tình hình thực tế. Sở Cố Hoài gật gật đầu, lái xe đi Quân Thành.

Chờ Sở Cố Hoài vừa đi, Tiễn Tiểu Háo liền xuất ra đi động.

“Mỹ Mỹ, tới đây nhanh lên, mình ở bên kia cửa hàng nhà cậu.” Tiễn Tiểu Háo sốt ruột nói.

“Ân, vậy cậu nhanh lên. Mình ở quán cà phê đối diện chờ cậu.”

Tiền Tiểu Háo uống 2 ly trà sữa sau, Quách Mỹ Mỹ rút cục xuất hiện.

“Sao chậm quá vậy!!”

“Kẹt xe mà..... Chuyện gì vậy a, sao gấp vậy?” Quách Mỹ Mỹ ngồi xuống, gọi một ly cà phê.

“Mỹ Mỹ..... Mình, hình như mình thích chị Cố Hoài.” Tiền Tiểu Háo thẹn thùng nói.

“Nga, đã sớm nhìn ra từ lâu.” Quách Mỹ Mỹ một chút cũng không giật mình nói.

“A.....”

“A cái quái gì a, cậu biểu hiện rõ ràng quá mà.” Quách Mỹ Mỹ liếc Tiền Tiểu Háo một cái

“Cho nên hiện tại, cậu gọi mình từ xa chạy lại đây để nói việc này thôi đó hả, mình đang nấu canh đậu, mình phải chạy nhanh trở về.”

“Không phải đâu..... Nàng, nàng hình như không thích mình. Mình tối hôm qua suy nghĩ một đêm, cậu nói có phải bởi vì mình không có nữ nhân vị a?” Tiền Tiểu Háo cau mày nói.

“Bingo, cậu rốt cục phát hiện bản thân cậu không có nữ nhân vị.” Quách Mỹ Mỹ cầm lấy cà phê uống một ngụm.

“Vậy.....”

“Cậu muốn vì nàng trở nên có nữ nhân vị một chút?” Quách Mỹ Mỹ có chút giật mình, nàng và Tiền Tiểu Háo từ nhỏ cùng nhau lớn lên, Tiền Tiểu Háo kia nganh tính tình nàng là nhất thanh nhị sở*, đừng nói bức nàng sửa, cho dù là quỳ xuống cầu xin nàng cũng không đồng ý.

“Ừm.” Tiền Tiểu Háo thẹn thùng gật đầu.

“Mình đi..... Cậu không phải không biết, bị người trong nhà cậu biết, nhất là anh cậu, cậu sẽ chết chắc, nói không chừng Sở Cố Hoài cũng phải chịu liên lụy.” Quách Mỹ Mỹ nhớ tới bọn hắn một nhà toàn quái thai, lắc lắc đầu.

“Bọn họ không biết.” Tiền Tiểu Háo cau mày, quán bọn hắn đâu, làm trước tính sau.

“Nga..... Mình hiểu rồi, cậu muốn tiền trăm hậu tấu.”

“Là biện pháp tốt.” Quách Mỹ Mỹ đồng ý nói, trong lòng rít gào, lại có trò hay để xem.

“Đúng vậy, cậu nhanh dạy mình làm thế nào mới có thể có nữ nhân vị a.”

“Chắc chắn, khó a.....” Quách Mỹ Mỹ cố lộng huyền hư* chọn chọn mị.

“Nói mau!” Tiền Tiểu Háo cắn răng nghiêng lợi, cực kỳ phần nộ.

“Đem kiểu tóc thay đổi, canh sưng quả thủy, nhuộm lại tóc.”

“Tiếp đó liền đổi quần áo, sẽ tìm hóa trang sư chuyên nghiệp chuẩn bị cho.”

“Như vậy, là có thể đi.” Quách Mỹ Mỹ gật gật đầu, làm một cái hành động phái, nàng lúc này liền đứng lên mua đơn, rất nhanh kéo Tiền Tiểu Háo chạy về phía đối diện cửa hàng, vừa đi vừa xuất ra di động.

“Alo, Trần ca a, em là Mỹ Mỹ, đã lâu không gặp.”

“Vâng, đêm nay ra ngoài ăn cơm đi, em mời.”

“Không có gì, bạn em muốn thay đổi một chút tạo hình, anh là chuyên gia ở phương diện này mà, lại đây chỉ đạo một chút công tác được không.”

“Được rồi, chúng ta cái gì quan hệ, treo, buổi tối 7 giờ gặp ở Kim Hoa~”

Quách Mỹ Mỹ treo điện thoại, lay lay Tiền Tiểu Háo bên cạnh.

“Mặc dù Trần ca so ra kém Đại ca cậu, bất quá cũng là cái trung kiều sở. Dù sao cậu cũng không có khả năng tìm Đại ca cậu a, nếu như để hắn biết, mình khẳng định sẽ bị hấn mắng.” Quách Mỹ Mỹ bủi mủi.

“Anh ấy dám mắng cậu?” Tiền Tiểu Háo vẻ mặt không tin.

“Hắn làm sao không dám, mỗi lần đụng tới chuyện của cậu hắn giống như chó điên vậy, hừ.” Quách Mỹ Mỹ phi thường bất mãn hừ một tiếng.

“Không nói nữa, đi đi đi, biến thân đi.”

Quách Mỹ Mỹ hưng phấn dâng lên, hoàn toàn quên Tề Tiểu Mi ở nhà còn đang đợi nàng trở về ăn canh, lôi kéo Tiễn Tiểu Háo đi dạo khắp cả cửa hàng.

Khi Tiễn Tiểu Háo kéo mỗi một thân hình về đến nhà, Sở Cố Hoài đã ngồi ở trên sofa chờ nàng thật lâu.

Nghe được thanh âm mở cửa, Sở Cố Hoài đứng dậy.

“Sao về trễ dữ vậy, em.....” Nhìn Tiễn Tiểu Háo vào nhà một lúc, Sở Cố Hoài bỗng cảm nín. Trời đất, đây là.....

“Em thế nào biến thành như vậy!!” Sở Cố Hoài cau mày hướng nàng rống.

“Em.....”

Tiến Tiểu Háo nháy mắt mấy cái, nàng một ngày cố gắng đều uống phí hết sao, đây là lần đầu tiên Cố Hoài hướng nàng rống. Tiễn Tiểu Háo trong lòng tủi thân thật sự, hốc mắt lập tức liền đỏ.

“Đi đổi lại ngay, không được phép ăn mặc như vậy.” Sở Cố Hoài gầm nhẹ, nàng đã quên chính mình cũng thường xuyên ăn mặc như thế này.

“Không muốn.” Tiễn Tiểu Háo vô cùng ủy khuất, đỏ khò miệng, cời giày cao gót ném qua một bên, khập khiễng đi vào phòng khách.” Chân làm sao vậy?” Sở Cố Hoài giữ chặt Tiễn Tiểu Háo.

“Không cần chị lo.” Tiễn Tiểu Háo cũng nhìn lại đây, ngay tức khắc ánh mắt hai người liền dính vào cùng một chỗ.

Chú thích:

*nhất thanh nhị sở: rõ ràng rành mạch.

*cổ lộng huyền hư: cổ làm ra vẻ huyền bí.

*trung kiều sở: nhân tài xuất chúng.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Kế Hoạch Theo Dõi Thất Bại Rồi

23. Kế Hoạch Theo Dõi Thất Bại Rồi ...

“Lại đây, thoa thuốc.” Sở Cố Hoài nhíu nhíu mày, phiết khai tầm mắt, Sở Cố Hoài giúp đỡ Tiễn Tiểu Háo ngồi ở sofa, tiếp đó liền bắt đầu trở mình tìm cái hòm thuốc ở khắp nơi.

“Cái hòm thuốc ở thư phòng.” Tiễn Tiểu Háo khó chịu nói.

“Ừ.”

Sở Cố Hoài lấy cái hòm thuốc đi ra, ngồi xổm trên sàn nhà, định giúp nàng thoa thuốc.

“Chị giúp em khử trùng trước, dùng song dương thủy* có thể hơi đau, em nhịn một chút.” Sở Cố Hoài cau mày, nàng biết Tiễn Tiểu Háo sợ đau.

“A, đau a.....” Tiễn Tiểu Háo mặt cắt không còn giọt máu.

“Ngoan đi mà.”

“Em, em không thoa thuốc đâu” Tiễn Tiểu Háo bắt đầu xấu lắm.

“Không được, sẽ nổi mụn, lại càng đau thêm, không dễ dàng tốt.” Sở Cố Hoài dọa nàng.

“Vậy.....”

Sở Cố Hoài không đợi Tiễn Tiểu Háo nói xong, liền đem song dường thủy thoa lên vết thương.

“A.....” Tiễn Tiểu Háo đau đến nước mắt đều mau rơi xuống.

“Nhìn đi, bọt nổi lên nhiều như vậy, rất nhiều vi khuẩn ác, phải thoa thêm vài lần.”

“Không muốn không muốn không muốn không muốn!!” Tiễn Tiểu Háo phản kháng, giày dụa không chịu thoa thêm.

“Không được.” Sở Cố Hoài tự cố tự rửa sạch miệng vết thương, tùy ý Tiễn Tiểu Háo la hét. Chờ thoa thuốc xong, Tiễn Tiểu Háo đã la hét đến hết hơi hết sức, nằm ở trên sô pha ngăn ngăn nước mắt.

“Y như con nít.” Sở Cố Hoài cười lấy khăn tay giúp nàng lau nước mắt.

“Đây xem như bài học đi, lần đầu tiên mang giày cao phải không, giày mới, còn đi nhiều nơi?” Sở Cố Hoài hỏi.

Tiến Tiểu Háo nói không nên lời, chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

“Đáng đời, lần đầu tiên mang còn dùng giày cao như vậy, không phá mới là lạ, hơn nữa giày này rất cao, em phải mang giày thấp xuống một chút.” Sở Cố Hoài chỉ dẫn cho.

“Còn có này trang, này tóc, thế nào biến thành như vậy, ngày mai đổi trở lại như cũ cho chị, Sở Cố Hoài tiểu lực thu thu cuốn cuốn tóc Tiễn Tiểu Háo.

“Không nên, rất vất vả mới làm được.” Tiễn Tiểu Háo nhăn nhó không muốn.

“Em muốn về nhà hả?” Sở Cố Hoài ngồi xuống cùng nàng mặt đối mặt.

“Không, không muốn, chị Cố Hoài, chị muốn đuổi em sao!?” Tiễn Tiểu Háo hoảng sợ nắm tay Sở Cố Hoài.

“Nếu em biến thành như thế này chị cam đoan ngày mai em sẽ bị Đại ca Nhị ca bắt trở về.” Sở Cố Hoài cười lạnh nói.

“A, cái đó... Chị ngồi xuống trước đã!!” Tiễn Tiểu Háo đi bằng cái chân, nhảy dựng nhảy dựng chạy đến toilet, không lâu liền truyền đến tiếng nước.

“Cước bộ coi chừng chạm nước, lấy cái bao nylon.” Sở Cố Hoài nhắc nhở.

“Ai.”

“Chị đi ngủ đây, ngày mai tìm thời gian đem tóc cũ trở lại.” Nói xong, Sở Cố Hoài liền quay đầu tiến phòng, lưu lại Tiễn Tiểu Háo một người ở toilet hưởng thụ thất bại khoái cảm.

Tại sao lại như vậy, dù biết trước rằng hành động lần này là 50/50, nhưng tốt xấu gì cũng có thể lay động nàng đi, Tiễn Tiểu Háo nghĩ không ra.

Mà Sở Cố Hoài cũng không dễ chịu, nói không cảm động là nói dối, Tiễn Tiểu Háo bằng lòng vì nàng làm việc này, nàng còn có cái gì không hài lòng chứ, nhưng..... Không được, vẫn là không được. Sở Cố Hoài lấy ra một điều thuốc, tựa vào trên tường. Nàng không ngại, cho dù bị ông nội và ba mẹ đánh chết cũng xứng đáng, nhưng còn Tiểu Háo, thanh xuân đơn thuần, mình không thể hủy nàng, đừng nói người trong nhà nàng sẽ không đồng ý, Sở Cố Hoài cũng sẽ vô cùng tự trách mình.

Khi nghe được nàng nói thích mình, lòng của nàng thiếu chút nữa từ trong lồng ngực nhảy ra, ề ảm ngọt ngào, nhưng liệu nàng có thật sự thích mình, Tiểu Háo cho tới bây giờ chưa từng nói qua yêu thích người nào, có lẽ nàng nghĩ đây chính là yêu, nhưng ở trong mắt Sở Cố Hoài, đây có lẽ chính là thói ỷ lại, một loại thích, so với bằng hữu thoáng nhiều một chút, chưa chắc là yêu.

Trong bóng đêm, Sở Cố Hoài chậm rãi đem trái tim yếu đuối phủ thêm khối giáp, nàng không cho nó dao động, nó cũng không thể dao động thêm lần nữa, nếu không kết quả tất nhiên là lưỡng bại câu thương*.

Nghĩ đến đây, Sở Cố Hoài tắt điều thuốc, hít một hơi. Đi đến ban công chơi với mấy bồn hoa mà Tiễn Tiểu Háo trồng, hàm tu thảo gắt gao nhắm, phấn hồng màu hoa cũng ở trong đêm tối âm đạm, chỉ có ngày mai nó mới có thể lần nữa mở ra, nghênh đón ánh mặt trời - sáng lạng tấy lể*.

Trong phòng khách, Tiễn Tiểu Háo đang cùng bạn thân phân nân, bên kia còn có đoạn truyền đến tiếng gào thét của Tề Tiểu Mị, các nàng, tựa hồ đã cùng một chỗ rồi, Tiễn Tiểu Háo nghĩ như vậy.

“Vô dụng thôi, nàng lần đầu tiên la mình.”

“Vậy đổi con đường khác, đừng quan tâm bề ngoài. Ai nha, chị yên lặng đi, em đang dạy Tiểu Háo theo đuổi lão bản chị nè.”

“Mình phải làm sao bây giờ?” Tiễn Tiểu Háo vô cùng buồn rầu.

“Dùng sắc dụ đi!” Quách Mỹ Mỹ lớn tiếng hô.

“Cái gì!!” Tiễn Tiểu Háo kinh hô, nàng không nghe sai chứ.

“Đừng a, đừng sắc dụ em nhất định sẽ chết.Boss là khổ hạnh tăng!” Tề Tiểu Mi thanh âm theo giữa điện thoại truyền ra tới.

“Mỹ Mỹ, cậu cho chị Tiểu Mi tiếp điện thoại đi.” Tiễn Tiểu Háo cảm thấy bạn thân không đáng tin cậy, vội vàng thay người.

“Cái gì! Cậu qua cầu rút ván.” Quách Mỹ Mỹ lên án nói.

“Mình xin cậu!”

“Được rồi, lần sau không bao giờ giúp cậu nữa.” Quách Mỹ Mỹ đem điện thoại nhét vào trong tay Tề Tiểu Mi.

“Alo, là chị Tiểu Mi sao?” Tiễn Tiểu Háo lo lắng hỏi.

“Là chị, Háo Tử oa. Em thật sự phải khiêu chiến nhân loại cực hạn, truy Lão Đại?” Tề Tiểu Mi thanh âm một bức gấp quýt.

“Vâng, em thích chị ấy.” Tiễn Tiểu Háo kiên định trả lời.

“Đã tỏ tình với nàng chưa? Nàng phản ứng như thế nào?” Tề Tiểu Mi nghiêm túc hỏi.

“Em tỏ tình rồi, nàng..... dường như đối với em lãnh đạm thiệt nhiều.” Tiễn Tiểu Háo thất vọng nói.

“Àn, không lãnh đạm sẽ không là nàng.” Tề Tiểu Mi thực hiểu biết chính mình bạn học kiêm thù trưởng.

“Em phải làm sao bây giờ?” Tiễn Tiểu Háo vô cùng lo lắng.

“Không có biện pháp, quán quít lấy nàng, quán càng lâu nàng càng không có biện pháp.” Tề Tiểu Mi khẳng định nói.

“Ác

em sẽ làm, Tiễn Tiểu Háo thực vui vẻ nói.”

“Phải kiên trì thêm a! Chẳng bao lâu nữa, tương lai em là người có thể giải cứu chúng tôi từ trong biển lửa.” Tề Tiểu Mi có điểm hưng phấn, nàng liền nói thôi, gần đây Sở Cố Hoài là áp suất thấp, mỗi ngày đều mặt lạnh như tiền, luật sư sự vụ sở đồng nghiệp như dây cung bị kéo căng, liên sợ chọc Sở Cố Hoài, bị mắng cũng không có gì sợ, sợ nhất chính là ánh mắt lạnh lùng của Sở Cố Hoài, một thân mồ hôi lạnh đều có thể dọa đi ra. Thì ra là vì Háo Tử a, xem ra Lão Đại đối với nàng không phải là một chút cảm tình cũng không có. Dựa theo tính cách của nàng, tám phần là muốn chấp nhận Tiểu Háo.

“Vâng! Em nhất định cố gắng theo đuổi nàng!” Tiễn Tiểu Háo kiên định nói.

Treo điện thoại sau, Tiễn Tiểu Háo ngã nhào trên giường, nghĩ kế hoạch truy Sở Cố Hoài, mày càng ngày càng nhãn, nghĩ như thế nào cũng đều cảm thấy không suôn sẻ. Nàng chưa từng truy ai hết a, trước kia nam sinh theo đuổi nàng đều bị Đại ca Nhị ca cách ly hết nên hiện tại nàng một biện pháp cũng không có.

“Đồng đồng đồng.”

“Chị Cố Hoài chị đã ngủ chưa?” Tiễn Tiểu Háo nhẹ giọng hỏi.

“Không có, làm sao vậy?” Sở Cố Hoài thanh âm xuyên thấu qua cánh cửa truyền ra ngoài.

“Chị ngày mai có rảnh hay không a? Chúng ta đi bờ biển chơi được không?”

“Không có, sự vụ sở gần đây tiếp án tử mới.” Sở Cố Hoài quyết đoán cự tuyệt.

“Nga..... Thế à, vậy..... Buổi tối chị có trở về ăn không?” Tiễn Tiểu Háo lại hỏi.

“Có.”

“Úc úc, vậy chị mau ngủ đi, nếu không ngày mai sẽ có hắc đôi mắt á.” Tiễn Tiểu Háo cười tùm tùm quan tâm nói, sau đó mang theo tâm tình tốt trở về phòng.

Chú thích :

*song đường thủy : dung dịch oxy già.

*lưỡng bại câu thương: cả hai cùng bị thương.

*sáng lạng tẩy lễ: lễ rửa tội.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 24: Bữa Tối Lãng Mạn?

24. Bữa Tối Lãng Mạn? ...

Tiền Mạc Nam trạch

“Ừm, thì ra là như thế, vậy hiện tại em tính toán trước đem hân tìm ra?” Nghe xong Tiền Mạc Nam miêu tả, Tiền Đại ca cũng nhú mồm, người này quả là không muốn sống chẳng, dám đụng đến em gái bảo bối của bọn hắn.

“Ừ, sau đó liền giao cho Hoàng Khôn giải quyết đi.” Tiền Mạc Nam châm điều thuốc.

“Đừng đánh nhiều quá.”

“Biết rõ, anh, hiện tại vấn đề này không quan trọng vấn đề là.....”

“Sở Cố Hoài có người đứng sau.” Tiền Đại ca có chút dăm chiêu nói.

“Có, hơn nữa địa vị không nhỏ.” Tiền Nhị ca gật gù đầu.

“So với em còn lớn hơn?”

“Anh, nàng là quan em là thương, anh nói xem người nào lợi hại.” Tiền Nhị ca xem thường.

“Ác, vậy em mắt nhắm mắt mở, đưa cho nàng giải quyết đi thôi.”

“Đây không phải là vấn đề! Em còn chưa nói hết anh liền xen vào.” Tiền Nhị ca có chút bất đắc dĩ.

“Được, được rồi, em nói.”

“Sở Cố Hoài là người đồng tính.” Tiền Nhị ca mặt không chút thay đổi nói.

“Ác, là đồng tính luyến ái thôi mà, em lúc đó chẳng phải...”

“Em nói cái gì!!! Đồng!! Đồng.....” Trong nháy mắt, Tiền Đại ca kích động ngay cả nói đều nói không xong.

“Là thật, anh không có nghe sai.....”

“Thảm! Con bé ở nhà nàng một tháng!!! Sẽ không bị ăn làm mất tịnh* chứ.....” Tiền Đại ca kích động đứng dậy, ghé bị va ngã trên đất.

“Còn không có. Bất quá có khả năng rất lớn, anh không cảm thấy là em gái đối nàng đặc biệt không giống với sao?” Tiền Nhị ca hỏi.

“Có, ngày hôm qua nàng mở miệng một câu con bé liền thực nghe lời theo anh đi.” Tiền Đại ca bình tĩnh một chút, lại ngồi xuống.

“Vì con bé thích nàng, chỉ có điều em xem Sở Cố Hoài ngược lại là thực thân nhiên.” Tiền Nhị ca không chút nào che dấu đối Sở Cố Hoài tán thưởng.

“Cho nên em mới gặp riêng nàng?” Tiền Đại ca thú vị hỏi.

“Không, em sẽ không cường chế chia rẽ, điều kiện tiên quyết là nàng là thật yêu em gái hơn nữa thông qua khảo nghiệm.” Tiền Nhị ca cười nói.

“Phải, nếu em cũng nói vậy, anh đây cũng không nói cái gì nữa, con đường sau này là nàng tự mình đi, chúng ta không thể quản nàng cả đời.” Tiền Đại ca có chút thương cảm nói, dù sao cũng là em gái được mình phụng ở lòng bàn tay, đột nhiên phải thay đổi hình thức đối đãi, Tiền Đại ca vẫn là có chút khó chịu cũng không muốn.

“Ừ, em cũng nghĩ như vậy, bất quá ở con đường phía trước này, chúng ta vẫn giúp nàng đem chướng ngại dẹp bỏ, bằng không cả đời anh sẽ không an tâm.” Tiền Nhị ca cau mày.

Sở trạch

Tiền Tiểu Háo ngâm nga hát ở nhà bếp bận rộn, hoàn toàn không biết mình đang bị các ca ca đàm luận.

“Ngô..... Bốn giờ, bốn giờ, còn một giờ nữa chị Cố Hoài sẽ về đến đây, mình phải nhanh lên.” Tiền Tiểu Háo nhìn đồng hồ lắc bầm lâu lâu, sau đó lại

thuận tay chuẩn bị một chút thức ăn động vật đặt ở Mặc Dịch chén nhỏ.

“Mặc Dịch, mau lại đây ăn cơm chiều, buổi tối đừng quấy rầy chúng ta nhé.”

Nói xong, Tiễn Tiểu Háo cười mị mị tiến nhà bếp, tiếp tục chuẩn bị một bát ngò lớn trong đêm nay.

Chờ Sở Cố Hoài trở về, nhìn thấy vẻ mặt tươi cười Tiễn Tiểu Háo đang ở ban công tưới hoa, còn ngêu ngao ca hát, tâm tình nàng coi bộ tốt lắm.

“Đã về rồi?”

“Ừ.”

“Đồ ăn còn chưa làm xong, hôm nay ăn trễ chút. Chị tắm trước đi. Quần áo em để sẵn ở phòng tắm.” Tiễn Tiểu Háo tiếp nhận túi xách trong tay Sở Cố Hoài, vì bữa tiệc đêm nay, nàng từ quán trà về đây rất sớm. Còn quần quít lấy quán trà đại sư phụ học rất nhiều kỹ thuật chế biến.

“Ừ.” Sở Cố Hoài nghi hoặc nhìn nhìn Tiễn Tiểu Háo, nhưng không nói gì, cởi giày rồi trực tiếp đi vào phòng tắm.

“Đội Sở Cố Hoài từ phòng tắm đi ra, trời đã gần tối. Trong phòng không có ánh sáng, chỉ có cơm trên bàn cùng rất nhiều ngọn nến xinh đẹp tản mát ra màu cam quang, trên bàn bình hoa nhỏ đang lan tỏa hương thơm dịu ngọt, trên bàn cơm tràn đầy đồ ăn, không cần ăn, người thấy đã chảy nước miếng.

“Đây là.....”

“Chị Cố Hoài, chị mau ra đây! Mau ngồi.....” Tiễn Tiểu Háo nhảy dựng trên mặt đất, giữ chặt Sở Cố Hoài.

“Bữa tối lãng mạn với nến?” Sở Cố Hoài không biết miệng mình bất giác đã mang ý cười.

“Hi hi, em chuẩn bị cả ngày đó.” Tiễn Tiểu Háo ngửa đầu nhìn Sở Cố Hoài, như là một mèo nhỏ đòi phần thưởng.

“Vậy..... những món ăn này là kiểu Trung Quốc?” Sở Cố Hoài cố ý đùa Tiễn Tiểu Háo.

“Ách..... Trung, Trung-Tây kết hợp!” Tiễn Tiểu Háo miễn cưỡng nói.

“Khi khi.” Sở Cố Hoài nhin không được bật cười ra tiếng.

“Cố Hoài chị cười rồi!” Tiễn Tiểu Háo lại về mặt mừng rỡ, vui vẻ ánh mắt đều cong, nước mắt cũng sắp đi ra.

“Chị dối.” Sở Cố Hoài cười nói, giờ khắc này nàng cảm thấy trái tim tối hôm qua mình mới bọc thêm khôì giáp không tự chủ rung động. Trong lòng không khỏi thờ dãi một hơi.

“Vậy ăn cơm thôi! Chị Cố Hoài, em hôm nay làm rất nhiều món a, cam đoan chị rất ít ăn những món như vậy.”

Tiến Tiểu Háo tràn đầy tự tin nói.

“Thế á? Để thử xem. Trước bật đèn cái đã, tối quá chị nhìn không ra.” Sở Cố Hoài buồn cười nói. Nàng biết Tiễn Tiểu Háo muốn lãng mạn một chút, nhưng đối với bàn món ăn tỏa hương thơm nghi ngút này nàng nghĩ muốn lãng mạn cũng khó.

“Nga.” Tiễn Tiểu Háo tuy có chút buồn bực nhưng vẫn ngoan ngoãn bật đèn.

“Mau ngồi xuống.” Tiễn Tiểu Háo lời kéo Sở Cố Hoài ngồi xuống, tuy bật đèn sẽ không lãng mạn nhưng bầu không khí ấm áp lại từ từ phát ra.

“Bí đao chưng, món mơ dồn thịt, ngó sen, vịt áp chảo, tôm chiên xì, gà xì dầu, canh bóng cá củ cải.” Tiễn Tiểu Háo đặc ý giới thiệu.

“Đồ ăn nhiều như vậy, hai người làm sao ăn hết.”

“Ăn trước tính sau, ăn không hết bỏ tủ lạnh.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Gà xì dầu, gà này rất ngon, em đặc biệt kêu Quách Mỹ Mỹ đưa tới.” Tiễn Tiểu Háo cho Sở Cố Hoài một cái đuôi gà.

“Ừ. Để chị thử xem.”

“Ăn được không?” Tiễn Tiểu Háo chờ mong nhìn Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài chỉ cười mà không nói tiếng nào.

“Ăn được không?” Tiễn Tiểu Háo hỏi thêm một lần.

“Ăn rất ngon.” Sở Cố Hoài không đành lòng hủy tạm huyết của nàng.

“Hay quá! Vậy ăn nhiều chút.”

Sở Cố Hoài nhìn chén đầy áp thức ăn, lại nhìn nhìn Tiễn Tiểu Háo hưng phấn, cuối cùng” Đủ rồi” Hai chữ cũng không nói ra.

Ăn xong cơm chiều, Sở Cố Hoài no quá xá, ngồi trên sofa sẽ không muốn di chuyển.

“Chị Cố Hoài, em có chuyện muốn nói với chị.”

“Ừ? Sao nào?”

“Ngày mai em phải cùng Tần Tây và người của công ty hần đi du lịch, khoảng 5 ngày mới trở về.” Tiễn Tiểu Háo nhẹ nhàng nói, nếu không Tần Tây bám mình đến chết không buông, nàng mới luyến tiếc rời đi Sở Cố Hoài 5 ngày.

“Ừ, đi đi, đi chơi vui vẻ nghen.” Sở Cố Hoài trong lòng nhảy dựng, nhưng trên mặt vẫn là diện vô biểu tình*.

“Vậy chị phải biết tự chăm sóc bản thân mình thật tốt, em có chuẩn bị một ít đồ ăn làm sẵn, đậu chua ngon nhất, em đã để trước trong tủ lạnh, nó không dễ hư mốc, chị đừng hờ chút là đi ra ngoài ăn, bên ngoài thực phẩm chưa chắc là tốt.” Tiễn Tiểu Háo thấy nàng không có lộ ra biểu tình gì, trong lòng có chút mất mát.

“Ừ, trước kia em không ở đây chẳng phải lúc đó chị vẫn sống tốt đó sao, không cần lo lắng.” Sở Cố Hoài nói.

Chú thích:

*ăn làm mặt tịnh: ăn sạch sẽ, ý Đại ca là sợ TTH thành “phụ nữ” dưới “bàn tay” SCH. :3

*diện vô biểu tình: mặt không chút thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Kẻ Thứ Ba Thật Mạnh!

25, Kẻ Thứ Ba Thật Mạnh! ...

“Đừng nhìn nữa, nàng sẽ không đến đâu.” Tề Tiểu Mi thấy Tiễn Tiểu Háo trông ngóng nhìn về nơi xa, không chút khách khí đã kích nói.

Hai ngày trước Quách Mỹ Mỹ nói các nàng sẽ đi ra ngoài chơi, bức Tề Tiểu Mi đi cùng, Tề Tiểu Mi vô cùng buồn bực, nàng đương nhiên cũng muốn đi, vấn đề là nàng còn có công tác, Lão Đại hoàn toàn không có khả năng vì cái lý do này mà đồng ý cho nàng đi. Nhưng ngoài Tề Tiểu Mi dự kiến, Sở Cố Hoài cư nhiên quyết đoán cho nàng 6 ngày nghỉ, sau khi trở về tặng thêm 1 ngày đợi nàng nghỉ ngơi khỏe rồi hần đi làm. Đương nhiên, nếu Sở Cố Hoài không thêm về sau câu nói nàng sẽ rất cảm kích.

“Chăm sóc tốt Tiễn Tiểu Háo, nếu nàng xảy ra chuyện gì thì cậu tự gánh lấy hậu quả.”

Tề Tiểu Mi thật muốn ngửa mặt lên trời hét to, một Quách Mỹ Mỹ còn chưa đủ sao, còn chăm thêm một người nữa, Lão Đại là ghét nàng mệnh dài hay là hãm mộ ghen tị nàng và Mỹ Mỹ cảm tình tốt.

“Chị làm sao biết?” Tiễn Tiểu Háo không thể không thừa nhận nàng quả thật bị kích.

“Bởi vì nàng hôm nay có án tử.” Tề Tiểu Mi vừa nói vừa tiếp nhận túi xách trong tay Quách Mỹ Mỹ.

“Phải ha, buổi sang lúc nàng rời đi đã nói tạm biệt với em.” Tiễn Tiểu Háo cúi đầu ừ ừ nói.

“Chị ơi, đi thôi, an kiểm trước sau đó vào đây đợi tiếp.” Tiễn Tần Tây cũng tiếp nhận hành lý trong tay Tiễn Tiểu Háo.

“Ừa.”

Tiến Tiểu Háo quay đầu đi theo Tiễn Tần Tây đi gửi vận chuyển hành lý.

“Ai, ai ai ai, người đó nhìn giống Lão Đại!” Nghe được Tề Tiểu Mi kinh ngạc quát to, Tiễn Tiểu Háo chạy nhanh trở lại.

“Làm sao làm sao!”

“Kìa, váy ngắn màu đỏ.” Tề Tiểu Mi chỉ vào một người ở cửa sân bay.

“ Là Cố Hoài.” Tiền Tiểu Háo thực vui vẻ, không ngừng hướng bên kia bước nhanh đi đến.

Quá năm phút, Tiền Tiểu Háo xuân phong đầy mặt* dẫn theo một đồng đồ đặc đi trở về.

“ Xuân phong đầy mặt ghê ha, nàng cho cậu cái gì?” Quách Mỹ Mỹ lại gần trên chọc nàng.

“ Đồ ăn vặt cùng nước ngọt trong này.” Tiền Tiểu Háo đem gói to đưa cho Quách Mỹ Mỹ xem.

“ Nàng nói cái gì a?” Tề Tiểu Mi hỏi.

“ Bảo ta cẩn thận một chút, hoạt động nguy hiểm không được tham gia, như là không được xuống biển không được leo núi.” Tiền Tiểu Háo đắc ý nói.

“ Còn dặn ta khi về phải gọi điện thoại cho nàng, nàng tới đón ta.” Tiền Tiểu Háo cười đến tít mắt.

“ Không tồi không tồi, có tiến bộ, nhự từ khả giáo, chưa bao giờ thấy Lão Đại quan tâm một người như vậy.” Tề Tiểu Mi cũng thay bạn bè kiềm thủ trường cảm thấy vui vẻ.

“ Trời đất! Quách Mỹ Mỹ cậu làm gì vậy hả!! Buông tay!!” Tiền Tiểu Háo thấy Quách Mỹ Mỹ đem kẹo dẻo Sở Cố Hoài chuẩn bị cho nàng nhét vào miệng. Vội vàng tiến lên chém giết.

“ Chị Mỹ Mỹ, chị, mọi người đang làm gì thế?” Tiền Tàn Tây gửi xong hành lý đi tới, nhìn thấy hai tỷ tỷ đang cướp cái gì đó.

“ Dành kẹo dẻo.” Tề Tiểu Mi trả lời.

“ Cái gì?!” Tiền Tàn Tây không dám tin vào lỗ tai của mình.

“ Là kẹo dẻo thật mà, Tiền tổng, ngài không có nghe sai.” Tề Tiểu Mi có chút bất đắc dĩ.

“ Chị à, đừng dành nữa, Đại ca Nhị ca mua rất nhiều đồ ăn vặt cho chị.” Tiền Tàn Tây nói.

“ Chắc chắn, ý nghĩa không giống nhau.” Tề Tiểu Mi nói xong, vẫn là tiến lên ngăn trở Quách Mỹ Mỹ tiểu hài tử hành vi.

“ Hô, cậu còn dám đụng đến nó mình sẽ liều mạng với cậu.” Tiền Tiểu Háo thờ hồng học ôm gói to, giống như đang phòng trộm cướp đối Quách Mỹ Mỹ nói.

“ Hứ, ai cần chứ. Honey ~ em cũng muốn ăn vặt.” Quách Mỹ Mỹ đối với Tề Tiểu Mi làm nũng.

“ Ở trong hành lý một đồng kia, đến bên kia sẽ cho em, hiện tại trước đi an kiểm.” Nói xong, Tề Tiểu Mi liền lôi kéo Quách Mỹ Mỹ đi rồi.

“ Chị, chúng ta cũng đi thôi, bọn họ đợi ở bên kia.” Lần này đi chơi xa, Tiền Tàn Tây mang theo công ty tinh anh đoàn đội đi ra ngoài thả lỏng, một lão bản tốt phải hiểu được lao dật kết hợp*, đối xử với viên công tốt thì bọn hắn mới có thể bán lực giúp mình làm việc.

Này đoàn đội một hàng 8 người, đều là bộ sáng ý tinh nhuệ, sáng ý tổng giám Chung Giai, sáng ý tổ trưởng Catherine., cùng với 6 cấp dưới.

Trừ bỏ sáng ý tổng giám, những người khác đều biết Tiền Tiểu Háo, thường xuyên đi công ty tìm Tiền Tàn Tây, có đôi khi còn mang đến điểm tâm phân phát ọi người, bởi vậy Tiền Tiểu Háo ở công ti quảng cáo của Tiền Tàn Tây đúng là phong sinh thủy khởi*.

“ Đều có ai?”

“ Bộ sáng ý, chị đều biết cả rồi, ừm..... Trừ bỏ sáng ý tổng giám, Chung Giai, mới từ Mỹ du học trở về, cũng là cổ đông của công ty.” Tiền Tàn Tây giới thiệu thêm.

“ Ác.....” Tiền Tiểu Háo hình như là không cảm thấy hứng thú.

“ Dễ nhìn ha.” Tiền Tàn Tây đùa Tiền Tiểu Háo.

Tiền Tiểu Háo liếc em trai một cái, không nói gì. Lên máy bay, Tiền Tiểu Háo tìm vị trí ngồi xuống, trong chốc lát, hai bên chỗ ngồi cũng được lấp đầy, bên phải là Tiền Tàn Tây, bên trái là một nam nhân lạ mặt, Tiền Tiểu Háo nhìn trộm thoáng qua nam nhân, không thể không thừa nhận là rất đẹp trai, hơn nữa thoát nhìn phi thường có phẩm vị có phong độ. Ngay cả tiếp viên hàng không cũng liên tiếp hướng bọn hắn bên này nhìn trộm, đôi khi còn chủ động lại đây hỏi hắn có cần uống nước hay không.

“ Tàn Tây, không giới thiệu một chút?” Nam nhân nhìn Tiền Tàn Tây hỏi.

“ Ý, sorry, vừa rồi không chú ý tới cậu. Đây là chị gái mình- Tiền Tiểu Háo.” Tiền Tàn Tây có chút ngượng ngùng trả lời.

“ Chị, đây là Chung Giai, sáng ý tổng giám công ty của em.”

“Bảo tôi A Giai được rồi.” Nam nhân mỉm cười đối Tiểu Tiểu Hảo nói.

“Ô, cậu so với Tần Tây lớn hơn a, nhớ trông nom hần, hần còn nhỏ, không hiểu chuyện.” Tiểu Tiểu Hảo cười mỉ mỉ đối Chung Giai nói, lời này làm cho Tiểu Tần Tây âm thầm liếc một cái xem thường, rốt cuộc là ai chiều cổ ai, hần mới là Chung Giai thủ trưởng a.

“Ha ha, Tiểu tiểu thư lời này cô nói không đúng, Tần Tây tuổi còn trẻ mà đã có thành tựu lớn như vậy, là hần chiều cổ tôi mới đúng.”

“Hắc hắc hắc hắc, cậu cũng đừng khách khí, bảo tôi Hảo Từ được rồi. Tất cả mọi người đều kêu như vậy.” Tiểu Tiểu Hảo xấu hổ cười cười.

Chung Giai nhìn Tiểu Tiểu Hảo, đột nhiên liền sinh ra một loại dự cảm muốn bảo hộ nàng, Tiểu Tiểu Hảo quả thật rất đáng yêu.

“Anh muốn gọi em là Tiểu Hảo, được hay không?” Chung Giai không muốn cùng mọi người giống nhau gọi nàng Hảo Từ.

Nghe được Tiểu Hảo hai chữ này, Tiểu Tiểu Hảo lại nghĩ tới Sở Cố Hoài, đồng dạng hai chữ từ miệng người khác nói ra cảm giác khác biệt thật quá lớn, mỗi lần Sở Cố Hoài dùng tiếng nói man gáy nghiêm của ngự ty gọi mình Tiểu Tiểu Hảo đều cảm thấy vui sướng, nhưng từ miệng Chung Giai nói ra, chẳng hiểu sao nàng không thể tiếp thu được. Tiểu Tiểu Hảo không muốn Chung Giai kêu mình như vậy, nhưng lại không biết làm thế nào cự tuyệt, vì thế nàng đành miễn cưỡng gật gật đầu.

“Chị, A Giai là nhân tài, thế nào, em không lừa chị đi, vừa đẹp trai vừa phong độ.” Tiểu Tần Tây cố ý tác hợp chị mình và Chung Giai, tuy nhiên cách làm này nếu để hai ca ca biết được hần sẽ bị tra tấn đến chết đi, nhưng hần cảm thấy Chung Giai và chị mình rất xứng.

“Tần Tây. Cậu nói quá rồi, dùng để khen bản thân cậu thì đúng hơn, Kim Cương Vương Lão Ngũ a.” Ai khi nghe được người khác khích lệ em trai mình cũng đều rất vui vẻ, Tiểu Tiểu Hảo cũng không ngoại lệ, hưởng hồ nàng quả thật cảm thấy được em trai mình là nam nhân ưu tú nhất trên toàn thế giới.

Chú thích :

*xuân phong đầy mặt : mặt mày hớn hở.

*nhụ tử khả giáo : trẻ con dễ dạy.

*lao dật kết hợp : kết hợp giữa làm và nghỉ ngơi thư giãn.

*phong sinh thủy khởi tức là gió đi khắp nơi để mọi vật sinh ra , nước đến đâu thì mọi vật ở đó đâm chồi nảy lộc.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiểu Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ưu Thế Cường Đại Của Vật Hy Sinh

26. Ưu Thế Cường Đại Của Vật Hy Sinh ...

“A Giai, A Giai, trong công ty có cô gái nào theo đuổi Tần Tây không?” Tiểu Tiểu Hảo hưng phấn hỏi.

“Thật rất hiếm có.” Chung Giai cười trả lời.

“A Giai, Hàm Lạc có thích Tần Tây không?” Tiểu Tiểu Hảo nghiêng người ở Chung Giai bên tai hỏi, nàng thực thích nữ hài tử hoạt bát lanh lợi kia. Nếu có thể trở thành em dâu nàng, chắc chắn nàng rất vui.

Chung Giai ở Tiểu Tiểu Hảo tiếp cận trong nháy mắt hần cảm thấy tất cả giác quan trên cơ thể đều biến mất, có dòng khí nhẹ nhàng êm ái lưu động khắp người. Chờ hần khôi phục cảm giác, đã ngửi được mùi hương nhẹ nhàng khoan khoái trên người Tiểu Tiểu Hảo, còn cảm nhận được đó là mùi hương sữa.

“A Giai.” Tiểu Tiểu Hảo bất mãn khề đầy hần một chút.

“A, a?” Chung Giai lúc này mới ngẩng đầu lên tiếng.

“A Giai, chị của mình từ trước đến nay đều hành xử như vậy, bị nàng dọa đi, ha ha.....” Tiểu Tần Tây cảm thấy hai người bọn họ có triển vọng, càng muốn đem bọn họ tác hợp lại một chỗ.

“Không, không có, tại mình xuất thần.” Chung Giai ngượng ngùng cười cười.

“Không có việc gì chứ, ai, A Giai, anh mau nói cho tôi biết nha, Hàm Lạc có thích Tần Tây không?” Tiểu Tiểu nhỏ tiếng hỏi.

“Hắn là, thích đi.” Chung Giai không xác định trả lời.

“Ừ..... Vậy là tốt rồi.” Tiền Tiểu Háo trong lòng đã có dự tính khi nghe xong liền cười cười.

“Chỉ có chuyện gạt em?” Tiền Tần Tây thấy chị mình cười âm hiểm, biết nàng khẳng định lại tìm cách

“Không có cái gì a.....”

“Tiểu Háo.....” Đang lúc Chung Giai muốn mở miệng nói chuyện với Tiền Tiểu Háo, Tiền Tiểu Háo đã bị những đám mây hình dạng khác nhau ngoài cửa sổ hấp dẫn, vô vô Tiền Tần Tây thúc giục hắn đổi vị trí.

“A, Tần Tây Tần Tây, chúng ta đổi vị trí, chị muốn xem mây!”

“Nga.” Tiền Tần Tây ngoan ngoãn cùng nàng thay đổi vị trí, nhìn thoáng qua bà chị đang nhìn mây một cách nồng nhiệt, xác định chú ý lực của nàng không ở mình nơi này, mới nhỏ giọng cùng Chung Giai tán gẫu.

“Thế nào? Vừa ý chị mình sao?”

Chung Giai ngượng ngùng đối Tiền Tần Tây cười cười. Lại nhìn thoáng qua đứa con nít Tiền Tiểu Háo.

“Thật thích liền theo đuổi đi, cả nhà mình đều yêu nàng, nhất là Đại ca Nhị ca mình, từ nhỏ rất ít cho người khác tiếp cận nàng, cho nên nàng chưa từng yêu đương, trong sáng như trang giấy trắng. Cậu có thể phải tốn nhiều sức lực để cho nàng hiểu được.” Tiền Tần Tây nghiêm túc nói.

“Mình hiểu rồi.” Chung Giai càng ngày càng muốn tìm hiểu về cô gái này.

“Nhất định phải đối tốt với nàng, Đại ca Nhị ca mình sẽ không dễ nói chuyện giống mình vậy đâu.” Tiền Tần Tây dặn dò thêm.

“Mình biết.”

Đối với câu trả lời của Chung Giai, Tiền Tần Tây không hoài nghi, hắn ủng hộ Chung Giai nguyên nhân lớn nhất chính là biết hắn là người chừng chạc biết quan tâm chăm sóc người yêu.

Hạ phi cơ, Tiền Tiểu Háo dồi dào sức sống chạy đến giữa một đám con gái, cùng các nàng bắt chuyện, sau đó nàng phát hiện Tề Tiểu Mi và Quách Mỹ Mỹ đã sớm hòa mình vào nhóm nữ, chỉ có mình ngốc hồ hồ cùng hai nam nhân ngồi mấy giờ đồng hồ.

“Đi thôi, xe đang đợi ở ngoài sân bay.” Tiền Tần Tây mang theo đội ngũ hướng ra phía ngoài mặt đi đến.

“Woa..... Bên này không khí không tồi nha.” Tiền Tiểu Háo hít một ngụm không khí S thị.

“Bờ biển thôi.”

“Lão bản, lần này đi đâu chơi a?” một cô gái trong nhóm hỏi.

“Ừm..... Coi các cô cậu kia, thích ở S thị chơi hay là ở bờ biển.”

“Bờ biển!” Mọi người nhất trí trả lời.

“Lão bản! Tìm cái khách sạn năm sao cho chúng tôi hưởng thụ một chút đi!” Nhóm nữ bắt đầu ồn ào.

“Được.” Tiền Tần Tây sáng khoái đáp ứng.

“Hoan hô!”

“Lão bản tôi yêu ngài!”

“Lão bản huynh tốt nhất a.”

“Lão bản tôi trở về nhất định vì ngài bán mạng!”

Mọi người vui vẻ hoan hô, dù sao cũng là một đám người trẻ tuổi, sống lực là vô hạn.

“Hàm Lạc, Hàm Lạc!” Tiền Tiểu Háo lên xe, chuẩn bị thăm dò Hạ Hàm Lạc một chút.

“Háo Tử. Lại đây ngồi!” Hạ Hàm Lạc nhiệt tình hô.

“Ai, Hàm Lạc, gần đây em có để ý thấy Tần Tây hồng quang đầy mặt* không.” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“A? Có sao?”

“Đương nhiên có a, không biết có phải hay không có bạn gái.”

“A.....” Hạ Hàm Lạc mặt có điểm hồng, Tiễn Tiểu Háo trong lòng mừng rỡ, xem ra bọn hắn là thành a, bằng không với Hạ Hàm Lạc tính cách sao có thể dễ dàng ngượng ngùng như vậy.

“Hắc hắc, ta biết rồi, biết rồi nha!”

“Chị biết cái gì?” Hạ Hàm Lạc liếc Tiễn Tiểu Háo một cái.

“Hôm nào kêu Tần Tây mang em về nhà ăn cơm, có ba mẹ chị, còn có Đại ca Nhị ca.” Tiễn Tiểu Háo cười hì hì nói.

“Không chút đứng đắn.” Hạ Hàm Lạc mặt càng ngày càng đỏ, chuyển qua chỗ khác không thèm để ý tới Tiễn Tiểu Háo.

Tiến Tiểu Háo đã đạt được mục đích nên không có nói thêm.

Đến bờ biển, Tiễn Tiểu Háo lôi kéo Hạ Hàm Lạc xuống xe, đối với Tiễn Tần Tây làm một cái mặt quỷ, khiến cho Tiễn Tần Tây không hiểu tại sao, mà Chung Giai thì sững sờ nhìn trước mắt Tiễn Tiểu Háo có sức lực như vậy, trong lòng âm thầm thề nhất định phải làm cho nàng thuộc về mình.

Vì thế, Chung Giai hết sức tự giác giúp Tiễn Tiểu Háo xách hành lý.

“Cảm ơn.” Tiễn Tiểu Háo trừng mắt nhìn, cảm thấy được Chung Giai quả thật rất có phong độ nam nhân, đối với hắn hảo cảm cũng tăng lên.

“Không có gì, nam sức lực mạnh, nên làm mà. Đừng khách khí với anh, nếu có việc gì can hệ tới sức mạnh, tìm anh nha, ngay bên cạnh phòng em.” Chung Giai đối Tiễn Tiểu Háo cười cười.

“Được a, có tương lai! Tôi kêu Tần Tây tăng lương cho anh!” Tiễn Tiểu Háo vỗ vỗ bả vai Chung Giai, cười hì hì nói.

“Chị, người ta là cổ đông lớn, làm cái chức sáng ý tổng giám, chị thực cho rằng hắn thiếu tiền hả.” Tiễn Tần Tây vội vàng nói.

“Kêu em tăng thì cứ tăng đi, nói nhiều như vậy làm chi, sao bằng tiền mình tự kiếm được chứ.” Tiễn Tiểu Háo vỗ đầu Tiễn Tần Tây. Rất có khí phách đại tỷ.

“Chị, cầm card phòng, chị cùng Hàm Lạc một phòng.” Tiễn Tần Tây đem card phòng đưa cho Tiễn Tiểu Háo.

“Hihi, Hàm Lạc Hàm Lạc, chúng ta cùng một phòng nè.”

“Em và A Giai ở phòng bên cạnh, có việc cứ gõ cửa là được.” Tiễn Tần Tây dặn dò thêm.

“Ừa, chúng ta biết rồi.”

“Hoan nghênh các mỹ nữ buổi tối lại đây gõ cửa.” Chung Giai bổ sung thêm.

“Choa, tổng giám, chúng tôi cũng được sao?” Thiết Kế Mĩ Thuật cười a a hỏi.

“Hoan nghênh mọi người.” Chung Giai mỉm cười trả lời, tuy rằng câu nói vừa rồi là nói cho Tiễn Tiểu Háo nghe.

“Tốt lắm tốt lắm, mọi người trở về phòng đi, dần xếp mọi thứ, tắm rửa gì đó...vân vân, buổi tối bảy giờ ở đại sảnh tập hợp, đêm nay đi bờ biển đốt nường.” Tiễn Tần Tây vỗ vỗ tay.

“Tốt a~~ đi thôi đi thôi.”

Tiến Tiểu Háo đi vào phòng, đem hành lý quăng, liền đi đến trên giường.

“Lớn thật, có điều là không thoải mái bằng giường của chị Cố Hoài.” Tiễn Tiểu Háo lẩm bẩm nói.

“Cố Hoài? Sờ luật sư?” Hạ Hàm Lạc tò mò hỏi han.

“Đúng a, em làm sao biết Cố Hoài?” Tiễn Tiểu Háo nghe Hạ Hàm Lạc quen biết Sờ Cố Hoài, lập tức bay người qua, ánh mắt sáng long lanh.

“Sờ luật sư đã từng giúp ba em kiện cáo, ân, quả thật là một nhân vật lợi hại, người cũng xinh đẹp, khi đó anh trai em còn theo đuổi nàng nữa.....” Hạ Hàm Lạc xúc động nói.

“Cái gì!!” Tiễn Tiểu Háo kích động, từ trên giường ngã xuống dưới.

“Háo Từ, chị kích động cái gì?” Hạ Hàm Lạc bị phản ứng của nàng dọa giật mình.

“Hắn theo đuổi chị Cố Hoài?!! Chuyện xảy ra khi nào?!!”

“Hai năm trước rồi, nhưng bị cự tuyệt rất thảm, em nhớ rõ khoảng thời gian đó một ngày anh ấy hút hai gói thuốc. May là sau này gặp được chị dâu em, nếu không sợ là sẽ hút thuốc đến chết.” Hạ Hàm Lạc nhớ lại chuyện cũ, sinh ra cảm giác không muốn nhìn lại quá khứ.

Chú thích:

*hồng quang đầy mặt: mặt mày hồng hào.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiên Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Ước Nguyện Tốt Đẹp Của Vật Hy Sinh

27. Ước Nguyện Tốt Đẹp Của Vật Hy Sinh ...

“Ác, hí hí, không theo đuổi được là đúng rồi.” Tiên Tiểu Hảo vui sướng khi người gặp họa nói.

“Ai, chị và Sở luật sư là quan hệ gì?” Hạ Hàm Lạc thấy Tiên Tiểu Hảo kích động như vậy, nhin không được hỏi.

“Giống anh trai em trước đây, theo đuổi nàng.” Tiên Tiểu Hảo cười tủm tỉm nói.

“Cái gì?!” Hạ Hàm Lạc bị Tiên Tiểu Hảo dọa đến.

“Theo đuổi nàng? Nàng là nữ!”

“Ai quy định nữ không thể thích nữ?” Tiên Tiểu Hảo hỏi lại.

“Như thế, nhưng mà Sở luật sư nàng.....”

“Ừm..... Nàng không đáp ứng, song, chị theo đuổi là quyền của ta, không việc gì.”

“Hảo Từ, có lên.” Hạ Hàm Lạc nghĩ nghĩ, đối Tiên Tiểu Hảo nói.

“Cảm ơn, em dâu.” Tiên Tiểu Hảo trêu chọc.

Đến bây giờ, Tiên Tiểu Hảo lôi kéo Hạ Hàm Lạc đi vào đại sảnh, Tiên Tàn Tây đang đếm số người, thấy đều đủ cả, liền đứng dậy hướng bờ biển bắt đầu lên đường.

Bởi vì đây là khách sạn năm sao, nên người ở cũng không nhiều lắm, khách sạn có vùng biển riêng, vì du khách ít cho nên còn bảo trì rất nhiều tài nguyên sinh thái này nọ. Ban đêm bờ biển hết sức mát mẻ, gió biển thổi đến mang theo hương vị hải thảo*, cát mịn theo chân lướt qua gầy ngựa ngựa. Nước biển đánh vào đá ngầm phát ra tiếng vang thật lớn, ở trong đêm đen Tiên Tiểu Hảo cảm thấy mình như sắp bị cắn nuốt.

“Suy nghĩ cái gì?” Chung Giai vỗ vỗ vai Tiên Tiểu Hảo.

“Suy nghĩ..... Lát nữa chúng ta ăn cái gì?” Tiên Tiểu Hảo thu hồi tầm mắt trước khi bị màn đêm làm cho hoảng sợ. Cười khẽ trả lời.

“Ha ha ha..... Em nha.” Chung Giai có chút cưng chiều sờ sờ đầu Tiên Tiểu Hảo.

“Dân lấy thực vi thiên* thôi, tôi đói nãy giờ rồi.”

“Ừ, lát nữa anh nướng cho em nha.”

“Không cần đâu, tự mình nướng mới vui.” Tiên Tiểu Hảo cự tuyệt.

“A Giai, cậu nói xem bờ biển này có cua hay không a.” Tiên Tiểu Hảo quay đầu hỏi.

“Hắn là có, người đến nơi này khá ít, hơn nữa vừa rồi anh mới nhìn nhìn, nơi này rất nhiều đá ngầm, đợi nước rút, rất nhiều sinh vật đều có thể thấy, hải đảm, hải sâm, sao biển, còn có tôm biển và cá biển.” Chung Giai liệt kê một đám.

“A, A Giai, cậu biết thật nhiều.” Tiên Tiểu Hảo kinh ngạc nói.

“Đúng a, nhà ba anh ngay tại bờ biển, là một làng chài nhỏ. Từ nhỏ anh đã sống ở biển.” Chung Giai nhớ lại thời thơ ấu.

“Ồ, S thị không phải cũng là vùng duyên hải sao, Đại ca Nhị ca đôi khi mang tôi ra bờ biển chơi, tôi thích bắt cua, lấy sa bạch, nhưng bọn hấn tay chân nhanh nhẹn không khi nào tôi bắt được.” Tiễn Tiểu Háo bắt đầu nói.

“Ha ha..... Đây không phải dễ dàng bắt được chúng ,phải có kỹ xảo, sáng ngày mai thức dậy sớm, anh dạy cho em làm thế nào bắt nó.” Chung Giai cười nói.

“Thật sự nha! Vậy mấy giờ.....” Tiễn Tiểu Háo ánh mắt sáng ngời.

“Khoảng 6h đi, không có ai hơn nữa cũng vừa lúc thủy triều xuống.”

“Được, một lời đã định, 6 giờ gặp nhau ở cửa.”

“OK.”

Hai người hẹn tốt thời gian, Tiễn Tiểu Háo vui mừng hơn hờ chạy đến chỗ đốt nướng giúp nhóm người chuẩn bị ăn uống , xa xa có thể nghe được tiếng cười của Tiễn Tiểu Háo. Chung Giai ở xa xa nhìn thấy ánh sáng xen giữa Tiễn Tiểu Háo, đáy lòng một mảnh mềm mại.

Sở Trạch

“Alo, xin chào ngài, tôi là Sở Cố Hoài.”

“Cố Hoài, tôi là Tiễn Mạc Nam.”

“Ah, Tiễn tổng, tìm tôi có việc gì?”

“Ừm, tìm được La Hào Danh rồi. Ngày hôm qua hấn đi ngục giam xem con của hấn.” Nỗ lực của Tiễn Mạc Nam thật sự không uổng phí công sức, La Hào Danh nghĩ cái trang thì không ai nhận được ra hấn? Thật là buồn cười.

“Ô? Tìm được rồi.”

“Ừ, ném cho Sở trưởng.”

“Tốt, tôi đây sẽ chuẩn bị tốt tài liệu.”

“Ừ.”

“Vậy, Tiễn tổng, rảnh rồi ra tụ họp.” Sở Cố Hoài khách khí một câu, tính toán treo điện thoại.

“OK.”

Treo điện thoại, Sở Cố Hoài đứng dậy đi chuẩn bị tài liệu, cũng không ngờ điện thoại lại vang lên. Nhìn nhìn dây số, Sở Cố Hoài nhận ra là Tiễn Tiểu Háo điện thoại, khoe miệng nhin không được hơi hơi lơ lên một chút, nhưng không đến hai giây liền khôi phục bộ dáng như cũ.

“Alo.”

“Alo, Cố Hoài, em là Tiểu Háo!” Tiễn Tiểu Háo ở đầu dây bên kia hưng phấn nói.

“Chị đang làm gì vậy?”

“Vừa rồi Nhị ca em gọi điện thoại lại đây, nói tìm được La Hào Danh, chị định chuẩn bị tài liệu.”

“Nga.” Tiễn Tiểu Háo đối với chuyện này tựa hồ một chút hứng thú đều không có, vội vàng chuyển đổi đề tài.

“Chị Cố Hoài

chị ăn cơm chiều ngon không?” Tiễn Tiểu Háo thanh âm có chút làm nũng.

“Ăn, ăn, hôm qua đồ ăn có thừa lại, chị hâm nóng một chút.”

“Thực ngoan, ngày mai cũng phải ăn uống đầy đủ, đừng bởi vì công tác mà bỏ bữa, không tốt cho dạ dày.” Sở Cố Hoài nghe xong Tiễn Tiểu Háo nói chuyện như dỗ dành con nít, có chút bắt đầu dĩ, nhưng trong lòng lại vẫn là có chỗ để nên không được ngọt ngào.

“Ừ.” Sở Cố Hoài nhẹ nhàng lên tiếng.

Kế tiếp, Tiễn Tiểu Háo đem hôm nay chuyện tình nói hết cho Sở Cố Hoài nghe, chính là Chung Giai và thành thị đại hải.

“Chờ chị có thời gian, em nhất định mang chị lại đây.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Ừ, chờ chị rảnh đi hen.” Sở Cố Hoài thoáng hiện ra ý cười nói.

“Chị Cố Hoài, em nhớ chị.” Dừng vài giây, Tiền Tiểu Háo nhẹ nhàng nói.

“Chị có nhớ em không?”

“Quên đi, chị không cần trả lời, em biết.” Tiền Tiểu Háo rất nhanh liền tiếp câu này, nàng không muốn từ miệng Sở Cố Hoài nghe được đáp án sẽ làm nàng khó chịu.

“Mặc kệ thế nào, em cũng không buông tay.” Nói xong những lời này, không đợi Sở Cố Hoài trả lời, Tiền Tiểu Háo liền treo điện thoại.

Này sương, Sở Cố Hoài cầm điện thoại, nghe điện thoại” Đò đò đò đò.....” thanh âm, trong lòng nói: “Đứa ngốc, em làm sao biết chị không nhớ em chứ.”

Bầu trời triệu vì sao chợt lóe chợt lóe, Tiền Tiểu Háo cùng Sở Cố Hoài ở hai nơi khác nhau nhập mộng, mặt đều mang theo mỉm cười ngọt ngào, không biết, các nàng có phải mơ thấy đôi phương hay không.

Buổi sáng ngày hôm sau, Tiền Tiểu Háo bị chuông báo thức tỉnh, rửa mặt xong sau đó nhìn thoáng qua vẫn ở mộng đẹp Hạ Hàm Lạc, nàng rón ra rón rén mở cửa, người trần đầy sức sống đi vào đại sảnh, Chung Giai đã ngồi ở trên sofa đợi nàng.

“A Giai

chào buổi sáng.” Tiền Tiểu Háo tinh thần phấn chấn cùng Chung Giai chào hỏi.

Chung Giai đôi nàng cười cười, kêu cho nàng một phần bữa sáng.

“Trước lấp bụng một chút, lát nữa bắt xong trở về lại đi ăn buffet khách sạn.”

“Hắc hắc, A Giai cậu thực cẩn thận.” Tiền Tiểu Háo tiếp nhận bánh bao trong tay Chung Giai, cắn một cái.

“Đi thôi đi thôi, chạy nhanh mau.” Ăn xong, Tiền Tiểu Háo liền không chờ đợi được lôi kéo tay Chung Giai hướng bờ biển đi đến.

Chung Giai nhìn nhìn nàng lôi kéo tay của mình, khóe miệng nổi lên mỉm cười.

Viên ngọc này nhất định là của mình, hẳn thật hy vọng có thể cả đời nắm tay nàng, độc hưởng tốt đẹp của nàng.

Nếu để cho Quách Mỹ Mỹ biết chuyện, sợ là thiên hạ sẽ không được thái bình.

“A, cái kia! Cái kia! Con cua, lớn quá a.....” Tiền Tiểu Háo lôi kéo Chung Giai chạy đến khu đá ngầm. Nhìn thấy một con cua ở trên đá nhàn nhã tản bộ, có điều khi Tiền Tiểu Háo và Chung Giai ngày càng tới gần, nó có thể là cảm nhận được nguy hiểm tiến đến, vội vàng vượt qua tảng đá chui vào hang.

Chú thích:

*hải thảo: tảo biển, rong biển.

*dân lấy thực vì thiên: dân lấy ăn làm Trời.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Đến Lúc Phải Về Nhà

28. Đến Lúc Phải Về Nhà ...

“Muốn?” Chung Giai cười hỏi Tiền Tiểu Háo, thấy bộ dáng nàng hưng phấn thực đáng yêu.

“Ừ ừ.” Tiền Tiểu Háo nhìn Chung Giai dùng sức gật đầu.

“Được thôi.” Chung Giai cúi đầu nhìn nhìn, kiểm một nhánh cây dài, luồn tới khe hở của tảng đá, con cua bị đuổi đến chịu không nổi từ khe hở chạy ra, Chung Giai nhanh tay lẹ mắt, tranh thủ đè lưng con cua, nắm mai của nó, nó bắt đầu vùng lên cào cào.

“Oa! Thật là lợi hại!” Tiền Tiểu Háo vui vẻ nhảy về phía trước, vội vàng đem thùng đưa qua.

“Không khó, nhưng phải cẩn thận coi chừng bị kẹp tay, nên từ phía sau bắt nó.”

“Ừ ừ, lát nữa tôi thử xem.”

Vì thế Tiền Tiểu Háo và Chung Giai chơi đùa xung quanh, chỉ chốc lát sau trong thùng nhỏ đủ loại sinh vật. Phần lớn đều là công lao của Chung Giai.

Tiền Tiểu Háo lúc lấy sa bạch không cẩn thận lấy ra một con cua, đầu ngón tay bị nó kẹp đến độ sưng lên, Tiền Tiểu Háo đau oa oa kêu cũng không cam lòng vứt nó.

“Đau lắm không?” Chung Giai nắm tay Tiền Tiểu Háo nhìn nhìn miệng vết thương của nàng.

“Đau.” Tiền Tiểu Háo nước mắt đầm đìa nói.

“Hên là không chảy máu, chạy nhanh về khách sạn tắm rửa rồi sau đó bôi thuốc không bao lâu sẽ hết sưng.” Chung Giai xách thùng, cùng Tiền Tiểu Háo trở về khách sạn.

Ở đại sảnh đụng tới Catherine, nàng nhìn thấy Tiền Tiểu Háo và Chung Giai, chào hỏi một tiếng, ái muội hướng bọn hắn cười, sau đó liền lôi kéo bạn bè mình tiến nhà ăn.

Chung Giai cùng Tiền Tiểu Háo nói nói cười cười trở lại cửa phòng.

“Tiểu Háo, anh xách được rồi, vào tắm rửa đi rồi ra.” Chung Giai mời đạo.

“Tôi tắm rửa xong sẽ ra, người dính dính rất khó chịu.” Tiền Tiểu Háo chán nản nhìn thoáng qua quần áo của mình.

“Ừ, anh ở phòng chờ em.”

Hạ Hàm Lạc đã rửa mặt chải đầu xong rồi, đang ngồi ở trên giường xem TV, nghe thấy tiếng đập cửa, mang dép lê” xoạch xoạch” đi đến mở cửa.

“Chạy đi nơi nào vậy?” Hạ Hàm Lạc chống nạnh đứng ở cửa không cho Tiền Tiểu Háo tiến vào.

“Ai, nhiều cua quá, oa..... Mấy thứ này. Chơi rất vui, chị đi đâu tìm được vậy?” Hạ Hàm Lạc nhìn cái thùng nhỏ trong tay Tiền Tiểu Háo, chạy nhanh đem nàng kéo vào phòng, tiếp nhận thùng nhỏ bắt đầu chơi tiếp.

“A Giai bắt , buổi sáng chúng ta đi bờ biển bắt đó.” Tiền Tiểu Háo đi đến vali bên cạnh lấy quần áo định tắm rửa.

“Sao không gọi em?” Hạ Hàm Lạc bắt mắt nói.

“Ai biểu em ngủ nướng chi, ngủ tới giờ luôn nè.” Tiền Tiểu Háo quay đầu cười khê hướng nàng làm một cái mặt quỷ.

“Không bình thường chút nào, nói thiệt đi! Tổng giám có phải đang theo đuổi chị?!” Hạ Hàm Lạc miễn cưỡng hỏi.

“Nào có, em nghĩ nhiều quá rồi.” Tiền Tiểu Háo lơ đãng nói, sau đó ôm bộ váy dài năng động tiến phòng tắm.

“Tuyệt đối không phải em nghĩ nhiều đâu! Em chưa từng thấy hắn đối xử với người con gái nào tốt như vậy, có điều là..... Ai, đáng thương tổng giám.....” Hạ Hàm Lạc nhỏ giọng thông cảm.

Tiền Tiểu Háo tắm rửa xong, mặc vào váy dài, một thân nhẹ nhàng khoan khoái nằm ở trên giường, xuất ra di động.

“Alo, chị Cố Hoài, là em.”

“Ừ.” Sở Cố Hoài đang chuẩn bị vào phiên tòa. Tiếp Tiền Tiểu Háo điện thoại, liền đem đồ đạc này nọ ném cho trợ thủ chỉnh trang lại, cầm di động tiến văn phòng.

“Chị Cố Hoài, chị đang bận à?”

“Không có.”

“Á, em muốn làm phiền chị đây nè.” Tiền Tiểu Háo nghe nàng nói không có, vui vẻ nắm chặt điện thoại.

“Ừm, đang làm gì đó?”

“Mới vừa rồi A Giai mang em đi bờ biển bắt cua, em mới trở về tắm rửa xong.” Tiền Tiểu Háo trả lời chi tiết.

Sở Cố Hoài trong lòng sáng lên đèn đỏ, hai ngày liên tiếp Tiền Tiểu Háo đều nhắc tới tên nam nhân này, sẽ không có mờ ám gì chứ. Nhưng khi Sở Cố Hoài tưởng tượng Tiền Tiểu Háo đối với mình xin gì được nấy, bộ dáng yêu thương, lại an tâm xuống dưới.

“Cố Hoài, con của này rất dữ, ngay lúc em lấy sa bạch không cẩn thận bị nó kẹp tay, bị sưng lên rất đau.” Tiễn Tiểu Háo làm nũng, không đếm xỉa tới Hạ Hàm Lạc ở bên cạnh nổi da gà.

“Sao không cẩn thận gì hết vậy, không chảy máu chứ?” Sở Cố Hoài nhớ tới bộ dáng sợ đau của Tiễn Tiểu Háo, có chút lo lắng hỏi han.

“Không có.”

“Vậy tốt rồi, chị có mang theo thuốc cho em. Bên trong có trị sưng, lấy ra dùng đi, đừng vì sợ đau mà trốn bôi thuốc nha.”

“Ừa!” Tiễn Tiểu Háo vui vẻ mau lên tiếng.

“Chị treo, em mau bôi thuốc đi.” Nói xong, Sở Cố Hoài liền treo điện thoại, thu liễm tâm trạng chuẩn bị công tác.

Mà Tiễn Tiểu Háo tắc hoan thiên hì* tìm ra cao dán mình trên tay mình. Hoàn toàn đã quên chuyện mình đã đáp ứng Chung Giai qua phòng hẩn bôi thuốc.

Chung Giai phòng

“Cậu đi tới đi lui hoài vậy?” Tiễn Tàn Tây buồn cười nhìn bạn tốt đi qua đi lại khắp phòng, hết sang trái rồi lại sang phải.

“Ah, chờ chị cậu.”

“Nàng nói sẽ lại đây ? Tiễn Tàn Tây hiếu kỳ hỏi.

“Ừ. Sao lại lâu như vậy?” Tiễn Tàn Tây thân dài cổ nhìn nhìn cửa.

“Ha ha ha ha .....” Tiễn Tàn Tây ôm bụng cười to.

“Cậu cười cái gì hả?” Chung Giai không hờn giận đẩy đẩy Tiễn Tàn Tây.

“Cậu đừng đợi nữa, nàng nhất định là quên rồi.” Tiễn Tàn Tây rất hiểu biết chị mình, nếu có chuyện gì đó vui vẻ xuất hiện, nàng sẽ đem những chuyện mình từng hứa trước kia với người khác quên sạch.

“Như vậy a.....” Chung Giai suy sụp nằm ở trên giường.

“Cậu thích chị mình rồi à?” Tiễn Tàn Tây cười hỏi.

“Ừ, mình hận không được.....” Chung Giai còn chưa nói hết liền bị Tiễn Tàn Tây đánh gãy.

“Được rồi, đừng nói ra, buồn nôn muốn chết. Đại ca Nhị ca mình cứ như vậy, từ nhỏ đã yêu chị của mình đạt đến một loại cảnh giới. Chắc chắc.....” Tiễn Tàn Tây xúc động nhớ lại.

Gật gật đầu, Chung Giai tỏ vẻ lý giải.

“Ai, đúng rồi, cuối tuần tiếp mấy quảng cáo mình đã có ý tưởng.” Chung Giai nói.

“Nhanh như vậy? Linh cảm bùng nổ?”

“Ân, buổi sáng chị cậu nắm tay mình hướng bờ biển chạy thời điểm đó.....”

“Oh, tiến triển rất nhanh, bất quá nếu như bị Đại ca Nhị ca biết, cậu khẳng định bị tra tấn đến chết.” Tiễn Tàn Tây ngữ khí có chút vui sướng khi người gặp họa.

“Ai, Đại ca Nhị ca có đặc biệt yêu thích cái gì hay không, hoặc là.....”

“Đừng chú ý tới hai người bọn họ, chỉ cần liên quan đến chị mình, bọn hẩn tất nhiên không bỏ qua hơn nữa vô cùng đoàn kết.” Tiễn Tàn Tây lại đánh gãy lời Chung Giai.

“Ai..... con đường phía trước thật khó khăn.” Chung Giai thờ dãi một tiếng.

“Đừng thương tâm, mình không phải loại người thấy chết không cứu đâu, đi thôi, ăn điểm tâm trước rồi tìm chị mình.”

Tiến Tàn Tây cùng Chung Giai đi ra cửa phòng, đúng lúc đụng tới Hạ Hàm Lạc đang lôi kéo Tiễn Tiểu Háo.

“Hàm Lạc.” Tiễn Tàn Tây hướng Hạ Hàm Lạc mỉm cười. Hạ Hàm Lạc cũng trả về cho hẩn một cái tươi cười, nghiễm nhiên là một bộ lang có tình thiếp có ý bộ dáng, Tiễn Tiểu Háo nhìn thấy vui vẻ, trong lúc nhất thời đã xem nhẹ người đang dùng ánh mắt nhu tình nhìn mình-Chung Giai.

Thời gian không nhanh không chậm trôi qua, ba ngày trước tất cả mọi người ở bờ biển khách sạn hưởng thụ cuộc sống, đến ngày thứ tư thật sự là ở lại không được, Tiền Tàn Tây liền thuê xe, mang theo một đám tinh anh đi dạo khắp nơi, như đi shopping, ghé nơi này một chút nơi kia một chút.

Trong mấy ngày nay, Quách Mỹ Mỹ và Tề Tiểu Mi cùng nhau biến mất, thẳng đến lúc Tiền Tiểu Háo thu được tin nhắn của Quách Mỹ Mỹ mới biết được các nàng cảm thấy bất tiện ngại một đồng người, nên chạy tới hai người thế giới.

Chung Giai mấy ngày nay đối Tiền Tiểu Háo quả thật là vô vi không chỉ*, lại hào phóng, ăn nói khéo léo, tất cả đều làm cho Tiền Tiểu Háo đối hân hảo cảm” Tạch tạch” tăng lên, dù vậy, cũng chỉ là có hảo cảm thôi, Tiền Tiểu Háo cho dù đi ra ngoài chơi, đầu óc đều tràn đầy hình ảnh Sở Cố Hoài.

Rất nhanh, thời gian về nhà đã đến.

Chú thích :

*tắc hoan thiên hi : vui mừng hơn hờ.

*vô vi không chỉ: chu đáo tỉ mỉ.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Tình Dịch Lăn Đầu Gặp Nhau

29. Tình Dịch Lăn Đầu Gặp Nhau ...

“ Alo, chị Cố Hoài, em ở sân bay. Đại khái khoảng 3 giờ đến nơi.” Tiền Tiểu Háo đang cầm điện thoại báo cáo Sở Cố Hoài.

“ OK, chị ở cửa sân bay chờ em, đến liền gọi điện thoại cho chị.”

“ Ừm, chị Cố Hoài thật tốt.” Tiền Tiểu Háo ngốc hề hề cười nói.

“ Hi, trở về phải khao chị một bữa nha.”

“ Không thành vấn đề. Em phải qua an kiểm rồi, đến sẽ gọi cho chị.”

“ Ừm, tạm biệt.”

Tiền Tiểu Háo đem di động thu hồi, hướng Tiền Tàn Tây và Chung Giai đi tới.

“ Tàn Tây, tí nữa Cố Hoài tới đón chị, không cần em đưa.” Tiền Tiểu Háo cười hi hi nói.

“ Như vậy phiền toái quá, em tiện thể đưa chị trở về luôn cho rồi.” Tiền Tàn Tây cực không tán thành ý kiến của Tiền Tiểu Háo.

“ Không cần em đưa, cái gì em cũng không hiểu, hừ.” Tiền Tiểu Háo ngạo kiêu hừ một tiếng, quay đầu khó chịu với Tiền Tàn Tây.

“ Tàn Tây, nàng vui vẻ là được.” Chung Giai ở bên cạnh nói giúp Tiền Tiểu Háo.

“ Ai, dù sao mình cũng không quản được chị ấy, từ nhỏ đã được cưng chiều đến hư hỏng.” Tiền Tàn Tây cực kỳ bất đắc dĩ nói.

“ Hừ.”

“ Khi khi, được rồi, đừng giận nữa.” Hạ Hàm Lạc khuyên nhủ.

“ Hừ hừ.” Tiền Tiểu Háo làm bầm hai tiếng liền lòi kéo Hạ Hàm Lạc đi rồi.

Lưu lại Tiền Tàn Tây về mặt bất đắc dĩ cùng Chung Giai nhìn nhau.

“ Thấy rồi đấy, thỉnh thoảng làm mình làm mảy vậy đó, phải dỗ , nếu cậu không có tính nhẫn nại, sẽ không nhúng chàm a.”

Tiền Tàn Tây nói với Chung Giai.

“ Sẽ không a, thực đáng yêu.” Chung Giai cười cười, lòi kéo hành lý đuổi theo.

S thị sân bay quốc tế

“ Alo, chị Cố Hoài, em đến rồi nè.” Tiễn Tiểu Háo đuổi dài cổ tìm Sở Cố Hoài.

“ Ừm, chị nhìn thấy mà, em xoay người lại đi.” Tiễn Tiểu Háo vừa chuyển thân, liền nhìn thấy Sở Cố Hoài dựa vào chiếc xe lộng lẫy màu đỏ, đôi chân thon dài làm biết bao người thèm thuồng, trên mặt lộ vẻ thần nhiên cười dừng ở trên người mình.

Tiến Tiểu Háo trừng mắt nhìn, trong lòng tràn ngập vui sướng, cái con người này cũng thích mình đi, tuy nhiên nàng vẫn không chịu thừa nhận.

Rốt cuộc nhìn không được, Tiễn Tiểu Háo vút hành lý sang một bên chạy tới Sở Cố Hoài, chạy đến trước mặt nàng, găt gao ôm nàng, Tiễn Tiểu Háo trong lòng chỉ có một suy nghĩ duy nhất.

“ Chị Cố Hoài.....” Tiễn Tiểu Háo thanh âm có chút nghẹn ngào, ôm nàng không chịu buông tay, mặt còn liên tục cọ cọ, Sở Cố Hoài mặt” Bá” Một chút liền đỏ, con bé chết bầm này, đang cọ chỗ nào vậy hả.

“ Biết lựa chỗ cọ quá nhỉ, đầu hủ không phải dễ ăn như vậy .” Sở Cố Hoài nhẹ giọng nói, tay vẫn xoa nhẹ lưng nàng.

“ Hi hi, chị Cố Hoài..... Em rất nhớ chị.” Tiễn Tiểu Háo bị Sở Cố Hoài trêu chọc, nhưng vẫn không buông tay.

“ Chị cũng nhớ em.” Sở Cố Hoài nhỏ giọng nói.

Tiến Tiểu Háo trong nháy mắt cho rằng mình xuất hiện ảo giác, đợi nàng tỉnh táo lại muốn hỏi Sở Cố Hoài nàng vừa rồi có nói chuyện hay không, nhưng Sở Cố Hoài đã không cho nàng có cơ hội hỏi.

“ Bộ không tính lấy hành lý hả, mau đi lấy lại đây, chạy nhanh về nhà.” Sở Cố Hoài đẩy đẩy cái mặt ngốc nghếch của Tiễn Tiểu Háo.

Tiến Tiểu Háo lên tiếng, lưu luyến không rời đi Sở Cố Hoài ôm ấp, chạy tới lấy hành lý, thì nhìn thấy Chung Giai phụ giúp của đem hành lý nàng qua tới bên này.

“ A Giai? Sao cậu còn ở đây?” Tiễn Tiểu Háo tiếp nhận hành lý trong tay hắn.

“ À, anh muốn mang lên xe cho em trước đã, không quá yên tâm”

“ Hi hi, sẽ không đâu, mình đã lớn như vậy rồi, và lại chị Cố Hoài tới đón mình mà.” Tiễn Tiểu Háo vui vẻ khoe khoang.

“ Vị này là Chung tổng giám?” Sở Cố Hoài nghe Chung Giai nói, không tự giác nhíu nhíu mày, lặng lẽ túm Tiễn Tiểu Háo trở về bên cạnh mình, Tiễn Tiểu Háo tự nhiên là hết sức vui lòng, trở tay nắm lấy Sở Cố Hoài không chịu buông.

“ Đúng vậy, xin hỏi cô là?” Chung Giai mỉm cười hỏi, nghĩ muốn để lại ấn tượng tốt với người mà Tiễn Tiểu Háo coi trọng, nếu hắn biết Tiễn Tiểu Háo đối Sở Cố Hoài có tâm tư, phỏng chừng trong lòng sẽ rất ân hận a.

“ Sở Cố Hoài.”

“ Chị Cố Hoài là luật sư, rất lợi hại á.” Tiễn Tiểu Háo bổ sung thêm.

Sở Cố Hoài hé miệng cười cười, không nói gì.

“ Thì ra là Sở luật sư, nổi tiếng đã lâu.” Chung Giai cùng Sở Cố Hoài nhẹ nhàng bắt tay xã giao.

“ Vậy phiền Sở luật sư đưa Tiểu Háo về nhà.”

“ Tôi với em ấy ở chung nhà.” Sở Cố Hoài có chút hờn giận, nhưng trên mặt không có tỏ vẻ ra, hắn cùng Tiểu Háo rất quen thuộc đi, sao lại gọi nhau thân mật như vậy .

“ Khụ, vậy tốt rồi, ừm, tôi đi trước đây.” Chung Giai có chút xấu hổ nói.

“ Hẹn gặp lại.” Sở Cố Hoài hướng Chung Giai gật gật đầu.

“ Ừm Ừm, mau về nhà đi, có rảnh đến quán trà của mình chơi, mới vừa trang hoàng xong, rất được .” Tiễn Tiểu Háo nhiệt tình đối hắn vẫy vẫy tay.

“ Chúng ta cũng đi thôi.”

“ Ừm”

Dọc theo đường đi Tiễn Tiểu Háo vẫn không ngừng lao thao, nguyên nhân là hai ngày nay Sở Cố Hoài vì án tử quan trọng mà không ăn cơm đúng bữa.

“ Sao em biết chị ăn cơm không đúng bữa?”

“ An An cùng anh Đinh Hiểu nói a!” Tiễn Tiểu Háo một phút không cẩn thận đã bán đứng An An cùng Đinh Hiểu, tuy nhiên nàng rất nhanh liền bịt miệng

mình lại, lời đã nói ra như chén nước đã đổ, không thể thu lại.

“To gan thật. Tiền thưởng tháng này bị khấu trừ.” Sở Cố Hoài không lưu tình nói.

“Ai, sao có thể trách các nàng được, tại bản thân chị không ăn uống tốt, trước khi em đi chị đã hứa rồi mà.” Tiền Tiểu Háo thay An An và Đinh Hiểu nói chuyện.

“Em và Chung Giai rất quen thuộc?” Sở Cố Hoài chuyển đề tài hỏi, tuy biết trong lòng Tiền Tiểu Háo khẳng định không có hẳn, nhưng Sở Cố Hoài vẫn cảm thấy có phần khó chịu.

“Ừ, cũng bình thường con người A Giai tốt lắm, rất quan tâm em.”

“Hắn theo đuổi em?”

“Ôi trời, sao ai cũng hỏi như vậy a, mọi người thật sự nghĩ nhiều quá rồi.” Tiền Tiểu Háo vẻ mặt không có khả năng nói.

“Thật không.....” Sở Cố Hoài có chút dăm chiêu nói, nhưng dù sao đi chăng nữa, trong lòng vẫn là dễ chịu một chút, chỉ cần Tiểu Háo không thích hẳn, cho dù hắn có tốt đến cỡ nào thì cũng uống công thôi.

“Cố Hoài, dừng xe dừng xe, mua đồ ăn. Lần này qua bên kia em có lòng đi theo sư phụ quán cơm học hỏi kinh nghiệm, buổi tối làm hải sản cho chị ăn.” Tiền Tiểu Háo hưng phấn nói.

Ngày đó ở một làng chài bên cạnh quán cơm nhỏ, Tiền Tiểu Háo thấy bếp trưởng kỹ thuật thực không tồi, lúc ấy liền nghĩ khi về nhà sẽ làm cho Sở Cố Hoài ăn, vì thế nàng ăn xong rất nhanh sau đó chạy tới chỗ lão bán cùng nhóm đầu bếp, bếp trưởng nghe được Tiền Tiểu Háo đối hắn trù nghệ khẳng định, dốc lòng đem bí quyết gia truyền dạy cho Tiền Tiểu Háo.

Đến giờ cơm chiều Tiền Tiểu Háo làm ba loại hải sản, hai người ăn đến vui lòng thỏa ý, ăn cơm chiều tắm rửa xong hai người ngồi ở sô pha xem TV, Tiền Tiểu Háo từ Mạc Dịch không chịu buông, Sở Cố Hoài nhìn bên cạnh Tiền Tiểu Háo cùng Mạc Dịch đùa giỡn, bỗng nhiên cảm thấy thực thỏa mãn.

“Đúng rồi, Cố Hoài, buổi chiều ba mẹ em gọi điện thoại lại đây, bảo em đêm mai về nhà ăn cơm và phải dẫn chị theo.” Tiền Tiểu Háo buông ra Mạc Dịch, nằm trên đùi Sở Cố Hoài nói.

“Ngày mai buổi tối..... Ok, chị đem công tác ném cho Tề Tiểu Mi.” Sở Cố Hoài gật gật đầu, xem như đồng ý.

“Chị Cố Hoài.....” Tiền Tiểu Háo tha dài vĩ âm.

“An?”

“Buổi tối em ngủ với chị nha?”

“Ừ, chỉ đêm nay.” Sở Cố Hoài đêm nay đặc biệt dễ nói chuyện, Tiền Tiểu Háo cảm thấy chỉ số ôn nhu của nàng tăng lên gấp bội.

“Hoan hô~~chị Cố Hoài tốt nhất.”

“Chụt!” Tiền Tiểu Háo nhanh chóng hôn một cái ở trên mặt Sở Cố Hoài, sau đó nhảy chân sáo về phòng Sở Cố Hoài.

Sờ sờ chỗ hôn, Sở Cố Hoài cảm nhận được tình cảm ấm áp đọng lại nơi ấy, khóe miệng không tự giác giờ lên tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Ngày Gặp Cha Mẹ

30. Ngày Gặp Cha Mẹ ...

“Tiểu Háo.” Sở Cố Hoài đi vào quán trà Tiền Tiểu Háo, ngó thấy nàng tán gẫu với khách, vị khách thoát nhìn rất thích nàng thì phải, trên bàn bày rất nhiều bánh ngọt mới của quán.

“Ai, đến đây.” Tiền Tiểu Háo thấy Sở Cố Hoài, ngừng đầu tặng nàng khuôn mặt tươi cười, sau đó cùng người khách nói vài câu liền hướng nàng chạy qua đây.

“Chị Cố Hoài chị Cố Hoài.....” Tiền Tiểu Háo dính nàng làm nũng.

“Thu dọn đồ đạc rồi mình đi.” Sở Cố Hoài đối nàng nói.

“A?” Tiễn Tiểu Háo một đầu mờ mịt.

“Chẳng phải em nói hôm nay phải về nhà em ăn cơm sao?” Sở Cố Hoài nhíu mày hỏi.

“A, mém xú quên mất tiêu.” Tiễn Tiểu Háo vỗ đầu, chạy qua chạy lại thu dọn đồ dùng linh tinh.

Sở Cố Hoài bắt đầu đi lác lác đầu, cũng không biết thói quen thờ ơ là của nàng chừng nào mới cải thiện được.

“Hôm nay hẳn là Nhị ca em xuống bếp, bắt quá mẹ em nấu cơm cũng ngon lắm.” Tiễn Tiểu Háo uốn éo thân mình, cười hi hi nói.

“Thức ăn của Nhị ca em làm không phải ai cũng nếm được.” Sở Cố Hoài khước miệng mang theo nụ cười nói thêm.

“Chị thích? Em kêu anh mỗi ngày đều làm cho chị!”

“Không, chị thích em làm hơn.” Sở Cố Hoài hôm nay thoát nhìn tâm tình không tồi.

“Hi hi hi.” Tiễn Tiểu Háo ngây ngô cười không nói chuyện, trong lòng ngọt ngào, Cố Hoài thích nàng nấu ăn a, vậy nàng sẽ học thêm nhiều món ăn a.

“Đừng ngây ngô cười nữa, đến rồi.” Sở Cố Hoài dừng xe, đẩy đẩy Tiễn Tiểu Háo.

“Oh oh, sao nhanh quá vậy.” Tiễn Tiểu Háo ngốc hồ hồ xuống xe, lôi kéo Sở Cố Hoài đi vào sân, Sở Cố Hoài có chút tròn tròn mắt, viện này quả thực là một vườn rau a, trông không ít cây ăn trái.

“Lúc ở nhà em đã trồng chúng, ừm, vừa bảo vệ môi trường vừa lợi ích.” Hiển nhiên Tiễn Tiểu Háo đối với hành động của mình thực tự hào.

“Đỉnh đông đỉnh đông.”

Chỉ chốc lát sau, Tiễn mẹ mẹ đã đi xuống mở cửa.

“Mẹ~” Tiễn Tiểu Háo ngọt ngào kêu một tiếng, Tiễn mẫu thấy nhu thuận nữ nhân không khỏi mặt mày hớn hờ.

“Ai.”

“Tiễn bá mẫu.”

“Đây là Cố Hoài đi, ôi chao, đều lớn như vậy, thực xinh đẹp, đến đến đến, mau vào.” Tiễn mẫu thân thiết lôi kéo Sở Cố Hoài vào phòng, đứa nhỏ này nàng càng nhìn càng thích.

“Lão công, ông mau nhìn xem ai đến đây.” Tiễn mẫu hướng lầu hai phòng ngủ hô.

Tiến ba ba nghe tiến mẫu quát to, buông trong tay báo chí đi ra phòng.

“Tiễn bá bá hảo.”

“Đây là..... Cố Hoài?”

“Đúng a, ngơoi xem, trước kia thời điểm thấy nàng còn nhỏ nhỏ, hiện tại lập tức liền cao lớn như vậy rồi, ngơoi xem, bộ dạng thật đẹp quá.”

“Đúng a, chắc chắn, chúng ta già rồi, đến đến, Cố Hoài mau ngồi xuống.” Tiễn ba ba tựa hồ cũng thực thích Cố Hoài, xuất ra chính mình trân quý lá trà đến.

Sở Cố Hoài nhẹ nhàng đem lễ vật đặt ở sô pha.

“Ôi chao, đứa nhỏ này, lại đây còn mang cái gì vậy.” Tiễn mẫu nhãn tiêm, thấy được động tác của Sở Cố Hoài.

“Chút quà mọn, bá phụ, cháu ngâm nước cho.” Sở Cố Hoài tiếp nhận lá trà trong tay Tiễn phụ, Tiễn phụ cười mỉa, trong lòng nghĩ đứa nhỏ này quả thật là có lễ phép có giáo dục, xem ra lão quân dạy dỗ đứa nhỏ này trên người cũng hạ không ít bản lĩnh, hèn gì có triển vọng như vậy, trái lại nhìn con gái của mình, tuy rằng hẳn không hy vọng nàng có bao nhiêu tiến bộ, nhưng dù sao cũng không như ý, đều tại hai tên ca ca của nó.

“A, ba mẹ, hai người biết Cố Hoài?” Tiễn Tiểu Háo kinh ngạc hỏi.

“Làm sao không biết chứ, khi còn bé ta còn ôm nàng đâu, mới đây đã lớn như thế này rồi a.” Tiễn mẫu vừa cười vừa khua tay múa chân.

“Ừ, vẫn là tiểu oa nhi. Khi cháu lớn thêm một chút nhà ta cũng có đến chơi, Tiểu Háo còn chơi với cháu nữa, bộ quên rồi sao?” Tiễn ba ba hỏi.

“A..... Sao con không nhớ gì hết vậy.”

“Khi đó con còn không có trí nhớ gì, dù sao hai đứa cũng từng chơi chung.” Tiền mẹ mẹ nói thêm.

Tiền Tiểu Háo ngây ngẩn cả người, đã từng gặp nhau hơn hai mươi năm về trước, nàng không biết nên vui hay nên buồn.

“Cố Hoài, thân thể ông nội cháu có khỏe không?” Tiền ba ba hỏi đến.

“Dạ, vẫn khỏe, ông nội thân thể vẫn còn cường tráng lắm, hiện tại mỗi ngày buổi sáng đều chạy bộ ở công viên” Cố Hoài cười trả lời.

“Quân Trường thân thể vẫn tốt, còn ba cháu thì sao? Còn hút thuốc uống rượu không?”

“Dạ còn, bắt quá hiện tại ít hơn, mẹ cháu không cho hút nhiều.” Sở Cố Hoài chỉ tiết nói.

“Ha ha, cũng chỉ có mẹ cháu quản được hắn, ai, đã lâu không thấy. Lần sau đi ra họp mặt.” Tiền mẫu bùi ngùi nói, người già rồi hay nhớ bạn cũ.

“Đúng a, ha ha, lần sau đi ra họp mặt, thật vất vả bọn nhỏ đều lớn cả rồi.”

“Ý, Đại ca Nhị ca và Tần Tây đâu?” Tiền Tiểu Háo không nhìn thấy bọn hắn, mở miệng hỏi.

“Ai biết chúng nó đi cái xó xỉnh nào, một hồi trở về trừng phạt tội nó.” Tiền phụ đối với đám con trai quyết không lưu tình.

“Hi hi.” Tiền Tiểu Háo che miệng cười trộm, không che dấu nổi vui sướng khi người gặp họa.

Sở Cố Hoài bắt đầu nhìn nàng liếc mắt một cái, đem nàng kéo đến bên người ngồi xuống.

“Ai, Cố Hoài, không cần khách khí, coi như nhà mình đi, bác đi nấu cơm.” Tiền mẹ mẹ đứng lên định đi nấu cơm, bởi vì Sở Cố Hoài tự biết trù nghệ có hạn, cho nên cũng không có đề ra ý muốn giúp một tay, chỉ gật đầu cười cười.

“Chị Cố Hoài..... Chúng ta đã sớm quen biết nhau hơn hai mươi năm rồi a.” Tiền Tiểu Háo bắt lấy tay thon dài của Sở Cố Hoài đem nó chơi đùa.

“Ồ, chị đã sớm biết.” Sở Cố Hoài cười mị mị nói.

“A, chị đã sớm biết? Tại sao không nói cho em! Ba em sao lại biết chị a, mau nói cho em nghe.” Tiền Tiểu Háo vội hỏi.

“Trở về chị kể cho nghe.” Sở Cố Hoài cố ý thừa nước đục thả câu.

“Được rồi, buổi tối em muốn ngủ với chị.” Tiền Tiểu Háo tiếp tục nói.

“Không phải nói chỉ có tối hôm qua thôi mà.” Sở Cố Hoài liếc Tiền Tiểu Háo.

“Đêm nay nữa đi.”

“Không được.”

“Chị Cố Hoài~”

“Không được.”

Sở Cố Hoài biết rõ Tiền Tiểu Háo tính tình, nếu đáp ứng nàng về sau mỗi ngày đều như vậy, đây gọi là được voi đòi tiên, câu này ở trên người Tiền Tiểu Háo là ví dụ tốt đẹp nhất để giải thích.

“Đỉnh đông đỉnh đông.” Chuông cửa reo, Tiền Tiểu Háo đỏ mặt, chạy tới mở cửa.

“Tần Tây ..... A, Hàm Lạc!” Tiền Tiểu Háo nhìn Tiền Tần Tây nắm tay Hạ Hàm Lạc đi vào, đã biết bọn họ quả nhiên thành, hôm nay là đến gặp cha mẹ đi.

“Ba mẹ! Nàng dâu của hai người tới rồi!” Tiền Tiểu Háo hô to.

“Háo Tử!” Hạ Hàm Lạc mặt đỏ bừng che miệng Tiền Tiểu Háo.

“Ư ư.....” Tiền Tiểu Háo cầu cứu bàn nhìn về phía Sở Cố Hoài.

“Sở luật sư.”

“Ừm.”

Sở Cố Hoài hướng Tiền Tần Tây gật gật đầu.

“Ôi, Hàm Lạc đến đây?” Tiễn mẫu từ nhà bếp đi tới, cười tùm tùm nói.

“Ah.....” Tiễn Tiểu Háo có chút ngạc nhiên nhìn Tiễn mẫu.

“Nhìn cái gì mà nhìn, Tần Tây so với con nhanh hơn nhiều, đã sớm đem Hàm Lạc mang về.” Tiễn mẫu giận dữ trừng mắt nhìn con gái mình.

“Áh..... Mau gọi chị chồng.” Tiễn Tiểu Háo đối Hạ Hàm Lạc nói.

“Tôi địa ngục đi!” Hạ Hàm Lạc vỗ Tiễn Tiểu Háo một chút.

“Đừng so đo với nàng.” Tiễn Tần Tây bạch liếc mắt một cái tự gia tỷ tỷ, lôi kéo Hạ Hàm Lạc xuống dưới.

“Chào ngài, tôi là Hạ Hàm Lạc.” Hạ Hàm Lạc cười mị mị cùng Sở Cố Hoài chào hỏi, hơn nữa quyết định tạo mối quan hệ tốt với nàng, thì ra đây là người Háo Tử thích, quả thật có mị lực.

“Sở Cố Hoài.” Sở Cố Hoài cũng rất thích cô gái này, hữu hảo cùng nàng nắm tay.

“Em gái Hạ Tường?” Sở Cố Hoài cười hỏi.

“Đúng a, ngài còn nhớ rõ anh tôi?”

“Đương nhiên, hắc đạo này không tệ lắm đi?”

“Đúng a, đang hạnh phúc cùng chị dâu.” Hạ Hàm Lạc nói.

“Đình đông đình đông.” Chuông cửa lại reo.

“Em đoán, nhất định là Nhị ca.” Tiễn Tiểu Háo vừa đi vừa quay đầu lại nói với các nàng.

“Khà khà, đoán đúng rồi! A..... A Giai?” Mở cửa, Tiễn Tiểu Háo miệng mở thành chữ “O”, có chút kinh ngạc, mắc giống gì mà hôm nay ai cũng đem một người về nhà a.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Vật Hy Sinh Tỏ Tình

31. Vật Hy Sinh Tỏ Tình ...

“A Giai làm việc ở gần đây, sẵn gọi điện thoại kêu hắc sang đây luôn.” Tiễn Tần Tây nói.

“Còn Nhị ca?”

“Áh, anh cùng Mạc Nam là gặp nhau ở trên đường.” Chung Giai cười bỏ Tiễn Tiểu Háo nghi hoặc.

“Ừ, vừa rồi bọn anh tán gẫu một chút, Chung tổng giám tài hoa hơn người, không tệ.” Tiễn Nhị ca có ý nhìn mắt Sở Cố Hoài. Một ngày hôm trước Tần Tây gọi điện thoại cho hắc nói là tổng giám công ty bọn hắc muốn theo đuổi Tiểu Háo, hắc lập tức đem tư liệu điều tra qua một lần, vì thế đối Chung Giai cũng có nhất định hiểu biết.

“Đúng a, A Giai rất lợi hại đâu.” Tiễn Tiểu Háo đồng ý nói. Mang theo Chung Giai đi vào phòng khách, rót trà cho hắc.

“Cảm ơn.” Chung Giai cười đối Tiễn Tiểu Háo cảm ơn.

“Choa, hôm nay thật náo nhiệt.” Tiễn phụ vừa nói vừa cười đánh giá Chung Giai, nhờ phúc Tiễn Tần Tây, Tiễn gia cả nhà đều biết có tên tiểu tử không tệ đang theo đuổi bảo bối của bọn hắc. Cho nên hôm nay tụ hội Tiễn ba Tiễn mẹ có ý dận dò Tiễn Tần Tây mời Chung Giai đến.

“Bá phụ.”

“Ai, chàng trai này không tệ. Ừm.” Tiễn ba cười nói.

Nghe được lời nói của Tiễn ba, Sở Cố Hoài và Tiễn Tiểu Háo đồng thời nhú mày, không hiểu tại sao, Tiễn Tiểu Háo cảm nhận được giọng điệu nói chuyện từ ba ba có gì đó nói không nên lời.

Đội Tiền Đại ca trở về, đồ ăn cũng đều làm xong, Tiền Tiểu Hảo giúp Tiền mẫu dọn xong bát đĩa, vào phòng bếp bung thức ăn ra.

“Chị Cố Hoài, ngồi đây đi, em sắp xong rồi.” Tiền Tiểu Hảo đành lấy chén đĩa trong tay Sờ Cố Hoài, đẩy nàng ra phía ngoài.

“Cố Hoài thật là cần mẫn, dáng vẻ không giống như đám tiểu tử này, ngồi đợi ăn đâu, vẫn là sinh cô nương hảo.” Tiền mẫu cảm khái đạo.

“Ăn cơm ăn cơm, đến đến đến, đừng khách khí.”

Mọi người nhập tiệc bắt đầu động đũa, Tiền Tiểu Hảo thói quen gấp đồ ăn cho Sờ Cố Hoài, nhưng toàn gấp phần ngon. Sờ Cố Hoài thấy mọi người toàn bàn nhìn các nàng, có chút xấu hổ, đây nhẹ Tiền Tiểu Hảo người đang vui vẻ gấp liên tục vào bát của nàng.

“Ai, làm anh trai em nhiều năm như vậy, ngay cả gấp miếng đồ ăn cũng không có.” Tiền Nhị ca có ý trêu chọc.

“Ách..... Cho anh cho anh nè.” Tiền Tiểu Hảo phản ứng lại đây là đang nói nàng, vội vàng gấp cái đùi gà vào bát Tiền Nhị ca

“Khụ khụ.....” Tiền Nhị ca cười mỉ mỉ, Tiền Đại ca lại không muốn.

Tiền Tiểu Hảo đành bắt đắc dĩ gấp cho Tiền Đại ca một phần y như thế.

“Ấu trĩ, thật mất thể diện.” Tiền ba ba không lưu tình phê bình.

“Ba, cho ba này.” Tiền Tiểu Hảo cười mỉ mỉ gấp cho Tiền ba ba một miếng ngó sen hẳn thích ăn nhất.

Những khách nhân bị Tiền gia ám áp bàn ăn lễ nghi đùa cười, không khí nhất thời dâng lên tốt đẹp.

“Tiểu Chung, lần đầu tiên đến nhà của chúng ta đứng không, đến đến, đừng khách khí.” Tiền mẹ cười với Chung Giai.

“Vâng ạ, Tiền mẹ mẹ làm đồ ăn mùi vị hoàn hảo, cháu sẽ không khách khí.” Chung Giai nói chuyện rất xuôi tai, Tiền mẫu được khen đến tươi cười không ngừng.

Chờ tất cả mọi người ăn gần xong, Tiền mẫu mới bung lên bánh ngọt và hoa quả, mọi người ngồi trong bàn, không khí hài hòa.

“Ba mẹ, con có chuyện muốn thưa.” Tiền Tàn Tây nghiêm túc nói.

“Ừa? Nói đi.” Nhất thời, chú ý lực đều tập trung đến Tiền Tàn Tây.

“Con cùng Hàm Lạc, dự định đính hôn.”

“Sao.....”

“Khụ.....”

Mọi người phản ứng không đồng nhất, nhưng đều là tiểu động tác, kỳ thật kết quả không hề trì hoãn. Tiền phụ Tiền mẫu thực vừa lòng Hạ Hàm Lạc. Hơn nữa Tiền gia đối với đứa nhỏ thi hành tự do chính sách, không cần phải khoa trương quá phận quyết định, Tiền phụ Tiền mẫu bình thường đều đồng ý.

“Nghĩ thông suốt rồi sao?”

“Vâng, con và Hàm Lạc, là thật tâm muốn ở bên nhau cả đời.”

“Ê ê ê, kêu chị kêu chị.” Tiền Tiểu Hảo lại bắt đầu đùa cợt.

“Hai chúng ta đáp ứng rồi sao, con làm gì hưng phấn quá vậy.” Tiền mẫu liếc Tiền Tiểu Hảo một cái.

“Mẹ!” Tiền Tàn Tây nghĩ rằng Tiền mẫu không đáp ứng, vội la lên.

“Sao nào.” Tiền mẫu không tức giận nói.

“Mẹ không đồng ý?”

“Hơ, con có ẹ cơ hội đồng ý sao, mẹ tưởng con chỉ cần cha đồng ý là được rồi chứ.” Tiền mẫu âm dương quái khí nói, Tiền Tàn Tây lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, biết mẹ mẹ không phải không đồng ý bọn hắn.

“Ừm, tìm thời gian cùng thân gia bàn tính, nói chuyện của hai đứa.” Tiền phụ nói.

“Cám ơn ba mẹ.”

“Cám ơn bá phụ bá mẫu.” Hạ Hàm Lạc nhu thuận nói.

“Nên giống Tiểu Háo gọi ba mẹ.” Tiễn mẫu hiền lành sờ sờ tay Hạ Hàm Lạc.

“Ba, mẹ.” Hạ Hàm Lạc mặt đỏ bừng gọi.

“Ai.”

Tiến Tiểu Háo kích động giữ chặt tay Hạ Hàm Lạc, nghĩ về sau có người chơi cùng mình nàng rất vui vẻ.

Ăn xong cơm chiều, mọi người ngồi ở đại sảnh uống trà nói chuyện phiếm, Sở Cố Hoài ngồi bên cạnh Tiễn ba ba, tiếp hân nhớ lại chuyện cũ, tán gẫu quân sự, thời sự. Nói đến Tiễn ba ba càng xem nàng càng cảm thấy thích.

Tiến Tàn Tây giải quyết chung thân đại sự của mình, cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, rốt cục có tâm tư đến quan tâm huynh đệ. Không ngừng ám chỉ Chung Giai tỏ tình với chị mình.

“Mình nói cho cậu biết, nếu cậu không nói cho nàng nàng cả đời đều sẽ không biết, cậu thấy tấm gương là mình rồi đó.” Tiễn Tàn Tây dùng hết tính nhẫn nại cuối cùng, nhỏ giọng bên tai Chung Giai nói những lời này, tìm vị hôn thê ngọt ngào thuộc về mình đi.

Chung Giai cắn chặt răng, cuối cùng quyết định nghe Tiễn Tàn Tây, kéo Tiễn Tiểu Háo cùng hân đi hóng mát, thật ra là muốn tỏ tình.

“Tiểu Háo.”

“Hả?” Tiễn Tiểu Háo ngồi ở ghế trên, thỉnh thoảng nhìn lá cây.

“Anh.....”

“Có chuyện gì nói đi.”

“Anh thích em.” Chung Giai cắn răng một cái, nói ra.

“Xoạt.” Tiễn Tiểu Háo dừng động tác, nghĩ mình nghe sai lắm rồi, quay đầu nhìn Chung Giai.

“Anh thích em, nếu..... Nếu em cũng có hảo cảm với anh, chúng ta thử quen được không?” Chung Giai nhìn chăm chăm Tiễn Tiểu Háo nghiêm túc nói.

“Không.” Theo cửa truyền đến thanh âm Sở Cố Hoài, mang theo thanh âm bình thản không có một tia tức giận.

“Chị Cố Hoài? Chị..... Chị làm gì ở đây?” Tiễn Tiểu Háo không hiểu tâm hư, tuy rằng chuyện này căn bản không liên quan đến nàng, nhưng nàng vẫn thực tâm hư.

“Ra đây hóng mát không được sao?” Sở Cố Hoài hỏi lại.

“Có thể.” Tiễn Tiểu Háo ngoan ngoãn trả lời.

“Sở luật sư, cô có quyền gì thay Tiểu Háo trả lời vấn đề của tôi.” Chung Giai cau mày, hiển nhiên hân chưa từng nghĩ đến nửa đường lại lôi ra một tên Trình Giáo Kim.

“Câu trả lời của nàng cũng như vậy.” Sở Cố Hoài tự tin trả lời.

“Thật không? Tiểu Háo?” Chung Giai nhìn Tiễn Tiểu Háo, nhẹ giọng hỏi.

“Thực xin lỗi.” Tiễn Tiểu Háo nhỏ giọng nói, ngượng ngùng nhìn Chung Giai, chỉ phải cúi đầu nhìn giày mình.

“Ngượng ngùng, chúng ta đi trước.” Sở Cố Hoài rất nhanh đi tới kéo Tiễn Tiểu Háo hướng trong nhà đi đến, vội vàng cùng Tiễn phụ Tiễn mẫu tạm biệt, liền lôi kéo nàng ly khai.

Sở trạch

“Chị Cố Hoài.....” Tiễn Tiểu Háo ngồi trên sofa, vượt lồng Mặc Dịch, mắt thì nhìn thấy Sở Cố Hoài.

“Có chuyện gì.” Sở Cố Hoài không tức giận trả lời.

“Chuyện đó.....”

“Có chuyện liền nói.” Sở Cố Hoài nhú mày, đem nước ép hoa quả nhét vào trong tay Tiễn Tiểu Háo.

“Em không biết hân thích em.....” Tiễn Tiểu Háo tiếp nhận nước ép, nhỏ giọng nói.

“Tất cả mọi người đều biết.” Sở Cố Hoài nói ra sự thật.

“A.”

“Đồ ngốc.” Sở Cố Hoài trừng mắt nhìn Tiễn Tiểu Háo liếc mắt một cái.

“Chị giận em?” Tiễn Tiểu Háo nháy mắt mấy cái, giống như nghĩ tới cái gì.

“Chị làm sao biết.....”

Sở Cố Hoài ngẩng đầu, chống lại đôi mắt to tròn của Tiễn Tiểu Háo

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Vậy Em Cứ Ở Đây Đi

32. Vậy Em Cứ Ở Đây Đi ...

“Ừm.....” Tiễn Tiểu Háo rất nhanh ôm cổ Sở Cố Hoài, đem môi dán lên, Sở Cố Hoài trừng lớn ánh mắt, nhưng không có đẩy ra Tiễn Tiểu Háo.

Hoạt động gắng co trong 5 giây, môi chạm môi, môi Tiễn Tiểu Háo không những nhiệt mà còn mềm mại, 5 giây sau Tiễn Tiểu Háo mới bắt đầu cảm thấy có điều không đúng, vươn ra đầu lưỡi liếm liếm môi Sở Cố Hoài, thấy nàng không nhúc nhích, Tiễn Tiểu Háo ừm khuất mở mắt nhìn nàng.

Sở Cố Hoài nhin không được” Khi khỉ” Cười ra tiếng, môi hai người tách ra.

Cũng không đợi Tiễn Tiểu Háo thở một hơi, Sở Cố Hoài dán đi lên, lại một lần nữa hôn nàng, miệng con rắn nhỏ thử tách môi Tiễn Tiểu Háo, thừa dịp nàng phân tâm, lập tức liền chui vào, mặc sức khiêu khích.

Bầu không khí tràn ngập ái muội, hôm nay Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài rốt cục cũng có chung cảm giác thỏa mãn trước nay chưa từng có.

Lúc Sở Cố Hoài buông ra Tiễn Tiểu Háo, hai người bắt đầu thở phà phò, đã quên mất chuyện Chung Giai trước đó.

Tiến Tiểu Háo nháy mắt mấy cái, nhìn Sở Cố Hoài hồng hồng môi, bỗng nhiên trong lòng toát ra một câu: Hôm nay môi chị Cố Hoài có vị mật đào a.

“Chị Cố Hoài..... Chị..... Đây có phải hành động thay lời đồng ý?” Tiễn Tiểu Háo ánh mắt cười mỉ.

“Khụ..... Nằm mơ.” Sở Cố Hoài đỏ mặt, bỗng nhiên cảm thấy hành động vừa rồi của mình rất giống dụ dỗ trẻ vị thành niên a, trong lòng tỉnh táo lại, lời nói cự tuyệt lại xông ra.

“A..... Nhưng mà chúng ta đều đã.....” Tiễn Tiểu Háo biểu cảm lập tức suy sụp, sắp khóc tới nơi.

“Không được nhắc lại việc này nữa, ngủ!” Sở Cố Hoài trừng mắt nhìn Tiễn Tiểu Háo một cái, vội vàng đứng dậy trốn vào phòng, đến khi khóa trái cửa, Sở Cố Hoài như bị hút hết khí lực nằm ở trên giường, trên mặt vẫn nóng bừng bừng.

Nàng làm sao có thể biểu hiện giống như một thanh thuần Tiểu cô nương a, thật sự là mặt mặt không dám về nhà. Sở Cố Hoài ở trên giường lăn mấy vòng, mới an phận kéo chăn qua khỏi đầu, bắt buộc bản thân nhắm mắt.

Mà còn tại phòng khách ngơ ngác Tiễn Tiểu Háo, lại theo giữa mắt móc khôi phục lại đây, cười mỉ mỉ vui rạo rực ngồi trên sofa tại chỗ cũ này mới hôn xong, là Cố Hoài chủ động, nàng khẳng định là thích mình, Tiễn Tiểu Háo nghĩ như vậy. Tiếp theo lại nhăn mi, nhưng nàng rút cuộc vì cái gì thà chết cũng không chịu đáp ứng cùng mình một chỗ đâu, là bởi vì Cố Hoài trong nhà nguyên nhân sao? Hay là bởi vì chính mình bên này.....

Tiến Tiểu Háo nghĩ tới nghĩ lui, đang nghĩ đến độ nhập thần, di động bỗng nhiên vang lên.

“Alo.”

“Alo, chị ơi, việc ấy.....”

“Có chuyện liền nói, hôm nay làm gì cứ ấp a ấp úng mãi vậy.”

“A Giai có nói gì với chị không?” Tiễn Tàn Tây thử thăm dò hỏi.

“Có, hần nói hần thích chị.” Tiễn Tiểu Háo trả lời chi tiết.

“A, vậy, vậy chị trả lời như thế nào?”

“Chị không thích hán, hôm nay cũng là em mang hán tới đây, hay là nghĩ muốn không trâu bắt chó đi cày bừa chị gả cho hán đi?” Tiễn Tiểu Háo thanh âm hung ác đứng lên.

“Chị nói cho em biết nha! Em còn nợ tiền chị nha! Đã không trả tiền còn lo chuyện bao đồng .....” Tiễn Tiểu Háo có chút tức giận quát Tiễn Tần Tây.

“Chị..... Em không có ý đó, em.....” Tiễn Tần Tây trầm khẩu nan biện*, ai biểu hán xúi quẩy bị kẹp giữa hai bên, cả nhà như hồ rình mồi bắt hán điện thoại cho Tiễn Tiểu Háo, ai cũng biết lúc này gọi năng thì chỉ có nước bị chửi té tát.

“Vậy ý em là sao?”

“Là ba mẹ và Đại ca Nhị ca!” Tiễn Tần Tây căng thẳng tăng cao khiến hán lỗ miệng đem đồng phạm nói ra, lúc này hán đã trúng mấy hạt dẻ.

“Ahhh..... Thì ra là có đồng bọn.” Tiễn Tiểu Háo dài ác một tiếng, tỏ vẻ hiểu được.

“Đem điện thoại chỉnh loa ngoài ngay.” Tiễn Tiểu Háo chỉ huy ra lệnh.

“Ai ai.” Tiễn Tần Tây nhanh miệng đáp ứng.

“Ba mẹ, Đại ca Nhị ca, con không có cảm giác với A Giai.”

“Cảm tình từ từ bồi dưỡng mà thành, mẹ cảm thấy A Giai đứa nhỏ này không tệ.” Tiễn mẫu phụ định lời nói của Tiễn Tiểu Háo.

“Đúng vậy, đứa nhỏ thật tốt, tiền đồ cũng không tệ, lại đối tốt với con.” Tiễn ba nói hùa theo.

“Em à, tuy anh với Nhị ca em đều không muốn đem em chấp tay cho người ta, nhưng chúng ta cũng không thể quản em cả đời, Chung Giai tiểu tử này vẫn là miễn cưỡng có thể vượt qua kiểm tra.” Tiễn Đại ca tận tình khuyên bảo.

“Khá lắm, các người thích hán như vậy thì gả cho hán đi.” Tiễn Tiểu Háo có chút tức giận.

“Câm miệng!! Người trong nhà vì muốn tốt ày! Mày cứ u mê mãi, dù sao mày cũng phải quen nó! Bằng không đừng trở về!” Tiễn ba ba tức giận, đập bàn quát.

“Ba!!” Tiễn gia Tam huynh đệ cả kinh kêu lên.

“Tiễn Đồng Vi! Ông nói bậy bạ gì đó!” Tiễn mẹ mẹ cũng giận, nói thẳng tiền ba ba đại danh.

“Không trở về thì không trở về!” Tiễn Tiểu Háo nói xong lửa giận tận trời treo điện thoại, từ nhỏ người trong nhà ai cũng cung nằng cung một cách khùng khiếp, muốn cái gì liền có cái đó, nằng chưa bao giờ phải chịu ủy khuất như thế này.

Ngồi ở sofa gục đầu, đôi mắt to tròn của Tiễn Tiểu Háo đã bắt đầu có sương mù bay. Động tĩnh lớn như vậy, Sở Cố Hoài nghĩ không muốn nghe cũng không dễ dàng, vì thế khi Sở Cố Hoài đi ra phòng, là nhìn thấy bộ dáng này của Tiễn Tiểu Háo.

“Tiểu Háo.” Sở Cố Hoài ôn nhu gọi nàng một tiếng.

Tiến Tiểu Háo ngó qua, hướng Sở Cố Hoài giang hai tay, lần này Sở Cố Hoài không có trốn tránh, đi đến trước mặt nàng cho nàng ôm, bàn tay không ngừng vỗ nhẹ lưng nàng.

“Em thích chị, em không muốn cùng Chung Giai chung một chỗ.” Tiễn Tiểu Háo thanh âm buồn buồn từ trong lồng ngực Sở Cố Hoài truyền ra,.

“Ừa, chị biết.” Sở Cố Hoài ôn nhu lên tiếng.

“Nhưng chị lại không đồng ý cùng em ở chung một chỗ.” Tiễn Tiểu Háo ủy khuất tố cáo.

“Chị không thể.” Sở Cố Hoài vẫn trả lời như trước đây.

“Vì cái gì, vì cái gì vì cái gì?” Tiễn Tiểu Háo ngẩng đầu nhìn Sở Cố Hoài.

“Không có vì cái gì cả.” Sở Cố Hoài lắc lắc đầu. Sau đó cúi đầu nhìn Tiễn Tiểu Háo.

“Em thật sự không thích hán?”

“Đương nhiên không thích.” Tiễn Tiểu Háo chu chu miệng.

“Ừ, vậy cố gắng đừng xen vào chuyện này nữa, tin tưởng chị, bá phụ bá mẫu sẽ không làm em khó xử.” Sở Cố Hoài thanh âm ôn nhu, khiến cho Tiễn Tiểu Háo tâm mềm mại phiêu phiêu, còn không ngừng lên men.

“Được rồi, em mà khóc sáng ngủ dậy sẽ không đẹp, đừng khóc, hôm nay mệt chết đi thôi, hôm nay theo chị vào ngủ nha, em đi vào trước.”

Sở Cố Hoài nhẹ nhàng kéo kéo Tiễn Tiểu Háo, cho nàng trở về phòng.

Tiến Tiểu Háo nghe lời tiến phòng, ngồi ở trên giường phát ngốc hai mươi phút Sở Cố Hoài mới tiến vào, trong tay bưng một ly sữa nóng.

“Chị lại uống cà phê.” Sở Cố Hoài vừa đến gần Tiễn Tiểu Háo liền ngửi được vị cà phê trên người nàng, bất mãn nói.

“Ừm, thói quen.” Sở Cố Hoài đem sữa đưa cho Tiễn Tiểu Háo.

“Đây không phải là một thói quen tốt.” Tiễn Tiểu Háo đã kích thêm.

“Rất nhiều thói quen dễ dàng dường thì cũng không dễ dàng sửa.”

“Không dễ dàng cũng phải sửa, dạ dày làm sao có thể chịu được sức ép từ chị chứ. Ăn uống phải hợp lý không thể uống nhiều cà phê.” Tiễn Tiểu Háo nhấn mạnh lại một lần nữa.

“Nếu em không ở đây không biết dạ dày của chị sẽ như thế nào nữa.” Tiễn Tiểu Háo thì thảo luận lắm bầm.

“Vậy em cứ ở đây đi.” Sở Cố Hoài thân nhiên nói.

Chú thích:

*trăm khẩu nan biện: trăm lời khó biện hộ.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Cãi Nhau

33. Cãi Nhau...

Trải qua ngày hôm qua-một ngày gây sức ép, hôm nay Tiễn Tiểu Háo hoàn toàn ngủ, thà ngốc ở nhà cũng không muốn đi, nhưng buổi sáng vẫn bị Sở Cố Hoài đánh thức ném tới trên xe.

“Chị Cố Hoài..... Chị đánh thức em làm chi?”

“Đi quán trà, ngốc ở nhà mắc công lại nghĩ vớ vẩn.” Sở Cố Hoài thật sự nói.

“Ừm..... Chị theo giúp em?” Tiễn Tiểu Háo quay đầu hỏi.

“Chị nào có thời gian, sự vụ sở còn một đồng việc kia, em ngoan ngoãn ở đó, buổi chiều chị tới đón em đi ăn cơm.” Sở Cố Hoài hống Tiễn Tiểu Háo.

“Áh..... Ừm”

“Em muốn ăn cái gì?”

“Không biết, chị quyết định đi.....”

“Ừm, ăn hải sản nha, đi bờ biển ăn.....” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ nói.

“Sao cơ, chính là loại hải sản tươi ngư dân mới vừa đánh lên sau đó đem đi khách sạn chế biến thêm phải không?” Tiễn Tiểu Háo hưng phấn hỏi.

“Ừ.”

“Hi hi, em phải ăn miễn sò xào tỏi, còn có cua, còn có tôm..... Còn có.....” Tiễn Tiểu Háo nồng nhiệt kể kể, càng kể càng đói.

“Tùy em.”

Đến quán trà, Tiễn Tiểu Háo cười mị mị mắt tưng tưng Sở Cố Hoài xe tuyệt trần mà đi. Tâm tình dần dần chuyển tốt, hết thấy quá khứ đều quặng đi, chỉ cần nàng còn tại, chỉ cần nàng không rời đi, Tiễn Tiểu Háo nghĩ như vậy, liền cảm thấy tiền đồ một mảnh quang minh, nàng phải nỗ lực khiến cho Cố Hoài chính miệng đáp ứng, như vậy liền viên mãn.

Tiền Tiểu Háo ở quán trà bận rộn nhiều việc tới giữa trưa, thật vất vả khách mới vắng một chút, bên trong có trà nghệ sư giảng giải, bên ngoài có Tiểu Vi trông coi, Tiền Tiểu Háo cảm thấy mình rất cực có thể nghỉ ngơi, nàng vừa mới ngồi xuống uống một ngụm trà, liền thấy Tiền mẹ mẹ dắt Tiền Tàn Tây tiến quán trà.

“Mẹ, Tàn Tây. Đến bên này ngồi.” Tiền Tiểu Háo hô.

“Ài.” Tiền mẹ mẹ cùng Tiền Tàn Tây ngồi xuống.

“Hôm nay như thế nào tới đây?” Tiền Tiểu Háo vừa châm trà cho hai người vừa hỏi.

“Còn không phải lo lắng cho con, sợ con nghỉ không thông, từ nhỏ đã búng bình.” Tiền mẹ mẹ oán trách nói.

“Đây là nguyên tắc vấn đề.”

“Ài nha, mẹ mặc kệ con cái gì nguyên tắc hay không nguyên tắc, chung quy con không thể ngay cả nhà cũng không về đi, mẹ nuôi con lớn như vậy!” Tiền mẹ mẹ có chút sốt ruột.

“Không phải con không muốn về, mẹ theo ba nói đi nha.” Tiền Tiểu Háo buồn buồn nói.

“Mẹ nói ông rồi, ông ấy thật sự rất ngang ngược, con cùng ông ta giống nhau như đúc, thật sự là, không thể nhường một bước sao.”

“Không thể, con không thích A Giai, người con thích chính là.....”

“Là ai?” Tiền Tàn Tây trừng lớn ánh mắt hỏi.

“Không nói cho em.” Tiền Tiểu Háo bụm lại miệng, trừng mắt nhìn Tiền Tàn Tây.

“Ồ kia, con nên lấy cái gì nhét vào miệng đi! Đúng là không nên mang con đến đây!” Tiền mẹ mẹ cũng nén giận, Tiền Tàn Tây ủy khuất không biết nên nói cái gì mới tốt, hẳn đây là đụng phải nòng súng rồi.

“Ài, A Giai đứa nhỏ kia thật sự không tệ, thật vất vả mới có người vừa lòng ba mẹ, con không thể xem lại một chút sau?” Tiền mẹ mẹ khuyên bảo hết lời.

“Không thể.” Tiền Tiểu Háo quả quyết cự tuyệt.

“Ài, quên đi, từ nhỏ lời mẹ nói chưa bao giờ lay được con, con muốn làm gì thì làm, mẹ đã có tuổi rồi không hơi sức đâu mà quản con.” Tiền mẹ mẹ nói xong liền đứng dậy rời đi.

“Mẹ giận chị rồi.” Tiền Tàn Tây nhỏ giọng nói với Tiền Tiểu Háo, sau đó vội vàng chạy ra đuổi theo Tiền mẹ mẹ.

Tiền Tiểu Háo không nhúc nhích, mặt chau mày ủ nhìn chén trà trước mặt, nghĩ hiện tại nàng rất cuộc nên làm sao bây giờ, Tiền Tiểu Háo nghĩ một hồi liền nghĩ tới Quách Mỹ Mỹ, lẽ ra người phá đám đây là sở trường của nàng, dù sao Tiền ba ba từ nhỏ cũng coi nàng như con gái ruột, nói không chừng có thể nghe lọt tai mấy lời ngụy biện của nàng.

Vì thế, Tiền Tiểu Háo không nói hai lời xuất ra di động gửi tin nhắn cho nàng, còn gửi luôn ảnh chụp cho nàng, ảnh chụp bộ dáng đáng thương hê hê của nàng.....

“Tiểu Háo.” Tiền Tiểu Háo đang âm thầm chơi đùa, lại nghe được bên tai truyền đến giọng có từ tính nam nhân thanh, giống như, là A Giai thanh âm, Tiền Tiểu Háo nghĩ thầm, ngẩng đầu lên, quả nhiên là Chung Giai ngồi ở bên cạnh mỉm cười sùng nịch nhìn mình.

“A, a.....” Tiền Tiểu Háo bối rối lên tiếng, mặt bắt đầu dần dần biến hồng, không biết nên nói cái gì mới tốt.

“Mặt đỏ.” Chung Giai hé miệng cười một chút, lấy tay đụng đụng mặt đỏ của Tiền Tiểu Háo.

“Tôi..... A Giai, tôi.....” Tiền Tiểu Háo lắp bắp hô Chung Giai một tiếng.

“Anh mang đến phiền toái cho em phải không?” Chung Giai ôn nhu hỏi.

Tiền Tiểu Háo giờ phút này phi thường phi thường muốn gạt đầu, hung hăng giữ vững đầu, thế nhưng nàng lại mềm lòng, vừa thấy Chung Giai bắt đầu đi hơn nữa sùng nịch tươi cười lòng chưa xót.

“Không có.....” Tiền Tiểu Háo nhỏ giọng trả lời.

“Vậy tốt.”

“Ngày hôm qua..... Tại anh hấp tấp quá, dọa đến em rồi? Thực xin lỗi.....” Chung Giai giải thích.

“A, không, không phải, tôi mới nên giải thích.” Tiền Tiểu Háo càng nói càng nhỏ giọng.

“Thật khò, đầu liên quan gì đến em.” Chung Giai sờ sờ đầu Tiễn Tiểu Háo.

“A Giai, tôi.....” Tiễn Tiểu Háo nhăn tâm, nghĩ muốn nói cho hắn biết mình có ý trung nhân, còn không chờ nàng nói xong, liền bị Chung Giai đánh gãy.

“Chúng ta vẫn là bằng hữu?”

“Ừ.” Tiễn Tiểu Háo không chút do dự gật đầu.

“Anh hẹn em đi ra em sẽ không cự tuyệt anh chứ?”

“Sẽ không.” Tiễn Tiểu Háo hô hấp có chút không đủ.

“Anh đây, một lần nữa theo đuổi em.” Chung Giai híp nhãn cười nói.

“A.....” Tiễn Tiểu Háo nói rộng miệng ra, cảm thấy trên trời đánh xuống một đạo lôi.

“Anh sẽ không buông tay.” Tiễn Tiểu Háo trong nháy mắt sùng sốt, cảm thấy lời này vô cùng quen thuộc, vô cùng quen thuộc a, ở đâu nghe qua rồi ta, sùng sốt hơn mười giây mới nhớ tới lời này là mình từng nói với Cố Hoài.

“Có thể cho cái ôm không?” Chung Giai cười hỏi, lần này hắn cũng không có đợi Tiễn Tiểu Háo trả lời, hỏi xong liền oai quá thân mình ôm lấy Tiễn Tiểu Háo. (Thằng khốn này >,

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tiễn Tiểu Háo Mình Cùng Một Chỗ Đi

34. Tiễn Tiểu Háo, Mình Cùng Một Chỗ Đi ...

Sở Cố Hoài vừa bước khỏi quán trà, liền nghe Tiễn Tiểu Háo “Oa” khóc nức nở cước bộ dừng một chút, sau đó xoay người lại, chạy về phía Tiễn Tiểu Háo, dùng sức kéo nàng đến trong lòng ngực mình.

“Không khóc.”

“Vẫn, vẫn khóc.....” Tiễn Tiểu Háo nghẹn ngào cãi lại Sở Cố Hoài.

“Ngoan, là chị sai.” Sở Cố Hoài nhẹ giọng an ủi.

“Chị thật đáng ghét.” Tiễn Tiểu Háo ủy khuất chi không.

“Ừm, rất đáng ghét.” Sở Cố Hoài theo Tiễn Tiểu Háo.

“Không thèm đếm xỉa tới chị nữa.” Tiễn Tiểu Háo quay mặt đi, tay vẫn còn gắt gao xiết chặt áo Sở Cố Hoài.

“Khó mà làm được.” Nghe xong mấy câu giận dữ như con nít của Tiễn Tiểu Háo, Sở Cố Hoài cười dịu dàng, lời Tiễn Tiểu Háo chạy ra quán trà.

Chung Giai đứng tại chỗ, không có xem nhẹ nụ cười Sở Cố Hoài tặng mình trước khi đi, đây..... Đây là đại biểu cho cái gì? Chung Giai trực giác Sở Cố Hoài không đơn giản, càng thêm kiên định với ý tưởng sẽ không buông tay.

Bờ biển

“Gió lớn quá.”

“Ừ.”

Tiến Tiểu Háo vừa mới khóc xong, khóe mắt còn sưng đỏ, giờ phút này nàng tựa như đã quên hết chuyện vừa rồi, thành một đứa trẻ nghịch ngợm.

“Người ướt dễ bị cảm lạnh.” Sở Cố Hoài chặn nàng lại.

“Không sợ, chị sẽ chăm sóc em.” Tiễn Tiểu Háo cười sáng lạn khiến cho Sở Cố Hoài nghệt thờ.

“Đứa ngốc.”

“Ồ, khả khả khả khả.” Tiễn Tiểu Háo ngậy ngậy cười đáp lại, sau đó cúi xuống nhặt lên một cái vỏ sò.

“Chị không hề coi em là đứa con nít.” Sở Cố Hoài thân nhiên nói.

“A.....”

“Không hề.”

“Ngô.....” Sở Cố Hoài hôn Tiễn Tiểu Háo, vỏ sò trong tay Tiễn Tiểu Háo bất giác rơi xuống, gió biển vù vù thổi bay tóc các nàng, dây dưa cùng một chỗ. Tiễn Tiểu Háo nhón chân, ôm chặt Sở Cố Hoài.

Thở hổn hển tách ra, Sở Cố Hoài lời Tiễn Tiểu Háo điên cuồng chạy trên bãi biển không một bóng người, bọt nước văng khắp nơi nhưng Tiễn Tiểu Háo lại hít hít cười rộ lên.

Sở Cố Hoài thực hiện lời hứa hồi sáng của mình, dẫn Tiễn Tiểu Háo đi ăn hải sản, sau đó lại tay trong tay ở bãi biển đi dạo trong chốc lát, lúc này mới mở ra xe chậm từ từ hướng nội thành.

“Chị Cố Hoài, chị.....” Tiễn Tiểu Háo vừa định nói cái gì, di động lại vang lên, nàng liếc nhìn Sở Cố Hoài một cái, sau đó tiếp điện thoại.

“Alo.”

“Ác, Ừ. Tạm biệt.”

Treo điện thoại, Tiễn Tiểu Háo đối Sở Cố Hoài nói: “Mẹ em gọi em về nhà, chị đưa em qua đó hay là.....”

“Chị đi theo em.” Sở Cố Hoài nói.

“Ừm.”

Tiến Tiểu Háo chú ý tới chữ “Theo”, lại vui vẻ nhếch miệng cười một chút.

Rất nhanh, các nàng đi tới nhà Tiễn Tiểu Háo, Tiễn Tiểu Háo có chút lo sợ bất an, vẫn cảm thấy lần này kêu nàng trở về chắc chắn không phải là chuyện tốt, nàng vài lần nghĩ muốn lâm trận chạy trốn.

Nhưng vừa thấy người bên cạnh bình tĩnh- Sở Cố Hoài, Tiễn Tiểu Háo cảm thấy mình không việc gì phải sợ, có chị Cố Hoài ở đây mà.

Khi Tiễn Tiểu Háo nhìn thấy nhiều người ở phòng khách, liền hiểu được mình lo lắng là chính xác, Tiễn ba Tiễn mẹ, Đại ca Nhị ca Tàn Tây, thậm chí còn có Chung Giai.....

“Cố Hoài cũng đến đây à.” Tiễn mẹ mẹ đối Sở Cố Hoài cười nói.

“Mày lại đây!” Tiễn ba thờ phỉ phò đối Tiễn Tiểu Háo nói.

“Dạ.” Tiễn Tiểu Háo ngoan ngoãn ứng thanh, lời kéo Sở Cố Hoài ngồi đối diện Tiễn ba.

“Ba, cộc cần quá dễ làm chi.” Tiễn Nhị ca nhìn Tiễn Tiểu Háo bị mắng, có chút đau lòng, mở đầu khuyên nhủ.

“Phải đó, có chuyện gì từ từ nói.” Tiễn Đại ca hòa theo nói.

“Tiễn bá phụ, Tiểu Háo không có sai, bác đừng mắng nàng.” Chung Giai cũng nhìn không nổi nữa, mở miệng giúp đỡ.

“Cháu còn giúp nó?” Tiễn ba ba trừng lớn ánh mắt hỏi Chung Giai.

“Không cần cậu giúp!” Tiễn Tiểu Háo nóng nảy, đối Chung Giai nói chuyện âm điệu có chút không tốt.

“Câm miệng! Tao từ nhỏ dạy mày như thế nào! A Giai giúp mày mày còn lấy oán báo ân, mày ăn nói như vậy đó hả!” Tiễn ba ba giận, quát Tiễn Tiểu Háo một hơi.

“Các người quân thúc tôi hơn hai mươi mấy năm nay tôi còn chưa nói gì, lần này các người đừng hòng muốn tôi thỏa hiệp, hiện tại là thời đại gì rồi, đã sớm không còn chuyện cha mẹ đặt đâu con ngồi đó!” Tiễn Tiểu Háo đứng lên bước đi, Sở Cố Hoài vội vàng đuổi kịp.

“A Giai, này.....” Tiễn ba ba xấu hổ chuyển hướng Chung Giai, không biết nên nói cái gì mới tốt, hôm nay là hấn tìm Chung Giai đến, nhưng lại không nghĩ tới đứa con gái luôn ngoan ngoãn vâng lời cũng sẽ có một mặt khác như vậy.

“Bá phụ, không sao đâu, cháu sẽ cố gắng làm cho nàng thích cháu.” Chung Giai cười, nụ cười dẫn theo một tia cô đơn.

“A Giai.....” Tiễn nẫu nhủu mày, nàng rất muốn nói con gái mình có chết cũng không chịu, nói không thích thì không có khả năng cho đối phương cơ hội,

nhưng khi thấy nụ cười của Chung Giai, Tiền mẫu lại không muốn nói ra.

“Thế, cháu đi trước, tạm biệt bá phụ bá mẫu, anh Mạc Nam, anh Hoa Đông, tạm biệt.” Tiền Nhị ca gật gật đầu, ánh mắt còn hướng ngoài cửa nhìn, trong lòng lo lắng cho em gái bảo bối của mình, Tiền Nhị ca nhìn Chung Giai, hiếm được một lần không có giọng Tiền Đại ca cùng nhau bênh em gái, là vì nam nhân không quen biết này, nụ cười cô đơn lạc lõng của hắn khiến người ta thật đau lòng. Hắn biết em gái có Sở Cố Hoài, Về đến nhà nhiều nhất hướng về phía nàng tâm sự oán trách rồi làm nũng. Mà nam nhân trước mắt này phải cố nén thống khổ.

Rất nhanh Chung Giai liền biến mất trong bóng đêm, lúc này Tiền Nhị ca lại nhin không được đôi Tiền ba Tiền mẹ nói thanh” Con đi tìm hắn” Sau đó cũng chạy đi ra ngoài.

Lại là một đêm tan rã không vui.

Sở Trạch

Từ lúc ở Tiền gia về tới giờ, Tiền Tiểu Háo đã tự nhốt mình trong phòng không chịu đi ra, mặc cho Sở Cố Hoài ở ngoài cửa kêu gào.

Nàng sợ hãi, sợ vô cùng, nàng không có tự tin một người chống cự cả nhà, nàng cảm thấy nếu cứ như vậy sớm muộn gì mình sẽ đáp ứng bọn hắn, sau đó vĩnh viễn mất đi tư cách yêu nữ nhân ở ngoài cửa kia.

“Tiểu Háo, đi ra.”

“Đồng đồng đồng.”

“Tiểu Háo, đi ra, chị có chuyện muốn nói với em.”

“Chị có chìa khóa nhà.”

“Aishhh..... mở cửa đi, chúng ta nói chuyện.”

“Tiền Tiểu Háo, chúng ta cùng một chỗ đi.”

Cửa rót cục” Đồng” một tiếng mở ra, Tiền Tiểu Háo đứng ở trong phòng, mặt đầy nước mắt, hôm nay nàng khóc rất nhiều lần.

“Lại khóc, ai.....” Sở Cố Hoài hít một hơi, lấy tay lau nước mắt trên mặt Tiền Tiểu Háo.

“Chị mới vừa nói gì?” Tiền Tiểu Háo run rẩy hỏi.

“Đi tắm rửa trước đã, trí óc tỉnh tỉnh đi rồi mình nói chuyện.” Sở Cố Hoài bước từng bước về phía trước, hôn hôn mặt đầy nước mắt Tiền Tiểu Háo, sau đó đẩy nàng về hướng phòng tắm.

Lúc Tiền Tiểu Háo từ phòng tắm đi ra mới tỉnh táo lại, run rẩy từ từ vào phòng, đi đến bên giường nhìn thấy Sở Cố Hoài thon dài diễm lệ nằm ở trên giường.

“Ừm, đem sữa trong chén uống hết trước đã.” Sở Cố Hoài hắt hắt đầu, trên mặt xuất hiện tầng mây hồng mờ ảo.

“Dạ.” Tiền Tiểu Háo ngoan ngoãn bung lên cái chén uống nhưng ánh mắt không hề rời đi Sở Cố Hoài.

“Đừng nhìn chăm chăm chị mà.” Sở Cố Hoài rót cục chịu không được mở miệng nói.

“Uống xong rồi.”

“Ừ, lại đây ngồi.” Sở Cố Hoài vỗ vỗ giường.

Tiền Tiểu Háo ngoan ngoãn ngồi xuống vẫn là trực trực nhìn chăm chăm Sở Cố Hoài.

“Chị Cố Hoài, vừa rồi chị nói.....”

“Ừm, cùng một chỗ.” Sở Cố Hoài nâng lên thân mình, ôm lấy Tiền Tiểu Háo.

“Thật, thật chứ?” Tiền Tiểu Háo vẻ mặt không thể tin được, ngay cả nói chuyện còn nói lắp.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Tiễn Tiểu Háo Giận Dỗi

35. Tiễn Tiểu Háo Giận Dỗi..

“Chị gat em đó.” Sở Cố Hoài liếc Tiễn Tiểu Háo một cái.

“A.....” Tiễn Tiểu Háo lập tức bực bội, nàng đã biết đây khẳng định không phải là thật, nói không chừng Cố Hoài đùa giỡn nàng thôi.

“Ngu ngốc, bộ lừa em vui lắm sao?” Sở Cố Hoài thấy Tiễn Tiểu Háo thật sự tin, âm điệu không tốt nói.

“VẬY..... Đó là sự thật?” Tiễn Tiểu Háo thật cẩn thận hỏi.

“Ừ..... Trước tiên trả lời chị một vấn đề.” Sở Cố Hoài nghiêm túc nói.

“Ừm ừm” Tiễn Tiểu Háo dùng sức gật đầu, sợ Sở Cố Hoài đổi ý.

“Em xác định em thật sự..... um, thích chị?” Sở Cố Hoài có chút đỏ mặt.

“Em yêu chị” Tiễn Tiểu Háo không chút nào mập mờ liền trả lời.

“Khụ.....” Sở Cố Hoài xoay đầu sang chỗ khác, trong lòng vừa mềm mại lại vừa ngọt.

“Chị vẫn không tin em, em phải làm thế nào chị mới tin tưởng.....” Tiễn Tiểu Háo có chút khổ buồn, nàng cảm thấy mình đã biểu hiện thật sự rõ ràng.

“Chị tin.....” Sở Cố Hoài chuyển lại đây, nhìn sâu vào đôi mắt Tiễn Tiểu Háo nói.

“Thật sao?”

“Thật mà.”

“VẬY tiếp tục.....” Tiễn Tiểu Háo vui vẻ xoay người đặt ở trên người Sở Cố Hoài.

“Hả? Tiếp tục cái gì.....” Sở Cố Hoài nghi hoặc hỏi.

“Đến lượt em hỏi.....”

“Có phải chị đã thích em thật lâu rồi đúng không, nói mau nói mau.” Tiễn Tiểu Háo cười mỉ mỉ hỏi.

“Ừm.” Sở Cố Hoài đỏ mặt gật gật đầu, bình thường Sở Cố Hoài luôn lạnh lùng, hiện tại nàng thẹn thùng nổi lên Tiễn Tiểu Háo cảm thấy thật đặc biệt hấp dẫn hơn người.

“VẬY tại sao chị từ chối em?” Tiễn Tiểu Háo bắt đắc dĩ hỏi, đây là âm ỉ cái gì chứ, rõ ràng đều thích nhau.

“Đồng tính luyến ái không đùa được.” Sở Cố Hoài vừa buồn vừa nói.

“Sẽ bị rất nhiều người kì thị, người trong nhà sẽ rất đau lòng.” Sở Cố Hoài chưa nói, bởi vì nàng biết, cho nên không nghĩ khiến cho Tiễn Tiểu Háo cũng như vậy, chuyện này nàng có thể thừa nhận, nhưng Tiễn Tiểu Háo từ nhỏ đã được cưng chiều không giống nhau chấp nhận, mà nàng..... Chị không nói đau đớn của cảm giác sau khi đạt được lại mất đi.

“Chỉ vì chuyện này thôi sao?” Tiễn Tiểu Háo vẽ mặt hắc tuyến, nàng khiến cho Sở Cố Hoài không có cảm giác an toàn đến vậy sao, chẳng lẽ mình ở trong mắt người khác chính là đứa trẻ không đảm đương được việc gì?

“Còn có.....”

“Còn có?” Tiễn Tiểu Háo khóe miệng suy sụp xuống dưới.

“Ừm, Tiểu Háo, chị là một người nghiêm túc, tuy nhiên thoát nhìn thực.....”

“Em biết.” Tiễn Tiểu Háo hiểu được gật đầu.

“Chị chơi đùa không nổi, chị nghĩ phải là một người thực tế mới có thể kiên định sống với chị, cuộc sống có vẻ bình thường, nhưng chị hy vọng cho dù là nhàm chán, cũng có thể có một người cùng..... Buổi tối trở về có cơm ăn, tăng ca có người ở nhà đợi chờ, sinh bệnh có người chăm sóc.....”

“Em làm không tốt sao?” Tiễn Tiểu Háo lại một lần nữa bực bội, nàng rõ ràng rất phù hợp!

“Cũng bởi vì em tốt quá.....” Sở Cố Hoài cười sờ sờ tóc Tiễn Tiểu Háo.

“Em sẽ không dễ dàng buông tay như vậy, sẽ không rời đi chị, em cam đoan.....” Tiễn Tiểu Háo đứng lên, rất nghiêm túc đối Sở Cố Hoài nói.

“Ừm, cho nên..... Cùng một chỗ đi.” Dứt lời, Sở Cố Hoài hôn lên môi Tiễn Tiểu Háo.

Hí hí, xem như nàng đã thông qua khảo nghiệm, mặc kệ, dù sao ôm được mỹ nhân về, những chuyện khác đều là mây bay.....

Tiến Tiểu Háo ôm Sở Cố Hoài, về mặt hưởng thụ thêm đặc ý.

“Rất cực chị cũng đồng ý .....” Tiễn Tiểu Háo lẩm bẩm nói.

“Không nỡ nhìn em chịu đựng một mình.” Sở Cố Hoài hôn cái trán Tiễn Tiểu Háo, sùng nịch nói.

“Có chị bên em, cái gì em cũng không sợ.....” Tiễn Tiểu Háo thỏa mãn ôm Sở Cố Hoài thờ dài.

“Ừm, có chị đây rồi, cái gì em cũng không sợ.”

“Ừm, chị Cố Hoài, chúng ta là tình nhân?” Tiễn Tiểu Háo ánh mắt long lanh phát sáng.

“Đúng vậy.” Sở Cố Hoài mỉm cười lấy tay tinh tế miêu hội yêu nhân viên viên mặt.

“Vậy chị không được giấu em bất cứ chuyện gì.” Tiễn Tiểu Háo cười khê hướng Sở Cố Hoài nháy mắt mấy cái.

“Rất cuộc em muốn hỏi cái gì?” Sở Cố Hoài đoán được Tiễn Tiểu Háo tâm tư, âm thầm liếc cái xem thường, chỗ cong đôi mắt cũng quá lớn a.

“Chị quen biết ba mẹ em như thế nào?” Tiễn Tiểu Háo nghịch tay Sở Cố Hoài.

“Ba chị và bá phụ là chiến hữu. Trước kia đã từng làm thủ hạ của ông nội chị.” Sở Cố Hoài chi tiết đáp trả.

“Ác..... Thì ra là như thế, vậy, vậy ngay từ đầu chị đã biết em?”

“Ừm, ông nội gọi điện thoại lại đây bảo chị chăm sóc em, chị..... Đáp ứng.” Sở Cố Hoài có chút do dự nói.

“Cho nên nói..... chị không phải vì thích em nên mới tốt với em như vậy?” Tiễn Tiểu Háo bực bội tiếp tục hỏi.

“Ừm, ngay từ đầu không phải..... nhưng mà về sau lại.....”

“Hừ!! Đồ lừa đảo, không để ý tới chị.....” Tiễn Tiểu Háo khó chịu dâng lên, dữ tợn trừng mắt nhìn Sở Cố Hoài liếc mắt một cái, sau đó nhảy xuống giường chạy về phòng mình. Chỉ để lại Sở Cố Hoài ở trên giường đang giường mắt nhìn theo.

Tiến Tiểu Háo một khi đã giận là giận suốt ba ngày, Sở Cố Hoài vài lần muốn cùng nàng nói chuyện đều bị nàng trừng trở về, vì thế đem tức giận đều phát tiết ở sự vụ sở, tra tấn nhóm luật sư khổ đến không thể nói nên lời. Quách Mỹ Mỹ nghe Tề Tiểu Mi nói việc này, lập tức ôm bụng cười ha ha.

“Cười cái gì?” Tề Tiểu Mi kỳ quái nhìn Quách Mỹ Mỹ.

“Nàng không phải tức giận, đây là xích mích tình cảm lại tái phát.” Quách Mỹ Mỹ tựa vào Mi trên người Tề Tiểu, miệng còn nhai đậu phộng.

“Cẩn thận sặc bây giờ.”

“Ác.”

“Tiếp tục nói, Tiểu Háo khó chịu cái gì chứ, không phải giận Lão Đại chứ là cái gì?”

“Nàng nha, lo được lo mất ,chuyện lần này làm cho nàng như nguyện nhưng tinh thần nàng lại không được tốt.” Quách Mỹ Mỹ vô cùng hiểu biết Tiễn Tiểu Háo.

“Đã không tức giận thì còn buồn bực cái gì?” Tề Tiểu Mi vẫn là khó hiểu.

“Ngốc a, nàng muốn Sở Cố Hoài dỗ dành nàng đó mà.” Quách Mỹ Mỹ vỗ nhẹ đầu người yêu.

“Làm vậy có thể cho nàng cảm giác an toàn sao?”

“Ừ, với nàng mà nói thì có.” Quách Mỹ Mỹ lại mở thêm bịch khoai tây bỏ vào miệng.

“Đúng là kỳ quặc.” Tề Tiểu Mi tổng kết đạo.

“Nói nhảm,tại chị chưa từng thấy hai ca ca yêu nàng đến mức nào nên không biết điều đó có ảnh hưởng như thế nào đâu.”

“Vậy Lão Đại làm sao bây giờ? Nàng đâu có theo đuổi ai bao giờ, y như tên đầu gổ.” Tề Tiểu Mi lo lắng thay cho Lão Đại của mình.

“Em cũng thấy được, đều là người khác theo đuổi nàng a?”

“Ừ, đó giờ chỉ có nàng cự tuyệt người ta.” Tề Tiểu Mi gật gật đầu.

“Không có việc gì đâu, Háo Tử rất dễ dỗ, tùy tiện nói vài câu lời hay ý đẹp liền thu phục.”

“Lão Đại sẽ không nói lời hay.....”

“Không sợ, quá hai ngày nàng chịu không nổi sẽ quy hàng thôi.” Quách Mỹ Mỹ khoát tay.

“Nhưng mà.....”

“Ôi thôi, mặc kệ nàng, chậm rãi ma luyện mình đi, ma luyện không tốt thì làm sao sống chung với nhau cả đời được.” Quách Mỹ Mỹ không tính toán những tay các nàng, dù sao bản thân mình khổ tâm đuổi theo nàng lâu như vậy, cũng nên đến lượt nàng theo đuổi lại Tề Tiểu Háo.

“Nhưng mà.....” Tề Tiểu Mi không muốn tiếp tục như vậy, dù sao người ăn khổ cũng là các nàng- những nô lệ đáng thương.

“Không có nhưng mà gì hết..... cứ như vậy thì liền như vậy, nấu cơm cho em mau, đói chết.” Quách Mỹ Mỹ bá đạo khiến Tề Tiểu Mi ngậm miệng, ngoan ngoãn đi vào phòng bếp nấu cơm cho nàng.

Ở Tề gia ba ngày nay không phải không có chuyện gì phát sinh, Tề Mặc Nam cảm thấy cuộc sống hân ở giai đoạn này có thêm những bậc thang thay đổi.

Ví dụ như hân phát hiện em gái bảo bối hình như bị một nữ nhân lừa đi rồi. Ví dụ như Tề ba Tề mẹ cả ngày đem Chung Giai về nhà, ví dụ như em gái một lần lại một lần cự tuyệt về nhà ăn cơm, ví dụ như hân phát hiện mỗi khi nhìn thấy biểu tình cô đơn lạnh lẽo của Chung Giai cư nhiên sẽ rất khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tề Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Hiệu Ứng Liên Hoàn Của Một Nụ Hôn

36. Hiệu Ứng Liên Hoàn Của Một Nụ Hôn ...

“A Giai, tôi đã nói tôi không thích cậu, tôi có người mình thích rồi.” Tại quán trà, Tề Tiểu Háo hao tổn tâm lực nói với Chung Giai.

“Ừ, anh chỉ là đến uống trà mà thôi.” Chung Giai chỉ chỉ ly trà trên bàn, tươi cười đã có chút không nén được giận, nói thật hân càng ngày càng không có tự tin cùng tinh lực, một lần lại một lần cự tuyệt, còn có tiền Nhị ca thương hại ánh mắt, đều làm hân cảm thấy mệt mỏi.

“Ác, thế à, vậy cậu uống đi.” Tề Tiểu Háo giúp Chung Giai rót một ly trà, sau đó đi đến quầy hàng đổi Tiểu Vi nói: “Ghi vào sổ của mình.”

“Ai, được.”

“Tiểu Háo, anh không thiếu tiền, em không cần.....” Chung Giai nhú mày.

“Ai..... A Giai, nói thật tôi thấy rằng mình phải thực thực xin lỗi người, nhưng chuyện tình cảm tôi không thể khống chế được, nếu có thể, tôi.....” Tề Tiểu Háo về mặt thật có lỗi đối Chung Giai cười cười.

Lúc này tiếng chuông di động lại vang lên, Tề Tiểu Háo nhìn nhìn tên người gọi trên màn hình, không tự chủ khước miệng vênh lên, động tác nhỏ này ở Chung Giai xem ra cũng cực kỳ mỉa mai.

“Alo.”

“Còn chưa hết giận chị sao?” Sở Cố Hoài thật cẩn thận hỏi.

“Hừ.”

“Thật sự không để ý tới chị?” Sở Cố Hoài thanh âm mang cười.

“Hừ hừ.”

“Đừng hừ hừ, y như heo con vậy.”

“Chị mới là heo, cả nhà chị đều là heo.” Tiễn Tiểu Háo nghiêng răng nói.

“Phốc, ha ha ha..... Cả nhà nha, bao gồm có em trong đó nha.” Sở Cố Hoài nhin không được bật cười.

“Sao, mắc giống gì có em nữa.” Tiễn Tiểu Háo mặt sung huyết đến đỏ bừng.

“Bản thân mình muốn mà cứ dối lòng.” Sở Cố Hoài ngưng cười, nói thêm.

“Được rồi, ngoan, đừng giận nữa, chờ chị.” Sở Cố Hoài nói xong liền treo điện thoại, khiến cho Tiễn Tiểu Háo một đầu mờ mịt.

“Người em thích à?” Chung Giai mở miệng hỏi, thanh âm nhẹ nhàng như trước.

“Ừm.....” Tiễn Tiểu Háo do dự một chút, tiện đà gật gật đầu.

“Hắn..... Là người như thế nào?” Chung Giai nhỏ giọng hỏi, khuôn mặt tươi cười đã muốn chậm rãi suy sụp.

“Nàng nha, um..... Cả ngày đối với mọi người lạnh như băng, nhưng khi thẹn thùng dâng lên rất đáng yêu, bộ dạng xinh đẹp, dáng người đẹp, rất tốt với tôi..... Sau đó.....” Tiễn Tiểu Háo nhớ tới mọi ưu điểm của Sở Cố Hoài, nhất cử nhất động, một nhàn mày cười, những điểm nhỏ nhất, đều chân thật hơn nữa có lực chứng minh chuyện Tiễn Tiểu Háo yêu nàng là thật.

Chung Giai tâm càng nghe càng xiết, Tiễn Tiểu Háo đáng yêu tươi cười làm cho hắn càng bức bối, Chung Giai đứng lên, vịn lấy Tiễn Tiểu Háo vẫn đang lải nhải, hôn xuống!

Tiến Tiểu Háo sợ ngây người, ánh mắt trừng đến tròn xoe, nàng đây là bị cường hôn sao! Tiễn Tiểu Háo rốt cục phát hiện liền tỏ ra khó chịu, liều mạng đẩy Chung Giai, hơn nữa sâu thẳm trong lòng nàng đòi này khẳng định chỉ có thể cùng Sở Cố Hoài hôn môi, bởi vì..... Nàng hiện tại rất muốn hôn, thật sự rất muốn hôn.

“Tiểu Háo!!!” Tiễn Tiểu Háo hiểu được phen này mình chết chắc, nàng cư nhiên ở cùng một nơi bị Cố Hoài gặp được hai lần. Sở Cố Hoài thanh âm nổi giận đùng đùng khiến nàng hoàn toàn không kịp suy nghĩ.

Sở Cố Hoài hiển nhiên không cần phải nói, bất luận kẻ nào chứng kiến vợ yêu của mình bị nam nhân khác hôn đều không thể bình tĩnh, nàng cũng vậy, Sở Cố Hoài giận dữ nâng chân đá một đá, đoạt vợ yêu trở về, sau đó vung tay tát thẳng vào mặt Chung Giai, rất có hãn phụ chi phong*, giày cao gót hơn mười cm làm cho Chung Giai cảm thấy chân mình như bị tàn phế.

“Chị tức chết mất.” Sở Cố Hoài một phen bắt lấy Tiễn Tiểu Háo, cầm khăn giấy trên bàn nhẹ nhàng lau vành môi nàng. Không hề liếc Chung Giai một cái.

Tiến Tiểu Háo rung rung nước mắt tùy ý Sở Cố Hoài chà đạp môi nàng, tay gắt gao xiết chặt quần áo của nàng.

“Cô.....” Chung Giai nhủ mày mở miệng.

“Cô cái gì mà cô.” Sở Cố Hoài hung tợn trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó ném khăn giấy trong tay xuống, cúi người hôn môi sưng đỏ của Tiễn Tiểu Háo, đầu lưỡi tự nhiên đi vào khoan miệng, nàng không coi ai ra gì cùng Tiễn Tiểu Háo trao đổi cảm tình.

“Cô.....”

“Em gái!”

“Tiểu Háo!”

Lúc này, như là vô giúp vui bình thường, Tiễn gia hai huynh đệ cũng bước vào quán trà, chính mắt thấy một màn kinh tâm động phách* đang diễn ra ở đây.

“Ngô ngô.....” Tiễn Tiểu Háo đầu óc choáng váng, nàng còn chưa chuẩn bị tốt để nói cho bọn hắn đâu, Sở Cố Hoài hiển nhiên cũng nghe thấy nhưng nàng lại khiêu khích bằng cách đem Tiễn Tiểu Háo ôm càng chặt hơn, cảm nhận được Tiễn Tiểu Háo thất thần, Sở Cố Hoài dùng đầu lưỡi liếm liếm môi của nàng.

“Cô! Nữ nhân này, mau buông tay! Buông tay!” Tiễn Đại ca bùng nổ, gương mặt múa vuốt không giữ hình tượng bỏ nhào về phía trước muốn tách ra hai người, mà tiền Nhị ca nẫu mửa đem ánh mắt chuyển qua Chung Giai.

“Cậu..... Có khỏe không.” Tiễn Nhị ca nâng dậy Chung Giai.

“Ha ha.....” Chung Giai lắc lắc đầu, cắn chặt răng đứng lên, đẩy ra tiền Nhị ca, hướng ngoài cửa bỏ chạy.

Tiền Nhị ca nhíu mày vỗ vỗ Tiễn Đại ca đang phát điên, lỗ măng một câu” Giao cho anh.” Liền đuổi theo.

“Sặc, bị vây xem.” Tiễn Đại ca về mặt hắc tuyến nhìn thấy quanh quán trà nhiều người xem náo nhiệt.

“ Vào phòng nhanh!” Tiễn Tiểu Háo thở hổn hển lôi kéo tay hai người hướng nội thất đi.

Đóng cửa phòng, Sở Cố Hoài lại dán đi lên, cầm tay Tiễn Tiểu Háo không chịu buông, nháy mắt ra hiệu cho nàng. Tiễn Tiểu Háo nhìn không được cười lên tiếng. Nhìn thấy cảnh tượng này, Tiễn Đại ca tất nhiên là bức bối.

“ Cô. Buông tay ra.”

“ Không buông, đời này đều không buông.” Sở Cố Hoài mỉm cười nói, thu hồi thái độ đùa giỡn vừa rồi

“ Em ấy là cục cưng của cả nhà tôi.” Tiễn Đại ca nghiêm túc đối mặt với Sở Cố Hoài.

“ Tôi biết.”

“ Không dễ dàng buông tay cho cô như vậy.” Tiễn Đại ca không chịu buông ra.

“ Đại ca.....”

“ Làm sao vậy.” Tiễn Đại ca thanh âm nhẹ nhàng lại một chút nhưng vẫn nghe ra giọng điệu cực kỳ không vui

“ Em và chị Cố Hoài..... Ừm, em theo đuổi chị ấy.” Tiễn Tiểu Háo một bộ kiêu ngạo đáng vẽ.

“ Cái gì! Em..... Sao em không giữ mình gì hết vậy!” Tiễn Đại ca bị đá kích, vẻ mặt không dấu nổi bộ dáng bị thương.

“ Em yêu chị ấy.” Tiễn Tiểu Háo đáng thương hề hề chớp hai mắt ngán lệ nhìn Tiễn Đại ca nói.

“ Em đừng nhìn anh kiểu đó.” Tiễn Đại ca phát hiện mình sắp chóng đờ không xong, trong lòng không ngừng mắng Tiễn Nhị ca, thời khắc trọng yếu như vậy hần không giúp đỡ mình, cứ nhiên lại đuổi theo nam nhân.

Tiến Tiểu Háo cảm nhận tay mình được ai đó nắm thật chặt, ngẩng đầu nhìn Sở Cố Hoài, chỉ thấy nàng mang theo thần nhiên tươi cười, gắt gao nắm tay của mình. Thế này là tốt rồi, dù nàng không mở miệng, chỉ bên cạnh nàng như vậy thôi đã là đủ. Tiễn Tiểu Háo thỏa mãn tựa vào trên người Sở Cố Hoài, quên mất người bên cạnh còn ngồi khó thở - Tiễn Hoa Đông.

“ Em! Ai..... Hai người nghiêm túc chứ ?” Tiễn Đại ca thanh âm dịu xuống.

“ Dạ.”

“ Chưa từng nghiêm túc đến như vậy.”

“ Tiễn Tiểu Háo, em có nghĩ tới ba mẹ sẽ có nhiều thống khổ hay không?” Tiễn Đại ca lần đầu tiên kêu đầy đủ họ tên Tiễn Tiểu Háo, Tiễn Tiểu Háo bỗng nhiên cảm nhận được lòng có chút chua xót, không biết nên trả lời như thế nào.

“ Em ấy so với ai khác đều thống khổ, nếu hành vi của chúng tôi có thương tổn ai, thì chúng tôi chỉ có thể tận lực đi bù lại như vậy.” Sở Cố Hoài thay Tiễn Tiểu Háo trả lời.

“ Cô cam đoan cô sẽ yêu nàng cả đời.”

“ Tôi cam đoan.”

“ Tốt, hai người đều đã trưởng thành, mọi hậu quả đều tự mình gánh vác, tôi cùng lão Nhị sẽ không ngăn cản hai người nhưng mà những người khác nơi đó các ngươi phải tự mình thu phục.” Tiễn Đại ca nghiêm túc nói.

“ Cám ơn.”

“ Đừng nói cám ơn với tôi, nhưng hể mỗi lần cô làm cho nàng chịu một chút ủy khuất tôi cùng lão Nhị đều sẽ không tha cho cô.” Tiễn Đại ca cắn giận nói.

“ Đại ca

~~” Tiễn Tiểu Háo vui vẻ chạy đến trước mặt Tiễn Đại ca ngồi trên đùi hần, hôn một cái thật mạnh ở trên mặt hần.

Lập tức, Tiễn Đại ca liền đầu óc choáng váng đến phương hướng cũng không phân biệt được, đối diện Sở Cố Hoài tay nắm chặt thành quyền nghiền răng, một mực mặc niệm” Hần là anh vợ hần là anh vợ.....”

Chú thích :

*hần phụ chi phong : người đàn bà đánh đá, chua ngoa.

*kinh tâm động phách : chấn động lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Nhà Cổ Hoài

37. Nhà Cổ Hoài ...

“Em còn tưởng rằng Đại ca Nhị ca sẽ dùng hết các loại thủ đoạn ngăn trở chúng ta, nhất là Nhị ca, nói không chừng gọi người đem chị trói lại a.” Tiễn Tiểu Háo nằm ở trong lồng ngực Sở Cổ Hoài vui tươi hơn hờ nói.

“Nhị ca em đã sớm biết chuyện của chúng ta.” Sở Cổ Hoài cười nói.

“A! Làm sao có thể!” Tiễn Tiểu Háo sùng sốt ngồi dậy.

“Em nghĩ em che dấu kín lăm sao? Đồ ngốc.....” Sở Cổ Hoài lại đem Tiễn Tiểu Háo kéo vào lòng mình.

“Nói sau đi, em đối với chị không có lòng tin như vậy, dựa vào cái gì em nghĩ Đại ca Nhị ca em có thể động đến chị?” Sở Cổ Hoài cúi đầu chất vấn. Nội tâm có cảm giác bị coi nhẹ rõ ràng.

“Nhị ca em hắc bạch thông sát. Rất lợi hại.” Tiễn Tiểu Háo hiển nhiên đắm chìm trong hình tượng cao lớn của Tiễn Nhị ca do chính nàng tạo ra.

“Chồng em cũng rất lợi hại mà.....” Sở Cổ Hoài bất mãn nói, hơn nữa quyết định theo hiện tại bắt đầu trợ giúp Tiễn Tiểu Háo có cái nhìn chính xác về mình.

“Ồ ờ ờ..... Rất lợi hại.” Tiễn Tiểu Háo ngữ khí miễn cưỡng hoàn toàn làm cho Sở Cổ Hoài bất mãn, nhéo mặt mồm mồm Tiễn Tiểu Háo một chút.

“Miễn cưỡng quá.”

“Ai..... Không phải vậy, tại em tận mắt thấy anh ấy trừng trị những tên đã từng bắt nạt em, thực khủng bố.” Tiễn Tiểu Háo nhớ tới vẫn còn nổi da gà khắp người.

“Về sau em sẽ biết.” Sở Cổ Hoài âm âm nở nụ cười, Tiễn Nhị ca không phải đối thủ của nàng, đầu tiên tài đấu quyền thế đấu tình cảm? Hắn còn có rất nhiều nhược điểm nằm trong tay nàng, Sở Cổ Hoài rõ ràng nhìn ra Tiễn Nhị ca đối Chung Giai cảm tình kiểu khác.

“Ác.....chị Cổ Hoài,ban nãy chị đá A Giai một cước dường như rất đau a.....”

“Thế nào, em đau lòng hả?” Sở Cổ Hoài nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

“Không có mà, bộ ghen hả?” Tiễn Tiểu Háo trêu chọc nói.

“Hừ hừ.”

“Hừ hừ là heo con.”

Sở Cổ Hoài trừng mắt nhìn Tiễn Tiểu Háo một cái, tay nhéo nhéo chỗ thịt nhiều nhất trên mặt nàng, đương nhiên, không tránh khỏi lực nhéo hơi mạnh.

“Á đau, rõ ràng là tự chị nói mà.” Tiễn Tiểu Háo mặt đều đau vụn vụn.

“Thời đại học chị đã có đai đen Taekwondo rồi, chẳng qua rất nhiều năm không luyện lại, có chút không quen tay.” Sở Cổ Hoài thò tay giúp Tiễn Tiểu Háo nặn nặn mặt.

“Chị..... Sẽ không bạo lực gia đình với em chứ?” Tiễn Tiểu Háo nước mắt lưng tròng ngẩng đầu hỏi.

“Phải.” Sở Cổ Hoài nhắc tới khoe miệng tà mị cười, phản thân một cái liền đem Tiễn Tiểu Háo đè trên sofa.

“Cố, Cố Hoài.....” Tiễn Tiểu Háo mặt trắng bệch một cái, dường như nàng vẫn chưa chuẩn bị tốt cho chuyện đó.

“Ôi.” Sở Cổ Hoài nhìn mặt tái xanh của Tiễn Tiểu Háo, cảm thấy mình hấp tấp quá rồi, đứa nhỏ này kỳ thật tâm tư vẫn còn trẻ con lắm, Sở Cổ Hoài bèn thở dài, sau đó đứng dậy, thuận tiện đem Tiễn Tiểu Háo kéo đứng lên, hôn lên trán của nàng.

“Sợ cái gì, chị sẽ không bức em mà.”

“Em, em.....”

“Chờ em chuẩn bị tốt tiếp nhận chị, hãy chờ chị tra tấn đến chết đi, đến lúc đó cùng nhau đòi lại hết.” Sở Cố Hoài hung tợn nói.

“Ừm.” Tiền Tiểu Háo hiện ra tươi cười, nàng biết Sở Cố Hoài là cố ý nói như vậy, chỉ là không nghĩ miễn cưỡng mình. Tiền Tiểu Háo kỳ thật là người rất tuân theo truyền thống, từ nhỏ đến lớn đều cho rằng nhất định phải kết hôn mới có thể động phòng, cho nên.....con đường trở thành Sở phu nhân vẫn còn rất dài a.....

“Đói~.” Sở Cố Hoài hiếm khi nào không nhăn nhó với Tiền Tiểu Háo như vậy.

“Làm cho chị đây, muốn ăn cái gì?” Tiền Tiểu Háo cuộn cuộn tay áo, dự định đi phòng bếp trở tài.

“Cái gì cũng muốn ăn, không thích cà, không thích thịt heo, không thích rau chân vịt, không thích gừng-hành-tỏi, không thích trứng chim, không thích rau họ.....” Sở Cố Hoài liệt kê một loạt những thứ không muốn ăn hôm nay.

“Đủ rồi a, muốn ăn cái gì thì chị cứ trực tiếp nói cho em, chị có thể ăn được thứ gì?” Tiền Tiểu Háo khóc không ra nước mắt. Đây cũng thật không tốt hầu hạ.

“Cá..... kho, hấp, làm canh.....” Sở Cố Hoài lại bắt đầu liệt kê.

“Tốt, cảm miệng, không cho phép đọc nữa, cứ như vậy..... em đi chợ.” Tiền Tiểu Háo liếc cái xem thường, cầm lấy chìa khóa liền đi ra ngoài.

“Muốn chị đưa em đi không?”

“Không cần, cứ ở nhà ngốc ngốc đi.” Tiền Tiểu Háo bình đứng lên sờ sờ đầu Sở Cố Hoài, thỏa mãn hoảng từ từ ra môn.

Tiền Tiểu Háo một người đi vào chợ, tiếng ồn ào ầm ĩ trong chợ khiến cho Tiền Tiểu Háo nhú nhú mày, lập tức đi vào gian bán cá.

“Kho à..... Mua cá biển, tương đối có dinh dưỡng, um Xương cá. Hấp cá sạo đi..... Nấu canh dùng cá chép. Canh cá chép nấu cải.” Tiền Tiểu Háo lầm bầm đọc đọc mua xong cá, lại chạy đến sạp rau bên kia mua một cân rau xà lách.” Đại thúc, hoa quả ở đây sạp người nào tốt nhất?” Tiền Tiểu Háo nhỏ giọng hỏi.

“Đặng kia, sạp thứ hai, đại nương đó bán hoa quả vừa mới mẻ mà giá tiền lại hợp lý.” Đại thúc cũng nhỏ giọng trả lời Tiền Tiểu Háo, thuận tay hướng nàng đưa hai nhánh hành lá và cần tây.

“Đến, cô nương, cảm.”

“Cảm ơn đại thúc, ngày mai còn á.” Tiền Tiểu Háo cùng đại thúc cảm ơn, đem theo đồ ăn đi vào sạp hoa quả mua một ít trái vải cùng quả hồng bì.

Mới vừa đi ra chợ, Tiền Tiểu Háo liền thấy Sở Cố Hoài với lưng lấy màu đỏ xe thể thao, nhìn nhìn biển số xe, xác định là Sở Cố Hoài xe, Tiền Tiểu Háo mới đi qua.

“Sao chị lại chạy tới đây?” Tiền Tiểu Háo nghiêng đầu hỏi.

“Tôi đón em, vừa rồi ba mẹ chị gọi lại đây, bảo chị mang em về nhà ăn bữa cơm.” Sở Cố Hoài xuống xe, tiếp nhận đồ vật này nọ trong tay Tiền Tiểu Háo đặt vào đằng sau.

“Tại sao?” Tiền Tiểu Háo chỉ ngây ngốc hỏi.

“Chị đem chuyện của chúng ta nói cho bọn họ.” Sở Cố Hoài bình tĩnh tuyên bố.

“A.....” Tiền Tiểu Háo mặt hơi choáng váng.

“Thấy ngu chưa, đi thôi. Lên xe.” Sở Cố Hoài cười đem Tiền Tiểu Háo kéo vào phó người lái ngồi, chính mình cũng lên xe.

“Chị Cố Hoài..... Chị.....”

“Bọn họ đã sớm biết chị thích nữ, ả..... Chỉ có điều chị không dám nói cho cụ ông, sợ hắn chịu đả kích.” Sở Cố Hoài giải thích thêm.

“Thế nhưng..... A!!!” Tiền Tiểu Háo bỗng nhiên hét ầm lên, Sở Cố Hoài sợ tới mức một cước phanh lại xe.

“Mau về nhà về nhà, em còn chưa thay quần áo đảng hoàng đâu.” Tiền Tiểu Háo vẻ mặt như đưa đám nhìn nhìn mình mặc một bộ đồ ở nhà, khóc không ra nước mắt, ấn tượng đầu tiên rất quan trọng.

“Không cần, thế này cũng được rồi.” Sở Cố Hoài tiếp tục đi về phía trước.

“Không được mà.” Tiền Tiểu Háo chu chu miệng.

“Phiền phức quá chi vậy, ăn bữa cơm mà thôi, cụ ông liền thích một mực.” Sở Cố Hoài an ủi.

“Vậy.....Vậy đồ ăn làm sao bây giờ?” Tiền Tiểu Háo nhìn nhìn mới vừa mua đồ vật này nọ.

“Lấy về nhà cho người giúp việc làm.”

“Như vậy không tốt lắm đâu.” Tiền Tiểu Háo vẫn có chút do dự, trong lòng xóc lại.

“Nghe chị không sai đâu mà.”

Chỉ một câu em một câu, rất nhanh đã tới nhà Sở Cố Hoài, Tiền Tiểu Háo nhìn đến cửa chính thẳng tắp vệ sĩ ca ca khi, mắt đều nhanh trừng nhìn đi ra. Tiền vào đại viện, một cổ xơ xác tiêu điều khí nhất thời xuất hiện, thỉnh thoảng truyền đến tiếng còi cùng âm thanh chính tề vang dội “Một hai ba bốn” Thanh lam cho Tiền Tiểu Háo cảm thấy nghiêm trang.

“Vừa rồi vị Đại ca kia lúc cúi chào thực đẹp trai.” Tiền Tiểu Háo thấy mắt đều thẳng, rất giống người miền quê vào thành.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Thú Nhận

38. Thú Nhận...

“Tạm được.” Sở Cố Hoài không thích nghe Tiền Tiểu Háo nói người khác tốt, chưa xốt thốt ra hai chữ.

“Tức giận hả!” Tiền Tiểu Háo ở trong xe hưng phấn nổi lên.

“Thôi đi, tù túng cứng nhắc muốn chết, chị từ nhỏ đã nghĩ thoát đi nơi này, cho nên lúc điền nguyện vọng toàn điền đại học ngoại tỉnh.”

“Ai, vệ sĩ thúc thúc rất đẹp trai a, đúng là chị có phúc mà không biết hưởng.” Tiền Tiểu Háo bĩu môi.

“Lời này lát nữa em nói sau đi.”

“Hừ hừ.”

“Đừng hừ nữa, đến rồi.” Sở Cố Hoài dừng xe, một tay xách theo đồ ăn một tay lôi kéo Tiền Tiểu Háo đi gõ cửa.

Tiền Tiểu Háo ngoan ngoãn cho Sở Cố Hoài lôi kéo, không ngừng đánh giá Tiểu Viện, trong viện có rất nhiều loại hoa sơn trà, hoa quỳnh, còn có cây chanh cùng với vài cây vải, cây xoài, cánh cửa được làm bằng gỗ, cửa rất cao, màu sắc cổ điển, Tiền Tiểu Háo cảm thấy rằng nàng thoáng cái đã yêu nơi này.

“Đỉnh đông đỉnh đông.”

“Đến đây~.” Trong phòng truyền ra thanh âm Sở mẹ mẹ.

Sở mẹ mẹ mở cửa ra, còn chưa nói gì, ánh mắt liền đặt ở trên người Tiền Tiểu Háo, nhìn cũng không nhìn Sở Cố Hoài liếc mắt một cái, Tiền Tiểu Háo thấy Sở mẹ mẹ nhìn mình như vậy bèn ngượng ngùng, xấu hổ cười cười.

“Bá mẫu.”

“A, a, cháu là Tiền gia nha đầu?” Sở mẹ mẹ hiền lành hỏi.

“Dạ, bá mẫu, cháu là Tiền Tiểu Háo, bác gọi cháu Tiểu Háo là được.” Tiền Tiểu Háo nhếch miệng cười, có vẻ hơi ngốc ngốc, lại không biết rằng động tác nhỏ đó đã đâm trúng điểm yếu của Sở mẹ mẹ.

“Trời ơi!!! Dễ thương quá!!! Sở Cố Hoài, con thật quá đáng nha cư nhiên đem đứa nhỏ đáng yêu như vậy giấu không ẹ xem!” Sở mẹ mẹ khoa trương đưa tay kéo qua Tiền Tiểu Háo, nựng nựng mặt mồm mồm của nàng hơn hai phút.

“Bà gào thét cái quái gì vậy?” Sở ba ba nghe được động tĩnh, từ trong phòng đi ra.

“Ông xã~~ ông xem kia, Tiền gia nha đầu đó, thật đáng yêu, chả trách hai tên tiểu tử kia cung như vậy. Nhất Chi cũng thiệt là, con bé dễ thương thế mà không dẫn lại đây cho tui thưởng thức.” Sở mẹ mẹ ôm oán giận nói với Sở ba ba.

“ Bà đó nha, bà xem bà đem con gái người ta dọa thành cái gì rồi, mau buông tay.” Sở ba ba đối với hành vi của vợ mình thực hết nói, vội vàng đem Tiểu Tiểu Háo giải cứu, kéo vào phòng ở.

“ Bá phụ.”

“ A, thực ngoan.”

“ Ba.”

“ Ồ.” Sở ba ba miễn cưỡng “ Ồ” Một tiếng, rồi xoay đầu qua cười xem Tiểu Tiểu Háo.

Tiểu Tiểu Háo bị bầu không khí quỷ dị này làm cho nằng sợ tới mức chen vào trong người Sở Cố Hoài .

“ Có chuyện gì? Tiểu gia tiểu nha đầu đến?” Tiểu Tiểu Háo quay đầu, liền nhìn thấy một ông cụ ở trên lầu uy nghiêm nói chuyện, đi theo phía sau còn có một người vừa nhìn trông rất quyền thế mặc trang phục khá đẹp, Tiểu Tiểu Háo đoán người này có lẽ là ông nội Sở Cố Hoài, vì thế Tiểu Tiểu Háo nở một nụ cười thật to với ông cụ, má lúm đồng tiền hiện ra đến, đáng yêu cực kỳ.

“ Ông nội!” Tiểu Tiểu Háo lớn tiếng gọi, lễ phép cúi mình chào ông cụ.

“ Ô, đây là Tiểu gia nha đầu sao, không tệ, không tệ, ha ha..... tiểu tử Đồng Vi kia thật giỏi.” Sở ông nội” Ha ha” cười vài tiếng, gấp rút đi xuống, lôi kéo Tiểu Tiểu Háo ngồi xuống, vẻ mặt yêu thích nhìn Tiểu Tiểu Háo, nha đầu kia rất hợp nhãn hần, mợ mợ đáng yêu lại còn lễ phép.

“ Ông nội.” Sở Cố Hoài gọi một tiếng

“ Ồ.” Tiểu Tiểu Háo nhìn thấy mặt Sở ông nội biến sắc, cảm thấy hiếu kỳ, nằng thương cho Sở Cố Hoài. Làm sao mà cha không đau mẹ không thương thế này.

“ Chị Cố Hoài..... Đây là.....”

“ Ác, cảnh vệ viên của ông nội Tiểu Trương.” Sở Cố Hoài hướng Tiểu Trương gật gật đầu. Sau đó giới thiệu với Tiểu Tiểu Háo.

“ Ác.....Chào Trương ca!” Tiểu Tiểu Háo vừa thấy ca ca ban nãy liền không rời mắt, kích động gọi một tiếng.

“ Ừm, chào tiểu thư.” Tiểu Trương bản nghiêm mặt đứng ở đằng sau, hướng Tiểu Tiểu Háo gật gật đầu.

“ Đến đến đến, ngồi xuống uống trà, thứ kia.....Cho thím Trương nấu com, đêm nay làm phong phú một chút.” Sở mẹ mẹ cười mị mị nói.

“ Ai, Cố Hoài, sao trong tay con còn cầm đồ ăn.” Sở mẹ mẹ nhìn đồ ăn trong tay Sở Cố Hoài, có chút kinh ngạc.

“ Vừa rồi Tiểu Háo đang mua đồ ăn, con mang nằng thẳng tới đây luôn .”

“ Ừm Ừm, đúng rồi, chị Cố Hoài, chị tiếp bá phụ bá mẫu cùng ông nội nói chuyện phiếm, em đi nấu com.” Tiểu Tiểu Háo đón đồ ăn trong tay Sở Cố Hoài, liền hướng nhà bếp đi.

“ Ai, sao có thể để khách nấu com được.” Sở ông nội không đồng ý, vội vàng tiến lên ngăn đón.

“ Không có việc gì đâu, ông nội, xin ông đừng coi cháu là khách, sau này cháu thường xuyên đến nấu com cho ông ăn được không?” Tiểu Tiểu Háo nhu thuận nói.

“ Ôi chao, đứa nhỏ này.....” Sở ông nội càng thêm thích Tiểu Tiểu Háo, cười thần tình điệp từ*, trong lòng phần phần bất bình, tại sao hần không có đứa cháu gái đáng yêu như vậy, để cho tên tiểu tử Tiểu Đồng Vi lấy đi.

“ Đề nằng nấu đi, con quen ăn đồ nằng làm rồi.” Sở Cố Hoài nói.

“ Con! Bình thường có phải hay bắt nạt Tiểu Háo không hả! Gác chân chờ ăn com chứ gì!” Sở mẹ mẹ giáo huấn.

“ Không phải , bá mẫu, chị Cố Hoài có giúp cháu rửa chén.” Tiểu Tiểu Háo nói giúp Sở Cố Hoài.

“ Thực ngoan..... Đến đây, bá mẫu li xì cho.” Sở mẹ mẹ cười lấy một cái bao li xì thật dày nhét vào trong tay Tiểu Tiểu Háo.

“ Bá mẫu..... Không cần, cháu.....”

“ Thu đi, thu đi.” Sở ông nội cũng cười nói.

Tiểu Tiểu Háo nhìn nhìn Sở Cố Hoài, thấy nằng gật gật đầu, lúc này mới cảm ơn Sở mẹ mẹ sau đó thu hạ.

Tiểu Tiểu Háo đem theo đồ ăn đi vào nhà bếp, quen thuộc một chút hoàn cảnh sau liền bắt đầu làm đồ ăn. Tiểu Tiểu Háo cảm thấy hôm nay rất vui vẻ , nằng thật sự không nghĩ tới mọi người Sở gia đều thích mình, rất có cảm giác được chấp nhận, tuy không chân thật nhưng rất có cảm giác đạt được.....

Khi Tiễn Tiểu Háo làm xong, nhìn đồ ăn trên bàn đắc ý, chợt nghe phòng khách có tiếng cãi nhau ồn ào. Tiễn Tiểu Háo cảm thấy bất thường, vội vàng mở cửa, thò đầu ra ngoài nhìn.

Lúc Tiễn Tiểu Háo thấy Sở Cố Hoài quỳ trên mặt đất, trái tim như bị đâm một nhát, tuyệt nhiên ngay cả thời gian nghĩ cũng không có, bản năng chạy ra đỡ nhào trên người Sở Cố Hoài.

“Sao em lại ra đây?” Sở Cố Hoài nhú mày hỏi Tiễn Tiểu Háo.

“Chị Cố Hoài.....Chị, chị quỳ làm gì?” Tiễn Tiểu Háo thanh âm có chút phát run, cẩn thận giương mắt xem Sở ông nội đang thở hồng hộc cùng vẻ mặt bất đắc dĩ của Sở ba Sở mẹ.

“Nghiệt chương!” Sở ông nội hét lớn một tiếng, cầm lên quả trượng liền phải hướng Sở Cố Hoài đập xuống.

“Ông nội!” Tiễn Tiểu Háo kinh hô, bắt lấy quả trượng.

“Nha đầu cháu lại đây.” Sở ông nội nén giận đối Tiễn Tiểu Háo nói.

“Không, không muốn.....” Tiễn Tiểu Háo bắt đầu rót nước mắt, nắm chặt tay Sở Cố Hoài.

“Nghe lời, qua đi.” Sở Cố Hoài ôn nhu đối Tiễn Tiểu Háo nói, cũng đem nàng đẩy về phía Sở ông nội.

“Lại đây.” Sở ông nội lại gọi một lần.

Tiến Tiểu Háo nước mắt đầm đìa, từng bước từng bước di chuyển đến bên người Sở ông nội, lau nước mắt.

“Nghiệt chương! Mày nói! Sai chỗ nào hả?” Sở ông nội dùng quả trượng gõ xuống sàn nhà, gõ một cái Tiễn Tiểu Háo liền run rẩy một chút.

“Không sai.” Sở Cố Hoài cúi đầu, thanh âm lại vô cùng kiên định.

“Mày nghĩ rằng tao không biết mày thích nữ?! Bình thường cần quấy một chút cũng đều từ mày, mày tới tuổi rồi tao tìm Trương thúc thúc thương lượng một chút, mày gả cho Tiểu Trương, sinh cho tao đứa cháu nội. Thế nhưng mày hiện tại là đang làm cái gì!!!” Sở ông nội càng nói càng tức giận.

“Quân trưởng! Tôi.....” Tiểu Trương nhú mày mở miệng, định nói gì đó, lại bị Sở mẹ mẹ đánh gãy.

“Ba! Ba..... Ba biết Cố Hoài thích nữ?” Sở mẹ mẹ kinh ngạc hỏi.

“Tụi bây nghĩ rằng tao là lão hồ đồ sao!!” Sở ông nội đối với chuyện Sở ba Sở mẹ gạt hấn thực bất mãn, bởi vậy càng tức giận thêm.

Chú thích :

*thần tình điệp tử : gương mặt nhăn nhoe, có nếp nhăn

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Xử Theo Gia Pháp

39. Xử Theo Gia Pháp...

“Ba, chuyện đó, bớt giận bớt giận đi ba.” Sở mẹ mẹ lấy lòng.

“Bớt cái gì mà bớt! Sớm muộn gì cũng bị nó làm cho tức chết! Coi tụi bây dạy dỗ con gái mình tốt ghê chưa!” Sở ông nội vuốt râu trừng mắt nói.

“Quân trưởng, tôi.....” Tiểu Trương lại nhú mày mở miệng.

“Không muốn cưới nàng?” Sở ông nội quay đầu hỏi.

Tiểu Trương gật gật đầu, Sở ông nội còn nói: “Điểm nào không tốt tôi bắt nó sửa!”

Ở một bên Tiễn Tiểu Háo nóng nảy, chạy đến Sở Cố Hoài nơi đó ôm nàng không muốn buông tay.

“Không phải, Quân trưởng, tôi và Sở tiểu thư không có cảm tình, tôi cũng không thích nàng.” Tiểu Trương liếc mắt một cái trả lời đầu ra đầy đáng

hoàng.

“Cảm tình là điều quan trọng nhất.”

“Ông nội, cháu yêu Tiểu Háo, cháu sẽ không lập gia đình.” Sở Cố Hoài ôm Tiểu Tiểu Háo vẫn đang khóc, nhủ mảy đổi Sở ông nội nói, một bên Sở mẹ vẫn không ngừng nháy mắt ra hiệu cho nàng, ý bảo nàng đừng chống đối Sở ông nội.

“Nghiệt chương! Mày làm loạn chưa đủ hả! Vậy mà mày còn đem Tiểu nha đầu kéo vào!!” Sở ông nội càng tức giận thêm. Đối với Sở Cố Hoài một trận hồ ngôn loạn ngữ.

“Ông nội..... Cháu, cháu thích chị Cố Hoài, chúng cháu không phải muốn làm loạn đâu.” Tiểu Tiểu Háo thút tha thút thít nói.

“Tiểu nha đầu a, cháu thật là..... cháu nói xem làm sao ông có thể đổi mặt với ba cháu đây.” Sở ông nội đối với Tiểu Tiểu Háo phát không dậy nổi hỏa, bèn thở dài.

“Ông nội, cháu.....” Tiểu Tiểu Háo nắm chặt góc áo, khó chịu thật sự.

“Tiểu Háo, lại đây với ông nội.” Sở ông nội hướng Tiểu Tiểu Háo ngoác ngoác.

Tiểu Tiểu Háo cắn răng lắc lắc đầu, quỳ gối bên người, Sở Cố Hoài gắt gao nắm tay nàng không chịu buông.

“Gọi điện thoại cho Đồng Vi và Nhất Chi, kêu bọn họ lại đây.” Sở ông nội đối Sở ba ba nói.

“Ba, này.....” Sở ba ba lưỡng lự kêu một tiếng.

“Mày đi hay không đi?”

“Ba..... Như vậy không tốt đi.”

“Mày không đi tao đi!” Sở ông nội cảm quái trượng gỗ sàn nhà, run rẩy cầm lấy điện thoại từ từ bấm số.

“Alo, Đồng Vi, là tôi.”

“Quản trưởng?” Tiểu ba ba kích động hỏi.

“Ừ.”

“Cậu dẫn theo Nhất Chi lại đây một chút, con gái cậu cũng ở đây.”

“Vâng? Bây giờ sao?” Tiểu ba ba có chút nghi hoặc, nhưng thói quen tính nghe mệnh lệnh.

“Đúng, ngay bây giờ.”

“Vâng, lập tức qua liền.”

Treo điện thoại, Sở ông nội hít một hơi, cũng không nói chuyện, chính là nhìn chăm chăm Sở Cố Hoài và Tiểu Tiểu Háo, nhìn Tiểu Tiểu Háo khóc thút thít, nhìn Sở Cố Hoài nhỏ giọng dịu dàng an ủi, Sở ông nội cảm nhận được có cái gì đó nhen lại đến mức không thể nói bằng lời, ông chưa từng thấy qua cháu gái mình dô dành một người như vậy, xem ra các nàng thật sự rất nghiêm túc.

Còn không đến một khắc đồng hồ, Tiểu ba ba liền dẫn theo Tiểu mẹ mẹ một nhóc chạy tới Sở gia, mở cửa, liền dùng sức ôm Sở ba ba, mạnh mẽ vỗ vỗ, sau đó cầm tay Sở ông nội.

“Quản trưởng..... Ngài, ngài không có gì chứ.....” Tiểu ba ba có chút kích động.

“Vốn tốt lắm, nhưng là hôm nay, thật tức chết tôi! Đây nghiệt chương!” Sở ông nội vừa nghĩ tới chuyện hoang đường ban nãy, liền giơ lên quái trượng gõ mạnh xuống.

“Làm sao vậy?” Tiểu ba ba nhủ mảy hỏi đến.

“Cậu xem xem, cậu tự mình xem đi!” Sở ông nội dùng quái trượng chỉ chỉ hai người đang quỳ, Tiểu ba ba lúc này mới phát hiện con gái mình cứ nhiên quỳ trên mặt đất.

“Tiểu Háo? Đây..... Sao lại như vậy?” Tiểu ba ba nghi hoặc hỏi.

“Là tôi dạy dỗ không tốt, thật sự rất xin lỗi cậu a Đồng Vi.” Sở ông nội áy náy nói.

“Cái gì? Tôi nghe không hiểu lắm.....” Tiểu ba ba vẫn đang một đầu mờ mịt.

“Ba, con và Cố Hoài cùng một chỗ.” Tiễn Tiểu Háo nức nở nói.

“Cái gì? Cái gì cùng một chỗ?”

“Chính là như thế này.” Sờ Cố Hoài dịu Tiễn Tiểu Háo hôn hôn môi của nàng.

“Cái gì!! Hai đứa!!! Tại sao có thể như vậy!!!” Tiễn ba ba khiếp sợ đứng lên, ánh mắt trừng lớn, hiển nhiên chịu rất lớn kinh hách, Tiễn mẹ mẹ nghe xong về sau lại ngay cả miệng cũng không đóng lại được.

“Tiễn Tiểu Háo! Mày lại đây cho tao!” Tiễn ba ba nổi giận lôi đình, hét lớn.

“Không, không muốn.” Tiễn Tiểu Háo sợ, tránh sau lưng Sờ Cố Hoài chết cũng không chịu ra, Sờ Cố Hoài thấy thế bèn đem Tiễn Tiểu Háo hướng phía sau mình xô dịch.

“Đồng Vi, ai, đều tại nghiệt chướng của nhà chúng ta mang phá hư con gái nhà cậu, cậu đừng giận con bé nữa.” Sờ ông nội vỗ vỗ tiễn ba ba kiên.

“Không phải, là con thích chị Cố Hoài trước, cháu xin ông nội đừng nói chị Cố Hoài như thế.” Tiễn Tiểu Háo từ sau lưng Sờ Cố Hoài xuất đầu mà nói.

“Tiễn Tiểu Háo!!” Tiễn ba ba càng thêm tức giận.

“Nha đầu, con đừng nói đỡ cho nó ,đứa nhỏ của ông nên ông hiểu nó mà. Đồng Vi, hôm nay tôi sẽ cho cậu một cái công đạo .” Sờ ông nội nghiêm túc nói.

Tiến đã chuyển hướng Tiểu Trương, đối hán phân phó nói:“ Tiểu Trương, giúp tôi đem gia pháp tới đây.”

“Vâng.” Tiểu Trương nhú nhú mày, do dự đáp ứng một tiếng.

“Quân trưởng, ngài đây là muốn.....” Tiễn ba ba nhú mày, đoán ra Sờ ông nội muốn làm cái gì.

“Đừng cầu xin cho nó, hôm nay ai cầu xin cũng vô dụng.” Sờ ông nội uy nghiêm nói.

“Ông nội, ông nội, đừng..... Đừng mà.” Tiễn Tiểu Háo trừng to đôi mắt dùng sức lắc đầu. Sờ ông nội nhú nhú mày lại không nói chuyện.

“Tiểu Háo, em vào phòng trước đi, đi thôi.” Sờ Cố Hoài ôn nhu đẩy đẩy Tiễn Tiểu Háo.

“Không muốn.” Tiễn Tiểu Háo nhanh ôm lấy Sờ Cố Hoài, lại bắt đầu dính chặt không buông.

“Ba.” Sờ mẹ mẹ nóng nảy, vội vàng đoạt roi trong tay Tiểu Trương.

“Lấy lại đây.” Sờ ông nội bực mình, đối Sờ mẹ mẹ nói.

“Lão gia tử, ngài muốn làm gì a, Cố Hoài là đứa nhỏ tốt, nói sau chúng ta cũng chưa có nói cái gì a, này.....” Tiễn mẹ mẹ cũng đau lòng Sờ Cố Hoài, ra tiếng ngăn trở.

“Nhất Chi, cháu mềm lòng ta biết, nhưng này sự tình quả thật là Sờ gia chúng tôi rất xin lỗi hai người.” Sờ ông nội cứng mềm đều không theo. Vẫn cứ lấy roi trong tay Sờ mẹ mẹ trở về.

“Mày tự mình lại đây.” Sờ ông nội đối Sờ Cố Hoài nói.

Sờ Cố Hoài yên lặng di động đầu gối, đến trước mặt Sờ ông nội.

“Roi thứ nhất , đánh mày về tội làm trái luân thường đạo lý.” Sờ ông nội vung roi, dùng sức quất lên người Sờ Cố Hoài, roi phát ra thanh âm vang dội.

“Ngô.” Sờ Cố Hoài cắn răng.

“Chị Cố Hoài!!! Ông nội đừng đánh nữa, ông nội!” Tiễn Tiểu Háo quát đến tê tâm liệt phế, chạy đến bên cạnh Sờ ông nội kéo hán.

“Mẹ. Kéo nàng vào phòng.” Sờ Cố Hoài nhìn thoáng qua Tiễn Tiểu Háo, quay đầu nhỏ giọng đối Sờ mẹ mẹ nói, Sờ mẹ mẹ nhìn thoáng qua Sờ ông nội, thấy hán cũng nhẹ nhàng gật gật đầu, lúc này mới tiến lên lôi Tiễn Tiểu Háo đi.

“Nha đầu, ngoan, chúng ta đi.” Sờ mẹ mẹ tiến lên kéo Tiễn Tiểu Háo đi. Nhưng dù kéo cỡ nào nàng cũng bất động. Tiễn Tiểu Háo giữ chặt lấy sô pha dùng sức khóc, các bậc trưởng bối đều rất đau lòng.

“Tiểu Trương.”

“Ai.”

“Đem con bé vào phòng nghỉ.”

Tiểu Trương cũng tiến lên lôi Tiễn Tiểu Hảo, Tiểu Trương khí lực so với Sở mẹ mẹ lớn hơn nên không mất nhiều sức liền đem Tiễn Tiểu Hảo kéo đi, mặc sức cho Tiễn Tiểu Hảo phát điên đập, cắn, khóc cũng không hề buông tay, cuối cùng vẫn là đem nàng kéo đến cách vách phòng ở khóa lên.

“Chị Cố Hoài!Chị Cố Hoài! Mở cửa..... Các người mở cửa, ô.....” Tiễn Tiểu Hảo dùng sức đập cửa nhưng không ai để ý tới nàng. Ngoài phòng truyền đến thanh âm Sở ông nội, Tiễn Tiểu Hảo nghe được tâm đầu thu thành một đoàn, trái tim đau muốn chết đi, hận không thể lập tức moi ra ném xuống.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Vết Thương Chồng Chết

40. Vết Thương Chồng Chết ...

“Roi thứ hai, đánh mày về tội phá hư Tiễn gia nha đầu.” Sở ông nội một chút cũng không nương tay, hung hăng hướng Sở Cố Hoài trên người quất xuống, hai mắt Sở mẹ mẹ sớm đã rơi nước mắt, tựa vào Sở ba ba khóc, Tiễn ba ba Tiễn mẹ mẹ cũng cau mày, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

“Roi thứ ba. Vì mày đã làm cho ba mẹ mày quá đau khổ.”

“Ba!”

“Thả tôi ra ngoài!! Cố Hoài!! Cố Hoài!!” Tiễn Tiểu Hảo mạnh mẽ đập cửa, nghẹn ngào rống to, tay đập đến mức đều sưng đỏ cả lên nhưng nàng tựa hồ không cảm thấy đau, trong lòng đau đớn đã che dấu tất cả mọi thứ.

Cứ như vậy hỗn loạn qua nhiều giờ, Sở ông nội dùng tay, nhìn Sở Cố Hoài không biết đã bị hấn đánh không biết bao nhiêu roi lại còn cắn răng chống đỡ.

“Phục hay không phục?”

“Không phục.”

“Cái gì? Mày! Có phải tao đánh vẫn chưa đủ hay không?!” Sở ông nội tức giận đứng lên.

“Hai chúng cháu không sai, chỉ là yêu nhau mà thôi.” Sở Cố Hoài ngẩng đầu nhìn Sở ông nội, môi bị mình cắn ra máu, sắc mặt cũng trắng bệch.

“Hai đứa tội bây là nữ !”

“Nữ thì sao?” Sở Cố Hoài giờ lên khoe miệng cười cười.

“Chính vì là nữ nên mới không được!”

“Ông nội, cháu không thể bỏ nàng được, nếu cháu phải nhìn thấy nàng cùng nam nhân khác ở bên nhau, cười với nam nhân khác, cấp nam nhân khác nấu cơm, nằm bên cạnh nam nhân khác, ngài bây giờ dứt khoát đánh chết cháu luôn đi.” Những lời nói này khiến cho Sở ông nội mất đi ngôn ngữ, trượt ngồi trên sô pha, Sở mẹ mẹ âm thầm rơi lệ, Tiễn ba ba Tiễn mẹ mẹ thì không ngừng thở dài.

“Đem Tiễn nha đầu thả ra đi.” Sở ông nội đối Tiểu Trương nói.

“Vâng.”

Tiểu Trương đi đến cửa phòng, mắt nhìn đến Sở Cố Hoài đang xoay thân mình, mắt không chớp một lần nhìn đăm đăm căn phòng, Tiểu Trương có chút khó chịu, lệ làng mở cửa.

“Tiểu Hảo!!!!!!” Khi mọi người nghe được Sở Cố Hoài hét chói tai nhìn về phía phòng, liền nhìn đến Tiễn Tiểu Hảo từ lúc mở cửa mà trượt ngã xuống đất.

Sở Cố Hoài vội vàng đứng lên, mới vừa đứng lên liền lao đảo. Sau đó ngã ngã xuống đất, quý đã lâu nên đầu gối đã muốn sưng đỏ, một trận đau đớn theo đầu gối truyền đến, Sở Cố Hoài nén đau vịn bàn trà đứng lên, đi được một bước rồi lại ngã xuống, cuối cùng nàng đành lết đến bên cạnh Tiễn Tiểu Hảo, đưa tay ôm lấy Tiễn Tiểu Hảo từ trong tay Tiểu Trương, đau lòng sờ sờ tay sưng đỏ của nàng sưng đỏ, cuối cùng đem mặt mình chôn ở ngực Tiễn Tiểu Hảo, bà vai vừa kéo vừa kéo .

Sở mẹ mẹ nước mắt rơi càng nhiều hơn, vừa rồi Sở Cố Hoài bị đánh nhiều như vậy cũng chưa khóc, chứng kiến Tiễn Tiểu Hảo ngất xỉu thế nhưng nhìn không được khóc, nàng làm mẹ đương nhiên so với ai khác đều đau lòng, lập tức đối Sở ông nội nổi lên một tia oán giận.

Tiền ba ba Tiền mẹ mẹ chứng kiến Tiền Tiểu Háo té xỉu, thật hít một hơi, vội vàng chạy đến trước mặt hai nàng.

“Bá mẫu.....” Sở Cố Hoài ngẩng đầu lên, ánh mắt hồng hồng, một tiếng bá mẫu này làm cho Tiền mẹ mẹ tâm hoàn toàn mềm mại, không kiềm nén nổi cũng đỏ hốc mắt.

“Bà xã. Chạy nhanh kêu Ngụy thầy thuốc lại đây.” Tiền ba ba đối Tiền mẹ mẹ nói.

“Không cần, trong đại viện Trần thầy thuốc giàu kinh nghiệm lắm, cũng gần. Tôi đi gọi điện thoại, Tiểu Trương, cậu sức khỏe tốt, hỗ trợ đem Tiểu Háo ôm đến trên giường Cố Hoài đi.” Sở ba ba chỉ huy.

“Vâng.”

Tiểu Trương đem Tiền Tiểu Háo ôm đến trên giường, rồi chạy nhanh về đỡ Sở Cố Hoài đang vật lộn để đứng dậy.

“Điêu tôi đến bên cạnh Tiểu Háo được không? Làm phiền anh.” Sở Cố Hoài đối Tiểu Trương nói.

“Được.” Tiểu Trương diu Sở Cố Hoài đến bên giường, Sở Cố Hoài ngồi ở bên giường, nắm tay Tiền Tiểu Háo. Rút khăn giấy giúp Tiền Tiểu Háo lau mồ hôi trên trán.

Rất nhanh, thầy thuốc liền đến đây, giúp Tiền Tiểu Háo đơn giản xử lý qua đi. Xoay người đối Sở Cố Hoài nói những việc cần chú ý.

“Thiếu máu, cơm chiều không ăn hơn nửa chịu đả kích, cho nên hôn mê.”

“Vâng.”

“Vừa rồi tôi đơn giản xử lý một chút, trong chốc lát có thể tỉnh, bắt quá về sau phải chú ý, ăn nhiều thức ăn bổ huyết, cầu kỳ, táo đỏ... vân vân, phải ăn cơm đúng bữa.”

“Vâng.”

“Ừm, coi như không có việc gì nghiêm trọng, bắt quá Cố Hoài a, sắc mặt cháu không tốt lắm, bác giúp cháu nhìn xem đi?” Trần thầy thuốc từ nhỏ nhìn Cố Hoài lớn lên, lúc này thấy nàng sắc mặt tái nhợt, cũng có chút lo lắng.

“Cháu không sao.” Sở Cố Hoài đối Trần thầy thuốc cười cười.

“Mặc kệ nó.” Sở ông nội ra tiếng đối Trần thầy thuốc nói.

“Quân trưởng..... Đây.....”

“Tiểu Trần a, hôm nay phiền toái cậu, cậu về trước đi, không có việc gì là tốt rồi.” Sở ông nội đối Trần thầy thuốc nói.

“Ài, vậy có việc gì nhớ gọi điện thoại cho tôi.” Trần thầy thuốc gật gật đầu, cầm cái hòm thuốc đi rồi.

Sở mẹ mẹ mở cửa phòng, trong phòng chỉ còn lại Sở Cố Hoài và Tiền Tiểu Háo, năm trường bồi trở lại phòng khách sô pha ngồi xuống, bắt đầu thương lượng.

Trong phòng, Sở Cố Hoài nghe Trần thầy thuốc cho Tiền Tiểu Háo uống nước, uống vài hớp Tiền Tiểu Háo liền tỉnh, mày nhanh chóng cau lại.

“Tiểu Háo, Tiểu Háo, thế nào? Có đau đầu không em?” Sở Cố Hoài dẹp cái chén, đem nàng nâng dậy nhưng không cẩn thận đụng đến miệng vết thương của mình, đau đến” Tê” Một tiếng.

“Chị rất bại hoại bại hoại bại hoại!!” Tiền Tiểu Háo mới vừa tỉnh lại liền khóc hướng Sở Cố Hoài rống to, nhìn thấy Sở Cố Hoài tươi cười sau, lại vẫn là nhìn không được giang tay ôm lấy eo của nàng, đem mặt chôn trong ngực nàng, buồn buồn lên án nàng.

“Tại sao chị lại kêu bọn họ đem em nhốt trong phòng vậy, mấy ngày hôm trước còn nói phải cùng nhau vượt qua, giờ chị làm vậy là sao chứ.”

“Đúng a, nhưng mà chị đã đáp ứng Đại ca em sẽ không để em chịu tổn thương.” Sở Cố Hoài sờ sờ đầu Tiền Tiểu Háo, ôn nhu nói.

“Hừ, về sau không được như vậy nữa.” Tiền Tiểu Háo ở trong ngực Sở Cố Hoài cọ cọ.

“Ừm, rồi, rồi, em nói thế nào thì mình làm thế ấy.” Sở Cố Hoài đem Tiền Tiểu Háo từ trong ngực mình tách ra, hôn hôn cái trán của nàng.

“Thực ngốc, đem tay của mình đập đến sưng thế này, đã vậy còn hôn mê bất tỉnh nữa chứ.”

“Chị cũng vậy, đưa ngốc, quỳ gối ở đó cho bị đánh, chị không biết em đau khổ thế nào đâu.”

“Không đau.”

“Không đau cái con khi, đưa em coi coi.” Tiễn Tiểu Háo chu chu miệng, đem Sở Cố Hoài dịu lại đây, vén lên áo nàng. Nhìn thấy những vết thương lớn nhỏ chồng chéo lên nhau sau lưng Sở Cố Hoài, Tiễn Tiểu Háo thật hít một hơi, trong lòng thu thành một đoàn.

“Nhìn đáng sợ vậy thôi, không đau.” Sở Cố Hoài ra tiếng an ủi.

“Gạt người!”

“Thật mà, mới trước đây cũng thường xuyên bị đánh, không đau.”

“Em không tin chị đâu!”

“Ài.” Sở Cố Hoài thở dài, sau đó liền cười.

“Chị cười cái gì.” Tiễn Tiểu Háo vênh miệng hỏi.

“Đột nhiên cảm thấy mình rất hạnh phúc.” Sở Cố Hoài nhẹ nhàng chạm chạm môi Tiễn Tiểu Háo.

“Hạnh phúc? Chị bị đánh đến ngơ luôn rồi.” Tiễn Tiểu Háo bộ dạng uể oải tựa vào vai Sở Cố Hoài.

“Không, bị đánh cũng không xi nhê gì cả, có em cùng chị.”

“Chị muốn em cùng chị! Chứ không phải là đem em nhốt trong phòng sao.” Tiễn Tiểu Háo còn nhớ kỹ” Tội Ác” vừa rồi của Sở Cố Hoài

“Còn nhớ hả? Quý hẹp hòi.”

“Chị mới là quý hẹp hòi, cả nhà chị đều là quý hẹp hòi, ông nội thật là xấu.” Tiễn Tiểu Háo bắt mẫn nói.

“Hừm? Ông xấu đến vậy sao?” Cửa mở ra, Sở ông nội vẻ mặt nghiêm túc ngoài cửa đứng cùng bốn cha mẹ vẻ mặt hắc tuyến.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Đợi Vàng Mây Rẽ Thấy Trăng Thanh

41. Đợi Vàng Mây Rẽ Thấy Trăng Thanh...

“Ông, ông nội.....” Tiễn Tiểu Háo ngăn người kêu một tiếng.

“Hừ.” Sở ông nội đứng bất động.

“Ông nội

~” Tiễn Tiểu Háo kéo dài âm mềm nhũn lại gọi một tiếng, Sở ông nội quả nhiên mềm lòng, giận trừng mắt nhìn Tiễn Tiểu Háo liếc mắt một cái, xoay người ra phòng.

“Ăn cơm.” Sở ông nội vừa đi vừa phân phó.

“Ài, mẹ đi dọn bát đĩa.” Sở mẹ mẹ cười mị mị lôi kéo Tiễn mẹ mẹ đi ra phòng.

“Nha đầu, uống nhiều nước chút.” Tiễn ba ba vẫn là lo lắng nữ nhân, đi đến đầu giường cầm lấy nước đưa Tiễn Tiểu Háo.

“Dạ.” Tiễn Tiểu Háo tiếp nhận nước, ừng ực một ngụm liền uống xong rồi.

“Đừng uống gấp như vậy.” Sở Cố Hoài nhíu mày, rút tờ khăn giấy giúp nàng lau mấy giọt nước còn vurun lại.

“Ừm ừm.”

“Ba ra ngoài trước, một hồi hâm xong đồ ăn ba sẽ gọi tụi con.” Tiễn ba ba ra cửa phòng, đi phòng khách tìm Sở ba ba ôn chuyện.

Quá 15 phút, Sở mẹ mẹ liền gọi hai tên thương tàn trong phòng đi ra ngoài ăn cơm. Nghỉ ngơi lâu như vậy Tiễn Tiểu Háo khôi phục thể lực, vẫn là dịu Sở Cố Hoài một thân thương tích đi đến bàn cơm, đợi nàng ngồi xuống sau đó mới kéo ra ghế dựa bên cạnh ngồi xuống. Đồ ăn trên bàn là ở vài giờ trước mình đã làm xong, hâm lại một lần vẫn còn rất thơm.

Tất cả mọi người cùng nhau đợi Sở ông nội đựng đĩa đầu tiên, nhà hai người giáo dục kỳ thật là rất giống, dù sao cũng từ một cái quân doanh đi ra, Sở ông nội cực tuân thủ quy củ lễ phép, thường xuyên giáo dục binh lính của mình hoặc là con cháu về lễ nghi bàn ăn, bởi vậy cùng Sở ông nội cùng nhau ăn cơm quy củ là rất nhiều. Không thể rung chân, không thể đem chiếc đĩa cắm ở trên mặt cơm, không thể chọn tới chọn lui trên đĩa, không thể thích ăn món gì liền gấp, không thể gấp đồ ăn ở xa mình, phải bung bát lên ăn, ăn cơm không thể phát ra thanh âm “Sột sột”.....

“Ăn đi.” Sở ông nội nói.

“Dạ.”

Tiền Tiểu Háo nhìn nhìn bát cầu ngôn tiểu* yên lặng ăn cơm các trường bối, nhãn nhĩ ý muốn gấp đồ ăn cho Sở Cố Hoài. Cúi đầu hướng miệng ăn cơm, thỉnh thoảng giương mắt nhìn ba mẹ.

Sở Cố Hoài trong lòng không phải tư vị, gấp miếng bong bóng cá lặng lẽ đặt ở bát Tiền Tiểu Háo, dùng chân nhẹ nhàng đập đuôi của nàng.

Tiền Tiểu Háo ngẩng đầu nhìn Sở Cố Hoài, ngoan ngoãn đem bong bóng cá ăn sạch, sau đó lại gấp một đĩa rau cải, còn chưa ăn vào miệng, Tiền Tiểu Háo cảm nhận được trên đùi không ngừng truyền đến nhiệt cảm, biết mình đã khiến cho người nào đó không hài lòng, Tiền Tiểu Háo miệng ngậm một đồng đồ ăn ủy khuất nhìn Sở Cố Hoài.

“Được rồi, ăn có bữa cơm mà cũng liếc mắt đưa tình.” Sở ông nội thần nhiên mở miệng.

“Không phải mà..... Ông nội oan uổng cháu.....” Tiền Tiểu Háo càng ủy khuất.

“Em ăn nhiều thịt chút đi nè, đều bỏ huyết.” Sở Cố Hoài rốt cục nhìn không được liền nói ra, cau mày gấp thịt cho nàng, một cái chân gà, hai cái chân gà, một tảng thịt bò, hai miếng.....

Tiền Tiểu Háo trong lòng âm thầm trách mắng, khi đồ ăn sắp tràn ra bát, Tiền Tiểu Háo kêu “Cư”.

“Giả bộ không được.” Tiền Tiểu Háo nhỏ giọng nói.

“Ừm.” Sở Cố Hoài đem miếng cá đang gấp dở bỏ lại vào bát mình, xem cũng chưa xem Tiền Tiểu Háo liếc mắt một cái, bắt đầu ăn.

Tiền Tiểu Háo ủy khuất chu chu miệng, dẫn đến Sở mẹ mẹ ngồi đối diện nàng không cẩn thận” Phốc” Bật cười.

“Khụ khụ.” Sở ông nội ho khan, liếc mắt con dâu mình một cái.

“Tiền nha đầu, đồ ăn này đều là cháu làm a.....” Sở mẹ mẹ giả bộ không thấy Sở ông nội, cười hỏi.

“Dạ, buổi chiều chị Cố Hoài nói muốn ăn cá, cho nên cháu liền mua thịt nhiều.” Tiền Tiểu Háo trả lời.

“Chắc chắn, hiền quá, Cố Hoài nhà bác không biết nó có làm được vậy không nữa.”

“Hiện tại làm được.” Sở Cố Hoài thần nhiên xen vào.

“Không sao đâu ạ, nàng sẽ rửa bát, cháu không thích rửa bát.” Tiền Tiểu Háo cười hì hì nói.

“Ai, không tệ. Đúng không, ba.”

“Ừ.” Sở ông nội không được tự nhiên ừ một tiếng, Sở Cố Hoài ngẩng đầu nhìn thoáng qua Sở ông nội, lại cúi đầu tiếp tục ăn cơm, Tiền Tiểu Háo trừng lớn đôi mắt, ngậy ngốc nhìn chằm chằm Sở ông nội.

“Nhìn cái gì?” Sở ông nội hỏi Tiền Tiểu Háo.

“Ông nội..... Ông vừa rồi.....”

“Ăn cơm, có chuyện gì ăn xong nói sau.”

“Ác.”

Tiền Tiểu Háo ngoan ngoãn bắt đầu giải một đồng thịt trong bát, nàng dùng sức đi xuống bối cơm, nhưng mà vô luận nàng bối cỡ nào đều nhìn không thấy cơm, nàng buồn bực, đáng thương ba ba nhìn Sở Cố Hoài, Sở Cố Hoài thu được tín hiệu mãnh liệt từ Tiền Tiểu Háo phát ra, ngẩng đầu xem nàng liếc mắt một cái.

“Cơm không thấy.”

“Ai.....” Sở Cố Hoài thờ dãi, đem Tiền Tiểu Háo bát dôi qua, gấp đồ ăn còn sót vào bát mình, sau đó lại đem nửa bát cơm của mình đổ vào trong bát Tiền Tiểu Háo.

“Yay.”

“Hihi.” Tiễn Tiểu Háo cười hi hi lấy lại bát của mình, lắc lư lắc lư bắt đầu gặm chân gà, sở ông nội nhìn Tiễn Tiểu Háo liếc mắt một cái, không nói cái gì. Thật vất vả ăn no cơm, Tiễn Tiểu Háo đứng lên định đi rửa bát.

“Đề chị rửa cho, em ngồi thêm một lát đi.” Sở Cố Hoài đối Tiễn Tiểu Háo nói.

“Chị đứng lâu không tiện mà, nói sau, một thân bị thương, khẳng định đau lắm.” Tiễn Tiểu Háo không cho.

“Lại đây, lát nữa rửa bát sau, chúng ta có chuyện nói với hai đứa.” Sở ông nội đối Tiễn Tiểu Háo ngoắc ngoắc.

5 trường bối ngồi trên sofa, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài đứng trước mặt bọn hắn, rất có cảm giác tam đường hội thảo* a.

“Ông hỏi lại một lần nữa, hai đứa nghiêm túc chứ?” Sở ông nội nhíu mày hỏi.

“Dạ.” Sở Cố Hoài lên tiếng, Tiễn Tiểu Háo nắm tay Sở Cố Hoài, cũng gật gật đầu.

“Cố Hoài, cháu là đứa nhỏ tốt, bác cùng ba ba nàng đều biết.” Tiễn mẹ mẹ mỉm cười nói.

“Mẹ, chị Cố Hoài rất yêu con, mọi người không cần lo lắng.” Tiễn Tiểu Háo nghiêm túc nói.

“Về khoảng này chúng ta thật không lo lắng nhưng Đại ca cùng Nhị ca con thì khác à.” Tiễn ba ba hóm hỉnh nói, Sở Cố Hoài hé miệng cười, thấy Tiễn Tiểu Háo tâm thần nhận nhận.

“Lão tiền, về sau là thân gia a.” Sở ba ba cười vỗ vỗ vai Tiễn ba ba.

“Đúng a, có chuyện tốt cũng đừng quên chúng ta a.” Tiễn ba ba cũng cười nói.

“Khụ khụ.” Sở ông nội một tiếng khụ làm cho cha mẹ hai bên đều ngoan ngoãn trầm mặc.

“Về sau ít ra ngoài loạn cho tao, đề cho tao phát hiện mày sau lưng Tiễn nha đầu làm bậy, tao rút da của mày.” Sở ông nội hung tợn đối Sở Cố Hoài nói.

“Dạ.”

“Ta chỉ nhận Tiễn nha đầu là cháu dâu.”

“Dạ.”

“Nếu mày dám cùng nữ nhân khác cùng một chỗ thì đừng về nhà nữa.”

“Trừ phi, là nàng chán ghét cháu, bằng không, sao con có thể yêu nữ nhân khác a.” Sở Cố Hoài ôn nhu nói, Tiễn Tiểu Háo nhất thời cảm thấy mặt đầy xuân phong, tâm đều nhanh nhảy ra, tay gắt gao nắm lấy Sở Cố Hoài, nàng vô luận như thế nào cũng không muốn buông tay.

“Nghe chưa hả, nhà của chúng ta cũng giống vậy, chỉ thừa nhận Cố Hoài, da của con coi chừng đó.” Tiễn ba ba đối Tiễn Tiểu Háo nói.

Tiến Tiểu Háo cười khề đối ba ba làm một cái mặt quỷ, quay đầu cười với Sở Cố Hoài.

“Ai, cái này thăm, Đại ca Nhị ca con bên kia nha..... Thấy hai đứa như vậy thì biết làm sao.” Tiễn mẹ mẹ cười nói.

“Đại ca đáp ứng rồi còn phần Nhị ca thôi, không đếm xỉa tới chúng ta.” Tiễn Tiểu Háo cười hi hi nói, toàn thế giới đều nhìn ra hắn Nhị ca thích A Giai, ba mẹ thật sự là không có nhân lực.

Chú thích :

*bất câu ngôn tiếu :không nói cười tùy tiện.

*tam đường hội thảo : đây là phiên tòa thời Trung Quốc cổ đại, nói về các chế độ giám sát. Muốn hiểu thêm về chế độ này các bạn lên google search nhé, ở đây mình chỉ nói vắn tắt.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Gỗ Cũng Bốc Cháy

42. Gỗ* Cũng Bốc Cháy ... (*Gỗ đây đại diện cho TTH)

Gây sức ép cả buổi chiều, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài lúc này mới thương tích đầy mình trở về nhà, mà trường bối hai bên lại còn ngốc ở Sở gia ôn chuyện, phỏng chừng là muốn suốt đêm. Bởi vì Tiễn Tiểu Háo trong lòng vẫn thấp thỏm về vết thương trên lưng cùng đầu gối Sở Cố Hoài, ăn xong cơm không lâu liền lôi kéo Sở Cố Hoài đi về, nhóm cha mẹ nhìn Tiễn Tiểu Háo gấp gáp như vậy, cũng không khó xử năng, phát phát tay cho các nàng về nhà.

Về đến nhà, Tiễn Tiểu Háo cởi giày liền bắt đầu chạy đến thư phòng lục tung mọi thứ lên.

“Lục lại tìm cái gì? Một hồi phải dọn dẹp nữa.” Sở Cố Hoài đứng ở cạnh cửa, nhìn Tiễn Tiểu Háo tìm tới tìm lui.

“Em tìm cái hòm thuốc, nó ở đâu ấy nhỉ.” Tiễn Tiểu Háo vừa nói vừa tiếp tục tìm.

“Phía trước kia, em để đó chứ còn ai.” Sở Cố Hoài chỉ chỉ bàn học. Mặt trên bày cái hòm thuốc.

“Ác, hóa ra nó ở chỗ này.” Tiễn Tiểu Háo đứng lên, lôi kéo Sở Cố Hoài hướng phòng tắm đi.

“Trước tắm rửa, nhanh lên nhanh lên, tắm xong bôi thuốc, khẳng định đau chết mất.” Tiễn Tiểu Háo lăm bầm niệm niệm.

“Sẽ không đau, đừng khản trương như vậy.” Sở Cố Hoài nói.

“Sao không đau được chứ, nhanh đi tắm đi, may mắn không nứt da, chút nữa em lấy quần áo cho chị.” Tiễn Tiểu Háo đem Sở Cố Hoài đẩy tiến phòng tắm, sau đó mang hòm thuốc đi vào phòng khách ngồi xuống, gọi điện thoại cho thầy thuốc Tiễn gia, hỏi loại vết thương này dùng thuốc gì cùng một ít vấn đề cần lưu ý, treo điện thoại Tiễn Tiểu Háo liền bắt đầu mò mẫm đóng thuốc này.

Sở Cố Hoài tắm rửa xong đi ra, liền nhìn thấy Tiễn Tiểu Háo cau mày, mỗi tay đều cầm một loại thuốc khác nhau, miệng lăm bầm không biết đang nói cái gì.

“Em đang nói gì vậy?”

“A..... Không có gì, em đang suy nghĩ dùng loại thuốc nào tốt hơn, loại này thì mau hết đau nhưng sẽ để lại sẹo, còn loại này không để lại sẹo nhưng là hiệu quả thì không quá rõ ràng.” Tiễn Tiểu Háo rối rắm nói.

“Tùy tiện, mấy vết thương nhỏ này mau lành lắm.” Sở Cố Hoài như vẻ không sao cả nói.

“Chị cứ như thế hoài, chị không biết thương bản thân mình gì hết, hừ, em thật là ngốc nên mới quan chị nhiều như vậy.” Tiễn Tiểu Háo tức giận, buông trong tay thuốc bùi môi về phòng lấy quần áo tắm rửa.

“Ai, Tiểu Háo, chị không có ý đó.....” Sở Cố Hoài đuổi theo Tiễn Tiểu Háo.

“Hừ.”

“Ngoan, chị bôi được nè.”

“Vậy dùng loại nào?” Tiễn Tiểu Háo quay đầu hỏi.

“Dùng hiệu quả nhanh đi.” Sở Cố Hoài nói.

“Sẽ để lại sẹo.” Tiễn Tiểu Háo nháy mắt mấy cái nói.

“Sẽ không, lão gia tử không nặng tay lắm, vẫn chưa nứt da, làm sao có sẹo được.” Sở Cố Hoài rất có kinh nghiệm nói.

“Được rồi, vậy dùng cái đó.” Tiễn Tiểu Háo lôi kéo Sở Cố Hoài ngồi trên sô pha, cầm lấy thuốc mỡ.

“Quần áo, quần áo, em vén lên nha.” Tiễn Tiểu Háo không hiểu sao có chút hưng phấn, ánh mắt đều nhanh cười.

“Sao tự nhiên em hưng phấn quá vậy?” Sở Cố Hoài thanh âm mang cười, bỗng nhiên cảm thấy Tiễn Tiểu Háo đơn thuần đặc biệt đáng yêu.

“Ách..... Thực hưng phấn sao?” Tiễn Tiểu Háo lạng lẽ vén áo Sở Cố Hoài.

“Ồ.”

“Không có a, em liền, bôi thuốc thôi.....” Tiễn Tiểu Háo giả trang nghiêm túc nói, trong tay động tác cũng không dừng lại, chậm rãi đem quần áo vén lên.

“Em vén nhanh lên được không, thế này ngứa quá.” Sở Cố Hoài cảm thấy mặt mình bắt đầu nóng lên, chẳng qua là bôi thuốc thôi, sao nàng lại biến thành như vậy.....

“A.” Tiễn Tiểu Háo quyết đoán đem quần áo vén lên hết.

“Oa.....”

“Khụ khụ.....” Sở Cố Hoài mặt hoàn toàn đỏ.

“Cởi ra luôn được không, bằng không thuốc mỡ sẽ dính trên quần áo.” Tiễn Tiểu Háo thật cẩn thận hỏi.

“Ừm” Sở Cố Hoài đem quần áo cởi, lộ ra làn roi hằn trên lưng trắng như tuyết, Tiễn Tiểu Háo xem ngây người, trong lúc nhất thời quên mình đang làm cái gì, chỉ là ngơ ngác nhìn, Sở Cố Hoài thật lâu không có nghe đến động tĩnh, xoay người lại.

“Em làm gì mà.....”

“A.....” Tiễn Tiểu Háo trừng lớn đôi mắt.

Sở Cố Hoài theo tầm mắt Tiễn Tiểu Háo xem xuống dưới, vội vàng xoay người sang chỗ khác, giận mắng:“Sắc lang.”

“Cố, Cố Hoài..... Đẹp quá.” Tiễn Tiểu Háo ngốc hồ hồ nói.

“Đi chết đi, thuốc có bôi hay không hả.” Sở Cố Hoài liếc cái xem thường, ngồi trên sô pha gối đầu che khuất ngực mình.

“Bôi.....” Tiễn Tiểu Háo lớn tiếng nói, sau đó lấy thuốc mỡ, thật cẩn thận gạt bỏ một chút, hướng chỗ vết thương chậm rãi nhẹ nhàng bôi, Sở Cố Hoài cảm nhận được phía sau lưng lạnh lạnh, Tiễn Tiểu Háo ấm áp tay tình cờ đụng vào lưng, Sở Cố Hoài không tự giác run rẩy.

“Tốt lắm” Tiễn Tiểu Háo rút tờ khăn giấy, lau tay.

“Ừm. Chị về phòng trước.....” Sở Cố Hoài đứng lên, vội vàng hướng phòng đi đến.

“Đề cử cho em”

“Đêm nay em ngủ khách phòng.”

“Vì cái gì nha, vì cái gì vì cái gì vì cái gì.” Tiễn Tiểu Háo không muốn.

“Không có vì cái gì.”

“Nhưng mà.....”

“Không có nhưng mà gì hết.”

“Đừng vậy mà.....” Tiễn Tiểu Háo rõ ràng gio trò, chạy lên giữ chặt tay Sở Cố Hoài không chịu thả.

“Không được.” Sở Cố Hoài vẫn kiên trì như trước.

“Thế chị nói cho em biết vì cái gì đi.” Tiễn Tiểu Háo lắc lắc tay Sở Cố Hoài.

“Chị, đêm nay chị không thể mặc quần áo ngủ.” Sở Cố Hoài nói chuyện có hơi cà lăm.

“Em biết a, vì bôi thuốc rồi.” Tiễn Tiểu Háo gật gật đầu tỏ vẻ hiểu biết.

“Cho nên không thể ngủ chung.”

“Gi.....”

“Ai.....” Sở Cố Hoài hít một hơi, xoay người lại, chỉ nhìn thấy Tiễn Tiểu Háo xảo tiểu thiên hề* nhìn mình, thanh âm vô tội nhưng xem biểu tình đã biết tông nàng muốn làm gì rồi.

Sở Cố Hoài nhất thời vạn bản bất đắc dĩ, sao mình lại giống như một Tiểu cô nương không rành thế sự thế này. Hơi hơi cúi người xuống, Sở Cố Hoài ở Tiễn Tiểu Háo trên trán hôn một chút, vừa định đứng dậy, lại bị Tiễn Tiểu Háo bắt lấy. Nàng cư nhiên từ bị động trở thành chủ động! Khi Sở Cố Hoài bị hôn một cách mãnh liệt như vậy, trong đầu óc chỉ còn lại những lời này.

Hôm nay hôn so với mọi khi kịch liệt hơn rất nhiều, Sở Cố Hoài thậm chí nếm được hương vị máu, không biết là miệng ai bị nhưng hai người cũng không muốn dừng lại, hôm nay thật sự là thống khổ cùng hạnh phúc vô hạn mở rộng một ngày, Tiễn Tiểu Háo cùng Sở Cố Hoài trải qua hôm nay, càng thêm khẳng định các nàng quyết tâm nắm thật chặt tay đối phương.

Đêm nay, các nàng tựa hồ đều có chút” Không nén nổi tình cảm“.

Tiền Tiểu Háo say sưa ôm Sở Cố Hoài eo nhỏ, găt gao dán Sở Cố Hoài, cảm thụ nàng mềm mại phía trước, rất muốn cả người động lại trên người nàng mãi không rời xa

Hai người hôn thật sâu, nghiêng ngả lão đảo ngã sắp xuống trên sô pha, Tiền Tiểu Háo đè nặng Sở Cố Hoài, hai người thờ hồn hên.

“Cố, Cố Hoài.....” Tiền Tiểu Háo dùng đôi mắt to long lanh nhìn Sở Cố Hoài.

“Không được.” Sở Cố Hoài nhú mày, chống sô pha đứng lên, Tiền Tiểu Háo ngồi trên đùi nàng, mặt còn chôn ở trước ngực nàng.

“Chị Cố Hoài

~” Tiền Tiểu Háo tiếp tục làm nũng.

“Ngoan, đi tắm rửa.” Sở Cố Hoài sờ sờ đầu Tiền Tiểu Háo.

“Được rồi.” Tiền Tiểu Háo thỏa hiệp, chu chu miệng chỉ chỉ mặt mình.

“Moa.” Sở Cố Hoài hiểu ý, ở trên mặt nàng hôn một cái.

“Có thể đi rồi.” Sở Cố Hoài cười nhẹ nhàng nhéo nhéo Tiền Tiểu Háo thịt thịt mặt.

“Ngô.” Tiền Tiểu Háo nhéo nửu thân mình, lưu luyến không rời từ trên đùi Sở Cố Hoài xuống dưới, hướng nàng làm cái mặt quỷ, nhảy chân sáo tiến phòng tắm

Chú thích :

*xảo tiểu thiên hê : ý nói khéo cười tươi đẹp làm sao.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Vật Hy Sinh Lại Xuất Hiện

43. Vật Hy Sinh Lại Xuất Hiện.....

“Lalalala

~” Tiền Tiểu Háo ở sau nhà bếp quán trà đùa nghịch hộp com, thỉnh thoảng ca vãn vơ.

“Lão bản, cậu làm sao vậy?” Tiểu Vi tò mò hỏi.

“Cậu đoán thử coi.” Tiền Tiểu Háo mặt đầy xuân phong từ lò nướng lấy ra món điểm tâm ngọt mới vừa làm xong.

“Khẳng định có liên quan tới Sở luật sư.” Tiểu Vi vẻ mặt” Tui đã biết rồi” biểu tình.

“Thông minh. Rồi sau đó?”

“Ừm..... Đoán không ra.” Tiểu Vi lắc lắc đầu.

“Ngày hôm qua nàng đáp ứng cuối tuần này mang mình đi ra ngoài chơi á, quán trà phiền cậu giúp mình trông coi vài ngày nha.” Tiền Tiểu Háo vui vẻ nói.

“Kia không thành vấn đề..... Tặng tiền thưởng.....” Tiểu Vi nhân cơ hội vợ vắng nhà.

“Muốn chết lắm rồi mới dám đòi tiền.” Tiền Tiểu Háo đem ít com cuối cùng mức vào hộp, tiêu sái nói.

“Hừ, keo kiệt.” Tiểu Vi liếc Tiền Tiểu Háo một cái.

“Vậy cậu ngoan ngoãn ở lại, mình đi đưa com cho chị Cố Hoài.” Tiền Tiểu Háo vỗ vỗ bả vai Tiểu Vi, đem 4 hộp com trên bàn cất vào túi, ra khỏi nhà bếp.

Từ cuối tuần trước Sở ông nội nhận nàng tới nay, Tiễn Tiểu Háo cảm thấy mình như rơi vào hũ mật, không còn lo lắng buồn phiền, hận không thể mỗi ngày đều cùng Sở Cố Hoài dính một chỗ, ngày hôm qua Cố Hoài ôm oản nói mỗi ngày giữa trưa ăn đồ ăn ở ngoài rất nóng, hôm nay nàng liền thừa dịp vắng khách liền làm một đồng thức ăn ngon tính toán mang đến sự vụ sở.

Quân Thành luật sư sự vụ sở

“A, đây chẳng phải là Háo Từ sao!” Đinh Hiểu đầu tiên phát hiện Tiễn Tiểu Háo, vui mừng đứng lên.

“Háo Từ? Ai, đúng rồi, Háo Từ, đã lâu không thấy.....” An An cũng đứng lên chào hỏi Tiễn Tiểu Háo.

“Chào mọi người.” Tiễn Tiểu Háo cười hi hi cùng nhóm luật sư chào hỏi.

“Tìm Cố Hoài?” Tề Tiểu Mi nhún mày hỏi.

“Vâng. Nàng nói đồ ăn ở ngoài không ngon, em liền làm riêng mang đến cho nàng.” Tiễn Tiểu Háo đem trong tay gói to nhấc lên quơ quơ.

“Chắc chắn, thực hiện lành, nhìn lại con nhóc nhà chị nấu ăn.” Tề Tiểu Mi bùi ngùi nói.

“Khụ..... Nàng không gây phiền phức cho chị là may lắm rồi.” Tiễn Tiểu Háo đồng tình nói.

“Không công bằng nha, Háo Từ.....” Đinh Hiểu trêu chọc.

“Ai, em cũng mang điểm tâm ọi người.” Tiễn Tiểu Háo lấy ra một hộp đặt ở trên bàn, cười mị mị nói.

“Hoan hô, Háo Từ em thật tốt quá!”

“Háo Từ phải thường xuyên đến a.....”

Mọi người hoan hô một tiếng, nhanh như chớp chạy lại mở ra com hộp thưởng thức điểm tâm.

“Vậy mọi người ăn trước, em đi tìm chị Cố Hoài.”

“Đi thôi đi thôi, không biết kiếp trước Boss đã tích bao nhiêu đức nữa.” Đinh Hiểu vừa ăn vừa nói.

“Đúng đúng, sau này tui khẳng định sẽ tìm một người chồng biết nấu com.” An An thật thà nói.

“Hihi.” Tiễn Tiểu Háo ngượng ngừng cười cười, mang hộp com đi đến văn phòng Sở Cố Hoài.

Tuần trước Sở Cố Hoài không biết ăn trúng cái gì đem mình lôi đến sự vụ sở, ở tất cả luật sư, trợ lý, bí thư, thậm chí thím tạp vụ trước mặt tuyên bố các nàng quan hệ, nói mất hứng là giả, từ đó Tiễn Tiểu Háo có thể thấy được vị trí mình trong lòng Sở Cố Hoài, nàng đang cố gắng hoàn thiện mình để có thể dần dần dung nhập vào thế giới của nàng, tạo ra cảm giác an toàn cho bản thân.

“Đồng đồng.....”

“Mời vào.” Trong văn phòng truyền đến thanh âm nghiêm túc của Sở Cố Hoài, Tiễn Tiểu Háo thè lưỡi, khi nàng nghiêm túc thật sự rất hấp dẫn.

“Tiểu Háo?” Sở Cố Hoài nhìn thấy Tiễn Tiểu Háo, cười hi hi đi vào văn phòng có chút ngạc nhiên.

“Hơn giữa trưa còn liều mạng như vậy, ăn com không?” Tiễn Tiểu Háo cố ý làm mặt nghiêm túc.

“Ách..... Hình như quên rồi.....” Sở Cố Hoài có cảm giác như được bao dưỡng.

“Hừ, biết lắm mà.” Tiễn Tiểu Háo đem gói to đặt trên bàn công tác.

“Đây là cái gì?” Sở Cố Hoài thò tay mở ra gói to.

“Com trưa!” Sở Cố Hoài ánh mắt liền sáng, vội vàng đem com hộp lấy ra.

“Em làm?”

“Vô nghĩa, nhân lúc còn nóng mau ăn đi.” Tiễn Tiểu Háo ngồi ở một bên sofa.

“Ừm, chị đem lại bàn trà ăn, em ăn gì chưa?” Sở Cố Hoài bung com hộp tới bên người Tiễn Tiểu Háo ngồi xuống, đem com hộp đặt ở trên bàn trà.

“Không.”

“Ừm, vậy mình ăn chung đi. Thơm quá.....” Sở Cố Hoài mở nắp com hộp, nhất thời hương khí lan ra cả văn phòng.

“Tất nhiên rồi, tất cả đều là món chị thích .Chị Cố Hoài..... Em muốn ăn quả điều.” Tiễn Tiểu Háo chỉ chỉ quả điều trong com hộp.

Sau đó há miệng.

Sờ Cố Hoài hé miệng cười cười, gấp một quả điều nhét vào miệng Tiễn Tiểu Háo.

Một chút com trưa ngay tại văn phòng, chị một muỗng em một muỗng cũng ăn xong, Tiễn Tiểu Háo vừa lòng vỗ vỗ bụng, dựa vào sô pha không chịu đứng lên.

“Có muốn vào phòng nghỉ của chị nằm một lát không?” Sờ Cố Hoài chỉ chỉ phòng phía sau.

“Không cần.” Tiễn Tiểu Háo nằm trên đùi Sờ Cố Hoài, lác lác đầu.

“Vậy em muốn về quán trà?” Sờ Cố Hoài suy đoán.

“Mới không phải. Hôm nay buổi chiều em ở lại trong này chờ chị tan ca được không.” Tiễn Tiểu Háo nhu thuận hỏi.

“Được mà, nhưng em sẽ không chán chứ.....” Sờ Cố Hoài ôn nhu hỏi.

“Sẽ không a, có chị ở đây em sẽ không thấy chán.” Tiễn Tiểu Háo nghịch tay Sờ Cố Hoài, sau đó đứng lên hôn môi Sờ Cố Hoài một chút.

“Ai, vậy em ngoan ngoãn ở đây nha, chị đi làm việc, thấy chán thì chơi vi tính hoặc là ra ngoài tìm Tề Tiểu Mi nói chuyện phiếm.” Sờ Cố Hoài nói với Tiễn Tiểu Háo.

“OK.” Tiễn Tiểu Háo cười hi hi đáp ứng.

Quả nhiên, Tiễn Tiểu Háo chỉ là ôm ôm gối ngồi trên sô pha xem Sờ Cố Hoài làm việc, lúc vừa mới bắt đầu đôi thì mắt mở rất to , chờ quá hai tiếng đồng hồ, Sờ Cố Hoài xem qua rất nhiều tài liệu và án kiện bỗng nâng lên đầu, liền nhìn thấy Tiễn Tiểu Háo ở sô pha ôm ôm gối lại ngủ đến bất tỉnh nhân sự.

Sờ Cố Hoài bất đắc dĩ cười lác lác đầu, tay chân nhẹ nhàng đi vào phòng lấy ra tấm chăn, nhẹ nhàng đắp lên người nàng, cười cười hôn môi nàng.

“Đồng đồng đồng.” Một trận tiếng đập cửa truyền đến, Sờ Cố Hoài cúi đầu xem Tiễn Tiểu Háo, thấy nàng dụi dụi mắt, quả thật là bị đánh thức.

“Không có việc gì đâu, em ngủ tiếp đi.” Sờ Cố Hoài ôn nhu đối Tiễn Tiểu Háo nói.

“Ừ.” Tiễn Tiểu Háo ừ một tiếng, ôm chặt gối ôm, mở nửa con mắt.

“Tiến vào đi.” Sờ Cố Hoài đứng lên nói.

Vào là Tề Tiểu Mi, nàng liếc mắt qua sô pha Tiễn Tiểu Háo, hé miệng cười cười, sau đó mặt nghiêm nghị, chuyển hướng Sờ Cố Hoài.

“Lão Đại, đây là tư liệu của luật sư mới, cậu xem xem.”

“Tốt, chừng nào đến?”

“Một giờ sau.”

“Ừm, mình biết. Còn có chuyện gì không?”

“Không.”

“Ác, vậy cậu ra ngoài trước đi.”

“Ừm.” Tề Tiểu Mi đi ra văn phòng, thuận tiện đóng cửa.

Sau khi Tề Tiểu Mi rời khỏi, Sờ Cố Hoài cảm trong tay văn kiện ngồi xuống, bắt đầu xem tân cấp dưới tư liệu.

Thôi Hi Lâm, tốt nghiệp đại học hai năm, ăn..... Vẫn là học muội của mình. Sờ Cố Hoài lật qua trang khác, nhìn nhìn ảnh chụp. Bộ dạng rất được, mặt trái xoan, mắt to, thực gây.

Sờ Cố Hoài giương mắt nhìn nhìn Tiễn Tiểu Háo có chút thịch thịch mặt, giờ lên khóa miệng cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Phim Hài Cũng Có Thể Khóc

44. Phim Hài Cũng Có Thể Khóc ...

“Ngô.....Chị Cố Hoài.....” Hơn một giờ sau, Tiền Tiểu Háo mới từ sofa ngồi dậy, tay trái ôm ôm gối không buông, tay phải dụi dụi mắt.

“Tình ngủ? Lưng có nhức hay không?” Sở Cố Hoài quan tâm hỏi.

“Có a.”

“Kêu em vào phòng nghỉ em không chịu đi.....” Sở Cố Hoài nhắc lại chuyện cũ rồi đi hướng Tiền Tiểu Háo, giúp nàng xoa bóp lưng.

“Nhột, nhột.....” Tiền Tiểu Háo liền trốn tay Sở Cố Hoài, “Ha ha” cười.

“Em nhận thua em nhận thua, đừng cù em nữa, hết giờ làm chưa a.....” Tiền Tiểu Háo bắt lấy tay Sở Cố Hoài không cho nàng đụng đến lưng mình.

“Sắp rồi, lát nữa có người mới đến công ty, chị dặn dò một chút là có thể đi rồi.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Ác.....”

“Ừm, đói không, ăn điểm tâm lót dạ trước ha.” Sở Cố Hoài lấy ra bánh ngọt mà buổi sáng Tiền Tiểu Háo mang đến cho nàng.

“Chị cũng không ăn a, em bỏ công làm cho chị mà.....” Tiền Tiểu Háo trừng lớn ánh mắt nhìn một hộp đầy bánh ngọt.

“Tự dưng hôm nay lại mang bánh ngọt đến, bình thường đều là buổi chiều mới có bánh ngọt trà thơm ăn mà.” Sở Cố Hoài giải thích.

“Này còn không sai biệt lắm.” Tiền Tiểu Háo cầm lấy một cái tiểu bánh ngọt nhét vào miệng.

“Chậm chút, chị lấy nước cho em, muốn uống cái gì? Cà phê, trà sữa, nước trái cây, nước trà.....” Sở Cố Hoài mở ra tủ lạnh nhỏ, hầu như bên trong ẩm phẩm gì cũng có.

“Chắc chắn, nhà tư bản đại gian đại ác, rất xa xỉ.....” Tiền Tiểu Háo lắc đầu nói.

“Sặc, ít mà, muốn uống cái gì?” Sở Cố Hoài bị Tiền Tiểu Háo chọc cười.

“Trà sữa.....” Tiền Tiểu Háo không chút do dự lựa chọn loại nàng yêu nhất.

“Cho em.”

“Cùng nhau ăn thôi.” Tiền Tiểu Háo vỗ vỗ bên người sofa, Sở Cố Hoài cười cười, lấy ra cà phê sau đó ngồi trở về. Tiền Tiểu Háo vừa ăn vừa cười hi hi lăm lăm với Sở Cố Hoài, còn trò chuyện những việc trước đây. Thình thoảng lấy một cái tiểu bánh ngọt đút cho Sở Cố Hoài, đây là tốt đẹp thời gian vào buổi chiều.

“Em nhớ rõ khi đó Tần Tây còn khá nhỏ, em cũng không lớn lắm, hai chúng ta đều thích ăn đùi gà. Mỗi lần mẹ làm đùi gà em và Tần Tây đều tranh đua với nhau.”

“Tranh như thế nào?”

“Xem ai ăn nhanh hơn a, lão ba không cho chúng ta một lần gấp nhiều đồ ăn, phải ăn xong mới có thể gấp tiếp, cho nên khi đó liền ăn rất nhanh, vừa ăn vừa nhìn chăm chăm Tần Tây, hần cũng thế, ha ha..... Ngốc thật.”

“Quả thật không thông minh.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Còn có đâu.....”

“Khẩu khẩu.....” Một trận tiếng đập cửa đánh gãy lời Tiền Tiểu Háo.

“Ài, chắc là đồng nghiệp mới đến đây, chị nhanh mở cửa.” Tiền Tiểu Háo nói.

Sở Cố Hoài gật gù đầu, thái gót cao ra mở cửa, trong lòng bất đắc dĩ nghĩ thử xem Tiền Tiểu Háo rốt cuộc vì cái gì hưng phấn hơn cả nàng.

“Chào ngài, tôi là Thôi Hi Lâm.” Sở Cố Hoài vừa mở cửa, liền bị Thôi Hi Lâm dọa sợ tới mức lui từng bước, đưa nhỏ làm gì mà phải cúi đầu 90 độ a, thẳng đứng dậy Sở Cố Hoài đã nhìn mặt Thôi Hi Lâm đỏ hồng, xem ra là đưa nhỏ đơn thuần hay thẹn thùng, đỏ mặt cùng Tiền Tiểu Háo nhưng thật ra có điểm giống, Sở Cố Hoài nghĩ như vậy, nên không nhịn được hé miệng cười cười.

“Học tỷ, chị thật đẹp.....” Thôi Hi Lâm ngây ngốc nói ra một câu.

“Hử? Em biết tôi là học tỷ của em?” Sở Cố Hoài kỳ quái hỏi.

“Đương nhiên biết! Cả trường học ai chẳng biết đến học tỷ, học tỷ em.....” Thôi Hi Lâm kích động đến độ cả lăm, Tiền Tiểu Hảo ở bên trong nghe được lời Thôi Hi Lâm nói, ngay tức khắc lòng ngưỡng mộ đối Sở Cố Hoài lại cao thêm một tầng, đồng thời nó còn đi cùng với kiêu ngạo, đắc ý tâm lý. Nữ nhân này là của nàng.....

“Đến, vào đây ngồi.” Sở Cố Hoài thấy nàng có chút khần trương, liền làm cho nàng tiến văn phòng trước, Thôi Hi Lâm tiến văn phòng thì nhìn thấy một tiểu cô nương đáng yêu đang ngồi trên sofa

“Học tỷ, vị này là.....”

“Bằng hữu.” Tiền Tiểu Hảo cười mị mị giành nói trước, không đếm xỉa đến Sở Cố Hoài vẻ mặt hắc tuyến.

“Ác, chào cô, tôi là Thôi Hi Lâm, tốt nghiệp M hệ pháp luật học.....” Thôi Hi Lâm ngại ngùng cười, hướng Tiền Tiểu Hảo bắt tay.

“Ài, tôi là Tiền Tiểu Hảo, cô bảo tôi Hảo Tử là được..... Ừm..... Quán trà tiểu lão bản.” Tiền Tiểu Hảo bắt tay với nàng.

“Quán trà của tôi ngay phía trước sự vụ sở ở bên kia phố, có rảnh lại đây giúp vui, giảm giá 80% cho cô.” Tiền Tiểu Hảo cười khê nói.

“OK.”

“Đến, nói chính sự trước đi, Hi Lâm, nơi này là sự vụ sở tôi giới thiệu vắn tắt một chút, còn có một việc cần thích nghi, em chưa thời gian xem một chút, em mới vừa đến, còn chưa thể tự mình tiếp án tử, trước tiên em sẽ đi theo Tề Tiểu Mi một đoạn thời gian, làm trợ lý, nàng kinh nghiệm chừng có thể giúp ít cho em, chờ em quen thuộc sau chị sẽ sắp xếp lại.....” Sở Cố Hoài hướng dẫn.

“Vâng.”

“Tốt, còn lại một ít công tác an bài cụ thể còn phải xem Tiểu Mi tiến độ cùng tiếp án tử, ngày mai tôi sẽ nói với nàng, hôm nay kỳ thật cũng không có chuyện gì khác, tóm lại, hoan nghênh em gia nhập nhóm chúng tôi.” Sở Cố Hoài cười chia tay ra.

“Vâng, em cũng rất cao hứng khi có thể gia nhập Quân Thành.” Thôi Hi Lâm bắt tay Sở Cố Hoài, cười đến vẻ mặt sáng lạn.

Tiền Tiểu Hảo nhất thời sinh ra cảm giác nguy hiểm.....

Chỉnh đốn tốt mọi thứ, Sở Cố Hoài một tay cầm túi xách, một tay lôi kéo Tiền Tiểu Hảo ra ngoài cửa sự vụ sở, hiện tại mới hơn 4 giờ, Sở Cố Hoài quyết định dẫn Tiền Tiểu Hảo đi xem phim, sau đó về Tiền gia ăn cơm.

“Thích xem phim gì?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Không xem phim nhạc kịch.”

“Không xem phim tình cảm.”

“Không xem phim kinh dị.”

“Không xem phim giả tưởng.”

“Không xem.....”

Tiền Tiểu Hảo từng bước từng bước kể ra, Sở Cố Hoài nhin không được liếc cái xem thường.

“Em có thể nói em muốn xem cái gì không.”

“Phim hài!” Tiền Tiểu Hảo kích động nói.

“Vậy xem phim hài đi.....” Sở Cố Hoài mua phiếu, lại bị Tiền Tiểu Hảo kéo đi mua một suất bông ngô lớn cùng hai ly nước ngọt, lúc này mới lôi kéo ngây ngô Tiền Tiểu Hảo đang tàn sát bông ngô trong miệng đi vào rạp.

6:00pm

“Tại sao xem phim hài em cũng có thể khóc?” Sở Cố Hoài thờ dãi hỏi.

“Chị không cảm thấy rất đau lòng sao, bọn họ thật đáng thương.....”

“Đó là thập niên tám mươi a, tất cả mọi người đều như vậy, không có gì phải chua xót.” Nói sau, cái kia rõ ràng là phim hài, tuy nhiên là phim trắng đen u ám, nhưng cũng không đến nỗi phải khóc a.....

“Chị nói nó ở thập niên tám mươi, rất chân thực còn gì.....” Tiền Tiểu Hảo cố gắng tranh luận.

“Như vậy mới có cảm giác ở thời đại đó, đây là màu đen u ám.” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ giải thích.

“Nhưng mà một chút cũng không cười nổi.”

“Rồi, rồi, không cười nổi.” Sở Cố Hoài thỏa hiệp, trên thực tế bộ phim này chỉ dùng thủ pháp khôi hài u ám thể hiện niên đại lao khổ nhân dân quần chúng tình yêu hữu tình hòa tình thân. Nhưng..... Không có biện pháp, vợ yêu nói cái gì chính là cái đó, nàng lấy Tiền Tiểu Hảo chính là không có biện pháp.

“Về nhà~~ về nhà.....” Tiền Tiểu Hảo nhảy chân sáo, đem vừa rồi điện ảnh một cổ sàu nào vút ở sau lưng.

“Đi thôi.”

“Sở ông nội cùng bá phụ bá mẫu cũng đến sao?” Tiền Tiểu Hảo gài dây an toàn xong liền hỏi.

“Ừ, đều đến.”

“Ác, hình như Đại ca Nhị ca cùng Tần Tây cũng trở về.”

“Ừm, nhiều người náo nhiệt.”

“Hihi, chị Cố Hoài, em nói cho chị nghe, hôm nay hằng định A Giai cũng sẽ đến.” Tiền Tiểu Hảo thần bí cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Cái gì! Em bé?...

45. Cái gì! Em bé?...

“Sao em biết.” Sở Cố Hoài buồn cười nhìn thoáng qua Tiền Tiểu Hảo.

“Ách..... Bởi vì buổi sáng Tần Tây gọi điện thoại lại đây.” Tiền Tiểu Hảo mặt không đỏ tâm không thẹn nói.

“Phốc ha ha ha, chị còn tưởng rằng em đoán.” Sở Cố Hoài bị Tiền Tiểu Hảo chọc đến độ ha ha cười to, nàng còn đang nghĩ làm sao Tiền Tiểu Hảo có thể hằng định Chung Giai sẽ đến như vậy, thì ra là đã sớm có người báo tin.

“Hi hi.”

“Đừng ngây ngô cười, lát nữa ly Chung Giai xa một chút.” Sở Cố Hoài nói.

“Ghen hả?” Tiền Tiểu Hảo cười mị mị hỏi, trong lòng có chút ngọt ngào lan tràn, Cố Hoài thực quan tâm thực để ý nàng, tựa như nàng nhìn thấy Cố Hoài tới gần người khác cũng sẽ rất khó chịu y như vậy.

“Chị sợ Nhị ca em thương tâm thôi.” Sở Cố Hoài mỉm cười nói.

“Cái gì nha, em còn tưởng chị lo lắng hần ăn đậu hủ em, không ngờ là chị lo lắng Nhị ca em.” Tiền Tiểu Hảo bĩu môi.

“Bĩu môi suốt cũng không tốt đâu nha.” Thừa dịp đèn đỏ, Sở Cố Hoài quay đầu, đưa tay ngắt ngắt mặt mũm mĩm của nàng.

“Hừ.”

“Đùa em thôi, chị quan tâm Nhị ca em làm gì chứ.” Sở Cố Hoài cười nói, độ kiên cường của Tiền Mặc Nam hơn hẳn các nàng tưởng tượng, người trong lòng thích em gái của mình, hẳn còn không thương tâm đến mức đi nhảy lầu. Nói sau, Chung Giai không phải đối thủ của Tiền Nhị ca, Sở Cố Hoài cảm thấy cũng chỉ có trước mắt ngốc nghếch tiểu nha đầu này mới có thể khiến mình rung động, người khác yêu đương thế nào, cùng nàng Sở Cố Hoài không có quan hệ.

“Cả ngày chọc ghẹo em hoài, bộ vui lắm hả?” Tiền Tiểu Hảo hỏi.

“Ồ, rất có cảm giác thành tựu, mỗi khi em bùng nổ lên đặc biệt giống Mặc Dịch.”

Bình tĩnh, bình tĩnh! Tiền Tiểu Hảo trong lòng mặc niệm, ngăn chặn xúc động bùng nổ.

“Bất quá chị nói thật sự có đạo lý, um, Nhị ca khẳng định thương tâm đến chết, mấy ngày nay cũng chưa gọi điện thoại lại đây, trước kia hận không thể mỗi ngày tìm đến em.” Tiền Tiểu Hảo có chút buồn bực nói.

“Vậy là tốt rồi, mỗi ngày gọi cho em sẽ ảnh hưởng thế giới hai người chúng ta.” Sở Cố Hoài không cho là đúng.

“Nhưng mà.....”

“Ở nhà không cần nói chuyện linh tinh, để cho ba mẹ em nghe được còn không đem Nhị ca em làm thịt.”

“Nhưng mà cả nhà đều biết Nhị ca thích nam nha.....” Tiền Tiểu Hảo nhỏ giọng phản bác.

“Cái gì? Điều biết?” Sở Cố Hoài có chút kinh ngạc quay đầu.

“Đúng vậy, hần trung học đã nói, ngô..... Hần không may mắn như chúng ta, cùng ba mẹ cương đã hơn một năm đầu.

“Đã hơn một năm, cũng khá lâu đó, bá phụ bá mẫu làm sao dễ dàng tha thứ cho hần vậy?” Sở Cố Hoài có chút kinh ngạc, nghĩ tới năm đó nàng nói cho ba mẹ biết khoảng hai ba năm không dám bước chân về nhà.

“Hí hí, Nhị ca em bảo thủ lắm, bất luận muốn làm nam nam quan hệ, lão ba lão mẹ theo dõi hần đã hơn một năm, xem hần không quấy phá nên tha thứ hần.....” Tiền Tiểu Hảo quay đầu đắc ý nói, các nàng lão Tiền gia không có gì đáng khoe ra, chỉ riêng có chuyện tình cảm, đại khái là từ nhỏ chịu ảnh hưởng lớn từ gia đình, sâu trong tiềm thức cảm thấy vợ chồng nên giống ba mẹ một lòng ân ái, bởi vậy bốn đứa nhỏ đều khá tự trọng.

“Ừm, nhưng thật ra bá phụ bá mẫu có tư tưởng rất tiến bộ.”

“Ba mẹ cảm thấy phương diện này so với giới tính không trọng yếu lắm, dù sao nhà của em nhiều người, không sợ không có tiểu hài tử, Hàm Lạc cùng Tần Tây rất nhanh sẽ kết hôn, đến lúc đó em có thể lên chức cô cô.” Tiền Tiểu Hảo vui vẻ nói, nàng thực thích tiểu hài tử, bình thường ở trên đường nhìn thấy tiểu hài tử nhà người khác đáng yêu phần nộn đều đứng lại xem.

“Thực xin lỗi.” Sở Cố Hoài về mặt áy náy nói.

“Hử?” Tiền Tiểu Hảo có chút không rõ ràng lắm tình huống hiện giờ, quay đầu nhìn Sở Cố Hoài.

“Ồ chung với chị, sẽ không thể có tiểu hài tử của riêng mình, em thích trẻ con như vậy.....” Sở Cố Hoài nhú mày, Tiền Tiểu Hảo thích tiểu hài tử đến mức nào nàng biết rất rõ, trong lòng áy náy làm cách nào cũng đều che dấu không được.

“Không có chị, dù nhiều tiểu hài tử cỡ nào em cũng không vui vẻ.” Tiền Tiểu Hảo có chút khó chịu, chị Cố Hoài sao còn chưa chịu hiểu, nàng không cần những thứ này, thật sự không cần, tuy sẽ có tiếc nuối, nhưng nàng không hề hối hận chút nào.

“Chị cũng vậy.....” Sở Cố Hoài ôn nhu nói.

“Được ở cùng một chỗ với em, chị mới có thể vui vẻ.” Sở Cố Hoài bỏ sung đạo.

“Ừm, hí hí.....”

“Đến, đừng ngây ngô cười.....” Sở Cố Hoài tắt động cơ, đi xuống xe, lôi kéo tay mềm mềm của Tiền Tiểu Hảo tiến sân.

“Ba mẹ, chúng con đã về rồi!” Tiền Tiểu Hảo là điển hình cho việc không cần thấy người trước là đã la lên, còn chưa có vào nhà trước mà đã ồn ào ngoài sân.

Tiền mẹ mẹ ở trong phòng nghe được Tiền Tiểu Hảo gọi, vội vàng đến mở cửa.

“Kêu kêu kêu, mỗi lần trở về động tĩnh đều lớn như vậy, không thực nữ chút nào.” Tiền mẹ mẹ vừa mở cửa vừa nhắc nhở.

“Hí hí, thực nữ cho ai xem” Tiền mẹ mẹ ra mở cửa liền nhìn thấy vẻ mặt cười hi hi của con gái cùng lôi kéo nữ nhân Sở Cố Hoài.

“Hai đứa về trễ quá nhé, tất cả mọi người đều đến.”

“Chúng con đi xem phim a.”

Các nàng cởi giày rồi vào nhà, quả nhiên trong phòng tràn đầy người, các trưởng bối ngồi ở sofa uống trà nói chuyện phiếm, Tiền Đại ca cùng vợ chồng Tần Tây không biết đang nói cái gì, Tiền Nhị ca thì cùng Chung Giai ngồi ở một bên trầm mặc. Chung Giai cúi đầu. Nhìn thấy Sở Cố Hoài và Tiền Tiểu Hảo tiến vào, mới hơi hơi nâng lên đầu.

“Chào mọi người

“Tiền Tiểu Hảo tràn trề sinh lực tiếp đón cả nhà.

Sở Cố Hoài thì trầm hơn, kín đáo hướng mọi người gật đầu, xem như chào hỏi.

“Cố Hoài đến rồi à, lại đây lại đây, uống trà.....” Tiễn ba ba nhiệt tình mở miệng.

“A, ba, ba thực thiên vị, sao không gọi con uống.”

“Con đó nha, uống trà y như trâu uống nước vậy, cho con uống chính là phụng phí của trời, Cố Hoài tốt hơn cái gì cũng biết.” Tiễn ba ba thẳng thắn nói.

“Ba, coi chừng cánh tay của ba đó, em con làm sao không tốt.” Tiễn Đại ca kiên quyết đứng cùng một phương với Tiễn Tiểu Háo, nói giúp nàng.

“Đại ca! Cũng là anh tốt nhất.” Tiễn Tiểu Háo vui vẻ hướng Tiễn Đại ca nhào đi lên, động ở hán trên người không chịu đứng lên.

“Coi nó kia, càng lớn càng thích làm nũng.” Tiễn mẹ mẹ buồn cười nhìn Tiễn Tiểu Háo cùng Tiễn Đại ca ồn ào.

“Cố Hoài nha, không thể cứng quá, nó sẽ mau hư hỏng.” Tiễn ba ba tận tình khuyên bảo.

“Hừ, mới không để ý tới mấy người nữa, Đại ca..... Chúng ta nấu cơm đi.” Tiễn Tiểu Háo lôi kéo Tiễn Đại ca vào nhà bếp.

“Em à, em kêu Đại ca make up còn được chứ đi nấu cơm thì thật tàn phá môi trường a, tìm Nhị ca em đi, nấu cơm là nghề của hán.” Tiễn Đại ca khổ hễ hễ cầu xin tha thứ.

“Nhị ca

“Tiễn Tiểu Háo quay đầu kêu một tiếng.

“Ai ai, tới liền.” Tiễn Nhị ca vừa nghe Tiễn Tiểu Háo kêu mình, liền mềm lòng, cúi đầu ở bên tai Chung Giai nói gì đó, lúc này mới đứng dậy đi theo Tiễn Tiểu Háo vào nhà bếp, tiền phòng bếp Tiễn Tiểu Háo liền đưa mắt ra hiệu cho Sở Cố Hoài, Sở Cố Hoài tự nhiên là nghe vợ yêu chỉ thị.

“A. Không có sữa.....” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Uống sữa gì chứ, con thật nhiều chuyện mà.” Tiễn ba ba nói.

“Chỉ muốn uống thôi.” Tiễn Tiểu Háo chu chu miệng.

“Ai nha, nha đâu muốn uống sữa kia, Cố Hoài, con đi mua.” Sở ông nội giúp đỡ Tiễn Tiểu Háo.

“Cháu đi mua cho.” Chung Giai mở đầu.

“Hai người cùng đi, cùng đi.” Tiễn Tiểu Háo phát tay.

“Nhanh đi nha, em muốn uống sữa hiệu Vương Lão Cát.”

“OK.” Chung Giai hướng tới Tiễn Tiểu Háo mỉm cười hạ, trong nụ cười mang theo một chút cưng chiều, Tiễn Tiểu Háo ngốc ngốc, thẳng đến bọn họ rồi đi mới phản ứng lại đây.

Tiến Tiểu Háo đi vào nhà bếp, nhìn thấy tiền Nhị ca chăm chú rửa sườn, có chút ngây người.

“Em thấy em ngu chưa?” Tiễn Nhị ca lấy tay quơ quơ trước mắt Tiễn Tiểu Háo.

“Anh mới ngốc á, Nhị ca, thật không nghĩ tới lúc anh chuyên tâm vào công việc anh thật đẹp trai.” Tiễn Tiểu Háo rất xúc động nói.

“Ài, em tới giờ mới phát hiện hà, Nhị ca em chính là Kim Cương Vương Lão Ngũ, rất nhiều nam nữ đều muốn chui vào trong ngực anh. Chỉ có nha đầu em không cảm kích, thương em em còn chê anh.....” Tiễn Nhị ca ôm oán giận nói.

“Còn có A Giai.”

“A?” Tiễn Nhị ca dừng động tác tẩy rửa.

“Hán cũng không cảm kích đó thôi, Nhị ca, tỏ tình chưa vậy?” Tiễn Tiểu Háo tiếp cận đến cười hi hi hỏi.

“Không, tiểu tử kia cả tâm đều ở trên người em, nào có thời gian để ý đến anh.” Tiễn Nhị ca cười chua xót khiến cho Tiễn Tiểu Háo hoàn toàn đau lòng, sinh ra quyết tâm nhất định phải giúp Nhị ca đem Chung Giai đuổi tới tay.

“Nhị ca, đừng nhụt chí, em xem hán vừa rồi rất tốt với anh.” Tiễn Tiểu Háo vỗ vỗ bả vai Nhị ca.

“Từ từ sẽ đến, anh ngàn vạn lần cầu xin em đừng nói với Quách Mỹ Mỹ, bằng không anh không để yên cho em.” Tiễn Nhị ca cảnh cáo.

“Biết rồi mà, em đâu có ngu, nói cho nàng coi như là kết thúc luôn còn gì.” Tiễn Tiểu Háo tỏ vẻ hiểu được.

“Vậy tốt. Ai..... Hâm mộ ghen tị hận nha.....” Tiền Nhị ca kêu rên.

“Hâm mộ ai?” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Chồng em chứ ai, Sở đại luật sư, ăn sung mặc sướng, việc đơn giản không cần làm. Dáng vẻ không giống như Nhị ca em, còn đang tự mình kiếm tiền dưỡng già.”

“Hí hí, hâm mộ lắm hen.” Tiền Tiểu Háo đắc ý nói.

“Ai, vừa mới bắt đầu còn lo lắng nàng sẽ uy hiếp đến em, dù sao bối cảnh không đơn giản. Hôm nay mới hoàn toàn kiến thức đến bối cảnh của nàng.”

“Cái gì bối cảnh?” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Ông nội nàng, Quân trưởng..... Về phần ba mẹ nàng anh vẫn còn chưa rõ ràng lắm, nhưng mà đoán chừng cũng không bình thường.”

“Chị Cố Hoài cũng rất lợi hại a.....” Tiền Tiểu Háo không quên khen Sở Cố Hoài.

“Rời rồi rồi.” Tiền Nhị ca bám mặt Tiền Tiểu Háo. một chút

“Sao ai cũng nựng mặt em.....”

“Thịt nhiều.”

“Đi chết đi!” Tiền Tiểu Háo đạp tiền Nhị ca một cước, xoay người sang chỗ khác gọt khoai tây.

“Ai, giận rồi hả?” Tiền Nhị ca nhẹ nhàng lắc lắc Tiền Tiểu Háo.

“Không.”

“Ừm, vẫn còn giận dữ, ngoan, cười một cái cho anh xem, anh nói cho em một bí mật.” Tiền Nhị ca ghẹo nói.

“Bí mật gì?” Tiền Tiểu Háo vẫn là ngăn cản không được bà tám lực lượng, quay đầu hỏi.

Tiền Nhị ca chỉ chỉ mặt mình.

“Moa.” Tiền Tiểu Háo không cam lòng không muốn hôn một cái.

“Ha ha, thực ngoan.....”

“Nói mau nói mau.....”

“Vừa rồi nha, tất cả người nhà Sở Cố Hoài vừa tới đây, đã bị ba mẹ kéo đi thư phòng, anh trốn ngoài cửa mới nghe được. Hình như là mấy ngày hôm trước ba mẹ chạy đến phúc lợi viện, chọn em bé cho các em.” Tiền Nhị ca nhỏ giọng nói.

“Cái gì!!!” Tiền Tiểu Háo thét chói tai.

“Hai đứa la hét gì vậy.” Nghe được Tiền Tiểu Háo thét chói tai, Tiền mẹ mẹ ở phòng khách nói.

“Không, không tụi con đang giỡn.” Tiền Nhị ca nói.

“Mấy tuổi rồi hả, nấu có bữa cơm cũng giỡn cho được.” Tiền mẹ mẹ bên ngoài bắt đầu than thở.

Trong phòng bếp, Tiền Tiểu Háo hai mắt đỏ bừng.

“Chọn em bé ra sao rồi!” Tiền Tiểu Háo nghẹn khí hỏi.

“Nhận nuôi một đứa, tiểu cô nhi, cho em cùng với nữ nhân kia nuôi.” Tiền Nhị ca tiếp tục lật rau.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Tình Cảm Của Tiền Nhị Ca

46. Tình Cảm Của Tiền Nhị Ca...

“Nhưng, nhưng là chuyện này..... Nhận nuôi được sao, điều kiện không phù hợp đi.” Tiền Tiểu Háo do dự nói.

“Em sợ cái gì, ba mẹ khẳng định sẽ giúp các em thu phục mà, cho dù ba mẹ không được, ông nội chồng em thế nào cũng được.” Tiền Nhị ca thật sự không hiểu Tiền Tiểu Háo vì cái gì rối rắm như vậy, hẳn thấy quyền thế hai nhà chuẩn bị giấy chứng là chuyện hết sức dễ dàng.

“Phải đi cửa sau.”

“Em từ nhỏ đến lớn chưa đi qua hả?” Tiền Nhị ca liếc Tiền Tiểu Háo một cái, tiếp tục lật rau.

“Em bé, em bé.....” Tiền Tiểu Háo lúc này mới bắt đầu hưng phấn dâng lên, miệng không ngừng lẩm bẩm em bé.

“Em bé như thế nào?” Tiền Tiểu Háo lóe mắt to chờ mong hỏi.

“Ừm, hình như muốn dẫn các em đi chọn a. Các em thích thật.” Tiền Nhị ca có chút hâm mộ.

“Hâm mộ?” Tiền Tiểu Háo cười hỏi.

“Ừ, đứa nhỏ, quá xa xỉ.” Tiền Nhị ca mỉm cười.

“So với hai người các em, anh, Lão Đại và lão Tứ như không phải con ruột của ba mẹ vậy.” Tiền Nhị ca ôm oán giận nói.

“Ai nói nhóm các anh không dễ thương chứ, hi hi, đừng thương tâm quá, nếu anh có thể cùng A Giai sống tốt, cũng có thể nuôi một đứa nhỏ.” Tiền Tiểu Háo an ủi.

“Ừm, cũng đúng, ha ha.”

Tiền Tiểu Háo và Tiền Nhị ca ở trong nhà bếp bận rộn hơn một giờ, Sở Cố Hoài và Chung Giai mới từ bên ngoài trở về, Chung Giai trở về còn chưa tới năm phút, Tiền Nhị ca đã không muốn nán lại.

“Anh đi ra ngoài trước a, còn lại em làm hết đi.” Tiền Nhị ca cời bỏ tạp dề.

“Nè, tại sao anh có thể đối xử với em như vậy, có tình yêu quên em gái hả.” Tiền Tiểu Háo chống nạnh, bày ra bộ dáng đanh đá.

“Em gái ngoan, em để anh ra ngoài đi, cùng lắm thì anh đem tướng công em đổi trở vào.” Tiền Nhị ca van xin.

“Được rồi, đi ra ngoài đi, kêu chị Cố Hoài vào đây.” Tiền Tiểu Háo dặn dò.

“Ok.”

Tiền Nhị ca an toàn ra khỏi nhà bếp, hướng Chung Giai chạy tới, thuận tiện đem Sở Cố Hoài đưa đến nhà bếp.

“Vào rồi?”

“Ừm~, thơm quá.....” Sở Cố Hoài ôm lấy Tiền Tiểu Háo, hít một hơi.

“Em là đồ ăn á.” Tiền Tiểu Háo quay đầu hôn Sở Cố Hoài một cái.

“Đồ ăn.”

“Hừ.”

“Ha ha.....”

“Thế nào, có thu hoạch gì không” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Có a, rất nhiều.....”

“Cái gì cái gì?” Tiền Tiểu Háo lại kích động, ngữ khí thập phần vội vàng.

“Ăn một bụng tức.” Sở Cố Hoài bắt nắn cắn vành tai thịt thịt của Tiền Tiểu Háo.

“Đừng nghịch mà, bên ngoài một đồng người kia.” Tiền Tiểu Háo lấy tay đẩy đẩy Sở Cố Hoài.

“A.....” Sở Cố Hoài buông ra Tiền Tiểu Háo, giúp nàng thái đồ ăn.

“Nói đi, chị cùng A Giai rốt cuộc nói cái gì?”

“Không có gì, tên kia vừa mới bắt đầu còn đối với em tặc tâm bất tử, sau đó hắn tự xem lại bản thân mình so với ta rồi cười cô đơn lạc mịch, cũng không biết hắn suy nghĩ cái gì.” Sở Cố Hoài lơ đãng nói.

“A..... Như vậy a. Vậy Nhị ca làm sao bây giờ.” Tiền Tiểu Háo buồn bực nói.

“Em muốn xen vào chuyện của bọn họ?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Ừm, dù sao em vẫn cảm thấy rất có lỗi với A Giai, Nhị ca lại rất đáng thương.....” Tiền Tiểu Háo lòng háo tâm một khi tràn ra ai cũng không ngăn đón được.

“Chuyện tình cảm mà để người khác xen vào cũng không tốt.” Sở Cố Hoài khuyên nhủ.

“Nhưng mà.....”

“Yên lặng xem biến.” Sở Cố Hoài lơ đãng bốn chữ.

“Ác.” Tiền Tiểu Háo quyết định nghe lời Sở Cố Hoài, ngoan ngoãn cầm một bình Vương Lão Cát Sở Cố Hoài mang vào bắt đầu uống.

“A, đúng rồi, chị Cố Hoài, chị thích tiểu hài tử không?” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Bình thường, không chán ghét.” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ nói.

“Như vậy a, nếu là con của mình thì sao?” Tiền Tiểu Háo tiếp tục hỏi.

“Em thích thì chị thích.”

“Hí hí, vậy tốt rồi.” Tiền Tiểu Háo vui vẻ quay lại làm chuyện của mình, thỉnh thoảng làm bầm hai ba câu, tâm tình cực kỳ tốt.

Cổ quái, có cổ quái, Sở Cố Hoài nhủ mày, không biết nha đầu kia lại làm chuyện điên khùng gì.

Khi Tiền Tiểu Háo đã làm xong đồ ăn, đã hơn bảy giờ, mọi người trong nhà đói đến bụng phát ra tiếng, không đợi Tiền Tiểu Háo mời ăn cơm liền tự giác ngồi vào bàn.

“Thiệt nhiều đồ ăn.....” Tiền Đại ca nước miếng đều nhanh chảy ra.

“Hừ, cũng không xem là ai làm, hương sắc vẹn toàn hết.” Tiền Tiểu Háo đắc ý nói.

“Quân trưởng, ngài xem, đừng khen nàng, con gái trong nhà, biết nấu cơm là điều đương nhiên, xem nàng kiêu ngạo như vậy kia.” Tiền ba ba ngăn trở Sở ông nội nghĩ muốn mở miệng khích lệ Tiền Tiểu Háo.

“Hừ, Sở ông nội rất tốt với con mà.” Tiền Tiểu Háo chạy đến Sở ông nội ngồi bên cạnh hắn, còn gấp đồ ăn cho hắn.

“Ông nội, mau ném thử đồ ăn cháu làm xem, đặc biệt làm cho ông á, khoai tây này con hầm đã lâu.” Tiền Tiểu Háo rất là có bộ dáng dụ dỗ lão nhân gia, Sở ông nội bị dụ đến xuân phong đầy mặt hận không thể đem Tiền Tiểu Háo trở thành bảo bối sủng.

“Giỏi giỏi, thực ngoan.”

“Ăn đi, ăn đi, mọi người cũng đói.” Tiền mẹ mẹ hô.

“Ai.”

Vì thế mọi người bắt đầu đụng đũa, trên bàn sơn trân hải vị không ít, đồ ăn thường ngày cũng có, già trẻ đều hợp, tám món ăn một món canh, còn có mấy mâm rau trộn.

“A Giai, ăn nhiều chút nha, tôi nói cậu biết, này, này, còn có này, là sở trường của Nhị ca đó, cậu nếm xem.” Nói xong, Tiền Tiểu Háo nháy mắt ra dấu cho Tiền Nhị ca, Tiền Nhị ca thu được tin tức đến từ mười mười, lập tức động thủ gấp đồ ăn cho Chung Giai.

“A Giai, nếm thử đi.”

“Vâng, cảm ơn.” Chung Giai lễ phép đối Tiền Nhị ca cười cười.

“Nhị ca tôi chính là đặc cấp đầu bếp, không tầm thường chút nào.” Tiền Tiểu Háo bắt đầu khoe khoang Nhị ca mình, kể trong cuộc thi mê kẻ ngoài cuộc thi tình, cả bàn từ già đến trẻ trừ bỏ Chung Giai, những người khác trong lòng đều rõ ràng.

“Ừm, ăn ngon lắm.” Chung Giai cắn một miếng, hùa theo nói.

“Khụ khụ.” Tiền Nhị ca ngượng ngùng ho khan, cảm thấy em gái thật sự là quá mức.

Sở Cố Hoài bắt đầu đi dùng chân đạp Tiễn Tiểu Háo, nhắc nhở nàng chú ý.

“Ác..... Ăn cơm, ăn cơm.” Tiễn Tiểu Háo bình tĩnh ứng biến, giống như chưa từng phát sinh chuyện gì, bưng lên bát bắt đầu ăn cơm.

Cơm nước xong, Sở Cố Hoài hiển nhiên bị Tiễn Tiểu Háo sai sử đi rửa bát, Tiễn Tiểu Háo lấy ra hoa quả cùng một đồng hồ ngọt lên bàn trà chiêu đãi khách nhân.

Tiến ba tiến mẹ phân biệt ngồi ở Chung Giai bên người, Tiễn Nhị ca bị Sở mẹ mẹ kéo vào thư phòng.

Tiến Tiểu Háo quyết định nghe lén, đầu tiên là lại gần ba mẹ, Tiễn Tiểu Háo đưa lưng về phía tiến mẹ, làm bộ chăm chú xem TV, thỉnh thoảng phát ra một hai tiếng cười ngây ngô, cái lỗ tai dựng thẳng đứng lên. Nghe lén thì phải có kiểu dáng của nghe lén.

“A Giai a, là bá phụ bá mẫu thực xin lỗi cháu, cũng không hỏi rõ ràng nha đầu ý tứ liên kiên quyết đem hai đứa gắn ghép với nhau, ai, tuy cháu nói không trách chúng ta nhưng trong lòng chúng ta quả thật rất khó chịu.” Tiễn mẹ mẹ vô cùng đau lòng nói.

“Bá mẫu, chuyện này thật sự không liên quan đến hai bác, là cháu không tốt, làm Tiểu Háo thấy chướng mắt.” Chung Giai ôn nhu nói.

“Cháu cái gì cũng tốt, bác cùng bác gái thiết tình thích cháu, cháu là đứa nhỏ tốt, ai, chúng ta nghĩ nếu là cháu, chúng ta sẽ toàn tâm toàn ý đem nha đầu giao cho cháu, không nghĩ tới nha đầu nàng..... Ai, cảm tình phải xuất phát từ hai phía, nha đầu là đứa thẳng thắn thích liền nói thích, không thích là không thích.” Tiễn ba ba lời nói thành khẩn, ý tứ sâu xa.

“Cháu biết, bá phụ, Sở luật sư đối Tiểu Háo tốt lắm, cháu thấy hết mà, các nàng là thật tâm yêu nhau, cháu chúc phúc các nàng.” Chung Giai là người rất có phong độ nam sĩ, mỗi lời nói mỗi cử động đều rất ôn nhu thể thiết*.

“Cháu có thể nghĩ như vậy thì tốt rồi, A Giai a, đừng bởi vì chuyện này mà cháu không dám đến, dù gì đi nữa cháu cũng còn vì lão Tứ bán mạng mà, chúng ta là thật thích cháu, thường lại đây thăm chúng ta, cùng nhau ăn cơm.” Tiễn mẹ mẹ nói.

“Ai, Dạ. Cháu sẽ đến.” Chung Giai đáp ứng.

“Như vậy là tốt, như vậy là tốt.” Tiễn ba ba vừa lòng địa điểm đầu.

Kế tiếp Tiễn Tiểu Háo thấy rằng trọng điểm không nằm bên này, bỗng nhiên nhớ tới thư phòng còn có một nhóm nữa, Tiễn Tiểu Háo quyết định tiếp tục nhiệm vụ, vì thế Tiễn Tiểu Háo bưng một mâm vải chuyển qua cửa thư phòng.

Lúc này, Tiễn Tiểu Háo quang minh chính đại bưng vải vào phòng.

“Hi hi, khát nước rồi, bá phụ bá mẫu, ăn vải đi.” Tiễn Tiểu Háo ngơ ngơ đem vải nhét vào trong tay Sở mẹ mẹ.

“A ha, đứa nhỏ này, vào đây thám thính tin tức?” Sở mẹ mẹ gõ nhẹ đầu Tiễn Tiểu Háo.

“Ây da, tại con quan tâm Nhị ca mà.” Tiễn Tiểu Háo ôm đầu cười ha hả nói.

“Lắm chuyện.” Sở mẹ mẹ quả mắng

“Hi hi, đừng đề ý đến con, hai người tiếp tục, tiếp tục.” Tiễn Tiểu Háo kéo ghế dựa ngồi xuống.

“Mạc Nam, cháu thích đứa nhỏ kia?” Sở mẹ mẹ hiền lành hỏi han.

“Dạ, nhưng mà.....”

“Đừng ngại đừng ngại, những chuyện khác đều không quan trọng.” Sở mẹ mẹ lơ đãng khoát tay.

“Đây không phải trọng điểm sao?” Tiễn Tiểu Háo nói leo.

“Đừng có nói leo.” Sở mẹ mẹ lại gõ nhẹ đầu Tiễn Tiểu Háo. Tiễn Tiểu Háo bắt nắn bủ môi.

“Thích thì theo đuổi đi, bá mẫu là người từng trải, bác nói cho cháu nghe nè, hiện tại hấn đang ở trạng thái thất tình, tâm tình khẳng định rất mất mát, lúc này cháu cứ ân cần niềm nở, chủ động chút.” Sở mẹ mẹ nói.

“Việc này cháu biết.....”

“Không, đây cũng chưa phải trọng điểm, tặng hoa tặng lễ vật rất vô ích, cháu phải cho hấn ấm áp, tập cho hấn thói quen có cháu, không thể ly khai cháu.” Sở mẹ mẹ rất có kinh nghiệm nói.

“Vây.....”

“Ai nha, cháu cứ nghe bác.” Sở mẹ mẹ tước đoạt quyền tự do ngôn luận của Tiễn Mạc Nam.

“Thực hành luôn đi, bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày đưa đón hấn, tan ca liền dẫn hấn đi xem phim gì đó, sau đó ở lại trong nhà hấn nấu cơm cho hấn ăn, thỉnh thoảng còn có thể ở nhờ nhà hấn, vật dụng cá nhân, dép lê đồ ngủ...vân vân, sắm thêm một cái ở nhà hấn.

“Khoảng hai tháng, là cháu có thể tỏ tình, tỏ tình đừng làm long trọng quá, lúc xem TV hoặc là ăn cơm nói là được.” Sở mẹ mẹ một hơi nói xong, vừa lòng vỗ vỗ bả vai Tiễn Nhị ca.

“Vậy, nếu hấn không đồng ý thì sao?” Tiễn Mạc Nam hỏi.

“Từ triển lạn đánh*.” Tiễn Tiểu Háo rất có kinh nghiệm nói.

“Sai!” Sở mẹ mẹ phủ định lời Tiễn Tiểu Háo.

“Gi chứ, sao lại sai được chứ, con cũng áp dụng chiêu đó với chị Cố Hoài mà.” Tiễn Tiểu Háo phản bác lại.

“Cố Hoài lúc đó là không lên tiếng, tình huống không giống nhau.”

“Vậy, cháu phải làm sao bây giờ?” Tiễn Mạc Nam mờ mịt hỏi.

“Mất tích, mất tích khoảng một tuần, cam đoan hấn sẽ tự mình tìm đến cháu.” Sở mẹ mẹ ban thánh chỉ, tràn đầy tự tin nói.

Chú thích:

*ôn nhu thể thiếp: dịu dàng quan tâm

*từ triển lạn đánh: tấn công theo kiểu “chai mặt”, đeo bám bằng được.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Bỏ Nhà Ra Đi

47. Bỏ Nhà Ra Đi ...

“Oa, bá mẫu thật là lợi hại, con rất bội phục người.....” Tiễn Tiểu Háo vỗ tay, vì Sở mẹ mẹ vĩ đại diễn giảng.

“Đó là vì, bác ăn muối nhiều hơn các con ăn cơm. Nghĩ tới năm đó câu dẫn ba Cố Hoài, quả thật phí không ít sức lực.” Sở mẹ mẹ đắc ý nói.

“Gi cơ, bá mẫu theo đuổi bá phụ a?” Tiễn Tiểu Háo kinh ngạc hỏi.

“Vô nghĩa, chờ tên đầu gối kia đến truy bác đến bao giờ?”

“Thật là lợi hại! Bá mẫu, giúp con giúp con!” Tiễn Tiểu Háo chột đứng dậy bắt lấy tay Sở mẹ mẹ.

“Con không phải theo đuổi thành công Cố Hoài rồi sao?” Sở mẹ mẹ khó hiểu hỏi.

“Ai nha, không phải mà..... Chuyện đó.....” Tiễn Tiểu Háo mặt đỏ hồng.

“Nè, anh đi ra ngoài đi ra ngoài.” Tiễn Tiểu Háo đẩy đẩy Tiễn Nhị ca.

“Ác.” Tiễn Nhị ca ngoan ngoãn đi ra phòng, còn giúp các nàng đóng cửa.

Sau đó Tiễn Tiểu Háo liền bắt đầu cùng Sở mẹ mẹ ở trong phòng âm thầm thương lượng, ai cũng không biết ngày đó các nàng buổi tối tán gẫu chuyện gì, tóm lại khi Sở Cố Hoài lời kéo Tiễn Tiểu Háo về nhà, thấy trên mặt nàng có chút cổ quái, làm cho người ta sợ hãi cười.....

Sở trạch

“Rốt cuộc em bị làm sao vậy? Từ nhà trở về đây vẫn cười như thế.” Sở Cố Hoài nhìn không được, khoanh tay hỏi.

“Không có gì đâu, không có gì.” Tiễn Tiểu Háo không muốn nói, vẫn là cổ quái cười.

“Nói hay không?”

“Thật sự không có gì mà.”

“Đêm nay em ngủ khách phòng, đứng lên đi, chị phải ngủ.” Sở Cố Hoài quyết đoán đem Tiễn Tiểu Háo đẩy hướng ngoài cửa.

“Ai, em nói, em nói.....” Tiễn Tiểu Háo xin khoan dung, thỏa hiệp.

“Nói đi, Sở Cố Hoài đem Tiễn Tiểu Háo lôi đến trên giường, ôm nàng nằm xuống.

“Chị Cố Hoài, chúng ta phải có em bé.” Tiễn Tiểu Háo cười quái dị nói nhưng mặt khác nàng lại không muốn nói cho Sở Cố Hoài.

“Ồ.” Sở Cố Hoài phản ứng không kinh ngạc như Tiễn Tiểu Háo dự kiến, chỉ là thần nhiên “Ồ” Một tiếng.

Điều này làm cho tâm Tiễn Tiểu Háo lập tức trầm xuống, chị ấy.....không muốn có em bé sao.

“Chị Cố Hoài..... Chị, chị không thích?” Tiễn Tiểu Háo thanh âm nhỏ nhỏ, che dấu run rẩy.

“Đầu óc em lại suy nghĩ linh tinh cái gì rồi hả, sao chị lại không thích được chứ, chuyện này bá mẩu buổi chiều đã nói cho chị, chị biết cho nên mới không ngạc nhiên.” Sở Cố Hoài cười vỗ vỗ đầu Tiễn Tiểu Háo.

“Hử?! Sao mẹ nói cho chị mà không nói cho em! Còn nữa! Chị cũng không nói cho em nha!” Tiễn Tiểu Háo tức giận nói, tâm lại dịu xuống dưới, có chút ê ẩm.

“Bởi vì chị khẳng định em đã biết.” Sở Cố Hoài nói.

“Vì cái gì chị khẳng định như vậy?” Tiễn Tiểu Háo rất nhanh hỏi.

“Bởi vì em hỏi chị vấn đề này cho nên chị mới dám khẳng định.” Sở Cố Hoài kiên nhẫn giải thích.

“Như vậy a.....” Tiễn Tiểu Háo gật gật đầu. Sau đó đột nhiên bạo cười:“Ha ha ha ha.....”

Sở Cố Hoài mang theo vẻ mặt hắc tuyến, xoay người ngủ.

“Chị yêu~..... Đừng như vậy mà.” Tiễn Tiểu Háo từ phía sau ôm lấy Sở Cố Hoài, cọ cọ lưng nàng.

“Đừng âm ỉ nữa, ngày mai chị còn phải đi làm.”

“Em cũng muốn đi.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Em đi để làm gì, ở đó chán lắm.”

“Cô học muội kia của chị, hừ hừ.....” Tiễn Tiểu Háo nhạy cảm phát giác một tia khó chịu.

“Nàng làm sao vậy?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Không bình thường.” Tiễn Tiểu Háo lẩm bẩm nói.

“Chị đã điều tra qua xuất thân, thật sự trong sạch, người cũng đơn thuần.” Sở Cố Hoài phản bác.

“Cũng không phải loại này không bình thường! Hừ! Không đi sẽ không đi!” Tiễn Tiểu Háo nghe Sở Cố Hoài nói giúp nàng, mắt hừng, bắt đầu giận dữ, Sở Cố Hoài thật sự rất buồn ngủ, cũng không rảnh để ý Tiễn Tiểu Háo.

Buổi sáng ngày hôm sau, Tiễn Tiểu Háo quyết định đem đồ ăn để trong tủ lạnh, sau đó mang theo đồ đạc trong nhà đi ra ngoài, mà Sở Cố Hoài cũng không có chú ý tới chút đỉnh đồ vật bị mất tích, nghĩ rằng nàng không đợi mình được nên đã đi quán trà, ăn xong điểm tâm Tiễn Tiểu Háo để lại trên bàn, Sở Cố Hoài cầm chìa khóa ra cửa.

Quân Thành luật sư sự vụ sở

“Khẩu khẩu.”

“Mời vào.”

“Học tỷ, chị xem, án tử này giải quyết như vậy phải không?” Thôi Hi Lâm đem trong tay văn kiện mở ra, cúi xuống hỏi Sở Cố Hoài, bởi vì ở cự li gần, Sở Cố Hoài ngửi được mùi nước hoa của nàng.

“Ừm.”

“CK (Calvin Klein)?” Sở Cố Hoài cười hỏi.

“A? Vâng, cái kia..... Là CK One.” Thôi Hi Lâm lại đỏ mặt, trong lòng có chút kích động, không nghĩ tới học tỷ sẽ chú ý tới việc này.

“Rất thích hợp với em.” Sở Cố Hoài hương Thôi Hi Lâm cười cười. Trong lòng đã có chút nhớ nhung hương vị sữa tắm trên người Tiễn Tiểu Hảo, ngẫu nhiên còn có hương sữa. Tuy không có CK cao quý, nhưng rất ấm áp.

Giữa trưa Tiễn Tiểu Hảo không đến đưa cơm, Sở Cố Hoài đối với đồ ăn ở ngoài thấy không ngon miệng, ăn đại mấy muỗng, thật sự không thể nuốt nổi, vì thế kêu Tề Tiểu Mi lấy粥 ăn.

“Sao hả, hiện tại trừ gia vị ở nhà làm ra thì những thứ khác đều ăn không được?” Tề Tiểu Mi chế nhạo nói.

“Mấy món này thật khó ăn. Lần sau đổi nhà ăn khác đi.”

“Trước kia chẳng phải cũng ăn như vậy mà, sao bây giờ lại cảm thấy khó ăn.”

“Dạ dày được Tiểu Hảo dưỡng quen rồi.” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ cười cười.

“Nhớ nàng?”

“Ài, nàng đến đây mình sợ nàng chán, nàng không ở thì mình thật sự rất nhớ nàng.” Sở Cố Hoài thành thật thừa nhận.

“Đến quán trà tìm nàng đi, dù sao cậu cũng là Lão Đại, không đi làm cũng không ai quản cậu.” Tề Tiểu Mi đề nghị.

“Làm vậy không tốt lắm đâu.” Sở Cố Hoài có chút do dự.

“Ai nha, tình yêu mà, có thể thông cảm.” Tề Tiểu Mi vỗ vỗ bả vai của nàng tỏ vẻ thấu hiểu.

“Mình đi đây.” Sở Cố Hoài được Tề Tiểu Mi tán thành, quyết đoán thu thập túi xách rời đi.

Ở trên đường đi nàng mua trà sữa Tiễn Tiểu Hảo thích nhất, Sở Cố Hoài lắc lắc từ từ đi tới quán trà.

“Tiểu Hảo.”

“A, lão bản nướng, cô đã đến rồi a, lão bản không ở đây.” Tiểu Vi nhìn thấy Sở Cố Hoài, vội vàng tiếp đón.

“Nàng không ở đây?” Sở Cố Hoài nhíu mày.

“Vâng, cả buổi sáng cũng chưa đến.” Tiểu Vi nói.

“Được, tôi biết, cảm ơn.” Sở Cố Hoài vội vàng đi ra quán trà, lấy ra di động gọi cho Tiễn Tiểu Hảo.

“Chào quý khách, số máy quý khách vừa gọi hiện đang tạm khóa.....” Sở Cố Hoài treo điện thoại, trong lòng mơ hồ xen lẫn bất an, sẽ không xảy ra chuyện gì đi.

Sở Cố Hoài có chút lo lắng, lấy ra di động gọi cho Tiễn gia.

“Alo, bá mẫu, Tiểu Hảo có trở về bên đó không?”

“Không có a, làm sao vậy?” Tiễn mẹ mẹ lo lắng hỏi han.

“Ài, không có việc gì đâu.” Sở Cố Hoài không muốn Tiễn mẹ mẹ lo lắng, treo điện thoại.

Sở Cố Hoài chạy nhanh trở về sự vụ sở, chạy xe về nhà, dọc theo đường đi vượt không ít đèn đỏ, chỉ dùng một nửa thời gian thường ngày đã về tới nhà.

“Tiểu Hảo.” Sở Cố Hoài vừa mở cửa liền kêu lên, nhưng không hề nghe được thanh âm tràn đầy sinh lực thường ngày kia đáp lại mình, trong phòng không có hơi ấm con người.

Sở Cố Hoài đi vào phòng bắt đầu lục lọi tủ quần áo, quả nhiên, quần áo Tiễn Tiểu Hảo thường mặc không còn lại bao nhiêu. Sở Cố Hoài thờ dãi một hồi, trầm tĩnh lại, xem ra là nàng tự bỏ đi, không phải bắt cóc.

Lo lắng qua đi chỉ còn lại phần nộ, Sở Cố Hoài tức giận, bởi vì Tiễn Tiểu Hảo ra đi không từ biệt, chẳng lẽ Tiễn Tiểu Hảo nghĩ rằng mình sẽ không lo lắng nàng sao, không thêm nói một tiếng đã bỏ chạy, trở về coi nàng đối đãi như thế nào.

Rạng sáng ba giờ.

Tiễn Tiểu Hảo rón ra rón rén mở cửa, đem chìa khóa đặt ở trên tủ giày. Ngáp một cái, lặng lẽ hướng phòng khách đi tới.

“Đứng lại.”

“A!!!!!!” Đột nhiên toát ra thanh âm dọa Tiễn Tiểu Háo nhảy dựng, cho nên nàng..... Hét lên.

“Câm miệng, là chị” Sở Cố Hoài mở đèn, Tiễn Tiểu Háo lúc này mới thấy rõ ràng, Sở Cố Hoài đứng ở chỗ không xa nàng lắm nàng ngoác ngoác nhìn chăm chăm mình.

“Làm, làm gì vậy.....” Tiễn Tiểu Háo lắp bắp hỏi.

“Em nói thử coi chị định làm gì!” Sở Cố Hoài thanh âm không lớn nhưng cực kỳ có uy nghiêm, Tiễn Tiểu Háo sợ tới mức rụt cái cổ.

“Em, em.....”

“Tự mình nói, đã làm sai chuyện gì.” Sở Cố Hoài cầm móc áo gõ xuống bàn trà.

“Không nên không nói tiếng nào đã bỏ đi.” Tiễn Tiểu Háo ngoan ngoãn nói.

“Tiếp tục.”

“Không nên trở về khuya như vậy.”

“Còn gì nữa?”

“Còn, còn có?” Tiễn Tiểu Háo nghiêng đầu nghĩ nghĩ, không biết còn có cái gì.

“Em có nghĩ tới những người quan tâm em sẽ lo lắng nhiều như thế nào không hả!!” Sở Cố Hoài nghiêm túc hỏi.

“Em, em sai rồi.” Tiễn Tiểu Háo mắt to ở ngọn đèn lộ ra nước mắt, hết sức chọc người triu mến.

“Lại đây.” Sở Cố Hoài hướng Tiễn Tiểu Háo ngoác ngoác.

“Ác.”

Không đợi Tiễn Tiểu Háo đi đến trước mặt nàng, Sở Cố Hoài liền đem nàng nằm úp sấp trên sofa cầm móc áo đánh vài cái vào mông nàng, đến khi dưới thân truyền đến Tiễn Tiểu Háo mơ hồ khóc thanh Sở Cố Hoài mới ngừng đánh ôm lấy Tiễn Tiểu Háo.

“Đau sao?” Sở Cố Hoài thanh âm là ghen ngào. Đánh Tiễn Tiểu Háo nàng là người đau hơn ai hết.

“Ô..... Đồ tồi.” Tiễn Tiểu Háo nắm đôi bàn tay trắng như phấn đập đập vai Sở Cố Hoài, khóc nước mắt chảy ào ào.

“Đừng khóc, cho em đánh lại nè.” Sở Cố Hoài đau lòng giúp Tiễn Tiểu Háo lau nước mắt.

“Sở Cố Hoài chị là đồ tồi!” Tiễn Tiểu Háo khóc mắng.

“Ừ, chị là đồ tồi.” Tuy nhiên Sở Cố Hoài vẫn không hiểu được tại sao mình lại trở thành đồ tồi nhưng nhìn Tiễn Tiểu Háo lấm lem nước mắt, nàng đau lòng đến không nói được gì.

Đợi Tiễn Tiểu Háo bình tĩnh lại, Sở Cố Hoài mới bắt đầu hỏi.

“Cả ngày nay đi đâu vậy?”

“Công viên Phố Tâm”

“Ngồi ghế đá cả ngày?” Sở Cố Hoài thanh âm hơi lớn.

“Ừm.” Tiễn Tiểu Háo gật gật đầu.

“Rất thú vị sao?”

“Nhớ chị.” Tiễn Tiểu Háo vừa lắc đầu vừa thổ lộ.

“Nếu nhớ sao không trở về nhà?”

“Chị là đồ tồi.”

“Chị có làm gì sai đâu?” Sở Cố Hoài trong lòng kêu oan, sao lại liên quan tới nàng chứ.

“Tối hôm qua chị nói giúp học muội kia, em giận chị cũng không đến dỗ em.” Tiễn Tiểu Háo lên án.

“Có việc này sao?” Sở Cố Hoài quả thật là nghĩ không ra, tối hôm qua buồn ngủ quá, ai nhớ rõ mình từng nói gì chứ.

“Chị dám nói không có!” Tiền Tiểu Hảo bùng nổ.

“Rồi rồi rồi, em nói có là có.” Sở Cố Hoài đầu hàng.

“Nói vậy còn nghe được chút.”

“Về sau không được làm thế nữa, cả ngày nay chị lo lắng muốn chết.” Sở Cố Hoài cắn dận thêm.

“Ừm, sau này bỏ nhà ra đi em sẽ nói trước với chị.”

“Em.....”

Vì thế, lần này bỏ nhà ra đi như vậy chẳng hiểu tại sao bầu không khí lại bớt căng thẳng đi nhiều, tuy đã bị đánh nhưng Tiền Tiểu Hảo lại không có cảm giác đau, đứng thế, chị Cố Hoài của nàng làm sao dùng hết sức mạnh đánh nàng được.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Đứa Nhỏ Tên Gì Mới Tốt...

48. Đứa Nhỏ Tên Gì Mới Tốt...

Quân Thành luật sư sự vụ sở

Sở Cố Hoài đang cùng Thôi Hi Lâm giảng giải một số nội dung công việc, còn có các án tử đa dạng nàng đã từng gặp qua, ở Sở Cố Hoài xem ra, Thôi Hi Lâm là nhân tài, mới đến sự vụ sở vài ngày liền quen thuộc công tác trợ lý, không quá nửa tháng có thể tự mình tiếp án tử, đối với người mới thế này, Sở Cố Hoài luôn luôn giúp đỡ và tin tưởng hết mình, dù sao sự vụ sở còn phải dựa vào các nàng chống đỡ.

Đang giảng đến án tử của một năm trước, điện thoại văn phòng bỗng reo lên, Sở Cố Hoài thật có lỗi đối Thôi Hi Lâm cười cười.

“Thực xin lỗi, tôi tiếp điện thoại chút.”

“Không có việc gì đâu, học tử, em đi ra ngoài trước, một hồi sẽ vào lại.” Thôi Hi Lâm cũng tươi cười với Sở Cố Hoài, sau khi được Sở Cố Hoài đồng ý, liền ra văn phòng, còn thuận tay đóng cửa, Sở Cố Hoài đổi hành động này của nàng thực tán thưởng.

“Alo, chào ngài, Quân Thành luật sư sự vụ sở, Sở Cố Hoài văn phòng.”

“Chị Cố Hoài~~ là em đây.” Tiền Tiểu Hảo kêu lên.

“Tiểu Hảo?”

“Đúng a, em dùng quán trà điện thoại, hí hí.”

“Hừm? Làm sao vậy?” Sở Cố Hoài cười hỏi.

“Em nghe Tiểu Vi nói ngày hôm qua chị lại đây tìm em á.”

“Ồ, em còn dám nhắc nữa hả, chị bỏ công bỏ việc tìm em, kết quả em lại bỏ nhà ra đi.” Sở Cố Hoài nghĩ tới liền tức giận.

“Đây không phải trọng điểm mà, trọng điểm là trong tay chị cầm trà sữa .....” Tiền Tiểu Hảo vui vẻ nói.

“Ồ. Trà sữa ở.....”

“Ở nơi nào!?” Tiền Tiểu Hảo kích động hỏi.

“Không nói cho em.”

“Nói cho em đi mà.....” Tiền Tiểu Hảo bắt đầu làm nũng.

“Không nói, bỏ nhà đi mà còn muốn lễ vật, làm gì có chuyện tốt vậy, chị không cắt tiền tiêu vặt của em là may lắm rồi.” Sở Cố Hoài đối đãi Tiền Tiểu Hảo giống như đứa nhỏ, mỗi tháng đều có tiền tiêu vặt, bất quá đâu, nhiều ít cũng muốn xem biểu hiện của nàng, giống ngày hôm qua hành động, cần phải cắt tiền tiêu vặt, Sở Cố Hoài hung tợn nghĩ muốn.

“Vậy mỗi ngày giữa trưa em đều mang cơm cho chị, chị đem trà sữa cho em nha.” Tiễn Tiểu Háo thương lượng cùng Sở Cố Hoài, giọng điệu vô cùng đáng yêu.

“Đây là em nói đó nha, không thể chối ý.” Sở Cố Hoài lập tức đồng ý, chuyện tốt như vậy mà không đồng ý thì đúng là đại ngốc, lần này nàng lời to rồi. Tiễn Tiểu Háo thật sự không phát giác được cái gì không ổn, dù sao mình cũng muốn đưa cơm cho nàng, xem nàng mỗi buổi tối ăn không đủ Tiễn Tiểu Háo cảm nhận được hình như nàng thích bị ngược đãi.

“Ừm, không chối ý. Mau nói cho em biết nó ở đâu vậy.”

“Trên giường khách phòng.” Sở Cố Hoài cười nói.

“A!! Ngay tại trên giường.....”

“Đúng thế.”

“Sao hôm qua em không thấy a?!”

“Tối hôm qua em ngủ với chị, chưa từng vào khách phòng.” Sở Cố Hoài giọng điệu mang ý cười, kỳ thật kể từ khi các nàng xác định mối quan hệ về sau Tiễn Tiểu Háo rất ít ngủ ở khách phòng. Thỉnh thoảng nàng cùng Tiểu Háo Từ giận dỗi, mới chạy đến khách phòng ngủ, bất quá cũng là muốn mình đi dỗ nàng, Sở Cố Hoài cảm thấy Tiễn Tiểu Háo càng ghen tuông giận dỗi nàng càng thích, bởi vì nàng tin tưởng mình, cho nên đối với mình mới không hề cổ kị, nếu đối với mình bình tĩnh không cảm xúc, thì người yêu như nàng thật quá thất bại.

“A..... Sao lại thế, chị lại ăn hiếp em” Tiễn Tiểu Háo thất vọng tố cáo.

“Chị đâu có ăn hiếp em” Sở Cố Hoài oan uổng nói.

“Nhất định là có nhất định là có.”

“Ồ, có, chị ăn hiếp em đấy, giờ muốn sao? Em định thế nào?” Sở Cố Hoài khiêu khích.

“Hơ..... Chị sẽ biết ngay bây giờ.”

Nói xong, Tiễn Tiểu Háo liền treo điện thoại, Sở Cố Hoài có chút khó hiểu, nhưng không thể không để ý, cười cười rồi tiếp tục công tác. Nhưng rất nhanh, nàng đã biết Tiễn Tiểu Háo trả thù.

“Em.....”

“Sao nào, mang cơm cho chị mà chị còn chọn ba lấy bốn hả.” Tiễn Tiểu Háo học Sở Cố Hoài khiêu khích.

“Không, nhưng mà.....”

“Nhưng mà cái gì?” Tiễn Tiểu Háo ăn rất ngon miệng.

“Nhưng mà em vì cái gì rau cải phải thêm tỏi.....” Sở Cố Hoài không nói gì khi nhìn thấy rau cải trong cơm hộp.

“Thêm tỏi mới thơm a.” Tiễn Tiểu Háo nói theo lý lẽ đương nhiên.

“Canh mây bên trong thêm gừng?” Sở Cố Hoài chỉ vào canh hời.

“Đúng a, như vậy có thể khử hàn.” Tiễn Tiểu Háo uống một ngụm canh, vô tội nói.

“Hiện tại là mùa hè.” Sở Cố Hoài có chút bất đắc dĩ.

“Chuẩn bị trước đó mà.”

“Vậy..... Vấn đề nhất là chỗ này, sao trứng chim vì cái gì phải thêm hành, vẫn là hành tây.” Sở Cố Hoài đau đầu nói.

“Có thể phòng ngừa cảm mạo tăng cường hệ miễn dịch, hơn nữa đây là hành tây em tự trồng, rất thơm.” Tiễn Tiểu Háo gấp một miếng trứng chim nhét vào miệng.

“Bà cô, bà nội, cháu nhận thua.” Sở Cố Hoài thở một hơi, ngồi xuống.

“Ha ha ha ha..... Thật tốt quá, nhanh lên nhanh lên, các người mau vào, nàng nhận thua!” Tiễn Tiểu Háo nhảy dựng lên, hướng ngoài cửa rống to, dọa Sở Cố Hoài sợ hãi.

“Oa, Háo Từ em thật lợi hại.”

“Lão Đại cũng nhận thua, rất lợi hại!”

“Háo Từ! Chị sùng bái em!”

“Sur phụ a!!!”

Trong lúc nhất thời, một đám người từ ngoài cửa vọt vào, khen Tiễn Tiểu Háo nức nở, Sở Cố Hoài hai mắt choáng váng.

Người cuối cùng vào là Tề Tiểu Mi, trong tay cầm theo một bao đồ đạc gì đó, cười tủm tỉm đặt ở bàn công tác của Sở Cố Hoài.

“Được rồi được rồi, đừng khen nữa, em sẽ kiêu ngạo đó, mau ra ngoài ăn cơm đi, ai, còn có thứ này này, cũng lấy ăn đi.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị nói với nhóm đồng sự sự vụ sở.

“Ai, Được a

“

Chờ nhóm đồng sự mang theo cơm hộp nói đuổi nhau ra ngoài, Sở Cố Hoài về mặt đã đen lại.

“Đây là chuyện gì vậy?”

“Hí hí, cùng các nàng đánh cược a, có thể khiến chị nhận thua các nàng liền bái em làm sư phụ.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị nói.

Khi Tiễn Tiểu Háo nói xong, Sở Cố Hoài liền đứng lên thái guốc cao đi mở cửa.

“Tiền thưởng tháng này coi như không có nhé.”

“A..... Đừng mà.....”

“Đừng mà Lão Đại.....”

“Lão Đại thật độc ác.....” Ngoài cửa một mảnh tiếng kêu rên.

“Chị Cố Hoài, đừng hung tàn như vậy, đừng trừ tiền thưởng của các nàng, em làm mấy món chị thích nè.” Tiễn Tiểu Háo chỉ chỉ gói to trên bàn công tác, chứng tỏ bên trong có món nàng thích.

“Tốt.” Sở Cố Hoài mặt không chút thay đổi lên tiếng, sau đó đóng cửa phòng, điều này làm cho nhóm đồng sự đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Tôi nói với mọi người rồi vẫn là Tiểu Háo tốt nhất.”

“Đúng a đúng a, trừ bỏ Háo Từ không ai có thể trăn được Lão Đại.

“Đúng.....”

Tại văn phòng, Tiễn Tiểu Háo cười mị mị mở ra gói to, đem bên trong cơm hộp lấy ra nữa.

“Của chị ở trong này, ban nãy là đùa chị thôi, đã biết chị không thích ăn gừng-hành-tỏi, người đã lớn như vậy còn kiêng ăn.”

“Em nha, đáp ứng các nàng cái gì?” Sở Cố Hoài vừa ăn vừa hỏi.

“Sao chị biết chuyện em đáp ứng các nàng?” Tiễn Tiểu Háo kỳ quái hỏi.

“Xem các nàng hưng phấn biểu tình, đánh thắng án tử cũng chưa vui về đến vậy.” Sở Cố Hoài liếc một cái xem thưởng.

“Em đáp ứng các nàng về sau mang cơm cho các nàng a.” Tiễn Tiểu Háo cắn một miếng sườn mà Sở Cố Hoài đang gấp trên đĩa.

“Cái gì?” Sở Cố Hoài kích động.

“Chị đừng kích động a, em lấy tiền, không phải làm không công.” Tiễn Tiểu Háo vỗ vỗ lưng Sở Cố Hoài.

“Lấy tiền cũng không được a, nhiều người như vậy, em làm được sao?” Sở Cố Hoài nhũn mày hỏi.

“Có thể được, dù sao ở quán trà nhân rồi vẫn là nhân rồi, Tiểu Vi hiện tại đều có thể đảm đương chức lão bản, bình thường đều là nàng giúp đỡ, em không có việc gì làm. Kiểm thêm ở ngoài cũng tốt.....”

“Nhưng mà sẽ mệt chết đi.....” Sở Cố Hoài không muốn Tiễn Tiểu Háo mệt.

“Sẽ không sẽ không, đừng lo lắng, bếp trưởng ở quán trà sẽ giúp em.” Tiễn Tiểu Háo phát phát tay tỏ vẻ không có gì đáng lo.

“Ừm, vậy em phải để ý bản thân mình một chút.”

“Á.”

“Đúng rồi, chị Cố Hoài, học muội của chị đâu? Sao này giờ em không thấy?” Tiễn Tiểu Háo làm bộ lơ đãng hỏi.

“Nàng ra ngoài chạy tư liệu. Mà sao?” Sở Cố Hoài quay đầu hỏi.

“Không có gì.” Tiễn Tiểu Háo lăm bằm lăm bầu lên tiếng.

“Em nha, đừng chua bình.” Sở Cố Hoài cười nheo nheo mặt nàng một chút.

“Hừ.....”

“Ài, chị Cố Hoài chị Cố Hoài, mẹ gọi điện thoại cho em, nàng nói thủ tục tiến hành rất tốt á.” Tiễn Tiểu Háo mới vừa ăn hai miếng, lại tiếp tục nói.

“Thủ tục gì?”

“Ài nha, em bé, em bé.” Tiễn Tiểu Háo bắt mồm nói.

“Nhanh như vậy?” Sở Cố Hoài có chút kinh ngạc, xem ra lão nhân hai nhà nghĩ muốn đưa nhỏ nghĩ muốn điên rồi, lúc này mới có vài ngày a, thủ tục đều giải quyết hết rồi.

“Đúng a, mẹ em bảo ngày mai chúng ta tranh thủ thời gian chạy tới Phúc Lợi Viện một chuyến, nhìn coi thích đứa nào liền mang về nhà.” Tiễn Tiểu Háo miệng hàm chứa cơm, cười mị mị nói.

“Ừm, được rồi, chị đem công tác sau này sắp xếp một loạt.” Sở Cố Hoài đáp ứng.

“Chị thích con trai hay con gái?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Đều được. Giống nhau.”

“Em cũng thấy vậy, quan trọng nhất là phải đáng yêu.” Tiễn Tiểu Háo cắn chiếc đũa.

“Giống em vậy hả?” Sở Cố Hoài chọn mì hỏi.

“Đúng a đúng a, không tốt sao? Em rất đáng yêu mà.” Tiễn Tiểu Háo bắt mồm nói.

“Có thể, chỉ cần không phải như Quách Mỹ Mỹ dạng này là được.” Sở Cố Hoài gật gật đầu.

“Ách..... Cái loại này a, cho thật nhiều tiền em cũng không cần.....” Tiễn Tiểu Háo bĩu môi.

“Ồ.”

“Kia..... Đặt tên gì mới tốt đây?” Tiễn Tiểu Háo lại hỏi.

“Là nam hay là nữ còn chưa biết em đã nghĩ tới việc đặt tên rồi.” Sở Cố Hoài có chút buồn cười nhắc nhở.

“Đúng ha, vậy ngày mai sẽ nghĩ tới.....” Tiễn Tiểu Háo gật gật đầu.

“Ừm, mau ăn cơm đi.” Sở Cố Hoài hướng Tiễn Tiểu Háo miệng nhét một khối hoa lan tây.

“Không đúng, có thể nam nữ đều chọn một đứa.”

“Em quậy đủ chưa.....” Sở Cố Hoài có chút bất đắc dĩ, khi nhìn thấy bộ dáng Tiễn Tiểu Háo hưng phấn, đối với đứa nhỏ sắp đến không hiểu sao cũng có một chút chờ mong.

“Rồi rồi, em đây buổi chiều không đi, ở lại nơi này xem từ điển.”

“Ồ, ở lại đây đi, chị bảo các nàng đi mua trà sữa cho em” Sở Cố Hoài vừa lòng nói.

Vì thế cả buổi chiều, Tiễn Tiểu Háo liền ở trên giường phòng nghỉ ôm một quyển từ điển thật dày, vất hết óc đặt tên cho đứa nhỏ.

“Thế nào?” Sở Cố Hoài mở cửa phòng đi vào, sờ sờ đầu Tiễn Tiểu Háo.

“Tốt xấu em cũng đã tốt nghiệp đại học, đặt có cái tên cũng đặt không xong.” Tiễn Tiểu Háo nhụt chí ôm lấy Sở Cố Hoài, ở trên vai nàng cọ cọ.

“Sao vậy? Không vừa lòng?”

“Không phải, vừa rồi bá mẩu có gọi điện thoại lại đây, giải thích với em rằng ngày mai các nàng kéo một đoàn đi.” Tiễn Tiểu Háo buồn buồn nói.

“Mẹ chị? Còn có ai?”

“Còn có bá phụ cùng ông nội, còn có ba mẹ em.” Tiễn Tiểu Háo từng bước từng bước tính.

“Vốn Đại ca Nhị ca còn có hai vợ chồng Tân Tây cũng muốn tới, em khuyên gần nửa giờ mới khuyên được.”

Nghe xong lời Tiễn Tiểu Háo, nói Sở Cố Hoài hoàn toàn hết chỗ nói rồi, mấy người trong cái nhà này, thật sự là tích cực đến mức làm cho người ta sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Phúc Lợi Viện Nhi Đồng

49. Phúc Lợi Viện Nhi Đồng...

Y như Sở Cố Hoài dự tính, Tiễn Tiểu Háo buổi tối thật sự không ngủ, mới vừa nằm xuống không lâu thì bỗng ngồi dậy ôm tự điển, làm hại Sở Cố Hoài một đêm tỉnh bốn, năm lần.

“Chị xin em, ngoan ngoãn nằm được chưa, chị buồn ngủ muốn chết.” Sở Cố Hoài cầu xin Tiễn Tiểu Háo.

“Ngủ không được mà, ngày mai em còn có đứa nhỏ.” Tiễn Tiểu Háo cười ha ha tiếp tục xem từ điển.

“Tên còn chưa nghĩ ra hả?” Sở Cố Hoài híp mắt hỏi.

“Nghĩ được rồi, bắt quá suy nghĩ có nên thêm mấy cái tên nữa không, như vậy là có thể chọn.” Tiễn Tiểu Háo tiếp tục xem từ điển.

“Hai cái là đủ rồi, em đặt tên gì?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Nữ tên Sở Duy Thước, nam tên Sở Duy Tiêu.” Tiễn Tiểu Háo vui tươi hơn hờ nói.

“Liên quan gì tới thước (gao) vậy.”

“Háo Từ yêu đại thước (chuột yêu gao).....” Tiễn Tiểu Háo giải thích.

“Ra là thế, vậy tùy em.....” Sở Cố Hoài bỗng nhiên nổi lên cảm giác nguy cơ, nàng cảm thấy đứa nhỏ này đến đây về sau địa vị của mình sẽ bị uy hiếp nghiêm trọng.

“Ừm ừm, chị mau ngủ đi, ngày mai còn phải lái xe á.” Tiễn Tiểu Háo đứng dậy tắt đèn, lưu lại đèn bàn thôi, tiếp tục treo đèn chiến đêm.

Sáng ngày hôm sau, Sở Cố Hoài không cảm nhận được hơi ấm của Tiễn Tiểu Háo bèn tỉnh lại, ngồi dậy mới nhìn thấy Tiễn Tiểu Háo ngủ ngời ở trên bàn, thỉnh thoảng chép chép miệng.

Sở Cố Hoài xem Tiễn Tiểu Háo ngủ say liếc mắt một cái, cầm lấy tấm chăn trên giường nhẹ nhàng đắp cho nàng, sau đó nhanh chân nhanh tay mở cửa phòng, đi phòng tắm rửa mặt xong, lại chạy tới phòng bếp ăn sáng, nấu cháo, chiên hai cái trứng, lúc này mới chạy vào phòng kêu Tiễn Tiểu Háo rời giường.

“Nha đầu, rời giường.....” Sở Cố Hoài lấy tay vỗ vỗ bả vai Tiễn Tiểu Háo.

“Ừm.....” Tiễn Tiểu Háo kéo dài giọng mũi, không muốn tỉnh lại, bản năng ôm lấy eo Sở Cố Hoài tiếp tục ngủ.

Sở Cố Hoài buồn cười nhìn nàng, tối hôm qua kêu nàng ngủ lại không chịu, nàng đã sớm biết Tiễn Tiểu Háo hôm nay sẽ không rời nổi giường, ngủ ở đây không biết có bị cảm lạnh không.

“Ng Sloan, nếu không đứng dậy đứa nhỏ sẽ bị bắt mất.....” Sở Cố Hoài hù dọa.

“Đứa, đứa nhỏ!” Tiễn Tiểu Háo choàng tỉnh, mơ mơ màng màng nói nhảm.

“Tỉnh? Chạy nhanh đánh răng rửa mặt đi, vừa rồi ba mẹ gọi tới, nói một giờ sau lại đây, coi em một thân lòi thôi kia.” Sở Cố Hoài đem Tiễn Tiểu Háo

từ trên ghế kéo lên.

“Hơ.” Tiễn Tiểu Háo dụi dụi mắt hướng phòng tắm đi, không lâu sau liền đem bản thân tắm rửa sạch sẽ đưa đến bàn com.

“Hiếm khi chị làm bữa sáng nha.” Tiễn Tiểu Háo xúc động cắn một miếng trứng chiên.

“Hương vị thế nào?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Ăn được, um, tạm chấp nhận.” Tiễn Tiểu Háo nuốt một ngụm cháo.

“Không có lần sau a.....” Sở Cố Hoài về mặt hắc tuyến nói.

“Khi khi.....”

Ăn xong điểm tâm, Tiễn Tiểu Háo thu thập qua loa một chút, liền lôi kéo Sở Cố Hoài ngồi ở trong viện đợi các trưởng bối.

Rất nhanh các trưởng bối đi ra, xem ra các trưởng bối tâm tình kích động cũng không ít hơn Tiễn Tiểu Háo tý nào.

“Trời ơi, ông nội làm trò gì vậy.....” Tiễn Tiểu Háo nhìn thấy ngoài sân hai ba chiếc quân xe, trợn mắt há hốc mồm.

“Phòng chừng là sợ trên đường xảy ra chuyện, dùng quân xe không ai dám đụng.” Sở Cố Hoài suy đoán.

“Á, có đạo lý.” Tiễn Tiểu Háo gật gật đầu.

“Trên xe khẳng định có vệ sĩ, không chỉ một người.” Sở Cố Hoài nhíu mày tiếp tục đoán.

“Ặc..... Thật á! Chắc có phạm nhân, em muốn đi xem!” Tiễn Tiểu Háo vừa nghe đến vệ sĩ liền kích động, lôi kéo Sở Cố Hoài hướng ngoài sân chạy.

“Ông nội, ông nội!” Tiễn Tiểu Háo vừa chạy vừa la.

“Tiễn nha đầu, bên này.....” Sở ông nội cười rồi ngoắc ngoắc Tiễn Tiểu Háo.

“O, ông nội, chị Cố Hoài nói có vệ sĩ a.” Tiễn Tiểu Háo hướng trên xe nhìn, trừ bỏ ông nội cùng Tiểu Trương, không thấy có những người khác.

“Ồ chỗ Sở bá mẫu Sở bá phụ còn có ba mẹ con hết rồi.” Sở ông nội nói.

“Ác, cháu và chị Cố Hoài ngồi chung xe với ông nha.” Tiễn Tiểu Háo nhu thuận nói, sau đó lôi kéo Sở Cố Hoài ngồi vào ghế sau. Khi Sở Cố Hoài ngồi vào, Tiểu Trương liền khởi động xe, ăn loa, nhắc nhở mấy chiếc xe đi theo ở phía sau.

“Tiễn nha đầu a, mang đứa nhỏ mệt chết đi, có muốn ông nội tìm cho cháu một bảo mẫu giúp đỡ không.” Sở ông nội hỏi.

“Không cần không cần, cháu sẽ không mệt, tiểu hài tử phải tự mình chăm mới có thể thân thiết.” Tiễn Tiểu Háo cười nói.

“Ừ, có đạo lý, nha đầu xem ra cháu thực thích tiểu hài tử nha.”

“Đúng a, cháu đặc biệt thích tiểu hài nhi, thật nhiều thật là đáng yêu.” Tiễn Tiểu Háo híp mắt cười.

“Ừ, vậy tốt rồi. Nha đầu a, đứa nhỏ họ Sở con có ý kiến gì không?” Sở ông nội hỏi.

“Không có a, nhà của chúng con bốn người, Sở bá mẫu chỉ sinh có chị Cố Hoài, đương nhiên là họ Sở.” Tiễn Tiểu Háo theo lý thường đương nhiên nói.

“Ai, ai.” Sở ông nội luôn miệng đáp, mặt cười tươi như hoa.

“Em nha.....” Sở Cố Hoài cười nắm tay Tiễn Tiểu Háo.

“Hi hi.” Tiễn Tiểu Háo ngồi lâu ở trên xe sinh ra buồn ngủ, trong chốc lát đã gục ở trên đùi Sở Cố Hoài ngủ ngon lành. Sở ông nội xuyên thấu qua kính chiếu hậu thấy được, quay đầu đối Sở Cố Hoài nói: “Ồ phía dưới có cái chăn nhỏ, đắp cho con bé đi, đừng để bị lạnh, khoảng một giờ nữa mới có thể đến Phúc Lợi Viện.”

“Dạ.” Sở Cố Hoài gật gật đầu, tận lực làm động tác nhỏ lấy ra tấm chăn nhỏ, thật cẩn thận khoác trên người Tiễn Tiểu Háo.

“Sao lại ngủ ngon như vậy?” Sở ông nội hỏi.

“Tôi hôm qua thức đặt tên cho đứa nhỏ, lại nghĩ đến hôm nay có thể đem đứa nhỏ mang về, hưng phấn đến một đêm không ngủ.” Sở Cố Hoài nhíu mày nói.

“Ai, chỉ là nhận nuôi đứa nhỏ đã như vậy rồi, nếu là đứa nhỏ do chính mình sinh ra không biết con bé còn vui vẻ đến cỡ nào, cháu đó nha.....” Sở ông nội trách cứ liếc Sở Cố Hoài một cái.

“Ông nội, ông vẫn không hiểu.” Sờ Cố Hoài thân nhiên nói.

“Không hiểu cái gì?” Sờ ông nội trừng lớn ánh mắt.

“Cháu vừa mới bắt đầu cũng áy náy, nhưng nàng chỉ nói..... Nàng không cần điều đó, nàng yêu cháu, nàng chờ mong đứa nhỏ này vì đây là con của chúng ta.” Sờ Cố Hoài ôn nhu nhìn Tiễn Tiểu Háo, trên mặt mang theo thân nhiên mỉm cười.

“Xem ra ta thật sự đã già.....” Sờ ông nội lắc lắc đầu, trên mặt xuất hiện vẻ tươi cười. Hắn may mắn khi đó hắn không có kiên quyết chia rẽ các nàng, hiện tại hắn có hai đứa cháu gái, còn có cháu ngoại, nếu lúc ấy mình không tha thứ các nàng, vậy hiện tại cái gì cũng không có.

Lúc Tiễn Tiểu Háo tỉnh lại, các nàng đã sắp tới Phúc Lợi Viện.

“Chị Cố Hoài, đùi của chị êm quá, rất thoải mái.....” Tiễn Tiểu Háo nhỏ giọng nói.

“Ồ, nên giảm béo.” Sờ Cố Hoài nhú mi.

“Không cần mà, chị thực gầy, lại không phải bởi vì thịt nhiều mà thoải mái.” Tiễn Tiểu Háo nhàm chán cầm lấy tay Sờ Cố Hoài bắt đầu chơi đùa.

“Đừng đùa nữa, sắp đến.....” Sờ Cố Hoài thu tay mình lại, liếc Tiễn Tiểu Háo.

“Ồ, nhanh ghê a.....” Tiễn Tiểu Háo hưng phấn, đang ngồi mà cứ quay tới quay lui. Sờ Cố Hoài hé miệng cười cười, Tiễn Tiểu Háo căng thẳng liền có thói quen lộn xộn vẫn là không đổi.

“Đến.” Tiễn Trương nói một tiếng, tìm vị trí dừng xe, sau khi xuống xe liền đến chỗ phó người lái mở cửa xe đưa Sờ ông nội đi ra.

Sờ Cố Hoài lôi kéo Tiễn Tiểu Háo xuống xe.

“Khỏe quá.” Tiễn Tiểu Háo nhú mày.

“Ừm.” Sờ Cố Hoài nắm thật chặt tay Tiễn Tiểu Háo.

Mấy chiếc xe phía sau cũng đến, Tiễn cha mẹ và Sờ cha mẹ xuống xe hướng các nàng đi tới.

“Cục cung, sao không đi vào.....” Tiễn mẹ mẹ sờ sờ đầu Tiễn Tiểu Háo.

“Chờ mọi người.....” Tiễn Tiểu Háo hướng Sờ mẹ mẹ cười cười.

“Đi thôi.” Sờ Cố Hoài lôi kéo Tiễn Tiểu Háo đi đầu.

Tiến Tiểu Háo đi vào Phúc Lợi Viện, liền nhìn thấy một đám nhỏ mặc quần áo cũ ở trong sân chơi đùa. Xem ra chưa lớn lắm chừng 5,6 tuổi, khi nhìn thấy các nàng, đám trẻ đều lộ ra biểu tình khiếp sợ, xem ra bình thường chúng rất ít khi thấy người ngoài.

“Tiểu Háo, đừng nhìn, đi thôi, Viện Trưởng đang chờ chúng ta.” Sờ Cố Hoài túm túm về mặt không muốn của Tiễn Tiểu Háo.

“Ừm.” Tiễn Tiểu Háo quay lại đuôi theo Tiễn mẹ mẹ và Sờ Cố Hoài.

Viện Trưởng ở đại sảnh tiếp khách chờ các nàng, các nàng tiến vào Viện Trưởng liền vội vàng đứng lên, rót trà cho các nàng, rồi mời các nàng ngồi.

“Viện Trưởng, đừng vội.....” Tiễn ba ba vội vàng ngăn cản Viện Trưởng, Viện Trưởng là một nữ nhân trung niên tầm bốn mươi tuổi, thoát nhìn rất hiền lành, bởi vì ngày thường công tác vất vả, cũng không thường xuyên bảo dưỡng, thoát nhìn so với Tiễn mẹ mẹ và Sờ mẹ mẹ tiều tụy hơn rất nhiều.

“Ai..... Tôi chờ mọi người hơn hai giờ.....” Viện Trưởng cười nói.

“Thế là ngài chờ từ rất sớm rồi, Viện Trưởng ngài.....” Tiễn mẹ mẹ có chút kinh ngạc.

“Tôi sợ mọi người không đến, nơi này này thật sự..... Ai, đứa nhỏ nhiều lắm, hiện tại hoàn cảnh không được tốt, rất nhiều đứa nhỏ đến tuổi còn ở Phúc Lợi Viện còn chưa được đi học, hai người nếu có thể hãy nhận nuôi một đứa, giảm bớt gánh nặng cho chúng tôi, đối với đứa nhỏ mà nói cũng tốt.” Viện Trưởng thở dài.

“Chị yêu, chị nuôi em nha.....” Tiễn Tiểu Háo đáng thương hề hề nhìn Sờ Cố Hoài, Sờ Cố Hoài ngẩn người, sau đó mỉm cười gật gật đầu.

“Vậy Viện Trưởng, về sau tiền tôi kiếm được đều lấy hỗ trợ Phúc Lợi Viện, ngài tận lực thu xếp một chút, coi có thể làm cho cuộc sống của đám trẻ tốt hơn hay không, học tập cũng đừng chậm trễ.”

“Ách..... Hiện tại tôi cũng không mang tiền nhiều, ngài nhận trước đi.” Tiễn Tiểu Háo nói xong liền bắt đầu mở túi, lấy của mình hết rồi đi lấy túi của Sờ Cố Hoài. Sau đó một lòng đưa cho Viện Trưởng.

“Này..... Này, Tiễn tiểu thư cô thật sự là người tốt, lát nữa chúng ta làm thủ tục mới tính đi, tiền này tôi không thể cứ nhận như vậy.....” Viện Trưởng cảm kích nhìn Tiễn Tiểu Háo.

“Tốt.” Tiễn Tiểu Háo hướng về phía Viện Trưởng cười.

“Tiễn nha đầu thật có lòng hảo tâm, ông nội ủng hộ cháu, vài năm nữa ông sẽ có tiền hưu cũng không ít, đều cho đứa nhỏ đi.” Sở ông nội cười nói.

Sau đó, hiển nhiên là tất cả mọi người tích cực vang ứng, đối với Tiễn gia mà nói, làm từ thiện nhiều ngược lại đối với việc nâng cao hình tượng công ty thật có lợi, bởi vậy Tiễn ba ba cũng không có keo kiệt.

“Ai..... Đến đây lâu như vậy đứa nhỏ còn chưa có thấy đâu, tôi xem Tiễn tiểu thư gấp lắm rồi, tôi mang mọi người đi xem đi, hai người coi thích đứa nào.....” Viện Trưởng cười nói.

“Được a được a.” Tiễn Tiểu Háo tự nhiên là cao hứng, vội vàng đi theo phía sau Viện Trưởng.

“Mấy đứa ơi, lại đây một chút.” Viện Trưởng hướng ngoài cửa gọi một tiếng, một đám trẻ hướng các nàng chạy qua, Tiễn Tiểu Háo hưng phấn đến nỗi muốn nhào tới.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Mang Đứa Nhỏ Về Nhà

50. Mang Đứa Nhỏ Về Nhà...

“Tiễn tiểu thư, đứa nhỏ đều ở trong này.” Viện Trưởng ôm lấy một bé khoảng 3 tuổi, cười đối Tiễn Tiểu Háo nói.

Tiến Tiểu Háo tròn tròn mắt nhìn một đám đứa nhỏ trước mặt, có chút không biết phải làm sao, vì thế quay đầu nhìn Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài nghiêm mặt đi lên phía trước, khoanh tay lại, bộ dáng nghiêm túc, Tiễn Tiểu Háo đen mặt, không biết Sở Cố Hoài muốn làm gì, chẳng lẽ nàng không biết làm như vậy sẽ dọa đứa nhỏ sợ sao.

“Chị.....”

“Tiểu tử, con nguyện ý theo chúng ta không?” Tiễn Tiểu Háo thấy Sở Cố Hoài bỗng nhiên dịu dàng lại, ngồi chồm hổm hỏi một bé trai khoảng chừng 5 tuổi.

“Vâng!” Tiểu nam hài hốt có đôi mắt to y như Tiễn Tiểu Háo, không chút do dự gật đầu. Tiễn Tiểu Háo nhìn Sở Cố Hoài, rồi lại nhìn nhìn đứa nhỏ, đứa nhỏ này, thật sự là càng xem càng đáng yêu a..... Tiễn Tiểu Háo cũng vừa lòng.

“Tiểu Háo, thấy được không?” Sở Cố Hoài quay đầu hỏi Tiễn Tiểu Háo, Tiễn Tiểu Háo cười gật gật đầu, chia tay kéo tiểu nam hài, tiểu nam hài do dự một chút, không có giẫy giụa.

“Thế, Viện Trưởng, mấy đứa nhỏ còn lại liền nhờ ngài, trở về tôi sẽ chuyển tiền, ngài..... cố gắng hết sức cho các nàng ăn ngon một chút, đứa nhỏ phải phát triển.” Tiễn Tiểu Háo nhìn nhìn trước mắt một đám trẻ con nhút nhát.

“Vâng, cảm ơn, Tiễn tiểu thư, Tiểu Lục hẳn có chút cố chấp, cũng không nói chuyện nhiều, rất khó gần gũi..... Cô.....” Viện Trưởng có chút lo lắng nhìn đứa nhỏ trong tay Tiễn Tiểu Háo.

“Không sao đâu.” Tiễn Tiểu Háo cười cười, tay kia thì kéo lại Sở Cố Hoài.

“Chúng tôi trở về trước, còn phải bố trí phòng trẻ em nữa.” Tiễn Tiểu Háo đối Viện Trưởng nói.

“Ai, được, đi thông thả.”

Tiến Tiểu Háo nói xong liền lôi kéo Tiểu Lục đi nhưng hắn lại đứng yên không chịu đi, Tiễn Tiểu Háo trong lòng mất mát một chút, đứa nhỏ này không thích nàng nên không muốn đi với các nàng chăng.

“Tiểu Lục, con làm sao vậy, đi theo Tiễn tiểu thư về nhà a.” Viện Trưởng vội vàng đi lên trước cùng tiểu nam hài nói.

“Em gái.” Tiểu nam hài ngẩng đầu nhìn Tiễn Tiểu Háo, Tiễn Tiểu Háo thấy đôi mắt to ấy trong lòng mềm mại.

“Cái gì? Em gái?” Tiễn Tiểu Háo một đầu mờ mịt nhìn nhìn Viện Trưởng.

“À, việc đó, Tiểu tiểu thư, chúng ta quay lại đại sảnh tán gẫu đi. Tiểu Lục con đi chơi chút đi.” Nói xong, Viện Trưởng dẫn Tiểu Tiểu Hảo và Sở Cố Hoài hướng đại sảnh đi đến, tiểu nam hài liền một mực yên lặng mặc đi theo sau các nàng, không xa cũng không gần.

Trở lại đại sảnh, các trưởng bối nhìn thấy các nàng trở về đều đứng lên.

“Thế nào?” Sở mẹ mẹ mở miệng hỏi.

“Có chọn được đứa nào không?” Tiễn ba ba lại hỏi.

“Này..... Tiểu tiểu thư, mọi người ngồi xuống nghe tôi nói đã.” Tiểu Tiểu Hảo gật gật đầu, cùng Sở Cố Hoài ngồi xuống, Viện Trưởng cũng ngồi xuống bắt đầu kể lại.

“Đứa nhỏ này nha, cũng mới vừa đến không lâu, hần còn có một em gái, chưa được bốn tháng, cha mẹ bọn chúng đều hít thuốc phiện, đứa nhỏ sinh ra không được chăm sóc, em bé đó cũng là Tiểu Lục từ nhỏ trông nom, tháng trước cha mẹ bọn chúng bởi vì hít thuốc phiện mà chết, bọn nhỏ mới được người đem lại đây, đứa nhỏ này, ai..... Mệnh khổ, khi đến đây áo quần đã rách rưới, gầy gò, trừ bỏ em gái mình, những đứa trẻ khác trong viện hần cũng không tiếp xúc nhiều, hình như có biểu hiện tự bế, tôi cũng đang lo đầu, nếu hai người muốn nhận nuôi hần, nên chuẩn bị tâm lý tốt, nếu không..... Hai người xem những đứa trẻ khác đi, coi có thích hay không?” Viện Trưởng hỏi.

“Không vấn đề gì, đứa nhỏ này hợp nhãn hai chúng tôi.” Tiểu Tiểu Hảo nói.

“Nhưng, hần và em gái rất thân thiết, có thể.....” Viện Trưởng ngượng ngùng nói ra có thể các nàng phải nhận nuôi tới hai đứa, vì thế có chút do dự. Nhưng Sở Cố Hoài lại nhìn thấu được.

“Hần muốn chúng tôi đem em gái hần cùng nhau đi về?” Tiểu Tiểu Hảo hỏi.

“Vâng, có thể đây là ý muốn của hần.” Viện Trưởng xem tiểu nam hài cạnh cửa.

“Nhưng.....Nhưng mà chúng tôi không biết chăm em bé a.” Tiểu Tiểu Hảo khó xử nhìn thoáng qua các trưởng bối, kỳ thật nàng cũng muốn một em bé.

“Chị Cố Hoài.....” Tiểu Tiểu Hảo làm nũng với Sở Cố Hoài, Sở Cố Hoài cười cười, biết nàng muốn nói gì rồi.

“Chỉ cần em vui là được.” Sở Cố Hoài tỏ vẻ mình không để ý.

“Ai, không sao đâu, cục cưng à, mẹ và cha con đều rảnh cả, chúng ta có thể giúp con, bốn đứa con đều là mẹ một tay nuôi lớn, kinh nghiệm mẹ có đầy một chút cũng không khuyết.” Tiễn mẹ mẹ lên tiếng ủng hộ.

“Vậy Viện Trưởng! Mang chúng ta đi xem em bé đi!” Tiểu Tiểu Hảo vui vẻ nói.

“Ai, được, được.” Viện Trưởng vội vàng đứng lên.

“Tiểu Lục, còn không mau lại đây, con nha, gặp vận may rồi!” Viện Trưởng gọi Tiểu Lục đang đứng ở cửa.

Tiểu nam hài nghe lời Viện Trưởng nói, ánh mắt trong phút chốc tỏa sáng, vội vàng chạy lại đây, tuy hần không cười nhưng Tiểu Tiểu Hảo cảm thấy rằng giờ phút này hần thực vui vẻ.

“Hai cái tên ta đặt đều có thể dùng rồi.” Tiểu Tiểu Hảo vui vẻ kéo tiểu nam hài, đi theo Viện Trưởng đến phòng trẻ sơ sinh, lúc này, Sở Cố Hoài chú ý tới Tiểu Lục ngẩng đầu nhìn Tiểu Tiểu Hảo. Xem ra, đứa nhỏ này rất nhanh sẽ bị bà xã đại nhân đáng yêu của nàng bắt làm tù binh. Sở Cố Hoài mỉm cười cười.

“Viện Trưởng, Tiểu Lục là tên hần sao?” Tiểu Tiểu Hảo hỏi Viện Trưởng.

“Không phải, tôi hỏi hần tên gì hần không chịu nói, chỉ lắc đầu, vừa vặn hần là đứa trẻ thứ sáu đến trong tháng này, cho nên tôi gọi hần Tiểu Lục.” Viện Trưởng giải thích thêm.

“Như vậy a.....” Tiểu Tiểu Hảo cảm thấy được tiểu nam hài này thật đáng thương, ngoan đến mức làm cho người ta thương tiếc, trang lứa tuổi này phải nghịch ngợm lắm, không mấy nguyện ý bị lôi kéo, dường như hần sợ mình đuổi hần đi, gắt gao nắm lấy tay mình một chút cũng không thả lỏng.

Tiểu Tiểu Hảo thương tiếc nhìn thoáng qua Tiểu Lục, lúc này mới phát hiện hần cũng nhìn mình suốt.

“Làm sao vậy?” Tiểu Tiểu Hảo ôn nhu hỏi.

Tiểu nam hài không nói chuyện, chỉ lắc lắc đầu, tiếp tục nhìn nàng.

Đi vào phòng trẻ sơ sinh, tiểu nam hài lập tức liền buông tay Tiểu Tiểu Hảo, chạy đến bên giường một em bé, đem em bé bên trong ôm đi ra, sau đó lại chạy đến trước mặt Tiểu Tiểu Hảo, nhìn nàng.

Tiểu nam hài thân hình rất nhỏ, có vẻ có hết sức ôm em bé, Tiểu Tiểu Hảo thấy kinh hãi run sợ, vội vàng tiếp nhận em bé.

“Đây là em gái con sao?” Tiễn Tiểu Háo hỏi tiểu nam hài, tiểu nam hài gật gật đầu.

“Đễ thương quá.....” Tiễn Tiểu Háo nhìn nhìn em bé mũm mĩm trong ngực, xúc động nói.

“Nhưng, thủ tục.....” Viện Trưởng có chút do dự.

“Ai, việc đó không thành vấn đề, Viện Trưởng, tôi ở lại đây, giải quyết vấn đề thủ tục.” Sở ba ba cười nói.

“Hai người các con mang theo đứa nhỏ đi về trước, buổi tối chúng ta qua tìm các con.” Tiễn ba ba nói với hai nàng.

“Ai. Vậy chị Cố Hoài, chúng ta đi trước đi.” Tiễn Tiểu Háo đối Sở Cố Hoài nói.

“Ừ.”

Cố Hoài đi qua đi tiếp nhận em bé trong tay Tiễn Tiểu Háo, Tiễn Tiểu Háo vọt ra lôi kéo tiểu nam hài, đi theo sau Sở ông nội cùng Tiểu Trương, rời Phúc Lợi Viện.

Tiến Tiểu Háo lôi kéo đứa nhỏ cười mị mị ngồi trên xe, bên cạnh đi theo Sở Cố Hoài, Sở ông nội, chỗ ngồi vẫn như lúc đến đây.

“Tiểu Lục, sau này con tên Sở Duy Tiêu. Em con tên Sở Duy Thước, nhớ kỹ chưa?” Tiễn Tiểu Háo cười hỏi.

“Vâng.” Sở Duy Tiêu gật gật đầu.

“Về sau đâu, con gọi cô là cha, này là mẹ, ngồi ghế trước chính là ông cố nội, vừa rồi trong phòng có ông nội, bà nội, ông ngoại, bà ngoại, buổi tối cô giới thiệu cho con.” Tiễn Tiểu Háo tiếp tục cười mị mị nói.

“Mẹ.” Sở Duy Tiêu mở miệng kêu lên.

“Ê, gọi chị kìa.” Tiễn Tiểu Háo chọc chọc Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài nhìn thoáng qua Sở Duy Tiêu đang nhìn chăm chăm Tiễn Tiểu Háo, hé miệng cười cười, cũng không có trả lời.

“Hắn..... Gọi em hả?” Tiễn Tiểu Háo không thể tin nhìn Sở Cố Hoài hỏi.

“Cục cụng à, hình như là vậy đó.” Sở Cố Hoài làm bộ bất đắc dĩ thờ dài, âm thầm cười.

“Con..... Kêu nhầm rồi, nàng mới là mẹ.” Tiễn Tiểu Háo đáng thương hề hề nói với Sở Duy Tiêu, còn tay thì chỉ chỉ cười trộm Sở Cố Hoài.

“Mẹ.....” Sở Duy Tiêu bất vì sở động. Kêu xong về sau còn giữ chặt y phục của Tiễn Tiểu Háo không chịu buông tay.

Tiến Tiểu Háo bỏ qua, vẻ mặt buồn bực nhìn Sở Duy Tiêu.

“Đứa nhỏ ánh mắt đúng là sáng như tuyết, em nha, vốn định mở miệng trước chiếm ưu thế, không nghĩ tới ngay cả ưu thế gì cũng chiếm không được.” Sở Cố Hoài cười hôn trán Tiễn Tiểu Háo.

“Ê, đứa nhỏ và ông nội đang ở đây a, cẩn thận chút đi.” Tiễn Tiểu Háo không được tự nhiên xoay người lại.

Rất nhanh, đã về tới nhà, Sở ông nội cùng các nàng từ biệt xong liền ngồi xe về Sở gia, Tiễn Tiểu Háo lôi kéo Sở Duy Tiêu, Sở Cố Hoài ôm Sở Duy Thước tiến vào nhà.

Sở Duy Tiêu hiển nhiên chưa từng gặp qua phòng ở xinh đẹp như vậy, đứng ở cửa trông lớn ánh mắt, không dám vào phòng, sợ làm dơ sàn nhà.

“Duy Duy, tiến vào đi.” Tiễn Tiểu Háo kỳ quái nhìn thoáng qua Sở Duy Tiêu.

Sở Duy Tiêu lắc lắc đầu.

“Ai, đứa ngốc, nơi này về sau chính là nhà của con, con sợ cái gì.” Tiễn Tiểu Háo quay lại phía cửa ôm lấy Sở Duy Tiêu vào phòng.

“Tiểu Háo, không có giường trẻ con làm sao bây giờ, dường như cái gì cũng không có, chúng ta phải đi siêu thị một chuyến rồi.” Sở Cố Hoài nhíu mày.

“Ai, việc này, chị gọi cho Quách Mỹ Mỹ, thiếu cái gì cứ nói cho nàng, bảo nàng giao tới đây, quần áo cũng kêu nàng giúp đỡ mua trước mấy bộ, em mang Duy Duy đi tắm rửa cái đã.”

“Dù sao cửa hàng nhà nàng cũng mới khai trương, không lấy tiền đâu.” Tiễn Tiểu Háo làm bầm lều bầu.

“Ồ.” Sở Cố Hoài lên tiếng, cầm lấy di động gọi cho Quách Mỹ Mỹ.

“Mèo mập.” Bỗng nhiên, Sở Duy Tiêu chỉ vào Mặc Định trên sofa kêu lên.

“Ách..... Nó không phải mèo mập, đây là tuyết điêu, kêu Mặc Định, Duy Duy thích nó hả?” Tiễn Tiểu Háo ôn nhu hỏi han, Sở Duy Tiêu gật gật đầu, vì thế Tiễn Tiểu Háo ôm hân ngồi ở trên sofa, bắt lấy Mặc Định vốn định chạy trốn.

“Sờ nó một chút đi, nó không cắn người.”

Sở Duy Tiêu thật cẩn thận đưa tay, mới vừa đụng tới nó một chút đã thu tay lại, bộ dạng hơi sợ, khiến Tiễn Tiểu Háo ha ha cười to, Sở Duy Tiêu nhìn nữ nhân trước mặt đã và đang làm mẹ của hân, hân kiểm lòng không được cũng lộ ra nụ cười đầu tiên của mình.

Nghịch ngợm một lúc, Tiễn Tiểu Háo liền mang Sở Duy Tiêu vào phòng tắm, thế phải đem hân biến thành một đứa trẻ đẹp trai.

Sở Cố Hoài thì đang chơi với em bé, hình như em bé đặc biệt thích Sở Cố Hoài, tình cũng không hề khóc, chỉ cười, khi Sở Cố Hoài dùng tay đụng đụng khuôn mặt nhỏ nhắn ấy, nàng còn vươn bàn tay nhỏ bé bắt được một cái ngón tay của Sở Cố Hoài, không chịu buông ra.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Ngày Đầu Tiên Làm Mẹ

51. Ngày Đầu Tiên Làm Mẹ...

“Em gái.” Sở Duy Tiêu chỉ vào em bé ở trong lòng Sở Cố Hoài kêu lên.

“Hừ, em con đang ngủ.” Sở Cố Hoài đem ngón trỏ đặt ở miệng Sở Duy Tiêu, ngoan ngoãn đi ra phòng khách. Tiễn Tiểu Háo thấy vui vẻ, bộ dáng Sở Cố Hoài ôm em bé thật giống một người mẹ.

“Duy Duy, con chưa từng học mẫu giáo đúng không?” Tiễn Tiểu Háo vừa tắm cho Sở Duy Tiêu vừa hỏi.

“Dạ.” Sở Duy Tiêu gật gật đầu, Tiễn Tiểu Háo phát hiện hân so với khi vừa mới đến đã thả lỏng rất nhiều, có thể cùng mình đối thoại đơn giản, trên mặt cũng có biểu cảm, tâm sạch sẽ thật sự trở thành đứa nhỏ rất đẹp trai a, Tiễn Tiểu Háo cảm khái nói.

“Vậy Duy Duy hiện tại bao nhiêu tuổi?” Tiễn Tiểu Háo tiếp tục hỏi.

“Duy Duy sáu tuổi.” Sở Duy Tiêu đang chơi con vịt vàng Tiễn Tiểu Háo cho hân, tựa hồ đã quen tên mới của mình, rất tự nhiên trả lời.

“Sáu tuổi nha, đáng lẽ phải học tiểu học.” Tiễn Tiểu Háo lầm bầm nói.

“Không muốn, Duy Duy không muốn đi.” Vừa nghe đến lời Tiễn Tiểu Háo nói, Sở Duy Tiêu liền nóng nảy, vội vàng nắm lấy Tiễn Tiểu Háo không buông, sợ hãi Tiễn Tiểu Háo không cần hân.

“Mẹ không phải muốn Duy Duy đi a, hơn nữa đến trường, mỗi ngày mẹ đều đưa con đi học sau đó buổi chiều đón con về, trường học có rất nhiều tiểu bạn hữu, còn có lão sư, bọn hân đều rất thích Duy Duy.” Tiễn Tiểu Háo trấn an.

Sở Duy Tiêu vẫn lắc đầu, hân không thích tiếp xúc với những bạn bè cùng trang lứa, hân cảm thấy tất cả mọi người đều không thích mình, hơn nữa hân thực thích mẹ mới và người cha thoát nhìn hung ác kia, hân không muốn rời xa các nàng.

“Được rồi, chuyện đi học nói sau, hiện tại tắm rửa trước đã, lát nữa Thím Quách sẽ mang quần áo đẹp đến cho Duy Duy và Thước Thước.” Tiễn Tiểu Háo giúp hân tắm rửa, lấy ra khăn tắm bao bọc hân, chuẩn bị ôm Sở Duy Tiêu ra phòng tắm.

Tại phòng khách, truyền đến tiếng em bé khóc lớn, Tiễn Tiểu Háo ôm Duy Duy nhìn, chỉ thấy Sở Cố Hoài cau mày nhìn Sở Duy Thước trong ngực, đi vòng vòng không biết nên làm sao bây giờ.

“Em con đói, muốn uống sữa.” Sở Duy Tiêu mở đầu đạo.

“Sữa? Trong nhà không có sữa bột.” Sở Cố Hoài càng đau đầu, tiếng em bé khóc làm cho lòng nàng thất lại, khó chịu muốn chết.

Lúc này, chuông cửa vang lên, Sở Cố Hoài thở ra một hơi dài vội vàng ra mở cửa, ngoài cửa là Quách Mỹ Mỹ và Tề Tiểu Mi xách theo một bao lớn đồ vật này nọ, các nàng tựa như cứu tinh của Sở Cố Hoài.

“Hai người rốt cục đã đến.....” Tiễn Tiểu Háo ôm Sở Duy Tiêu ra cửa, tiếp nhận Tề Tiểu Mi trong tay đồ vật này nọ.

“Trời đất!! Tiểu nam hài dễ thương quá, oa..... Còn có em bé.....” Quách Mỹ Mỹ kinh hô, đối với Sở Duy Tiêu vươn ra nanh vuốt.....

“Mềm mại quá, Tề Tiểu Mi! Em cũng muốn!” Quách Mỹ Mỹ quay đầu đối Tề Tiểu Mi nói.

“Đừng, chị không chăm sóc nổi đâu, một mình em là đủ rồi.” Tề Tiểu Mi thương yêu nói.

“Hừ.”

“Ai, Tề Tiểu Mi, sữa bột ở nơi nào!” Sở Cố Hoài vội tìm sữa bột, đem gói to lục lọi lộn xộn lên hết.

“Ồ bên cạnh cái gói to kia, mình mua ba thùng, nhân viên bán hàng nói nhãn hiệu này là tốt nhất, hẳn là không vấn đề gì.” Tề Tiểu Mi qua giúp đỡ Sở Cố Hoài lấy sữa.

“Đương nhiên không vấn đề, cửa hàng của em rất đảm bảo chất lượng.” Quách Mỹ Mỹ liếc Tề Tiểu Mi một cái.

“Mình phải làm mẹ nuôi của đứa nhỏ.” Quách Mỹ Mỹ đối Tiền Tiểu Hảo nói.

“Thôi đi thím, còn làm mẹ nuôi gì nữa.” Tiền Tiểu Hảo khinh bỉ nói.

“Thím Quách.” Sở Duy Tiêu nhu thuận kêu một tiếng.

“Cái gì! THÍM!!! Tui già vậy sao!!” Quách Mỹ Mỹ trừng lớn ánh mắt, chạy nhanh lấy ra gương nhỏ từ trong túi xách soi trái soi phải.

Sở Duy Tiêu cười cười, Tiền Tiểu Hảo cũng vui vẻ.

“Xem kia, con mình cười cậu.”

“Chắc chắn bị cậu dạy hư, đến đây, bảo cô là chị.” Quách Mỹ Mỹ đối Sở Duy Tiêu nói.

Sở Duy Tiêu giương mắt nhìn nhìn Tiền Tiểu Hảo, thẳng đến Tiền Tiểu Hảo gật đầu Sở Duy Tiêu mới ngoan ngoãn mở miệng kêu chị.

“Thực ngoan, đến, chị mua thiết nhiều quần áo cho cưng.” Quách Mỹ Mỹ vừa lòng, từ trong túi lấy ra thiết nhiều quần áo nam đẹp mắt.

“Còn có của em gái nữa.” Quách Mỹ Mỹ trong gói to có rất nhiều rất nhiều quần áo đáng yêu, xem ra là có chuẩn bị mà đến.

“Ai, cậu thật đúng là không tệ, cho cậu làm mẹ nuôi được đấy.” Tiền Tiểu Hảo vừa lòng nhìn thấy Quách Mỹ Mỹ, lần đầu tiên cảm nhận được nàng thật đáng để dựa vào.

“Đó là.....”

“Quách Mỹ Mỹ, không phải gọi cô mua giường trẻ con sao, giường đâu?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Ai nha, gọi cái điện thoại liền đưa tới, cô gấp cái gì.” Quách Mỹ Mỹ khoát tay.

“Ai, trong số các người ở đây có ai biết dùng bình sữa không, tôi không rành việc này.” Sở Cố Hoài nhíu mày nhìn một đồng đồ dùng cho trẻ con trước mặt.

“Con tới đây.” Duy Duy nặc xinh đẹp quần áo chạy đến trước mặt Sở Cố Hoài, chọn ra bình sữa và núm vú, thuần thục đem núm vú nhét vào miệng muối muối, sau đó bận rộn pha sữa bột.

“Thật là lợi hại.” Quách Mỹ Mỹ khen ngợi.

Tiền Tiểu Hảo ngược lại hít một hơi, trong lòng có chút chua xót, lúc nàng lớn bằng hán bây giờ làm gì đụng đến pha sữa bột, các ca ca cưng nàng cưng đến mức chỉ thiếu đem mặt trắng xuống cho nàng, ba mẹ cũng thật cẩn thận sợ nàng xảy ra chuyện ngoài ý muốn một lần nữa. Tóm lại, là cuộc sống đầy ngộ, không lo ăn mặc.

Lại nhìn đến Sở Duy Tiêu đang đo pha sữa, Tiền Tiểu Hảo là thật tâm đau lòng đứa nhỏ này.

“Tốt lắm” Sở Duy Tiêu đem bình sữa đưa cho Sở Cố Hoài.

“Ừm, được rồi, về sau ba sẽ cho Thước Thước uống sữa.” Sở Cố Hoài tiếp nhận bình sữa, cẩn thận đem Thước Thước ôm lấy, đem miệng bình sữa đưa vào miệng Thước Thước, Thước Thước quả thật là đói, ôm bình sữa dùng sức uống, Sở Duy Tiêu nhìn thấy bộ dáng em gái uống sữa, không khỏi nuốt nước miếng.

“Duy Duy đói? Ừm, mẹ đi nấu cơm.” Tiền Tiểu Hảo nhìn ra được, vội vàng đứng lên hướng phòng bếp đi đến.

“Mình giúp cậu.” Quách Mỹ Mỹ đứng lên.

“Thôi đi, mình muốn nhà bếp này còn nguyên vẹn, chị Tiểu Mi, canh chừng người yêu của chị nha.” Tiền Tiểu Hảo hướng Tề Tiểu Mi làm cái mặt quỷ,

rất nhanh đi vào phòng bếp thừa dịp Quách Mỹ Mỹ còn chưa kịp tiến vào, nàng liền khóa trái phòng bếp .

“Hào công phu, không phải một ngày có thể luyện thành .” Tề Tiểu Mi cho ra kết luận.

“Chị.....” Quách Mỹ Mỹ khó thờ, chạy qua dùng sức cẩu Tề Tiểu Mi một chút.

“Chắc chắn.....” Sở Cố Hoài ghét bỏ nhìn thoáng qua Quách Mỹ Mỹ, ôm con gái tránh xa nàng một chút..... Sở Duy Tiêu là đứa nhỏ rất giỏi xem sắc mặt người khác, nhìn thấy một loạt động tác của cha mình, hẳn cũng làm theo cha tránh xa mẹ nuôi.....

Không đến nửa giờ, giường trẻ con liền đưa tới, Sở Cố Hoài đem Thước Thước đặt ở trên giường, ăn no Thước Thước ngủ rất ngon, thỉnh thoảng chép chép miệng, Sở Cố Hoài bỗng nhiên cảm thấy Thước Thước và Tiễn Tiểu Háo có điểm giống, không khỏi nhìn thấy Thước Thước cười. Sở Duy Tiêu cũng ghé vào bên giường nhìn em mình, hẳn hiện tại cảm thấy rất hạnh phúc, buổi sáng hẳn vẫn là cô nhi cái gì cũng không có thể mà buổi chiều đã có cha có mẹ, còn có phòng đẹp, cha mẹ đối hân và em gái đều tốt, hẳn nhất định phải báo đáp các nàng, vì thế ai cũng không biết, lúc Sở Duy Tiêu còn nhỏ như vậy, đã xác định chỉ hướng.

“Duy Duy, con có biết vì cái gì nhiều đứa nhỏ như vậy mà ta cố tình chọn con không?” Lúc này Sở Cố Hoài lên tiếng, nàng ngồi chồm hồm cười hỏi Sở Duy Tiêu. Sở Duy Tiêu lắc lắc đầu.

“Bởi vì lúc ta đứng khoanh tay trước mặt nấy đứa chỉ có con không trốn, con cũng đủ dũng cảm” Sở Cố Hoài nói cho Sở Duy Tiêu.

“Con phải trở thành một người có trách nhiệm, đây là yêu cầu của ta đối với con. Có thể làm được không?” Sở Cố Hoài nghiêm túc hỏi han.

Sở Duy Tiêu kiên định gật đầu, hẳn cho rằng mình không nên làm cho nữ nhân này thất vọng.

“Ừm, tốt lắm” Sở Cố Hoài mỉm cười sờ sờ Sở Duy Tiêu đầu.

“Ta yêu mẹ con, nhà của chúng ta không có nam nhân, này.....Con biết chứ?” Sở Cố Hoài hỏi.

Sở Duy Tiêu gật gật đầu, hẳn không nhỏ, kỳ thật lúc ở trên xe hẳn đã nhìn ra được, gia đình này không giống với những gì đình khác, cha cũng là nữ .....

“Thước Thước cũng là nữ hài tử, cho nên đâu, về sau gia đình này phải dựa vào con bảo hộ rồi.....” Sở Cố Hoài vỗ vỗ bả vai nhỏ gầy yếu của Sở Duy Tiêu.

“Vâng! Duy Duy sẽ bảo hộ mọi người.” Sở Duy Tiêu cũng học Sở Cố Hoài nghiêm túc gật đầu.

“Tốt, hôm nay ta nói với con những gì, con đừng nói lại ẹ nghe, bằng không ta sẽ bị mắng.” Sở Cố Hoài đối Sở Duy Tiêu nói.

“Tại sao?” Sở Duy Tiêu nghiêng đầu hỏi.

“Bởi vì, bởi vì nàng cho rằng tiểu hài tử nên được cưng chiều.” Sở Cố Hoài bắt đầu nói, trong nhà nên có một người chính diện và một người phản diện, nếu tiểu nha đầu thích vai chính diện, vậy nàng cũng đành phải lấy hình tượng nghiêm khắc xuất hiện.....

“Ăn cơm nè.” Tiễn Tiểu Háo ở nhà ăn kêu, mùi thức ăn lan tận đến đây, Sở Duy Tiêu đã sớm đói, trong bụng không có một chút chất béo nào, ngửi được mùi thức ăn, ánh mắt hẳn liền nổi lên lục quang.

“Đi thôi, ăn cơm nào, tay nghề mẹ con tốt lắm.” Sở Cố Hoài lôi kéo Sở Duy Tiêu đi ra phòng trẻ con, đi nhà ăn.

Quách Mỹ Mỹ và Tề Tiểu Mi không cần người kêu, đã sớm tự động tự giác ngồi ở bàn cơm, nhìn chăm chăm một bàn đầy đồ ăn chảy nước miếng.

“Đến, Duy Duy, qua bên này ngồi.” Tiễn Tiểu Háo hướng Sở Duy Tiêu ngoác ngoác, Sở Duy Tiêu vội vàng chạy đến bên người Tiễn Tiểu Háo ngồi xuống.

“Đến, ăn cơm” Nói xong, Tiễn Tiểu Háo rất nhanh đem đồ ngon đều hướng trong bát Sở Duy Tiêu. Món gà, cá điêu hồng hầm, vịt áp chảo, trong bát Sở Duy Tiêu tràn đầy thức ăn.

Sở Cố Hoài nhìn nhìn bát mình trống trơn, thương tâm muốn chết, nàng đã biết trước sẽ như vậy, trước đây nha đầu kia có đồ ngon gì cũng đều gấp vào bát ỉnh, hiện tại lại la ó, gấp nhiều đồ cho tiểu tử thối này.

Sở Duy Tiêu từ nhỏ đến lớn chưa từng ném qua nhiều thứ tốt như vậy, hiện tại toàn hướng vào bát hẳn, hẳn ngỡ ngàng, không biết nên ăn như thế nào.

“Ăn nhanh đi, kéo nguội.” Tiễn Tiểu Háo thúc giục.

“Vâng.” Sở Duy Tiêu thật cẩn thận cắn một miếng đùi gà, ăn rất ngon..... Sở Duy Tiêu cảm giác đói khát mãnh liệt dâng lên, vội vàng hướng miệng nhét cơm.

“Ăn từ từ thôi, coi chừng nghẹn, đáng thương quá, sao gầy đến như vậy. Không sợ, về sau mỗi ngày mẹ đều làm món ngon cho con, rất nhiều thịt.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị nói.

“Tiểu Háo, ăn nhiều thịt cũng không tốt.” Sở Cố Hoài nhắc nhở.

“Ai nha, chị xem hân gầy như vậy, ăn nhiều thịt cũng không mập nổi đâu.”

“Ăn ngon ghê.....” Quách Mỹ Mỹ và Tề Tiểu Mi tiêu diệt nhanh gọn, Tiểu Tiểu Háo sợ con mình bị hai tên kia dành ăn hết, không ngừng gấp cho Sở Duy Tiêu, khi Sở Cố Hoài phục hồi tinh thần lại, trên bàn ngoại trừ rau xanh ra thì cái gì cũng không còn.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiểu Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Động Phòng Hai Kê Bối Rối...(HOT)

52. Động Phòng, Hai Kê Bối Rối...

Thật vất vả dẫn vất dầy vô người ta cho đã, Quách Mỹ Mỹ và Tề Tiểu Mi mới cáo từ về nhà. Tiểu Tiểu Háo lại đối Sở Cố Hoài nói từ hôm nay nàng bắt đầu mỗi ngày buổi tối đều ngủ với Duy Duy, Sở Cố Hoài về mặt hắc tuyến đứng ở bên cạnh, hận không được đem tiểu tử này quay về trong bụng mẹ, thế là thế nào.....

“Không thể.” Sở Cố Hoài lạnh lùng nói.

“Tại sao a, Duy Duy mới vừa đến còn chưa quen đâu, em chăm sóc hân.....” Tiểu Tiểu Háo tức giận phản bác.

“Mẹ.....” Sở Duy Tiêu thật cẩn thận kéo kéo y phục Tiểu Tiểu Háo.

“Không sợ, mẹ cho con chỗ dựa.” Tiểu Tiểu Háo quyết đoán nói, khí thế dồi dào.

“Không phải chị không cho em chăm hân.....Nhưng mà.....” Sở Cố Hoài có chút bất đắc dĩ.

“Vậy là được rồi.” Tiểu Tiểu Háo đánh gãy lời Sở Cố Hoài.

“Ngoan nào, chị đã lớn như vậy rồi, đừng nhõng nhẽo.....” Tiểu Tiểu Háo bỗng nhiên chuyển biến sách lược, dỗ dành Sở Cố Hoài, còn chủ động tiến lên hôn nàng.

“Chị mau ngủ đi, ngày mai còn phải đi làm nữa, em và Duy Duy đi khách phòng ngủ.....” Tiểu Tiểu Háo kéo Sở Duy Tiêu đi khách phòng.

“Ai.....” Sở Cố Hoài thở dài, bất đắc dĩ nhìn hai mẹ con vừa đi vừa tán gẫu, yên lặng đi trở về gian phòng trống không của mình.

Sáng hôm sau, Sở Duy Tiêu đã trở nên thân thiết hơn với Tiểu Tiểu Háo, trong lòng Sở Cố Hoài thật sự bội phục Tiểu Tiểu Háo về việc dỗ dành đứa nhỏ, nàng không thể nhìn ra Sở Duy Tiêu là hôm qua mới cùng Tiểu Tiểu Háo quen biết.

“Mẹ ơi, tối hôm qua chuyện ngày xưa mẹ còn chưa kể xong.....” Sở Duy Tiêu ngồi ở bàn cơm quay qua quay lại.

“Buổi tối kể tiếp.....” Tiểu Tiểu Háo đem trứng chim để ở trên bàn, vứt bỏ vỏ trứng sau đó xịt miếng nước tương, nhét vào trong miệng nhỏ của Sở Duy Tiêu.

“Khụ khụ.....” Sở Duy Tiêu quả nhiên không ngoài dự đoán của Sở Cố Hoài, sặc rồi.

“Uống sữa vào uống sữa vào.....” Tiểu Tiểu Háo vội vàng đưa sữa cho Sở Duy Tiêu.

“Cẩn thận một chút nha.....” Tiểu Tiểu Háo ôm oán giận nói.

“Cục cưng ơi, là em đem một cái trứng chim lớn nhét vào miệng hân đó.” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ nói giúp Sở Duy Tiêu, bởi vì bị nghẹn lòng đồ trứng, Sở Duy Tiêu nói không thành lời nên liên tục gật đầu phụ họa.

“Ừa..... Vậy đó hả?” Tiểu Tiểu Háo ngượng ngùng cười cười, tiếp tục hướng Sở Duy Tiêu trút sữa.

Sau khi Sở Duy Tiêu rốt cục đem trứng chim nuốt xuống, tiếp tục ăn những món khác, Sở Cố Hoài mới mở miệng trò chuyện với Tiểu Tiểu Háo.

“Hôm nay có sắp xếp gì không?”

“Mang Thước Thước cùng Duy Duy về nhà một chuyến, vừa rồi ba em gọi điện thoại lại đây, nói bá phụ bá mẫu cũng qua, ừm..... Đại ca Nhị ca cũng lại đây giúp vui.” Tiểu Tiểu Háo vừa ăn vừa trả lời.

“Á, vậy có muốn chị đưa em đi không?” Sở Cố Hoài giúp Tiễn Tiểu Háo lấy hạt com nơi khóe miệng, tiếp tục hỏi.

“Đương nhiên rồi a, chẳng lẽ chị muốn em một mình mang theo hai đứa nhỏ đi xe buýt hả.” Tiễn Tiểu Háo trừng mắt nhìn Sở Cố Hoài.

“Đại ca Nhị ca em sẽ không lại đây đón em sao? Em gọi một cú điện thoại khẳng định bọn hần lập tức đến đây.” Sở Cố Hoài không đồng ý nói.

“Không muốn bọn hần đón.” Tiễn Tiểu Háo gấp một khối đậu hủ nhét vào miệng Sở Cố Hoài.

“Ừm, chị đưa em đi ha.” Sở Cố Hoài cười mị mị nói, hôm nay tâm tình bởi vì khối đậu hủ này trở nên tốt bất ngờ.

“Buổi tối cũng phải lại đây đón em đó, nhân tiện ăn bữa com luôn, chị phải nghe mẹ chỉ dạy kinh nghiệm chăm em bé, dường như Thước Thước rất thích chị, về sau chuyện của Thước Thước chị nên quan tâm nhiều một chút.” Tiễn Tiểu Háo đối Sở Cố Hoài nói.

“Ừm, được thôi.”

Ăn com chiều xong, Tiễn Tiểu Háo mang theo hai đứa con lên xe Sở Cố Hoài, đem Tiễn Tiểu Háo đưa đến sau, Sở Cố Hoài ở Tiễn gia trình diện xong liền đi sự vụ sở làm.

Buổi tối, Tiễn gia vẫn là một quán náo nhiệt, Tiễn ba ba ôm Thước Thước vui vẻ cùng Sở mẹ mẹ tán gẫu vấn đề cháu gái phải chăm làm sao, Tiễn ba ba lôi kéo Duy Duy dạy hần chơi cờ.

“Cố Hoài đến rồi à.”

“Vâng.” Sở Cố Hoài hướng Tiễn ba ba cười cười.

“Cha .....” Duy Duy ngọt ngào kêu một tiếng.

“Ngoan.” Sở Cố Hoài đi lên trước hủy kiểu tóc Tiễn Tiểu Háo cực khổ làm cho Duy Duy.

“Sao chị mới vừa tới đã quậy phá rồi a.” Tiễn Tiểu Háo liếc Sở Cố Hoài một cái, giúp Duy Duy chải tóc.

“Ái..... Địa vị giảm xuống.” Sở Cố Hoài thờ dài ngồi xuống.

“Tạm thời thôi.” Tiễn Tiểu Háo rót nước ép ngô mới vừa làm cho Sở Cố Hoài.

“Cố Hoài ơi, đến, lại đây con.” Tiễn mẹ mẹ hướng Sở Cố Hoài vẫy tay. Kêu nàng qua, Sở Cố Hoài đến bên cạnh Tiễn mẹ mẹ ngồi xuống, tiếp nhận Thước Thước đang ngủ say trong tay Tiễn mẹ mẹ.

“Cố Hoài a, mẹ nói cho con nghe, chăm em bé thực phiền toái, tối nay các con trở về, mẹ chỉ con cách chăm sóc, đến, trước là pha sữa, nước cỡ vậy, lấy sữa bột nhiều chút, chớ lấy quá liều, em bé uống không nhiều đâu. Nhớ rõ phải đun ấm sữa, đừng nóng quá hoặc nguội quá, nguội quá dễ bị tiêu chảy.....” Tiễn mẹ mẹ dặn dò Sở Cố Hoài từng li từng tí, còn lấy ra đồ vật này nọ thực hành cho Sở Cố Hoài xem.

“Còn việc thay tả nữa..... Thước Thước khóc con liền xem xem nằng đói bụng hay là tiểu ẩm ướt, bằng không bé sẽ bị lạnh..... Việc này cụ thể các con tự mình xem.”

“Đây là những việc hôm qua mẹ đã viết, hạng mục cần chú ý. Về cơ bản đều ở trong này, con tự xem đi, hôm nay mẹ cũng đã chỉ Tiểu Háo, hai người các con hần là không vấn đề gì. Em bé cũng không phải là súng vật, phải kiểm chế lại.” Tiễn mẹ mẹ dặn bảo thêm.

“Bà ngoại, những chuyện này Duy Duy đều biết.” Sở Duy Tiêu giờ tay, tỏ vẻ như hần đã làm thường xuyên.

“Ái, đứa nhỏ ngoan.” Tiễn mẹ mẹ thương tiếc sờ sờ đầu Sở Duy Tiêu.

“Sau này nha, kêu cha mẹ con làm, con cứ thường xuyên lại đây chơi với chúng ta.” Sở mẹ mẹ đem Sở Duy Tiêu ôm đến trên đùi mình.

“Dạ.” Sở Duy Tiêu ngoan ngoãn ứng thanh.

“Mẹ, mọi người cũng không nên cưng chiều hần như vậy, hần đã tới tuổi đến trường.” Sở Cố Hoài mở miệng nói.

“Ôi trời, chưa trễ a, ở với mọi người tận một năm rưỡi nữa mà sợ cái gì.” Sở mẹ mẹ phản đối.

“Cũng không thể nói như vậy, con trai mà, thế này đi, mấy tháng nữa, con giúp Duy Duy tìm trường học tốt, mọi người trong mấy tháng này nựng nựng cho đã đi, về sau không thể được.” Sở ba ba đề nghị.

“Duy Duy, có thể sao?” Sở Cố Hoài thực tôn trọng đứa nhỏ.

Sở Duy Tiêu gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

“Cứ như vậy đi.....” Tiễn Tiểu Háo giải quyết dứt khoát.

Lúc Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài về đến nhà, đã là mười giờ tối, Thước Thước và Duy Duy bị các trường bồi bắt ở lại Tiễn gia, hai tên thất sủng các nàng đành phải trở về, dự định vài ngày nữa mới qua đón đưa nhỏ.

“Tắm đi rồi ngủ.” Tiễn Tiểu Háo đối Sở Cố Hoài nói.

“Ừ.”

Vì thế hai người ở hai phòng khác nhau đều đã tắm xong, Tiễn Tiểu Háo trở lại phòng thì thấy Sở Cố Hoài đang sấy tóc, khắp phòng tràn đầy hương thơm sữa tắm.

“Thế nào, hôm nay phá lệ ngủ với chị hả?” Sở Cố Hoài trêu chọc.

“Đừng giỡn mà, một chút ý tứ cũng không có.” Tiễn Tiểu Háo thờ phì phò ngồi trên giường.

“Phải rồi a, sau khi đưa nhỏ xuất hiện thì địa vị của chị giảm xuống hẳn luôn.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Hừ.”

“Đừng hừ hừ, lại đây, chưa hong khô tóc mà dám nằm trên giường, cẩn thận sau này về già sẽ bị chứng đau nửa đầu, chị giúp em sấy.” Sở Cố Hoài đem Tiễn Tiểu Háo kéo qua, cầm máy sấy giúp nàng.

Tay Sở Cố Hoài mềm mại, lướt trong tóc nàng giúp nàng thổi từng cọng từng cọng, thực thoải mái, Tiễn Tiểu Háo nhin không được giật giật, tựa vào trên người Sở Cố Hoài, cọ cọ chà chà.

“Đừng lộn xộn.” Sở Cố Hoài thanh âm có chút khàn khàn.

“Đừng mà, chị Cố Hoài, chị thật êm ái, rất thoải mái.....” Tiễn Tiểu Háo híp mắt nói.

“Em sẽ hối hận.” Sở Cố Hoài tắt máy sấy, ngồi ở trên giường, để Tiễn Tiểu Háo tự do cọ cọ trong lòng ngực nàng.

“Sẽ không ,chị Cố Hoài! Chúng ta đã có con!” Tiễn Tiểu Háo kích động ngồi thẳng dậy, hét lên sau đó tức giận đến thở gấp.

“Em kích động quá vậy.” Sở Cố Hoài giúp nàng vỗ vỗ lưng.

Nhưng nàng không hề trốn sự tập kích bất ngờ của Tiễn Tiểu Háo, Tiễn Tiểu Háo xoay người đem Sở Cố Hoài đè ở trên giường, thô bạo áp môi mình lên đôi môi đỏ hồng của Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài lặng lẽ hít một hơi trong lòng, con bé ngọc này thô bạo quá, làm môi mình muốn nứt ra, Sở Cố Hoài trong lòng hạ quyết định, chính là hôm nay đi, nàng sẽ không cho Tiễn Tiểu Háo có cơ hội đổi ý.

Một khi đã như vậy, phản công mới chính là việc quan trọng. Sở Cố Hoài xác định chủ ý, lập tức vươn tay ôm Tiễn Tiểu Háo lật nàng lại, trở mình đè trên người nàng, đem cục diện nắm ở trong tay, Sở Cố Hoài mút đôi môi nhỏ Tiễn Tiểu Háo, dần dần, Tiễn Tiểu Háo cũng thả lỏng mình, bắt đầu hưởng thụ những trải nghiệm tốt đẹp Sở Cố Hoài mang lại, thừa dịp Tiễn Tiểu Háo phân tâm, Sở Cố Hoài như linh xà thâm nhập vào khoan miệng Tiễn Tiểu Háo không chút trở ngại, Sở Cố Hoài thỏa mãn dò xét hàm trên Tiễn Tiểu Háo, truy đuổi cái lưỡi đang trốn tránh của nàng, Tiễn Tiểu Háo cảm thấy trời đất quay cuồng, giống như cả thế giới đều đảo lộn hết, hô hấp trở nên khó khăn hơn, giữ hai chân bỗng lướt qua một dòng nước ấm.

“Ừm.....” Tiễn Tiểu Háo nhin không được phát ra một tiếng rên rỉ khi Sở Cố Hoài buông tha đôi môi sưng đỏ của nàng. Hộc hộc..... Đây xấu hổ thanh âm là do mình phát ra sao, Tiễn Tiểu Háo trừng lớn đôi mắt không thể tin đối mặt Sở Cố Hoài.

“Ngoại trừ chị, không ai được quyền nghe thấy, rất mê người..... Cục cưng ơi, làm sao bây giờ.....” Sở Cố Hoài nhẹ nhàng dùng môi mình chạm nhẹ vào đôi môi sưng đỏ của Tiễn Tiểu Háo, mị hoặc nói, tay không ngừng dạo chơi trên lưng nàng.

“Chị, chị Cố Hoài.....” Tiễn Tiểu Háo thanh âm rất nhỏ, mang hơi thở gấp gáp, gương mặt nàng được che phủ bởi áng mây hồng.

“Hửm?” Sở Cố Hoài vừa trả lời vừa đem váy ngủ của Tiễn Tiểu Háo vén lên.

“A.....” Tiễn Tiểu Háo lại nhin không được rên rỉ, thò tay bắt lấy cái tay đang làm loạn của Sở Cố Hoài.

“Đừng nghĩ chạy trốn, đêm nay chính em chủ động quyến rũ chị. Cục cưng.....” Sở Cố Hoài ở bên tai Tiễn Tiểu Háo thổi một hơi.

“Nhưng, nhưng mà.....” Tiễn Tiểu Háo mặt đỏ bừng, không biết nên nói cái gì mới tốt.

“Không có nhưng mà, ngoan, buông tay.....” Sở Cố Hoài vừa nói vừa thổi khí bên tai Tiễn Tiểu Háo, làm cho tai Tiễn Tiểu Háo ngứa ngáy, nhưng lại chạm không tới ,nhin không được vận vẹo thân mình.

“Coi kìa, cục cưng, em lại quyến rũ chị.....” Sở Cố Hoài cười cười, đem váy ngủ Tiễn Tiểu Háo cởi ra, cũng đem quần áo mình thoát đi.

Kể tiếp, Sở Cố Hoài tự nhiên là đem cái bra vướng tay vướng chân quăng đi.

“Ừm., nhìn không ra nha, phong cảnh mỹ lệ giầu sau y phục, thực mê người.” Sở Cố Hoài tiếp tục khiến cho Tiễn Tiểu Háo mặt đỏ tím đập mạnh, vươn tay nắm Tiễn Tiểu Háo (hòa quyện vào nhau)

“ A.....” Sở Cố Hoài nhìn nhìn Tiễn Tiểu Háo rồi rầm, cười cười, thả tay ra, cúi xuống hôn hôn Tiễn Tiểu Háo cái trán, cái mũi, môi, xương quai xanh, còn có.....(Tiếp tục hòa quyện) (Bạn tác giả viết mấy chữ đó đây không phải editor dịch sai hay tự ý cắt đoạn đâu, nên đoạn này mình cũng không biết TTH có bị SCH “ăn” chưa nữa :x, theo ý các bạn thì sao ^^)

Bây giờ Tiễn Tiểu Háo hoàn toàn là nhịn không được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Gục Ngã Con Đường Phản Công Của...(HOT)

53. Gục Ngã, Con Đường Phản Công Của...

Nàng rên rỉ một tiếng, dùng sức lực lớn nhất mình có đẩy ngã Sở Cố Hoài, sau đó thừa dịp Sở Cố Hoài chưa kịp phản ứng lại, một mạch đem bra và quần lót của nàng cởi vứt xuống dưới.

“Em định làm gì!” Sở Cố Hoài trừng lớn ánh mắt, nhìn động tác Tiễn Tiểu Háo ghé vào trên người nàng.

“Ừm hừ, lát nữa chị sẽ biết mà.” Tiễn Tiểu Háo bắt chước Sở Cố Hoài đối động tác của nàng vừa rồi, rạp khuôn làm theo y vậy.

“Đầy đặn ghê, lớn hơn em nhiều.” Tiễn Tiểu Háo lẩm bẩm nói, sau đó lấy thân mình cọ cọ Sở Cố Hoài.

“Ừm.....” Sở Cố Hoài hai mắt mê ly, sớm đã thần chí không rõ, Tiễn Tiểu Háo hôn làn da bóng loáng của nàng, bụng bằng phẳng, cuối cùng đi tới thần bí địa phương kia.

Tiến Tiểu Háo tay chân tò mò đụng đụng, này mình cũng có vậy, nhưng của Cố Hoài thật là tốt mê người, Tiễn Tiểu Háo mở to ánh mắt tinh tế nghiên cứu, Sở Cố Hoài khôi phục một chút thần trí, khép chân lại không muốn cho Tiễn Tiểu Háo nghiên cứu như thế.

“Em.....thật hèn hạ.” Sở Cố Hoài mắng yêu Tiễn Tiểu Háo.

“Đừng a, chị ẩm ướt hết cả rồi này.” Tiễn Tiểu Háo ôn nhu tách ra hai chân Sở Cố Hoài, tay vuốt ve nhụy hoa của nàng, sau đó ấn ấn.

“ A.....” Sở Cố Hoài thật vất vả bật nửa người trên dậy nhưng lại yếu ớt gục lại trên giường, còn phát ra âm thanh vô nghĩa.

“Chị Cố Hoài.....” Tiễn Tiểu Háo đem mặt vùi vào trong, tận lực làm cho Sở Cố Hoài sung sướng.

“Không, không cần.....” Sở Cố Hoài cả kinh mở hơi lạnh đều túa ra, nhưng lại không nỡ đẩy ra Tiễn Tiểu Háo.

“Tiểu Háo, thực bản.....” Sở Cố Hoài gian nan thốt ra bốn chữ.

“Sẽ không a, chị Cố Hoài sạch sẽ nhất.” Tiễn Tiểu Háo ngẩng đầu cười mị mị nói.

“Bởi vì là chị.....” Tiễn Tiểu Háo bỏ nhào vào Sở Cố Hoài trên người, lại hôn lên đi, hai đôi môi kịch liệt va chạm, mút vào.

Sau đó, Tiễn Tiểu Háo thừa dịp Sở Cố Hoài không chú ý, dùng hai ngón tay hướng địa phương thần bí trượt đi vào, Sở Cố Hoài rên rỉ một tiếng, dùng chân quăn lấy chân Tiễn Tiểu Háo.

Sở Cố Hoài cảm nhận được tay Tiễn Tiểu Háo chần chừ ở lối vào, vuốt ve, một trận co rút nhanh, cửa vào bản năng đem vật xâm lấn đẩy ra bên ngoài.

“Ừm..... A.....”

“Chị Cố Hoài, em yêu chị..... Giao cho em được không.”

Sở Cố Hoài trước mắt một mảnh mơ hồ, nước mắt theo hai má rơi xuống, Tiễn Tiểu Háo đau lòng liếm nước mắt trên mặt Sở Cố Hoài, ngón tay dùng lực một chút, mạnh xò xuyên qua.

“ A!!!!” Một trận âm áp, Tiễn Tiểu Háo cảm nhận được ngón tay mình bị gắt gao bao quanh, hơn nữa có loại cảm giác như bị mút vào.

“Ngoan.....” Khi cảm thấy dưới thân thiên hạ cứng ngắt thân mình thả lỏng một ít, tay Tiễn Tiểu Háo mới dám chậm rãi bắt đầu hoạt động.

Đau cùng khoái cảm đồng thời đánh úp Sở Cố Hoài, Sở Cố Hoài cảm thấy cả thế giới chỉ còn lại có hai người các nàng tựa như ở trên thuyền nhỏ trên sông, nhẹ nhàng muốn lên tiên.

Sở Cố Hoài ôm lưng Tiễn Tiểu Háo, hung hăng cắn một cái ở trên vai nàng, tay từ trên lưng dạo quanh tới trước ngực, khi đến đụng tới hồng đậu nhỏ của Tiễn Tiểu Háo, Sở Cố Hoài không chút khách khí cắn hồng đậu nhỏ của nàng.

Thân thể hai chỗ đã bị công kích một cách vô nhân đạo, Tiễn Tiểu Háo kêu một tiếng, ngón tay càng thêm xâm nhập.

“A.....” Sở Cố Hoài tự làm tự chịu, lập tức tê liệt ngã xuống giường.

“Đồ vô lại.....”

“Hí hí.....”

Sáng ngày thứ hai.

Một ngày mới tươi sáng đã bắt đầu, khi Sở Cố Hoài chậm rãi mở đôi mắt đẹp, ánh nắng mặt trời thấp sáng cả phòng, thói quen tính xoay qua ôm người bên cạnh, Sở Cố Hoài rốt cục phát hiện hôm nay cùng ngày thường bất đồng, Sở Cố Hoài giật mình một cái, lập tức ngồi dậy, sau đó một trận đau nhức từ phần eo đem nàng kéo trở lại giường lớn.

“Đáng chết .....” Sở Cố Hoài cắn răng, oán hận mắng một tiếng.

“Ừm.....Chào buổi sáng.” Tiễn Tiểu Háo mơ mơ màng màng chào Sở Cố Hoài, rồi đem thân mình vùi vào trong ngực Sở Cố Hoài tiếp tục ngủ.

“Đứng lên.” Sở Cố Hoài hắc nghiêm mặt néo mặt Tiễn Tiểu Háo.

“Đau!” Tiễn Tiểu Háo ăn đau, lập tức liền tỉnh dậy.

“.....”

Tiến Tiểu Háo mở to hai mắt, nhìn thấy phong cảnh xinh đẹp trước mắt, Tiễn Tiểu Háo đem tay muốn sờ qua.

“Chát.....” Sở Cố Hoài dùng sức đánh bàn tay mềm mại của Tiễn Tiểu Háo , phát ra “chát” một tiếng.

“A.....” Tiễn Tiểu Háo phục hồi tinh thần lại, bụm môi đáng thương hề hề nhìn Sở Cố Hoài.

“Biểu cảm này vô dụng rồi, bắt đầu từ hôm nay, em ngủ với Duy Duy ở khách phòng ngay.” Sở Cố Hoài đỡ cái eo đau nhức của mình, di chuyển xuống giường, từng bước từng bước hướng phòng tắm, Tiễn Tiểu Háo nhìn thấy tội lỗi mình gây ra, nổi lên lòng hảo tâm, vội vàng xuống giường đỡ nàng.

Lần này Sở Cố Hoài không từ chối, tùy nàng giúp đỡ mình vào phòng tắm, nhưng mà soi gương xong, Sở Cố Hoài lại kích động.

“Em làm chuyện tốt ghê đó!!!” Sở Cố Hoài nhìn một đám ô mai hồng trong gương, phát hỏa.

“Em cũng có mà.” Tiễn Tiểu Háo vô tội chỉ chỉ trên người mình.

“Hừ.”

Sở Cố Hoài đem Tiễn Tiểu Háo đẩy ra phòng tắm, rất nhanh khóa trái cửa.

Về mặt vô tội của Tiễn Tiểu Háo khi ở trước mặt Sở Cố Hoài biến mất, cười hi hi lẫn lộn ở trên giường, ôm chần lẫn vài vòng. Nàng thành công, thành công, nên gọi điện thoại cho Sở mẹ mẹ, cảm tạ người đã chỉ dạy .

Tiến Tiểu Háo nhảy dựng chạy vào phòng tắm khác, sung sướng tắm rửa, sau đó cười ha ha chạy đến nhà bếp làm bữa sáng cho Sở Cố Hoài.

“Chị Cố Hoài

“Tiễn Tiểu Háo nhìn thấy ô mai hồng trên cổ Sở Cố Hoài, ngọt ngào kêu một tiếng.

“Hừ.” Sở Cố Hoài oán hận cắn một miếng trứng chim.

“Đừng giận nữa mà.....” Tiễn Tiểu Háo đi đến bên cạnh Sở Cố Hoài, ôm eo nàng.

“Hừ.” Sở Cố Hoài bắt vi sở động.

“Cục cưng.....Chị yêu..... Tiểu Hoài Hoài.....”

“Em có thấy ghê tởm hay không.” Sở Cố Hoài liếc cái xem thường.

“Không a, người khác xin em em cũng không gọi.” Tiền Tiểu Hảo tiếp tục chơi xấu.

Sở Cố Hoài chịu không nổi Tiền Tiểu Hảo mặt dày, nhẹ nhàng nhéo nhéo mặt nàng.

“Phục em rồi.”

“Hoan hô, chị Cố Hoài không tức giận nữa.” Tiền Tiểu Hảo hoan hô, sau đó dứt nàng ăn cháo, thỉnh thoảng nhào lên khẽ hôn môi Sở Cố Hoài.

“No rồi, chén đũa em dọn dẹp sơ thôi, chị đi làm” Sở Cố Hoài đứng lên đối Tiền Tiểu Hảo nói.

“Chẳng phải chị còn đau sao.” Tiền Tiểu Hảo hỏi.

“Hơi hơi thôi. Còn không phải tại em.....”

“Ài, đừng đi, ở nhà nghỉ ngơi một chút đi.....” Tiền Tiểu Hảo giữ chặt Sở Cố Hoài.

“Không được, hôm nay phải họp.” Sở Cố Hoài nhú mày.

“Nhưng mà chị.....” Tiền Tiểu Hảo nhìn chằm chằm mấy dấu hôn mình để lại trên cổ Sở Cố Hoài.

“Khụ khụ.....Chị mặc áo cổ cao.”

“Được rồi, em đưa chị đi.” Tiền Tiểu Hảo bắt đầu nói.

“Em đưa chị?” Sở Cố Hoài nghi hoặc hỏi.

“Ừ, chị như vậy làm sao mà lái xe được.” Tiền Tiểu Hảo vừa dọn dẹp bát đũa vừa nói.

“Chúng ta đi xe buýt?” Sở Cố Hoài tiếp tục hỏi.

“Đợi chị nghĩ ra chắc tới chiều. Em lái xe đưa chị đi.” Tiền Tiểu Hảo nói.

“Em, em biết lái xe!!!” Sở Cố Hoài kinh ngạc.

“Chị không tin em hả, em dĩ nhiên biết, có bằng lái chứ bộ.” Tiền Tiểu Hảo bắt đầu phản kháng.

“Em! Sao tới tận bây giờ mới nói cho chị.....” Sở Cố Hoài nhú mày.

“Bởi vì em gặt Đại ca Nhị ca đi thi, không ai biết em đâu.” Tiền Tiểu Hảo giải thích thêm.

“Ác.....” Sở Cố Hoài nhìn thoáng qua Tiền Tiểu Hảo, tỏ vẻ đồng tình.

Đến lượt sự vụ sở, Tiền Tiểu Hảo ở trên xe nhìn Sở Cố Hoài không được tự nhiên thông thả đi vào sự vụ sở, có chút đau lòng, dường như tối hôm qua đem nàng giày vò rất nhiều lần, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy rất thỏa mãn rất vui vẻ, nàng là của mình, tối hôm qua là lần đầu tiên của chị Cố Hoài.

Tiền Tiểu Hảo tranh thủ thời gian hôm nay, lái xe hướng Tiền gia, xem hai đứa nhỏ.

Quán Thành luật sự vụ sở

Sở Cố Hoài đang làm việc trong văn phòng, chuẩn bị tư liệu để buổi chiều họp, bỗng nhiên nghe được tiếng gõ cửa.

“Mời vào.”

“Chắc chắn..... Sở Cố Hoài, cậu rất vô dụng.” Tề Tiểu Mi vừa tiến đến liền bày ra vẻ mặt xem kịch vui, Sở Cố Hoài nhú nhú mày, không hiểu ý của nàng.

“Bắt đầu từ bộ dáng buổi sáng cậu đi vào đây cho đến những ô mai ẩn trên người thì mình phán đoán, tối hôm qua Hảo Tử hành hạ cậu lần tới lần lui đến chết đi sống lại phải không, hôm nay còn gắng gượng chống đỡ đi làm, cậu thật lợi hại, rất chuyên nghiệp.” Tề Tiểu Mi một mông ngồi trên sofa.

“Cậu.....” Sở Cố Hoài tức giận, mặt đỏ lên.

“Àn núp ở bên cạnh cậu lâu như vậy, mình cũng không ngờ rằng cậu là một cô gái ngây thơ hiền lành thế này.” Tề Tiểu Mi xúc động nói.

“Hình như cậu có vẻ rảnh rỗi nhỉ? Công việc xong hết rồi?” Sở Cố Hoài hắc nghiêm mặt hỏi.

“Ách..... Vậy thôi..... Mình đi ra ngoài trước.” Tề Tiểu Mi đứng lên, lúc ra tới cửa hình như nhớ tới chuyện gì đó, liền quay đầu lại.

“Ài, cậu hết chuyện rồi mới đi trêu chọc tiểu học muội, mỗi ngày nàng đều theo mình hỏi chuyện riêng của cậu, mình sắp chóng đỡ không nổi nữa rồi.” Tề Tiểu Mi nói.

“Cái gì?” Sở Cố Hoài hoàn toàn quên mất trên thế giới còn có người tên Thôi Hi Lâm.

“Thôi Hi Lâm”

“Hơ, vậy cậu có nói không?” Sở Cố Hoài hỏi

“Sao có thể a, mình giúp Hảo Tử trừ hậu hoạn, nếu không Mỹ Mỹ nhà mình sẽ đem mình đánh đến tàn phế.” Tề Tiểu Mi liếc cái xem thường.

“Ừ, mình biết rồi.” Sở Cố Hoài tỏ vẻ hiểu được.

“Cậu nha, vẫn là cẩn thận một chút đi, cuộc sống hiện tại đầm ấm như vậy, có vợ con, nhạc phụ nhạc mẫu, anh em vợ gì đủ cả, cẩn thận một lần sảy chân để hận nghìn đời.” Tề Tiểu Mi dặn dò.

“Nhiều chuyện.”

“Ồ ờ ờ, lòng tốt lại biến thành lòng lang dạ sói, mình đi đây.” Tề Tiểu Mi ra văn phòng, hít một hơi, đi trở về chỗ ngồi của mình.

Tề Tiểu Mi kỳ thật đối với bạn thân từ nhỏ rất có lòng tin, khi nàng yêu một người nàng sẽ không bao giờ thay đổi, tiểu học muội kia thật đáng thương, một cô bé rất tốt, nhưng lại lãng phí trong tay Sở Cố Hoài- nữ nhân vô cùng ác độc này.

Tề Tiểu Mi ngồi ở ghế trên, nhìn thấy Thôi Hi Lâm bên cạnh rục rịch góc đầu dậy, có chút u sầu.

“Hi Lâm, em đang làm gì vậy?” Đinh Hiểu hỏi.

“A, không có việc gì đâu, em, em đi vào tìm học tỷ.” Thôi Hi Lâm mặt đỏ lên, cầm lấy bánh ngọt mình mới làm lúc sáng đi đến văn phòng Sở Cố Hoài.

“Chắc chắn, xong rồi, lại một cô gái sa chân lỡ bước.” An An nhìn bóng dáng Thôi Hi Lâm lùi ngùi nói.

“Đúng thế, sao lại không thích tui chứ, Lão Đại hấp dẫn người như vậy sao?” Đinh Hiểu sờ sờ mặt mình, có chút nghi hoặc.

“Hừ, so với Lão Đại cậu chỉ là tàn thứ phẩm” An An liếc Đinh Hiểu một cái.

“Cô! Nam nhân bà!”

“Được rồi được rồi, im lặng làm việc đi, có thời gian thì ngẫm lại biện pháp đem Hi Lâm kéo ra.” Tề Tiểu Mi có chút dăm chiêu nói.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiểu Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Cố Hoài Làm Nũng

54. Cố Hoài Làm Nũng..

“Học tỷ.....” Thôi Hi Lâm đứng ở ngoài cửa, kêu Sở Cố Hoài một tiếng.

“Ừm, Hi Lâm a, chuyện gì vậy?” Sở Cố Hoài từ giữa một đồng văn kiện ngẩng đầu lên, hỏi.

“Không có, chỉ là ngày hôm qua em ở nhà, làm một chút điểm tâm, um..... Ăn không hết, mang lại đây cho chị.” Thôi Hi Lâm ấp a ấp úng nói, còn chưa nói hết mặt đã đỏ một nửa, vào phòng đem trong tay com hộp đưa cho Sở Cố Hoài.

“Hừm? Tới hôm qua làm? Vẫn còn ấm..... Hộp giữ nhiệt này thật tốt.” Sở Cố Hoài tiếp nhận com hộp, nàng đương nhiên có thể nhận ra Thôi Hi Lâm đang ngượng ngùng, nhưng nàng không đồng ý đối với cách nói của Tề Tiểu Mi, không thể bởi vì mình là đồng tính nên xem ai cũng đều là đồng tính, có lẽ đứa nhỏ này ngưỡng mộ nàng, dù sao trước kia ở trường học nàng khá nổi bật, Sở Cố Hoài trong lòng rất xem trọng học muội này, nàng vô cùng kiên định, người cũng tốt tính, thậm chí so với Tiểu Hảo còn ngại ngùng ngay thơ hơn, vợ mình cả ngày cùng Quách Mỹ Mỹ chơi chung với nhau, đôi khi còn biết bắt bí người khác, tính tình hay ghen đối trẻ con. Nhìn lại cô gái trước mặt, thật sự là ngoan.

“A? A..... Chuyện đó.....” Thôi Hi Lâm phản ứng lại đây, không biết nên làm thế nào lấp liếm, lập tức đỏ mặt.

“Ha ha..... Đừng khản trương, đùa em chút thôi, cảm ơn.....” Sở Cố Hoài mỉm cười lấy một cái tiểu điểm tâm bỏ vào miệng. Đối Thôi Hi Lâm cười cười. Thôi Hi Lâm mặt lập tức đỏ, ngay cả cái lỗ tai cũng đỏ lên, trong lòng tựa hồ có chút xúc động, xúc động này không phải lần đầu tiên có, chẳng qua hôm nay đặc biệt mãnh liệt hơn mà thôi.

“Ăn được không?” Thôi Hi Lâm thật cẩn thận hỏi.

“Ừ, ăn ngon lắm.” Sở Cố Hoài hôm nay tâm tình không tệ, lại cầm lấy một cái nhét vào miệng, xem ra là ngày hôm qua tiêu hao quá độ, đói.

“Vậy, ngày mai em lại làm cho chị.” Thôi Hi Lâm nhin xuống cảm giác kích động muốn nhảy dựng lên, rất nhanh nói.

“Sao lại không biết điều phiền toái em thế này, không cần, Tiểu Háo mỗi ngày đều làm, ăn nhiều đồ ngọt răng của chị sẽ bảo quản không tốt.” Sở Cố Hoài cười mị mị nói, nhớ tới bà xã mình.

“Tiểu Háo?” Thôi Hi Lâm có chút kinh ngạc.

“Ừ, về sau giữa trưa đều là nàng mang com lại đây, ngày đó em không có mặt, nhóm đồng nghiệp sự vụ sở xin xỏ nàng, nàng mềm lòng đáp ứng.” Sở Cố Hoài giải thích thêm, nhớ tới Tiểu Tiểu Háo lần trước giới thiệu bản thân chính là nói các nàng quan hệ bằng hữu, biết nàng không muốn cho Thôi Hi Lâm biết các nàng quan hệ thật, cho nên Sở Cố Hoài cũng không có biểu lộ ra chuyện các nàng chung sống với nhau.

“Ừm..... Như vậy a, tài nghệ của nàng nhất định tốt lắm.” Thôi Hi Lâm khích lệ.

“Ừ, tốt lắm, có hương vị gia đình.” Sở Cố Hoài hé miệng cười, hôm nay nàng tựa hồ cùng ngày thường không giống nhau, Thôi Hi Lâm trong lòng nghĩ như vậy.

“Được rồi, chạy nhanh ra ngoài công tác đi, mấy ngày nay tiếp án tử, bận hơn mọi ngày, vất vả cho em rồi.” Sở Cố Hoài đối Thôi Hi Lâm nói.

“A, không có, ở trong này công tác thực vui vẻ.”

“Ừ, vậy tốt, không hiểu gì cứ việc hỏi Tề Tiểu Mi, nàng cũng không biết thì tới hỏi chị.” Sở Cố Hoài dặn bảo thêm.

“Vâng. Em đi ra ngoài công tác, cái kia, điểm tâm, phải thừa dịp còn nóng ăn.” Thôi Hi Lâm hồng nghiêm mặt ra văn phòng.

Tiền Trạch

“Cục cưng ơi

~ mẹ đến đây.....” Tiền Tiểu Háo đi vào sân, hướng về phía Sở Duy Tiêu đang ngồi chồm hổm trước trái bí đỏ nghiên cứu kêu lên.

“Ôi chào, tôi cũng đã tới rồi, còn gào to như vậy làm gì, dọa đến Duy Duy của chúng ta thì sao bây giờ.” Tiền mẹ mẹ bất mãn giáo huấn.

“Khá lắm nha, mẹ con có cháu ngoại liền không cần con gái.” Tiền Tiểu Háo giả bộ giận dỗi nói.

“Mẹ!” Sở Duy Tiêu nghe được Tiền Tiểu Háo thanh âm, đứng lên hướng nàng nhào tới.

“Oa, khuôn mặt nhỏ nhắn này lắm lem ghê, làm gì thế.” Tiền Tiểu Háo lấy tay lau bùn trên mặt Sở Duy Tiêu.

“Bà ngoại dạy con trông.....” Sở Duy Tiêu cười tủm tỉm trả lời.

“Ai, Duy Duy rất thông minh, dạy một lần đã biết.” Tiền mẹ mẹ cực kỳ thích Sở Duy Tiêu, thiết tình đem hân trở thành cháu ruột mình.

“Tất nhiên rồi, con trai con mà.....” Tiền Tiểu Háo kiêu ngạo nói.

“Được rồi. Sao hôm nay lại đây, không phải mẹ nói với con là để Duy Duy và Thước Thước ở với chúng ta vài ngày mà, mẹ và ba con còn chưa nệm đủ đâu.”

“Ai nha, chỉ đến xem thôi mà, Thước Thước đâu?” Tiền Tiểu Háo hí mắt hỏi.

“Thước Thước bị Sở bá nẫu con ôm đi rồi, bà một khi đã ôm là sẽ không chịu buông tay, mẹ đã kháng nghị nhiều lần nhưng vô dụng.....” Tiền mẹ mẹ giận dữ nói.

“Thật sao, thế Sở bá nẫu ở nơi nào?” Tiền Tiểu Háo trừng lớn ánh mắt hỏi.

“Ở trong phòng cho Thước Thước uống sữa, hôm nay không đến 6 giờ liền lôi kéo Sở bá phụ con lại đây.”

“Ác, Duy Duy, chúng ta đi xem em con, cho bà ngoại ở ngoài này hứng gió một mình đi.” Tiền Tiểu Háo khom lưng ôm lấy Sở Duy Tiêu vào phòng.

“Dạ.” Sở Duy Tiêu non nớt nhu thuận tiếng nói hoàn toàn đậm trùng mẫu tính của Tiền Tiểu Háo, Tiền Tiểu Háo liên tục hôn gương mặt nhỏ nhắn của Sở Duy Tiêu một lúc sau mới ôm hân vào phòng.

“Bá mẩu, bá mẩu, người đem Thước Thước của con giấu đi nơi nào?” Tiễn Tiểu Háo hét lên.

“Bác ở bên này, ai, Thước Thước rất đáng yêu, cười với bác nè.” Sở mẹ mẹ hướng Tiễn Tiểu Háo ngoắc ngoắc, hưng phấn nói.

“Hừ, con gái của con, sao chỉ cười với bác mà không cười với con chứ.” Tiễn Tiểu Háo ăn dấm chua, vội vàng chạy đến xem.

“Ai cho em con uống sữa thì em ấy cười với người đó.” Sở Duy Tiêu giải thích.

“Như vậy nha, vậy Duy Duy, con chơi đùa với bà nội chút, mẹ bồi dưỡng cảm tình với em con một chút.” Tiễn Tiểu Háo tiếp nhận con gái và bình sữa từ tay Sở mẹ mẹ, dụ dỗ. Mà Sở mẹ mẹ thì đem Sở Duy Tiêu ôm đến.

Sở Duy Tiêu cảm thấy hần sống mấy năm nay quả không uống phí, từ lúc hần sinh ra đã không nhận được tình thương nhiều như vậy, hần thật sự thỏa mãn, hần thích nơi này.

“Cục cưng Thước Thước, mau mau lớn lên.” Tiễn Tiểu Háo thân thủ đi chọt chọt mặt mũm mĩm của Thước Thước, kết quả Thước Thước đang uống sữa tròng mắt nhìn một chút, Tiễn Tiểu Háo lập tức liền bật cười, dễ thương quá.

“Mẹ, mẹ ăn hiếp Thước Thước.” Sở Duy Tiêu chỉ trích.

“Đúng vậy, không cần con giúp.” Sở mẹ mẹ phụ họa thêm.

“Con coi con kia, tư thế ôm cũng không đúng. Con bé sẽ không thoải mái, phải đứng thẳng lên một chút.” Sở mẹ mẹ chỉ dạy.

“Như vậy?” Tiễn Tiểu Háo thay đổi tư thế.

“Ừm, như vậy nàng sẽ thoải mái.” Sở mẹ mẹ vừa lòng gật gật đầu.

“Bá mẩu, con nói với bác chuyện này.....” Tiễn Tiểu Háo hướng về phía Sở mẹ mẹ nháy mắt ra hiệu.

“Gọi bá mẩu gì chứ, kêu mẹ.....” Sở bá mẩu uốn nắn nói

“Hi hi..... Mẹ.....” Tiễn Tiểu Háo lưu loát gọi, cười mị mị kêu một tiếng.

“Ai. Hiện tại nói đi, chuyện gì thế.”

“Khụ khụ, Duy Duy, tìm ông ngoại với ông nội chơi đi.” Tiễn Tiểu Háo mở miệng đối Sở Duy Tiêu nói.

“Vâng.” Sở Duy Tiêu bắt mắt bữu môi, nhưng vẫn ngoan ngoãn chạy đi ra ngoài.

“Chuyện gì mà phải lánh mặt đứa nhỏ.”

“Mẹ..... Mẹ rất lợi hại, con thành công.” Tiễn Tiểu Háo vô cùng hưng phấn đối Sở mẹ mẹ nói.

“Thành công? Không phải con đó chứ!!! Lợi hại vậy sao?!” Sở mẹ mẹ cũng kích động, kinh ngạc bắt lấy tay Tiễn Tiểu Háo.

“Đương nhiên, nàng không hề phản kháng.” Tiễn Tiểu Háo đắc ý nói.

“Hừ, đó là sợ con đau, nghĩ cho con thôi, con nghĩ coi nó có thể phản kháng không a, nó đánh nhau rất lợi hại, nhiều khi nam nhân còn chưa phải là đối thủ của nó.”

“Không phải đâu.....” Tiễn Tiểu Háo trừng lớn ánh mắt.

“Tất nhiên là phải rồi.....”

“Ai ai, hỏi con nè, có phải lần đầu tiên của nó không?” Sở mẹ mẹ cười mị mị hỏi.

“Khụ khụ..... Mẹ, đây là riêng tư.” Tiễn Tiểu Háo ngưng ngưng nói.

“Ai nha, nó là do ta sinh ra, cục khổ nuôi nấng, ở trước mặt mẹ không riêng tư, nói mau.” Sở mẹ mẹ thúc giục.

“Vâng, đúng thế.....” Tiễn Tiểu Háo ngưng ngưng trả lời.

“Ừm, không tệ thôi, rất chính xác, mắt trong tay con.” Sở mẹ mẹ bùi ngùi nói.

“Có ý gì?” Tiễn Tiểu Háo nghi hoặc hỏi.

“Đứa ngọc, tại sao là lần đầu tiên của nó a, nó là do mẹ sinh nên mẹ rất hiểu nó, lần đầu tiên nói lên một điều : trước kia nó đều là ở phía trên thôi.....”

Sở mẹ mẹ liếc Tiễn Tiểu Háo một cái, đứa nhỏ này thực ngốc.

“Ý mẹ nói.....”

“Ừm.” Sở mẹ mẹ nói xong liền bắt đầu chơi với Thước Thước.

“Hừ, con ghen tỵ.” Tiễn Tiểu Háo đối Sở mẹ mẹ nói.

“Ăn cái gì dấm chua a, nó không phải cho con rồi sao, nếu nó dám làm bậy sau lưng con, mẹ sẽ tự tay làm thịt nó, đại nghĩa diệt thân!” Sở mẹ mẹ chính nghĩa nói.

“Đây là mẹ nói đó nha.” Tiễn Tiểu Háo hướng Sở mẹ mẹ chớp mắt vài cái.

“Tất nhiên.....”

“Vâng, mẹ, mẹ ôm Thước Thước, con muốn làm com trưa cho chị Cố Hoài, lát nữa đem đến cho nàng.” Tiễn Tiểu Háo đem Thước Thước đưa đến trong ngực Sở mẹ mẹ, đi về phía nhà bếp.

“Ai, trong tủ lạnh có canh ngọt, con mang đến cho nó đi, nhớ nói rõ cho nó biết là canh tình yêu của mẹ nó làm.”

Sở mẹ mẹ hướng Tiễn Tiểu Háo nói.

“Chị ấy còn com trưa tình yêu của vợ nữa mẹ ơi.” Tiễn Tiểu Háo bủ môi giả bộ không nghe thấy.

Sau lưng Sở mẹ mẹ che miệng cười lên, vợ của con gái mình đáng yêu ghê, chọc ghẹo nó thật thú vị.

Tiến Tiểu Háo làm xong com, liền để trong hộp com mang đi, trên đường gọi điện thoại cho Tiểu Vi kêu nàng đem đồ ăn bếp trưởng làm cho đồng nghiệp sự vụ sở mang qua trước.

Quân Thành luật sư sự vụ sở

“Chào mọi người, các vị vất vả.....” Tiễn Tiểu Háo vừa tiến đến liền bắt đầu đùa giỡn.

“Choa, đây không phải là phu nhân sao.”

“Ai, phu nhân, tui nói phu nhân thiết thiên vị, sao đồ ăn của chúng tôi so với Lão Đại lại khác biệt lớn như vậy chứ.” Tuy rằng ăn cũng rất ngon, An An trong lòng nói thầm

“Khụ khụ, cái đó, hôm nay tình hình đặc biệt, ngày mai nhất định đối xử bình đẳng.” Tiễn Tiểu Háo cam đoan.

“Là phu nhân nói nha, được rồi, mọi người giải tán.” An An ra lệnh một tiếng, nhóm đồng sự nhanh chóng tản ra khỏi vòng vây, quay về vị trí ăn com.

“Cám ơn mọi người giờ cao đánh khề.....” Tiễn Tiểu Háo cúi đầu 90 độ, cười mở cửa văn phòng Sở Cố Hoài.

“Chị yêu

“Tiễn Tiểu Háo vừa tiến đến liền hô.

“Ồ hừ.” Sở Cố Hoài ngẩng đầu liếc Tiễn Tiểu Háo một cái, lại cúi đầu xuống tiếp tục xem văn kiện.

“Lạnh lùng quá, em đau lòng lắm.” Tiễn Tiểu Háo từ từ đến bên cạnh Sở Cố Hoài, bộ dáng một chút đau lòng cũng không có.

“Chị đói.” Sở Cố Hoài nói.

“Rồi rồi rồi, em mang theo com, hôm nay tắm bỏ cho chị.” Tiễn Tiểu Háo lấy ra tất cả com hộp, bên trong tất cả đều là bổ huyết thực phẩm.

“Ừm, còn có canh táo đỏ ,canh tình yêu của mẹ chị.” Tiễn Tiểu Háo tiếp tục ra bên ngoài lấy com hộp.

“Đây là canh táo đỏ với tim heo hạt sen..... Em hầm rất lâu á. “ Tiễn Tiểu Háo giới thiệu từng cái, lấy thìa canh đưa cho nàng.

“Em dứt cho chị.” Sở Cố Hoài quay đầu đối Tiễn Tiểu Háo nói.

Tiến Tiểu Háo mồm chữ O mắt chữ A, Đây..... Đây chẳng lẽ là trong truyền thuyết làm nũng! Chị Cố Hoài tính nhõng nhẽo nổi lên quả nhiên không giống với người khác, Tiễn Tiểu Háo ngọt ngào hạnh phúc nghĩ đến.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Khiêu Khích

55, Khiêu Khích ...

“Em có dứt hay không hả?” Sở Cố Hoài xoay người, dừ tọng trừng mắt nhìn Tiền Tiểu Hảo một chút.

“Dứt, dứt.” Tiền Tiểu Hảo luôn miệng đáp ứng, từng chút từng chút dứt Sở Cố Hoài. Sở Cố Hoài ăn rất nhiệt tình, thỉnh thoảng còn xem văn kiện vài lần.

“Ăn com cũng phải nghỉ ngơi nữa chứ.” Tiền Tiểu Hảo có chút đau lòng.

“Ừm, không như vậy thì sao kiếm tiền nuôi em được.” Sở Cố Hoài miệng còn chứa com nói.

“Lòng em đau lắm, ngày hôm qua mệt thế mà hôm nay còn cố gắng đi làm, hay là em giúp chị xoa bóp lưng ha?” Tiền Tiểu Hảo đề nghị.

“Ừ, ăn xong com trước đã.” Sở Cố Hoài ngồi nguyên buổi sáng, hơn nữa tối hôm qua bị gầy vò, lưng đã rất mỏi rất đau.

“Chị Cố Hoài, khi rảnh thì sắp xếp thời gian để chúng ta đi du lịch đi, ở nhà đến mức khó chịu.” Tiền Tiểu Hảo đề nghị.

“Ừ, vài ngày nữa đi, mấy ngày nay cả sự vụ sở đều bận rộn, chị cũng phải ở lại làm thêm giờ.”

“Những việc này, chị Tiểu Mi có thể làm không?” Tiền Tiểu Hảo hỏi.

“Có thể, bắt quá năng nắm trong tay không ít vụ kiện.” Sở Cố Hoài gật gật đầu.

“Vậy cứ cho nàng làm đi, chị về nhà nghỉ ngơi thôi.....”

“Như vậy.....”

“Ai nha, chị đừng lo lắng, em gọi một cú điện thoại cho Quách Mỹ Mỹ bảo đảm thu phục liền, đêm nay chị không cần tăng ca, về nhà nghỉ ngơi.”

“Ừm, cũng tốt.” Sở Cố Hoài thỏa hiệp, tùy ý Tiền Tiểu Hảo sắp đặt.

Cùng nhau ăn com gần một giờ đồng hồ, Tiền Tiểu Hảo dọn dẹp xong, định dìu Sở Cố Hoài vào phòng nghỉ, giúp nàng xoa bóp lưng.

Sở Cố Hoài đứng lên bỗng lão đảo, Tiền Tiểu Hảo vội vàng đỡ lấy, tay ôm eo nàng, sau đó nhin không được hôn môi nàng.

“Em làm sao thế!” Sở Cố Hoài néo néo mặt nàng.

“Hử! Em hôn có một cái thôi mà.....chị Cố Hoài, em yêu chị lắm.....” Tiền Tiểu Hảo mở to đôi mắt long lanh, ôm eo Sở Cố Hoài nói.

“Chị cũng vậy.” Sở Cố Hoài thanh âm dịu xuống dưới, vuron tay sờ sờ mái tóc mềm mượt của Tiền Tiểu Hảo.

“Khẩu khẩu.” Tiếng gõ cửa lại vang lên, Tiền Tiểu Hảo bữu môi không hài lòng, Sở Cố Hoài hé miệng cười cười, hôn lên đôi môi cong cong kia.

“Vào đi.”

“Học tỷ!” Ngoài cửa Thôi Hi Lâm thực hưng phấn bước vào, nhưng không ngờ tới cảnh tượng trong phòng lại như thế này.

“Hảo Từ? Học tỷ. Hai người.....” Thôi Hi Lâm mặt tái xanh nhìn hai người đang ôm nhau trong phòng.

“Í, chị Cố Hoài vừa rồi đứng lên mém nữa ngã sắp xuống, tôi liền đỡ nàng.” Tiền Tiểu Hảo mở miệng giải thích, nhưng không có ý định buông tay ra, giống như khiêu khích hai mắt Thôi Hi Lâm.

Thôi Hi Lâm lập tức thay đổi sắc mặt, rồi nhanh chóng bình tĩnh lại, khi còn ở trường học nàng chợt nghe một vài học tỷ nói rằng Sở Cố Hoài là người đồng tính, cho nên nàng vừa mới tốt nghiệp không lâu đã chạy đến Quân Thành luật sư sự vụ sở, một là vì tiền đồ, hai là vì Sở Cố Hoài, mà hôm nay phản ứng của Tiền Tiểu Hảo đã cho nàng xác định được giới tính Sở Cố Hoài, tâm tình Thôi Hi Lâm hiện tại thực mâu thuẫn, vừa vui vừa buồn, vui vẻ vì mình rốt cục cũng có cơ hội, nhưng khi thấy Sở Cố Hoài để mặc cho Tiền Tiểu Hảo ôm, nàng lại cực kỳ khổ sở.

“Hi Lâm, có chuyện gì không?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Á, em định hỏi chị ăn điểm tâm xong chưa, um, còn nữa, chị thích đồ mặn hay đồ ngọt hơn?”

Thôi Hi Lâm thật cẩn thận hỏi.

Tiền Tiểu Háo trừng lớn đôi mắt. Đây, đây là chuyện gì thế này.....

Nàng chuyển hướng Sở Cố Hoài, nghiêng nghiêng răng.

“Ách..... Hi Lâm, không cần phiền phức như vậy, điểm tâm Háo Tử mỗi ngày đều có làm. Ăn còn không hết.” Sở Cố Hoài cự tuyệt, sợ cục cưng nhỏ trong lòng giận dữ.

“Vâng, vậy em ra ngoài trước.....” Thôi Hi Lâm bảo trì khuôn mặt đáng thương hề hề tươi cười, xoay người đi ra văn phòng, trong khoảnh khắc đưa lưng về phía Sở Cố Hoài, trong ánh mắt long lanh một tầng nước mắt.

Thôi Hi Lâm đi ra văn phòng còn không quên đóng cửa lại, có thể thấy đây là một cô gái tốt bụng.

“Chị xem!!! Còn nói không quan hệ, chị ăn điểm tâm của nàng.” Tiền Tiểu Háo ngẩng đầu đối Sở Cố Hoài nói.

“Buổi sáng tâm tình tốt nên ăn mấy cái, nàng đặc biệt làm không nên cự tuyệt.” Sở Cố Hoài vuốt ve lưng Tiền Tiểu Háo.

“Hừ, đặc biệt làm, con gái người ta thích chị thì có.” Tiền Tiểu Háo nhảy bèn đã nhận ra chồng mình bị người khác dòm ngó.

“Ngưỡng mộ thôi, trước kia chồng em ở trường học rất nổi tiếng.” Sở Cố Hoài đắc ý nói.

“Không dám ngưỡng mộ đâu, bắt quá nói đi phải nói lại em cũng thấy rất kỳ quái, bộ dạng em đâu có xấu, sao mấy bạn học không có ai theo đuổi em hết.....” Tiền Tiểu Háo nói ra vấn đề nàng đã thắc mắc nhiều năm nay.

“Ồ, bởi vì không dám theo đuổi, sợ em ghét.....” Sở Cố Hoài cười cười, quyết định giúp Tiền gia Đại ca Nhị ca giấu diếm chân tướng sự thật.

“Á..... Như vậy a, thế tại sao chị có nhiều người theo quá vậy, chị so với em xinh đẹp hơn bao nhiêu chứ.....” Tiền Tiểu Háo hỏi tới.

“Chị đáng yêu hơn em a.” Sở Cố Hoài cười nựng nựng mặt bánh bao của Tiền Tiểu Háo.

“Sặc.....” Tiền Tiểu Háo lâm vào giai đoạn trầm mặc.

“Thật vậy hả? Sao em cảm thấy chuyện này rất đáng ngờ?” Tiền Tiểu Háo hoài nghi.

“Em nghĩ nhiều quá rồi, um..... Không phải muốn giúp chị xoa bóp lưng sao, nhanh lên.” Sở Cố Hoài vội vàng nói sang chuyện khác.

Lúc Tiền Tiểu Háo và Sở Cố Hoài rước Sở Duy Tiêu và Thước Thước mang về nhà, đã là chuyện của bốn ngày sau, Tiền mẹ mẹ và Sở mẹ mẹ mỗi người ôm một đứa không chịu buông tay, cuối cùng vẫn là Sở Cố Hoài ra tay bày ra gương mặt không chút thay đổi đem hai đứa con đoạt trở về.

“Cục cưng ơi

khó khăn lắm mới đoạt lại hai đứa, trở về đến đây, chắc chắn, nói có hai ngày, thật ra tới bốn ngày.” Tiền Tiểu Háo nắm tay Duy Duy vào nhà, Sở Cố Hoài ôm Thước Thước đi ở đằng sau.

“Mẹ ơi, ông bà ngoại, ông bà nội đều rất tốt với tụi con.” Sở Duy Tiêu ngẩng đầu nói chuyện với Tiền Tiểu Háo.

“Đương nhiên rồi, Duy Duy nhà ta rất đáng yêu a, mẹ làm bánh pudding cho con, con chơi với Mặc Định một lát.” Tiền Tiểu Háo căn dặn Sở Duy Tiêu, chỉ chỉ Mặc Định lười biếng nằm trên sofa.

“Ừm, con chơi một mình đi, ba cho Thước Thước uống sữa.” Sở Cố Hoài đem đứa nhỏ đưa đến trong tay Tiền Tiểu Háo rồi đi pha sữa.

Bận sống bận chết đi, đến giờ ăn cơm chiều hai người mới được thanh thoi, chăm trẻ con thực mệt, chăm rồi mới biết..... Hơn nữa là hai đứa, mệt càng thêm mệt.

“Mệt chết, học học, lại đây, ăn cơm chiều.” Tiền Tiểu Háo một mông ngồi xuống sẽ không nhúc nhích nữa.

“Mẹ, mẹ mệt lắm không? Về sau Thước Thước để con chăm sóc cho.” Sở Duy Tiêu đi đến bên cạnh Tiền Tiểu Háo, ân cần hỏi. “Không cần không cần, sao có thể để con chăm, con nha, cứ chơi cho đã đi, mấy tháng sau phải nghiêm túc học tập, đừng làm mẹ buồn phiền, cha con học tập rất lợi hại.” Tiền Tiểu Háo sờ sờ đầu Sở Duy Tiêu, lại một lần nữa cảm nhận được sự lựa chọn của mình rất chính xác.

“Tuy rằng bà ngoại con lựa chọn ẹ mở quán trà nhỏ, bắt quá năm đó mẹ cũng tốt nghiệp đại học.” Tiền Tiểu Háo tiếp tục tạo hình tượng tốt cho Sở Duy Tiêu.

“Hừm? Em cũng tốt nghiệp đại học chính quy?” Sở Cố Hoài lại kinh ngạc, Tiền Tiểu Háo rốt cuộc còn có chuyện gì mà mình không biết.

“Chị không biết!? Thật không thể hiểu nổi.....” Tiền Tiểu Háo liếc cái xem thường.

“Ách..... Bây giờ thì biết rồi, nói nói, em học đại học nào, hệ gì?” Sở Cố Hoài hưng trí.

“Còn lâu mới nói cho chị.” Tiễn Tiểu Háo đứng lên, múc cho Duy Duy bát canh, bản thân mình cũng bắt đầu ăn như hổ đói.

“Khụ khụ.....”

“Được rồi, nói cho chị nói cho chị.....” Tiễn Tiểu Háo buông bát thỏa hiệp. Kỳ thật những chuyện như thế này nếu Sở Cổ Hoài điều tra thì cái gì cũng biết từng li từng tí, nhưng nàng không muốn như vậy, chính miệng Tiễn Tiểu Háo nói ra cùng điều tra ra là có khác biệt rất lớn.

“Ừm, mau mau nói thật.”

“Tốt nghiệp S Đại Học Hệ Pháp Luật.....” Tiễn Tiểu Háo đắc ý nói.

“Em nói lại lần nữa coi.” Sở Cổ Hoài nhú mày, buông bát đũa.

“Hệ Pháp Luật của Đại Học S. Học Sĩ học vị.” Tiễn Tiểu Háo lặp lại một lần.

“Chết tiệt.....” Sở Cổ Hoài nghiêng răng nghiêng lợi.

“Sao vậy.” Tiễn Tiểu Háo xấu hổ.

“Hệ Pháp Luật của Đại Học S! Còn hơn cả Đại Học M! Em mở quán trà cái quái gì!” Sở Cổ Hoài liếc cái xem thường.

“Ách, cái này gọi là gây dựng sự nghiệp hiểu hay không hả, hừ.....” Tiễn Tiểu Háo có chút chột dạ, hơi lớn tiếng.

“Lớn tiếng không có nghĩa là đúng.”

“Cha mẹ, hai người đừng cãi nhau nữa.” Sở Duy Tiêu nhỏ giọng nói. Có chút sợ hãi.

“Ngoan, cha mẹ không có cãi nhau, chỉ là nói chuyện thôi, con tiếp tục ăn đi.” Tiễn Tiểu Háo gấp đồ ăn cho Sở Duy Tiêu.

“Ai nha, chị giận cái gì chứ, chị cũng là nghiên cứu sinh Đại Học S thôi.” Tiễn Tiểu Háo bình tĩnh nói.

“Đây không phải là vấn đề, em.....”

“Được rồi được rồi, em thừa nhận là em có chút thờ ơ, hiện tại rất tốt, mở quán trà muốn đi thì đi không đi cũng không sao, chị nhìn chị đi, làm tới một chết một sống.” Tiễn Tiểu Háo gấp đồ ăn cho Sở Cổ Hoài.

“Chẳng lẽ em không muốn hoàn thành ước mơ của bản thân mình? Không muốn đứng ở tòa án xưng hùng xưng bá?” Sở Cổ Hoài khó hiểu hỏi.

“Không có, trời sinh em lười biếng sẵn rồi.” Tiễn Tiểu Háo thừa nhận bản thân không có ý chí cầu tiến, nàng rất thích cuộc sống hiện tại, không gì có thể trói buộc nàng, ngoại trừ gia đình này, nhưng nàng nguyện ý bị gia đình này trói buộc, nơi đây cho nàng chỗ dựa rất vững chắc.

“Lúc rảnh rỗi cũng đến sự vụ sở giúp giúp chị đi, tiền lương sòng phẳng.” Sở Cổ Hoài bình tĩnh lại, trình bày ý kiến của nàng.

“Ah,OK , bắt quá em muốn gấp đôi.” Tiễn Tiểu Háo cò kè mặc cả.

“Ừm.” Sở Cổ Hoài bất đắc dĩ đáp ứng, sau đó tự an ủi bản thân, dù sao tiền của mình cũng là của nàng, không hơn không kém.

“Hoan hô, ăn cơm ăn cơm.” Tiễn Tiểu Háo hoan hô một tiếng, cầm lấy bát đũa lại bắt đầu ăn ngon nghiền.

Buổi tối trước khi đi ngủ Tiễn Tiểu Háo quyết đoán cố gắng dỗ Sở Duy Tiêu ngủ, sau đó chạy đến phòng Sở Cổ Hoài, kết quả, khi nàng trộm lên giường đã bị Sở Cổ Hoài một cước đá ra phòng, cuối cùng vẫn là chán nản chen lấn giường ngủ với Sở Duy Tiêu.

Từ đó về sau, Tiễn Tiểu Háo bắt đầu bị Sở Cổ Hoài bức ôn tập những kiến thức trước đây mà nàng đã quên thật lâu thư, hiến pháp, XX pháp, sau đó bị Sở Cổ Hoài bức đi thi lấy bằng luật sư, Tiễn Tiểu Háo cảm thấy mình rất thảm thương, vừa chăm con nhỏ lại vừa đọc sách, mỗi ngày bận như con quay vậy.

May mà thời gian bận rộn trôi qua rất nhanh, nháy mắt một cái cũng hơn ba tháng, Tiễn Tiểu Háo bằng trí nhớ kinh người cùng nền tảng căn bản thuận lợi thông qua cuộc thi tư pháp, thời tiết tháng 9 dần dần chuyển lạnh, vào thu, dựa theo ước định, Sở Duy Tiêu phải đến trường học, có thể tưởng tượng ra rằng trước kia hẳn chưa từng đến trường học, sợ hẳn không thích ứng, Tiễn Tiểu Háo cảm đầu mọi người trong nhà quyết định mời gia sư bổ túc cho hẳn nửa năm, sau đó sẽ tìm trường tiểu học tốt nhất thành phố.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Gia Sư Quái Dị

56. Gia Sư Quái Dị...

“Nghe nói, em muốn tới sự vụ sở hỗ trợ hả.” Tề Tiểu Mi ngồi trên sô pha, một bên ăn bánh bích quy Tiểu Tiểu Háo mang đến một bên hỏi, Quách Mỹ Mỹ ôm Duy Duy ở bên cạnh cười giòn vui vẻ, thỉnh thoảng nhét một cái bánh bích quy vào miệng Duy Duy, hoặc là quăng đến trước miệng Mặc Định.

“Ai, cậu đừng cho Mặc Định ăn bấy bọ, lát nữa tiêu chảy liên xong đời.” Tiểu Tiểu Háo vội vàng tiến lên ngăn cản hành động của Quách Mỹ Mỹ.

“Vâng, mới vừa thi lấy bằng luật sư, sau này em sẽ là đồng nghiệp của chị.” Đúng lúc ngăn cản được Quách Mỹ Mỹ, Tiểu Tiểu Háo trở về chỗ ngồi tiếp tục trò chuyện với Tề Tiểu Mi.

“Chắc chắn, chân nhân bất lộ tướng nha, nhìn không ra thật, mang mặt nạ giỏi.....”

“Ai, mấy lời này của chị rất chính xác nha.....”

“Em đi chết đi, nói thật, nếu em đi làm thì quán trà làm sao bây giờ.” Tề Tiểu Mi hỏi.

“Ừm, không phải ngày nào em cũng ở sự vụ sở, nói sau quán trà có Tiểu Vi trông coi, không có việc gì đâu, tiền lương tăng gấp đôi cho nàng, vài năm nay nàng đi theo em cũng tích lũy đủ kinh nghiệm, dư sức quản lý một quán trà.” Tiểu Tiểu Háo uống một ngụm nước trái cây.

“Không phải em rất để tâm đến thành quả mình khổ công gây dựng sao, bỏ được à?” Tề Tiểu Mi cười hỏi.

“Đương nhiên không muốn rồi, nhưng là, sự vụ sở của các chị có ai kia rất quan tâm “học tử” Cố Hoài, em nhìn thấy sẽ không thoải mái, một ngày nào đó chị Cố Hoài đã bị nàng cướp mất em có hối hận cũng đã muộn.” Tiểu Tiểu Háo nghiêm túc nói.

“Cướp không nổi đâu, người ấy của em có mắt nhìn mà.” Tề Tiểu Mi khoát tay.

“Chị thì biết cái gì, phụ nữ là loài thay đổi nhanh nhất, con bé kia nấu cơm làm điểm tâm, trình độ hiền hậu đang mau vượt qua Háo Tử của chúng ta, đáng sợ nhất là ở lâu sinh tình, chị không giúp Háo Tử trông chừng tốt, buổi tối xéo qua thư phòng ngủ đi.” Quách Mỹ Mỹ kiên quyết giúp đỡ Tiểu Tiểu Háo, lên tiếng ủng hộ bạn thân.

“Ai, chị với nàng là bạn bè nhiều năm rồi nên chị rất hiểu biết nàng, làm sao có thể a.” Tề Tiểu Mi quyết định nói đỡ cho Sở Cố Hoài.

“Nàng nha, thoát nhìn lạnh lùng, kỳ thật rất mềm lòng.” Tiểu Tiểu Háo ngọt ngào mật mật nói.

“Đúng như thế thật.” Tề Tiểu Mi gật gật đầu.

“Tại chị không biết đó thôi, gần đây lòng em rất hoảng loạn, dường như chị Cố Hoài đối xử với Thôi Hi Lâm không giống người khác, tỷ như là.....dịu dàng hơn, đôi khi lại khen nàng năng lực rất tốt, em thấy không bình thường chút nào.” Tiểu Tiểu Háo buồn phiền nói.

“Như vậy đi, không ở cùng một đơn vị nên không có chung đề tài, ừm, đến đây đi đến đây đi, chị sẽ chăm sóc em” Tề Tiểu Mi cười nói.

“Ê, bọn em không chung một đề tài.” Quách Mỹ Mỹ mặt không chút thay đổi đập đập lưng Tề Tiểu Mi.

“Ách, này, chị thuận miệng nói thôi mà, ai, nói gì thì nói chứ em là bạn học của Háo Tử, nàng học Đại Học S chắc em cũng vậy rồi, hay là em cũng đến sự vụ sở với chúng ta đi?” Tề Tiểu Mi quay đầu hỏi.

“Vâng, nàng cũng học Đại Học S.” Tiểu Tiểu Háo gật gật đầu tỏ vẻ suy luận chính xác.

“Đúng a, em học Đại Học S.” Quách Mỹ Mỹ lấy ống hút đưa Duy Duy, cho hắn uống nước.

“Vậy.....” Tề Tiểu Mi mặc mảy hôn hờ định nói: Chị giúp em đến sự vụ sở đi. Kết quả Quách Mỹ Mỹ nói một câu khiến cho nàng mém chút nữa phun hết nước ra ngoài.

“Em học hệ quản lý.” Quách Mỹ Mỹ cười hi hi nói.

“Ai nha, chị ở dơ quá đi, nước sắp phun hết ra rồi kìa, sao nào? Không được hả, em chỉ nói là bạn học chung trường chứ không nói chung hệ nhưng chúng ta đều cùng nhau lên lớp.” Quách Mỹ Mỹ rút tờ khăn giấy nhét vào trong tay Tề Tiểu Mi ý bảo nàng lau nước mới vừa phun ra.

“Hai người các em đúng là ngư tầm ngư mã tầm mã, Háo Tử còn biết kinh doanh quán trà, còn em thì sao, chỉ biết ngồi ở nhà, cái gì cũng mặc kệ, chị nói em biết a, chị không có nhiều tiền như Sở Cố Hoài.” Tề Tiểu Mi thật sự không hiểu nổi hai người này, bằng của Đại Học S rất được xem trọng, nàng tùy tiện tìm cái công tác cũng có thể kiếm được tám vạn mấy ngàn, sao lại không đi làm chứ.

“Ba bắt em phải quản lý xí nghiệp, em mặc kệ, nếu không phải bọn họ bức em học quản lý, em đã có thể cùng hệ với Háo Tử.” Quách Mỹ Mỹ khó chịu nói, bây giờ Tề Tiểu Mi mới biết thì ra nàng đang cùng người trong nhà tranh hơn thua với nhau.

“Đừng tranh hơn thua với ba em, nghề nghiệp là do em tự quyết định, cho dù em không muốn quản việc trong nhà thì em cũng có thể ra ngoài tìm một công việc tốt mà.” Tề Tiểu Mi khuyên nhủ.

“Đúng vậy, mỗi lần cậu không có việc gì làm thì tới ăn cơm nhà mình, gần đây thì thích chút cho Duy Duy ăn mấy thứ linh tinh, hẳn bắt đầu ú ú rồi, đến lúc đó thành tiểu mập mập thì làm sao tìm bạn gái.” Tiền Tiểu Hảo ôm oán giận nói.

“Há há.....Bạn gái, mình nói Tiền Tiểu Hảo cậu nghĩ quá xa rồi đó.” Quách Mỹ Mỹ ha ha cười to.

Sở Duy Tiêu vừa nghe xong lời Tiền Tiểu Hảo nói vội vàng từ trên đùi Quách Mỹ Mỹ nhảy xuống, đem bánh bích quy đang nhai trong miệng phun vào thùng rác, nhào đến trong lòng mẹ, chớp chớp đôi mắt đáng thương hề hề nhìn nàng.

“Cục cưng ngoan, mẹ nói vậy rồi, Duy Duy của chúng ta đẹp trai nhất, đi trường học khẳng định rất nhiều Tiểu cô nương vây quanh con.” Tiền Tiểu Hảo mềm lòng, ôm Sở Duy Tiêu dỗ dành.

“Dạ.” Sở Duy Tiêu gật gật đầu, đem mặt chôn ở trong ngực Tiền Tiểu Hảo.

“Aha, tiểu tử kia học làm nũng, không được.” Quách Mỹ Mỹ kinh ngạc chỉ vào Sở Duy Tiêu.

Sở Duy Tiêu ngẩng đầu hướng Quách Mỹ Mỹ làm cái mặt quỷ.

“Chắc chắn.....Quách Mỹ Mỹ ngay cả tiểu hài tử cũng ghét em.” Tề Tiểu Mi xúc động nói.

“Hừ, về khoảng này hình như chị cũng đâu có hơn gì em.”

“Duy Duy, lên lầu gọi cha con rồi giường, lát nữa gia sư của con sẽ tới.” Tiền Tiểu Hảo đối Sở Duy Tiêu nói.

“Vâng.” Sở Duy Tiêu ngoan ngoãn rời đùi Tiền Tiểu Hảo, vội chạy lên lầu.

Một lúc sao, các nàng liền nhìn thấy Sở Cố Hoài về mặt chưa tỉnh ngủ từ trên lầu đi xuống, vừa đi vừa ngáp. Sở Duy Tiêu không có cùng xuống dưới.

“Duy Duy đâu?” Tiền Tiểu Hảo nhìn thấy Sở Cố Hoài đi xuống, vội vàng pha một ly nước đưa hầu cho nàng, thuận tiện hỏi một câu.

“Ở trên lầu chơi với Thước Thước.” Sở Cố Hoài không thèm nhìn hai kẻ đang ngồi trên sofa, trực tiếp ngồi xuống, mặt tựa vào ngực Tiền Tiểu Hảo uống nước trái cây.

“Sặc, chúng tôi không khuấy rây hai người ngọt ngào, đi trước.” Tề Tiểu Mi biết điều nói.

“Ài, không cần, lát nữa nàng tỉnh liền, mỗi lần không ngủ đủ giấc đều sẽ như vậy, khoảng 5 phút là có thể tỉnh, ở lại ăn cơm chiều đi, một hồi thầy của Duy Duy sẽ đến, đúng lúc hai người cũng giúp đỡ tham khảo một chút thầy giáo này đi, con của bạn Sở mẹ mẹ, mới vừa tốt nghiệp đại học, được điều đến XX tiểu học làm giáo viên, chúng ta cũng dự định đem Duy Duy vào tiểu học đó, có người quen thì ít ra hẳn cũng không bị bắt nạt, um.”

“Duy Duy thích hẳn không?” Tề Tiểu Mi hỏi.

“Không biết, cho nên đêm nay mới khảo sát trước một chút, thế nào, ở lại đi.” Tiền Tiểu Hảo lại mời, tuy nhà các nàng chỉ có bốn người nhưng rất ấm áp, thêm hai người náo nhiệt một chút cũng không phải không tốt.

“Á, được thôi, dù sao chúng ta về nhà cũng là giết thời gian.” Quách Mỹ Mỹ nói.

“Ừm.....” Không lâu sao, Sở Cố Hoài quả nhiên thanh tỉnh lại, uống hết bảy tám ly nước trái cây, nheo lại ánh mắt, nhưng tay thì còn đặt ở eo Tiền Tiểu Hảo không muốn nhúc nhích.

“Tỉnh liền đứng lên, em còn phải đi nấu cơm, chị tán gẫu với các nàng một lát.” Tiền Tiểu Hảo giúp Sở Cố Hoài xoa xoa huyết thái dương, giảm bớt cơn đau đầu của nàng, tối hôm qua tăng ca hơn nửa đêm mới trở về, Tiền Tiểu Hảo đau lòng muốn chết, nhưng hôm nay lại không dám cho nàng ngủ nhiều, sợ khi tỉnh sẽ đau đầu.

“Ừm.” Sở Cố Hoài nghe lời buông tay ra, cho Tiền Tiểu Hảo đi vào bếp. Sau đó ở trên sofa cùng Tề Tiểu Mi tán gẫu, Quách Mỹ Mỹ cảm thấy nhàm chán, nghe xong hai câu liền bỏ chạy lên lầu tìm hai đứa nhỏ.

Chưa tới một giờ đồng hồ, chuông cửa vang, gia sư đến.

Sở Cố Hoài lấy gương mặt đứng đắn nghiêm túc ra mở cửa, ngoài cửa thiếu niên vừa thấy Sở Cố Hoài liền đứng thẳng người, trên mặt hi hi ha ha, thoát nhìn cực kỳ sáng lạn.

“Thầy Vương?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Đúng vậy, chào Sở tỷ.” Thiếu niên vẻ mặt tươi cười kêu lên.

“Sở tỷ?” Sở Cố Hoài nhún mày.

“Đúng a, di Sở bảo em gọi như vậy.” Thiếu niên vô tội nói, giống như Sở Cố Hoài thật sự ỨC HIẾP HẮN, Sở Cố Hoài trong lòng hít một hơi, mẹ mình sao lại tìm một tên yêu nghiệt như vậy tới đây.

“Vậy cậu cứ gọi như thế đi, mời vào.” Sở Cố Hoài bắt đầu đi mời thiếu niên vào nhà.

“Cám ơn Sở tỷ, bé Duy Duy ở đâu vậy?” Thiếu niên chớp chớp mắt đánh giá phòng khách.

“Chị Cố Hoài, là thầy Vương đến đây phải không?” Tiền Tiểu Háo từ nhà bếp chạy ra, trên người còn mang tạp dề.

“Tiền tỷ!” Thiếu niên vội vàng chạy đến cầm tay Tiền Tiểu Háo, Tiền Tiểu Háo ngây ngẩn cả người, không biết nên phản ứng như thế nào, đây là thầy giáo sao?

Vẫn là Sở Cố Hoài thân thiện quảng đại, ba bước cũng chỉ cần hai bước đi lên trước tách ra thiếu niên, đem người yêu bảo hộ ở phía sau, hai vị trên sofa che miệng cố gắng không ỉnh cười ra tiếng.

“Ách..... Vị này là, thầy Vương?” Tiền Tiểu Háo khóe miệng run rẩy, hỏi Sở Cố Hoài đang đứng phía trước nàng.

“Ừ.”

“Như vậy nha.....” Tiền Tiểu Háo không nói gì.

“Tiền tỷ bảo em Tự Lập là được rồi, em tên là Vương Tự Lập, ai, em ngưỡng mộ chị đã lâu, hôm nay cuối cùng cũng được thấy người thật.” Thiếu niên có chút kích động.

“Khụ, tốt..... Tự Lập a, em bao nhiêu tuổi?” Tiền Tiểu Háo nhìn thấy người trước mắt rõ ràng là một thiếu niên, không nghĩ hắn đã tốt nghiệp đại học.

“Em 22 tuổi.” Vương Tự Lập vẫn như cũ nở nụ cười sáng lạn.

“Thoạt nhìn y như 18 vậy.” Tiền Tiểu Háo lẩm bẩm.

“Ài, mặt còn trẻ con lắm.” Thiếu niên như trước cười.

“Được rồi, Tự Lập em ngồi xuống trước đi, cơm rất nhanh sẽ làm xong, buổi tối ở lại ăn cơm đi, chị đi kêu Duy Duy xuống.” Tiền Tiểu Háo gian nan bảo trì mỉm cười.

“Ài, vâng, Tiền tỷ thật đảm đang.”

Tiền Tiểu Háo đem Sở Duy Tiêu đi ra, cùng hắn giới thiệu trước mắt thiếu niên, thiếu niên quả nhiên là học qua chuyên nghiệp giáo dục, đối phó tiểu hài tử rất tốt, tuy nhiên thoạt nhìn không có bài bản lắm, nhưng lại làm cho Sở Duy Tiêu ngoan ngoãn nghe lời, chưa tới nửa giờ hai người đã thân thiện hơn rất nhiều.

Tiền Tiểu Háo làm xong đồ ăn, để cho Sở Duy Tiêu hỗ trợ mang ra, Vương Tự Lập cũng chạy lại đây tự động muốn phụ giúp, kết quả nàng nhận được là các nàng mất đi ba cái bát và một cái chén đĩa.

“Tốt lắm, Tự Lập, em ra ngoài ngồi đợi ăn đi, để cho Duy Duy phụ là được rồi, phải rèn luyện ý thức lao động từ nhỏ cho hắn.” Tiền Tiểu Háo nghiêm túc nói.

“Vâng.” Vương Tự Lập kính cái lễ, từng bước từng bước đi động đến bàn cơm ngồi xuống đợi ăn cùng Quách Mỹ Mỹ và Tề Tiểu Mi.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Trận Thứ Nhất Hoàn Toàn Thắng Lợi

57, Trận Thứ Nhất Hoàn Toàn Thắng Lợi...

“Đến, Duy Duy ăn đi.” Trong bữa cơm, Vương Tự Lập vẫn gấp đồ ăn cho Sở Duy Tiêu, rất ân cần.

Những người khác thì cười lạnh, tuy Sở Cố Hoài nghiêm mặt như cũ, nhưng Tiền Tiểu Háo và Quách Mỹ Mỹ vẫn giữ thể diện cho hắn, mỗi khi hắn nói xong một câu các nàng đều cười một chút.

“Tự Lập a, em cảm thấy Duy Duy nhà chúng ta thế nào?” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Không tệ a, rất thông minh, rất dễ thương.” Vương Tự Lập sờ sờ đầu Sở Duy Tiêu, Sở Duy Tiêu mặt đỏ.

“VẬY..... Em có ý định thu nhận hần hay không?” Tiễn Tiểu Hảo tiếp tục hỏi, bắt chước Sở Cố Hoài liên tục đá chân nàng ở dưới bàn.

“Tất nhiên rồi a, sau này chiều khoảng 4 giờ em đều lại đây đi.” Vương Tự Lập ánh mắt sáng ngời.

“Ách, kỳ thật chúng ta còn có một chuyện muốn nhờ em”

“Chị cứ nói đi.” Vương Tự Lập buông bát đũa.

“Là như thế này, bắt đầu từ ngày mai, chị phải đến sự vụ sở hỗ trợ chị Cố Hoài, bởi vì hai người bọn chị đều rất bận rộn, lại cảm thấy gửi Duy Duy cho ông bà ngoại hần thì không tốt lắm, em là người trẻ tuổi, lại rất chuyên nghiệp, chúng ta muốn hỏi xem em có thể dành thời gian trông Duy Duy một chút được không, buổi chiều chúng ta sẽ đón hần, vừa rồi chúng ta cũng hỏi qua hần, hần đã đồng ý, còn coi em có thấy phiền hay không thôi, nếu em bận, chúng ta chỉ còn cách gửi hần cho ông bà nội trông nom” Tiễn Tiểu Hảo chờ mong nhìn Vương Tự Lập.

“A, là việc này sao? Không vấn đề gì, Duy Duy rất ngoan, có thể có thể.” Vương Tự Lập sáng khoái đáp ứng.

“Thật sao!? Cảm ơn thầy Vương, tiền lương em muốn như thế nào cũng được!” Tiễn Tiểu Hảo cao hứng nói. Sở Cố Hoài oán thầm trong lòng, đương nhiên là được rồi, đều là tiền mình kiếm.

“A, tiền lương không quan trọng a, các chị trả tượng trưng là được rồi, em đáp ứng dạy Duy Duy không phải vì tiền, em chỉ muốn rèn luyện mình.” Vương Tự Lập nghiêm túc nói.

“Ai, đứa nhỏ này thật tốt.” Tiễn Tiểu Hảo vỗ vỗ bả vai Vương Tự Lập, bộ dáng giống như mình hơn hần mười tuổi vậy.

Sở Duy Tiêu về mặt hưng phấn, hần thực thích người thầy thoát nhìn rất yêu đời và đối xử tốt với mình.

“Ai, Tiễn tỷ, em nghe Duy Duy nói hần còn có một em gái. Có phải mặt mũm mĩm hồng hào dễ thương lắm không.” Vương Tự Lập chớp mắt to nhìn Tiễn Tiểu Hảo hỏi.

“Ừ, Thước Thước rất đáng yêu, thích cười lắm.” Tiễn Tiểu Hảo mỗi lần nhắc đến con gái về mặt liền ngọt ngào.

“Thế, em có thể ôm một cái không.” Vương Tự Lập chờ mong hỏi.

“Có thể a, lát ăn xong cơm chiều Thước Thước cũng đói nên sẽ tỉnh, để chị pha sữa rồi em cho bé uống đi, lúc uống sữa rất ngoan, ai cho nàng uống nàng đều cười.” Tiễn Tiểu Hảo cười nói.

“Mình cũng muốn!” Quách Mỹ Mỹ miệng chứa đầy cơm la lên.

“Lo ăn cơm của cậu đi, đừng phun đầy bàn chứ.” Tiễn Tiểu Hảo về mặt chán ghét.

“Ai.....” Tề Tiểu Mi có chút bất đắc dĩ, rút tờ khăn giấy lau giúp Quách Mỹ Mỹ. Vương Tự Lập ái muội liếc mắt hai nàng một cái, che miệng cười trộm, bị Quách Mỹ Mỹ hung tợn trừng mắt liếc lại.

Sáng ngày hôm sau, Sở Cố Hoài và Tiễn Tiểu Hảo thức dậy, mở to hai mắt lò mò, Sở Cố Hoài giúp Tiễn Tiểu Hảo chọn bộ váy lễ phục xinh đẹp, phối với đôi giày cao gót. Sau khi rửa mặt xong lại giúp nàng chuẩn bị kiểu tóc, chọn dây chuyền, xác định nàng có thể làm kinh diễm toàn trường. Sở Cố Hoài mới hài lòng gật đầu, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy nàng, trao nụ hôn cô vũ trên mặt nàng, tuy nhiên nhìn phía sau quả thật có sát thương hỏa lực rất cao, nhưng Sở Cố Hoài đã kịp thời đè nén ức chế xuống, giúp Tiễn Tiểu Hảo bổ sung mấy món trang sức tao nhã, rồi lôi kéo nàng ra cửa phòng.

Sở Duy Tiêu đã dậy từ sớm, đem đồ ăn và cháo tối hôm qua hâm nóng, rồi pha cho các nàng mỗi người một ly sữa, khi các nàng đi ra là có thể ăn điểm tâm.

Tiễn Tiểu Hảo vui mừng hôn Sở Duy Tiêu.

Ăn xong điểm tâm, Sở Cố Hoài liền lái xe đưa Sở Duy Tiêu đến nhà Vương Tự Lập, bởi vì Vương Tự Lập cũng ở trong đại viện, nên Sở Cố Hoài dám khẳng định đợi các nàng đi khỏi, ba trưởng bối Sở gia sẽ lập tức đến gõ cửa nhà Vương Tự Lập.

Nhàn nhả chờ Tiễn Tiểu Hảo vào sự vụ sở, Tiễn Tiểu Hảo ôm Thước Thước xuống xe, hôm nay Tiễn Tiểu Hảo thật đáng yêu hoạt bát, cho nên nói người đẹp nhờ lụa, Tiễn Tiểu Hảo cảm thấy mấy năm nay nàng sống không uống phí, học sinh trung học ăn mặc lộng lẫy hơn nàng nhiều, chà trách không ai theo đuổi nàng.

Vừa vào thang máy, Tiễn Tiểu Hảo nhất thời cảm thấy áp lực bộc phát, bởi vì phải đi tầng cao nhất của sự vụ chỗ, cho nên trong lúc đó nhân viên sở không ngừng ra vào thang máy, nhưng tất cả đều không ngoại lệ, mọi người vừa tiến vào đã đánh giá Tiễn Tiểu Hảo, cô nương xinh đẹp thoát nhìn không tới 22 tuổi trong lòng còn ôm một đứa bé, đây là con của nàng sao. Ngay cả tiểu Thước Thước cũng cảm nhận được áp lực đến từ bốn phương tám hướng, cái miệng nhỏ nhắn mếu sấp khóc, Sở Cố Hoài thấy tình thế không tốt, vội vàng tiếp nhận tiểu Thước Thước, cho đến khi nàng hết mếu.

“Không hiểu sao mỗi lần chị ôm là không chịu nổi nữa, sau này nó thân với chị hơn thì em biết làm thế nào đây.” Tiễn Tiểu Hảo nhỏ giọng bên tai Sở Cố

Hoài nghiêng răng nghiêng lợi.

“Vậy cho em ôm.” Sở Cố Hoài đem Thước Thước cho Tiễn Tiểu Háo bế. Thước Thước thấy vậy miệng bắt đầu méo, Tiễn Tiểu Háo đáng thương hề hề đối Thước Thước nói: Cục cưng đừng khóc mà, con khóc mẹ cũng muốn khóc theo.

Nói xong liền quay lại đem Thước Thước trả cho Sở Cố Hoài.

Đến tầng cao nhất, Sở Cố Hoài tay trái ôm Thước Thước, tay phải lôi kéo Tiễn Tiểu Háo tiến sự vụ sở.

“Trời đất ơi.....”

“OMG.....”

“Háo Từ.....”

Mọi người trong sự vụ sở đều há hốc mồm, chìm đắm trong nỗi khiếp sợ, thật sự.....Kinh điển.

“Háo Từ anh phải theo đuổi em!” Đinh Hiểu đứng lên lớn tiếng nói. Khi nhận được ánh mắt sắc như dao của Sở Cố Hoài hẳn mới ý thức được vừa rồi mình rống lên cái gì.

“Chắc chắn, thật là tai họa.” Tề Tiểu Mi bình tĩnh ngồi ở ghế bùi ngùi nói.

“Một đáng yêu một gọi cảm, Lão Đại, càng xem càng thấy Há Từ với cô rất xứng đôi.” An An bắt lấy cơ hội nịnh nọt.

“Ồ.” Sở Cố Hoài nhẹ nhàng lên tiếng, khoe miệng vênh lên, An An trong lòng cảm khái một tiếng, xem ra lần này nịnh nọt chính xác rồi.

“Í, tiểu thiên sứ mũm mĩm!” Không biết là ai rống lên một tiếng, mọi người mới chú ý tới Thước Thước ở trong lòng Sở Cố Hoài, mọi người lập tức đều xông tới.

“Nha, Lão Đại, con nhà ai vậy.” Trong lòng Đinh Hiểu lập tức dâng lên tình yêu của cha, đụng đụng tay mềm mại nhỏ bé của Thước Thước, trong lòng tỏa ra ấm áp.

“Của em với chị Cố Hoài.” Tiễn Tiểu Háo kích động gào lên.

“Gi.....” Đinh Hiểu cứng ngắc, hiện tại khoa học kỹ thuật phát triển như vậy sao, hai người con gái có thể sinh em bé? Hay là nói, kỳ thật Lão Đại là nam!

“Lão Đại cô!!!”

“Sao?” Sở Cố Hoài nhíu mày nhìn Đinh Hiểu.

“Cô! Cô không phải là nam chứ.....”

“Hí hí.....” Nhóm đồng nghiệp nhất thời đỏ mặt, muốn cười lại không dám cười.

“Tiền thưởng tháng này trừ bớt đi.” Sở Cố Hoài bình thản nói.

“A.....”

“Em với chị Cố Hoài nhận nuôi.” Tiễn Tiểu Háo mặt cắt không còn giọt máu giống Đinh Hiểu, vì sức tưởng tượng của hắn làm nàng thấy nhục nhã.

“Như vậy a.....” Đinh Hiểu ho khan hai tiếng hóa giải sự xấu hổ của mình.

“Lão Đại! Cho tui ôm một cái đi.....” An An vẻ mặt chờ mong nói.

“Phải cẩn thận, bằng không Thước Thước sẽ khó chịu.” Sở Cố Hoài dặn dò thêm, đem Thước Thước cẩn thận đặt ở trong lòng An An.

“Trời ơi, mềm mại quá, thật dễ thương.” An An vẻ mặt say mê.

“Tui cũng muốn ôm.” Đinh Hiểu mắt long lanh nhìn An An.

“Không cho.” Sở Cố Hoài quyết đoán cự tuyệt.

“Tại sao a!?” Đinh Hiểu kêu rên.

“Bởi vì cậu nói tui là nam.”

“Tui chỉ hỏi thôi mà.” Đinh Hiểu càng nguy biện càng nhỏ giọng.

“Tui quyết định năm nay kết hôn sang năm sinh em bé.” An An đem đứa nhỏ trả cho Sở Cố Hoài, hạ mục tiêu cho bản thân.

“Mang đứa nhỏ rất phiền toái, mỗi lần nằng khóc lên là tra tấn người.” Tiền Tiểu Háo nói.

“Tui không sợ.” An An kiên định nói.

“Tui cũng vậy, năm nay kết hôn sang năm sinh em bé.” Đinh Hiểu lập tức lấy ra di động.

“Alo, mẹ, là con, ngày hôm qua mẹ nói chuyện đi coi mắt, con đi, ừm, quyết định vậy đi.” Đinh Hiểu tốc chiến tốc thắng, nói xong điện thoại liền kiên định tiếp tục công tác, Tiền Tiểu Háo tròn mắt há hốc mồm nhìn nhóm nhân viên sự vụ sở, nghĩ rằng mình ở đây ngây ngốc vài ngày nói không chừng cũng sẽ biến thành như vậy.

“Từ nay, Háo Từ sẽ đến sự vụ sở hỗ trợ.” Sở Cố Hoài tuyên bố.

“Cái gì?! Háo Từ không phải em mở quán trà sao?” Mọi người lại kinh hô.

“Nàng tốt nghiệp Đại Học S hệ pháp luật, chín tháng mới vừa thi lấy bằng luật sư.” Sở Cố Hoài giải thích.

“Trời đất ơi, Háo Từ rút cuộc em còn có chuyện thần kỳ gì giấu diếm a.” Mọi người phản ứng y như Sở Cố Hoài lúc trước khi nghe được tin tức nóng hổi này

“Về sau xin các vị chiếu cố nhiều hơn.” Tiền Tiểu Háo cúi chào.

“Không dám không dám.” Mọi người cười mị mị nhìn Tiền Tiểu Háo, cảm thấy phu nhân thật sự là người có mị lực. Chả trách có thể quyến rũ Lão Đại a.

Náo loạn thật lâu, Sở Cố Hoài mới lờ lợ kéo Tiền Tiểu Háo đi hướng văn phòng, khi sắp vào cửa các nằng mới phát hiện Thôi Hi Lâm đang tựa vào cạnh cửa.

“Chào Hi Lâm” Tiền Tiểu Háo vui tươi hơn hờ chào hỏi Thôi Hi Lâm.

“Chào.” Tiền Tiểu Háo lựa chọn không nhìn Thôi Hi Lâm tái nhợt tươi cười cùng trắng bệch sắc mặt.

Sở Cố Hoài ngay cả nói cũng không nói gì với Thôi Hi Lâm, chỉ cười hướng nằng gật gật đầu, cũng không biết Sở Cố Hoài là thật không thấy hay là giả vờ không thấy, sau khi chào hỏi xong nằng liền thúc giục Tiền Tiểu Háo bế Thước Thước vào phòng. Nhưng lúc mở cửa ngắm Thôi Hi Lâm liếc mắt một cái.

Các nằng không hề biết rằng khi Thôi Hi Lâm nghe Tiền Tiểu Háo nói “Đây là con của tôi và chị Cố Hoài” “Tâm trạng nằng lúc ấy như rơi vào hố sâu không đáy, trước mắt một mảnh tối tăm bao phủ mãi không thấy ánh sáng.

Nếu không dựa vào tường, nằng sẽ không chịu nổi mà ngã xuống, hơn nữa lúc Sở Cố Hoài cười đối nằng gật đầu chào hỏi, ai cũng không thấy được đôi mắt nằng đã phiếm hồng, nụ cười này thật xa cách, nằng chỉ có thể thấy trong mắt Sở Cố Hoài ôn nhu và cưng chiều đó là khi nằng nhìn Tiền Tiểu Háo, nhưng mà, tất cả những thứ này, đều không phải ỉn, lần đầu tiên Thôi Hi Lâm trải qua cảm giác hận một người.

Nhưng nằng hận thì có làm được gì đâu, cô gái hoạt bát vui vẻ bên người kia, bản thân mình nhìn cũng thích, huống chi là Sở Cố Hoài.

Cách đó không xa Tề Tiểu Mi đương nhiên chứng kiến hết tất cả, trong lòng không khỏi hận yêu tinh hại người Sở Cố Hoài. Bản thân mình rất thương cô gái này, nếu không phải bên người đã có quý phá phách Quách Mỹ Mỹ, nói không chừng sẽ thích Thôi Hi Lâm. Nhưng thế sự khó lường, xưa nay mình thích cô gái dịu dàng nhưng cuối cùng lại ở chung với Quách Mỹ Mỹ, ngay cả bản thân nằng còn không dám tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Thôi Hi Lâm Tỏ Tình

58, Thôi Hi Lâm Tỏ Tình ...

“Em có ý.....” Sau khi đóng cửa phòng, Sở Cố Hoài liền xoay người nựng nựng mặt Tiền Tiểu Háo.

“Hừ, nếu không làm như vậy, nằng sẽ cướp chị đi mất.” Tiền Tiểu Háo chụp tay Sở Cố Hoài lại.

Sở Cố Hoài cười cười, cũng không vì Tiền Tiểu Háo không tin nhiệm mình mà tức giận, ngược lại tăng thêm cảm giác an toàn, người mình yêu vì mình

đấu tranh, Sở Cố Hoài cảm thấy rất hạnh phúc.

“Cười cái gì, em chưa đụng tới nàng, chị mới tàn nhẫn.” Tiễn Tiểu Háo ôm Thước Thước thở phì phò một mông ngồi trên đùi Sở Cố Hoài.

“Nặng muốn chết.”

“Bắt đầu từ ngày mai em sẽ giảm béo ha?” Tiễn Tiểu Háo nói xong, bắt đầu đê đê Sở Cố Hoài.

“Nương tử ơi, em vẫn nên ăn nhiều đi.” Sở Cố Hoài không tán thành.

“Đừng hòng đánh trống lảng.” Tiễn Tiểu Háo cẩn thận đem Thước Thước đang ngủ ngon đặt trên sô pha, đem cả người mình chon ở trên người Sở Cố Hoài. Ôm cô nàng.

“Ài, chị cũng không muốn thế, nhưng lại không có biện pháp đáp lại nàng, có thể chính nàng ấy cũng hiểu được, dù sao ta sẽ không cho nàng hy vọng, bằng không a, hang dấm chua của em lại tràn ra.” Sở Cố Hoài cung chiêu ôm Tiễn Tiểu Háo.

“Ồ, giác ngộ rất cao, thưởng cho chị một nụ hôn.” Tiễn Tiểu Háo hưng hân hôn cái chóc lên môi Sở Cố Hoài.

“Tốt lắm tốt lắm, đứng lên, bên ngoài một đám đồng nghiệp kìa, không sợ bị người thấy à. Không biết xấu hổ gì hết.” Sở Cố Hoài khởi động thân mình, Tiễn Tiểu Háo ngoan ngoãn di động mông ngồi ở sô pha.

“Ồ ờ, em phải làm gì, nói nhanh đi, quá giờ rồi.....” Tiễn Tiểu Háo ngửa đầu nhìn Sở Cố Hoài.

“Nhạ, đây là hợp đồng ủy thác, em coi có vấn đề gì không, án tử này giao cho em làm đó, khoảng hai tuần sau ra tòa.”

Sở Cố Hoài vừa phiên dịch tài liệu vừa ném cho Tiễn Tiểu Háo một phần hợp đồng.

“A, ra tòa? Em không được.....” Tiễn Tiểu Háo nhủ mày.

“Hai ngày chị ra tòa một lần, em đến học hỏi đi.” Sở Cố Hoài bắt đầu làm việc là tự động khôi phục gương mặt lạnh lùng, nói một là một.

“Chị chuyên chế, chị độc tài.” Tiễn Tiểu Háo tố cáo.

“Cứ như vậy đi.” Sở Cố Hoài không để ý tới Tiễn Tiểu Háo vô cớ gây rối, ngồi xuống bắt đầu làm việc.

Tiến Tiểu Háo không thể không làm, chỉ có thể ngoan ngoãn mở ra hợp đồng bắt đầu xem, còn lấy ra bút mực thỉnh thoảng phác họa, nhưng thật ra hết sức chăm chú.

“Trong ngăn tủ có rất nhiều bộ sách pháp học, em cần kỹ năng hùng biện nên em phải xem, thuế pháp, dân thương pháp, luật hôn nhân, đều có.....Chị đưa cho em chỉ là tập luyện tiểu án tử.” Sở Cố Hoài bổ sung thêm.

“Vâng.”

“Tối mai có hội giao lưu nghiệp vụ học hỏi kinh nghiệm, rất nhiều bậc thầy trong giới, chị đưa em đi, chuẩn bị một chút.” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ, hội giao lưu ngày mai định mang Tiễn Tiểu Háo và Thôi Hi Lâm đi, người mới cần học hỏi nhiều.

“Ừm, còn có ai?” Tiễn Tiểu Háo ngẩng đầu hỏi.

“Thôi Hi Lâm.”

“Cái gì? Nói lại lần nữa coi.” Tiễn Tiểu Háo đề cao âm điệu.

“Lời hay không nói lần thứ hai.” Sở Cố Hoài cau mày, cúi đầu tiếp tục làm việc của mình.

Tiến Tiểu Háo than thở vài câu, bĩu môi tiếp tục xem hợp đồng. Rồi đi trường học đã lâu, cái gì cũng mới lạ, xem ra lười biếng thật sự không thể chấp nhận được, Tiễn Tiểu Háo có chút chột dạ, tuy nàng mang danh từ Đại Học S nhưng ở xã hội này, vĩnh viễn là kinh nghiệm so với văn bằng được ưu tiên hơn, nàng có rất nhiều rất nhiều điều cần thỉnh giáo Sở Cố Hoài, thậm chí ngay cả Tề Tiểu Mi cũng có thể chỉ dạy nàng rất nhiều.

Một buổi sáng bận rộn, Tiễn Tiểu Háo vươn vai ngó đồng hồ, sắp 12 giờ rồi, chẳng trách Sở Cố Hoài thường xuyên quên ăn cơm trưa, xem ra là có nguyên nhân.

“Chị Cố Hoài..... Đói.....” Tiễn Tiểu Háo vuốt bụng đáng thương hê hê mở miệng.

“Không phải mới vừa ăn xong sao?” Sở Cố Hoài đầu cũng chưa nâng.

“Cái gì a, vừa mới ăn là Thước Thước chứ không phải em!” Tiễn Tiểu Háo liếc cái xem thường, một giờ sau Thước Thước đói tình, khóc rất kịch liệt, nàng liền pha một bình sữa nhỏ cho nàng, đợi nàng uống no bụng mình mới tiếp tục bận rộn.

“Á, từ từ.....” Sờ Cố Hoài xem xong mấy chữ cuối cùng lúc này mới ngẩng đầu nhìn thoáng qua đồng hồ.

“Ừm, đi ăn cơm trưa thôi, muốn ăn cái gì?” Sờ Cố Hoài đứng lên, cầm lấy túi xách.

“Đi quán trà đi..... Thức uống giàu chất dinh dưỡng không dành cho người ngoài.....” Tiền Tiểu Háo tính toán chi li.

“Khụ khụ, cũng đúng, không thu hóa đơn.” Sờ Cố Hoài cười cười.

“Chị đang làm luật sư à, cầm đầu trốn thuế hả.” Tiền Tiểu Háo ôm lấy Thước Thước.

“Không có biện pháp, chức nghiệp và cuộc sống không liên quan nhau.” Sờ Cố Hoài nhún nhún vai, mở cửa ra.

“Tan ca rồi, đi ăn cơm đi, hôm nay lão bản nướng mời khách.” Sờ Cố Hoài nói với đám nhân viên.

“Ài, tại sao lại là em đãi khách, còn chị thì đi mời chứ.” Tiền Tiểu Háo bắt măn phản bác.

“Ai nha, vợ chồng không phân biệt là của ai, đều như nhau đều như nhau.” Đinh Hiểu cười nói.

“Đúng vậy, đi thôi.” Sờ Cố Hoài hiếm khi đồng ý lời Đinh Hiểu nói.

“Được rồi.....” Tiền Tiểu Háo bữu môi, đi theo sau Sờ Cố Hoài.

Mọi người như ong vỡ tổ mau mau dọn dẹp đồ vật này nọ, chỉ có Thôi Hi Lâm ngồi yên bất động.

“Ài, Hi Lâm, sao cậu không dọn dẹp đồ đi, Lão Đại mời khách á.” Một đồng nghiệp thấy được, hảo tâm hỏi han.

“A, việc đó, mọi người đi đi, mình hơi khó chịu, ăn đại gì đó là ổn rồi.” Thôi Hi Lâm nhỏ giọng nói, thanh âm không có sức lực, giọng nói quả thật không được thoải mái, đồng nghiệp thấy nàng không có gì nghiêm trọng, lại nhìn đến mấy đồng nghiệp khác đều dọn dẹp xong sắp phải đi, liền an ủi nàng vài câu, đưa cho nàng một ít thuốc cảm mạo, rồi đi theo đại đội ngũ hướng thang máy.

Sờ Cố Hoài đi vào thang máy, thấy Thôi Hi Lâm bộ dáng cô đơn một mình ngồi ở nơi đó, trong lòng có chút đau xót, quay đầu nhìn Tiền Tiểu Háo, nàng hiển nhiên cũng thấy được, vẻ mặt buồn bực thoát nhìn cũng không vui vẻ gì, Sờ Cố Hoài khiêu khiêu Tiền Tiểu Háo sau đó nhìn nàng, Tiền Tiểu Háo hướng mình gật gật đầu. Vì thế Sờ Cố Hoài nói với đồng nghiệp bên cạnh bảo các nàng đi xuống đợi mình, nàng một người bước ra thang máy.

Thôi Hi Lâm gục ở trên bàn rơi lệ, thỉnh thoảng nức nở vài tiếng, nước mắt rơi ở trên bàn, rất nhanh liền ướt một mảnh nhỏ, khóc đến không còn biết gì, ánh sáng chiếu đến vật gì đó bên cạnh mình.

Thôi Hi Lâm vội vàng lau khô nước mắt, quay đầu nhìn, chính là nhìn thấy Sờ Cố Hoài ngồi ở bên người mình, trong tay cầm hai tờ khăn giấy, thấy mình vừa quay đầu lại, khăn giấy lập tức liền đưa đến trước mặt mình.

“Lau đi.” Chính là giọng nói dịu dàng mình mong chờ bấy lâu nay bỗng vang bên tai, Thôi Hi Lâm ngưng khóc, không biết nên phản ứng như thế nào, cuối cùng vẫn là quay đầu đi, không có nhận khăn giấy từ Sờ Cố Hoài.

“Tôi đã có Tiểu Háo.” Sờ Cố Hoài đem khăn giấy nhét vào trong tay Thôi Hi Lâm.

“Vâng.” Thôi Hi Lâm nhẹ nhàng lên tiếng.

“Tôi sẽ không thích người khác.” Sờ Cố Hoài tiếp tục nói.

“Vâng.”

“Chúng tôi nhận nuôi hai đứa con, một nam một nữ, đứa con trai đã có thể học tiểu học, đứa con gái buổi sáng em đã gặp qua.”

Sờ Cố Hoài tiếp tục nói.

“Chị muốn nói cho tôi nghe rằng chị hiện tại thực hạnh phúc, tôi không nên đến quấy rầy cuộc sống yên bình của chị?” Thôi Hi Lâm nhẹ giọng hỏi.

“Hiện tại tôi quả thật rất hạnh phúc, nhưng tôi không có ý như em đã nói ở về sau, tôi chỉ muốn nói cho em biết rằng, hạnh phúc rất giản đơn, nhưng không dễ dàng đạt được, em cũng có thể có, thậm chí còn hạnh phúc hơn tôi và Tiểu Háo nhiều.”

“Em sẽ tìm được người con trai thật lòng yêu em, sinh một đứa con là kết tinh tình yêu của hai người, hẳn sẽ hết lòng thương yêu em, con của em sẽ lồi kéo tay mẹ nó mà làm nũng, vẻ mặt của em lúc ấy phải tươi vui sáng lạn như mặt trời chứ không phải ở trong này khóc.” Sờ Cố Hoài chân thành nói.

“Đó là lý do chị chỉ thuộc về một mình cô ấy sao?” Thôi Hi Lâm cho rằng nếu không phải Sờ Cố Hoài đang ở bên cạnh, cuộc sống nàng vừa rồi miêu tả sẽ làm mình dần dần bị lạc.

Sờ Cố Hoài nhẹ nhàng gật đầu, khoe miệng giơ lên vẻ tươi cười, các nàng thuộc về nhau.

“Nhưng em mong muốn người chị yêu là em.” Thôi Hi Lâm đỏ mặt khó khăn nói.

“Tôi chỉ có thể nói rằng tôi làm không được.” Sở Cố Hoài cau mày.

“Em vẫn có cơ hội yêu chị như trước đây.” Thôi Hi Lâm cố chấp nói.

“Thực xin lỗi tôi không thể nhận, trong nhà bình dấm chua mà bị đánh vỡ về sau rất khó dọn dẹp.” Sở Cố Hoài nói.

“Không quan hệ, nếu có một ngày hai người..... Chị hãy đến đây với em.” Thôi Hi Lâm cũng gượng lên khuôn mặt tươi cười.

“Bất luận như thế nào, cơm vẫn phải ăn, đừng ở đây một mình, đi thôi, các nàng đang chờ chúng ta.” Sở Cố Hoài không trả lời câu nói của nàng, mà đứng lên lôi kéo nàng cùng nhau đi vào thang máy.

Ra thang máy, nhóm nhân viên đều chờ ở đường lớn, đang bàn luận việc lát nữa phải ăn món gì, còn có mấy nữ đồng nghiệp vây quanh bên người Tiền Tiểu Hảo đùa cười khanh khách với Thuốc Thuốc.

“Tiểu tử kia yêu náo nhiệt, nhiều người nàng liền cười.” Tiền Tiểu Hảo mẩu tính tràn ra nói với nữ đồng nghiệp.

“Em bé này đã đáng yêu từ nhỏ rồi, lớn lên nhất định rất xinh đẹp.” Một nữ đồng nghiệp nói.

“Đương nhiên, con gái tui mà.” Tiền Tiểu Hảo không chút khách khí nói.

“Đi thôi.” Sở Cố Hoài lướt qua Thôi Hi Lâm, bước nhanh đến bên người Tiền Tiểu Hảo, nắm tay Tiền Tiểu Hảo.

“Thu phục?” Tiền Tiểu Hảo ngửa đầu hỏi.

“Ừ.”

“Chúng ta đi thôi.....” Tiền Tiểu Hảo quay đầu nói với nhóm nhân viên.

“Á~~ đi kìa.” Nhóm nhân viên cãi nhau ầm ĩ bắt đầu di chuyển, Thôi Hi Lâm cũng đến chỗ đồng nghiệp cười cười nói nói.

“Con bé nặng quá.” Tiền Tiểu Hảo đối Sở Cố Hoài ôm oán.

“Mỗi ngày uống nhiều sữa như vậy, có thể không nặng sao. Để chị bế cho.” Sở Cố Hoài nói xong tiếp nhận Thuốc Thuốc từ tay Tiền Tiểu Hảo.

Thuốc Thuốc vừa đến trong ngực Sở Cố Hoài lại bắt đầu duỗi chân, cười.

“Coi kìa, không lương tâm, thân với chị như vậy.” Tiền Tiểu Hảo ăn dấm chua.

“Em ăn dấm chua của ai a, của chị hay là con gái?” Sở Cố Hoài cười híp mắt.

“Đều ăn.” Tiền Tiểu Hảo kéo cánh tay Sở Cố Hoài, lười biếng dựa vào nàng.

Một đồng nghiệp nói nói cười cười đi vào quán trà, quán trà vốn khá lớn lập tức có vẻ đầy. Tiểu Vi thấy người quen, vội vàng cười đi lên trước.

“Lão bản, lão bản nướng.”

“Ai. Tiểu Vi, cho phòng lớn đi, loại ăn com ý, hôm nay giữa trưa chúng ta ở trong này ăn á, bảo bếp trưởng làm nhiều món ăn ngon. Hai suất đi, phải ngồi tới hai bàn a.” Tiền quán trà Tiền Tiểu Hảo lập tức hóa thân lão bản, bắt đầu chỉ huy.

“Vâng.”

“Lão bản, dì Sở các nàng cũng đến đây, ở một phòng khác, Duy Duy cũng đến.” Tiểu Vi nói nhỏ bên tai Tiền Tiểu Hảo.

“Oh, mình ở cùng chị Cố Hoài một chút.” Tiền Tiểu Hảo nói.

Tiền Tiểu Hảo vừa dứt lời, cửa bên trong liền mở ra, Sở mẹ mẹ từ trong phòng đi tới, nhìn thấy đoàn người cùng với Tiền Tiểu Hảo, ánh mắt sáng lên.

“Tiểu Hảo!” Sở mẹ mẹ hướng nàng phát tay.

“Mẹ?”

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Ăn Dấm Chua

59, Ăn Dấm Chua ...

“Ah, cháu gái bảo bối, đến đến, bà nội ôm cái nào.” Nhìn đến Thước Thước trong tay Sở Cố Hoài, Sở mẹ mẹ hưng phấn, vội vàng chạy lại đây đoạt đi.

“Ai, mẹ.....” Sở Cố Hoài ở phía sau quát, nhân viên sự vụ sở đều che miệng cười, Tiền Tiểu Háo khóe miệng không khỏi run rẩy.

“Mọi người cứ ăn đi, đi giúp mọi người chấm Thước Thước.” Sở mẹ mẹ quay đầu nói với các nàng.

“Buổi chiều thì sao?” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Buổi chiều, mẹ trông giúp các con luôn a, dù sao ba mẹ về hưu cũng không có việc gì làm” Sở mẹ mẹ đáng thương hề hề đối Tiền Tiểu Háo nói.

“Mang đi thôi, buổi tối chúng con qua đón.” Sở Cố Hoài nói, sau đó dẫn một đám nhân viên vào phòng.

“Ai, nhớ cho bé uống sữa.” Sở Cố Hoài quay đầu lại dặn dò Sở mẹ mẹ.

“Ai nha, có thể để con bé đói được sao, lo lắng cái gì, các con cũng không thể luôn cho bé uống sữa đúng giờ, ăn bột mới có đủ chất dinh dưỡng” Sở mẹ mẹ liếc Sở Cố Hoài một cái, ôm Thước Thước vào gian phòng của mình.

“Oa, Háo Tử, ngay cả mẹ chồng cũng thu phục được, không tệ a.” An An cười vỗ vỗ bả vai Tiền Tiểu Háo.

“Ồ, mẹ tui hợp với nàng lắm.” Sở Cố Hoài gật gù đầu tỏ vẻ mình không được cưng chiều như Tiểu Háo.

“Đó là tất nhiên.” Đinh Hiểu bùi ngùi nói. Không hề lo lắng nói ra những lời này tiền thưởng sẽ gặp nguy hiểm.

“Hử?” Tất nhiên, Sở Cố Hoài cau mày.

“Đúng vậy, em dễ thương hơn chị nhiều.” Tiền Tiểu Háo đắc ý khoát tay, Sở Cố Hoài lúc này mới không cùng Đinh Hiểu so đo.

Một chút com ăn gần hai tiếng đồng hồ, bởi vì thanh niên sự vụ sở làm việc nhiều, bởi vậy đều thích ồn ào, Tiền Tiểu Háo và Sở Cố Hoài không có vấn đề gì. Dù sao nghe các nàng âm ỉ cũng rất vui vẻ, nhưng thật ra Thôi Hi Lâm nhìn bộ dáng hai người ân ái có chút không tiếp thu được.

“Mẹ, cha.” Đang âm ỉ vui vẻ, cửa mở, một cái đầu nho nhỏ tham tiến vào.

“Duy Duy? Lại đây lại đây.....” Tiền Tiểu Háo vừa thấy Sở Duy Tiêu đến liền vui mừng, vội vàng đứng lên đem hắn đến bàn com, cho hắn ngồi trên đùi mình.

“Xin chào các chú các thím.” Sở Duy Tiêu ngoan ngoãn chào hỏi các chú thím trong bàn đang nhìn chăm chăm mình.

“Khụ khụ, cục cưng, gọi anh chị.” Tiền Tiểu Háo nói.

“Xin chào các anh chị.”

“Ai, thực ngoan.” Nhóm nhân viên lại bày ra bộ dáng thèm thuồng.

“Con trai tui. Sở Duy Tiêu.” Tiền Tiểu Háo kiêu ngạo nói.

“Chúng ta biết, ai, Duy Duy phải không? Lại đây chị ôm” An An đầu tiên nhào ra vuốt quý.

Duy Duy nhìn về phía Tiền Tiểu Háo, thấy nàng gật gù đầu, lúc này mới ngoan ngoãn chạy đến trước mặt An An, mặc cho nàng ôm.

“Chắc chắc, Lão Đại phong thủy nhà cô thật tốt.” An An ôm Sở Duy Tiêu mềm mại thân mình sẽ không nghĩ muốn buông ra.

“Tiền thưởng tháng này thêm 20%.”

“Oa, Lão Đại tôi yêu cô!” An An thét chói tai.

“Lão Đại..... Không công bằng.....” Đinh Hiểu không đếm xỉa tới An An đang dùng ánh mắt khiêu khích hắn, chỉ yếu ớt oán trách Sở Cố Hoài.

“Cậu nói chuyện không có kỹ xảo tí nào, luật sư bắt buộc phải giỏi chuyện này.” Sở Cố Hoài hướng hắn nhíu mi.

“Chính xác.” An An phụ họa thêm.

“Duy Duy, ăn no chưa? Sao con lại cùng bà nội đến đây? Thầy Vương đâu?” Tiễn Tiểu Háo hỏi một chút vấn đề.

“Ăn không no.” Sở Duy Tiêu chu chu miệng, bà nội lo săn sóc em gái bỏ rơi hẳn.

“Thầy Vương cũng ở đây, hôm nay bà nội lại đây tìm chúng ta.”

“Chưa no hả, thế mau lại đây.” Vì thế Sở Duy Tiêu lại nhớ tới cái ôm ấp áp của mẹ mình.

Tiến Tiểu Háo kiên nhẫn gấp mấy món hán thích ăn, Sở Duy Tiêu tha thiết mong chờ Tiến Tiểu Háo, bộ dáng giống như bị bỏ đói nhiều ngày.

“Từ từ thôi, mẹ giúp con lấy xương ra, con ăn trước đi, một lát kêu chị Tiểu Vi làm một chén thịt bò xào cho con.” Tiến Tiểu Háo giúp Sở Duy Tiêu lấy hết xương cá ra, lại bắt đầu lột tôm cho hẳn.

“Cho nó tự mình lột.” Sở Cố Hoài nói.

“Nó còn nhỏ mà.” Tiến Tiểu Háo nhủ mảy không thuận theo.

“Em nha, cẩn thận đem nó cung đến hư hỏng.” Sở Cố Hoài bắt đầu đi nói.

“Sẽ không đâu, Duy Duy của chúng ta rất hiểu chuyện, đúng không?” Tiến Tiểu Háo đối Duy Duy cười.

“Dạ.” Sở Duy Tiêu dùng sức gật đầu.

Đội Sở Duy Tiêu ăn uống no đủ, Sở mẹ mẹ lại tiến vào, Tiến Tiểu Háo và Sở Cố Hoài về mặt kỳ quái nhìn Sở mẹ mẹ một người bụng một mâm trà sữa tiến vào.

“Chào di Sở.” Nhóm nhân viên đều nhận thức Sở mẹ mẹ, sôi nổi cùng nàng chào hỏi.

“Ai, chào mọi người, đến đến đến, uống trà sữa.” Sở mẹ mẹ đi tới phân phát trà sữa cho nhóm nhân viên.

“Mẹ định làm gì?” Sở Cố Hoài cau mày hỏi.

“Ai nha, con đừng hỏi nữa.” Sở mẹ mẹ trừng mắt nhìn Sở Cố Hoài.

“Đều là đồng nghiệp mà Tiểu Háo nhà chúng tôi mới vừa vào sở, mong mọi người quan tâm chiếu cố con bé nhiều chút.” Sở mẹ mẹ cười nói với mọi người.

“Ai nha, Sở mẹ mẹ khách khí quá rồi, chúng ta đã sớm đem Háo Từ thành người một nhà.” Một đám nhân viên nháy mắt ra hiệu, bội phục Tiến Tiểu Háo.

“Ai, tốt lắm tốt lắm, cả nhà chúng tôi đều nhận Tiến nha đầu là con dâu, vạn nhất nàng làm sự tình gì không ổn mong mọi người nể mặt dì mà bao dung cho nàng.”

“Sẽ không đâu, dì à, chúng cháu đều thích Háo Từ.”

“Vậy tốt rồi, vậy mọi người ăn tiếp đi, dì không quấy rầy các cháu, ha ha, Duy Duy, cùng bà nội trở về.” Sở mẹ mẹ tuyên bố với mọi người xong, liền lôi kéo Duy Duy ra cửa.

“Haizzz.....” Tiến Tiểu Háo thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Háo Từ, không tệ nha, người ta về nhà chồng phải chết phải sống, cô thật sướng, không thấy Sở mẹ mẹ giúp Lão Đại hối lộ lần nào, nhưng thật ra rất dễ tâm tới cô.” Một nữ đồng nghiệp cười nói.

“Ừm, có thể nói nàng được cưng hơn cả tui.” Sở Cố Hoài mỉm cười nói.

Bên kia, Thôi Hi Lâm cắn răng, hai tay đặt dưới bàn, đầu ngón tay cắm vào trong thịt, vừa rồi Sở mẹ mẹ nói Sở gia nhận định Tiến Tiểu Háo trong khoảnh khắc đó lòng của nàng không thể bình tĩnh được, này đại biểu rằng nàng hoàn toàn không có cơ hội yêu, về sau chỉ có thể yên lặng ở phía sau nhìn nàng, nhìn nàng cười dịu dàng với Tiến Tiểu Háo, dịu dàng nựng nựng mặt nàng, dịu dàng nói chuyện với nàng.....

“Tốt lắm, ngày mai buổi chiều có hội giao lưu nghiệp vụ học hỏi kinh nghiệm, tôi mang Hi Lâm và Tiểu Háo đi, mọi người có ý kiến gì không?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Không có, hội này nên để cho người mới đi.” Mọi người khi mới vào đều đi qua hội này, bởi vậy cũng không có người nào phản đối.

“Học tỷ, ngày mai em không muốn đi.” Thôi Hi Lâm yếu ớt nói.

Nếu không phải nàng lên tiếng mọi người thật đúng là quên có người này.

“Tại sao?” Sờ Cố Hoài nhủ mày.

“Em xin nghỉ phép vài ngày, không thoải mái.” Thôi Hi Lâm cúi đầu.

Tiền Tiểu Háo ở dưới bàn cầu đùi Sờ Cố Hoài.

“Lát nữa trở về đến văn phòng tôi một chút.” Sờ Cố Hoài cau mày, bốn phía áp khí lập tức roi chậm lại.

Tiền Tiểu Háo bủn mủn, tay cũng không nhàn rỗi, vẫn cầu đùi Sờ Cố Hoài.

Trở lại sự vụ sờ, Thôi Hi Lâm theo Sờ Cố Hoài đi vào văn phòng, hai người tán gẫu hơn một giờ sau Thôi Hi Lâm mới đi ra, lúc đi ra ánh mắt hồng hồng, Tiền Tiểu Háo nhìn Thôi Hi Lâm đi tới, lúc này mới cùng Tề Tiểu Mi phất phất tay phải vào văn phòng.

Khi đi ngang qua Thôi Hi Lâm, Tiền Tiểu Háo nghe được nàng nhỏ giọng nói với mình: Đối xử tốt với nàng một chút.

Tiền Tiểu Háo nhất thời liếc một cái xem thường, người này là đệ tử của thím Quỳnh Dao sao, sao lại suýt mướt khó nghe như vậy, nói sau, nàng từ nơi này nhìn ra được mình đối Sờ Cố Hoài không tốt, chẳng lẽ là chuyện nàng mới vừa cầu đùi nàng? Nhưng nàng cũng đâu dùng lực mạnh lắm đâu.

Đi vào văn phòng, Tiền Tiểu Háo một mông ngồi trên đùi Sờ Cố Hoài, cắn vành tai của nàng.

Sờ Cố Hoài nhủ nhủ mày, không cảm thấy đau lắm, tùy ý cho nàng cắn.

“Làm sao vậy?” Sờ Cố Hoài nhẹ nhàng xoa xoa lưng Tiền Tiểu Háo.

“Nàng rốt cuộc là yêu chị bao nhiêu a, bày ra bộ mặt đó cho ai xem chứ.” Tiền Tiểu Háo không kiềm nén nổi cũng đỏ hốc mắt, không hiểu chua xót, cũng không biết tại sao lại như vậy.

“Chị không biết nàng yêu chị bao nhiêu, chị chỉ biết bản thân mình yêu em rất nhiều, yêu đến mức không thể quay đầu lại.” Sờ Cố Hoài cười nói, cục cựa của nàng ăn dấm chua rồi.

“Chị Cố Hoài, kỳ thật em có chút chột dạ.” Tiền Tiểu Háo ghé trên vai nàng buồn buồn nói.

“Chột dạ cái gì?”

“Em cảm thấy mình không yêu chị nhiều như chị đã yêu em.” Tiền Tiểu Háo trừng đôi mắt to nhìn sô pha.

“Vì sao em có thứ cảm giác này đâu?” Sờ Cố Hoài ôm người con gái đang tựa vào mình.

“Không biết, giống như em chỉ biết hưởng thụ yêu thương từ chị.” Tiền Tiểu Háo thanh âm không có chút sức lực.

“Chỉ vì em không đối xử tốt với chị như chị tốt với em, cho nên em cảm thấy chưa đủ yêu chị?” Sờ Cố Hoài phì cười.

“Ừm.”

“Đưa ngọc, yêu không có trả giá nhiều hay ít, em cũng rất yêu chị, chỉ là em không biết mà thôi, không có ai thêm gấp đồ ăn cho chị, giúp chị chọn những thứ chị thích nhất, giúp chị nấu cơm, cục cựa, chỉ có em thôi.” Sờ Cố Hoài lừ gạt nói.

“Thôi Hi Lâm cũng giúp chị làm điểm tâm.”

“Tiểu Háo, đó không phải yêu, nhiều lắm xem như thích, yêu là lẫn nhau.” Sờ Cố Hoài dựng thẳng thân mình Tiền Tiểu Háo, nhẹ nhàng nâng đầu nàng tặng cho nàng một nụ hôn ngọt ngào.

“Vậy chị đừng đối xử tốt với người khác quá.” Tiền Tiểu Háo nháy mắt nói. Kỳ thật khi nói lời này nàng cảm thấy mình rất ích kỷ, nhưng lại nhịn không được.

“Ừ, chỉ tốt với em thôi.” Sờ Cố Hoài cười nói.

“Không được, còn có Thước Thước và Duy Duy, cũng phải đối tốt với bọn hắn.” Tiền Tiểu Háo nghiêm túc nói.

“Được, đối tốt với ba mẹ con em thôi.” Sờ Cố Hoài quyết định hết thảy theo đứa nhỏ khó tính này.

“Không đúng, còn có ba mẹ còn có Sờ bá phụ Sờ bá mẫu, ông nội, Đại ca Nhị ca, Tần Tây Hàm Lạc, A Giai.....” Tiền Tiểu Háo kể ra từng chút từng chút.

Sờ Cố Hoài không nói gì, nhưng là nhìn Tiền Tiểu Háo ngốc ngốc trên đùi mình, không kiềm nổi dục vọng muốn cựa chiều nàng càng nhiều càng tốt.

“Ài, em nói chị nghe một chuyện, tối hôm qua Nhị ca gọi điện thoại lại đây, nói A Giai đồng ý cùng hắn thử xem.” Tiền Tiểu Háo hưng phấn quay qua quay lại trên đùi Sờ Cố Hoài.

“Hừm? Làm thế nào mà hán đồng ý vậy?” Sở Cố Hoài có chút ngoài ý muốn, ngày xưa là tình địch của mình bây giờ lại trở thành quan hệ anh em vợ.

“Nhị ca em theo đuổi người rất lợi hại, hơn nữa ngày đó bá mẫu có dạy hán.....” Tiền Tiểu Háo cười nói.

“Mẹ chị?” Sở Cố Hoài kinh ngạc hỏi.

“Đúng a.”

“Nàng..... Vì cái gì?” Sở Cố Hoài có chút không hiểu.

“Ách..... Sợ A Giai ảnh hưởng đến cảm tình của chúng ta.” Tiền Tiểu Háo chỉ tiết trả lời.

“Sặc, nàng rất thích làm những chuyện bao đồng như vậy, hôm nay giữa trưa cũng thế.” Sở Cố Hoài đối với mẹ mình cũng có chút bất đắc dĩ.

“Ai nha, đừng nói như vậy, mẹ cũng vì muốn tốt cho chúng ta.”

“Ừm.”

“Có thể vài ngày nữa sẽ tụ hội, A Giai đồng ý đến với Nhị ca, ba mẹ em vừa nghe đến liên hưng phần thiếu chút nữa đốt pháo ăn mừng.” Trong lòng Tiền Tiểu Háo cũng vui vẻ thay cho hai người bọn họ, cảm giác áy náy với Chung Giai cũng vơi đi nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Câu Chuyện Trong Biển Đêm

60. Câu Chuyện Trong Biển Đêm..

“Vậy tội mình cũng dễ chịu hơn nhiều.” Sở Cố Hoài rất hiểu Tiền Tiểu Háo, biết nàng vẫn còn áy náy với Chung Giai, hiện tại một khối tảng đá lớn trong lòng bắt đầu buông xuống, về sau các nàng cũng sẽ thoải mái rất nhiều.

“Ừm, A Giai thật sự tốt với em lắm, em hy vọng hán hạnh phúc.” Tiền Tiểu Háo xoa tay múa chân, hán mỗi lần nhìn thấy bộ dáng cô đơn lạc mịch của Chung Giai liền khó chịu, hiện tại tốt rồi, hán và Nhị ca cùng một chỗ, Nhị ca khẳng định thực yêu hán.

Tiền Tiểu Háo biết rõ được Nhị ca cưng chiều là như thế nào, bởi vậy nàng cảm thấy cao hứng thay cho Chung Giai.

“Ừm.” Sở Cố Hoài sờ sờ đầu Tiền Tiểu Háo.

“Đúng rồi, vừa rồi chị cùng Thôi Hi Lâm nói cái gì? Sao lúc đi ra ngoài nàng giống như đã khóc vậy.” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Măng nàng một chút.” Sở Cố Hoài bình tĩnh trả lời.

“A? Măng nàng, tại sao?” Tiền Tiểu Háo nhún mày khó hiểu hỏi.

“Tình cảm riêng sao có thể đan xen với công việc chứ, hơn nữa cơ hội này rất khó có được, chị mang nàng đi nàng nên quý trọng mới đúng, giận dỗi bỏ luôn công tác, thật sự rất trẻ con.” Sở Cố Hoài bắt mắt nói.

“Ừm, mỗi lần làm việc chị đều nghiêm túc như vậy. Nếu hôm nay là em nói không đi, thế chị phải làm sao bây giờ.” Tiền Tiểu Háo có chút tò mò.

“Đi khách phòng ngủ một tháng.” Sở Cố Hoài nói.

“Hừ.....độc ác quá đi, em tình nguyện ăn chửi còn hơn, bất quá da mặt nàng mỏng thật, bị mắng tí đã khóc, lúc em học trung học đã bị không ít giáo viên mắng.” Tiền Tiểu Háo không cho là đúng.

“Măng xong sau đó nói vài câu với nàng.” Sở Cố Hoài nói.

“Nói gì mà nàng khóc dữ vậy?”

“Hơ, cũng không có gì, chỉ là nói cho nàng biết làm thế nào để thích một người và cũng để cho người khác thích mình.” Sở Cố Hoài hiểu được rằng mình không có tư cách dạy nàng làm người a, kỳ thật nàng cũng hy vọng nàng có thể đạt được hạnh phúc của mình nhưng hạnh phúc không phải chờ đợi nó xuất hiện, mà phải tự mình phấn đấu thực hiện nó, nên trước tiên phải có thái độ sống tích cực, làm một người tràn đầy sức sống, rực rỡ như mặt trời.

“Ai, chị nói thế chẳng khác nào ám chỉ rằng nàng làm không tốt gì đó nên chị mới không thích nàng, chẳng trách nàng khóc thành như vậy.” Tiễn Tiểu Háo liếc Sở Cố Hoài một cái.

“Chị không có ý đó.”

“Nhưng đối với nàng là có.”

“Được rồi, vậy có đi.”

“Dường như nàng đã chết tâm, lúc ra ngoài còn bảo em phải tốt với chị hơn một chút, bộ em đối xử với chị không tốt sao, thế nào lại không tốt chứ!” Tiễn Tiểu Háo càng nói càng tức, vuốt tay ngắt nhéo Sở Cố Hoài.

“Tốt, làm gì cũng tốt hết mà, nếu em không ngắt nhéo chị là đã tốt lắm rồi.” Sở Cố Hoài bắt đầu dỗ ngọt nàng, nói thật Tiễn Tiểu Háo ngắt không mạnh tay, cũng lắm là hơi đau chút thôi, Sở Cố Hoài cho rằng việc này không là gì cả.

“Từ nay về sau em không nhéo nữa.” Tiễn Tiểu Háo ngoan ngoãn nói.

“Ồ.”

Ngày hôm sau, Sở Cố Hoài vẫn là mang theo Tiễn Tiểu Háo và Thôi Hi Lâm đi hội giao lưu nghiệp vụ và học hỏi kinh nghiệm, quả thật không ngoài dự liệu biểu hiện của hai nàng được đánh giá rất cao, hoàn toàn không làm mất mặt sự vụ sở, rất nhiều tiền bối nhìn về phía các nàng ánh mắt đều là mang theo tán thưởng, mặt khác cũng không hề ít lượt sự đến làm quen các nàng, đối với loại tình huống này nàng đã sớm tập thành thói quen, bởi vậy khả năng ứng phó được dùng đến như cá gặp nước.

Tiến Tiểu Háo không biết Thôi Hi Lâm làm thế nào để điều hòa bản thân, dù sao hôm nay Thôi Hi Lâm thoát nhìn không giống ngày thường, dường như so với trước kia càng thêm tỏa sáng rực rỡ, càng thêm thoải mái trang nhã.

Vài ngày sau, Tiễn Tiểu Háo và Thôi Hi Lâm cũng không tiếp xúc với nhau nhiều, Thôi Hi Lâm cũng không hề một chút là chạy đến văn phòng Sở Cố Hoài hỏi vấn đề, cũng không mang điểm tâm tự tay làm cho Sở Cố Hoài. Không biết là bởi vì chết tâm hay bởi vì Tiễn Tiểu Háo quang minh chính đại tiến vào chiếm giữ văn phòng Sở Cố Hoài.

Hôm nay là thứ năm, buổi sáng Tiễn mẹ mẹ gọi điện thoại, nói là gia đình tụ hội, ra biển chơi ba ngày, hôm nay Tiễn Tiểu Háo các nàng phải đi làm, buổi sáng không thể cùng đi với mọi người, vì thế nàng khuyên Tiễn mẹ mẹ và mọi người nên đi trước, mình và Sở Cố Hoài buổi chiều tan ca sẽ lái xe tới đó, vừa vặn có thể kịp lúc tham gia tiệc nướng vào buổi tối.

“Còn có ai?”

“Ừm.....Đa số là người trong nhà, ba mẹ em, Sở bá mẫu, Sở bá phụ, Sở ông nội, á..... Tự Lập cũng đi. Hiện tại Duy Duy mỗi ngày đều kề cận hân, không dính dấp gì tới em đâu nha.” Tiễn Tiểu Háo về mặt đau khổ nói.

“Thiệt nhiều người.” Sở Cố Hoài cau mày.

“Đúng a, hơn mười mấy gần hai mươi người, hình như Tiểu Trương cũng đi.” Tiễn Tiểu Háo đếm đếm ngón tay.

“Ừ, hân là vệ sĩ của ông nội, ông nội đến chỗ nào cũng đều mang theo Tiểu Trương.”

“Vệ sĩ ca ca.....” Tiễn Tiểu Háo lại bắt đầu mơ mộng.

“Em làm gì sùng bái bọn hân quá vậy, bọn hân luyện cái gì thì chị cũng đều đã luyện qua.” Sở Cố Hoài có chút ghen tỵ.

“Thật sao? Luyện qua rồi?” Tiễn Tiểu Háo kích động hỏi.

“Ừm, kinh nghiệm còn nhiều hơn bọn hân.” Sở Cố Hoài nhấn mạnh. Tiễn Tiểu Háo cũng không tin, xem Sở Cố Hoài tay chân nhỏ nhắn thon thả, da còn trắng như vậy.

“Không tin.....” Tiễn Tiểu Háo cười hi hi nói.

“Xem thường chồng mình hả, để coi có tin hay không.” Sở Cố Hoài tăng tốc, chạy bạt mạng trên quốc lộ tại vùng duyên hải.

“Ai ai ai, chị lái chậm thôi, chậm chút đi mà, không xong.....Em sợ.....” Tiễn Tiểu Háo nghẹn ngào nói.

Cuối cùng, Sở Cố Hoài vẫn dùng tốc độ khủng khiếp đưa Tiễn Tiểu Háo đến bờ biển, đúng lúc nhìn thấy trên bãi biển Tiễn Sở hai nhà đang bận rộn nướng đồ ăn, hai người một trước một sau đi tới, Tiễn Tiểu Háo đi ở đằng sau tạo niềm vui bằng cách không ngừng đạp gót giày Sở Cố Hoài.

Đi đến bãi biển, Tiễn Tiểu Háo thấy mọi người sắp bắt đầu nướng. Thước Thước được đặt trong cái nồi cách vị trí nướng không xa, Duy Duy thực hưởng phúc ngồi ở nơi đó bên trái cầm đũa gà Chung Gia nướng cho hân, bên phải cầm kẹp nướng Sở mẹ mẹ nướng cho.

“Nhanh như vậy đã tới rồi, đến đến, qua bên này ngồi.” Tiễn mẹ mẹ tiếp đón các nàng.

“Oh, Duy Duy, con được hưởng phúc a, có cảm ơn chú Chung không vậy?” Tiễn Tiểu Háo nựng nựng mặt Duy Duy.

“Cậu hai nói phải kêu mẹ hai.” Sở Duy Tiêu mơ hồ nói.

“Ồ, nghe cậu hai con vậy.” Tiễn Tiểu Háo ngắm Chung Giai liếc mắt một cái, chỉ thấy Chung Giai lộ ra bộ dáng hung ác hiem thấy, đập Tiễn Nhị ca một cước, tuy rằng đã trúng cước nhưng Tiễn Nhị ca cũng cười hi hi đưa cho hắn một xiên nướng. Nhìn đến một màn này, Tiễn Tiểu Háo xem như hoàn toàn nhẹ lòng, bắt lấy tay nhỏ bé của Sở Duy Tiêu, cắn một miếng đùi gà trên tay hắn.

“Mẹ.....” Sở Duy Tiêu mếu miệng nhìn Tiễn Tiểu Háo, bắt mắt nằng nặc cướp đồ ăn của mình.

“Ôi trời, con biết con bao nhiêu tuổi rồi không mà lại dành ăn với con nít, Duy Duy, chúng ta không để ý tới nằng, bà ngoại bà nướng cái khác cho con.” Tiễn mẹ mẹ về mặt ghét bỏ nhìn Tiễn Tiểu Háo, đem xiên nướng mới vừa nướng xong đưa cho Sở Duy Tiêu.

“Nè.” Sở Cố Hoài nướng một xiên nấm, nhét vào trong tay Tiễn Tiểu Háo.

“Hi hi.....” Tiễn Tiểu Háo cắn một cái, vui tươi hơn hờ đoạt lấy nước uống của Sở Duy Tiêu rồi uống một hơi.

“Mẹ!”

“Đến đến, bên này có nguyên một thùng đây nè.” Sở mẹ mẹ lại mở một chai đưa Tiễn Tiểu Háo.

“Mẹ, đừng để ý nằng, nằng có tình mà.” Sở Cố Hoài vừa nướng vừa nói với Sở mẹ mẹ.

Tiến Tiểu Háo vẫn là cười hi hi.

Ăn xong đồ nướng, mọi người bắt đầu đùa giỡn náo loạn bãi biển, bởi vì Duy Duy nói muốn xem pháo hoa nên Vương Tự Lập nhân tiện đem ra pháo hoa, chuẩn bị phóng trên bờ cát.

Tiến Đại ca cùng Tiễn Tần Tây hỗ trợ, Hạ Hàm Lạc ở bên cạnh Tiễn Tần Tây gây thêm phiền phức. Tiễn Nhị ca mời Sở Cố Hoài đi dạo bãi biển, Tiễn Tiểu Háo cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng cũng không nói gì, đúng lúc mình cũng có chuyện muốn nói với Chung Giai.

“A Giai, chúng ta cũng đi thôi.” Tiễn Tiểu Háo đối Chung Giai nói.

“OK.” Chung Giai vẫn cười dịu dàng với nằng như trước đây, đi bên cạnh nằng.

“A Giai, cậu và Nhị ca cùng một chỗ? Cảm giác thế nào?” Tiễn Tiểu Háo hỏi thẳng.

“Ừm, anh ấy tốt lắm.” Chung Giai cười hiền nhớ tới Tiễn Nhị ca.

“Cậu..... Là bởi vì thích hắn nên mới cùng hắn chung một chỗ phải không?” Tiễn Tiểu Háo cẩn thận hỏi.

“Đương nhiên, anh thích hắn.” Chung Giai khẳng định nói.

“Hô.....Tôi đây an tâm rồi, hi hi.....” Tiễn Tiểu Háo thực vui vẻ, ở trên bờ cát gọi tới gọi lui.

“Ừm, chúng ta rất hạnh phúc.”

“Phải, Nhị ca tôi đối xử với người yêu mình đặc biệt tốt. A Giai, anh ấy làm sao theo đuổi được cậu a?” Tiễn Tiểu Háo tiếp tục hỏi tới.

“Hắn, mỗi ngày đều làm đồ ăn mang tới công ty, um, lôi kéo hết mọi người trong công ty, đến khi anh phát hiện ra thì đã muộn.” Chung Giai cười nói.

Tiến Tiểu Háo xấu hổ cười, cảnh tượng này sao lại quen thuộc ghê, hình như mình cũng làm y chang vậy, thực không hổ là hai anh em, Tiễn Nhị ca quả là chân truyền của nằng.

“Mỗi ngày đều đưa đón anh, có một lần anh vì trốn hắn nên tự mình chạy đến nhà ga sau công ty đón xe về, hắn xuống xe tìm không thấy anh, sau đó nhìn thấy anh ở nhà ga, khi đó hắn cách anh rất xa, anh vừa lên xe, hắn liền đuổi theo phía sau, đuổi theo qua ba cái trạm, anh không đành lòng nên đã đi xuống.” Chung Giai nhớ tới cảnh tượng ngày đó hốc mắt hơi phấp phồng, tòa xe đó tốc độ nhanh như vậy, cuối cùng lúc hắn xuống xe Tiễn Mạc Nam đã ngã xuống đất không động đậy.

“Thực ngốc, sao hắn không đến nhà anh đợi chứ.”

“Sai! Nếu hắn làm như vậy thì sao theo đuổi được cậu chứ.” Tiễn Tiểu Háo không cho là đúng.

“Nhưng mà.....”

“Hắn gấp gáp quá thôi, khẳng định không thể nghĩ nhiều như vậy, sao có thể nghĩ tới chuyện đón cậu tại nhà chứ, nói sau, chắc hắn tập luyện qua rồi, nếu không sao có thể đuổi kịp xe công cộng chứ.” Tiễn Tiểu Háo phân tích thêm.

“Đúng a, cho nên anh đồng ý thử hần một lần.” Chung Giai cười nói.

“Thử một lần?”

“Đúng a, hần còn chưa thông qua khảo nghiệm á.” Chung Giai hiếm khi cười khẽ như vậy, Tiễn Tiểu Háo cảm nhận được đây chính là sức mạnh của tình yêu.

“Không phải chứ, Nhị ca cư nhiên vẫn là đang thử việc sao!!.” Tiễn Tiểu Háo nháy mắt mấy cái.

“Ồ, anh dọa hần. Chớ kiêu căng nóng nảy.”

“Á

“Tiễn Tiểu Háo ái muội á một tiếng, bỗng nhiên khom lưng tạt nước vào người Chung Giai.

“Em.....” Chung Giai không cam chịu liền cùng nàng đấu nước với nhau.

Cách đó không xa Sở Cố Hoài và Tiễn Nhị ca thấy cảnh này, song song chạy lại đây mỗi người đứng một bên giúp người yêu mình tạt đối phương.

Sau trận hỗn chiến, hậu quả chính là toàn thân bốn người đều ướt sũng, khi các nàng đã chơi đùa mệt mỏi một liên một mộng ngồi ở vùng nước cạn, pháo hoa đang kia phóng lên. Chỉ nghe tiếng các nàng hoan hô, pháo hoa phối hợp bay lên trời, nổ rộ giữa không trung. Tiễn Tiểu Háo không khỏi xê dịch về phía Sở Cố Hoài, tựa vào nàng xem pháo hoa, tuy cả hai đều ẩm ướt, nhưng Tiễn Tiểu Háo lại cảm thấy Sở Cố Hoài ấm áp hơn mình rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Ngày Thất Tịch Đặc Biệt (Phiên Ngoại)

61. Ngày Thất Tịch Đặc Biệt...

Hôm nay là thất tịch, ngày lễ tình nhân trong truyền thuyết của Trung Quốc.

Hôm nay Tiễn Tiểu Háo dậy khá sớm, cụ thể là 5 giờ sáng. Sở Cố Hoài vẫn đang say giấc trên giường. Tiễn Tiểu Háo thật cẩn thận gỡ tay nàng ra, nhẹ nhàng rời giường, rửa mặt xong sau đó thay bộ đồ thể thao ra ngoài chạy bộ.

Năm nay là năm thứ ba các nàng ở chung với nhau, tuy hai người còn chưa tới 30 tuổi, nhưng lại có cảm giác như vợ chồng già, hi vọng ái ố ghen tuông giận dữ có đủ, còn có con nữa..... Duy Duy 9 tuổi, Thước Thước 3 tuổi, mỗi ngày la hét phải mẹ mẹ ôm, cái miệng nhỏ nhắn mỗi lần meo meo ai cũng không làm gì được nàng, nhất là cậu cả và cậu hai, quả thực phải đem nàng sùng lên trời, Tiễn Tiểu Háo và Hạ Hàm Lạc kết hôn một năm liền sinh hạ một đứa con trai trắng trẻo mập mạp, nhìn thấy con gái mình được cưng như vậy, mỗi ngày đều đổ kị, nhưng cậu cả cậu hai của Thước Thước không phải là dạng người nói lý lẽ, hai người vừa thấy Thước Thước thì trong mắt sẽ không có những người khác. Thật ra Chung Giai không đành lòng nhìn thấy tiểu tử này mỗi ngày đều nước mắt nước mũi đầy mặt tranh sủng với biểu tỷ, vì thế nhiệm vụ đồ dâng hần được giao cho Chung Giai.

Hôm nay là thất tịch, phải có chút lãng mạn với chị Cố Hoài, Tiễn Tiểu Háo nghĩ như vậy, sau khi vận động xong nàng liền đến cửa hàng đặt một cái bánh vị trà xanh, sau đó lại đi mua điểm tâm sáng rồi vui cười ha hả về nhà.

“Mẹ!” Vừa mới vào cửa Thước Thước liền nhào lại đây, Tiễn Tiểu Háo thiếu chút nữa ngã xuống.

“Mẹ ôm.”

“Rồi, ôm một cái.” Tiễn Tiểu Háo bất đắc dĩ ôm lấy nàng, đem điểm tâm đưa cho Duy Duy.

“Thước Thước, lại đây cột tóc, chưa rửa mặt nữa, ở dơ quá nha.” Sở Cố Hoài từ phòng tắm đi ra, đem Thước Thước ôm vào trong lòng, tiến toilet.

“Honey, chị đối với em thực thị không thấy*.” Tiễn Tiểu Háo oán niệm nói.

“Lo làm điểm tâm của em đi.”

“Mẹ ơi, cái gì kêu thực thị không thấy?” Thước Thước tò mò hỏi.

“Chính là giống như cha con vừa làm, rõ ràng nhìn thấy mẹ nhưng lại giả bộ không thấy, không để ý tới mẹ.” Tiễn Tiểu Háo nghiêm túc giải thích cho Thước Thước.

“À

“Thước Thước bày ra bộ dáng tỏ vẻ hiểu chuyện, gật gật đầu. Bộ dáng dầy dặn kinh nghiệm của nàng khiến cho Sở Cố Hoài và Tiền Tiểu Hảo đều bật cười.

Khi Thước Thước vệ sinh cá nhân xong, các nàng mới bắt đầu ăn bữa sáng, Tiền Tiểu Hảo dứt khoát đem trọng trách đút Thước Thước ăn giao cho Sở Cố Hoài, chỉ riêng việc này thì nàng không hề có một câu oán hận.

“Mau ăn đi, lát nữa đem hai đứa qua bên nhà cậu.” Tiền Tiểu Hảo nói với hai đứa nhỏ.

“Cậu cả hay là cậu hai?” Thước Thước cao hứng hỏi.

“Cậu hai, cậu cả bận rồi, có mợ hai ở bên đó nữa có thể chăm sóc con.” Tiền Tiểu Hảo nói.

“Không muốn đâu, mợ hai dữ lắm.” Thước Thước khó chịu, thanh âm nhạ nhạ kéo dài.

“Dữ dần với con là đúng rồi, không phải mợ hai khó đâu, tại cậu hai con không nguyên tắc, cưng chiều quá đáng.” Tiền Tiểu Hảo trừng mắt nhìn Thước Thước.

“Mẹ thật xấu xa!” Thước Thước mếu miệng sắp khóc.

“Nàng còn nhỏ.” Sở Cố Hoài bảo vệ nói.

“Đừng lộn xộn nữa, mau ăn cơm đi.” Duy Duy nghiêm mặt nói với Thước Thước, vừa nghe anh trai lên tiếng, Thước Thước cũng chỉ có thể ở trên ghế vịn vẹo người, sau đó ngoan ngoãn ăn cơm, người có thể trấn áp được tiểu ác ma này chính là Sở Duy Tiếu. Mỗi lần không nghe lời hần đều đánh vào tay nhỏ bé của nàng, không cho phép nàng cãi lại Tiền Tiểu Hảo, bởi vậy Thước Thước rất sợ anh mình.

“Thế nào, anh con mở miệng mới ngoan ngoãn nghe lời ha, con đó nha.” Tiền Tiểu Hảo nhẹ nhàng cốc đầu nàng.

Sau khi đem Duy Duy đưa đến nhà Tiền Mặc Nam, Tiền Tiểu Hảo và Sở Cố Hoài tâm tình bỗng vui vẻ hẳn lên, lúc ra ngoài hai người ăn mặc đặc biệt một phen, hiện tại thoát nhìn mị lực bắn ra bốn phía, Tiền Tiểu Hảo vài năm sau đã trưởng thành nhiều nhưng vẻ đáng yêu vẫn không giảm, Sở Cố Hoài dĩ nhiên không cần phải miêu tả lại.

“Hôm nay, có sắp xếp gì không?” Sở Cố Hoài quay đầu hỏi Tiền Tiểu Hảo.

Tiền Tiểu Hảo cố gắng suy nghĩ thật lâu cũng không có chỗ đặc biệt nào muốn đi, cuối cùng hai người bàn bạc quyết định, trước đi quán trà, nơi các nàng gặp nhau. Dạo quanh bãi biển, cuối cùng về nội thành với bữa tối lãng mạn. Đường như hơi tâm thương, nhưng xen lẫn những điều giản đơn đó vẫn là mang theo rất nhiều lãng mạn.

Hiện tại quán trà đã mở thêm ba chi nhánh nữa, Tiểu Vi trở thành lão bản chi nhánh, quán chính vẫn do Tiền Tiểu Hảo quản lý, dù sao đây cũng là nơi các nàng gặp nhau và đính ước, rất có ý nghĩa và đầy áp kỷ niệm.

“Lão bản, lão bản nương.”

“Ai.”

“Lão bản, hôm nay sao lại rảnh rỗi lại đây, kiểm tra sổ sách hay là cái gì? Mình đi lấy.”

“Không cần đâu, chúng ta lại đây thưởng thức a, hí hí, hôm nay là thất tịch mà.” Tiền Tiểu Hảo nắm tay Sở Cố Hoài, nhóm trà nghệ sư đều ái muội nhìn hai nàng.

“Được rồi, cho chúng tôi một phòng, loại phòng tốt nhất.....” Tiền Tiểu Hảo nói.

“Vâng.”

“Honey, hôm nay uống trà gì?” Tiền Tiểu Hảo lại hỏi.

“Hong trà đi.” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ, cảm thấy hong trà là ngon nhất.

“Ừm, hong trà thượng hạng.” Tiền Tiểu Hảo lại quay đầu nói với một trà nghệ sư, trong quán trà Tiền Tiểu Hảo mỹ nữ rất nhiều, tất cả trà nghệ sư đều cao ráo xinh đẹp, tự nhiên có nhiều người đến, lúc này mới buổi sáng đã có người ngồi ở đại sảnh.

Tiền Tiểu Hảo lôi kéo Sở Cố Hoài tiến phòng, trà nghệ sư mới vừa giúp các nàng chuẩn bị tốt trà đã bị Tiền Tiểu Hảo đuổi ra phòng, trong phòng chỉ còn lại hai người bọn họ, Tiền Tiểu Hảo áp Sở Cố Hoài vào cửa, hôn một cách cuồng nhiệt, Sở Cố Hoài tự nhiên là bị động trở thành chủ động, hai người hôn đến trời đất mất mị, đợi tới khi các nàng đã mệt ngồi ở sofa, trà đã nguội lạnh mất rồi.

“Đều tại em, em muốn lại đây thân mật hay là lại đây uống trà.” Sở Cố Hoài liếc Tiền Tiểu Hảo một cái.

“Ai, chính chị cũng “hùng vồn” vào a, không thể toàn trách em.....” Tiễn Tiểu Háo càng nói càng nhỏ giọng, cuối cùng vẫn là thói quen tính ghé vào người Sở Cố Hoài nũng nịu.

“Sao lại y như trước kia thế này.” Sở Cố Hoài mỉm cười sờ sờ đầu nàng.

“Sao hà? Chê em già?” Tiễn Tiểu Háo trừng lớn ánh mắt.

“Chị nào dám, nhìn em cao lắm là 20 tuổi thôi, ngày hôm qua, người ủy thác còn hỏi chị rằng có phải em mới vừa tốt nghiệp không, rất lo lắng em không kinh nghiệm a.”

“A, không phải chứ, em không kinh nghiệm? Hần dám nói em không kinh nghiệm? Dù gì em cũng là trụ cột của Quân Thành mà.” Tiễn Tiểu Háo bắt năn nói.

“Ồ ờ ờ, trụ cột đại nhân, uống trà đi, đi ra biển sớm một chút sẽ không nóng.” Sở Cố Hoài rót một ly trà đưa đến bên miệng Tiễn Tiểu Háo, Tiễn Tiểu Háo hé miệng ra là có thể uống.

Ở quán trà nghỉ ngơi xong, hai người lại đi bờ biển, bãi biển ở đây khá xa nội thành, còn chưa có khai phá, bởi vậy rất ít người đến, hai người nắm tay đi trên bờ cát, ném giày dép trên bờ, nước biển cực kỳ trong suốt, là màu xanh biếc, có hải âu ngẫu nhiên ở trên mặt biển bay qua, tiếng sóng biển cũng rất dễ chịu.

Tiến Tiểu Háo không ngừng dùng đôi chân nhỏ bé của mình giẫm lên chân Sở Cố Hoài, chân ngâm trong nước rất thoải mái, giẫm lên liền lún xuống cát. Tiễn Tiểu Háo chơi không biết chán, Sở Cố Hoài cũng tốt bụng để yên cho nàng đùa, lớn như vậy rồi mà vẫn y như con nít, đôi khi mình thật sự không có biện pháp ăn hiếp nàng.

“Chị Cố Hoài, ôm” Tiễn Tiểu Háo chơi đùa một, vươn tay cho Sở Cố Hoài ôm, Sở Cố Hoài ôm chầm nàng, Tiễn Tiểu Háo nhào người về phía trước ôm Sở Cố Hoài, hai người cứ như vậy đứng ở bãi biển.

“Chị Cố Hoài, chị có còn nhớ đêm đó, cả nhà ở bên này bày tiệc nướng.” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Ừm, nhớ rõ a, toàn thân chúng ta ướt đầm tựa vào nhau cùng xem pháo hoa.” Sở Cố Hoài nhớ lại quá khứ.

“Kể từ đêm đó em liền quyết định hàng năm đều phải đến đây một lần với chị, sau đó chụp ảnh cùng nhau, như vậy chúng ta còn 40 mấy năm nữa mới 70 tuổi, nhiều thời gian ghê.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị đem ý tưởng năm đó nói cho Sở Cố Hoài.

“Ừm, sau đó em lại không làm chứ? Bốn năm sau mới trở lại đây, chị cũng không mang máy chụp hình.” Sở Cố Hoài cau mày.

“Ai nha, ai biết sau này có nhiều việc như vậy, em muốn làm lắm nhưng em sợ, sợ đêm đó em chỉ là nhất thời vọng tưởng.” Tiễn Tiểu Háo đem mặt chôn ở trên vai Sở Cố Hoài.

“Hiện tại không phải đã là quá khứ rồi sao, hai đứa con rồi sẽ lớn lên, Thước Thước sẽ gặp được người nó yêu, chúng ta vẫn ở bên nhau mà.” Sở Cố Hoài xoa xoa lưng Tiễn Tiểu Háo.

“Ừm, vậy về sau chúng ta hàng năm đều lại đây.” Tiễn Tiểu Háo gật gật đầu.

“Được a, mang theo máy chụp hình, không mang theo đứa nhỏ.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Đúng, không mang theo hai đứa nó, rất ồn ào.” Tiễn Tiểu Háo nghĩ đến đứa nhỏ liền đau đầu, Duy Duy hoàn hảo, thực ngoan cũng thực thông minh, năng lực học tập rất tốt, không để nàng bận tâm nhiều, còn đứa con gái thì hết chỗ nói, đều tại bọn hần cung chiều, chiều chuộng thành bộ dáng này đây, Tiễn Tiểu Háo rất là bất mãn, quyết định về nhà sau phải chỉnh lý một chút, gây dựng hình tượng cha mẹ uy nghiêm.

“Ừm, đi thôi.” Sở Cố Hoài đem Tiễn Tiểu Háo từ trong lòng tách ra, lôi kéo nàng tiếp tục đi, các nàng đi qua bờ cát đều để lại một chọi một dấu chân, sóng biển đánh đến, lại biến mất vô tung.

Đến buổi tối, dựa theo hành trình, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài lái xe trở lại nội thành, dự định đi nhà hàng Âu-Mỹ ăn cơm chiều.

“Dừng lại chỗ kia một chút, buổi sáng em có đặt bánh ngọt.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Nhà hàng có bánh ngọt mà, hay là buổi tối em lại đến lấy đi, đem về cho hai đứa nhỏ ăn.” Sở Cố Hoài đề nghị.

“Cũng đúng, vậy đi thôi.”

Vì thế, bữa tối của các nàng rất lãng mạn, có rượu vang, có ánh nến lung linh, có vĩ cầm, còn có một bó hoa cẩm chướng mà Sở Cố Hoài đã đặt trước.

Khi các nàng đã ăn được một nửa thời gian, waiter đem hoa đưa đến trên tay Tiễn Tiểu Háo, quả nhiên không ngoài dự liệu-các nàng đã bị vây xem, tình lữ trong nhà hàng đều quét mắt nhìn về phía các nàng, Tiễn Tiểu Háo từ trong mắt các nàng có thể thấy được hâm mộ lẫn ghen tỵ, vì thế nàng rất lớn mật thưởng cho Sở Cố Hoài một cái hôn.

“Cậu hai cậu hai, cậu thả con xuống đi, con muốn chơi với mẹ hai.”

“Mợ hai con không thú vị gì hết ,cậu hai thương con hơn a.”

“VẬY CẬU CHO CON MỘT VIÊN CHOCOLATE NỮA ĐI.”

“Không được, mẹ con mà biết sẽ chém chết cậu.”

Vì thế, trong lúc Tiễn Tiểu Háo đang tiến vào nhà Nhị ca, thì đã thấy cảnh tượng như vậy, tiểu công chúa gắt gao ôm cánh tay Tiễn Mạc Nam không chịu buông, nhìn chăm chăm kẹo trong tay hắn. Chung Giai và Duy Duy ngồi ở sô pha xem TV, nhắm mắt làm ngơ với hành vi của hai người kia.

“Cực cực, hôm nay thế nào, vui không?”

“Không vui gì hết.” Thước Thước bủi môi.

“Tại sao vậy?”

“Cậu hai không cho con ăn chocolate.” Tiểu công chúa tố cáo.

“Em đã ăn hơn nửa hộp.” Duy Duy yên lặng giúp Tiễn Mạc Nam giải quyết.

“Nhiều vậy sao!? Coi chừng sâu răng, lúc bị đau thì đừng có tìm ba mẹ.” Tiễn Tiểu Háo trừng mắt nhìn Thước Thước, lôi kéo Sở Cố Hoài ngồi xuống.

“Các em được lắm, thất tịch đi ra ngoài lãng mạn, con cái thì vứt cho chúng ta trông nom, em xem vợ anh giận dữ rồi kia.” Tiễn Nhị ca ôm oán.

“Ai là vợ của anh hả.” Chung Giai cau mày phản bác.

“Vợ chồng son hai người từ từ cãi đi ha, chúng ta đi về trước, hôm nay cảm ơn nhiều.” Tiễn Tiểu Háo ôm lấy Thước Thước dắt Duy Duy bước đi, sợ chiến tranh leo thang hại người vô tội.

Về đến nhà, Tiễn Tiểu Háo mở hộp bánh trước hai cặp mắt mong chờ của bọn trẻ.

Chỉ thấy trên mặt bánh kem khắc thật to 3 chữ “I LOVE YOU.”, Sở Duy Tiêu hiểu ý, che miệng cười, Thước Thước cái gì cũng không biết , chỉ biết là thứ này ăn rất ngon, duỗi tay quẹt một miếng, cắn, cắn nhét vào miệng, lập tức về mặt xanh lè vì mắc nghẹn .

Nhìn Thước Thước ủy khuất, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài đối diện cười với nhau.

Chỉ là một ngày thất tịch đơn giản, về sau các nàng còn có thể cùng nhau trải qua rất nhiều rất nhiều rất nhiều lần.....

Chú thích:

Thực thị không thấy: có mắt không trông, nhắm mắt làm ngơ.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Tuổi Thơ Bi Thảm Của Tiễn Tiểu Háo

62. Tuổi Thơ Bi Thảm Của Tiễn Tiểu Háo...

Khi trở lại khách sạn tắm rửa là đã rất khuya, trên mặt biển thỉnh thoảng có ánh đèn trên thuyền chài lóe ra, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài cùng ngồi ở ban công hóng gió biển.

“Thoải mái quá.”

“Ừ.”

“Chị Cố Hoài, vừa rồi chị và Nhị ca nói cái gì?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Không có gì, nói quá khứ xen hiện tại cùng với tương lai.” Sở Cố Hoài nói ngắn gọn tổng kết sự việc.

“Hừ, nói như không nói vậy.”

“Còn em, hai người nói gì?” Sở Cố Hoài hỏi ngược lại.

“Hí hí, kể chuyện Nhị ca làm thế nào theo đuổi được hần.” Tiễn Tiểu Háo cười nói.

“Xem ra tán gẫu thật sự vui vẻ.”

“Ừm, A Giai nói hần rất hạnh phúc, em cảm thấy vui vẻ thay bọn hần.” Tiễn Tiểu Háo tựa vào người Sở Cố Hoài, hấp thụ ấm áp nàng mang lại.

“Em vui vẻ là tốt rồi, không còn sớm, nên đi ngủ thôi, ngày mai còn phải dậy sớm làm điểm tâm nữa.” Sở Cố Hoài nhẹ nhàng gỡ tay nàng.

“Ừm, mẹ nói rằng buổi sáng thủy triều lên sẽ có rất nhiều cua và ốc. Chúng ta đi bắt chúng làm bữa trưa nha.” Tiễn Tiểu Háo càng nói càng buồn ngủ, đôi mắt sắp nhắm lại.

“Ngu ngốc, bắt xong còn phải dùng nước biển rửa chúng một ngày, cho chúng tắm sạch sẽ trước, bằng không ăn vào miệng sẽ đầy cát.” Sở Cố Hoài gỡ Tiễn Tiểu Háo một chút.

“Ồ.....” Tiễn Tiểu Háo dùng giọng mũi nói trong vô thức, Sở Cố Hoài biết Tiễn Tiểu Háo buồn ngủ lắm rồi nhưng vẫn cố gắng trò chuyện với mình, vì vậy nàng đứng lên kéo Tiễn Tiểu Háo lên giường.

Nằm ở trên giường ôm Tiễn Tiểu Háo đang ngủ say, lòng Sở Cố Hoài còn chưa thể bình tĩnh được, nhớ tới đối thoại ban nãy giữa nàng Tiễn Nhị ca.

“Cố Hoài, nhìn em và nha đầu hiện tại hạnh phúc như vậy, anh và Đại ca rất vui mừng nhưng có chút chuyện cả nhà bọn anh đã bàn bạc qua vẫn cảm thấy nên nói cho em biết sẽ tốt hơn.”

“Về Tiểu Háo?”

“Ừ.”

“Nàng không thể tự mình nói cho em sao?” Sở Cố Hoài cau mày, nàng cho rằng chính miệng người yêu nói ra sẽ tốt hơn là từ miệng người khác.

“Không phải không thể, là không muốn.” Tiễn Nhị ca chữa lại.

“Những chuyện này, anh không nói em sẽ vĩnh viễn không biết.” Tiễn Nhị ca châm một điếu thuốc.

Sở Cố Hoài nhú nhú mày, chuyện rất nghiêm trọng sao, không hiểu sao nàng có chút hoảng sợ.....

“Lúc Háo Tử còn nhỏ, đã từng bị bắt cóc đem bán.”

“Cái gì?” Sở Cố Hoài đã bị kinh hách, tuy đã chuẩn bị tâm trạng tốt nhưng vẫn không dễ dàng tiếp thu được.

“Đại khái là lúc nàng năm tuổi, ba mẹ mang chúng ta đi du lịch, căn dặn anh và Đại ca trông chừng nàng, kết quả anh và Đại ca quá ham chơi, thoáng cái đã không thấy nàng đâu, nàng đã bị bắt cóc rồi.” Tiễn Nhị ca nói tới đây cúi đầu, thanh âm trầm đầy áy náy.

“Cho nên về sau anh và Tiễn Đại ca mới cưng chiều Tiểu Háo như vậy đều bởi vì chuyện này sao?” Sở Cố Hoài nhú mày hỏi.

“Nguyên nhân lớn nhất là vậy.”

“Tiếp tục.”

“Sau đó tìm khắp nơi cũng không thấy nàng, ba mẹ báo cảnh sát, họ mỗi ngày đều rơi nước mắt, anh và Đại ca cũng sợ tới mức mỗi ngày khóc, cảnh sát bên kia cũng không có tiến triển gì, chúng ta ở lại thành thị kia tìm ước chừng nửa tháng, không dám về nhà, sợ bỏ qua tin tức của em ấy.”

“Nửa tháng sau cảnh sát đã tính toán bỏ qua, ba mẹ liền lôi kéo chúng ta đi lang thang khắp phố phường tìm kiếm, dán tờ rơi, đăng tin tìm người trên báo chí và TV. Tìm đến sức cùng lực kiệt, nơi nào có tin tức thì bọn anh liền đến nơi đó, rốt cục tìm được nàng ở một cái trấn nhỏ.” Tiễn Nhị ca nhả ra khói thuốc.

“Lúc ấy nàng đang ngồi chồm hổm ở bên cạnh một quán cơm nhỏ, hai mắt thỉnh thoảng nhìn vào trong quán, lúc chúng ta đến đó liền thấy bà chủ quán cầm chổi xua đuổi nàng, ba mẹ khóc chạy tới ôm lấy nàng, nàng chỉ nói với chúng ta hai chữ.”

“Cái gì?” Sở Cố Hoài cảm thấy tim mình như bị ai đó bóp nghẹt một cách đau đớn.

“Con đói.”

“Sau đó chúng ta cái gì cũng không làm mang nàng đi ăn cơm trước. Nàng nhìn thấy đồ ăn tay bắt đầu vơ vét nhét vào miệng, y như tên ăn mày bên đường, ba mẹ không ngừng rơi nước mắt, khi đó anh đã quyết định sẽ không để cho em ấy chịu một chút khổ cực nào.”

“Mang nàng về nhà sau nàng liền bắt đầu phát sốt gần 40°, mỗi ngày đều nói sáng, nói nàng không có tiền, cầu xin cho nàng ăn cơm, đừng đánh nàng gì đó. Vừa vặn khi đó cảnh sát phá án, đám người buôn bán trẻ em khai báo rằng bọn hần bắt cóc em ấy xong liền đem nàng ném vào một kho hàng nhỏ khóa cửa lại, vài ngày sau nàng tự mình đánh vỡ cửa sổ chạy đi.”

“Rồi lại chạy đến trần nhỏ, nàng không có tiền, người ta cũng không cho nàng ăn cơm, nàng bị bỏ đói vài ngày. Khi đã qua cơn sốt, nàng coi như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra vậy, có thể nói hoạt bát hơn so với trước kia, chỉ là càng thêm mất cảm, trong tay phải có chút tiền mới cảm thấy an toàn, vì nàng, anh và Đại ca liêu mạng đọc sách, học xong ra ngoài kiếm việc làm, việc gì kiếm được tiền bọn anh đều làm hết, thật vất vả anh và Đại ca mới có được ngày hôm nay, nàng cũng không bằng lòng để bọn anh nuôi, muốn tự mình kiếm tiền, anh cùng Đại ca không còn cách nào nên mới mở quán trà cho nàng a, ai.....” Tiền Nhị ca kể lại chuyện cũ, cau chặt mày lại, trong quãng thời gian kể đã hút không biết bao nhiêu điều thuốc.

“Hèn chị nàng đối với chuyện tiền bạc luôn luôn chấp nhặt như vậy.” Trong lòng Sở Cố Hoài cũng không dễ chịu.

“Ừm, bất quá về sau gặp được em cái cảm giác này đã tốt hơn rất nhiều, em là người có thể cho nàng cảm giác an toàn.” Tiền Nhị ca mày giãn ra một ít, bất luận như thế nào, bây giờ đã tốt hơn rồi.

“Yên tâm đi, em chỉ biết yêu nàng.” Sở Cố Hoài đối Tiền Nhị ca nói, lại nhìn phía bên kia Tiền Tiểu Hảo đang tán gẫu hăng say với Chung Giai.

Hồi tưởng xong, Sở Cố Hoài đến gần gương mặt ngủ say của Tiền Tiểu Hảo cúi xuống hôn một cái, nàng Sở Cố Hoài, bắt đầu từ hôm nay sẽ tranh sủng với nhân dân tệ.

Sáng hôm sau, Tiền Tiểu Hảo vừa mở mắt đã bỏ chạy đến ban công nhìn biển cả, lúc này mặt trời còn chưa có tỏa ánh nắng, bờ biển không nắng, Tiền Tiểu Hảo nghe được cách vách đã muốn có động tĩnh, nghĩ rằng ba mẹ cùng Đại ca Nhị ca bọn hắn đều đã rời giường, vội vàng lay tỉnh Sở Cố Hoài, sau đó đợi nàng rửa mặt xong xuôi mới lôi kéo nàng đi xuống lầu.

Đi xuống lầu, Tiền Tiểu Hảo nhìn thấy đông đủ mọi người, ngoại trừ hai đứa nhóc.

“Đừng tìm nữa, vẫn còn ngủ, ngày hôm qua chơi đến mệt mỏi.” Tiền mẹ mẹ nói.

“Ăn điểm tâm, thừa dịp trời còn mát đi bờ biển ngoạn, lát nữa ánh nắng nổi lên là nóng lắm đấy.” Sở ba ba nói.

“Em ăn nhanh lên, đừng chậm trễ thời gian.” Sở Cố Hoài gấp đồ ăn cho Tiền Tiểu Hảo, rồi lại pha cho nàng một ly sữa.

“Em muốn uống trà sữa.” Tiền Tiểu Hảo nhõng nhẽo với Sở Cố Hoài.

“Chỗ nào bán trà sữa cho con uống hả, ầm ĩ cái gì.” Tiền ba ba uy nghiêm lên tiếng.

“Em muốn uống trà sữa thì lát nữa chơi đùa xong chị ra cốp xe lấy cho em, chị đem nguyên cái vali luôn nhưng em phải uống hết ly sữa này trước đã.” Sở Cố Hoài cười đối Tiền Tiểu Hảo nói.

“Hoan hô, chị Cố Hoài đối xử với em tốt nhất.” Tiền Tiểu Hảo hành xử như chốn không người, hôn một cái thật to trên mặt Sở Cố Hoài, đoạt ly sữa trong tay nàng.

“Khụ khụ, em có thể giữ ý tứ một chút hay không vậy.” Tiền Đại ca nhắc nhở.

“F.A thật đáng thương.” Tiền Tiểu Hảo nháy mắt mấy cái với Tiền Đại ca, trêu chọc hắn.

“Con trai này, con phải cưới vợ đi thôi, con coi Tần Tây đã kết hôn rồi kìa.” Tiền ba ba lại lên tiếng.

“Ba, bây giờ không phải là thời đại phong kiến.” Tiền Đại ca khò sở đối Tiền ba ba nói, sau đó xoay người trừng mắt nhìn Tiền Tiểu Hảo.

“Dù sao con cũng phải tự mình tìm bạn.” Tiền ba ba rõ ràng cũng không để ý hắn, cầm lấy một cái trứng chim bắt đầu lột.

“Cháu đi kêu Duy Duy rời giường, bằng không chờ hắn tỉnh lại biết chúng ta đi chơi không mang theo hắn, hắn sẽ rất đau khổ.” Vương Tự Lập nói.

“Tốt, vậy em đi đi.” Tiền Tiểu Hảo hiện tại hoàn toàn yên tâm đem con trai mình ném cho Vương Tự Lập, công việc cực khổ này mình không cần làm, dù sao con mình cũng thích hắn.

Sau khi Duy Duy ăn ngấu nghiến bữa sáng xong, Tiền Tiểu Hảo liền mang theo một đám người đến bãi biển.

“Bên kia có đá ngầm, ừm, có cua có ốc nữa, Tự Lập dẫn Duy Duy qua bên này lấy sa bạch đi, còn chúng ta qua bên này.” Tiền ba ba và Sở ba ba mong chờ muốn thử. Dù sao hai người cũng từng là binh lính, đối với mấy việc bắt cua bắt ốc này có kinh nghiệm hơn nhiều.

Dù sao là nhiều người lực lượng lớn, một đám người ở nơi đó kêu gào ầm ĩ, Tiền Tiểu Hảo chơi đùa rất vui vẻ, lôi kéo Sở Cố Hoài nhảy lên nhảy xuống, mang theo cái thùng cho Tiền ba ba và Sở ba ba sử dụng, không đến một giờ trong thùng đã đầy ắp cua và ốc. Nơi này được xưng là vịnh ốc, mỗi ngày buổi sáng nước biển sẽ mang ốc và cua đánh lên bờ, bọn hắn liền thừa dịp con sóng tiếp theo xô vào bờ rồi đem ốc nhặt lên, cứ tuần hoàn như thế, thật thú vị.

Khi bọn hắn cảm thấy đã đủ, liền mang thùng đi tìm Duy Duy và Vương Tự Lập, bọn hắn bên kia thoạt nhìn cũng thu hoạch khá nhiều, nửa thùng sa bạch, có lớn có nhỏ, đủ làm hai tô canh.

“Đi thôi, một lát nữa tia cực tím sẽ rất mạnh, làm tổn hại đến da.” Tiền Tiểu Hảo kéo Duy Duy từ trong nước biển đi ra.

“Oa, mọi người bắt thiệt nhiều.” Vương Tự Lập chỉ vào thùng kêu lên.

“Ừ ừ, hai ba ba thật là lợi hại.” Tiễn Tiểu Háo hưng phấn cười.

“Trở về tắm rửa đi, nếu bơi lội vào buổi chiều 5 giờ thì sẽ không bị sạm da.” Sở Cố Hoài dặt tay Tiễn Tiểu Háo.

“Ai.”

Vì thế..... Một hàng người vừa nói vừa cười trở về biệt thự, Tiễn Tiểu Háo đem chiến lợi phẩm đưa cho Tiễn mẹ mẹ và Sở mẹ mẹ, giờ việc nấu cơm không thuộc phận sự của các nàng nữa.

Lúc Tiễn Tiểu Háo tắm rửa xong mới phát hiện nàng quên lấy trà sữa, lại la hét muốn uống trà sữa.

“Phu nhân ơi, em ăn hết mấy trái táo trên bàn trước đi, một lát chị dẫn em đi lấy.” Sở Cố Hoài bắt đắc dĩ đem đĩa trái cây đưa nàng, còn mình thì lấy quần áo tắm rửa.

Sau khi Sở Cố Hoài tiến phòng tắm, Tiễn Tiểu Háo mới cầm đĩa trái cây cười trộm, vui vẻ ra phòng, chạy đến phòng Thước Thước ôm lấy cô nhóc đang say giấc, sau đó đi xuống lầu.

“Mẹ, Thước Thước đến giờ uống sữa.”

“Á, nước ấm có, để ba con pha đi.” Tiễn mẹ mẹ không phản ứng nàng, đang bận rộn làm hải sản

“Không được, nam nhân làm sao pha đúng cách được, để mẹ.” Sở mẹ mẹ chạy nhanh lấy nước ấm làm tiêu độc bình sữa sau đó lấy ra sữa bột, bắt đầu pha chế.

“Thước Thước sắc mặt tốt hơn nhiều, cũng bắt đầu mũm mĩm.” Tiễn Tiểu Háo lẩm bẩm nói.

“Đương nhiên rồi, tiểu hài tử rất dễ ú, trước đó là bởi vì không dinh dưỡng, hiện tại nha, một ngày ăn nhiều bữa như vậy, không mập mới là lạ.” Sở mẹ mẹ cười nói.

“Đúng thế.” Tiễn mẹ mẹ gật đầu phụ họa theo.

“Thật ra mẹ không lo lắng Thước Thước, có chúng ta ở đây nàng sẽ không bị đói, nhưng còn con, nha đầu, con đối tốt với Cố Hoài một chút có được không hả, tính tình con như thế này ai mà chịu cho nổi, con không thể nghĩ Cố Hoài hiền lành dễ chịu nên cứ ăn hiếp nó như vậy a.” Tiễn mẹ mẹ cau mày giáo huấn Tiễn Tiểu Háo.

“Con đâu có.....” Tiễn Tiểu Háo bất mãn phản bác.

“Nhất Chi, cũng không thể nói như vậy, Cố Hoài vốn nên đối tốt với nha đầu, nha đầu rất ngoan mà, làm sao nhẫn tâm ăn hiếp nó được, cậu cứ yên tâm đi, nếu nàng dám làm chuyện có lỗi với nha đầu, mình với ba nó khẳng định lột da nó.” Sở mẹ mẹ nói giúp Tiễn Tiểu Háo.

“Vâng vâng, ông nội cũng bên phe con.” Tiễn Tiểu Háo đắc ý nói.

“Con đó nha.....” Tiễn mẹ mẹ thấy Sở mẹ mẹ giúp nàng, cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ lắc đầu cười, trong bụng mừng thầm, Sở Cố Hoài đối xử với con gái mình tốt thế nào nàng đều đã nhìn ra được, cuộc sống hiện tại của các nàng nói thật là hạnh phúc hơn các gia đình khác rất nhiều, là một người mẹ, bà cũng chẳng mong ước gì cao sang, chỉ cần con gái hạnh phúc là đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Cãi Nhau (2)

63. Cãi Nhau

Từ ngày đi bờ biển trở về sau, Tiễn Tiểu Háo cảm thấy Sở Cố Hoài càng ôn nhu với nàng, không chỉ mình nàng có cảm giác ấy, nhóm đồng nghiệp sự vụ sở ngẫu nhiên cũng sẽ lấy đề tài này đến trêu chọc nàng, nàng nghĩ rằng Nhị ca đã nói gì đó với Sở Cố Hoài, nhưng nói cái gì mới được, nàng cũng không biết rõ, dù sao nàng cũng vui vẻ nhận lấy sự dịu dàng của Sở Cố Hoài.

Chuyện này cũng không phải là chuyện kỳ lạ nhất, kỳ lạ nhất chính là người học muội kia của Sở Cố Hoài. Tiễn Tiểu Háo không hiểu mình chán ghét nàng hay là gì, dù sao xem bộ dáng điềm đạm đáng yêu của nàng sẽ không thích. Ngày đó về sau, nàng không còn khóc lóc quẩn quít lấy Sở Cố Hoài, bất quá bộ dáng uất ức hiện tại lại khiến cho Tiễn Tiểu Háo càng bức mình.

“Thật giả tạo.....” Tiền Tiểu Háo mới sáng sớm đã nhìn thấy Thôi Hi Lâm nên tâm tình bỗng trở nên xấu đi nhiều.

“Làm sao vậy?” Sở Cố Hoài nhíu mày nhìn về phía nàng.

“Chị Tiểu Mi nói nàng trưa chiều gì cũng đều lại đây giúp chị dọn dẹp văn phòng.” Tiền Tiểu Háo thờ hồng học ngồi xuống.

“Ừm, sạch sẽ lắm.”

“Không phải thế, vấn đề là nàng rốt cuộc muốn làm gì.....” Tiền Tiểu Háo bắt đầu giận dỗi.

“Nàng muốn quét dọn chị không có lý do gì để từ chối a, làm vậy thì độc tài quá.” Sở Cố Hoài tỏ vẻ bất lực.

“Nàng còn lén lút bỏ bánh ngọt vào ngăn kéo của chị.” Tiền Tiểu Háo tiếp tục nói.

“Em thấy chị nếm qua bao giờ chưa?” Sở Cố Hoài càng thêm bất đắc dĩ, mỗi ngày Tiền Tiểu Háo đều làm rất nhiều bánh ngọt cho nàng, hiện tại nàng nhìn bánh ngọt đã muốn ói.

“Chị Tiểu Mi còn nói nàng mỗi ngày đều phải nhìn thấy chị tan tằm rồi mới đi.”

“Cái này càng không nhắc mớ gì đến chị, chẳng lẽ lại bắt nàng không được nhìn chị tan tằm hay là chị phải lén lút đi về hả? Huống chi còn dẫn theo em nữa.” Sở Cố Hoài hơi tức giận, thật sự không thể hiểu nổi.

“Dù sao, dù sao em cũng thấy khó chịu.” Tiền Tiểu Háo thanh âm dần dần trầm xuống, vì biết mình có hơi quá đáng, quá thật là không thể trách nàng, nàng đã làm tốt lắm rồi.

“Đừng ồn ào nữa, thấy khó chịu thì đừng nhìn, ai bảo em quan tâm nàng làm gì?” Sở Cố Hoài ngồi xuống lấy ra văn kiện.

“Còn nữa, chị biết em nghĩ gì rồi, trước kia chị cũng có nói qua với em, đừng để việc tư ảnh hưởng đến việc công, Hi Lâm làm việc thật sự có trách nhiệm, đối đồng nghiệp cũng tốt, được đối thủ tôn kính, chị tìm không ra nàng có tật xấu gì có thể làm cho chị nghĩ xấu về nàng.”

“Chị nghĩ em là người như vậy sao?” Tiền Tiểu Háo vẻ mặt không dám tin nhìn Sở Cố Hoài.

“Đó chẳng phải là ý của em.....”

“Đúng thế, tôi nghĩ vậy đấy, chị nói đúng rồi đó, Sở Cố Hoài! Tôi còn chuyện phải làm! Không quấy rầy chị.” Tiền Tiểu Háo hai mắt phấp phồng, giận dữ mở cửa chạy thật nhanh ra ngoài.

Tất cả mọi người ở sự vụ sở đều nhìn về hướng thang máy, về mặt mờ mờ, rồi sau đó mới hiểu là họ cãi nhau, một đám đều tươi cười cứng ngắc, cãi xong rồi thì người bị thương chính là những quân chúng vô tội bọn họ, phải nhận làm vật tế thần. Ở mọi người dè chừng, Tề Tiểu Mi vinh dự được bầu cử làm đại biểu, nhóm đồng nghiệp về mặt chờ đợi tha thiết nhìn nàng chậm rãi đi vào văn phòng đầy áp lực.

Lúc Tề Tiểu Mi vào văn phòng, Sở Cố Hoài đang xoa xoa huyết thái dương, Tề Tiểu Mi nhẹ nhàng thờ dài trong lòng, đi qua giúp nàng xoa.

“Sao cậu lại vào đây?” Sở Cố Hoài nhỏ giọng hỏi.

“Bị bọn họ đẩy vào, tất cả mọi người đều lo cho hai người.” Tề Tiểu Mi nói chi tiết.

“Minh không sao hết.”

“Cái gì mà không sao? Bộ dáng như vậy mà bảo không sao?” Tề Tiểu Mi lớn giọng nói.

“Chỉ mệt chút thôi.”

“Rất cuộc có chuyện gì? Hai người cùng một chỗ lâu như vậy cũng chưa từng thấy cãi to thế này. Háo Từ nàng.....Làm sao vậy?” Tề Tiểu Mi thật cẩn thận hỏi.

“Đại khái..... Là lỗi của mình.” Sở Cố Hoài thờ dài một hơi, nàng không thể giả bộ trước mặt bạn thân.

“Làm sao vậy?”

“Còn không phải bởi vì Hi Lâm.”

“Hi Lâm? Tiểu Háo giận dỗi?”

“Ừ, có chút.”

“Có chút? Xem bộ dáng nàng hình như không giống giận một chút, lần đầu tiên nhìn thấy nàng như vậy.” Tề Tiểu Mi không tin.

“Sau đó mình có nói vài câu, có thể đã làm tổn thương nàng.”

“Cậu nói cái gì?”

Sở Cố Hoài đem mấy lời nàng nói với Tiền Tiểu Hảo lúc đó lặp lại cho Tề Tiểu Mi nghe, Tề Tiểu Mi càng nghe càng cau mày lại.

“Sao cậu lại nghĩ nàng như thế hả, nếu mình là nàng mình đã cho cậu một bạt tay rồi, đã chung sống với nhau lâu như vậy, nàng là người thế nào, cậu là người hiểu rõ nhất.”

“Mình chỉ là nhất thời nóng giận, không phải cố ý.” Sở Cố Hoài hồi hận đến thúi ruột.

“Bình thường cậu sẽ không dễ xúc động như vậy nha, gần đây sao lại thế này?” Trục giác Tề Tiểu Mi cảm thấy không đúng.

“Mới vừa tiếp vụ kiện của tập đoàn kia, có cảm giác sai sót đâu đó, nhưng lại tìm không thấy vấn đề chỗ nào, có chút bức bối.”

“Có phải cậu quá nhạy cảm rồi không?” Tề Tiểu Mi nhún mày, thật ra nàng không cảm thấy sai sót gì cả, dù sao việc cấp bách trước mắt là dỗ dành Hảo Từ trở về.

“Dù gì thì cậu cũng không nên nói thế, nàng đang rất đau lòng, cậu còn không nhanh đi dỗ nàng.”

“Ừ, trước kia mỗi lần nàng giận dữ không phải đều đi tìm Quách Mỹ Mỹ sao, gọi điện thoại đến hỏi là được rồi.” Sở Cố Hoài lấy ra di động định gọi cho Quách Mỹ Mỹ.

“Đừng để mình gọi, cậu mà gọi hỏi nàng chắc chắn nàng sẽ mắng cậu.” Tề Tiểu Mi biết rõ tính tình vợ mình.

Kết nối được điện thoại, đầu dây bên kia truyền đến tiếng hắt xì hắt xì liên tục, áp lại nhưng không mở miệng nói chuyện.

“Ai, phu nhân à, em đừng ăn nhiều đồ ăn bày bọ được không vậy, có thời gian thì đi học nấu cơm với Hảo Từ đi.” Tề Tiểu Mi bắt đầu dĩ nhiên.

“Mắc mớ gì đến chị, có chuyện nói mau, cùng thân tiết tiết mau bắt đầu.” Quách Mỹ Mỹ tay thì cầm di động nhưng ánh mắt thì nhìn chăm chăm TV, Tề Tiểu Mi cũng không biết từ lúc nào Quách Mỹ Mỹ đã bị Tiền Tiểu Hảo lây bệnh, cư nhiên nghiền chương trình coi tướng số trên TV, còn thường xuyên lôi kéo mình xem chung.

“Hảo Từ và Cố Hoài cãi nhau, nàng có đến nhà của chúng ta không?” Tề Tiểu Mi bị Sở Cố Hoài trừng mắt một cách giận dữ nên mau mau hỏi.

“Cái gì? Cãi nhau hả? Nghiêm trọng lắm sao? Không đến à.....” Quách Mỹ Mỹ trả lời, Tiền Tiểu Hảo tâm trạng mà giận dữ lên quá thật không ổn tí nào.

“Rất nghiêm trọng, có thể là chưa tới, nếu nàng đến em liền gọi điện thoại cho chị, chúng ta bên này đang rất lo lắng đây.” Tề Tiểu Mi dạn dò Quách Mỹ Mỹ.

“Ai.” Quách Mỹ Mỹ lên tiếng liền cúp điện thoại, phỏng chừng là đang gọi cho Tiền Tiểu Hảo.

“Không có ở nơi đó, chắc nàng chưa tới, nàng vừa mới chạy đi mà.” Tề Tiểu Mi nhún nhún vai. Ngồi xuống.

“Ai, cho nàng ở chỗ cậu một đêm cũng tốt, bình tĩnh một chút, ngày mai mình sẽ lại đón nàng.” Sở Cố Hoài nói.

“Vấn đề là cậu định làm gì bây giờ, vì sao cãi nhau?”

“Không phải nói với cậu rồi sao, bởi vì Hi Lâm giúp mình quét dọn văn phòng, để bánh ngọt vào ngăn kéo của mình, ngoài ra cũng không có gì, vô duyên vô cớ nàng lại tức giận.” Sở Cố Hoài nói.

“Không phải vô duyên vô cớ, nàng bị áp lực, bởi vì cậu không cho nàng cảm giác an toàn một cách trọn vẹn. Nếu Thôi Hi Lâm lén lút tìm nàng, kêu nàng chia tay với cậu hoặc là cô ta giờ thù đoạn gì đó. Hảo Từ khẳng định sẽ không giống như hiện tại vậy, nói không chừng còn cười hi hi trêu ghẹo cậu, vấn đề là Thôi Hi Lâm không hề bày ra bộ dáng hy vọng cậu có thể đáp lại, như vậy lực sát thương mới mạnh. Cậu xem, không phải một bình một tốt cũng khiến cho hai người cãi nhau.” Tề Tiểu Mi là người ngoài cuộc nên dễ dàng hiểu được..

“Mình còn có thể làm gì để cho nàng cảm giác an toàn nữa đây? Chỉ còn thiếu bước đem trái tim moi ra cho nàng.” Sở Cố Hoài khổ sở nói.

“Mỹ Mỹ đã nói chuyện của Hảo Từ trước đây ỉnh nghe rồi, cậu cũng biết chứ?” Tề Tiểu Mi hỏi.

“Ừ, mới biết không lâu.” Nghĩ đến đây, Sở Cố Hoài nhún mày.

“Phỏng chừng cùng chuyện này có quan hệ, hiện tại hình như nàng không còn hứng thú với tiền nữa, tất cả đều dựa vào cậu, còn cậu thì sao, cậu đã làm gì để nàng an tâm chưa, ví dụ như chuyện Thôi Hi Lâm, nếu cậu phát hiện Hảo Từ không vui vẻ, tại sao không tự mình đi tìm Thôi Hi Lâm nói rõ ràng? Cậu biết rõ Thôi Hi Lâm làm vậy có chút không đúng. Nhưng cậu cứ nghĩ rằng Hảo Từ sẽ không so đo những việc này.”

“Minh.....”

“Phải, đúng vậy, tất cả mọi người đều biết Hảo Tử thiện lương, tâm địa tốt, hào phóng, nhưng đây là lúc thường, một khi chuyện đã liên quan đến cảm tình của hai người nàng còn có thể như vậy sao? Nàng không phải là thánh mẫu. Hơn nữa cậu cư nhiên còn nói nàng muốn cậu nghĩ xấu cho Thôi Hi Lâm, mình dám cam đoan trong lòng Hảo Tử không hề có ý nghĩ xấu xa thế đâu! Nàng nhiều nhất nhiều nhất cũng chỉ muốn cậu nói rõ ràng với Thôi Hi Lâm, đừng dây dưa mãi thế này, Còn cậu? Cậu thì sao hả? Làm được cái gì?” Tề Tiểu Mi càng nói càng tức, cuối cùng phân tích thế nào cũng đều cảm thấy vấn đề nằm ở chỗ Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài cúi đầu không nói chuyện, Tề Tiểu Mi nói rất đúng, tại mình lơ là, mình luôn tự mình là đúng. Bất quá nếu sự việc đều đã xảy ra, nàng chỉ có thể cố gắng hết sức bù đắp lại.

Tề Tiểu Mi cho rằng mình toàn thắng, tự do lấy cà phê trong tủ lạnh ra uống rồi ngẩng đầu ra văn phòng, nhưng mà nàng vừa ra văn phòng đã bị nhóm đồng nghiệp vây quanh.

“Thế nào thế nào?”

“Cãi nhau.”

“Hừ, bọn tui biết lâu rồi.” Tề Tiểu Mi bị nhóm đồng nghiệp khinh bỉ một phen.

“Ai nha, chuyện riêng tư của cấp trên mấy người cũng dám dò xét, không muốn sống nữa chẳng.” Tề Tiểu Mi kêu lên.

“Hừ, phản đồ.”

Nhóm đồng nghiệp liếc nàng một cái xong đều tự trở về chỗ của mình, khôi phục lại tác phong, làm việc không tốt là tự sát. Tề Tiểu Mi để ý thấy chỉ có Thôi Hi Lâm vẫn ngồi ở vị trí cũ, không có biểu tình gì, cũng không có làm việc.

Sở Cố Hoài sửa sang một ngày đều không được an bình, rốt cục lúc giữa trưa nhện không được gọi điện thoại cho Tề Tiểu Mi kêu nàng tiến vào.

“Có chuyện gì vậy a?” Tề Tiểu Mi vừa tiến đến đã ngáp ngáp.

“Quách Mỹ Mỹ có gọi cho cậu không?”

“Không có a, nàng không gọi cho cậu sao?” Tề Tiểu Mi cau mày, nàng nghĩ Mỹ Mỹ chưa gọi mình vì nàng đã gọi cho Sở Cố Hoài rồi.

“Không có.”

“Nguy rồi.” Sở Cố Hoài nhanh lấy ra di động gọi lại.

“Alo.” Quách Mỹ Mỹ thanh âm miễn cưỡng.

“Quách Mỹ Mỹ, Tiểu Hảo rốt cuộc có ở bên nhà cô hay không?” Sở Cố Hoài gào lên.

“Không có a, nàng chưa trở về? Buổi sáng tôi có gọi cho nàng, nàng không tiếp, lần thứ hai gọi liền tắt máy.” Quách Mỹ Mỹ nói.

“Vậy à, tôi gọi điện thoại hỏi ba mẹ nàng xem sao, cúp máy đây.” Cúp điện thoại, Sở Cố Hoài liền gọi về Tiễn gia và nhà mình, thậm chí nhà của Vương Tự Lập, kết quả đều là giống nhau, nàng không ở.

Trong nhà điện thoại cũng không có người tiếp, nơi nơi đều không có, Sở Cố Hoài bắt đầu có chút lo lắng.

Bỗng nhiên nhớ tới lần trước Tiễn Tiểu Hảo mất tích đi phố tâm công viên, vì thế Sở Cố Hoài vợ lấy túi xách vội vàng ra ngoài, lưu lại một đám đồng nghiệp đang trưng to đôi mắt dõi theo.

Đến phố tâm công viên, Sở Cố Hoài quanh quẩn một vòng, đều không phát hiện tung tích Tiễn Tiểu Hảo. Lại lang thang một vòng, Sở Cố Hoài thấy một cái túi xách ở trên cỏ, rất giống cái của Tiểu Hảo.

Sở Cố Hoài gấp đến độ không chú ý thứ gì khác nữa, vội vàng mở túi xách, bên trong có tiền, cây kẹp, còn có ảnh chụp, không sai, là của Tiễn Tiểu Hảo, nhưng nàng đâu rồi?...

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Vụ Bắt Cóc Thất Bại

64. Vụ Bất Cốc Thất Bại...

“Alo, Nhị ca? Em là Cố Hoài, Tiểu Háo mất tích rồi.” Sờ Cố Hoài trong tình thế cấp bách liền nghĩ đến Tiền Nhị ca, vội vàng gọi điện cho hắn.

“Vâng, em tìm được túi xách của nàng ở phố tâm công viên.”

“Cái gì?”

“Vâng.”

Sờ Cố Hoài cầm lấy túi xách của Tiền Tiểu Háo trở về Tiền gia, tất cả mọi người đều tụ tập đông đủ, nhất là Tiền ba Tiền mẹ ,sốt ruột đứng ngồi không yên, Tiền mẹ mẹ đã bắt đầu lau nước mắt.

“Cố Hoài!” Mọi người vừa thấy Sờ Cố Hoài đến, đều đứng lên.

“Nhị ca đâu?” Sờ Cố Hoài vừa mới vào nhà đã vội vã tìm Tiền Nhị ca.

“Hắn ở trong phòng nói điện thoại.” Tiền ba ba cau mày nói.

“Cố Hoài, làm sao bây giờ a.....” Tiền mẹ mẹ cuống cuồng giữ chặt Sờ Cố Hoài.

“Yên tâm, nàng không có việc gì đâu.” Sờ Cố Hoài miễn cưỡng cười an ủi Tiền mẹ mẹ, sau đó đi vào phòng Tiền Nhị ca.

Lúc Sờ Cố Hoài đi vào, đúng lúc hắn cúp điện thoại quay đầu lại.

“Nhị ca, thế nào?” Sờ Cố Hoài hỏi.

“Bọn chết tiệt kia thật sự nhận tiền đáp ứng La Hào Danh bắt cóc Tiểu Háo!” Tiền Nhị ca nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“La Hào Danh?! Tiểu Háo hiện tại thế nào?!” Sờ Cố Hoài sốt ruột hỏi.

“Bọn hắn nói đã bắt được!!! Anh lập tức lại đó.....” Tiền Nhị ca cầm lấy di động và vội vàng đi ra ngoài.

“Em cũng đi.” Sờ Cố Hoài đi theo sau.

“Em là con gái, ở lại nơi này vẫn hơn, anh sẽ cứu nàng trở về .” Tiền Nhị ca đối Sờ Cố Hoài nói.

“Lão Nhị, đi.” Tiền Đại ca lấy chìa khóa xe liền đi mở cửa.

“Các con cẩn thận một chút a.....” Tiền mẹ mẹ có chút lo lắng.

“Tiểu Trương cậu cũng đi.” Sờ ông nội đối Tiểu Trương nói, Tiểu Trương gật gật đầu, sờ sờ súng lục bên hông.

Sờ Cố Hoài không nói nhiều, cùng bọn hắn đi ra ngoài.

“Con bé này..... Ai.” Tiền mẹ mẹ hít một hơi.

“Vậy mới là con cháu Sờ gia.” Sờ ông nội nghiêm túc nói.

Dọc theo đường đi không khí thực nghiêm túc xen lẫn áp lực. Tất cả mọi người không nói gì, ngoại trừ Tiền Nhị ca thỉnh thoảng tiếp vài cuộc điện thoại.

“Bên kia, vùng ngoại thành, có cái xưởng sắt vụn bỏ hoang, bọn hắn ở nơi đó.” Tiền Nhị ca chỉ đường cho Tiền Đại ca.

“Khốn kiếp, một đám rùa rút đầu.” Tiền Đại ca mắng thô tục.

“Nàng sẽ rất sợ hãi.” Sờ Cố Hoài cau mày nói một câu, khiến cho bầu không khí vốn đầy áp lực càng thêm lạnh lẽo.

“Đến rồi.”

Tiền Nhị ca chỉ chỉ cái xưởng hoang được bao phủ bởi một đồng cỏ dại mọc qua đầu người, cũng may bọn họ đã điều tra trước bằng không sẽ khó tìm được.

“Nhị ca, báo cảnh sát ngay, em vào đó ngăn chặn bọn hắn.” Sờ Cố Hoài nói với Tiền Nhị ca.

“Em đi vào? Bọn anh đều là nam nhân làm sao có thể cho em một mình vào đó.”

“Đúng vậy, nếu em xảy ra chuyện gì chắc chắn Tiểu Háo sẽ mắng bọn anh đến chết.” Tiền Đại ca bổ sung thêm.

“Nàng sẽ không làm thế, em phải đi.” Sở Cố Hoài đối bọn hắn cười cười, nhảy xuống xe.

“Cố Hoài.” Tiểu Trương đột nhiên gọi Sở Cố Hoài lại.

“Sao?” Sở Cố Hoài quay lại, nghĩ rằng Tiểu Trương sẽ ngăn cản nàng.

“Súng đây, cầm đi, tôi biết cô sẽ dùng tới nó.” Tiểu Trương lấy khẩu súng ném cho Sở Cố Hoài.

“Cảm ơn.” Sở Cố Hoài nhận lấy súng, cười cười với hắn.

Sở Cố Hoài ẩn mình trong đám cỏ dại, bước nhẹ qua núp ở góc tường. Nghe ngóng động tĩnh bên trong.

“Con nhỏ này không tệ, rất đẹp.” Một giọng nói ngả ngón từ bên trong truyền ra.

“Đại ca, hay là chúng ta..... Ha ha.” Một giọng nói thô tục bị ồ ồ vang lên, Sở Cố Hoài cắn chặt môi, kiềm chế dục vọng muốn xông vào.

“Không được, tiền còn chưa giao dịch.”

“Vậy phải làm thế nào hắn mới đưa tiền cho chúng ta?”

“Hình như là phải bảo con nhỏ tên gì ấy, à là Sở Cố Hoài lại đây.”

“Sau đó?”

“Cái gì sau đó, đem các nàng chôn cùng nhau! Đồ ngu.” Sở Cố Hoài nghe một tiếng “Bốp” bên trong, chắc là tên đàn em bị đánh.

“Trước sau gì cũng phải giết con tin, hay là.....”

“Đúng, sao tao lại không nghĩ tới.....”

“Ha ha, vậy Đại ca.....”

“Ồ.”

Sở Cố Hoài nghe được bên trong truyền đến “Ú ừ.” thanh âm, trong lòng bỗng nóng như lửa đốt, hận không thể lập tức vọt vào bắn chết hai tên khốn này.

“Này, Đại ca, nàng dám đá em trai của em. May là em mau lẹ tóm được.” Sở Cố Hoài nghe xong những lời này, vẻ mặt hắc tuyến, sao nàng lại cảm thấy hai tên này không chuyên nghiệp tí nào, La Hào Danh đúng là tên ngu ngốc. Tìm hai tên trời Tiểu Hảo, Sở Cố Hoài đứng dậy, nhìn vào cửa sổ nhưng không thấy Tiễn Tiểu Hảo, chỉ thấy hai tên bắt cóc ốm yếu, đứng trước Tiễn Tiểu Hảo, ngăn trở tầm mắt của nàng.

Chăm chú nhìn căn phòng, sau khi Sở Cố Hoài xác nhận không có những mối uy hiếp khác, liền dùng tay ra hiệu cho ba người núp ngoài lùm cỏ, báo rằng nàng phải đi vào, Tiễn Nhị ca đi đến trung tâm chờ bọn hắn, Tiễn Đại ca và Tiểu Trương cầm mã tấu chậm rãi đi đến chỗ Sở Cố Hoài đang ngồi.

Sở Cố Hoài rút khẩu súng ở bên hông, nhẹ chân nhẹ tay mở ra cửa xường, rồi đi vào. Hai tên bắt cóc đang đứng đối diện với Tiễn Tiểu Hảo, không biết đang làm cái gì.

“A!!!!!!” Tên bắt cóc lấy khăn bịt miệng Tiễn Tiểu Hảo ra, Sở Cố Hoài liền nghe một tiếng thét chói tai vang lên.

Rốt cuộc nhìn không được, Sở Cố Hoài tiến lên đá một cước. Đột nhiên bị phục kích, một tên không chịu nổi đã ngã xuống kéo theo tên còn lại ngã theo.

“Khốn kiếp, là đứa nào!”

“Câm miệng, coi chừng tao một phát bắn chết tụi bây.” Sở Cố Hoài rút súng ra đe dọa bọn hắn.

“Tha mạng!!!! Tha mạng a đại tỷ.”

“Đại tỷ, vạn lần cầu xin tỷ đừng nổ súng a!”

Hai tên bắt cóc ôm đầu ngồi trên mặt đất, run rẩy co lại một chỗ, Sở Cố Hoài nhìn khinh bỉ, không biết La Hào Danh từ nơi nào tìm được hai tên đàn độn này. Thật sự không còn gì để nói.

“Đại ca, Tiểu Trương, tiến vào hỗ trợ.” Sở Cố Hoài vội vã muốn cứu Tiễn Tiểu Hảo, hướng ra phía ngoài kêu lên.

Tiến Đại ca và Tiểu Trương nghe được Sở Cố Hoài gọi bọn hắn, vội vàng đá văng cánh cửa tiến vào hỗ trợ trấn áp hai tên cướp, đã lâu vậy rồi mà Sở Cố Hoài vẫn chưa nghe tiếng Tiễn Tiểu Hảo, nghĩ nàng đã hôn mê bất tỉnh, chờ Tiễn Đại ca và Tiểu Trương một không chế được bọn hắn, nàng liền xoay người qua chỗ khác.

Nhưng khi nàng quay đầu lại nhìn Tiễn Tiểu Háo mém xiu hét to lên.

Đây, đây không phải Tiễn Tiểu Háo. Cô gái kia cũng từng to đôi mắt nhìn nàng, hai người không biết phải nói gì.

Khi Tiễn Nhị ca dẫn theo một số anh em vào giúp, thì lại nhìn thấy tình huống trớ trêu này.

“Cô..... Là ai?” Sở Cố Hoài cau mày hỏi.

Có thể cô gái đã bị hoảng sợ quá độ, phản ứng cực kỳ chậm chạp, vẫn cứ trơ trơ bộ mặt khờ khạo, không trả lời Sở Cố Hoài.

“Nói!” Sở Cố Hoài đập hai tên bắt cóc nằm trên mặt đất.

“Không, không phải Tiễn Tiểu Háo sao?” Tên đàn em trả lời lấp bắp.

“Không phải.” Sở Cố Hoài híp mắt khẳng định.

“Đại, Đại ca, hình như chúng ta bắt nhầm người rồi thì phải.” Tên đàn em hỏi Đại ca mình.

“Chắc vậy, tao không thấy rõ mặt cô ta.” Tên Đại ca cũng lấp bắp.

“Chết tiệt.” Tiễn Nhị ca chửi tục một câu, mấy anh em ở đằng sau đều nhìn chúng một cách khinh bỉ, hai tên này đang làm cái trò gì vậy, quả thực làm mất mặt giới hắc đạo vô cùng.

“Vậy Tiểu Háo ở đâu?!” Sở Cố Hoài hỏi vấn đề quan trọng nhất.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung ở hai tên bắt cóc.

“Không, không biết a.” Tên đàn em rụt cổ trả lời.

“A, có phải cô bé đã đuổi theo con chó nhỏ hay không?” Cô gái này đã định thần lại và hỏi.

“Cô gặp qua Tiểu Háo?” Sở Cố Hoài vội vàng xoay người hỏi.

“Ừ, tôi nhìn thấy nàng bỏ lại túi xách để đuổi theo con chó nhỏ nên tôi đã ở lại chỗ đó giúp nàng giữ túi xách.” Cô gái trả lời lại.

Cô gái vừa nói dứt lời, di động Sở Cố Hoài liền vang, Sở Cố Hoài liếc bọn bắt cóc một cái, ấn tiếp nghe.

“Cố Hoài, các con mau quay về đi, Tiểu Háo đã về rồi.” Trong điện thoại truyền đến giọng Tiễn mẹ mẹ.

“Trở về rồi?!” Sở Cố Hoài hỏi.

“Ừ, vừa mới trở về, các con mau trở lại.”

“Vâng, lập tức trở về.”

Nghe giọng Tiễn mẹ mẹ bình tĩnh, Sở Cố Hoài đoán được Tiễn Tiểu Háo hẳn là không xảy ra chuyện gì, trái tim bị treo lơ lửng nửa ngày trời rốt cục có thể thả xuống.

“Mẹ nói Tiểu Háo về nhà rồi.”

“Trời đất, dọa chết anh.” Tiễn Nhị ca cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Làm gì với hai tên này bây giờ?” Một người anh em do Tiễn Nhị ca dẫn đến hỏi.

“Vứt vào sở cảnh sát, tôi sẽ làm cho La Hào Danh cả đời không ra tù được.” Sở Cố Hoài tàn nhẫn nói, rồi đi ra ngoài.

“Giao cho các anh em hết, lo liệu xong xuôi rồi trở ra uống một ly, trong nhà của tôi có việc phải về trước, còn hai tên này, um, tùy mọi người xử lý.” Tiễn Nhị ca vỗ vỗ bả vai anh em, đối bọn hắn cười nói.

Khi Tiễn Nhị ca cười, mọi người liền hiểu ý hắn, tức là đánh một chút sau đó vứt cho sở cảnh sát, dù sao bọn họ cũng thuộc vào tình huống tự vệ mà đánh người, các chú cảnh sát cũng sẽ không trách bọn họ.

“Tôi đưa nàng về nhà, hai người các cậu đi chung đi.” Tiểu Trương đối Tiễn Đại ca nói.

Tiến Đại ca gật gật đầu, cũng đi theo sau Tiễn Nhị ca về.

Trở về Tiễn gia, Sở Cố Hoài xuống xe xong lập tức chạy như bay vào nhà. Tiến Đại ca và Tiễn Nhị ca theo sau.

“Tiễn Tiểu Háo em ra đây cho tôi!” Sở Cố Hoài vừa vào cửa đã hét lên.

“Có, Cố Hoài đã về à.” Sở mẹ mẹ nghe con gái rống to, biết sự tình không ổn, vội vàng tránh ra, để lộ Tiễn Tiểu Háo ở phía sau.

Tiến Tiểu Háo nghe tiếng la hét của Sở Cố Hoài, vội vàng ngoan ngoãn đứng lên, vẻ mặt đáng thương nhìn Sở Cố Hoài, cố gắng giành lấy sự cảm thông nhưng nàng vẫn giữ nguyên vẻ mặt tức giận, vì thế ánh mắt liền chuyển hướng sang Tiễn Đại ca và Tiễn Nhị ca, cầu cứu.

Tiến Đại ca và Tiễn Nhị ca nhún nhún vai, tỏ vẻ bất lực.

“Ba mẹ, bá phụ bá mẫu, con đưa nàng về trước.” Sở Cố Hoài không thêm dóm Tiễn Tiểu Háo, kiềm nén con giận nói một tiếng với trưởng bối, không đợi họ mở miệng, đã lôi kéo Tiễn Tiểu Háo ra khỏi nhà.

“Đau, đau, chị Cố Hoài, chị làm em đau.” Nghe tiếng Tiễn Tiểu Háo bảo đau càng lúc càng xa, các trưởng bối đều thở dài một hơi.

“Rầm!” Về đến nhà, Sở Cố Hoài tức giận đóng sầm cửa, buông bàn tay giữ chặt Tiễn Tiểu Háo.

“Chị Cố Hoài.....” Tiễn Tiểu Háo hai mắt đầm lệ kéo kéo áo Sở Cố Hoài, không biết giờ phút này nên nói cái gì mới có thể làm cho Sở Cố Hoài dễ chịu một chút.

“Đừng chạm vào người tôi.” Sở Cố Hoài kiềm nén nói, Tiễn Tiểu Háo nghe được âm điệu run rẩy của nàng, toàn thân không khỏi run rẩy.

“Chị Cố Hoài.”

“Tôi nói đừng có chạm vào người tôi!!!”

Sở Cố Hoài quát to, khiến Tiễn Tiểu Háo sợ tới mức buông tay, từng bước từng bước lui về phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Hình Phạt Thô Bạo

65. Hình Phạt Thô Bạo...

“Tiễn Tiểu Háo.” Giọng Sở Cố Hoài bất ngờ trầm xuống, Tiễn Tiểu Háo có linh cảm rằng mình sắp chết thê thảm trong tay nàng.

“A?” Tiễn Tiểu Háo yếu ớt trả lời.

“Em lại đây.” Sở Cố Hoài thanh âm bỗng nhiên trở nên dịu dàng, riêng Tiễn Tiểu Háo lại cảm thấy gió lạnh thổi qua vù vù nhưng nàng vẫn ngoan ngoãn đi lại.

“Tiễn Tiểu Háo, em thật tội tệ.” Sở Cố Hoài xoay người gắt gao ôm Tiễn Tiểu Háo, cơ thể không ngừng run rẩy, Tiễn Tiểu Háo bị ôm chặt đến phát đau, nhưng lại không tự chủ được ôm lại nàng.

Sở Cố Hoài áp Tiễn Tiểu Háo vào cánh cửa, cúi đầu cắn môi nàng, liều mạng mút vào.

“Ừm.....” Tiễn Tiểu Háo cảm thấy đau, phát ra thanh âm, ngày xưa Sở Cố Hoài rất dịu dàng từ tốn nhưng hôm nay lại không nghĩ như vậy.

Đội Sở Cố Hoài buông Tiễn Tiểu Háo ra, thân thể nàng đã mềm nhũn như nước, đứng cũng không vững, tựa vào người Sở Cố Hoài thở hổn hển.

Sở Cố Hoài không quan tâm nhiều như vậy, bế Tiễn Tiểu Háo vào phòng. Sau đó đóng sầm cửa kêu “Rầm” một tiếng, Mặc Dịch sợ tới mức từ trên sofa nhảy xuống trở về ô.

Đêm đó, hàng xóm bốn phía đều nghe được người nào đó kêu rên.

Ngày hôm sau

Tựa hồ là cảm nhận được độ ấm của ánh ban mai, tay Tiễn Tiểu Háo giật giật, từ trong giấc ngủ tỉnh dậy, lại phát hiện mình không mở mắt không nổi.

“Dậy chưa?” Bên tai truyền đến giọng nói nhẹ nhàng như gió xuân của Sở Cố Hoài.

Dậy sớm làm gì chứ! Tiễn Tiểu Háo giận dữ, không để ý tới nàng.

“Giận rồi?” Một bàn tay luồn vào trong chăn, vịn vịn “hồng đậu” của nàng.

“Đừng có chạm vào người em!” Tiễn Tiểu Háo phủi cái tay đang đặt trước ngực mình, quay lưng lại, nàng cố gắng né tránh Sở Cố Hoài. Lúc xoay người thiếu chút nữa đã kêu lên, đau quá.

“Có đau hay không?” Sở Cố Hoài ôm nàng từ đằng sau, Tiễn Tiểu Háo cảm nhận được sau lưng ấm áp lên, nàng cũng không mặc gì.

“Nhảm nhí.” Tiễn Tiểu Háo lại đỏ hốc mắt, thanh âm nghẹn ngào mắng nàng.

“Thực xin lỗi.” Sở Cố Hoài hôn lên bờ vai ngọt ngào của Tiễn Tiểu Háo. Sau đó nhẹ nhàng ôm nàng đem nàng kéo lại đây mặt đối mặt với mình.

“Tôi hôm qua chị rất dữ rất thô lỗ, không hề có một tí dịu dàng.” Tiễn Tiểu Háo ủy khuất nói.

“Chị tức giận, chị lo lắng, chị sợ hãi.” Sở Cố Hoài ôm chặt Tiễn Tiểu Háo.

“Em đâu có cố ý, em không biết sẽ có người bắt cóc mình, chị còn lấy túi xách của em, hại em đi bộ về nhà.” Tiễn Tiểu Háo khóc nói.

“Ngoan, đều là lỗi của chị. Đừng khóc.” Sở Cố Hoài rút cuộc vẫn đau lòng, kỳ thật tối hôm qua nàng đã không ngủ cả đêm, dù gì đi nữa cũng là mình sai, bây giờ lại làm khổ Tiễn Tiểu Háo, thật sự là không đúng.

“Híc..... Lần sau không chạy lung tung nữa.....” Tiễn Tiểu Háo nghẹn ngào cam đoan với Sở Cố Hoài.

“Biết là tốt rồi, em không biết chúng ta lo lắng đến cỡ nào đâu, cảm sung cảm dao đi.....” Sở Cố Hoài cũng không nói thêm gì nữa, hít một hơi, yên lặng ôm lấy Tiễn Tiểu Háo.

“Chị Cố Hoài.....”

“Nếu thật sự bị trói, em sẽ rất sợ hãi, cuối cùng nỗ lực của chị đã có chút công hiệu.....” Sở Cố Hoài lẩm bảm nói.

“Không phải chỉ có một chút công hiệu.....” Tiễn Tiểu Háo cười nói. Lại phát giác Sở Cố Hoài đã ngủ, mắt nàng sung lên, quàng thâm cũng rất lớn, xem ra là một đêm không ngủ.

Tiến Tiểu Háo cứ ôm nàng như vậy, cũng tiến vào mộng đẹp.

Khi đám người trong sự vụ sơ lại một lần nữa nhìn thấy Sở Cố Hoài và Tiễn Tiểu Háo thì đã là 3 ngày sau khi họ cãi nhau, mọi việc vẫn y như cũ, Sở Cố Hoài đưa Tiễn Tiểu Háo vào sự vụ sở. Người thứ nhất phát hiện là Tề Tiểu Mi.

“Ô, đến rồi sao?”

“Ừ, chào buổi sáng.” Sở Cố Hoài chào hỏi tất cả mọi người.

“Tiểu Háo, em tán gẫu với Tiểu Mi một lát, chị đi vào trước.” Sở Cố Hoài dịu dàng nói với Tiễn Tiểu Háo, sau đó chuyển hướng Thôi Hi Lâm.

“Em theo tôi vào văn phòng.”

Vì thế, Thôi Hi Lâm đi theo Sở Cố Hoài vào văn phòng.

“Háo Tử, thế nào thế nào, nghe nói em bị bắt cóc.” Sở Cố Hoài vừa đi khỏi, An An liền chạy lại đây quan sát Tiễn Tiểu Háo.

“Đúng a, nghe nói là do tên La Hào Danh kia sai sử đúng không, oa, hán chết chắc rồi.” Đinh Hiểu biểu tình khoa trương, khiến cho Tiễn Tiểu Háo bật cười “Ha ha”.

“Chính xác, hán bây giờ xong rồi, tham ô, hối lộ, cộng thêm bắt cóc. Chắc chắn.....” Một đồng nghiệp phụ họa theo.

“Lão Đại đã nộp đơn kiện rồi.”

“Giết chết hán.”

“Đúng vậy.....”

“Người gì đầu ngu thế, còn tìm hai tên nghiệp dư đến bắt cóc.”

Mọi người sôi nổi bảy miệng tám lưỡi bàn tán. Tiễn Tiểu Háo nghe những lời đồng nghiệp nói, bỗng nhiên cảm thấy rất ấm áp, cái gì cần có nàng đều có cả rồi, phải hưởng thụ thật tốt.

Nửa giờ sau, Sở Cố Hoài và Thôi Hi Lâm cùng bước ra.

“Hi Lâm sẽ đi Châu Âu học tập, thời gian hai năm. Mọi người có cái gì muốn nói với nàng thì thừa dịp còn sớm nên nói đi. Buổi tối mở tiệc chia tay, ăn cơm rồi đi hát karaoke. Tiểu Háo, lại đây.” Sở Cố Hoài tuyên bố tin tức khiến bao người khiếp sợ xong liền lôi kéo Tiểu Tiểu Háo vào phòng.

Lúc đi vào Tiểu Tiểu Háo đặc biệt xem sắc mặt Thôi Hi Lâm, chỉ thấy mặt nàng hiện ra nụ cười gượng gạo, không có chút gì gọi là hưng phấn khi được đi du học.

“Thế nào, bà xã, ông xã xử lý như vậy em hài lòng chưa?” Sở Cố Hoài hỏi đùa, thuận thế ôm lấy Tiểu Tiểu Háo.

“Du học sao, em cũng muốn đi.....” Tiểu Tiểu Háo cúi đầu ừ ừ.

“Hả?” Sở Cố Hoài nhún mày.

“Ha ha ha ha..... Bị lừa.” Tiểu Tiểu Háo đột nhiên ngẩng đầu cười to, dọa Sở Cố Hoài nhảy dựng.

“Càng ngày càng không ngoan, hừ hừ.” Sở Cố Hoài ngắt ngắt mặt Tiểu Tiểu Háo.

Tiệc chia tay buổi tối, ngoại trừ đương sự không thể nào vui vẻ thì phần còn lại đều rất tốt, lúc karaoke Tiểu Tiểu Háo và Sở Cố Hoài bị ép phải song ca, cũng coi như thể nghiệm một lần vợ chồng song kiếm hợp bích.

Hạnh phúc đã có dấu hiệu bắt đầu

Duyên phận đưa chúng ta lại gần nhau

Và rồi sự cô đơn đã biến mất

Nỗi buồn đã biến thành những cuộc trò chuyện, tất cả bắt đầu đổi thay

Má lúm đồng tiền nhỏ, lông mi dài, đó là nét đẹp nhất của em

Mỗi ngày em đều không ngủ được vì em nhớ nụ cười của chị

Chị không biết được rằng với em chị quan trọng biết bao

Cuộc đời em đầy đủ trọn vẹn khi có chị

Má lúm đồng tiền nhỏ, lông mi dài làm chị mê mẩn

Bước chân chị chậm lại

Cảm giác như mình đang say

Thật kỳ diệu khi cuối cùng đã tìm thấy người thấu hiểu ta

Trong suốt cuộc đời hạnh phúc và ấm áp, ta sẽ mãi mãi yêu nhau

Má lúm đồng tiền nhỏ, lông mi dài làm chị mê mẩn

Bước chân chị chậm lại

Cảm giác như mình đang say

Thật kỳ diệu khi cuối cùng đã tìm thấy người thấu hiểu ta

Trong suốt cuộc đời hạnh phúc và ấm áp, ta sẽ mãi mãi yêu nhau

-- Lâm Tuấn Kiệt và Thái Trác Nghiên(Lúm đồng tiền nhỏ) (Editor sửa lại xưng hô cho đúng với bách hợp)

“Oh oh oh

thêm một bài nữa nha.” Nhạc đệm mới vừa dứt đã có người đòi hỏi, Tiểu Tiểu Háo không khỏi liếc người này một cái, biết rõ kiến thức âm nhạc của nàng hạn hẹp chỉ biết ca mấy bài đơn giản, đây không phải là làm khó nàng sao.

“Được rồi, tha cho nàng một lần đi, kỳ thật nàng chỉ biết mỗi bài này.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Ha ha ha ha.....Háo Từ cô biết có một bài.”

“Ha ha ha.....”

Nghe xong lời Sở Cố Hoài nói tất cả mọi người đều bật cười, Tiền Tiểu Hảo nghiêng răng nghiêng lợi nheo mấy cái bên hông Sở Cố Hoài, dám vạch trần bí mật của nàng, quá độc ác.

“Chúng tôi đi đón hai đứa nhỏ, tụi nó ở bên nhà ngoại, ừm, đã nhiều ngày không gặp, các vị cứ tự nhiên đi, khi nào tính tiền thì tìm Tiểu Ngô.” Sở Cố Hoài cầm lấy túi xách dặn dò thêm.

“Tiểu Ngô, ghi vào thẻ của tôi.” Sở Cố Hoài quay lại nói với Tiểu Ngô.

“OK, Lão Đại đi thông thả.”

“Ồ, mọi người chơi vui về suốt đêm cũng không sao, ngày mai nhớ rõ phải đến đi làm là được rồi.” Sở Cố Hoài nói xong liền lôi kéo Tiền Tiểu Hảo ra môn.

Sở Cố Hoài và Tiền Tiểu Hảo về đến Tiền gia là đã gần 8 giờ tối, cả biệt thự đều sáng đèn, bên trong thỉnh thoảng truyền ra tiếng cười.

Tiền Tiểu Hảo bủn xỉn, coi bộ không có nàng thì bọn họ cũng rất vui vẻ a.

“Bởi vì biết em không có việc gì, cho nên họ mới có thể cười vui về đến vậy.” Sở Cố Hoài vừa thấy vẻ mặt của Tiền Tiểu Hảo liền biết trong đầu nàng đang suy nghĩ cái gì.

“Ba, mẹ, chúng con đã về rồi.”

“Con trai!” Tiền Tiểu Hảo và Sở Cố Hoài mới vừa vào cửa, Sở Duy Tiêu liền nhào vào lòng Tiền Tiểu Hảo.

Tiền Tiểu Hảo ôm lấy hắn, vui vẻ hôn hắn một cái.

“Mẹ, đã ba ngày nay mẹ không tìm Duy Duy.” Sở Duy Tiêu ủy khuất nói.

“Được rồi, con trai ngoan, lần sau sẽ không như vậy, đến đây, leo xuống thôi.” Tiền Tiểu Hảo buông hắn. Kéo Sở Cố Hoài ngồi ở sofa.

“Con nha.....” Tiền mẹ mẹ hít một hơi, vào nhà bếp lấy trái cây cho các nàng.

“Bộ con không gây rắc rối là sẽ chết có phải hay không hả.” Tiền ba ba nghiêm khắc dạy bảo.

“Hừ hừ.” Tiền Tiểu Hảo hừ hừ vài tiếng, không thèm tranh luận với Tiền ba ba.

“Ba, là lỗi của con, ba đừng mắng nàng.” Sở Cố Hoài nói với Tiền ba ba, thuận tay rót một ly trà cho hắn.

“Cố Hoài, con xem xem nó vẫn cứ như đứa trẻ không hiểu chuyện, đều bị hai thằng anh nó cưng chiều đến hư hỏng rồi, con cũng vậy, vất vả lắm hai đứa kia mới bỏ được cái tật đó, lại bắt đầu tới con chiều chuộng nó.” Tiền ba ba vẫn kiên trì nguyên tắc không thể cưng chiều con cái, đối Sở Cố Hoài bất lực nói.

Tiền Tiểu Hảo trừng mắt với rồi làm mặt quỷ với Tiền ba ba.

“Thước Thước đâu?” Tiền Tiểu Hảo hỏi.

“Ồ trong phòng, mới vừa uống sữa xong đã ngủ rồi.” Tiền ba ba không tức giận nói.

“Đi đi, chúng ta đi thăm Thước Thước.” Tiền Tiểu Hảo lôi kéo Sở Duy Tiêu vào phòng trẻ con. Vừa đi vừa trò chuyện với hắn.

“Có nhớ mẹ không?”

“Nhớ lắm, nhưng Tự Lập ca ca đã nói nam tử hán phải tự lập tự cường, không thể tới ngày cứ muốn mẹ mẹ.” Sở Duy Tiêu nghiêm túc nói.

“Đừng nghe hắn nói bậy, muốn nhớ thì cứ việc nhớ.” Tiền Tiểu Hảo nói.

“Vâng vâng.”

“Còn cha thì sao, có nhớ cha không?” Tiền Tiểu Hảo ngoáy sang Sở Cố Hoài, thấy nàng không có chú ý tới mình, liền hỏi nhỏ bên tai Sở Duy Tiêu.

“Cũng nhớ.” Sở Duy Tiêu thành thật gật đầu, kỳ thật Sở Cố Hoài rất mạnh mẽ, hắn biết nàng nghiêm khắc cũng vì muốn tốt cho hắn.

“Ngao lắm, mẹ nói nè, cha nghiêm khắc như vậy cũng vì muốn tốt cho con, hy vọng con sẽ là người có ích, nên con đừng nghĩ rằng cha không thương con nha.” Tiền Tiểu Hảo nói.

“Con biết rồi

“

“Ngoan lắm.”

“Nha, Thước Thước, ngủ say quá, còn chảy dài.....” Tiễn Tiểu Háo ngạc nhiên chỉ vào Thước Thước kêu lên.

“Con ồn ào cái gì? Phải đánh thức con bé con mới chịu hả.” Tiễn mẹ mẹ ở ngoài cửa giáo huấn nàng.

Tiến Tiểu Háo lè lưỡi.

“Sữa rất ngon, nàng uống no luôn.” Sở Duy Tiêu nựng nựng mặt hồng hào của em mình.

“Hi hi, thích thật, đánh thức con bé được không?” Tiễn Tiểu Háo hỏi Sở Duy Tiêu.

“Có đánh cũng không tỉnh, em ấy uống no sẽ ngủ rất say, mẹ không đánh thức được nàng đâu.” Sở Duy Tiêu lắc lắc đầu tỏ vẻ kế hoạch này rất bất khả thi.

“Thế hả, vậy mẹ ôm một cái thôi vậy.” Tiễn Tiểu Háo cười hi hi ôm lấy Thước Thước, hôn một cái trên mặt nàng, chỉ thấy Thước Thước quẹt quẹt miệng rồi tiếp tục ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Em Trai Chị Cố Hoài?

66. Em Trai Chị Cố Hoài? ...

Ngày hôm sau, Thôi Hi Lâm sẽ không đến, lúc nàng đi cũng không chào hỏi đồng nghiệp ở sự vụ sở, cứ như nàng chưa từng xuất hiện vậy.

Quân Thành luật sư vụ sở

“Boss, mình có chuyện muốn nói với cậu.” Tề Tiểu Mi cau mày đi vào văn phòng Sở Cố Hoài.

“Nói đi.” Sở Cố Hoài cũng không ngắt đầu nói.

“Khụ khụ, Háo Từ, em ra ngoài một lát đi.” Tề Tiểu Mi đối Tiễn Tiểu Háo nói.

“Hừm? Có chuyện gì mà phải giấu em.....” Tiễn Tiểu Háo cau mày hỏi.

“A? Chuyện này, cũng không có gì, khụ khụ.....” Tề Tiểu Mi xấu hổ nói, thỉnh thoảng nhìn Sở Cố Hoài vài lần.

“Em ra ngoài một lát đi, ngoan nào.” Sở Cố Hoài mở miệng, Tiễn Tiểu Háo không cam tâm tình nguyện nhưng vẫn phải ra ngoài.

“Nói đi, chuyện gì vậy?” Sở Cố Hoài buông văn kiện trong tay, hỏi.

“Lần trước nhận vụ kiện Tập Đoàn Thế Giới, tổng tài là Viên Văn.” Tề Tiểu Mi nghiêm túc nói.

“Ai?” Sở Cố Hoài mạnh mẽ nâng lên đầu.

“Viên Văn.” Tề Tiểu Mi nhấn mạnh lại lần nữa.

“Hắn..... Đã trở lại?” Sở Cố Hoài nhẹ giọng hỏi, mặt không chút thay đổi.

“Ừ.” Tề Tiểu Mi gật gật đầu, hít một hơi.

“Cậu nói đúng, quả thật vụ kiện này có vấn đề, Viên Văn muốn cái gì chứ.” Tề Tiểu Mi hỏi.

“Không biết.” Sở Cố Hoài thân nhiên nói.

“Cậu bày ra bộ dáng này cho ai xem a!!! Mình mới là người đau lòng đây nè!” Tề Tiểu Mi kích động đẩy ngã một chồng văn kiện trên mặt bàn.

“Chị Tiểu Mi! Chị làm cái trò gì vậy?!” Tiễn Tiểu Háo vọt vào ôm lấy Sở Cố Hoài, cảnh giác nhìn Tề Tiểu Mi.

“Em! Sao em lại vào đây!?” Tề Tiểu Mi kích động hỏi.

“Nàng ở bên ngoài nghe lên.” Sở Cố Hoài xoa xoa huyết thái dương, bình tĩnh nói.

“Em, em.....” Tiền Tiểu Háo ngập ngừng.

“Chị biết em quan tâm chị, không cần giải thích, ngoan.” Sở Cố Hoài cười vỗ vỗ lưng Tiền Tiểu Háo.

“Ê, thật hay giả đây, sao cậu bình tĩnh vậy.” Tề Tiểu Mi nhú mày hỏi.

“Cậu nghĩ mình và cậu vẫn còn mười sáu tuổi sao? Đã đến nước này mình còn quản lý được hán gì nữa?” Sở Cố Hoài chọn mi.

“Hi, hi hi, tất nhiên là không.” Cười gượng vài tiếng, Tề Tiểu Mi thức thời lui ra ngoài.

“Chuyện gì vậy?” Sau khi Tề Tiểu Mi rời khỏi đây, Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Không có gì, chỉ là một người không thể hợp tác chung.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Nói đi mà.” Tiền Tiểu Háo đẩy đẩy nàng.

“Ồ ờ.”

“Khoan nói đã, cho em đoán.” Tiền Tiểu Háo thú vị nói.

“Ồ. Em đoán đi.”

“Mối tình đầu, đã chị rời đi nước ngoài phát triển.” Tiền Tiểu Háo suy đoán.

“Rất giống nội dung bộ phim lúc 8 giờ.” Sở Cố Hoài gật gật đầu.

“Không phải hả? Vậy..... Có phải vì hán đã chị nên sau đó chị liền đổi nam nhân thất vọng nên.....” Tiền Tiểu Háo tựa vào ngực Sở Cố Hoài.

“Thật cầu huyệt.” Sở Cố Hoài bình luận.

“Hả? Không phải sao.....Đó là ai a, sao chị Tiểu Mi phản ứng ghê vậy?” Tiền Tiểu Háo nhú mày khó hiểu hỏi.

“Tề Tiểu Mi thăm mền em trai chị.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Cái, cái gì? Chị có em trai?” Tiền Tiểu Háo tròn mắt.

“Ừ, lúc còn rất nhỏ đã bị Viên Văn bắt cóc rồi.” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ nói.

“A?”

“Người đàn ông kia là đồng tính luyến ái, bắt em trai chị ra nước ngoài rồi.” Sở Cố Hoài kể lại chuyện cũ liền nghiêng răng nghiêng lợi.

“Hở? Chưa từng nghe bá mẫu nói qua a.” Tiền Tiểu Háo kinh ngạc hỏi.

“Việc xấu trong nhà, đâu phải chuyện tốt lành gì, hơn nữa.....Năm ấy, khi hán bỏ đi đã đoạn tuyệt quan hệ với cả nhà.” Sở Cố Hoài thân nhiên nói, tiện tay vuốt tóc Tiền Tiểu Háo.

“Rất đau lòng?” Tiền Tiểu Háo quay đầu hỏi.

“Lúc ấy quả thực đau lòng nhưng bây giờ thì tốt hơn rồi.” Sở Cố Hoài không có cười.

“Tốt hơn.....Tại sao?”

“Vì có em nha, tuy chị đã hiểu ý nghĩ của hán lúc đó, dù sao chị cũng không tha thứ hán, thật quá đáng lắm, cách thì có rất nhiều nhưng hán lại lựa chọn cách ngu ngốc nhất.”

“Chính xác, rất quá đáng, bá phụ bá mẫu và ông nội rõ ràng đều là người tốt.” Tiền Tiểu Háo nổi giận bất bình nói.

“Rồi,rồi,rồi bọn họ thương em nhất.” Sở Cố Hoài cười một chút.

“Kỳ thật, chúng ta đến được với nhau dễ dàng thế này là bởi vì bọn họ sợ chị sẽ giống như hán vậy, bỏ đi, nên cũng không làm quá căng.”

“Chắc, em sẽ không dẫn chị bỏ đi đâu, bỏ đi sẽ thành tội nhân, chắc chắn ba mẹ sẽ rất đau lòng.” Tiền Tiểu Háo nghiêm túc nói.

“Em dẫn chị đi?” Sở Cố Hoài buồn cười lặp lại.

“Đúng a.”

“Là chị dẫn em đi, đồ ngốc.” Sở Cố Hoài nhỏ giọng cười, Tiền Tiểu Háo y như là nguồn năng lượng vui vẻ, chỉ khi ở bên nàng mình mới có thể tìm thấy niềm vui.

“Áy, được rồi, chị dẫn em đi.” Tiền Tiểu Háo nghĩ nghĩ, quyết định không hơn thua với nàng.

“Bây giờ sao rồi, người đàn ông đó đã trở lại?” Tiền Tiểu Háo tự dung cảm thấy hứng thú.

“Ừ, ban nãy Tiểu Mi vào nói chị mới biết tổng tài của tập đoàn đó chính là hắn, lúc về cũng không tệ lắm, còn khi ra nước ngoài chỉ là một tên khó rách áo ôm”

“Vậy em trai chị đâu?” Tiền Tiểu Háo bỗng dưng rất muốn thấy em trai Sở Cố Hoài.

“Không phải em trai chị, là Sở Cố Ngôn.” Sở Cố Hoài chỉnh sửa lại.

“Cũng như nhau cả thôi, tự nhiên khó chịu à.” Tiền Tiểu Háo liếc nàng một cái.

“Không biết, có thể bọn hắn cùng nhau trở về.” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ nói.

“Rất muốn gặp hắn.” Tiền Tiểu Háo cọ cọ Sở Cố Hoài, vẻ mặt hưng phấn.

“Em hưng phấn quá vậy?” Sở Cố Hoài nheo nheo mắt người trong lòng, có chút kỳ quái.

“Thì em trai chị đó, em trai em chị đã thấy, dựa vào cái gì em không thể gặp em trai chị, khẳng định bộ dạng hắn với chị giống nhau đều rất rạn rờ.” Tiền Tiểu Háo lại bắt đầu tưởng tượng.

“Ừ, quả thật rất được, nên Viên Văn mới thích hắn đến thế.” Sở Cố Hoài rất phản cảm với nam nhân.

“Chị học năm hai thì hắn đã đi.” Sở Cố Hoài nhớ lại đạo.

“Hai người khác nhau chỗ nào?”

“Giống nhau mà, long phượng thai. Chị lớn hơn hắn một chút.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Trời!!! Thật a!!!” Lúc này Tiền Tiểu Háo có chút phấn khích.

“Ồ, hắn cũng rất được. Có vẻ xinh đẹp hơn chị.” Sở Cố Hoài nhớ tới em trai, tươi cười dẫn theo một tia cô đơn lạc mịch, có lẽ do long phượng thai quan hệ, có đôi khi không hiểu sao nàng lại khó chịu, mỗi khi như vậy mình sẽ nghĩ đến hắn, hắn là hắn cũng nghĩ đến nàng.

“Oa, chà trách chị Tiểu Mi thăm mến hắn.” Tiền Tiểu Háo lý giải nói.

“Hừ..... Đừng nói ở trước mặt nàng, nếu không nàng sẽ nổi giận.” Sở Cố Hoài nói nhỏ bên tai Tiền Tiểu Háo, nói xong còn thuận tiện thổi một hơi. Khiến Tiền Tiểu Háo phải chạy trốn.

Sở Cố Hoài dặn không thể nói trước mặt Tề Tiểu Mi, nhưng lại không dặn không thể nói trước mặt Quách Mỹ Mỹ, vì thế còn chưa tới giờ hạ ban, Quách Mỹ Mỹ đã biết hết mọi chuyện. Tề Tiểu Mi không thể tránh né việc nhận điện thoại vợ, sau đó cầm theo túi xách cầm tức nhìn Tiền Tiểu Háo.

“Cô nói đi! Rốt cuộc chuyện này là sao?” Tề Tiểu Mi hung tợn nhìn Tiền Tiểu Háo.

“Thì, nhiều chuyện một chút thôi.” Tiền Tiểu Háo núp ở sau lưng Sở Cố Hoài.

“Sở Cố Hoài, cậu đem nàng ra đây.” Tề Tiểu Mi đối Sở Cố Hoài nói.

“Ngoan, nàng không dám làm gì em đâu.” Sở Cố Hoài quay đầu nói với Tiền Tiểu Háo.

“Cậu! Sở Cố Hoài! Cậu không phải là con người a!” Tề Tiểu Mi phát điên.

“Thật có lỗi.” Sở Cố Hoài thừa nhận lỗi lầm.

“Chị mau chạy về đi, chậm Mỹ Mỹ sẽ rất giận.” Tiền Tiểu Háo nhô đầu ra yếu ớt nói.

“Hừ.” Tề Tiểu Mi trừng mắt nhìn Tiền Tiểu Háo rồi cầm túi xách ra cửa.

“Hô.....” Tiền Tiểu Háo thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Ai, em xem em kia, nói với Quách Mỹ Mỹ làm gì, lần này khó cho Tiểu Mi rồi.” Sở Cố Hoài quay đầu nói với Tiền Tiểu Háo.

“Em chỉ có một người bạn, không nói với nàng thì nói với ai chứ, em cũng quên mất là Mỹ Mỹ không thể biết chuyện này.” Tiễn Tiểu Háo oan ức nói.

“Có gì oan ức cho em đâu nè, lại đây.”

Lúc này đã hết giờ làm, cả sự vụ sở chỉ còn lại hai người các nàng, còn không đợi các nàng bắt đầu thân mật, di động Sở Cố Hoài đã vang lên.

“Alo mẹ.”

“Vâng, vâng, con biết rồi, lập tức trở về.”

“Vâng, cúp máy đây.”

Cúp điện thoại, Sở Cố Hoài vẻ mặt nghiêm túc.

“Sao vậy?” Tiễn Tiểu Háo ngồi trên đùi Sở Cố Hoài hỏi.

“Cố Ngôn về nhà, ông nội đang đánh hấn.” Sở Cố Hoài nhanh chóng bắt đầu thu dọn đồ đạc, chuẩn bị về nhà.

“Sặc, thật sự đã trở lại à, ông nội đánh người rất đau.” Tiễn Tiểu Háo cũng đứng lên giúp nàng thu dọn.

Sau khi dọn xong hai người liền ra ngoài, Tiễn Tiểu Háo ở trên đường gọi điện thoại cho Tiễn ba Tiễn mẹ, nhờ bọn họ chăm hộ hai đứa con.

“Ba mẹ, mở cửa.” Sở Cố Hoài gõ cửa.

Cửa mở, Sở Cố Hoài vội vàng đi vào, Tiễn Tiểu Háo ngoan ngoãn đi theo sau.

“Chị.”

Tiến Tiểu Háo vừa vào cửa liền trừng lớn ánh mắt, bộ dạng người con trai đang quỳ trông rất được, nàng thậm chí nhìn không ra hấn và Cố Hoài bằng tuổi nhau. So ra thì Sở Cố Hoài trưởng thành hơn hấn rất nhiều.

Chỉ thấy trên lưng hấn cũng là dấu roi chông chát, thậm chí nghiêm trọng hơn Sở Cố Hoài trước đây rất nhiều, có mấy vết đã bắt đầu rỉ máu.

“Đừng gọi tôi là chị.” Sở Cố Hoài nói rất bình tĩnh, nhưng chỉ có Tiễn Tiểu Háo biết nàng đang run rẩy.

“Chị, chị cũng không cần em.” Nụ cười Sở Cố Ngôn sụp đổ, nước mắt không ngừng rơi xuống, thoạt nhìn hấn là đã nhìn thật lâu.

“Ài, cậu đừng khóc a.....” Nhìn thấy gương mặt y như Sở Cố Hoài khóc đắc lê hoa đái vũ*, Tiễn Tiểu Háo có chút không đành lòng, vội vàng chạy qua rút tờ khăn giấy đưa cho hấn.

“Cô.....”

“Nha đầu, lại đây!” Sở ông nội không cho Sở Cố Ngôn nói chuyện với Tiễn Tiểu Háo, ra lệnh một tiếng liền đem Tiễn Tiểu Háo đến bên cạnh mình.

“Ông nội, đừng tức giận, giận quá sẽ làm tổn hại thân thể, ông đừng đánh nữa, hấn đã chảy máu.” Tiễn Tiểu Háo vươn tay giúp Sở ông nội điều hòa hơi thở.

“Nghiệt chương, nghiệt chương!”

“Ông nội.....” Sở Cố Ngôn mở miệng.

“Đừng bảo gọi tôi là ông nội, tôi không dám trèo cao.” Sở ông nội nói chuyện thực cứng nhắc.

“Ông nội

~” Tiễn Tiểu Háo làm nũng kêu lên.

“Ai, ai.” Sở ông nội bị Tiễn Tiểu Háo kêu một tiếng liền mềm lòng, vội vàng đáp.

“Ngày mai cháu dẫn Duy Duy và Thước Thước lại đây chơi với ông được không, đừng giận nữa.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Ngày mai lại đây?” Sở ông nội có chút hưng phấn.

“Dạ vâng, 6 giờ sẽ dẫn tụi nhỏ lại đây.” Tiễn Tiểu Háo cười hì hì nói.

“6 giờ là quá sớm rồi, để Duy Duy ngủ thêm tí đi.” Sở ông nội cười ha hả nói.

“Vâng~~”

“Cố Ngôn phải không?” Tiễn Tiểu Háo trấn an Sở ông nội, lập tức quay đầu cười với Sở Cố Ngôn.

“Ừm.....Cô là?”

“Gọi tỷ phụ (anh rể).” Tiễn Tiểu Háo cười ha hả nói.

“Gi cơ?” Sở Cố Ngôn có chút kỳ quái nhìn Tiễn Tiểu Háo.

Chú thích:

*lê hoa đái vũ: Giống như hoa lê dính hạt mưa. Vốn miêu tả dáng vẻ khi khóc của Dương quý phi. Sau này được dùng để miêu tả sự kiều diễm của người con gái.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Thiết Lập Quan Hệ Đồng Minh

67. Thiết Lập Quan Hệ Đồng Minh...

“Tiễn Tiểu Háo, lại đây.” Sở Cố Hoài nhíu mày.

“Chị.” Sở Cố Ngôn trừng to mắt nhìn về phía Sở Cố Hoài.

“Chị Cố Hoài.....” Tiễn Tiểu Háo chậm rãi di chuyển đến bên cạnh Sở Cố Hoài rồi ôm lấy nàng.

“Cô.....” Sở Cố Ngôn trước là kinh ngạc, sau đó cúi đầu cười lên.

“Cậu, cậu cười cái gì.....” Tiễn Tiểu Háo trừng mắt nhìn, bỗng nhiên cảm thấy Sở Cố Ngôn có chút đáng sợ.

“Tôi thích nam các người liên đoạn tuyệt quan hệ với tôi, bây giờ người chị ấy ôm trong lòng có phải là nam không?” Sở Cố Hoài ngẩng đầu cười hỏi Sở ba ba Sở mẹ mẹ và Sở ông nội.

“Chúng tôi có chủ động đoạn tuyệt quan hệ với cậu sao?” Sở Cố Hoài lạnh lùng mở miệng.

“Cậu thật là xấu.....” Tiễn Tiểu Háo trừng mắt nhìn hấn.

“Cô.....” Sở Cố Ngôn không biết nên nói cái gì với cô bé đáng yêu này, ánh mắt sắc lẹm của chị mình từ xa xa bắn lại đây cũng đủ khiến hấn không chống đỡ nổi, hiện tại thậm chí nên tìm một chỗ trốn.

“Đi thôi.” Sở Cố Hoài kéo Tiễn Tiểu Háo bước đi.

“Ừm, ông nội, ngày mai con đưa bọn nhóc lại đây nha.” Tiễn Tiểu Háo vừa đi theo Sở Cố Hoài vừa quay đầu lại nói với Sở ông nội.

“Tốt.” Sở ông nội lên tiếng.

“Mày đi đi, đừng tới đây nữa.” Sở ông nội vô lực phát phát tay bảo Sở Cố Ngôn cút đi.

“Ba, mẹ.....con đi trước.” Sở Cố Ngôn cảm áo khoác đứng lên, vết thương đau rất khiến hấn “Ây.....” một tiếng, sau đó đối Sở ba ba và Sở mẹ mẹ cười cười, chậm rãi đi ra cửa.

Rời Sở gia, nụ cười trên mặt Sở Cố Ngôn rũ xuống dưới, ở ngoài hoa viên lại nhìn thấy bóng dáng Sở Cố Hoài và Tiễn Tiểu Háo, các nàng đứng ở nơi đó, không biết Sở Cố Hoài đang nói chuyện với ai.

“Đừng vào, nếu không cậu sẽ bị ông nội đánh chết.”

“Sở Cố Hoài? Cố Ngôn đâu?”

“Hừ.” Tiễn Tiểu Háo không hiểu sao mình chẳng thể có hảo cảm nổi với người đàn ông này, hừ một tiếng, ôm cánh tay Sở Cố Hoài.

“Ồ, người bạn nhỏ.....” Viên Văn nhìn Tiễn Tiểu Háo, cười.

“Cậu mới là bạn nhỏ, cả nhà cậu đều là bạn nhỏ.” Tiễn Tiểu Háo phì cười một cái xem thường.

“Ha ha ha ha.....” Viên Văn ha ha cười lên, Sở Cố Hoài cau mày, âm thầm nhéo Tiễn Tiểu Háo một cái.

“A Văn.” Sở Cố Hoài nghe được giọng nói rất dịu dàng của Sở Cố Ngôn từ phía sau truyền đến.

“Ra rồi?” Viên Văn nghe được tiếng Sở Cố Ngôn, vội vàng lướt qua các nàng đi đến phía sau.

“Ông nội em đánh em?!” Đột nhiên, giọng Viên Văn cao đến quăng tám, Tiễn Tiểu Háo lập tức che cái lỗ tai.

“Có đau hay không?” Viên Văn nhìn lưng hắn, đau lòng hỏi.

“Hơi hơi thôi, không thành vấn đề.”

Khóe miệng Sở Cố Hoài cong lên thành một nụ cười lạnh, kéo Tiễn Tiểu Háo bước đi.

“Chị, đừng đi.” Sở Cố Hoài cảm nhận được em trai vươn tay tóm lấy góc áo của nàng, tựa như trước đây cả hai cùng đi dạo phố, nàng sợ hắn đi lạc, luôn dặn bảo hắn phải nắm góc áo của nàng.

“Tiểu Ngôn, cậu trở về làm gì?” Sở Cố Hoài buông tay Tiễn Tiểu Háo, xoay người sang chỗ khác hỏi.

“Chị, em.....em nhớ ba mẹ, nhớ ông nội.....nhớ chị.” Sở Cố Ngôn ôm eo Sở Cố Hoài, đem mặt chôn ở trong ngực nàng.

Tiến Tiểu Háo bủn xỉn, cho rằng lãnh địa của mình đang bị xâm phạm. Dù có là chị em đi nữa nàng cũng không thích.

“Nhiều năm qua, không điện thoại, không một tin nhắn, không bưu kiện, tôi không tin cậu nhớ tôi đến vậy.” Sở Cố Hoài nhìn khinh thường, tay lại dần dần xoa xoa lưng Sở Cố Ngôn.

“Ây.....”

“Đau?” Sở Cố Hoài hỏi. Sở Cố Ngôn ở trong ngực Sở Cố Hoài không ngừng gật gật đầu.

“Đáng đời.”

“Chị, vẫn không thay đổi.....” Sở Cố Ngôn buồn buồn nói.

“Cái gì không thay đổi?”

“Chị.”

“Hừm?”

“Vẫn bà chằn như vậy.”

“Thằng quý. Cút đi!” Sở Cố Hoài hung hăng đạp chân Sở Cố Ngôn một phát.

“A!” Sở Cố Ngôn la một tiếng, ngã vào trong lòng Viên Văn.

“Hoan hô.” Tiễn Tiểu Háo vui sướng khi người gặp họa.

“Chị, đây là tỷ phụ?”

“Phụ cái con khỉ.” Sở Cố Hoài vỗ vỗ cái đầu nhỏ đang phẫn khích của Tiễn Tiểu Háo.

“A

đã hiểu.” Sở Cố Ngôn cười gật gật đầu.

“Hừ.” Tiễn Tiểu Háo bất mãn hừ một tiếng.

“Thật đáng yêu.” Sở Cố Ngôn cười tùm tùm nói.

“Hí hí, tắt nhiên rồi.....” Tiễn Tiểu Háo không thèm khách khí, tắt cả lời ca ngợi đều nhận hết.

Cuối cùng, Tiễn Tiểu Háo lại mời bọn hắn đến nhà làm khách, Sở Cố Hoài vốn không nghĩ cùng em trai ôn chuyện trong hoàn cảnh như thế này, nhưng cũng không còn cách nào khác, đành phải mang theo oán giận sâu nặng trở về nhà.

“Nè, đây là thuốc mỡ.” Sở Cố Hoài ném một lọ thuốc cho Sở Cố Ngôn rồi đi làm nước cho bọn hắn.

“Ồ? Thuốc vẫn còn đầy.” Sở Cố Ngôn nhìn nhìn thuốc mỡ nói.

“Đây là lần trước chị Cố Hoài dùng còn lại, bắt quá chị ấy không bị nặng như cậu.” Tiền Tiểu Háo giúp hắn mở ra, sau đó đưa cho Viên Văn, ý bảo hắn giúp Sở Cố Ngôn thoa thuốc.

“Cái gì? Chị ấy cũng.....”

“Cậu thật vớ vẩn, họ đâu có dễ dàng chấp nhận như vậy.....” Tiền Tiểu Háo liếc hắn một cái.

“Chẳng qua, Tiền Tiểu Háo tôi đây được người người yêu quý, cho nên họ cũng không muốn làm khó chúng ta, Sở ông nội và Sở bá phụ Sở bá mẫu rất thích tôi.” Tiền Tiểu Háo khoe khoang.

“Khụ, có thể nhìn ra được.”

“Hí hí.”

“Mấy năm qua, cuộc sống thế nào?” Sở Cố Hoài cầm hai ly nước trái cây và vài chén thạch sữa Tiền Tiểu Háo đã làm đi tới.

“Vâng, cũng tốt lắm, em và A Văn ra nước ngoài kết hôn.” Tiền Tiểu Háo nhìn thấy Viên Văn nắm tay Sở Cố Ngôn, Tiền Tiểu Háo bắt chước, vội vàng bắt tay Sở Cố Hoài lại, làm cho ba người đều che miệng cười.

“Cười cái gì.” Tiền Tiểu Háo phản kháng nói.

“Cô bạn nhỏ, khoe khoang rất xấu hổ.” Viên Văn nói nàng.

“Ai thèm quan tâm mấy người chứ.” Tiền Tiểu Háo trừng mắt nhìn hắn.

“Thực sự thú vị, chị, ánh mắt không tồi.” Sở Cố Ngôn cười nói.

“Ồ.”

“Kết hôn, vui vẻ sao?” Sở Cố Hoài nghiêm túc hỏi.

“Vui vẻ.” Sở Cố Ngôn không chút do dự gật đầu.

“Một chút vương mắc cũng không có?” Sở Cố Hoài cầm lấy một chén thạch sữa, dùng thìa múc ít hạt đào nhét vào miệng Tiền Tiểu Háo.

“Có, cho nên em mới quay lại.” Sở Cố Ngôn mỉm cười.

“Ồ, làm đường biết quay đầu lại.” Tiền Tiểu Háo gật đầu. Miệng ăn thạch sữa, hàm hồ tán dương Sở Cố Ngôn.

“Nếu vài năm trước đây em trở về, nhất định sẽ bị đánh chết.” Sở Cố Hoài nói.

“Em biết, cho nên em chờ đến bây giờ mới trở về.” Sở Cố Ngôn cười tao nhã.

“Oa, Ngôn cục cưng cậu rất ra dáng vương tử.” Tiền Tiểu Háo sùng bái nhìn Sở Cố Ngôn.

“Khụ khụ.” Sở Cố Hoài ho khan, nhắc nhở vợ mình chú ý một chút, rất có nguy cơ hồng hạnh vượt tường*.

“Háo Tử cục cưng, cô cũng rất ra dáng công chúa.” Sở Cố Ngôn cũng bắt đầu trêu ghẹo Tiền Tiểu Háo.

“Hai người hợp thành một đôi đi.” Sở Cố Hoài không tức giận nói ra những lời này.

“Hơ, chị, ăn dấm chua hả?” Sở Cố Ngôn cong lên phượng nhãn.

“Ai, em tiếp nàng đi, Viên Văn, lại đây, tôi có chuyện muốn nói với cậu.” Sở Cố Hoài đối Viên Văn nói.

“Được.”

Sở Cố Hoài dẫn Viên Văn ra ban công, thấy Sở Cố Hoài vừa rời khỏi, Tiền Tiểu Háo vội vàng tiến đến trước mặt Sở Cố Ngôn, muốn lấy một ít tin tức.

“Ngôn cục cưng, cậu và chị Cố Hoài cùng nhau lớn lên phải không?” Tiền Tiểu Háo hỏi han.

“Cô nhầm nhứ thật, chúng tôi chính là long phượng thai.” Sở Cố Ngôn nói lên lời này thật có chút kiêu ngạo.

“Hơ, vậy cậu cho tôi biết một tí, chị Cố Hoài lúc nhỏ bộ dạng như thế nào.” Tiền Tiểu Háo ngồi ở bên cạnh hắn, làm bộ dâng nước trái cây lấy lòng hắn.

“Nàng?”

“Ừm ừm.”

“Tôi nói ra thì có lợi ích gì?” Sở Cố Ngôn quay đầu hỏi.

“Tôi sẽ nói tốt về cậu trước mặt Sở ông nội.”

“Thành giao.”

“Nói mau nói mau.” Tiền Tiểu Háo sốt ruột thúc giục.

“Trước đây nàng cũng rất nghịch ngợm, leo cây, cướp tổ chim, bắt giun, ve sầu...vân vân , gì cũng làm.” Sở Cố Ngôn uống một ngụm nước trái cây.

“Không phải chứ! Chị Cố Hoài từng làm mấy việc này sao?” Tiền Tiểu Háo kinh ngạc hỏi, những chuyện này hồi nhỏ nàng chưa từng làm nhưng chị Cố Hoài cư nhiên lại làm.

“Ồ, về sau nàng làm một lần thì ông nội liền đánh nàng một lần, không biết đã đánh gãy bao nhiêu cây roi nữa.” Sở Cố Ngôn cười mị mị nói.

“Chả trách hôm đó nàng bình tĩnh như vậy, thì ra là đã quen bị đánh.” Tiền Tiểu Háo gật gật đầu.

“Đúng a, khi đó tôi rất dịu dàng ít nói, tất cả mọi người đều nói tôi và chị ấy tính cách tương phản, nhưng lúc nàng lên trung học liền bắt đầu chững chạc hẳn ra, ngược lại tôi thì có chút nổi loạn.”

“Ừm, lên trung học thì chững chạc.....” Tiền Tiểu Háo áy náy nhớ lại lúc mình lên trung học, Đại ca Nhị ca mỗi ngày đến trường học, khiến mọi người đều biết nàng Tiền Tiểu Háo là ai.....

“Ừm, nhớ trước đây học trung học tôi và chị chính là nhân vật ưu tú trong trường.”

“Đương nhiên, chị Cố Hoài nhà tôi vĩ đại thế mà.....” Tiền Tiểu Háo đắc ý nói.

“Hừm? Vĩ đại? Nàng.....Tính cách rất mạnh, lại cố chấp.” Sở Cố Ngôn không chút khách khí chê bai.

“Hừ hừ, không dám đâu.” Tiền Tiểu Háo nhỏ giọng phản bác.

“Nhỏ giọng thế làm gì, chột dạ phải không. Nàng chính là người như vậy, chỉ có cô mới chịu đựng được nàng.”

“Nàng rất yêu tôi.”

“Nhìn ra được mà, đối tôi thì như vậy, đối với cô lại khác.” Sở Cố Ngôn có chút khó chịu.

“Cậu ăn dấm chua.” Tiền Tiểu Háo bén nhọn chỉ ra.

“Hừ, ai thèm ăn dấm chua của một đứa con nít như cô.”

“Vai về tôi lớn hơn cậu đó nha!” Tiền Tiểu Háo trừng lớn ánh mắt.

“Rời rời rời, lớn hơn. Cái đó, cho tôi ăn một miếng.” Sở Cố Ngôn nhìn chằm chằm chén thạch sữa trong tay Tiền Tiểu Háo.

“Cho cậu cho cậu.” Tiền Tiểu Háo cho hán một chén kèm theo cái thìa.

“Cô làm?” Sở Cố Ngôn vừa ăn vừa hỏi.

“Ừm ừm, có thể trông cậy vào chị cậu làm sao.” Tiền Tiểu Háo thề rằng mình hoàn toàn không có ý khinh bỉ.

“Cũng đúng, nàng mà làm mấy thứ này chắc chắn là ăn không được.” Sở Cố Ngôn đồng ý nói.

“Hai người hòa nhau nói xấu chị?” Lúc này, Sở Cố Hoài và Viên Văn một trước một sau từ ban công đi tới.

“Không có a, chị nghe lộn rồi.” Tiền Tiểu Háo cười hi hi đến gần nàng.

“Hôm nay đã làm phiền hai người rồi. Tôi và Tiểu Ngôn cáo từ.” Viên Văn đối Sở Cố Hoài nói.

“Á, đi thôi.”

“Nha đầu, hẹn gặp lại.” Viên Văn cười với Tiền Tiểu Háo.

“Á, hẹn gặp lại.”

Tiền Tiểu Háo ngây ngốc phát phát tay về phía bọn họ.

“Tôi sẽ lại đây tìm cô.” Sở Cố Ngôn trừng mắt nhìn Tiền Tiểu Háo.

“Được thôi.” Tiền Tiểu Háo gật gật đầu.

“Chị, tui em về đây.”

“Ừ, cầm theo thuốc mỡ.” Sở Cố Hoài vẫn lo lắng cho em trai, đem thuốc mỡ đưa cho hắn.

“Hi hi. Vâng.”

Sở Cố Ngôn cười a a cầm thuốc mỡ Sở Cố Hoài cho hắn rồi ra ngoài, hôm nay hắn thật sự rất rất rất vui vẻ.

Chú thích:

*hồng hạnh vượt tường: ý chỉ người phụ nữ đã có chồng nhưng còn ngoại tình.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Trách Nhiệm Của Người Mẹ

68. Trách Nhiệm Của Người Mẹ...

“Chị Cố Hoài, chị Cố Hoài, ban nãy hai người đã nói những gì?” Sau khi tắm rửa xong, Tiền Tiểu Háo lôi Sở Cố Hoài lên giường, hỏi.

“Cũng không có gì, hỏi hắn định làm thế nào, dù sao Viên Văn vẫn phải dựa vào Tiểu Ngôn một chút.” Sở Cố Hoài đắp chăn cho Tiền Tiểu Háo, sau đó cũng xóc lên một góc, chui vào trong chăn.

“Á, vậy hắn muốn làm gì.” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Còn có thể làm gì nữa, mỗi ngày chạy tới thỉnh an ông nội và ba mẹ, làm đến khi nào bọn họ đồng ý mới thôi, lòng người đều làm bằng xương bằng thịt, tuy mấy năm nay bọn họ chưa từng nhắc tới Tiểu Ngôn nhưng lại để trong lòng, thỉnh thoảng mẹ chị lại khóc một mình trong đêm, có thể là nhớ hắn.”

“Cũng đúng, Viên Văn quả nhiên phải dựa vào Ngôn cục cưng, Ngôn cục cưng sẽ chạy tới cửa để bị đánh vài cái.” Tiền Tiểu Háo xê dịch đến bên Sở Cố Hoài.

“Ừm, kỳ thật lần này bọn hắn trở về không chỉ giải quyết chuyện này thôi, công ty của Viên Văn gặp chuyện phiền phức, hắn trở về giải quyết một chút.” Sở Cố Hoài kéo Tiền Tiểu Háo vào lòng mình.

“Ô, là việc kiện tụng sao, buổi sáng có nhắc tới.” Tiền Tiểu Háo yên tâm thoải mái dựa vào người Sở Cố Hoài. Nàng thích mùi hương tự nhiên từ cơ thể Sở Cố Hoài.

“Ừm, xung đột với một xí nghiệp nước ngoài, đối phương khởi tố hắn.”

“Hơ, hình như sự việc không phiền phức lắm a.” Tiền Tiểu Háo nghĩ nghĩ nói.

“Nói lớn thì không lớn nói nhỏ cũng không nhỏ, chuẩn bị đầy đủ cũng không dễ dàng đánh thắng.” Sở Cố Hoài nói.

“Dễ dàng đánh thắng thì còn tìm chị để làm chi.” Tiền Tiểu Háo cười hi hi nói.

“Humm? Tìm chị?” Sở Cố Hoài xoay đầu nhìn Tiền Tiểu Háo.

“Đúng a, hắn không phải tìm chị giúp hắn sao?” Tiền Tiểu Háo nghi hoặc hỏi.

“Không phải a, tìm em, chị không tiện ra mặt.”

“Cái gì?! Em?” Tiền Tiểu Háo thét chói tai, chị Cố Hoài đã nói những vụ kiện khó sẽ không giao ỉnh? Giờ vụ kiện quốc tế gì gì chứ.

“Chị cũng cảm thấy khó, còn để em tiếp?! Lỡ thua làm sao bây giờ!” Tiền Tiểu Háo lo lắng nói.

“Ừm, em nhất định phải tiếp, kỳ thật không đơn giản là mâu thuẫn trong công việc. Chủ yếu là.....tổng tài xí nghiệp kia, thích Tiểu Ngôn.” Sở Cố Hoài giải thích thêm.

“Không phải chứ! Cầu huyết như vậy?” Tiền Tiểu Háo khoe miệng run rẩy, không nghĩ tới Sở Cố Ngôn thật đúng là một tai họa.

“Ừm, vì là chị hấn nên không tiện ra mặt. Nhưng vụ kiện này phải dốc hết sức để đánh thắng, để người khác tiếp chị rất lo lắng, Tiểu Háo, em có tin tưởng bản thân và tin tưởng chị không?” Sở Cố Hoài ôn nhu hỏi.

“Em tin chị, nhưng lại không tin chính mình a!” Tiền Tiểu Háo cau mày trả lời lại.

“Tự tin lên, em chính là tài năng từ đại học S đi ra a.” Sở Cố Hoài cười vỗ vỗ đầu Tiền Tiểu Háo.

“Em, Em không có kinh nghiệm” Tiền Tiểu Háo nói lấp bắp.

“Đây không phải vấn đề có kinh nghiệm hay không, vụ kiện này nếu đánh thắng sẽ có lợi cho em rất nhiều, bất luận là kinh nghiệm hay là địa vị trong giới.” Sở Cố Hoài thừa nhận mình có tư tâm, vụ kiện này nàng hoàn toàn có thể giao cho các luật sư khác ở sự vụ sở, bọn họ đều có kinh nghiệm hơn Tiểu Háo, nhưng nàng đã suy nghĩ thật lâu, vẫn cảm thấy nên đưa cho Tiểu Háo làm.

“Ngoan, chịu khó làm đi, chị sẽ giúp em.” Sở Cố Hoài dỗ dành.

“Vậy..... ừm.....để em thử xem?” Tiền Tiểu Háo do dự đồng ý.

“Ngoan lắm”

“Phải kêu Sở Cố Ngôn mời em ăn cơm! Thật đáng ghét, trêu hoa ghẹo nguyệt khắp nơi, hại chết người.” Tiền Tiểu Háo bắt đầu vắn vẹo thân mình, nội tâm tràn ngập thù hận với Sở Cố Ngôn.

“Được rồi, kêu hấn mời em ăn cơm”

“Ừừ.”

“Thế bây giờ, có phải rất buồn chán hay không?” Sở Cố Hoài cười hỏi.

“Đúng a, giờ mà ngủ thì hơi sớm” Tiền Tiểu Háo nhu thuận trả lời.

“Hay.....chúng ta kiếm chuyện gì đó làm đi.” Sở Cố Hoài cười tà xấu xa.

“Cái gì?” Tiền Tiểu Háo ngây ngốc không hiểu ra.

“Ừm.....”

Lại là một đêm xuân sắc viên mãn.....

Bởi vì ngày hôm sau là cuối tuần, tối hôm qua lại vận động cả đêm, bởi vậy Sở Cố Hoài và Tiền Tiểu Háo ngủ tới 10 giờ mới từ từ mở mắt.

“Ừm.....chị Cố Hoài.....rời giường” Tiền Tiểu Háo đẩy đẩy Sở Cố Hoài.

“Ồm, còn sớm mà em, không muốn dậy đâu.” Sở Cố Hoài híp mắt, như còn mèo lười.

“Đều tại chị cả.” Tiền Tiểu Háo oán trách.

“Không biết là ai.....tối hôm qua.....”

“Dừng lại! Em nhận thua, đừng nói nữa..... mau dậy đi, trễ quá rồi, còn phải đến chỗ ba mẹ đón Duy Duy và Thuốc Thuốc.” Tiền Tiểu Háo dịch người đến bên giường, thật cẩn thận đi xuống giường.

“Chân mềm nhũn rồi? Đừng yên đừng động đấy.” Sở Cố Hoài thấy bộ dáng Tiền Tiểu Háo đáng thương hề hề, vội vàng đứng dậy dìu nàng.

“Hừ.”

Vì thế, khi Tiền Tiểu Háo và Sở Cố Hoài trang điểm xong, đã gần 12 giờ, lái xe đến Tiền gia, đúng lúc chuẩn bị cơm trưa.

“Sao lại đói thế này, không ăn điểm tâm?” Tiền mẹ mẹ nhìn Tiền Tiểu Háo ăn ngấu nghiến, đau lòng cho nàng thêm một chén canh.

“Vâng, 10 giờ hơn tụi con mới dậy.” Tiền Tiểu Háo vừa bới thêm bát cơm vừa trả lời.

“Thật là, mặc dù cuối tuần cũng không nên ngủ vậy a, ngủ nhiều rất dễ bị đau đầu.” Tiền mẹ mẹ lại bắt đầu giảng đạo cho Tiền Tiểu Háo nghe, cha mẹ

già không quen thấy các nàng ngủ nhiều lắm.

“Vâng,vâng,vâng.”Tiễn Tiểu Háo miễn cưỡng nói, giắp một miếng ngó sen nhét vào miệng.

“Con coi bộ dạng con ăn với uống kìa , ăn cơm phải nết na một chút, dạy con không biết bao nhiêu lần, con nhìn Cố Hoài đi, như vậy mới đúng chuẩn.”
Tiễn ba ba cau mày nói Tiễn Tiểu Háo.

“Hừ, hồi nhỏ nàng còn cướp tổ chim, leo cây nữa đó.”Tiễn Tiểu Háo phản bác.

“Khụ khụ, khụ.....” Nghe xong lời Tiễn Tiểu Háo nói, Sở Cố Hoài quả nhiên bị ghen.

“Ông xă, nước, nước, mau lấy nước đến.....” Tiễn mẹ mẹ vỗ vỗ lưng Sở Cố Hoài.

“Nga nga, thủy, đến, uống điem.....” Tiễn ba ba vội vàng đem thủy đệ cấp Sở Cố Hoài.

Uống nước xong, Sở Cố Hoài mới ngừng ho, Tiễn Tiểu Háo cũng biết mình nói sai gì rồi, buông bát đĩa ngoan ngoãn nhìn nàng.

“Ai nói cho em biết?” Ăn cơm no, Sở Cố Hoài lôi kéo Tiễn Tiểu Háo mặt đối mặt ngồi ở sô pha, nghiêm túc hỏi nàng.

“Sở Cố Ngôn?” Sở Cố Hoài không cần suy nghĩ cũng biết là hấn.

“Ách.....”

“Nói.”

“Chỉ có hấn thôi.” Tiễn Tiểu Háo nhỏ giọng nói.

“Hấn chết chắc rồi.” Sở Cố Hoài hung tợn nói.

“Đem chuyện em nghe được ngày hôm qua quên sạch, biết không hả!”

“Không thể quên được a.....” Tiễn Tiểu Háo đáng thương hề hề trả lời.

“Không thể quên cũng phải quên, em muốn chết cùng Sở Cố Ngôn sao?” Sở Cố Hoài uy hiếp nàng.

“Được rồi, em quên.” Tiễn Tiểu Háo bất đắc dĩ nói, kỳ thật cái gì xảy ra cũng đã xảy ra rồi, chị Cố Hoài còn tự gạt mình gạt người làm gì chứ.

“Ngoan lắm” Sở Cố Hoài cười mị mị vỗ vỗ Tiễn Tiểu Háo.

“Cha , mẹ.....” Duy Duy ôm Thước Thước xuất hiện ở trước mặt hai người.

“Làm sao vậy?” Tiễn Tiểu Háo cười hỏi.

“Thước Thước đói, nàng muốn uống sữa.” Duy Duy nói.

“Ác, mẹ đi pha sữa, Duy Duy, con đừng làm ngã em, uống sữa xong sẽ đưa tụi con về nhà.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Vâng, Duy Duy sẽ không để em ngã .” Sở Duy Tiêu cảm thấy kinh nghiệm của mình hơn Tiễn Tiểu Háo rất nhiều, thật tự tin.

“Thôi đi, thằng bé còn ra dáng mẹ hơn em, em lo pha sữa đi.” Sở Cố Hoài cũng chế giễu Tiễn Tiểu Háo một câu.

“Cha con hai người ăn hiếp tui, hừ hừ, về nhà sẽ biết tay tui.” Tiễn Tiểu Háo đối Sở Cố Hoài vùng vung nắm tay.

Sở Cố Hoài nhếch miệng cười, ôm Duy Duy ngồi trên sô pha.

Em bé bảy, tám tháng đã bò được rồi, bởi vậy khi Tiễn Tiểu Háo cầm sữa đi ra, Thước Thước đang tập bò.

“Trời đất.....”

“Hai người để nàng bò một mình như vậy.....” Tiễn Tiểu Háo trách cứ.

“Ôi trời, con thì biết cái gì, tiểu hài tử lớn thì phải học bò, sao có thể bồng bế suốt ngày được, quả thật có chút nhanh.” Tiễn mẹ mẹ đối Tiễn Tiểu Háo nói.

“Á, như vậy a.....” Tiễn Tiểu Háo tỏ vẻ hiểu được, gật gật đầu.

“Còn nữa a, bắt đầu từ hôm nay có thể cho nàng ăn thứ khác , đừng uống sữa mãi, dinh dưỡng không đủ, nước trái cây, rau cải, còn có, một chút bánh bích quỳ cũng có thể.”

“Bánh bích quy? Không phải chứ, có thể ăn sao?” Tiễn Tiểu Háo nhủ mày.

“Nàng đã mọc răng rồi a. Con nhìn thử xem.....” Tiễn mẹ mẹ liếc Tiễn Tiểu Háo một cái.

“A..... Thật vậy sao, để con coi thử.” Tiễn Tiểu Háo ôm lấy Thước Thước, Thước Thước ôm lấy bình sữa trong tay nàng liền uống, có chết cũng không chịu cho Tiễn Tiểu Háo xem.

“Ai, đánh về nhà xem vậy.” Tiễn Tiểu Háo hít một hơi, bực mình muốn chết.

Đội Thước Thước no nê, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài liền đưa bọn nhóc về, trước đem Duy Duy đưa đến chỗ Vương Tự Lập, sau đó đưa Thước Thước trở về nhà.

Sau khi dỗ Thước Thước ngủ, Tiễn Tiểu Háo mở ra máy tính.

“Em làm gì vậy?” Sở Cố Hoài cầm cà phê đi vào phòng.

“Tìm tài liệu một chút, tra cứu làm thế nào để nuôi con.....” Tiễn Tiểu Háo tiếp nhận cà phê trong tay nàng.

“Ai, cà phê của chị mà.”

“Ôi trời, chị lại lười biếng nữa, làm thêm một ly nữa có chết ai đâu.” Tiễn Tiểu Háo mắt nhìn màn hình, uống một ngụm cà phê.

“Em dám nói chị lười ha.” Sở Cố Hoài đi ra ngoài chuẩn bị, liền uống ké Tiễn Tiểu Háo một ngụm.

“Thế nào? Tự cảm thấy mình không phải là người mẹ tốt?” Sở Cố Hoài cười nói.

“Ừ, từ hôm nay trở đi em phải làm một người mẹ có trách nhiệm.” Tiễn Tiểu Háo nghiêm túc gật đầu.

“Em? Thật sự làm được mới nói nha.” Sở Cố Hoài sờ sờ đầu của nàng.

“Tất nhiên rồi.”

Nghiên cứu mấy tiếng đồng hồ, Tiễn Tiểu Háo mới chịu rời máy tính chạy đi nấu cơm, lại còn vừa làm vừa nghĩ.

“Làm xong chưa, chị với Duy Duy sắp đói chết rồi nè.” Sở Cố Hoài bên ngoài nói vọng vào.

“Hả? Á..... Còn vài món nữa, từ từ.”

“Vài món?!!!!!! Tiễn Tiểu Háo em muốn cha con chị chết đói hả, thế này giờ em ở bên trong lâu như vậy làm gì.” Sở Cố Hoài đói đến mắt sắp mờ đi.

“Nghiên cứu các chất dinh dưỡng phong phú có trong hoa quả.”

“Trời đất, hóa ra này giờ em không có nấu ăn, đói chết.....”

“Trời ơi, hai người ăn chút bánh bích quy dần bụng trước đi.” Tiễn Tiểu Háo không chút để ý trả lời.

“Duy Duy không muốn ăn bánh bích quy.” Sở Duy Tiêu làm nũng.

“Trong tủ lạnh có thạch sữa đó, lấy một chén ăn đi, mẹ mới làm ngày hôm qua.”

“Hi hi, vâng.....” Sở Duy Tiêu chạy vào nhà bếp.

“Cha cũng ăn. Duy Duy giúp cha lấy một chén.” Sở Cố Hoài hướng Sở Duy Tiêu hét.

“Cha, hết rồi.” Sở Duy Tiêu đi tới, trong tay cầm một chén.

“Ai..... Quên đi. Cha giảm béo.” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ ngồi ở sô pha, tự kỷ ôm lấy Mặc Dịch.

“Sắp xong rồi, từ từ nào, buổi tối đi cửa hàng mua đồ chơi trẻ em cho Thước Thước nha~~”

Lời của Editor: Chap 61: Ngày Thất Tịch Đặc Biệt là 1 phiên ngoại không liên quan tới mạch truyện, editor đã quên chú thích phiên ngoại, thật sự xin lỗi các readers, nên mọi người đừng thắc mắc tại sao chap này Thước Thước chỉ mới có 7,8 tháng trong khi chap 61 nàng đã 3 tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Thước Thước Phát Sốt

69. Thước Thước Phát Sốt...

“Được không?” Tiễn Tiểu Háo đi tới hỏi.

“Rồi rồi rồi, mau nấu com đi.” Bây giờ Tiễn Tiểu Háo nói cái gì Sở Cố Hoài cũng đều đồng ý, chỉ cần nàng có thể ỉnh ăn com.

“Em đi xem cục cưng của chúng ta trước đã.” Tiễn Tiểu Háo vừa đi vừa lăm bắm vào phòng trẻ con.

“A! Chị Cố Hoài, chị vào đây nhanh, nhanh lên!”

Sở Cố Hoài nghe tiếng Tiễn Tiểu Háo ở trong phòng gọi nàng, vội vàng đi tới, Duy Duy cũng buông bát đi theo vào phòng.

“Chị Cố Hoài, chị mau nhìn xem. Thước Thước rất nóng, hình như nàng không thoải mái, cứ khóc mãi.” Tiễn Tiểu Háo lôi kéo tay Sở Cố Hoài sờ sờ trán Thước Thước, gấp đến độ mau khóc.

“Đừng nóng vội, ngoan, chắc là phát sốt, chị gọi điện thoại hỏi mẹ một chút.” Sở Cố Hoài trấn an Tiễn Tiểu Háo, vội vàng chạy tới phòng khách gọi điện thoại cho Sở mẹ mẹ.

“Alo, mẹ, là con, trán Thước Thước nóng quá, cứ khóc suốt thôi, đỡ cỡ nào cũng không nín, có phải phát sốt không?”

“Chắc chắn là phát sốt rồi, thế nào, nóng lắm à? Ai, ba mẹ lập tức qua đó, sẽ nhanh thôi.” Sở mẹ mẹ cũng rất lo lắng, nói xong liền cúp điện thoại.

“Thế nào?” Tiễn Tiểu Háo đi tới hỏi.

“Ba mẹ sẽ nhanh tới đây, đừng lo lắng, trước mở cửa sổ ra cho gió vào.” Sở Cố Hoài mở cửa sổ.

“Ừm.” Tiễn Tiểu Háo cũng chạy tới hỗ trợ.

“Trong nhà có nhiệt kế không, lấy đo cho Thước Thước đi.”

“Có, để em đi lấy.”

Tiến Tiểu Háo lấy nhiệt kế rồi vội vàng chạy vào trong phòng đo nhiệt cho Thước Thước, lo lắng đợi vài phút rồi lấy ra xem, hơn 38 độ, thật sự là phát sốt, nhưng lại không biết con sốt này từ đâu mà ra.

Đo nhiệt xong không lâu sau Sở mẹ mẹ và Sở ba ba đã chạy tới, vào cửa hai người không nói không rằng lập tức chạy đến phòng trẻ con.

“Mẹ, làm sao bây giờ?” Tiễn Tiểu Háo vây quanh Sở mẹ mẹ.

“Đo nhiệt chưa? Bao nhiêu độ?” Sở mẹ mẹ sờ sờ trán Thước Thước.

“Ba mươi tám độ rưỡi.”

“Được rồi, còn trong phạm vi giới hạn. Ừm, đi lấy nước nóng, lấy khăn mặt, giúp nàng lau người.” Sở mẹ mẹ nói với Tiễn Tiểu Háo.

“Ai, vâng.” Thấy bộ dáng Sở mẹ mẹ rất có kinh nghiệm, Tiễn Tiểu Háo tâm trạng thấp thỏm lo âu cuối cùng cũng được thả lỏng.

“Đúng rồi, lấy thêm bình sữa ấm lại đây, nhanh.”

“Vâng.”

Sở mẹ mẹ ôm lấy Thước Thước bắt đầu dỗ, dù sao bà cũng từng một lúc trông nom 2 đứa con, dĩ nhiên có kinh nghiệm hơn, dỗ một hồi Thước Thước bắt đầu nín khóc. Nhưng thoát nhìn vẫn không thoải mái, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

Sau khi lau mình cho Thước Thước xong, lại đo thân nhiệt cho nàng một lần nữa, nhiệt độ đã giảm không ít, cuối cùng Tiễn Tiểu Háo đã có thể thở dài nhẹ nhõm một hơi, lúc này mới nhớ tới Sở Cố Hoài còn chưa ăn com.

“Chị Cố Hoài, còn đói không, com chiều vẫn chưa ăn.” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Hóa ra em vẫn còn nhớ chị chưa ăn com chiều ha.” Sở Cố Hoài mệt mỏi nằm trên sofa.

“Không ăn com chiều? Mẹ ở nhà nấu cho con, Tiểu Háo con và Sở bá phụ đưa Thước Thước đi bệnh viện khám đi, tuy bớt sốt rồi nhưng vẫn phải đi

tìm nguyên nhân sinh bệnh, xác định không có việc gì mới có thể yên tâm.” Sở mẹ mẹ đi tới nói.

“Ai, Vâng.”

Đến bệnh viện, bác sĩ khám cho Thước Thước, bác sĩ khen Tiễn Tiểu Háo rất có trách nhiệm, mọi thứ đều làm thật sự tốt, con sốt đã lui, cũng không có chuyện gì nghiêm trọng, lần sau chú ý việc quần áo là ổn rồi. Mấy lời khen này làm cho Tiễn Tiểu Háo vô cùng áy náy, thế phải nghiêm túc cùng Sở mẹ mẹ học hỏi kinh nghiệm chăm sóc con cái.

Về đến nhà, Sở Cố Hoài đã ăn uống no đủ nằm trên sofa nói chuyện phiếm với Sở mẹ mẹ. Tiễn Tiểu Háo cùng Sở ba ba đem Thước Thước ổn định trong nôi xong cũng ngồi xuống bắt đầu ăn cơm.

“Cố Hoài, em trai con, nó.....có đến tìm con hay không?” Sở mẹ mẹ do dự hỏi, trong lòng vẫn rất lo lắng cho con.

“Dạ có, ngày đó sau khi ra về con đã dẫn nó đến nơi này một chuyến.” Sở Cố Hoài thành thật trả lời.

“Nó.....cuộc sống nó thế nào?” Sở mẹ mẹ hỏi.

“Hỏi thăm nó làm gì, sao không hỏi nó chết hay chưa.” Sở ba ba cực kỳ căm tức nói.

“Sao ông có thể nói như vậy, ông đâu có mang nặng đẻ đau sinh ra nó! Ông không đau lòng nhưng tui đau!” Sở mẹ mẹ kích động nói.

“Bà..... Ai.....” Sở ba ba bắt đầu dĩ thời dài, ai nói hần không đau lòng chứ.

“Nó..... sống cũng không tệ lắm, đã kết hôn với Viên Văn ở nước ngoài, vì nó nhớ chúng ta nên mới trở về một chuyến.”

“Ai, tính ông nội nó rất cứng rắn, nó cũng vậy, cứ cố chấp đối đầu với ông nội, mặc dù lòng mẹ đau nhưng cũng không dám nói cái gì.” Sở mẹ mẹ nhớ tới đến tiền khó chịu.

“Do bà cung đó, đã già rồi mà còn xúc động như vậy.” Sở ba ba nhún mày nói.

“Ba mẹ, đừng cãi nữa, hiện tại không phải rất tốt sao.” Tiễn Tiểu Háo an ủi.

“Đúng a, nhưng ông nội đánh nó, mẹ nhìn thấy lại đau lòng.”

“Mẹ, Ngôn cục cung hiện tại rất vui vẻ, chỉ cần mọi người tha thứ hần.” Tiễn Tiểu Háo chớp chớp mắt nói.

“Từ lâu mẹ đã không còn giận nó, ai.....”

“Không có khả năng, còn muốn ba tha thứ cho nó, lúc nó bỏ đi con hỏi xem nó có còn coi ba là ba của nó không?” Sở ba ba cau mày, đứng lên bước đi.

Sở mẹ mẹ thấy Sở ba ba tức giận bỏ đi, vội vàng dặn dò các nàng vài câu liền đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Hâm Mộ Và Ghen Ty

70. Hâm Mộ Và Ghen Ty ...

Sáng ngày hôm sau, Sở Cố Ngôn đã đến đây, Tiễn Tiểu Háo mơ màng đi xuống lầu mở cửa nhưng lại phát hiện Duy Duy đã sớm rời giường, từng bước chạy tới mở cửa trước nàng.

“Duy Duy, ai a?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Không biết.” Sở Duy Tiểu mở cửa.

“Oa, con nhà ai thế này, đáng yêu quá.....” Sở Cố Ngôn vừa vào cửa đã bắt đầu ồ ồ ào.

“Chú ý ảnh hưởng, Duy Duy là con của tôi và chị Cố Hoài, chúng ta còn có một đứa con gái nữa, Duy Duy, bé Thước Thước xuống đây, tôi giờ uống sữa rồi.” Tiễn Tiểu Háo đối Duy Duy nói.

“Không thể nào.....cô với chị tôi.....” Sở Cố Ngôn ngơ ngác hỏi.

“Đúng a. Hâm mộ, ghen tỵ lắm phải không. Ha ha ha.....” Tiễn Tiểu Háo đắc ý cười.

“Đắc ý cái gì, mau đánh răng rửa mặt đi.” Sở Cố Hoài cũng đi xuống, khẽ đẩy Tiễn Tiểu Háo một phen.

“Á.....” Tiễn Tiểu Háo ngoan ngoãn đi vào phòng tắm rửa mặt.

“Ai, chị, chị, đứa nhỏ là nhận nuôi sao?” Sở Cố Ngôn hỏi.

“Ừm, nhỏ giọng chút đi.” Sở Cố Hoài nhủ mảy nhắc nhở, sợ Duy Duy nghe được trong lòng sẽ khó chịu.

“Đáng yêu quá.....em cũng muốn.” Sở Cố Ngôn vẽ mặt hâm mộ.

“Thôi đi, hai người thô kệch muốn chết, lại còn bận rộn như vậy, em nghỉ thì dễ lắm.” Sở Cố Hoài liếc hần một cái, phủ định ý tưởng của hần.

“Ai, cũng đúng, bản thân mình còn lo chưa xong, có con chắc kiệt sức mà chết.” Sở Cố Ngôn sờ sờ mũi.

“Ừm, hôm nay sao lại đến đây.” Sở Cố Hoài rót cho hần một ly nước.

“Đem tư liệu cho chị a, tư liệu đây.” Sở Cố Ngôn đem tư liệu đưa cho Sở Cố Hoài.

“Hôm nay hai người không đi làm sao?”

“Ngày hôm qua Thước Thước bệnh, Tiểu Háo lo lắng đến độ một đêm không ngủ, hôm nay sợ bệnh lại tái phát, dứt khoát ở nhà giữ nường.” Sở Cố Hoài tiếp nhận tư liệu.

“Con gái? Mấy tuổi rồi.” Sở Cố Ngôn đứng lên.

“Mới hơn 7 tháng, lao tâm lao lực, ai.....”

“Em muốn ôm một cái.....” Sở Cố Ngôn chớp chớp mắt nhìn Sở Cố Hoài.

“Đừng hòng quyến rũ chị, từ nhỏ nhìn quen rồi, miễn dịch, lát nữa Duy Duy sẽ ôm nường xuống đây, ăn sáng chưa? Nếu chưa thì ở lại đây ăn đi, hôm nay chị và Tiểu Háo dậy trễ. Duy Duy làm.” Sở Cố Hoài buông tư liệu, đi đến bàn ăn ngồi.

“Sặc.....hai người, hai người ngược đãi trẻ em a, cho hần nấu cơm, hần còn nhỏ mà.” Sở Cố Ngôn không dám tin tưởng.

Sở Cố Hoài không thêm giải thích, chỉ liếc hần một cái, cái gì cũng chưa nói.

“Duy Duy của chúng ta như vậy gọi là hiền huệ, cậu thì biết cái gì.” Tiễn Tiểu Háo từ phòng tắm đi ra, cũng liếc Sở Cố Ngôn một cái.

“Khụ khụ. Hiền huệ.”

“Đúng a, nam cũng có thể hiền huệ a, giống dạng tiểu thụ như cậu, cũng chỉ có Viên Văn mới chịu. Chắc chắc.” Tiễn Tiểu Háo ngồi xuống bưng cháo lên húp.

“Duy Duy, xuống đây ăn điểm tâm”

“Á.”

Sở Duy Tiểu đi xuống lầu, ôm Thước Thước.

“Đến đây, để mẹ ôm, con ăn cơm đi, mẹ coi coi nường còn sốt hay không, bà nội con nói tốt nhất đừng uống thuốc.” Tiễn Tiểu Háo ôm lấy Thước Thước, than thở nói.

Hương sữa trên người Tiễn Tiểu Háo khơi dậy sự thèm ăn của Thước Thước, nường bắt đầu vịn vịn, thỉnh thoảng nắm tóc Tiễn Tiểu Háo mà chơi đùa.

“Đau, Thước Thước đừng bứt mà.” Tiễn Tiểu Háo đau hô.

“Thước Thước, cha ôm” Thước Thước vừa thấy Sở Cố Hoài thì nường càng hưng phấn, vươn tay đòi cha ôm, vẫn ngây ngô cười.

“Hừ, cho cha con đó, con đúng là không có lương tâm” Tiễn Tiểu Háo đem con cho Sở Cố Hoài bế, còn mình thì vào bếp pha sữa.

“Hạnh phúc thật.....” Sở Cố Ngôn háp háp cái mũi.

“Ừm.”

“Thước Thước ngoan.” Sở Cố Hoài đùa đùa Thước Thước.

“Duy Duy, kêu chú đi con.” Sở Cố Hoài nói với Sở Duy Tiêu.

“Chú.” Sở Duy Tiêu nhu thuận kêu một tiếng.....

“Ai, thực ngoan.” Sở Cố Ngôn cười mị mị sờ đầu Sở Duy Tiêu.

Tiền Tiểu Háo pha sữa đi ra, đem bình sữa đưa cho Thước Thước, giúp nàng buộc cái yếm trước ngực, phòng cho sữa chảy đầy người.

“Đừng có hâm mộ như vậy, tận hưởng thời gian tự do của hai người đi.” Tiền Tiểu Háo ngồi xuống nói.

“Ai..... Háo Tử thân yêu, chúng ta có thể tự do hay không đều dựa vào cô, vụ kiện kia cô nhất định phải thắng a.....” Sở Cố Ngôn đối Tiền Tiểu Háo nói.

“Đòi đâu ai biết được chữ ngờ, tôi cũng không dám cam đoan sẽ thắng 100%, chỉ có thể tận lực thôi.” Tiền Tiểu Háo nghiêm túc nói.

“Rồi rồi rồi, cô phải cố gắng hết sức a..... Tất cả mọi người đều là thân thích, đúng không” Sở Cố Ngôn nịnh bợ nói.

“Đừng thấy người sang bắt quàng làm họ.....ai bảo cậu trêu hoa ghẹo nguyệt chi, người như vậy cũng đi trêu chọc cho được.” Tiền Tiểu Háo bắt mẫn nói.

“Ai, bộ cô tưởng tôi muốn sao, tôi đâu biết tôi có mị lực ghê vậy, hấn vô lại cầu xin để tiếp cận tôi, tôi đâu còn cách nào khác.” Sở Cố Ngôn tự kỷ nói.

“Bởi vì bộ dạng cậu giống chị Cố Hoài nhà tôi, cho nên mị lực mới lớn vậy.” Tiền Tiểu Háo gật gật đầu nghiêm túc nói.

“Phi..... Ha ha ha ha.” Sở Cố Ngôn ôm bụng cười lên.

“Quả thật là vậy mà, ai nha, không nói chuyện này nữa, cậu nói trước cho tôi biết tình hình hiện tại của các cậu đi.” Tiền Tiểu Háo thúc giục.

“Hấn cố ý đập phá.....” Sở Cố Ngôn khi nói đều nghiêng răng nghiêng lợi, đem tất cả mọi chuyện đều nói cho Tiền Tiểu Háo và Sở Cố Hoài, cuối cùng một người nằm ở trên bàn cảm khái nhân sinh.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Sở Mẹ Mẹ Cấp Tiền Tiêu Vật

71. Sở Mẹ Mẹ Cấp Tiền Tiêu Vật...

“Ừm, khó đánh thật.” Tiền Tiểu Háo nghiêng ngẫm một chút, nói.

“Dễ thì tôi đâu tìm cô làm gì.” Sở Cố Ngôn liếc Tiền Tiểu Háo một cái.

“Hừ, tôi nói cậu biết, hấn không đơn giản là muốn thắng thôi đâu, chắc chắn hấn sẽ còn gây sức ép nữa, cho dù đánh thắng nhưng tôi khẳng định sau này sẽ có nhiều chuyện phiền phức xảy ra.” Tiền Tiểu Háo chỉ dẫn.

“Nhưng cũng phải thắng a, nếu thua A Vãn sẽ rất mệt mỏi.” Sở Cố Ngôn có chút nôn nóng.

“Cậu nôn nóng cái gì, tôi đâu nói là không thắng được.”

“Đừng nóng vội, chị sẽ giúp Tiểu Háo, em quên ba mẹ mình là ai sao?” Sở Cố Hoài hướng Sở Cố Ngôn cong lên khoe miệng cười cười.

“Ba mẹ.....nhưng mà.....” Nhớ đến Sở ba Sở mẹ, trong lòng Sở Cố Ngôn bắt đầu khó chịu.

“Yên tâm đi, mẹ nói cho tới bây giờ mẹ cũng chưa từng giận em, chỉ là đau lòng.....Nhưng còn ba và ông nội.....” Sở Cố Hoài cũng nhú nhú mày, muốn bọn họ tha thứ quả thật không dễ dàng.

“Thật sao!?” Mắt Sở Cố Ngôn sáng rực lên.

“Đừng vội mừng, ba vẫn tức cậu lắm, mới nhắc tới cậu thôi thì ba lập tức đập cửa bỏ đi.” Tiền Tiểu Háo cố ý đả kích.

“A.....” Sở Cố Ngôn sững sờ a một tiếng.

“Đừng lo lắng, sẽ ổn thôi. Mẹ mẹ có thể khuyên nhủ ba ba, nhưng với ông nội thì.....” Sở Cố Hoài cười cười với Sở Cố Ngôn, ngó ngó Tiễn Tiểu Háo.

“Khụ khụ, Tiễn cục cưng, Tiễn Tiễn.....” Sở Cố Ngôn nhìn Tiễn Tiểu Háo.

“Không có ưu đãi gì a.....” Tiễn Tiểu Háo nhịp nhịp chân.

“Cô muốn ưu đãi gì.....” Sở Cố Ngôn thật cẩn thận hỏi han.

“Quán trà có chút sơ sài.....” Ánh mắt Tiễn Tiểu Háo chuyển chuyển.

“Tôi tìm người sửa sang rồi trang hoàng một lần! Làm thật lộng lẫy luôn!” Sở Cố Ngôn kiên định nói.

“Thước Thước uống hết sữa bột rồi.”

“Tôi đi mua..... Ba thùng. Hàng nhập khẩu từ Hongkong” Sở Cố Ngôn nịnh nọt nói.

“Bọn này làm việc cho cậu vậy nên cậu phải mời bọn này ăn uống gì đó.....” Tiễn Tiểu Háo quay đầu nhìn Sở Cố Hoài hỏi.

“Phải a phải a, chọn nhà hàng nào, rượu gì đều được.....”

“Uống rượu có nên mời mấy cô em ngồi kế bên phục vụ.....” Tiễn Tiểu Háo nháy mắt mấy cái.

“Tiễn! Tiểu! Háo!” Sở Cố Hoài hét từng ký tự trong tên Tiễn Tiểu Háo.

“Khụ khụ, nói giỡn thôi mà.....ông xã em đừng tức giận!” Tiễn Tiểu Háo cười hì hì tiến đến hôn Sở Cố Hoài một cái.

“Chắc chắc, coi hai người.....” Sở Cố Ngôn ghét bỏ quan sát các nàng, liếc mắt một cái.

“Hừ.....”

“Được rồi, xem cậu thành khẩn như vậy, ông nội bên kia để tôi giúp cậu thu phục cho.” Tiễn Tiểu Háo vỗ vỗ bả vai Sở Cố Ngôn.

“Hí hí, hì hì hì hì. Cảm tạ tỷ phụ!” Sở Cố Ngôn cười ha ha nói.

“Hừm?” Sở Cố Hoài nhíu mày.....

“Đúng, đúng vậy, tỷ phụ.....Ừm, mấy yêu cầu ban nãy coi như xong xuôi hết rồi nha.” Tiễn Tiểu Háo bàn giao.

“Không thành vấn đề!”

Sau khi nhất trí mọi việc, Tiễn Tiểu Háo, Sở Cố Hoài và Sở Cố Ngôn bắt đầu nghiên cứu vụ kiện, Duy Duy bế Thước Thước vào phòng chơi, nghiên cứu gần 4 giờ mới có chút manh mối.

“Chúng ta dừng ở đây thôi, tôi mệt mỏi quá, đau đầu nữa.” Tiễn Tiểu Háo tựa vào vai Sở Cố Hoài.

“Ừ, được rồi, không quá rầy hai người nghỉ ngơi.” Sở Cố Ngôn thu thập tư liệu, đứng lên.

“Xe đâu em về? Hay là chị lái xe đưa em đi.” Sở Cố Hoài hỏi.

“Không cần, A Văn sẽ đến đón em.”

“Đúng là đàn ông thời hiện đại, ừm.....Ồ lại ăn cơm đi, ăn xong rồi về.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“OK.”

Tiến Tiểu Háo đứng lên đi vào nhà bếp, sau đó từ trong tủ lấy ra một đồng ăn, bung ra phòng khách cho hai chị em.

“Cậu gọi điện thoại kêu Viên Văn lại đây ăn đi. Hôm nay giữa trưa tôi làm khá nhiều món.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“À, được rồi.”

Sở Cố Ngôn trong lòng thầm quyết định về sau phải thường xuyên đến đây ăn cơm chùa.

Vì thế, khi Viên Văn vừa tiến vào nhà, hắn đã nhìn thấy khung cảnh thế này đây: hai chị em ngồi sát lại với nhau vừa ăn vừa nói chuyện phiếm hình ảnh thật bình thường, nhưng hai mỹ nhân ngồi sát nhau như vậy quả thật là bất bình thường.

“Viên Văn, cậu đã đến rồi? Mau vào đây giúp tôi giặt cái!” Tiễn Tiểu Háo nghe Viên Văn đến đây. Vội vàng ló đầu ra quát to.

“A?”

“A cái gì mà a, giết cá, bằng không giữa trưa đừng mong có cá ăn.” Tiền Tiểu Hảo quơ quơ cái sạn nói.

“Tỷ phụ, đừng nói là cô cố ý kêu hán lại đây giúp cô giết cá nha.” Sở Cố Ngôn vẻ mặt hắc tuyến hỏi.

“Ách..... Dù sao hán cũng ăn mà.” Tiền Tiểu Hảo chột dạ nói.

“Khụ khụ, nằng là vậy đó, mau vào giúp nằng đi.” Sở Cố Hoài mở miệng.

“Thôi, anh cứ vào đó, nhớ đeo tạp dề nha.” Sở Cố Ngôn nói với Viên Văn.

“Ai.”

Phòng chường cũng chỉ có Tiền Tiểu Hảo dám sai Đại Lão Bản Tập Đoàn Viên Thị đeo tạp dề giết cá.

Giữa trưa, đồ ăn quả thật rất phong phú khiến cho Sở Cố Ngôn muốn khóc.

“Anh cũng nên học nấu ăn đi nha.....” Sở Cố Ngôn nói với Viên Văn.

“A.....” Viên Văn đang cắn một cọng rau, sững sờ quay đầu nhìn Sở Cố Ngôn.

“Học nấu ăn, các món ăn gia đình, em sẽ không cần ra ngoài ăn.” Sở Cố Ngôn ôm oán giận nói.

“Dạy nấu ăn, một giờ 500.” Tiền Tiểu Hảo nháy mắt nói.

“Ách..... Hết giá cao quá.” Viên Văn nói.

“Không phải ai cũng có thể học nha, nể tình thân thích mới giảm 50% đó.” Tiền Tiểu Hảo gấp một miếng thịt bò nhét vào miệng.

“A Văn

“Sở Cố Ngôn làm nũng.

“Được rồi, bắt đầu từ ngày mai, buổi tối lại đây.” Viên Văn không nói hai lời đã thành giao với Tiền Tiểu Hảo.

“Sáng khoái thật. Ha ha ha, chị Cố Hoài, ăn cá đi.” Tiền Tiểu Hảo gấp thịt cá vào bát Sở Cố Hoài.

Thấy Tiền Tiểu Hảo tâm tình tốt như vậy, Sở Cố Hoài cười cười.

“Hai người các cậu, bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày đều phải gọi điện thoại cho ông nội, gọi khoảng một tháng, tới tháng sau thì mỗi ngày đều về nhà, nhớ tới chỗ Vương gia gia mua thuốc bổ, phải đem thuốc theo, ừm.....cứ thế mà làm.”

“Còn thiếu bí đỏ nữa.” Duy Duy vừa ăn vừa nói.

“Hừm? Bí đỏ?” Sở Cố Ngôn nghi hoặc nhìn Sở Duy Tiếu.

“Ừm, ông nội mắc bệnh tiểu đường, trong bữa ăn phải có bí đỏ.” Tiền Tiểu Hảo giải thích thêm.

“A a, chả trách ông nội thích cô như thế, Hảo Tử, tôi hổ thẹn quá.” Sở Cố Ngôn buông bát đũa, trong lòng rất khó chịu. Viên Văn nắm lấy tay hán, nắm rất gắt gao.

“Cậu đừng như vậy, rời nhà đã lâu, không biết cũng thực bình thường, hiện tại bù lại còn chưa muộn, đừng để về sau phải hối hận. Thụ dục tinh mà phong không chỉ, từ dục đường mà thân không đợi. (Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, con muốn nuôi cha mẹ mà cha mẹ không còn).” Tiền Tiểu Hảo nghiêm túc nói.

“Ừm, tôi biết.” Sở Cố Ngôn gật gật đầu.

“Yên tâm đi, ta đánh cược là ông nội sẽ tha thứ cho các cậu, có tôi với Duy Duy ở đây rồi.” Tiền Tiểu Hảo rất có lòng tin với bản thân và con trai mình.

“Ừm.”

“Chuyện gì cũng đều ôm hết vào người.” Sở Cố Hoài nói.

“Đây là nhiệt tình.” Tiền Tiểu Hảo sửa lại.

Sau khi Viên Văn và Sở Cố Ngôn về, Sở Cố Hoài lôi kéo Tiền Tiểu Hảo vào phòng ngủ trưa. Sở Cố Hoài cảm thấy thời khắc hạnh phúc nhất chính là sau giờ Ngọ.

Ánh mặt trời - sáng lạng xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào, Tiễn Tiểu Háo lông mi thỉnh thoảng động đậy một chút, kỳ thật nàng ngủ không ngon giấc lắm, nhưng rất đáng yêu, luôn khiến cho Sở Cố Hoài kiềm lòng không được chồm người qua hôn nàng.

“Ừm.....”

“ Tỉnh?”

“ Ừm, thoải mái thật.....” Tiễn Tiểu Háo dụi dụi mắt, vươn vai một cái

“Mấy ngày nay công việc hơi nhiều, ừm, chúng ta thả lỏng một chút đi.” Sở Cố Hoài đề nghị.

“Được đó, làm gì bây giờ nhỉ?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Đi dạo phố ha, mua chút quần áo cho em, vào thu rồi.” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ, nói.

“Được a, chỉ hai chúng ta?” Tiễn Tiểu Háo nắm tay Sở Cố Hoài.

“Ừ, chỉ hai chúng ta.” Sở Cố Hoài gật gù đầu.

“Nhưng em lo lắng để Duy Duy và Thước Thước ở nhà.” Tiễn Tiểu Háo khô buồn nói.

“Gọi điện thoại kêu Vương Tự Lập lại đây đi.” Sở Cố Hoài nói.

“Ừm, ý kiến hay.”

Nằm ở trên giường gọi điện thoại xong, Tiễn Tiểu Háo mới xốc chăn lên rời giường, hai người cùng nhau rửa mặt, sau đó chọn quần áo đi dạo phố.

“Chị mặc cái này, ừm, quay đầu lại khẳng định rất cao.” Tiễn Tiểu Háo lấy một cái váy ngắn mà đen khoa tay múa chân trên người Sở Cố Hoài.

“Không được, hở nhiều quá em sẽ ăn dấm chua.” Lắc lắc đầu, Tiễn Tiểu Háo quăng cái váy qua một bên.

“Cái này đi, rất dài, có thể che khuất chân, hơn nữa chị cao như vậy thì mặc cái này vô rất có khí chất.” Tiễn Tiểu Háo đem một cái váy dài nhét vào trong tay Sở Cố Hoài.

“Ồ.” Sở Cố Hoài không có ý kiến, ngoan ngoãn cầm lấy váy dài mặc vào.

Thật vất vả mặc đồ, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài đeo túi xách ra cửa, trước khi đi dặn dò Duy Duy vài câu, bảo hấn ở nhà ngoan ngoãn đợi Vương Tự Lập.

“Nhìn được không?” Tiễn Tiểu Háo chọn một cái váy trong tiệm, đứng trước gương đánh giá.

“Rất đẹp, mặc vào thoát nhìn cao hơn một tí.” Sở Cố Hoài bình luận.

“Tiểu thư, lấy cái này, này này còn có cái này.” Sở Cố Hoài chỉ chỉ mấy cái váy vừa chọn, nói với người bán hàng.

“Ai, vâng.” Người bán hàng nghe Sở Cố Hoài gọi ánh mắt bỗng sáng ngời, vội vàng chạy tới.

“Em chưa có xem giá tiền.” Tiễn Tiểu Háo nhíu mày.

“Ừm, không đắt lắm đâu, cứ mua đi, em mặc rất đẹp.” Sở Cố Hoài dối lòng.

“Không đắt sao?” Tiễn Tiểu Háo nhìn lại nhãn hiệu trên cái váy, tròng lón đôi mắt.

“Cái này mà bảo là không đắt?!!!”

“Không sao, chị có thẻ đây.” Sở Cố Hoài nói.

“Thẻ? Cũng là tiền cả thôi!”

“Mẹ đưa cho chị, nói là tiền tiêu vặt của em” Sở Cố Hoài đem thẻ đưa cho Tiễn Tiểu Háo.

“Oh, mẹ cho, còn có tiền tiêu vặt a, mẹ em chưa bao giờ cho em tiền tiêu vặt hết á.” Tiễn Tiểu Háo đoạt lấy thẻ trong tay Sở Cố Hoài.

“Rất nhiều tiền hả?”

“Mấy chục vạn. Bọn họ có rất nhiều tiền nhưng rất ít khi dùng tới.”

“Mấy chục..... Vạn..... Tiền tiêu vật?” Tiễn Tiểu Háo tròn tròn mắt.

“Ồ.”

“Trước đây chị cũng được mẹ cho tiền tiêu vật nhiều như vậy?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Không có, tiền của chị đều do tự mình kiếm được.” Sở Cố Hoài lắc lắc đầu tỏ vẻ phủ định, ông nội muốn con cháu trong nhà phải tự lập.

“Chả trách chị trưởng thành sớm.....” Về mặt Tiễn Tiểu Háo tỏ ra hiểu chuyện gật gật đầu.

“Đưa thẻ cho chị.” Sở Cố Hoài vron tay lấy lại thẻ trong tay Tiễn Tiểu Háo.

“Sao kì vậy, không phải mẹ cho em tiền tiêu vật sao?” Tiễn Tiểu Háo không chịu trả cho Sở Cố Hoài.

“Chị sợ em tiêu tiền bậy bạ.” Sở Cố Hoài giải thích.

“Ê ê, em tiêu tiền bậy bạ? Rõ ràng chị là người xài phung phí hơn em nha.” Tiễn Tiểu Háo bắt mắt phản bác.

“Thôi được rồi, em cầm lấy đi, đừng để mất nha.” Sở Cố Hoài vô cùng đau đầu với cái tính hay quên trước quên sau của Tiễn Tiểu Háo, hôm nay đưa cho nàng nói không chừng ngày mai đã không thấy tấm hơi cái thẻ đâu.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Tình Lữ Một Ngày

72. Tình Lữ Một Ngày...

“Một môi quá.”

“Ngồi xuống, chị gọi món cho.” Sở Cố Hoài đem đồ đạc đặt ở ghế trên, cầm lấy menu.

“Chỉ là ăn bữa cơm chiều thôi, cần gì lãng mạn như vậy a.” Tiễn Tiểu Háo đánh giá nhà hàng sang trọng không tương xứng nổi này a.

“Lần đầu tiên dẫn em đi ăn ở nơi sang trọng thế này.” Sở Cố Hoài có chút áy náy, ở chung lâu như vậy mình chưa từng dẫn Tiễn Tiểu Háo đi ăn bữa nào lãng mạn một chút, ngay cả hoa cũng chưa tặng bao giờ.

“Cuộc sống phải chân thật chứ.” Tiễn Tiểu Háo nghiêm túc nói.

“Thình thoảng lãng mạn gia tăng tình thú.” Sở Cố Hoài hé miệng cười cười.

“Ừm, có đạo lý, hí hí, đây là lần đầu tiên em đến nơi này đó.” Tiễn Tiểu Háo lấy tay chọt chọt ngọn nến xinh đẹp trên bàn.

“Sau này chị sẽ thường xuyên dẫn em tới.” Sở Cố Hoài nói với nàng.

“Được a, là chị nói nha.”

“Ừ.”

“Waiter.” Sở Cố Hoài ra dấu với waiter, sau đó chọn một phần ăn tình nhân, waiter ghi đơn rồi đem menu đi, chỉ còn hai người ở trong phòng.

“Honey, ban nãy đi mua váy, rất nhiều đàn ông nhìn chăm chăm chị.” Tiễn Tiểu Háo nhăn mặt nhăn mày bĩu môi nói với Sở Cố Hoài.

“Khụ khụ, chị thật không để ý chuyện này a.” Lúc ấy ánh mắt Sở Cố Hoài đều dán vào trên người Tiễn Tiểu Háo, không hề quan tâm đến những vấn đề khác.

“Em rất muốn ôm chị trước mặt bọn hán và tuyên bố chị là của em.” Tiễn Tiểu Háo buồn rầu nói.

Sở Cố Hoài lau mồ hôi, cũng may nàng không làm như vậy, bằng không các nàng sẽ vang danh tứ hải.

“Em nha, làm việc không thể xúc động như thế.” Sở Cố Hoài gõ nhẹ đầu nàng.

“Em biết, xúc động là ma quỷ, làm xong sẽ hối hận.” Tiễn Tiểu Háo cười hi hi nói.

“Chị cũng rất vui, em là của chị.” Sở Cố Hoài nhẹ giọng nói.

“Ừ ừ, em là của chị.” Tiền Tiểu Háo bắt lấy tay Sở Cố Hoài.

“Động tay động chân làm gì.” Sở Cố Hoài rút tay ra, trừng mắt nhìn Tiền Tiểu Háo.

“Hi hi.”

“Nhắm mắt lại.” Sở Cố Hoài nháy mắt với Tiền Tiểu Háo.

“Hả?” Tiền Tiểu Háo hiếm khi thấy Sở Cố Hoài làm nũng, trừng to đôi mắt không nỡ nhắm lại.

“Đồ ngốc, mau nhắm lại.”

Tiền Tiểu Háo đành phải nhắm mắt, nằng nghe tiếng Sở Cố Hoài dòi ghế dựa, sau đó đi đến đằng sau nằng.

Cổ hơi lạnh lạnh, tay Sở Cố Hoài làm cái gì ở sau gáy nằng vậy, thỉnh thoảng đụng vào da nằng một chút, sau đó, trên gương mặt truyền đến ấm áp xúc cảm, là Sở Cố Hoài hôn nằng.

“Chị Cố Hoài.....” Tiền Tiểu Háo không có mở mắt, thì thào kêu lên.

“Ừm, chị ở đây.” Sở Cố Hoài đáp lời ở bên tai nằng.

“Mở mắt ra.” Sở Cố Hoài vỗ nhẹ nhẹ vào vai Tiền Tiểu Háo.

Khi Tiền Tiểu Háo mở mắt, Sở Cố Hoài đã ngồi lại vị trí cũ.

“Thích không?” Sở Cố Hoài nở nụ cười, từ túi xách lấy ra gương đặt ở trước mặt Tiền Tiểu Háo.

“Oa, dây chuyền bạc.” Tiền Tiểu Háo nháy mắt mấy cái, nhìn dây chuyền ở trên cổ mình.

“Ừm.”

“Đẹp quá.” Tiền Tiểu Háo tán thưởng, sờ sờ thứ trên cổ mình. Vòng trang sức là biểu hiện tình yêu rõ ràng nhất, bên trong còn có một Tiểu Háo Từ (chuột con) đáng yêu.

“Oh, Háo Từ.”

“Sao chị làm được, đáng yêu quá.”

“Tiffany đặt làm.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Hơ.....Sao em lại không biết! Chị giấu em làm?” Tiền Tiểu Háo nháy mắt mấy cái.

“Chị muốn cho em một bất ngờ, thế nào?” Sở Cố Hoài cười hỏi.

“Ừm, thích, hi hi.” Tiền Tiểu Háo lại nhẹn không được sờ sờ nó.

“Lại đây, giúp chị đeo vào.” Sở Cố Hoài ngoác ngoác Tiền Tiểu Háo.

“Chị cũng có?” Tiền Tiểu Háo chớp chớp mắt tỏ vẻ ngạc nhiên.

“Đương nhiên, dây chuyền đôi mà.” Sở Cố Hoài đắc ý nói.

“Ài, để em đeo cho.” Tiền Tiểu Háo đứng lên sung sướng nhận lấy dây chuyền đeo cho Sở Cố Hoài.

“Giống nhau hả?” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Em nói thử xem?” Sở Cố Hoài liếc Tiền Tiểu Háo một cái.

“Không biết, để em coi thử.” Tiền Tiểu Háo cầm dây chuyền trên cổ Sở Cố Hoài nhìn kỹ một chút, bên trong cũng là Tiểu Háo Từ, như nhau cả.

“Hình như giống nhau mà.....” Tiền Tiểu Háo do dự nói.

“Em nhìn lại đi.”

“Ồ.....Để coi lại.” Tiền Tiểu Háo nghiên cứu đến nghiên cứu đi, cuối cùng lại ngồi ở trên đùi Sở Cố Hoài xem.

Lúc waiter vào chính là thấy hình ảnh thế này, waiter đã được đào tạo bài bản nên chỉ bưng đồ ăn đến rồi ra ngoài, Sờ Cố Hoài và Tiền Tiểu Háo thấy hẳn đã đi, bèn tiếp tục nghiên cứu.

“A, em biết rồi này! Trên mặt dây của chị có chữ Tiểu Háo viết tắt, còn của em là Cố Hoài.....” Tiền Tiểu Háo nghiên cứu nửa ngày mới phát hiện.

“Rốt cục cũng nhìn ra.” Sờ Cố Hoài mân miệng cười cười.

“Hi hi.”

“Khẩu khẩu.” Nghe được tiếng đập cửa, Tiền Tiểu Háo từ trên đùi Sờ Cố Hoài xuống dưới, ngồi về vị trí.

“Mời vào.”

“Chào quý khách, đây là tặng phẩm của phần cơm tình nhân hôm nay, xin ngài nhận lấy, chúc hai vị ăn ngon miệng.” waiter đem hoa hồng đưa đến trong tay Sờ Cố Hoài, cúi chào rồi mở cửa ra ngoài.

“Hoa hồng, hôm nay chị mượn hoa hiến Phật.” Sờ Cố Hoài tưới một ít nước cho hoa, đem hoa hồng đưa đến trước mặt Tiền Tiểu Háo.

“Hi hi, cảm ơn ông xã.” Tiền Tiểu Háo vui tươi hơn hờ tiếp nhận, miệng vẫn cười hi hi.

“Đêm nay em rất vui.” Tiền Tiểu Háo nói.

“Ừm, em vui là tốt rồi.” Sờ Cố Hoài nhìn bộ dáng Tiền Tiểu Háo cười ngây ngô như đứa trẻ, tâm tình cũng trở nên minh lãng.

“Mau ăn, kéo nguội.” Sờ Cố Hoài nói với Tiền Tiểu Háo.

“Không biết cắt.” Tiền Tiểu Háo khó xử nhìn miếng thịt bò trên bàn, tuy trước kia Đại ca Nhị ca đã từng dạy nàng, nhưng nàng lại thích đồ ăn Trung Quốc hơn nên cũng không tập trung học.

“Được rồi, là sơ sót của chị, đáng lẽ phải đến một nhà hàng Trung Quốc, đến đây, chị cắt cho.” Sờ Cố Hoài đem đĩa của nàng chuyển qua chỗ mình, bắt đầu cắt từng khối từng khối.

“Đây.” Cắt xong, Sờ Cố Hoài ghim một khối đút vào miệng Tiền Tiểu Háo.

“Không ngon bằng Nhị ca làm.” Tiền Tiểu Háo đánh giá.

“Thức ăn do Nhị ca em làm không phải ai cũng có vinh dự nếm thử.” Sờ Cố Hoài cười nói.

“Trước kia chỉ em mới có thể ăn, hiện tại thì có thêm A Giai.” Tiền Tiểu Háo nghĩ nghĩ nói.

“Ừm, để chị ráng học nấu ăn rồi trở tài nấu một bữa cho em nha?” Sờ Cố Hoài lại ghim một khối đút cho Tiền Tiểu Háo.

“Không cần, chị làm khẳng định.....” Tiền Tiểu Háo tưởng tượng ra hình ảnh Sờ Cố Hoài nấu ăn mà cảm thấy rung mình.

“Khẳng định cái gì?” Sờ Cố Hoài âm trầm tối tăm hỏi.

“Ờ thì, khẳng định rất ngon, nhưng em không muốn chị mệt mỏi, cho nên vẫn để em nấu cho chị ăn đi.” Tiền Tiểu Háo giả bộ nghiêm túc nói.

“Xi..... Ở trong lòng thì nghĩ khác phải không. 100% em cho rằng chị nấu không ngon.” Sờ Cố Hoài rất hiểu Tiền Tiểu Háo, trong lòng nàng nghĩ cái gì mình đều biết hết.

“Ách.....Chị hiểu lầm, em không có nha.” Tiền Tiểu Háo chột dạ, cúi đầu ăn từng khối từng khối liên tục.

“Ai, ăn chậm thôi, coi chừng nghẹn.”

“Khụ khụ.....” Quả nhiên bị mắc nghẹn. Sờ Cố Hoài có chút bất đắc dĩ, chạy nhanh rót một ly nước cho nàng uống, vỗ vỗ lưng giúp nàng bớt nghẹn.

“Em nha, còn không bằng Duy Duy nữa.” Sờ Cố Hoài nói.

“Hi hi.”

Ăn cơm xong, Tiền Tiểu Háo và Sờ Cố Hoài lại chạy một chuyến đến cửa hàng, mua đồ vật này nọ cho hai đứa nhỏ.

“Oa, chị Cố Hoài, chị xem cái váy nhỏ này, Thước Thước mặc vô nhất định rất dễ thương.” Tiền Tiểu Háo xông lên lấy một cái váy xinh xắn.

“Please, nàng mới hơn bảy tháng.”

“Nàng sẽ lớn nhanh thôi. Con nít mà.”

“Em thích thì mua đi.” Sở Cố Hoài bắt đầu nói.

“Ai.”

“Món đồ chơi kia, Duy Duy nhất định rất thích, còn có mô hình!”

“Ừ, mua đi.”

“Giường baby kia đáng yêu quá.”

“Mua đi.”

“Còn có cái kia.....”

“Mua đi.....”

Vì thế, suốt cả buổi chiều, Tiễn Tiểu Háo không quan tâm có dùng đến hay không, nhìn thấy thứ gì đáng yêu là mua, nếu Sở Cố Hoài không ngăn cản, phòng chừng cửa hàng này có thể bị nàng mua luôn.

Về đến nhà, Duy Duy và Thước Thước cũng chưa ngủ, Duy Duy ngồi trên sofa ôm Mặc Định xem TV, giường trẻ con của Thước Thước ở ngay bên cạnh, nghe âm thanh các nàng trở về, Thước Thước cứ nhích tới nhích lui trên giường trông nàng rất hưng phấn.

“Cục cưng ơi, mẹ trở về rồi.” Tiễn Tiểu Háo vừa vào cửa đã hô to.

“Cha mẹ!” Duy Duy đuổi Mặc Định qua một bên rồi chạy về phía các nàng, tiếp nhận một đồng đồ vật này nọ trong tay hai nàng.

“Ai, con tự mở ra xem đi, mẹ mua rất nhiều đồ cho con.” Tiễn Tiểu Háo hưng phấn dẫn theo một đồng đồ chơi đặt ở trên bàn trà, sau đó đi cởi giày.

“Oa, mẹ, thật nhiều mô hình.” Mắt Duy Duy sáng rực lên.

“Ừm ừm, con lại đây xem, vẫn còn rất nhiều đồ.”

“Đồ chơi lắp ráp!”

“Ừm ừm, mở mang trí lực á, Duy Duy thông minh nhất.” Tiễn Tiểu Háo sờ sờ đầu Duy Duy, mệt mỏi ngồi ở sofa.

“Oh, sao Thước Thước không khóc vậy, uống sữa chưa?” Sở Cố Hoài ôm lấy Thước Thước hỏi.

“Dạ, cho uống rồi.” Duy Duy trả lời.

“Tự Lập cho?” Sở Cố Hoài nhún mày.

“Làm gì có chuyện đó a, anh ấy chỉ ăn, con làm hết.” Duy Duy khinh bỉ Vương Tự Lập một chút.

“Ha ha ha.....” Tiễn Tiểu Háo ngồi ở sofa cười.

“Mẹ làm sao vậy?” Sở Duy Tiêu kỳ quái hỏi.

“TV.” Sở Cố Hoài chỉ chỉ đầu sofa khiến cho Tiễn Tiểu Háo cười thành như vậy.

“Hả?” Sở Duy Tiêu vẫn không hiểu.

“Ai biểu con bắt trúng đài nàng thích, nàng vừa thấy liền biến thành như vậy.” Sở Cố Hoài nói.

“Con không cẩn thận bắt nhầm.....” Sở Duy Tiêu nhìn Tiễn Tiểu Háo ngồi ở sofa cười đến một câu cũng nói không được, hẳn không biết phải làm sao.

“Đừng cười nữa, nhanh đi tắm rửa.” Sở Cố Hoài thúc giục.

“Khoan đã, chờ xem hết tập này, vị nam khách sắp đi ra rồi a.” Tiễn Tiểu Háo không chịu đi.

“Oa ha ha ha ha ha ha ha.....Mắc cười quá, xấu đã man.....” Tiễn Tiểu Háo tiếp tục cười.

“Duy Duy, đi ngủ thôi, để nàng cười một mình ngoài này.” Sở Cố Hoài ôm Thước Thước lên lầu, Sở Duy Tiêu đi theo phía sau.

Khi hết chương trình, Tiễn Tiểu Háo mới ôm quần áo vào phòng tắm, lúc trở lại phòng thì phát hiện Sở Cố Hoài đã sớm ngủ say, trong tay vẫn cầm một

quyển sách, đèn bàn còn mở.

Tiền Tiểu Háo nhất thời có chút áy náy, nàng chờ mình sao?.

Nhẹ nhàng lấy quyển sách ra, Tiền Tiểu Háo ôm Sở Cố Hoài để nàng nằm thẳng trên giường, đắp chăn cho nàng, sau đó tắt đèn.

Nhờ có ánh trăng, Tiền Tiểu Háo mới có thể nhẹ nhàng hôn lên đôi môi của nàng.

Ngủ ngon nhé, chồng của em.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Thước Thước Biết Nói Chuyện

73. Thước Thước Biết Nói Chuyện...

“Ừm..... Không muốn rời giường, không muốn đi làm đâu.” Tiền Tiểu Háo lăn qua lăn lại trên giường, không muốn ngồi dậy đi làm.

“Không được, ngày mai phải ra tòa. Hôm nay bề bộn nhiều việc lắm.” Sở Cố Hoài lôi Tiền Tiểu Háo đứng lên.

“Không đi đâu, em sợ.” Tiền Tiểu Háo ngồi xuống, tuy các nàng đã chuẩn bị gần hai tháng nhưng khi thật sự phải ra tòa Tiền Tiểu Háo vẫn cảm thấy rất sợ.

“Ai, chuyện gì đến thì sẽ đến thôi, em không thể bỏ mặc như vậy được, hai tháng nay chị đã dạy em hết rồi, cứ tập đi tập lại vài lần y chang vậy, yên tâm đi, không mấy luật sư có thể đánh thắng em.” Sở Cố Hoài ôm Tiền Tiểu Háo vào lòng, đưa bộ quần áo cho nàng, hiện tại là tháng 12, gió lạnh thổi vù vù, Tiền Tiểu Háo thì lại thờ ơ với quần áo, Sở Cố Hoài sợ nàng bị lạnh, mỗi ngày buổi sáng đành phải ở trên giường đợi nàng dậy sau đó giúp nàng chọn từng cái áo cái quần.

“Á, nếu thua đừng có trách em à.” Tiền Tiểu Háo bịu môi nói.

“Ừ ừ, không trách em, lại đây, mặc quần áo đảng hoàng.” Sở Cố Hoài lấy áo lông cừu khoác cho nàng.

“Đủ rồi đủ rồi, 3 lớp áo rồi đó.” Tiền Tiểu Háo có chết cũng không chịu mặc áo khoác.

“Em mặc hay không mặc?” Sở Cố Hoài trừng mắt nhìn nàng.

“Mặc mặc mặc.” Tiền Tiểu Háo bắt đầu dĩ hòa vi quý.

“Còn thiếu khăn quàng nữa.” Sở Cố Hoài quấn khăn quàng vào cổ nàng.

“Nặng quá.” Tiền Tiểu Háo vịn vẹo thân mình.

“Dùng đỡ đi, ngày mai chị mua khăn loại tơ tằm cho em, cái đó nhẹ hơn.” Sở Cố Hoài vỗ vỗ đầu Tiền Tiểu Háo.

“Không cần, vẫn thích dùng khăn tình yêu của chị hơn. Ấm áp.” Tiền Tiểu Háo lắc lắc cổ, nàng thật sự không nghĩ tới Sở Cố Hoài cư nhiên sẽ vì nàng mà đan khăn, tuy đan không được đẹp nhưng Tiền Tiểu Háo vẫn coi nó như trân bảo.

“Được rồi, tùy em vậy, mau đứng lên, Duy Duy đã đi học rồi.”

“Sao sớm vậy?” Tiền Tiểu Háo kinh ngạc hỏi.

“Ừ, Vương Tự Lập tới đón hán đi học, mới vừa đi tức thì.”

“Oh, có ăn sáng không?” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Có, đem theo một ổ bánh mì và một hộp sữa.”

“Mấy thứ đó không dinh dưỡng, lần sau phải ăn đảng hoàng rồi đi.” Tiền Tiểu Háo cau mày nói.

“Ừ, đợi khi nào em dậy sớm hơn nó rồi hán nói đi, nhanh lên, đừng ý ra đó, Thước Thước nên thức rồi.” Sở Cố Hoài đứng lên, đi vào phòng Thước Thước.

Thước Thước hiện tại đã có thể đi được, một khi tỉnh lại liền muốn chạy xuống giường, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài bị đưa nhỏ sức lực dồi dào này làm cho đầu óc choáng váng.

“Thước Thước, dậy rồi à? Ừm, ngoan, đừng cử động, cha ôm.” Sở Cố Hoài ôm Thước Thước ra phòng.

Thước Thước ngoan ngoãn đem tay vòng qua cổ Sở Cố Hoài, tí ta tí tòn trên người Sở Cố Hoài.....

“Cục cưng ơi~~ chào buổi sáng, ẹ hôn một cái nào.” Tiễn Tiểu Háo rửa mặt xong đi ra phòng tắm, thì gặp Sở Cố Hoài đang ôm Thước Thước xuống lầu.

Thước Thước nghe tiếng Tiễn Tiểu Háo liền quay đầu xem nàng, sau đó tỏ vẻ không hài lòng quay đầu lại nằm trên vai Sở Cố Hoài.

“Đồ không có lương tâm!” Tiễn Tiểu Háo tức tối ngất nhẹ mặt Thước Thước.

“Bởi vì em hay chọc nàng nên khi nàng vừa nhìn thấy em liền lập tức quay đầu.” Sở Cố Hoài vội chụp tay Tiễn Tiểu Háo.

“Được lắm, hai cha con mấy người.....”

“Thôi thôi, lại ăn dấm chua nữa, mau chuẩn bị bữa sáng đi.”

“Làm xong này giờ rồi, ăn thôi.” Tiễn Tiểu Háo liếc Sở Cố Hoài.

“Sữa đậu nành, trứng cút, rất có dinh dưỡng á.” Tiễn Tiểu Háo cười nói với Thước Thước.

“Hình như nàng rất thích ăn trứng cút.” Sở Cố Hoài vừa lột vỏ trứng vừa nói.

“Trứng cút có dinh dưỡng nhiều mà.” Tiễn Tiểu Háo dứt Thước Thước uống một muỗng sữa đậu nành.

“Ừm ừm.....” Tay nhỏ bé của Thước Thước vỗ nhẹ Tiễn Tiểu Háo.

“Sao vậy?”

“Em dứt muỗng lớn quá.” Sở Cố Hoài tiếp nhận bát, dứt từng muỗng nhỏ

“Chắc, ba ba tốt.” Tiễn Tiểu Háo cắt đôi trứng cút, xị chút nước tương rồi dứt cho Thước Thước.

Ăn xong điểm tâm, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài gửi Thước Thước cho Tiễn gia, sau đó trở về sự vụ sở.

“Toàn sự vụ sở đều đang chờ hai người.” Các nàng mới vừa tiến sự vụ sở, Tề Tiểu Mi liền chạy ra tiếp đón.

“Sao không lo làm, chờ chúng tôi làm gì?” Sở Cố Hoài nhíu mày nói.

“Ai nha, cho hai người thêm sức mạnh tinh thần a.”

“Vụ kiện khó khăn cỡ nào cũng đã trải qua, cần gì long trọng dữ vậy.” Sở Cố Hoài khó hiểu nói.

“Đó là cậu, còn đây là lần đầu tiên Tiểu Háo ra tòa.” Tề Tiểu Mi liếc Sở Cố Hoài.

“Mấy người muốn ăn cơm chùa hả.” Sở Cố Hoài nói toạc móng heo.

“Ôi trời, luôn bị cậu phát hiện.” Tề Tiểu Mi nói mà không hề có một chút cảm giác xấu hổ nào.

“Thắng mới mời.” Sở Cố Hoài nói xong liền lôi kéo Tiễn Tiểu Háo vào văn phòng.

Vì thế cả buổi sáng, Sở Cố Hoài đem trình tự vụ kiện giảng lại cho Tiễn Tiểu Háo thêm một lần, sợ nàng bởi vì khăn trương mà phát huy không đúng trình độ.

“Ừm, thẩm phán bên kia đều có sắp xếp, bọn hần biết nên làm như thế nào, em đừng khăn trương quá, đưa đây cho xong chuyện là được rồi.”

“Qua loa như vậy thì để em ra mặt làm chi.” Tiễn Tiểu Háo liếc Sở Cố Hoài, tuy nói là vì an ủi nàng, nhưng mấy lời này sao có thể nói lung tung được.

“Ừm, dù sao cũng không cần khăn trương quá.”

“Sao em lại có cảm giác chị khăn trương hơn em vậy?” Tiễn Tiểu Háo vươn tay ôm cổ Sở Cố Hoài.

“Em nha.....” Sở Cố Hoài ôm sát nàng, sao có thể không lo lắng cho được.

Buổi chiều về nhà, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài đi Tiễn gia đón Thước Thước, Thước Thước vừa thấy Sở Cố Hoài liền oa oa đòi ẵm bồng nhưng lại

bơ Tiễn Tiểu Háo, quả thực đã khiến cho Tiễn Tiểu Háo thương tâm, may là Duy Duy thân với nàng hơn Sở Cố Hoài, nếu không nàng sẽ thật sự phát khóc.

“Đưa nhỏ hư hỏng, đồ ăn nó ăn toàn do em làm, đúng là không có lương tâm.” Đọc đường đi Tiễn Tiểu Háo cứ lảm bảm lảm bảm, Thước Thước thì hoàn toàn không ngó tới nàng, chơi đùa tóc của ca ca.

“Đừng lảm nhảm nữa, nàng còn nhỏ mà, em thì tay chân lỗ mãng, đương nhiên nàng có phản ứng như vậy, lớn lên sẽ đỡ hơn.” Sở Cố Hoài khuyên nhủ.

“Hừ.....”

Về đến nhà, Tiễn Tiểu Háo vẫn là ngoan ngoãn vào bếp, làm đồ ăn cho hai nhỏ một lớn ăn. Hít một hơi, Tiễn Tiểu Háo càng cảm thấy mình giống như bảo mẫu. Có lẽ..... Như vậy mới càng giống một gia đình.

“Đến đây, uống chút cháo vừng, mẹ mới vừa làm, rất mới mẻ.” Tiễn Tiểu Háo bung đồ ăn đặt trên bàn rồi bung một chén cháo vừng, ôm Thước Thước đút nàng.

“Ngaoan, một ngụm” Tiễn Tiểu Háo dỗ Thước Thước, cầm muỗng nhỏ đút cháo vào miệng nàng.

“Um um” Thước Thước uống một ngụm, lập tức mặt mày hớn hở nhìn Tiễn Tiểu Háo.

“Còn muốn sao.....” Tiễn Tiểu Háo lại đút một muỗng vào miệng Thước Thước.

“Em lại đây ăn cơm trước đi, nàng chưa đói đâu, mẹ nói buổi chiều mới cho ăn xong.” Sở Cố Hoài nói với Tiễn Tiểu Háo.

“Không có việc gì đâu, lát nữa cháo nguội mất, đút nó ăn trước đi, em bé mau đói lắm.” Tiễn Tiểu Háo quay đầu nói với Sở Cố Hoài.

“Lát nữa đồ ăn cũng nguội vậy.” Sở Cố Hoài nhăn mặt nhăn mày.

“Ngươi thì hâm lại thôi.” Tiễn Tiểu Háo quay đầu đút Thước Thước một ngụm.

“Mẹ..... Mẹ.....”

Tiến Tiểu Háo nháy mắt mấy cái, buông bát.

Sở Cố Hoài và Sở Duy Tiêu liếc nhau, song song nhìn chăm chăm Thước Thước.

Thước Thước cảm giác trong phòng im lặng, trừng mắt nhìn tình hình rồi nhỏ nhỏ giọng kêu một tiếng.

“Mẹ.....”

“Vừa rồi..... Là Thước Thước nói chuyện?” Tiễn Tiểu Háo không dám tin đối Sở Cố Hoài trừng mắt nhìn.

“Ừ, là nàng.....” Sở Cố Hoài gật gật đầu.

“Mẹ, em ấy biết nói.....” Sở Duy Tiêu hưng phấn nói, sau đó nhảy xuống ghế dựa vội vàng chạy tới chỗ Thước Thước.

“Thước Thước!” Sở Duy Tiêu kêu Thước Thước một tiếng.

“Mau gọi ca ca.” Sở Duy Tiêu xoa xoa mặt Thước Thước.

“Oa!..... Mẹ.....” Thước Thước bị Sở Duy Tiêu làm đau, oa một tiếng liền bật khóc nức nở, miệng còn gọi mẹ.

“Ha ha..... Thước Thước chỉ biết kêu mẹ!” Tiễn Tiểu Háo vui vẻ muốn chết, vội vàng ôm lấy Thước Thước hôn một hơi, Thước Thước lúc này mới nín khóc, ôm Tiễn Tiểu Háo.

“Giờ thì vui vẻ chưa, mau lại đây ăn cơm.” Sở Cố Hoài cười tủm tỉm nhìn Tiễn Tiểu Háo ôm hôn Thước Thước, trong lòng cũng thật cao hứng.

“Ba..... Ba.....” Thước Thước thấy Sở Cố Hoài liền kêu một tiếng.

“Ai.....” Sở Cố Hoài nháy mắt mấy cái, không có từ ngữ nào có thể diễn tả được tâm trạng của nàng lúc này. Thật sự xúc động.

“Ai, nàng gọi chị a! Bất quá tại sao là ba mà không phải cha, Duy Duy vẫn gọi cha mà.” Tiễn Tiểu Háo kỳ quái nhìn nhìn Thước Thước.

“Nàng ở với ba mẹ nhiều, khẳng định là ba mẹ dạy cho.” Sở Cố Hoài cười cười, nói.

“Ồ, có lý ha, hí hí.....Thước Thước của chúng ta biết nói rồi.” Tiễn Tiểu Háo cười ha ha nói.

“Con nó biết nói thì em không cần ăn cơm hả, mau lại đây ăn cơm.” Sở Cố Hoài bắt đắc dĩ múc một chén canh cho Tiễn Tiểu Háo.

“Được rồi.” Tiễn Tiểu Háo ôm Thước Thước ngồi vào bàn, đem Thước Thước đặt ở trên đùi mình.

“Em ấy vẫn không gọi con.” Sở Duy Tiêu ủy khuất nói.

“Nàng còn nhỏ mà, làm sao có thể nói nhiều từ nhanh như vậy, từ từ, rất nhanh nàng sẽ học xong.” Tiễn Tiểu Háo an ủi.

“Thước Thước, kêu ca ca.” Sở Duy Tiêu không bỏ qua, nghiêm túc nói với Thước Thước.

Thước Thước xem Sở Duy Tiêu rồi liếc mắt một cái, không lên tiếng, quay đầu tiếp tục ăn đồ ăn Tiễn Tiểu Háo đút cho nàng.

“Đừng gấp, ăn com trước đã.” Tiễn Tiểu Háo cười cười, gấp một cái đùi gà vào bát Sở Duy Tiêu.

“Hừ.” Sở Duy Tiêu ngồi xuống, xúc một muỗng com thật nhiều vào miệng, kết quả không ngoài dự liệu của Sở Cố Hoài, hần mắc nghẹn.

“Con thật không cẩn thận tí nào.” Tiễn Tiểu Háo vội vàng vươn tay vỗ vỗ lưng hần, Sở Cố Hoài đi lấy nước cho hần.

Ăn xong một bữa com lộn xộn rồi đi dỗ hai đứa nhỏ ngủ, Sở Cố Hoài và Tiễn Tiểu Háo mới mang bộ mặt mệt mỏi trở về phòng.

“Thước Thước lại gọi em trước.” Tiễn Tiểu Háo vẫn còn chưa hết kinh ngạc.

“Ừ, bình thường đều như vậy.” Sở Cố Hoài gật gật đầu.

“Hí hí, vui quá, ông nội và ba mẹ biết được khẳng định cũng rất vui, ngày mai dẫn Thước Thước qua đó đi.” Tiễn Tiểu Háo cực kỳ hứng thú nói, hần không thể cho toàn thể giới đều biết Thước Thước nói chuyện.

“Ừ, được rồi.”

“Chị nói xem Ngôn cục cung và Viên Văn có thể ở đó hay không a.” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Tất nhiên là ở rồi, mỗi ngày bọn hần đều đến, hiện tại đã đỡ hơn rất nhiều, ông nội cũng sẽ nói vài câu với Tiểu Ngôn, nhưng lại không hề để ý Viên Văn.

“Vớ vẩn, một đứa cháu trai xinh đẹp như vậy bị bắt đi, nếu là em em còn đánh hần nữa kia.” Tiễn Tiểu Háo khinh bỉ nói.

“Rời rời rồi, có đạo lý có đạo lý.” Sở Cố Hoài gật đầu tỏ vẻ đồng tình với Tiễn Tiểu Háo.

“Không biết Thước Thước có thể gọi chú hay không ha.” Tiễn Tiểu Háo lại bắt đầu tưởng tượng ngựa thần lướt gió tung mây.

“Ngay cả ca ca còn không gọi thì làm sao mà gọi chú được, đừng suy nghĩ lung tung nữa, mau ngủ đi, ngày mai phải ra tòa rồi.” Sở Cố Hoài lôi kéo Tiễn Tiểu Háo lên giường.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Thước Thước Nghe Hiểu Được

74. Thước Thước Nghe Hiểu Được...

“Ông nội, ba mẹ.....Tụi con đến rồi đây.” Sáng sớm Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài liền ôm Thước Thước đến Sở gia, Thước Thước còn chưa tỉnh ngủ, mơ mơ màng màng dựa vào vai Tiễn Tiểu Háo.

“Ai, Tiểu Háo đến đây a.” Sở mẹ mẹ ra mở cửa, nhìn thấy Thước Thước trong vòng tay Tiễn Tiểu Háo thì càng vui vẻ.

“Ôi, Thước Thước cũng đến đây.” Sở mẹ mẹ ôm lấy Thước Thước, lôi kéo Tiễn Tiểu Háo vào phòng, Sở Cố Hoài đi theo sau.

“Mẹ, Ngôn cục cung đâu?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Á, đang ở trong bếp, A Văn theo mẹ học nấu ăn, hần ở bên cạnh xem.” Sở mẹ mẹ nói.

“Được rồi, nơi nào có Viên Văn thì nơi đó đều có bản mặt hần.” Tiễn Tiểu Háo bắt đầu dĩ quơ quơ tay.

“Đúng rồi, mẹ, con nói nè, Thước Thước đã biết nói rồi.” Tiễn Tiểu Háo hưng phấn nói với Sở mẹ mẹ.

“Thật sao? Con bé nói cái gì?” Sở mẹ mẹ cũng rất vui vẻ.

“Bé gọi mẹ mẹ, ba ba.” Tiễn Tiểu Háo cười nói.

“Không tệ không tệ, biết gọi ba mẹ sớm như vậy, Thước Thước của chúng ta thông minh quá.” Sở mẹ mẹ hôn Thước Thước một hơi.

“Ai, nhưng nàng không gọi ca ca. Duy Duy tức giận đến cả cơm chiều cũng không ăn.”

“Bình thường thôi, rất nhanh sẽ gọi mà, em bé học cái gì cũng nhanh, từ bây giờ con phải chơi đùa với nàng nhiều hơn. Mua đồ chơi trẻ em, dành nhiều thời gian ở bên nàng, kể chuyện ngày xưa, nàng không nhất định có thể nghe hiểu, nhưng sẽ rất vui vẻ. Với việc bồi dưỡng cảm tình rất có lợi ích.”

“Vâng vâng, con biết rồi.” Tiễn Tiểu Háo nheo nheo mắt Thước Thước.

“Con sắp phải ra tòa rồi, mẹ, mẹ kêu Ngôn bảo bối và Viên Văn ra đây, chúng con cùng đi.”

“Á, được rồi, muốn cha mẹ đi cổ vũ con không?” Sở mẹ mẹ hỏi.

“Không cần đâu. Nhiều người sẽ khiến con khản trương.” Tiễn Tiểu Háo lắc lắc đầu.

“Ừm, thôi được, vậy con phải chú ý một chút, Cố Hoài, con phải vào cổ vũ Tiểu Háo cổ lên.” Sở mẹ mẹ dặn dò Sở Cố Hoài.

“Nàng không cho con vào.” Sở Cố Hoài bắt đầu nhún nhún vai.

“Con sẽ khản trương a.” Tiễn Tiểu Háo bủn mủn, nàng thật sự không hy vọng Sở Cố Hoài nhìn thấy bộ dạng mặt mặt của mình.

“Vậy em tự vào một mình nhé, chị không đi theo.” Sở Cố Hoài sờ sờ đầu Tiễn Tiểu Háo.

“Ừm.”

Bởi vì thời gian gấp gáp, Tiễn Tiểu Háo, Sở Cố Hoài, Sở Cố Ngôn và Viên Văn không ở lại bao lâu thì đã lái xe đi rồi, tới cửa pháp viện, Tiễn Tiểu Háo và Viên Văn đi vào, hai chị em Sở gia đứng ngoài cửa đợi người yêu mình đi ra.

“Chị, cảm ơn hai người.” Sở Cố Ngôn cúi đầu, nói với Sở Cố Hoài.

“Em có phải em trai chị không?” Sở Cố Hoài thần nhiên nói.

“Đương nhiên là phải rồi!” Sở Cố Ngôn ngẩng mạnh đầu lên.

“Thế còn nói ơn nghĩa gì ở đây.” Sở Cố Hoài vỗ nhẹ đầu Sở Cố Ngôn.

“Chị, cho em hôn một cái.” Sở Cố Ngôn mặt mày hớn hờ ngẩng đầu lên, ôm lấy cổ Sở Cố Hoài, hôn một cái ở trên mặt nàng.

“Em thật ghê tởm, để Tiểu Háo biết coi như em xong đời.” Sở Cố Hoài lấy ra khăn tay xoa xoa mặt, mắt thì liếc Sở Cố Ngôn.

“Nàng cứ như vậy chiếm lấy chị của em.....” Sở Cố Ngôn yên lặng ngắm Sở Cố Hoài, có chút thất vọng.

“Chị cam tâm tình nguyện.”

“Hơ.....”

Sở Cố Ngôn nhú mi cười cười với Sở Cố Hoài, sau đó nhét một viên kẹo vào miệng nàng.

“Có phải rất quen thuộc hay không, em phải tìm rất lâu mới tìm được tiệm này, lúc trường học xây dựng lại thì nó đã dọn đi chỗ khác.” Sở Cố Ngôn cười tủm tỉm.

“Ail!” Sở Cố Hoài bị vị chua của viên kẹo trong miệng khiến cho nàng không thể nói thành lời.

“Chị vẫn như trước đây, mỗi lần ăn kẹo này đều không nói được.” Sở Cố Ngôn che miệng cười, hân thích nhất là khi nhìn bộ dáng không bình tĩnh như vậy của Sở Cố Hoài.

“Ông nội còn nhắc tới chị lúc ấy, cư nhiên còn nhớ rõ hai chúng ta.” Sở Cố Ngôn xúc động nói, hân nhớ lại khi còn học trung học, mỗi ngày lôi kéo chị mình đến cái tiệm trước cửa trường mua kẹo chua Đài Loan này, sau đó thừa dịp chị mình không chú ý nhét vào miệng nàng, chủ yếu chỉ muốn xem bộ dáng nàng nhăn mặt nhăn mày.

“Thằng ôn con chết tiệt!” Sở Cố Hoài trở lại bình thường, lấy bàn tay đập vào lưng Sở Cố Ngôn.

“Ha ha ha ha.....Chị vẫn bạo lực như xưa.” Sở Cố Ngôn nhớ tới trước đây chị cũng đối xử với hắn như vậy.

“Quen rồi, không dễ dàng sửa được.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Chị, em yêu chị.....” Sở Cố Ngôn ôm Sở Cố Hoài không buông.

“Lớn già đầu mà còn làm nũng.” Tuy miệng thì nói như vậy nhưng Sở Cố Hoài vẫn là để yên cho hắn ôm, hơn nữa còn ôn nhu ôm lại đứa em trai duy nhất này.

Ngồi ở ghế dài bên ngoài tòa án, Sở Cố Hoài và Sở Cố Ngôn tán gẫu thật lâu, quá khứ, hiện tại, tương lai..... Sở Cố Ngôn đã lâu không tâm sự với chị mình, hận không thể nói hết mọi phiền muộn của mình cho Sở Cố Hoài nghe.

Vì thế, khi Tiền Tiểu Hảo và Viên Văn đi ra liền nhìn thấy cảnh Sở Cố Ngôn dựa vào vai Sở Cố Hoài.

“Ê! Sở Cố Ngôn! Ai cho cưng dựa vào chồng chị, bạch mã hoàng tử của cưng ở đây này.” Tiền Tiểu Hảo túm Sở Cố Ngôn đứng lên, ném tới trong ngực Viên Văn, còn mình thì quang minh chính đại ngồi trên đùi Sở Cố Hoài.

“Xem đi, chị đã nói rồi mà.” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ nói với Sở Cố Ngôn.

“Chị, nàng ghê gớm thật.”

“Ồ, thỉnh thoảng thôi.” Sở Cố Hoài gạt đầu tỏ vẻ đồng tình.

“Thế nào? Thắng không?” Sở Cố Hoài lúc này mới nhớ tới chuyện quan trọng, vội vàng hỏi người trong lòng mình.

“Vớ vẩn, em đã ra tay, có thể thua sao.” Tiền Tiểu Hảo đắc ý khoe khoang.

“Thắng rồi? Thật lợi hại.” Sở Cố Hoài tán dương nàng, sờ sờ đầu Tiền Tiểu Hảo.

“Quả thật thắng rất đẹp, cảm ơn cô, Hảo Tử.” Viên Văn cười nói.

“Hí hí, mời tui ăn cơm đi.” Tiền Tiểu Hảo cười ha ha nói.

“Không thành vấn đề, đi thôi, phải ăn mừng một chút mới được.” Sở Cố Ngôn lôi kéo Tiền Tiểu Hảo chạy về phía trước.

“Đúng là hai kẻ tràn trề sinh lực, đúng không?” Viên Văn nhìn hai người sống lực vô hạn phía trước, cười hỏi Sở Cố Hoài.

“Ừ, vĩnh viễn đều tinh lực vô hạn như vậy.” Sở Cố Hoài gạt đầu, cười với Tiền Tiểu Hảo đang ở đằng xa phát phát tay về phía mình.

Buổi tối Sở Cố Ngôn thực hiện lời hứa của mình, theo ý Tiền Tiểu Hảo, bốn người đi vào quán lẩu.

“Đừng có lấy thịt của tui!” Tiền Tiểu Hảo bủn mủ nói với Sở Cố Ngôn.

“Nhiều như vậy làm gì!” Sở Cố Ngôn đoạt lấy thịt dê Tiền Tiểu Hảo mới vừa làm xong nhét vào miệng mình.

“Cậu!”

“A a a a a.....” Tiền Tiểu Hảo phát điên, trực tiếp lấy đũa gấp thịt trong bát hắn ra.

“Bình thường chị để em đói sao?” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ nhìn Tiền Tiểu Hảo.

“Ôi trời, chị ơi, ăn lẩu mà không tranh dành như thế này thì ăn không ngon đâu.” Sở Cố Ngôn nói đỡ cho Tiền Tiểu Hảo.

“Chính xác, một chút tình thú cũng không có.” Tiền Tiểu Hảo liếc Sở Cố Hoài.

“Rồi rồi, hai người có tình thú, tiếp tục tranh dành đi ha.....” Sở Cố Hoài hết chỗ nói rồi, ngoan ngoãn ăn phần của mình.

“Hai người ở chung với nhau là gây gỗ, ăn nhanh lên.” Viên Văn nhũn mồm nói.

“Hừ.....”

“Em muốn uống nước.” Tiền Tiểu Hảo bày ra bộ đáng đáng thương nhìn Sở Cố Hoài.

“Chị không phải chủ xị.” Sở Cố Hoài liếc Tiền Tiểu Hảo.

“Ngón cục cục, tui muốn uống nước.” Tiền Tiểu Hảo quay qua nói với Sở Cố Ngôn.

“Kêu một tiếng anh thì tui cho nước uống.” Sở Cố Ngôn trêu chọc Tiền Tiểu Hảo.

“Tiểu thư, lấy một lon Vương Lão Cát (王老吉)*.” Viên Văn nói với nhân viên phục vụ.

“Ai! Viên Văn, anh phá vỡ kế hoạch của em hả.” Sở Cố Ngôn trừng lớn đôi mắt nhìn hắn.

“Ồ, đúng vậy, phá em đó.” Viên Văn tiếp nhận nước uống, giúp Tiểu Tiểu Háo cắm ống hút vào rồi đưa cho nàng.

“Cám ơn A Văn.” Tiểu Tiểu Háo cười ngọt ngào với Viên Văn.

“Ai, mau uống đi.” Viên Văn cũng cười lại với Tiểu Tiểu Háo.

“Hai người ăn hiệp tui.” Sở Cố Ngôn mặc kệ, hung hăng trừng mắt nhìn Viên Văn.

“Chắc chắn, một chút cũng không làm cho người ta thích a.” Tiểu Tiểu Háo đắc ý nói.

Một nồi lẩu ăn như đánh giặc đã được giải quyết xong, ăn đến miếng cuối cùng Tiểu Tiểu Háo và Sở Cố Ngôn vẫn không ngừng tranh đoạt, hai người cứ gắp gắp thịt trong bát đối phương.

Sở Cố Hoài và Tiểu Tiểu Háo về đến nhà, Thước Thước đang nổi giận, Sở Duy Tiêu ôm đỡ nàng còn bị nàng đánh vài cái.

“Có chuyện gì vậy?” Sở Cố Hoài chưa kịp cởi giày, vội vàng đi qua tới.

Thước Thước vừa nghe tiếng Sở Cố Hoài thì bắt đầu khóc, khóc đến tê tâm liệt phế, âm thanh vô cùng lớn, Tiểu Tiểu Háo nháy mắt mấy cái, đi qua nhìn.

“Buổi tối, khoảng 8 giờ hơn, khi ông bà nội đi rồi thì nàng bắt đầu quậy phá.” Sở Duy Tiêu bắt đắc dĩ nói.

“Có phải là đói không? Hay là bị lạnh?” Sở Cố Hoài sờ sờ tà lót của Thước Thước, cũng không ảm ướt, hẳn là không phải tiểu ra quần.

“Không phải, con đều xem qua, mọi thứ đều tốt nhưng lại quậy phá. Chắc là nhớ ba mẹ, xem kìa, ba mẹ trở về thì nàng không quậy phá nữa.” Sở Duy Tiêu vỗ nhẹ nhẹ lưng Thước Thước.

Thước Thước chơi đùa với tóc Sở Cố Hoài, hoàn toàn nhìn không ra dấu vết quậy phá vừa rồi.

“Mẹ.....” Thước Thước kêu lên.

“Ai.....” Tiểu Tiểu Háo cười tùm tùm lên tiếng, lại phát hiện Thước Thước không phải kêu nàng.

“Mẹ.....”

“Hơ, chị Cố Hoài, nàng gọi chị á.” Tiểu Tiểu Háo trừng lớn đôi mắt thần kỳ nhìn Thước Thước.

“Hừm?”

“Mẹ!” Thước Thước túm tóc Sở Cố Hoài.

“A.....” Sở Cố Hoài bị nàng túm đau, kêu một tiếng.

“Trời đất, buông tay, con thật xấu xa, tóc cha con đều bị con túm sắp đứt rồi kìa.” Tiểu Tiểu Háo đau lòng lấy tay Thước Thước ra.

Thước Thước không vui, biu môi vỗ mặt Tiểu Tiểu Háo một phát.

“Ôi trời.....Con đánh mẹ đau lắm biết không hả.” Tiểu Tiểu Háo bày ra bộ dáng đau lòng nói với Thước Thước.

Thước Thước quay đầu nhìn nhìn Tiểu Tiểu Háo, hôn một cái lên mặt nàng.

“Ha ha.....đây mới là mẹ của con, người đang ôm con là cha. Biết không?” Tiểu Tiểu Háo cười nheo nheo khuôn mặt nhỏ nhắn của Thước Thước.

“Nàng nghe hiểu được sao?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Hiểu chứ. Gần hơn một tuổi rồi còn gì, Thước Thước của chúng ta đã biết nói rồi mà. Đứng không con.” Tiểu Tiểu Háo hỏi Thước Thước.

Thước Thước gật gật đầu.....

“A, mẹ, nàng thật sự hiểu.....” Sở Duy Tiêu ngạc nhiên nói.

“Đương nhiên, đến đây, mẹ ôm con đi ngủ, hôm nay mẹ ngủ với con. Duy Duy, đêm nay con tự mình ngủ nha, ngoan ngoan a.” Tiểu Tiểu Háo ôm lấy Thước Thước đi vào phòng.

“Vâng, mẹ coi chừng buổi tối bị Thước Thước đánh nha.” Sở Duy Tiêu cười nói.

“Tiểu Háo!” Sở Cố Hoài kêu Tiễn Tiểu Háo.

“Hừ?” Tiễn Tiểu Háo quay lại đây, Thước Thước cũng kỳ quái nhìn Sở Cố Hoài.

“Không có việc gì, em đỡ Thước Thước ngủ đi.” Sở Cố Hoài hít một hơi, bình tĩnh đi về phòng.

Chú thích:

*Vương Lão Cát: nhãn hiệu của một loại thức uống bên Trung Quốc, như Dr. Thanh. Lên google search tiếng Trung 王老吉 rồi vào mục hình ảnh là sẽ thấy hình dạng của lon nước này.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Chuyến Du Lịch Trong Quá Khứ

Chap này không thể hoàn thành nếu không có sự trợ giúp của Editor GoSnow của box BHTT bên sharing, một lần nữa mình xin gửi lời cảm ơn đến GoSnow ,editor đã nhiệt tình giúp đỡ mình.

75. Chuyến Du Lịch Trong Quá Khứ...

“Oa oa oa oa oa

~ hoan nghênh hoa khôi của Sở Quân Thành chúng ta thành công trở về.” Sáng sớm, Tiễn Tiểu Háo vừa vào sự vụ sở, tất cả mọi người đều đứng lên vỗ tay, nhìn mình cười ha ha.

“Hoa khôi Quân Thành cái gì a, tui đã là gái có chồng.....mấy người nha, muốn tui đãi tiệc ăn mừng cứ việc nói thẳng ra.” Tiễn Tiểu Háo một móng ngồi xuống, gác chân lên.

“Khụ khụ, chú ý hình tượng” Sở Cố Hoài chột chột Tiễn Tiểu Háo.

“Sợ cái gì, dù sao cũng phải mời người ta.” Tiễn Tiểu Háo liếc Sở Cố Hoài.

Nghe xong đối thoại mờ ám của hai nàng, các cô gái của sự vụ sở đều che miệng cười lên.

“Tiểu Háo, cho chúng tôi hỏi một chuyện, tình hình ngày đó như thế nào?” An An hỏi.

“Khụ khụ, cái kia.....là tranh chấp phiếu xuất nhập, vi phạm giới hạn thương nghiệp.” Tiễn Tiểu Háo nháy mắt mấy cái.

“Á, cô học thương nghiệp ?” An An tò mò hỏi.

“Không phải.” Tiễn Tiểu Háo lắc lắc đầu.

“Chứ là cái gì?”

“Hình pháp.”

“Vây.....việc này.....”

“Tạm thời là nước tới chân mới nhảy thôi, dù sao cũng làm được rồi.” Tiễn Tiểu Háo khoát tay.

“Rõ ràng còn kém rất nhiều.” An An lẩm bẩm nói.

“Đồ ngu, Lão Đại học thương nghiệp đó!” Đinh Hiểu gõ nhẹ đầu An An, nhắc nhở nàng.

“Trời ơi, cậu phiền chết đi được. Lại đánh tui.” An An trừng mắt nhìn Đinh Hiểu.

“Đúng a, chị Cố Hoài giúp tôi bỏ tù mấy tháng, chính vì vậy, hiện tại tôi hoàn toàn có thể đảm đương được.” Tiễn Tiểu Háo đắc ý nói.

“Hoàn toàn có thể sao? Em nha, từ từ học đi.” Sở Cố Hoài mang túi xách tiến văn phòng.

“Chờ em với.” Tiền Tiểu Hảo bắt đầu oán giận một tiếng.

“Hảo Từ, em còn sợ Lão Đại không cho em vào phòng sao? Ha ha ha ha.....” Đinh Hiểu chế nhạo nàng.

“Tiền thưởng tháng này của anh coi như không có nhé.” Tiền Tiểu Hảo trừng mắt nhìn Đinh Hiểu, rồi ung dung tự tại theo Sở Cố Hoài vào văn phòng.

“Sặc, chiều này không phải.....”

“Lão Đại.” An An cười nói.

“Lão bản nương cũng có thể dùng, ha ha.....” Các đồng nghiệp đều cười Đinh Hiểu, Đinh Hiểu xấu hổ gãi gãi đầu, quyết định ngồi xuống làm tốt công việc. Hy vọng khi nàng nhìn thấy biểu hiện ngay thẳng, trung thành và tận tâm của mình, tiền thưởng vẫn có thể đến trong túi tiền mình một cách đúng hạn.

“Chị Cố Hoài, chị Cố Hoài.....” Tiền Tiểu Hảo vừa vào phòng đã bắt đầu ôm Sở Cố Hoài làm nũng.

“Lại làm sao vậy?”

“Vụ kiện đã thắng.” Tiền Tiểu Hảo chu chu miệng nói.

“Ồ, thì sao?” Sở Cố Hoài nhìn Tiền Tiểu Hảo kỳ quái, không biết nàng muốn nói cái gì.

“Chuyện chị đáp ứng với em thì sao?” Tiền Tiểu Hảo thở phò phà chất vấn.

“Chuyện chị đã đáp ứng em rất nhiều, em nói chuyện nào vậy?” Chuyện Sở Cố Hoài đáp ứng Tiền Tiểu Hảo thật sự rất nhiều rất nhiều, chuyện to chuyện nhỏ cộng lại ít nhất cũng hơn mười chuyện.

“Chính là việc chị bỏ ra chút thời gian đi du lịch với em.” Tiền Tiểu Hảo nheo Sở Cố Hoài một phen. Tức chết, quên nhanh như vậy.

“Á, chuyện này được a, dù sao gần đây cũng không có vụ kiện lớn nào, An An và mọi người có thể giải quyết được.” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ, cảm thấy có thể.

“Ừm ừm, chừng nào mình đi được?” Tiền Tiểu Hảo thật cao hứng, vẻ mặt chờ mong nhìn Sở Cố Hoài.

“Vài ngày nữa là được rồi, hiện tại hãy chọn địa điểm, đường đi cho kỹ. Chị còn phải bàn giao công việc.” Sở Cố Hoài dịu dàng nói, kỳ thật nàng cũng rất chờ mong, coi như đây là lần đầu tiên cùng Tiểu Hảo đi xa, tuy không phải hưởng tuần trăng mật nhưng bên trong vẫn có chút ý tứ như vậy.

“Vậy, dân nữ Tiền Tiểu Hảo xin bệ hạ phóng thích vài ngày.” Tiền Tiểu Hảo đứng thẳng thân mình, hành lễ với Sở Cố Hoài.

“Trầm chuẩn tấu.” Sở Cố Hoài cười nói.

“Hí hí, em yêu chị nhất.” Tiền Tiểu Hảo kiễng mũi chân hôn một cái ở khóe môi Sở Cố Hoài. Sau đó tí ta tí tòn chạy đến bàn làm việc mở máy vi tính.

“Muốn đi chỗ nào?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Ừm..... Còn đang suy nghĩ a.” Tiền Tiểu Hảo nhũn mày, những địa điểm vừa đẹp vừa thoải mái thì có rất nhiều, thật sự chọn không được.

“Muốn đi trong nước hay ngoài nước?”

“Trong nước đi, ra nước ngoài rất phiền toái, phải làm thủ tục giấy tờ này nọ, hơn nữa Thước Thước đang trong giai đoạn nghịch ngợm quấy khóc nữa, chúng ta đi ra ngoài lâu lắm mới trở về lúc ấy chỉ sợ nàng sẽ không nhớ rõ chúng ta.” Tiền Tiểu Hảo nghĩ nghĩ, nói.

“Ừ, được rồi, vậy đi trong nước.”

“Đề em tìm xem.” Tiền Tiểu Hảo mở trang web bắt đầu tìm.

“Gần đây Thước Thước rất hay quấy khóc, buổi tối đều là nửa đêm thức giấc, sau đó em phải nói chuyện với nàng, không nói thì nàng lại khóc lại phá, nàng không nói gì, em cũng không biết nàng có nghe hiểu được em đang nói cái gì không nữa.” Tiền Tiểu Hảo ôm oán giận nói.

“Hừm? Lúc em nói chuyện thì phản ứng nàng như thế nào?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Chỉ cười thôi, cười liên tục, nhìn ngơ ngơ.” Nhớ lại bộ dáng ngơ ngơ của Thước Thước, Tiền Tiểu Hảo che miệng cười lên.

“Khăng định nghe không hiểu, nhưng nàng vẫn muốn nghe em nói, cảm thấy rất vui.” Sở Cố Hoài híp mắt cười, Thước Thước rất đáng yêu, mình còn không tự chủ được muốn gần gũi với nàng.

“Em bé, tinh thần và thể lực rất tốt nên gây khó khăn cho em quá khiến em gầy đi nhiều rồi nè.” Tiền Tiểu Hảo tiến đến trước mặt Sở Cố Hoài, nheo cánh tay của mình.

“Ừ ừ, gầy quá, chị tắm bỏ cho em ha.” Sở Cố Hoài nhẹ nhàng nhéo nhéo gương mặt baby của Tiễn Tiểu Háo.

“Hừ, chị mau thu xếp công việc đi, em bận tìm địa điểm rồi. Ai, làm hết một đồng văn kiện trên bàn em luôn đi.” Tiễn Tiểu Háo đem một đồng văn kiện từ bàn mình đẩy đến trên bàn Sở Cố Hoài.

“Em..... Ai, được rồi, chị làm.” Sở Cố Hoài cảm thấy thương thay phận mình, nhưng vẫn ngoan ngoãn nghe lời vợ tiếp lấy văn kiện, nhận mệnh đi làm.

Tiến Tiểu Háo mở ra MSN, bắt đầu thảo luận với Quách Mỹ Mỹ coi đi nơi nào mới tốt.

Quách Tiểu Muội: Oh, hưởng tuần trăng mật sao?

Háo Từ: Không hẳn, đơn giản là đi xả hơi thôi.

Quách Tiểu Muội: Tình cảm quá đi mất, chả bù cho chồng của mình, tên đầu gối. Ai, cậu kêu Sở Cố Hoài cho nàng nghỉ vài ngày đi a.

Háo Từ: Chờ bọn mình trở về rồi nói sau. Trước tiên, cậu nói xem nên đi chỗ nào mới tốt đây.

Quách Tiểu Muội: Cái này, cậu muốn chơi cái gì. Trước kia chúng ta đã đi rất nhiều nơi rồi, nghỉ hè nghỉ đông đều đi ra ngoài chơi, làm gì còn địa phương nào đi nữa đâu.

Háo Từ: Không thể đi thêm một lần nữa a, nói mau lên.

Quách Tiểu Muội: Để mình ngắm lại coi, cậu đừng hỏi mình mà.

Quách Tiểu Muội: Đi Phụng Hoàng đi, mình còn nhớ khi đó cậu đã từng nói với mình rằng sau này cậu nhất định phải dẫn người yêu đi một lần, nhất là vào mùa đông, ngắm tuyết rơi.

Háo Từ: A, đúng ha, mình nhớ rồi. Vậy đi Phụng Hoàng. Cảm ơn cậu nha, cậu chơi gì đi, mình bận tìm tuyến đường.

Quách Tiểu Muội: Ồ, nhớ mang theo giấy tờ.

Háo Từ: Được rồi. Bye bye.....

Quách Tiểu Muội: Bye bye.

Tiến Tiểu Háo mở web, bắt đầu tìm tin tức có liên quan đến Phụng Hoàng cổ trấn.

Phụng Hoàng cổ trấn, nằm cạnh sông Đà Giang, núi non bao quanh, từng được nhà văn nổi tiếng người New Zealand - Rewi Alley khen ngợi là cổ trấn đẹp nhất Trung Quốc.

Trầm Từ Văn từng miêu tả Phụng Hoàng như thế này: “Nếu sử dụng tấm bản đồ của một thế kỷ trước mà tìm kiếm, chúng ta sẽ nhìn thấy trên góc gần phía rìa tính từ ba địa danh là Kiếm Bắc*, Đông Tứ Xuyên và Tương Tây chạy dọc lên có một điểm chấm nhỏ với tên gọi “Trần Can”, nhìn nơi đó chỉ như một dấu chấm rất khó nhận ra, trên thực tế đó là một thành phố, nơi này tổng cộng có trên ba trăm ngàn nhân khẩu...”

Năm ấy Tiễn Tiểu Háo học lớp 11, nàng đi với Quách Mỹ Mỹ, đương nhiên, Tiễn Đại ca và Tiễn Nhị ca cũng mặt dày đi theo. Khi đó Phụng Hoàng đang đón rất nhiều du khách.

Tiến Tiểu Háo còn nhớ rõ, 8 giờ tối các nàng mới đến nơi, gấp đến độ không kịp để hành lý lại khách sạn mà đã đi cỏ thành, mùa hè ban đêm cỏ thành thực náo nhiệt, đèn sáng rực rỡ trong các quán ăn, rất nhiều danh ca ôm đàn ghi ta ngẫu nhiên hát, người nghe cũng vào giúp vui, hưng thịnh vô cùng. Trên đường có rất nhiều sạp nhỏ bán đồ ăn vặt, quà lưu niệm, dòng du khách đi tấp nập, thỉnh thoảng dừng lại ở một sạp nào đó trả giá với người bán hàng.

Nhưng nhiều nhất chính là các đôi tình nhân ở bờ sông, thả lồng đèn, ước những điều tốt đẹp. Khi đó Tiễn Tiểu Háo thật sự rất ngây thơ, nhìn thấy náo nhiệt liền lôi Quách Mỹ Mỹ làm theo.

Bà cụ bán lồng đèn vừa thấy Tiễn Tiểu Háo liền nở nụ cười, tặng không cho Tiễn Tiểu Háo. Lồng đèn cũng không quý, có năm đồng, một cái, hai cái. Tiễn Tiểu Háo đau lòng thay bà cụ, nên nàng đã mua hết số lồng đèn còn lại.

Sau khi tạm biệt bà cụ, Tiễn Tiểu Háo lôi kéo Quách Mỹ Mỹ ra bờ sông ngẩng ngốc thả lồng đèn một đêm, cầu cho ba mẹ thân thể khỏe mạnh, hy vọng con đường học tập tốt đẹp, sẽ tìm được một người yêu thương mình thật lòng, cầu cho cuộc đời anh em trai mình thuận buồm xuôi gió. Khi nhớ lại các ước nguyện trên, đúng là phần lớn đều đã thành hiện thực.

Thời gian tốt nhất ở cổ thành chính là sớm và tối, buổi sáng khoảng 5,6 giờ, một bóng người ở trên đường cũng không có, cửa hàng chưa mở, Đà Giang yên ả chảy xuôi, nước sông một màu xanh biếc, dưới nhà treo* có cô gái xinh đẹp giặt quần áo, có sương mù mỏng lung mờ ảo nổi trên mặt nước, thuyền nhỏ đều đặn xuất hiện, như bay trên sông, bên bờ còn có cảnh liễu. Khung cảnh trên đã thỏa mãn hết tâm tư tình cảm của cô gái như Tiễn Tiểu Háo.

Vì thế ngay tại địa phương xinh đẹp này, Tiễn Tiểu Háo và Quách Mỹ Mỹ chụp rất nhiều ảnh, đứng trên tảng đá, nhìn thấy một sạp hàng chưa mở, vẫn đi

tới đi tới, thẳng đến lúc người bắt đầu nhiều lên, cổ thành lại náo nhiệt, lúc này các nàng liền mua một ít đồ ăn vặt vừa đi vừa ăn.

Hồi tưởng lại những năm tháng vui vẻ, Tiễn Tiểu Háo có chút xúc động. Tuy nhiên, hoài niệm vĩnh viễn không thể quay lại, hẳn là nên quý trọng trước mắt, hiện tại nàng rất hạnh phúc, có người yêu, có hai đứa con dễ thương, có cha mẹ thông tình đạt lý, có rất nhiều rất nhiều.....

“Chị Cố Hoài, đi Phụng Hoàng với em được không?” Tiễn Tiểu Háo cười hỏi.

“Được a, ngắm tuyết à?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Ồ, sao chị biết.”

“Nhị ca em nói, em vẫn chưa từng thấy tuyết, rất muốn đi xem phải không?” Sở Cố Hoài cười nói.

“Đúng a, ước mơ của em, đó là ở một trấn nhỏ không người hai chúng ta nắm tay nhau cùng ngắm tuyết rồi.” Tiễn Tiểu Háo nháy mắt chờ mong nói.

“Được thôi, chị chiều em.”

“Ừm ừm, quyết định vậy đi, để em tìm khách sạn.” Tiễn Tiểu Háo hưng phấn trở về.

Vì thế sự tình cứ như vậy mà làm, một tuần sau Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài sẽ đi Phụng Hoàng chơi vài ngày, bởi vì muốn có hai người thế giới, bởi vậy Tiễn Tiểu Háo đành phải nhẫn tâm gửi Thước Thước và Duy Duy cho ông bà nội, vì điều đó nên Sở Duy Tiêu đã giận Tiễn Tiểu Háo suốt hai ngày, hẳn đối với nàng không nghe không hỏi, buổi sáng lặng lẽ làm tốt điểm tâm, sau đó lại lặng lẽ đi học.

Chú thích:

*Kiềm Bắc: Là phần phía Tây của tỉnh Quế Châu, thực chất đây chỉ là tên gọi của dân bản xứ từ rất lâu, sau lại được các văn nhân cảm thấy nhã hứng là giữ luôn tên Kiềm Bắc, tuy nhiên hiện nay từ này ít được sử dụng.

*nhà treo: nhà xây trên mặt nước

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Chuẩn Bị Khởi Hành

Qua một số ý kiến đóng góp, có bạn khuyên editor nên sửa chap thành chương vì đây là BHTT. Editor công nhận sai sót của mình và đã chỉnh sửa. Editor vẫn còn học quân sự, nhưng ráng tranh thủ edit một chương nhờ sự trợ giúp của bạn bè (ượn laptop :v), xin lỗi đã bắt mọi người đợi lâu. Chúc các bạn đọc vui.

76, Chuẩn Bị Khởi Hành...

“Con trai giận rồi.” Sở Cố Hoài chỉ chỉ Sở Duy Tiêu đang ngồi trên sô pha.

“Con trai.....giận hả?” Tiễn Tiểu Háo cười đi qua, biết rõ còn có hời, nàng ôm lấy cổ Sở Duy Tiêu.

“Hừ.” Sở Duy Tiêu hừ một tiếng, xoay người qua chỗ khác.

“Giận thật sao?”

“Hừ.”

“Con trai, cha mẹ đi vài ngày thôi, rất nhanh sẽ trở về.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Vài ngày?” Sở Duy Tiêu miễn cưỡng quay đầu hỏi.

“Cỡ 4 ngày.” Tiễn Tiểu Háo nghĩ nghĩ.

“6 ngày.” Sở Cố Hoài đính chính.

“A?” Tiễn Tiểu Háo quay đầu lại về mặt kính ngạc nhìn Sở Cố Hoài.

“Tính cả bận đi bận về.”

“Á, 6 ngày.” Tiền Tiểu Háo chuyển lời cho Sở Duy Tiêu.

“Hừ.” Sở Duy Tiêu xoay người sang chỗ khác, không để ý tới Tiền Tiểu Háo.

“Ngoan nào. Qua ngoại chơi với em con nha, hay là để mẹ kêu cậu út, cậu cả, cậu hai và mợ hai đến chơi với con.” Tiền Tiểu Háo khuyên nhủ.

“Con muốn ở nhà.” Sở Duy Tiêu nghiêm túc nói.

“Nhưng Thước Thước cần chăm sóc.”

“Con có thể chăm sóc Thước Thước.”

“Con không thể, con còn nhỏ mà, ngoan, cha mẹ sẽ mua quà cho con.” Tiền Tiểu Háo dụ dỗ.

“Hừ? Có quà?” Sở Duy Tiêu xoay người lại.

“Có a. Không mua cho Thước Thước, mua cho con thôi.” Tiền Tiểu Háo cười nói, kỳ thật nàng biết, đôi khi nàng và Sở Cố Hoài quan tâm Thước Thước nhiều hơn, dù sao hần cũng còn nhỏ, Duy Duy sẽ có chút không vui.

“Thật chứ?” Sở Duy Tiêu vẻ mặt không tin.

“Đương nhiên là thật.” Tiền Tiểu Háo nheo nheo mắt Sở Duy Tiêu mặt, cam kết với hần.

“Vậy được rồi.” Sở Duy Tiêu cười cười, nhảy chân sáo vào phòng.

“.....Con nít thật dễ lấy lòng.” Tiền Tiểu Háo cảm khái.

“Ừ, em và nó y chang nhau.” Sở Cố Hoài nói.

“Chị nói em là con nít!” Tiền Tiểu Háo bắt mẫn nhào lên người Sở Cố Hoài.

“Nhìn em nhỏ như vậy, không phải con nít thì là cái gì.” Sở Cố Hoài bế Tiền Tiểu Háo đi về hướng phòng ngủ.

“Oa, chị ầm nôi em kia.” Tiền Tiểu Háo ngạc nhiên hô to.

“Chẳng có gì lạ hết, ngay cả em mà chị cũng ầm không nôi thì thật mất mặt, đúng không?” Sở Cố Hoài hé miệng cười cười.

“Không tệ ha, chị là nữ mà, ầm không nôi cũng bình thường thôi.” Tiền Tiểu Háo ngửi ngửi mùi trên người Sở Cố Hoài, vừa lòng nói.

“Chị là chồng của em mà, ha ha ha.....” Sở Cố Hoài vỗ vỗ mông Tiền Tiểu Háo, đem nàng ném lên giường.

“Chị, chị muốn làm gì?” Tiền Tiểu Háo hoảng sợ lấy chăn che thân thể mình.

“Tiểu nương tử, theo chị đi.....” Sở Cố Hoài cười áp lên phía trên.....

(Chuyện sau đó xin độc giả tự tưởng tượng.....)

Quân Thành luật sư sự vụ sở

“An An, Tiểu Mi, vào đây một lát.” Sở Cố Hoài gõ gõ cửa văn phòng, nhắc nhở An An và Tiểu Mi.

“OK.” Ngẩng đầu lên, An An và Tiểu Mi cùng đi vào văn phòng.

“Chuyện gì vậy?” Tề Tiểu Mi hỏi.

“Ngày mai mình cùng Háo Từ đi ra ngoài vài ngày, đây là sổ công việc được an bài cuối tuần này, cậu và An An phụ trách nha, có dân thương, hình pháp, còn có hôn nhân, hai người an bài nhân lực đi, dù sao người trong sự vụ sở đối phó với mấy vụ nhỏ này hần là không thành vấn đề.” Sở Cố Hoài bàn giao.

“Chắc, hai người rủ nhau đi chơi, còn đồng hồ đồng này thì ném ỉnh và An An.” Tề Tiểu Mi vẻ mặt oán niệm nói.

“Bọn mình trở về sẽ cho cậu nghỉ phép liền, vì chuyện này mà Quách Mỹ Mỹ đã quấy rầy mình mấy bữa nay.” Sở Cố Hoài bắt đầu nói.

“Còn tui thì sao?!” An An hỏi.

“Có tiền thưởng, có quà.” Sở Cố Hoài ngẩng đầu nói.

“Không cần, tui cũng muốn nghỉ phép.” An An bắt mẫn nói. Các nàng ở sự vụ sở làm cái không thiếu nhất chính là tiền, thiếu nhất chính là nghỉ ngơi, mỗi

ngày đều bận đến sống chết, đã lâu chưa được nghỉ ngày nào.

“Khoảng mấy ngày?” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ, hỏi.

“5 ngày nha?” An An thật cẩn thận hỏi.

“Lâu lắm, tháng sau có rất nhiều vụ kiện cần giải quyết.” Sở Cố Hoài lắc lắc đầu.

“Vậy 4 ngày?”

“Không được.”

“3 ngày?”

“Thành giao.” Sở Cố Hoài đem công việc an bài đặt trong tay An An, còn mình thì cầm túi xách rời sự vụ sở.

Tề Tiểu Mi và An An bắt đầu nhìn nhau, phận làm công thật đáng thương a, ngay cả thời gian nghỉ ngơi cũng phải cò kè mặc cả với Boss.

Về đến nhà, Sở Cố Hoài đem chìa khóa xe đặt ở trên tủ giày, nàng cởi giày đi vào phòng khách. Duy Duy ôm Thước Thước ngồi trên sofa xem TV. Trong bếp truyền ra âm thanh xào đồ ăn, mùi thức ăn lan tỏa khắp phòng khách.

“Cha.” Duy Duy thấy Sở Cố Hoài vào phòng, liền quay đầu gọi một tiếng.

“Cha, cha.” Thước Thước lấp bắp kêu một tiếng, vươn hai tay về phía Sở Cố Hoài, muốn ôm.

“Ài.” Sở Cố Hoài lên tiếng, vội vàng buông túi xách lại ôm Thước Thước.

“Thế nào, mấy ngày nay học hành có tốt không? Ở trường học, tiếp xúc với các bạn thế nào?” Sở Cố Hoài ôm Thước Thước ngồi xuống, hỏi Sở Duy Tiêu.

“Cũng vui, có thầy Vương giúp con, bạn học cũng tốt.” Sở Cố Hoài nhủ nhủ mày, nàng vẫn cảm thấy rằng khi Sở Duy Tiêu nói chuyện ngữ khí cùng hành vi không giống một đứa trẻ bình thường, hẳn là cuộc sống trước kia khiến cho hắn không thể không như vậy nhưng hiện tại có nàng và Tiểu Háo, nàng hy vọng đứa trẻ này có thể giống như những đứa trẻ khác. Nghịch ngợm phá phách, hi hi ha ha, làm nũng.

Nhưng Sở Duy Tiêu lúc nào cũng ngoan ngoãn, không để cho nàng và Tiểu Háo lo lắng, đôi khi nổi lên mấy bình dấm chua giận dỗi một lát rồi thôi, rất dễ dỗ dành.

Sở Cố Hoài quyết định dùng nhiều tâm tư giáo dục tâm lý cho Sở Duy Tiêu, khiến cho hắn vui vẻ, hạnh phúc hơn.

“Vậy là tốt rồi, có khó khăn gì cũng phải nói cho cha mẹ biết.”

“Vâng.”

“Hôm nay làm món gì? Sao thơm quá vậy.” Sở Cố Hoài ngửi được hương thơm, nhìn về hướng nhà bếp thăm dò.

“Rất nhiều món ngon, mẹ nói sáng mai phải đi nên buổi tối hôm nay ăn nhiều hơn một chút.” Sở Duy Tiêu cười tủm tỉm nói.

“Ài, để đi nhìn xem, con ôm Thước Thước.” Sở Cố Hoài hôn một cái trên mặt Thước Thước, sau đó đem Thước Thước đưa đến trong lòng Sở Duy Tiêu.

Sở Cố Hoài bước nhanh đi vào bếp, thì nhìn thấy Tiễn Tiểu Háo mang tạp dề sơ chế thực phẩm, lặng lẽ ôm nàng từ phía sau, phát hiện nàng không hề giật mình.

“Sao lại không có phản ứng?” Sở Cố Hoài hôn cái miệng nhỏ nhắn của Tiễn Tiểu Háo.

“Nghe được âm thanh mở cửa, có chuẩn bị trước, ha ha.....” Tiễn Tiểu Háo cười nói.

“Em nha.....Quý quyết thật.”

“Em khờ lắm nha. Ài, đừng đứng yên thế chứ, không thấy em đang bận hà, còn không mau giúp em.” Tiễn Tiểu Háo đem cánh tay của Sở Cố Hoài đang đặt trên eo mình lấy xuống, kéo nàng qua bên cạnh mình, lấy một củ cải trắng nhét vào trong tay nàng.

“Ài, chị đã làm việc cả ngày nay a.”

“Em ở nhà chăm sóc 2 đứa nhỏ cả ngày thì sao, giặt quần áo, nấu cơm, còn hơn cả bảo mẫu nữa.” Tiễn Tiểu Háo hung hăng trừng mắt nhìn Sở Cố Hoài.

“Rồi rồi rồi, chị làm.” Sở Cố Hoài đầu hàng, cầm lấy củ cải trắng bắt đầu làm.

“Còn hoa bách hợp kia, lấy từng đóa từng đóa rửa sạch sẽ, không thể để lại một hạt cát nào.” Tiễn Tiểu Háo dặn dò thêm.

“Ừm. Đêm nay có món gì? Vừa rồi chị ngửi được mùi thơm” Sở Cố Hoài lại hít hấp cái mũi.

“Đầu cá hấp, củ bách hợp xào hạt điều, vịt hầm, tôm om, còn có món.....” Tiễn Tiểu Háo nhú mày, nhớ không nổi món ăn kia gọi là gì.

“Còn nữa sao?”

“Ừ, còn nữa. Trứng hấp, rau cải xào, gà tiềm thuốc bắc.” Tiễn Tiểu Háo vừa lòng nhìn nhìn vật liệu trên bàn.

“Chuẩn bị xong hết rồi sao?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Gần như đầy đủ, em còn mua một chai rượu vang nữa á.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Rượu vang? Tù rượu có mà, rượu gì cũng ở trong đó.”

“Ồ ha, em quên mất.” Tiễn Tiểu Háo gãi gãi đầu.

“Đầu óc để đầu ý, chị vừa mới khen em xong.” Sở Cố Hoài âm thầm hít một hơi.

“Ai nha, những rượu kia lưu lại để sau này chúng tăng giá trị lên, chai nào cũng là rượu quý, khi Thước Thước và Duy Duy kết hôn, có thể lấy ra dùng a.” Tiễn Tiểu Háo nghĩ nghĩ nói.

“Phi.....Em nghĩ xa quá đó, đợi hai đứa nó kết hôn, chúng ta cũng đã gần 70,80 rồi.” Về mặt Sở Cố Hoài hắc tuyến khi tưởng tượng ra chuyện của vài chục năm sau.

“Rất nhanh sẽ tới thôi, chị nghĩ chị còn trẻ hả, vài năm nữa là 30 rồi còn gì.” Tiễn Tiểu Háo có chút buồn bực.

“Thôi thôi, không nghĩ nữa, mau nấu cơm đi, chị đói.” Sở Cố Hoài sợ Tiễn Tiểu Háo *thương xuân bi thu, vội vàng ngắt lời nàng.

“Ồ. Rau cải xào và trứng hấp chị làm đi. Em còn phải nướng bánh ngọt nữa.” Tiễn Tiểu Háo bàn giao công việc, nghĩ hai món này đơn giản nhất, cho Sở Cố Hoài rèn luyện một chút cũng tốt.

“Ừm”

Kết quả, lúc ăn cơm chiều, Tiễn Tiểu Háo mới hiểu ra rằng: mình không nên làm như vậy.

“Mẹ, khó ăn quá.” Duy Duy nhở ra cọng rau trong miệng, chạy nhanh kiếm nước uống.

“Hử?” Tiễn Tiểu Háo nghi hoặc nhìn Sở Cố Hoài vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh, gấp một cọng rau cho vào miệng.

“Lạt mà, con uống nước cái gì.” Tiễn Tiểu Háo hỏi Sở Duy Tiêu.

“Rõ ràng là rất mặn.” Sở Duy Tiêu vẻ mặt đau khổ nhìn Tiễn Tiểu Háo.

“Á, bỏ muối vào xào không đều, lần sau cố gắng hơn.” Tiễn Tiểu Háo vẻ mặt cảm động vỗ vỗ bả vai Sở Cố Hoài.

“Cha làm?” Sở Duy Tiêu quay về chỗ ngồi, gấp một con tôm ăn thử.

“Ừm ừm, ngon quá.”

“Ồ, món nào ăn ngon là mẹ làm, không ngon là cha con làm”

“Khụ.....” Sở Cố Hoài ho khan một chút, đôi đứa tự động tránh đi món rau cải xào, gấp một miếng cá bỏ vào bát.

“Nhìn đi, chính chị cũng cảm thấy không ngon.” Tiễn Tiểu Háo cười nói.

“Hi hi.” Sở Duy Tiêu cũng cười vui sướng khi người gặp họa.

Ăn xong bữa cơm làm cho Sở Cố Hoài đau đầu, Tiễn Tiểu Háo liền lôi kéo Sở Cố Hoài tiến phòng, bắt đầu thu thập đồ dùng này nọ.

“Quần áo, giày dép, ô che, thuốc.....” Tiễn Tiểu Háo vừa thu thập vừa lẩm bầm.

“Mang tấm chăn lông theo luôn đi, em sợ lạnh mà.” Sở Cố Hoài lấy ra một tấm chăn lông nhỏ rồi bắt đầu xếp lên.

“Nặng lắm” Tiễn Tiểu Háo ôm oán giận nói.

“Có phải em xách đầu, quần áo còn rất nhiều, đừng mong nhân hạ. Còn có khăn quàng cổ, bao tay.” Sở Cố Hoài lấy khăn quàng cổ và bao tay, nhét vào vali.

“Được rồi. Thứ cần dùng khi du lịch là đây : kẹo cao su, kẹo ngọt, khoai tây chiên, còn có.....” Tiền Tiểu Háo cầm một đồng một đồng đồ ăn vặt trong tay.

“Không được mang theo đồ ăn vặt, chiếm chỗ lắm.” Sở Cố Hoài lấy toàn bộ đồ ăn vặt ra ngoài.

“A, đồ ăn của em” Về mặt Tiền Tiểu Háo đau đớn.

“Để lại cho em bịch kẹo ngọt, còn những thứ khác không được mang theo.” Sở Cố Hoài trừng mắt nhìn Tiền Tiểu Háo một cái, Tiền Tiểu Háo đành phải ngoan ngoãn lấy đồ ăn vặt ra hết, nuốt nước mắt đóng vali lại.

Chú thích :

*Thương xuân bi thu : tóm lại là vì xuân đến xuân đi, thu đến thu đi mà bi thương sâu cảm, nói chung là chỉ người đa sầu đa cảm, có trái tim mẫn cảm đi? Đỗ Phủ có câu trong bài Đăng cao: Vạn lý bi thu thường tác khách (khách xa, thu tới thêm sầu, theo bản dịch của Trần Trọng Kim) rất nổi tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 77: Một Đêm Ấm Áp Ở Phượng Hoàng Cổ Trấn

77. Một Đêm Ấm Áp Ở Phượng Hoàng Cổ Trấn...

Vì thế đêm nay, Tiền Tiểu Háo hưng phấn đến mức không thể nhắm mắt.

Hậu quả là khi đến sân bay đợi đăng ký, Tiền Tiểu Háo nằm ở trên đùi Sở Cố Hoài ngủ say như chết.

“Đứng lên, Tiểu Háo, đăng ký.” Sở Cố Hoài nâng Tiền Tiểu Háo dậy, vỗ vỗ mặt nàng.

“Hử?” Tiền Tiểu Háo mơ mơ màng màng mở to mắt, dùng giọng mũi nói “Ồ”, sau đó nàng loạng choạng đi về phía sau.

“Ai, không phải bên này, em lại đây lại đây.” Sở Cố Hoài bắt đầu đỡ giữ chặt Tiền Tiểu Háo, kéo hành lý về hướng cửa đăng ký. Dọc đường đi ,mọi người trong sân bay đều chứng kiến được cảnh tượng: mỹ nữ lúi lét kéo nữ sinh đáng yêu vúi về mặt mơ hồ, quả thật rất dễ làm người ta chú ý.

Khi đã ngồi trên máy bay, Tiền Tiểu Háo ngược lại tỉnh táo hơn hẳn, bắt luận Sở Cố Hoài bức nàng ngủ một lát nhưng nàng vẫn là quay tới quay lui không chịu nghe lời.

“Tôi hôm qua không chịu ngủ, mới vừa rồi còn ngủ say như chết vậy.”

“Tại em hưng phấn mà.” Tiền Tiểu Háo nói.

“Hưng phấn lắm hả?”

“Tất nhiên rồi, chúng ta lần đầu tiên đi chơi xa, đến nơi chỉ có hai người, sao em có thể không hưng phấn cho được.” Tiền Tiểu Háo liếc Sở Cố Hoài một cái.

“Chị không hưng phấn?” Tiền Tiểu Háo hỏi lại.

“Khụ, hưng phấn chứ.” Tai Sở Cố Hoài ửng đỏ.

“Hi hi.....”

“Đắp chăn đi này, coi chừng bị lạnh.” Sở Cố Hoài từ trong hành lý lấy ra cái chăn nhỏ, phủ trên đùi Tiền Tiểu Háo.

“Trên máy bay có mà, sao chị còn mang theo chi cho nặng vậy.” Tiền Tiểu Háo nâng lên tấm chăn.

“Cái đó không sạch sẽ.” Sở Cố Hoài giải thích.

“Á, thiếu chút nữa quên là chị thích sạch sẽ.” Tiền Tiểu Háo hiểu ra.

“Vậy lúc chị ở khách sạn thì phải làm sao?” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Lấy chăn mền và ra giường cái phủ khắp giường và gối.” Sờ Cố Hoài nói.

“Vậy, vậy chăn đâu mà đắp.” Tiễn Tiểu Háo nhủ mày.

“Chị quên mất.” Sờ Cố Hoài cũng nhủ mày, bắt đầu nghĩ biện pháp giải quyết.

“Lấy áo khoác nha, sau đó đem chăn phủ lên áo khoác.” Tiễn Tiểu Háo nghĩ ra được, mặt mày hớn hờ nói

“Ừm, được đây.”

“Hí hí.”

Tiến Tiểu Háo đem chăn dịch qua một nửa đắp lên người Sờ Cố Hoài, sau đó tựa đầu vào vai nàng, ôm cánh tay của nàng, cảm giác thật ấm áp.

“Sắp cất cánh rồi, à, nhai một viên kẹo cao su đi, nếu không sẽ bị ù tai.” Sờ Cố Hoài lấy một viên kẹo cao su cho vào miệng Tiễn Tiểu Háo.

“Ừm ừm, chị Cố Hoài, em muốn xem bên ngoài.....” Tiễn Tiểu Háo tham lam cúi đầu xem phong cảnh bên ngoài.

“Ừ.”

Hiện tại máy bay đang từ từ bay lên đến tầng bình lưu, các nàng có thể nhìn thấy khung cảnh cả thành phố, phía dưới dòng xe chạy như nước chảy, càng ngày càng nhỏ như một đàn kiến, cuối cùng biến mất.

Đến trời cao, máy bay mới dần dần vững vàng, tầng mây trùng trùng điệp điệp lướt qua các nàng, thật dày từng tầng từng tầng mềm mại như chăn bông.

“Thật đẹp.....” Tiễn Tiểu Háo ghé vào trên đùi Sờ Cố Hoài bùi ngùi nói.

“Ừ.”

“Ngoan, ngủ một lát, nếu không buổi tối sẽ không có sức đi chơi.” Sờ Cố Hoài vuốt ve tóc Tiễn Tiểu Háo, đem chăn bao bọc lấy nàng.

“Ừm.” Tiễn Tiểu Háo ngoan ngoãn ở trong lòng Sờ Cố Hoài, cọ cọ tìm vị trí thoải mái để ngủ.

“Chào tiểu thư, xin hỏi ngài muốn uống gì?” Tiếp viên hàng không đi tới, mỉm cười hỏi Sờ Cố Hoài.

“Không cần, cảm ơn.” Sờ Cố Hoài nhìn thoáng qua Tiễn Tiểu Háo đang ngủ, sợ nước đổ ở trên người nàng, khước từ lời mời của tiếp viên hàng không, khi tiếp viên hàng không đẩy xe đi còn quay lại nhìn Sờ Cố Hoài và Tiễn Tiểu Háo, cũng không biết vì nguyên nhân gì, lại cảm thấy hai mỹ nữ này rất xứng đôi.

Tiến Tiểu Háo thật sự rất mệt, cảm giác được máy bay từ từ hạ cánh, Sờ Cố Hoài thấy nàng ngủ say quá, không nỡ đánh thức nàng, nhưng khi máy bay đã hoàn toàn hạ cánh, thật sự là không còn biện pháp nào, đợi mọi người xuống hết rồi nàng mới dịu dàng đánh thức Tiễn Tiểu Háo, sau đó dẫn Tiễn Tiểu Háo còn đang mơ màng ra cabin.

Sân bay ở Quý Châu khá nhỏ, lúc Tiễn Tiểu Háo và Sờ Cố Hoài đi ra cabin, các nàng cảm nhận được không khí ở đây và ở nơi đô thị phồn hoa các nàng sinh sống khác biệt rất lớn.

“Không được hoàn hảo lắm.” Tiễn Tiểu Háo lẩm bẩm nói.

“Sao có thể so với sân bay chỗ chúng ta được, mỗi nơi đều có đặc điểm riêng biệt, coi kìa, chúng ta không phải từ xa xôi ngàn dặm đến đây chơi sao.” Sờ Cố Hoài giữ chặt tay Tiễn Tiểu Háo.

“Có đạo lý.” Tiễn Tiểu Háo cười a a tán thành.

“Đi thôi, ngồi xe đi, phòng chừng buổi chiều có thể đến.” Xe trung chuyển ở sân bay có thể chờ các nàng đi Phụng Hoàng cổ trấn lập tức, lộ trình cỡ 40 phút, không xa.

Còn chưa tới buổi chiều, Tiễn Tiểu Háo và Sờ Cố Hoài đã đến Phụng Hoàng cổ trấn, Tiễn Tiểu Háo tí ta tí tòn đi theo Sờ Cố Hoài vào khách sạn.

Ông, bà chủ khách sạn rất nhiệt tình, khách sạn nằm trong một ngõ tắt nhỏ, không dễ tìm, nhưng nhân khí rất thịnh vượng, khách sạn có ban công có ghế nằm, cái gì cũng có, giá cả cũng khá hợp lý, Tiễn Tiểu Háo và Sờ Cố Hoài buông hành lý, dự định ở khách sạn ngủ một giấc, đến khi cổ trấn náo nhiệt thì ra ngoài chơi.

“Ừm.....” Tiễn Tiểu Háo mơ màng tỉnh giấc ngồi trên giường. Sắc trời đã gần sập tối.

“Dậy rồi?” Bên cạnh truyền đến tiếng Sờ Cố Hoài, vẫn ôn nhu như vậy.

“Ừm, mấy giờ rồi.” Tiễn Tiểu Háo ngáp dài một hơi.

“Hơn bảy giờ rồi, đừng ngủ nhiều quá, sẽ bị đau đầu.” Sờ Cố Hoài đã sớm tỉnh, ngồi bên cạnh Tiễn Tiểu Háo chơi điện thoại di động. Thấy nàng tỉnh, mới đứng dậy đi lấy áo khoác phủ thêm cho nàng.

“Á.” Tiễn Tiểu Háo dụi dụi mắt.

“Chị đi lấy nước ấm cho em rửa mặt, em ngồi một lát cho tỉnh hẳn đi.” Sờ Cố Hoài buông di động, đi về phía phòng tắm.

“Ừm.”

Đây coi như là một tật xấu nhỏ của Tiễn Tiểu Háo, mỗi lần tỉnh ngủ đều còn lưu lại giường khí, mơ mơ màng màng, dù thế nào cũng phải ở trên giường ngồi khoảng 5 phút mới có thể hoàn toàn thanh tỉnh.

“Mau lại đây rửa mặt, kéo nước lạnh.” Sờ Cố Hoài thúc giục nàng.

“Á.” Tiễn Tiểu Háo trùm áo khoác xuống giường, vẫn là có chút mơ mơ màng màng. Sau khi rửa mặt xong, cả người mới hoàn toàn tỉnh táo.

“Chị Cố Hoài, em đói.” Tiễn Tiểu Háo sờ sờ bụng, bày ra vẻ mặt đáng thương nói.

“Đi thôi, thay đồ rồi đi ăn cơm.”

Đại sảnh khách sạn.

“Đi chơi à?” Lão bản nướng cười tùm tùm hỏi.

“Đúng a, tụi cháu đi ăn cơm, có món ngon giới thiệu cho tụi cháu không?” Tiễn Tiểu Háo tiến lên trò chuyện cùng lão bản nướng.

“Có, có. Món ngon ở Phụng Hoàng rất nhiều, bánh máu vịt là đặc sản của Phụng Hoàng, đến Phụng Hoàng là nhất định phải ăn, rất thơm nha, còn có cơm hành dĩa, bánh mỳ, trên đường bán rất nhiều, nhưng chính tông lại không nhiều lắm, đi nói cho cháu biết, cháu đến quán XX, quán này là làm đồ ăn chính tông nhất, mọi người ở bản địa đều đi nơi đó ăn.” Lão bản nướng thực nhiệt tình giới thiệu nhiều món đặc sản ở Phụng Hoàng cổ trấn, lại còn cung cấp cho nàng địa chỉ, Tiễn Tiểu Háo và Sờ Cố Hoài chào tạm biệt lão bản nướng, ra ngoài dùng bữa.

Tiến Tiểu Háo và Sờ Cố Hoài ăn no, mới ngồi trên xe điện đi tới Hồng Kiều.

Cảnh đêm ở Phụng Hoàng cổ trấn cực kỳ xinh đẹp, ngọn đèn lóe ra, sông Đà Giang được ánh đèn phản chiếu cũng lóe lóe tỏa sáng.....

Tuy là mùa đông, nhưng vì ở phía nam, bởi vậy sông Đà Giang cũng không bị đóng băng, so với mùa hè cũng không khác gì mấy.

Bởi vì mùa đông gió lớn, mọi người không thể giữ được ngọn lửa, cho nên không ai đi thả đèn cầu nguyện, mọi người sinh hoạt như mùa hè, họ đều đến nơi náo nhiệt, điên cuồng, khoái hoạt như quán bar...

“Không có tuyết a.” Tiễn Tiểu Háo có chút thất vọng.

“Có, chúng ta còn ở lại đây vài ngày mà, chị đã tra dự báo thời tiết ở nơi này rồi.” Sờ Cố Hoài thuộc tuýp người kỹ lưỡng, đã sớm chuẩn bị tốt rất nhiều thứ, chủ yếu là nàng muốn chơi thật vui vẻ cùng Tiễn Tiểu Háo mà thôi.

“Oa, chị tra rồi?” Tiễn Tiểu Háo nhảy đến trước mắt Sờ Cố Hoài.

“Đúng a, không phải em muốn đến ngắm tuyết rơi sao? Chị đã đi dò la một chút, chọn thời gian tới đây.”

“Hi hi, em cũng không biết đối với chị làm sao mới tốt như chị đối với em bây giờ nữa.” Tiễn Tiểu Háo nắm lấy tay Sờ Cố Hoài.

“Cho nên phải yêu chị hơn a. Đi thôi. Chúng ta đi shopping.” Sờ Cố Hoài nắm lại tay của Tiễn Tiểu Háo, giúp nàng chỉnh lại khăn quàng.

“Em muốn ăn long tu đường (kẹo hình con rồng).” Tiễn Tiểu Háo làm nũng.

“Nơi này có sao? Giống kẹo gừng thôi chứ có gì đâu.” Sờ Cố Hoài nghĩ nghĩ nói.

“Nhưng em không muốn ăn kẹo gừng.” Tiễn Tiểu Háo bắt đầu nhõng nhẽo.

“Chúng ta đi tìm xem có long tu đường không.”

Sờ Cố Hoài chậm rãi dẫn Tiễn Tiểu Háo đi qua dòng người, cửa hàng rất náo nhiệt, Tiễn Tiểu Háo cũng vui vẻ lây, đi ở trên tầng đá, thỉnh thoảng nhảy nhảy vài cái, hết góc chỗ này rồi lại góc chỗ kia.

“Em đã từng đến nơi này, cũng không có gì thay đổi.” Tiễn Tiểu Háo cười ha ha nói.

“Có thay đổi.”

“Cái gì?” Tiễn Tiểu Háo nghi hoặc hỏi.

“Lần trước đến đây không có chị ở bên em” Sở Cố Hoài chậm rãi nói.

“Hi hi, phải a.....” Tiễn Tiểu Háo nói xong liền chạy về bên người Sở Cố Hoài.

“Chị Cố Hoài chị Cố Hoài, chị xem, thật nhiều trăm cài.” Tiễn Tiểu Háo đi đến trước một cửa hàng, chọn một cây trâm từ cắm ở trên tóc mình, rồi nàng hỏi ý kiến Sở Cố Hoài.

“Đẹp không?”

“Dễ thương lắm” Sở Cố Hoài cười cười với Tiễn Tiểu Háo, sau đó đi vào trong trà tiền.

“Oa, tay chân nhanh nhẹn thật, sao chị nghĩ là em muốn mua.”

“Dễ thương mà, đừng gỡ xuống. Đêm nay cứ dễ như vậy đi.” Sở Cố Hoài bắt lấy tay Tiễn Tiểu Háo đang nâng lên định gỡ cây trâm xuống.

“Được rồi.”

Tiến Tiểu Háo cảm thấy rất vui, không hiểu tại sao lại thế, chắc là do nàng có Sở Cố Hoài ở bên người, không khí luôn luôn tốt như vậy, khiến cho nàng không tự chủ liên kiếng mũi chân hôn chồng của nàng.

Dọc theo con phố, các nàng đi nơi này nhìn một chút, đi nơi đó ăn một vài thứ linh tinh, cùng lão bản và lão bản nương của cửa hàng tán gẫu nói chuyện phiếm, thời gian trôi qua thật nhanh, cuối cùng Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài ở cuối Hồng Kiều mua được long tu đường – loại kẹo mà các nàng đã tìm kiếm một đêm.

“A, há miệng ra.” Tiễn Tiểu Háo cầm lấy một viên, nói với Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài nghe lời há miệng, đã thấy Tiễn Tiểu Háo đem kẹo nhét vào miệng mình, vừa đi vừa ăn, cuối cùng đem viên kẹo nhỏ còn lại đút cho Sở Cố Hoài.

“Còn cái nhỏ xíu mới cho chị.” Sở Cố Hoài nói.

“Muốn tốt cho chị thôi a, ăn kẹo nhiều sẽ bị béo phì, ngoài ra còn bị sâu răng nữa a.” Tiễn Tiểu Háo trừng đôi mắt to đe dọa.

“Phì, em nghĩ chị và em là con nít ba tuổi sao.” Sở Cố Hoài cười.

“Hi hi, đùa một chút thôi mà.” Tiễn Tiểu Háo cầm lấy một viên long tu đường nhét vào miệng Sở Cố Hoài.

“Ăn ngon không.”

“Ừ, ngon lắm”

“Đi về nha?”

“Ừ, trở về.”

“Ngày mai đi tiếp chứ?”

“Đương nhiên.....”

Vì thế hai người con gái cứ vô tư trò chuyện trên đường như vậy, chẳng mấy chốc đã gần đến khách sạn, người trên đường thưa thớt hẳn đi. Đèn đường tỏa ra ánh vàng, thực ấm áp.....

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Mâu Thuẫn Trong Thế Giới Hai Người

78, Mâu Thuẫn Trong Thế Giới Hai Người ...

“Rời giường, Tiểu Háo, rời giường.....” Sở Cố Hoài tâm tình tốt kêu Tiễn Tiểu Háo đang ngủ say trên giường.

“Ừm.....” Tiễn Tiểu Háo ngay cả mắt còn chưa mở, trả lời Sở Cố Hoài một tiếng vô nghĩa.

Sở Cố Hoài biết nàng trả lời như vậy tức vẫn chưa tỉnh, chỉ là đáp lời ứng phó rồi tiếp tục ngủ thêm mà thôi, sau khi thức dậy khẳng định nàng sẽ quên sạch những gì mình đã từng nói qua.

Nói thật Sở Cố Hoài một chút cũng không muốn kêu Tiễn Tiểu Háo, cả nhà mọi người biết công việc thống khổ nhất chính là gọi Tiễn Tiểu Háo rời giường, hơn nữa là khi nàng đang ngủ say. Nếu không bức bắt đắc dĩ, Sở Cố Hoài thà bị đánh chết cũng không nguyện ý làm việc này, nhưng Tiễn Tiểu Háo đã nói đến Phụng Hoàng cổ trấn nhất định phải dậy sớm, lúc người dân còn thừa thốt nắm tay nàng đi dạo quanh trấn, nếu không gọi nàng, người bị mắng sẽ là mình.

“Rời giường nhanh, không phải em nói đi cổ trấn sớm một chút sao?” Sở Cố Hoài néo néo gương mặt của nàng, cũng không ngoài dự đoán tay nàng bị Tiễn Tiểu Háo chụp giống như chụp ruồi bọ phui xuống dưới.

“Không đi.” Tiễn Tiểu Háo bức mình nói.

“Đây là tự em nói nha. Đừng đổ thừa chị à.” Sở Cố Hoài nói.

“Ồ.” Tiễn Tiểu Háo tùy tiện lên tiếng, lại bắt đầu nhập mộng.

“Vậy ngủ thêm một lát nữa đi, hôm trước hưng phấn không thể ngủ được, tối hôm qua lại đi chơi khuya như vậy.” Sở Cố Hoài nghĩ nghĩ, cũng nằm xuống, chui vào chăn tiếp tục ngủ.

Cho đến khi bị Tiễn Tiểu Háo đánh thức.

“A a a a a a.....” Âm lượng siêu cao từ Tiễn Tiểu Háo khiến Sở Cố Hoài tỉnh giấc.

“Chuyện gì vậy?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Sắp 11 giờ rồi!” Tiễn Tiểu Háo chỉ vào di động.

“Ồ.” Sở Cố Hoài lên tiếng, tiếp tục nhắm mắt lại.

“Chị còn ngủ được hả?! Gần trưa rồi, ngày hôm qua em dặn chị gọi em dậy mà?” Tiễn Tiểu Háo bày ra vẻ mặt bị thương.

“Chị gọi em rồi.” Sở Cố Hoài trả lời.

“Chị không có.” Tiễn Tiểu Háo hơi tức giận.

“Em không chịu dậy, 5 giờ chị đã kêu em” Sở Cố Hoài có chút bất đắc dĩ.

“Sao chị không kêu em thêm vài lần nữa.” Vẻ mặt Tiễn Tiểu Háo ủy khuất.

“Chị sợ em mệt, cho em ngủ thêm tí, ngủ đủ giấc mới có sức lực đi chơi.” Sở Cố Hoài giải thích.

“Á, cũng tốt, dù sao mình còn ba ngày để vui chơi.” Tiễn Tiểu Háo ngã vào trên giường, ôm lấy Sở Cố Hoài, chui vào trong ngực nàng.

“Ngủ muốn chết, em làm gì thế này.” Sở Cố Hoài cười hỏi, nhưng không né tránh.

“Thoải mái, ấm áp.” Tiễn Tiểu Háo tìm vị trí thoải mái nhất, chôn ở thân mình mềm mại của Sở Cố Hoài.

“Còn muốn ngủ hả? Đừng ngủ, ngủ nữa sẽ bị đau đầu.” Sở Cố Hoài đẩy đẩy Tiễn Tiểu Háo đang ở trong lòng mình.

“Không ngủ, ở trong lòng chị thực ấm áp.” Tiễn Tiểu Háo buồn buồn nói.

“Ừ, ngoan.” Sở Cố Hoài vuốt ve tấm lưng của Tiễn Tiểu Háo, nàng nằm yên không dám động dậy. Sợ Tiễn Tiểu Háo không thoải mái.

“Đi ăn cơm nha?” Hơn mười phút sau, Sở Cố Hoài hỏi Tiễn Tiểu Háo.

“Ừ.” Tiễn Tiểu Háo từ trong lòng Sở Cố Hoài ngẩng đầu dậy, tóc tai rối bời.

“Rửa mặt đi, chúng ta ra ngoài kiếm gì đó ăn.” Sở Cố Hoài cười nói với Tiễn Tiểu Háo.

“Ừm.”

Tiến Tiểu Háo bần thần rời giường, ngờ ngác mặc quần áo, kì kèo rửa mặt xong, lôi kéo Sở Cố Hoài một thân ăn mặc chỉnh tề gọn gàng ra cửa.

“Lạnh quá.” Mới ra khỏi phòng, Tiễn Tiểu Háo bắt đầu run run.

“Vừa rồi đã kêu em mặc nhiều hơn rồi, em lại không chịu.” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ nói.

“Mặc nhiều quá khó đi đứng, em lại không có gầy như chị.” Tiền Tiểu Hảo bĩu môi, không phải nàng không muốn mặc đồ ấm nhưng mặc nhiều quá trông rất mập mạp cồng kềnh. Mình vốn không gầy rồi.

“Sao như vậy được.” Sở Cố Hoài không tán thành.

“Dù sao thì nhìn cũng rất béo, không mặc đâu.” Tiền Tiểu Hảo giận dỗi nói.

“Bị cảm lạnh vẫn là chị chăm sóc em” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ.

“Em không cần chị chăm sóc.” Tiền Tiểu Hảo trừng mắt nhìn Sở Cố Hoài.

“Được rồi, mùa hè cùng em chạy bộ còn không được nữa là, hiện tại nên mang thêm khăn quàng này, may mắn chị có mang theo.” Sở Cố Hoài đứng ở cửa phòng khoác khăn quàng lên cổ Tiền Tiểu Hảo.

Ngay lúc này, ở phòng bên cạnh một người ngoại quốc dễ nhìn đi đến, tóc vàng, mắt xanh, làn da trắng nõn, cao lớn suât khí, trên lưng mang balo du lịch, nhìn về hướng các nàng nở nụ cười, Tiền Tiểu Hảo xem đến mắt choáng váng.

“Lau nước miếng đi.” Sở Cố Hoài mặt không chút thay đổi nói.

“Ai nha, đừng vậy mà, em chỉ nhìn có tí thôi mà.” Tiền Tiểu Hảo kéo kéo cánh tay Sở Cố Hoài làm nũng.

“Hai vị mỹ nữ, hai vị tự mình đến đây du ngoạn sao?” Anh chàng ngoại quốc dùng tiếng Trung bập bẹ hỏi.

“Ừm. Đưa vợ đến đây du ngoạn.” Sở Cố Hoài dùng tiếng Anh nói.

“Oh? Hai người là les?” Anh chàng kinh ngạc dùng tiếng Anh trả lời.

“Tui chỉ là yêu nàng.....” Tiền Tiểu Hảo nghe hiểu câu này, khó khăn dùng vốn tiếng Anh ít ỏi của mình trả lời.

Sở Cố Hoài nhìn Tiền Tiểu Hảo mỉm cười, vươn tay sờ sờ mặt nàng.

Anh chàng ngoại quốc vươn ngón cái làm động tác Like về phía các nàng, sau đó mời các nàng du ngoạn cùng hắn.

“Được nha, cùng nhau đi ăn cơm.” Tiền Tiểu Hảo cười hi hi đáp ứng, dễ nhìn, đẹp mắt, nhưng nàng đã hoàn toàn quên Sở Cố Hoài sẽ vì chuyện này mà ăn dấm chua.

“Khụ khụ.” Sở Cố Hoài hắt mặt ho khan vài tiếng, nhắc nhở Tiền Tiểu Hảo, đây chính là thế giới riêng của hai nàng.

“Chị sao vậy? Bị bệnh hả? Còn dám dặn em mặc nhiều hơn, chị xem chị đi mặc ít như vậy.” Tiền Tiểu Hảo bất mãn nói, thuận tiện nâng tay sờ sờ trán Sở Cố Hoài.

“Không nóng a, không phát sốt, có thể do thời tiết quá lạnh, đi thôi đi thôi, ăn cơm nào.” Tiền Tiểu Hảo bước cầu thả đi về phía trước. Anh chàng ngoại quốc đi bên cạnh Tiền Tiểu Hảo, hai người vừa đi vừa trò chuyện. Tiền Tiểu Hảo nói tiếng Anh khá tệ, từ nhỏ trình độ tiếng Anh của nàng đã không được tốt. Đại học cố gắng lắm mới qua được 6 cấp, vì thế khi giao tiếp với anh chàng ngoại quốc này cũng là lắp bắp hồi lâu mới nói được câu hoàn chỉnh, bất quá tốt xấu gì đối phương cũng có thể nghe hiểu được.

“Anh tên gì a?” Tiền Tiểu Hảo hỏi.

“Tony, còn cô?” Tony mỉm cười hỏi.

“Tôi tên là Tiền Tiểu Hảo, nàng là Sở Cố Hoài.” Tiền Tiểu Hảo cười chỉ chỉ Sở Cố Hoài.

“Người yêu của cô đây à? Hai người thật ân ái.” Tony bùi ngùi nói.

“Đúng a, cùng một chỗ rất lâu rồi, tôi nói tôi muốn đến đây ngắm tuyết rơi cùng nàng, cho nên nàng liền hoàn công tác đến giúp tôi vui vài ngày.” Trong lời nói của Tiền Tiểu Hảo vô tình nghe ra có hơi khoe khoang.

“Nha, các cô đến ngắm tuyết rơi?.” Tony kinh ngạc hỏi.

“Ừ ừ.”

“Nhưng, nhưng tuyết lại không rơi a.”

“Chị Cố Hoài nói nàng đã tra dự báo thời tiết, ngày mai sẽ có tuyết.” Tiền Tiểu Hảo cười nói.

“Rất chu đáo.”

“Đúng a, nàng rất chu đáo.”

“Đúng là chân tình.”

Sở Cố Hoài đi đằng sau tuy nghe không rõ hai người nói cái gì, nhưng khi nhìn thấy hai người họ anh một lời em một ngữ, nội tâm nàng bỗng nhiên dậy sóng.

Tiểu Háo thủy chung vẫn là thằng nữ, nhìn thấy trai đẹp phản ứng của nàng không hề giống mình, có phải nàng cho rằng hắn rất tốt đâu, dù sao mình chỉ là một người con gái chân yếu tay mềm. Sở Cố Hoài càng nghĩ càng cảm thấy bất an, mặt mày đều nhăn lại.

“Chị Cố Hoài, sao còn đứng đó, đến đây.” Tiểu Tiểu Háo lay lay Sở Cố Hoài đang xuất thần.

“Á, đến a, kia đi vào thôi.” Vẫn là quán cơm ngày hôm qua hai nàng đã tới, Sở Cố Hoài và Tiểu Tiểu Háo đều cảm thấy nơi này không tồi nên dẫn Tony tới ăn.

“Ngày hôm qua chúng tôi đã ăn ở đây, có mấy món đặc sản địa phương, thực không tồi, gọi ý cho anh ăn.” Tiểu Tiểu Háo nói với Tony.

“Tốt quá! Tôi luôn tìm những này a nhưng tìm mãi không ra, tiếng Trung của tôi quả thật không tốt.” Tony cười nhún vai.

“Anh không biết tiếng Trung? Ban nãy ở ngoài cửa phòng anh nói thật lưu loát a.” Tiểu Tiểu Háo không cẩn thận xỏ ra một tràng tiếng Trung.

“Cái gì?” Tony nghi hoặc hỏi.

“Nàng nói, ban nãy anh nói tiếng Trung rất tốt.” Sở Cố Hoài phụng phịu giúp Tiểu Tiểu Háo phiên dịch.

“Oh oh, tôi chỉ biết một chút.” Tony ngượng ngùng gãi gãi đầu.

“Kỳ thật tôi rất có hứng thú với tiếng Trung, nhưng học nó khó quá.”

“Tôi dạy cho anh a.” Tiểu Tiểu Háo rộng rãi nói.

“Đề nghị này thật không tồi.” Tony cao hứng nói.

Hai người nói là làm, Tiểu Tiểu Háo thừa dịp đồ ăn chưa bung lên, một mực dạy cho Tony, Tony cũng rất thông minh học theo, hai người không hề chú ý tới Sở Cố Hoài đang im lặng này giờ.

“Không tệ nha, ngộ tính rất cao.” Tiểu Tiểu Háo vỗ vỗ bả vai Tony, nàng hoàn toàn coi hắn như anh trai mình, Sở Cố Hoài nhìn chăm chăm tay Tiểu Tiểu Háo, nhúu nhúu mày.

Đây là bữa cơm rất ấm áp đối với Tiểu Tiểu Háo và Tony, nhưng đối với Sở Cố Hoài chẳng khác nào tra tấn.

“No quá, quán này thật sự không tệ.” Tiểu Tiểu Háo khen ngợi.

“Đúng, đúng.” Tony vội vàng ứng theo.

Lão bản nướng đứng ở bên cạnh nhìn các nàng đã lâu, vừa nghe Tiểu Tiểu Háo và Tony khen, ánh mắt đều cười mỉ, anh chàng ngoại quốc đẹp trai này quả thật làm cho nàng vui vẻ thoải mái.

“Đúng đúng, ánh mắt cô nướng thật sự rất tốt a, quán của tôi đã mở nhiều năm nay, ở tại chỗ này quán nổi tiếng bán đặc sản chính tông. Ai, cô nướng, lần sau cô ghé nữa, tôi sẽ giảm giá cho cô.” Lão bản nướng cười tùm tùm nói.

“Thật sao? Giảm giá a!” Tiểu Tiểu Háo trừng mắt nhìn.

“Oh~” Tony nghe không hiểu lắm, nhưng thấy bộ dáng Tiểu Tiểu Háo vui vẻ, vẫn là đi theo đùa giỡn với nàng.

Cứ như vậy, Tiểu Tiểu Háo trò chuyện rất lâu với lão bản nướng, ít lâu sau nàng miễn cưỡng ngắt lời, Tiểu Tiểu Háo mới có thể rời khỏi quán.

“Bây giờ định đi đâu? Đi dạo quanh chỗ này không?” Tony hỏi.

“Phải ha, nếu không còn có thể đi đâu nữa.” Tiểu Tiểu Háo theo lý thường thân nhiên nói.

“Hai người đi đi, tôi về trước.” Sở Cố Hoài xoay người bước đi.

Tiểu Tiểu Háo nhúu nhúu mày, tựa hồ nhìn ra Sở Cố Hoài không mấy vui vẻ, vì thế nhấn nhủ Tony vài câu, vội vàng đuổi theo Sở Cố Hoài.

“Chị Cố Hoài.....Chị Cố Hoài..... Từ từ thôi a.” Tiểu Tiểu Háo ở phía sau vừa chạy vừa kêu.

Nghe được Tiễn Tiểu Háo gọi mình, Sở Cố Hoài chẳng những không dừng lại cước bộ, ngược lại càng đi càng nhanh, Tiễn Tiểu Háo đuổi theo rất vất vả.

Thật vất vả mới đuổi kịp Sở Cố Hoài, Tiễn Tiểu Háo chặn nàng lại, ôm eo nàng không để cho nàng đi. Miệng thở hổn hển, không ngừng thở ra khói trắng.

“Đừng đi mà.”

“Em tiếp hân đi.”

“Đừng vậy mà, chị Cố Hoài.....” Giọng Tiễn Tiểu Háo dịu dàng xuống, làm nũng gọi một tiếng, Sở Cố Hoài thường không chịu được bộ dạng này của nàng.

“Em tiếp hân đi, chị tự mình trở về được rồi.” Lần này, Sở Cố Hoài không giống như ngày xưa – quay lại mỉm cười với nàng, sau đó ôn nhu dỗ dành Tiễn Tiểu Háo có chút hoảng sợ.

“Đừng mà, chị Cố Hoài, chị làm sao vậy.....” Tiễn Tiểu Háo lay lay nàng.

“Chị không có sao hết.”

“Chị Cố Hoài, em không có thích hân.....Em chỉ là.....” Tiễn Tiểu Háo muốn giải thích.

“Không cần giải thích.” Sở Cố Hoài tuyệt nhiên không muốn nghe.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Phải Học Đồ Lão Công

Vì bận một số việc riêng đã bắt mọi người đợi lâu, như mình từng hứa mình sẽ không drop edit giữa chừng ^^, chúc mọi người năm mới vui vẻ.

79, Phải Học Đồ Lão Công

“Hôm nay chị sao vậy?” Tiễn Tiểu Háo nhận ra Sở Cố Hoài có chút gì đó bất thường, liền vội vàng hỏi.

“Thật sự không có gì mà, chị đi về trước.” Sở Cố Hoài tách tay mình ra khỏi tay Tiễn Tiểu Háo, tự mình đi về khách sạn.

Tiến Tiểu Háo đứng yên một chỗ, không hề đuổi theo nữa.

“Háo Tử.” Tony đi tới, gọi Tiễn Tiểu Háo một tiếng.

“A?” Tiễn Tiểu Háo sững sờ quay đầu lên tiếng.

“Cố Hoài không vui sao?”

“Hình như là.....” Tiễn Tiểu Háo mếu máo, không biết phải làm gì, bộ dáng cứ như sắp khóc, khiến cho Tony cũng tay chân luống cuống cả lên.

“Đừng, đừng khóc a, hay là tôi dạy cho cô cách dỗ nàng nha.” Tony bước đến nói với Tiễn Tiểu Háo.

“Dễ như thế nào a!” Tiễn Tiểu Háo bắt lấy Tony, đáng thương hỏi.

“Mua đồ tặng nàng, cô có biết nàng thích cái gì không?” Tony dựa vào kinh nghiệm dỗ dành bạn gái trước đây của mình mà đưa ra ý kiến cho Tiễn Tiểu Háo.

“Tôi cũng không biết nàng thích gì nữa.” Tiễn Tiểu Háo nói với vẻ mặt đau khổ, bình thường đều là Sở Cố Hoài dỗ nàng, từ trước đến giờ nàng vốn không cần tốn quá nhiều tâm tư đi lấy lòng Sở Cố Hoài, khi xưa nàng theo đuổi Sở Cố Hoài cũng không mang chút tâm tà bất chính, Quách Mỹ Mỹ nói nếu không phải Sở Cố Hoài thích nàng, Sở Cố Hoài sẽ tuyệt nhiên không bằng lòng.

“Vậy đành phải mua thứ mà đại đa số nữ nhân đều thích.” Tony nghĩ nghĩ một lúc rồi nói.

“Là gì vậy?”

“Nữ trang.”

“Ừm, nghe nói đồ trang sức ở đây rất tốt.” Tiễn Tiểu Háo gật gù đầu, cảm thấy có chút hy vọng.

“Vậy tôi cùng đi chọn với cô?”

“Tốt quá, Tony cảm ơn anh.” Tiễn Tiểu Háo cảm kích nói.

“Đừng khách khí với tôi như vậy.” Tony cười cười.

Tiến Tiểu Háo đi bên cạnh Tony thỉnh thoảng cách chỗ dành một người, hết ngo ngoe rồi lại ngo ngoe, cố gắng tìm món đồ nào đó thật đặc biệt.

Đi qua rất nhiều địa phương đại thẩm chi dẫn, Tiễn Tiểu Háo cùng Tony đi tới một chỗ nghe nói là tiệm trang sức lâu đời nhất, tốt nhất cổ thành, bên cạnh tiệm treo bảng “Nơi đây không có ba trăm”, Tiễn Tiểu Háo đứng ở cửa nhìn nhìn, cảm thấy bảng hiệu này rất thú vị, vì thế nàng lấy cameras chụp lại. Sau đó mới đi theo Tony vào tiệm.

“Dường như đồ ở đây không tốt bằng đồ ở thành phố chúng tôi.” Tiễn Tiểu Háo nhỏ giọng nói.

“Bất quá kiểu dáng cũng không ít.”

“Khi trở về nhất định phải mua cho chị Cố Hoài một món thật tốt, ngày thường không thấy nàng đeo nữ trang.”

Lầm bầm lẩm bầm một lúc, Tiễn Tiểu Háo vẫn là chọn lựa rất nghiêm túc kỹ lưỡng, cuối cùng nàng chọn một cái vòng có hình con chuột, nàng hài lòng trả tiền, lôi kéo Tony ra khỏi tiệm.

“Tôi sẽ tự mình đưa cho nàng.” Tiễn Tiểu Háo nói.

Tony nhìn Tiễn Tiểu Háo cười.

“Anh cười cái gì?” Tiễn Tiểu Háo kỳ quái hỏi.

“Cô thật đáng yêu, tôi hy vọng bạn gái tương lai của tôi có thể giống cô.”

“A, thật không? Vô cùng vinh hạnh a.” Tiễn Tiểu Háo cười cười với Tony, tâm tư nàng lại ở nơi Sở Cố Hoài.

“Tôi nghĩ mình nên mua một ít thức ăn trở về cho nàng, buổi trưa nàng ăn rất ít, khẳng định đói.”

“Ừm ừm, tiện thể đi ăn luôn đi.” Tony đối với ẩm thực Trung Quốc rất có hứng thú, vừa nói đến ăn liền vội vàng gật đầu.

“Đi thôi.”

Tiến Tiểu Háo lôi kéo Tony đi khắp phố phường, rất nhiều món ngon được bày bán ven đường, món nào Tiễn Tiểu Háo cũng đều muốn mua về một ít cho Sở Cố Hoài, nàng sợ khi về sẽ ngượng nên Tiễn Tiểu Háo cũng chưa mua, định lát nữa ăn xong sẽ mua về.

“Chị Cố Hoài thích ăn hoa quả.” Tiễn Tiểu Háo thấy bên đường bán quả sô và cam quýt, nói.

“Quả sô rất có dinh dưỡng, dạo này chị Cố Hoài gầy đi nhiều.” Tiễn Tiểu Háo trừng mắt nhìn, chạy đến trước mặt đại thẩm bán quả sô, mua một hơi 3 cân, lẩm đại thẩm vui vẻ đến híp mắt lại.

“Nhiều quá.” Tony trừng lớn đôi mắt.

“Chị Cố Hoài thích ăn.” Tiễn Tiểu Háo quay đầu giải thích với Tony.

“Oh Oh.”

Tiến Tiểu Háo và Tony bất tri bất giác đã đi dạo cả buổi chiều, trời đã gần ngả về đêm, Tiễn Tiểu Háo xách theo một đồng đồ ăn cùng Tony trở về khách sạn.

“Chị Cố Hoài, em về rồi nè, mau ra mở cửa.” Tiễn Tiểu Háo ở bên ngoài gõ cửa, không lâu sau đã nghe được tiếng bước chân của Sở Cố Hoài.

Cửa mở, Tiễn Tiểu Háo thấy Sở Cố Hoài mặc áo khoác, tóc hơi rối, trên người còn thoang thoang hương sữa tắm, chắc là mới vừa tắm không được bao lâu.

Sở Cố Hoài mở cửa xong liền lê dép trở về phòng, bỏ lên giường tiếp tục xem TV.

“Chị Cố Hoài.....” Tiễn Tiểu Háo nhút nhát kêu một tiếng, sợ nàng còn giận mình.

“Hử?” Sở Cố Hoài lên tiếng, điệu bộ không giống đang giận.

Lúc này Tiễn Tiểu Háo mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng khôi phục lại dáng vẻ trước kia, tùy tiện ngồi xuống giường.

“Chị Cố Hoài, em mua cho chị rất nhiều món ăn, chị xem” Tiễn Tiểu Háo mang túi to lại.

“Giữa trưa chị đã không ăn uống gì, chắc chắn rất đói bụng, nhân lúc còn nóng mau ăn đi, lúc về em mới mua đó” Tiễn Tiểu Háo đem thức ăn ra để trước mặt Sở Cố Hoài.

“Oh.” Sở Cố Hoài nhận lấy canh nóng bắt đầu ăn, Tiễn Tiểu Háo lại không ngừng lấy thiết nhiều món ra, cứ như đang PR sản phẩm.

“Đây là thịt chung với gạo, nghe nói là món ăn rất trân quý, ở phương hoàng huyền hạ năm động, sản xuất một loại gạo rất mềm dẻo, loại gạo này sản lượng vô cùng thấp, cực phú dinh dưỡng. Bởi vì sản lượng không cao, nên nhà nào cũng cất giữ để dành cho lễ tết, lễ thành hôn, lễ hội... Thử xem, ngon lắm” Tiễn Tiểu Háo gấp một miếng vào bát của Sở Cố Hoài.

“Ừm”

“Ăn được không?” Tiễn Tiểu Háo chờ mong hỏi.

“Ngon lắm” Sở Cố Hoài cười cười với Tiễn Tiểu Háo. Đây vốn là một chuyện vô cùng bình thường. Nhưng với Tiễn Tiểu Háo nó lại không bình thường tí nào, tại sao nụ cười của Sở Cố Hoài dường như mang theo chút gì đó cô đơn lạc mịch.

Tiến Tiểu Háo trừng mắt nhìn, cảm thấy mình suy nghĩ nhiều quá, vội vàng tiếp tục chuẩn bị đồ ăn cho Sở Cố Hoài.

“Em có mua quả sỏ này. Ba cân luôn, ở đây bán thật rẻ, đều là luận cân bán.” Tiễn Tiểu Háo lấy ra một quả sỏ.

“Em gọt cho chị nha, có mang dao theo không, gọt dễ dàng hơn nhiều.” Tiễn Tiểu Háo nhìn quanh nhà.

“Có, trong hành lý có con dao nhỏ, em tự mình kiếm đi.” Sở Cố Hoài chỉ chỉ hành lý.

“OK.” Tiễn Tiểu Háo kiểm từng cái hành lý, quay đầu lại hỏi.

“Không có a, không thấy.”

“Em lục lọi lung tung như vậy dĩ nhiên là tìm không ra..... Ai, bên cạnh kia, trong túi xách.”

“Á. Tìm được rồi.” Tiễn Tiểu Háo lấy dao ra, cẩn thận gọt quả sỏ cho Sở Cố Hoài.

“Chị Cố Hoài, hồi chiều chị làm sao vậy?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Không có gì, đột nhiên tâm tình không được tốt, thực xin lỗi, chị không nên nổi giận vô cớ với em” Sở Cố Hoài xin lỗi Tiễn Tiểu Háo.

“Không sao, em chỉ sợ chị giận, xin Tony chỉ bảo nguyên cả buổi chiều. Ai, đúng rồi.” Tiễn Tiểu Háo buông quả sỏ, tìm kiếm món quà trong túi của mình.

“Kiếm cái gì?” Sở Cố Hoài tò mò hỏi.

“Hí hí, lát nữa chị sẽ biết.” Tiễn Tiểu Háo cười nói.

“Ồ, sao lại không có.” Tiễn Tiểu Háo nhú mồm.

“Rốt cuộc là thứ gì?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Không nói, dù sao cũng không tìm được.” Tiễn Tiểu Háo giận dỗi ngồi ở trên giường, tiền bạc là chuyện nhỏ, vấn đề là món quà này mang theo lòng chân thành cùng chờ mong của nàng a.....

“Khẩu khẩu.....” Tiễn Tiểu Háo đang ngồi buồn bực, bỗng có người gõ cửa. Nhất định là Tony, Tiễn Tiểu Háo trong lòng nghĩ như vậy, nhanh đứng lên đi mở cửa.

“Háo Từ.....”

Quả nhiên là Tony, Tiễn Tiểu Háo nhún nhún vai.

“Chuyện gì vậy? Có việc gì sao?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Vòng trang sức này, của cô.” Tony đem vòng trang sức đặt ở trong tay Tiễn Tiểu Háo, hèn gì vừa rồi nàng tìm khắp nơi cũng không thấy.

“Oh, sao nó lại ở chỗ anh.” Tiễn Tiểu Háo kinh hi hỏi.

“Lúc này ăn mì, cô làm rơi ở bàn, sau khi nhặt lại tôi lại quên trả cho cô.” Tony giải thích.

“Hi hi, cảm ơn.” Tiền Tiểu Hảo cười cười với Tony.

“Đừng khách khí, tôi về trước đây.”

“OK.”

Đội Tony trở về phòng, Tiền Tiểu Hảo mới đóng cửa lại tung tăng quay qua phía sau, rồi sau đó cầm vòng trang sức quơ quơ trước mặt Sở Cố Hoài.

“Thích không? Em đặc biệt mua cho chị.” Tiền Tiểu Hảo cười hỏi.

“Đây là..... Hảo Tử.....” Sở Cố Hoài cầm vòng trang sức, quan sát hình thù mặt dây chuyền, phát hiện là một con Tiểu Hảo Tử (chuột con).

“Đúng a, rất đáng yêu, đem chính em tặng cho chị.” Tiền Tiểu Hảo cười khẽ nói.

“Thích.” Sở Cố Hoài mỉm cười nói một tiếng, sau đó nhẹ nhàng hôn lên Tiền Tiểu Hảo, tiếp theo dùng một tí sức lực đã đem Tiền Tiểu Hảo đặt tại trên giường.

“Um um.....”

“Cầm miệng.....”

Sau đó..... Các nàng làm.....

Buổi sáng ngày hôm sau, còn chưa đến 6 giờ, Sở Cố Hoài liền thần thanh khí sảng* đi lên, kéo ra bức màn, bên ngoài một mảnh trắng xóa, bầu trời còn bay tuyết. Sở Cố Hoài nhất thời có chút kích động, nàng đã từng ngắm qua tuyết, hơn nữa là phương bắc, nhưng không nghĩ rằng phương nam tuyết cũng có thể xinh đẹp như vậy, không như tuyết trắng thật dày ở phương bắc, nhưng đây cũng là tú lệ phi thường.

Quan trọng nhất chính là thứ Tiền Tiểu Hảo đã chờ đợi nhiều năm như vậy. Sở Cố Hoài thở dài một hơi, tiếp theo xoay người đi gọi Tiền Tiểu Hảo.

“Tiểu Hảo, Tiểu Hảo, đứng lên.”

“Um.....” Tiền Tiểu Hảo kéo dài âm mũi.

“Tuyết rơi rồi.” Sở Cố Hoài dụ dỗ nàng.

Tiền Tiểu Hảo vẫn tiếp tục ngủ.

“Ba, hai, một.” Sở Cố Hoài thầm đếm trong lòng.

“Hử? Tuyết? Cái gì?” Quả nhiên Tiền Tiểu Hảo thức dậy khi Sở Cố Hoài vừa đếm đến một, tròn to đôi mắt ngồi dậy.

“Tuyết ở nơi đâu!?”

Sở Cố Hoài cười mà không nói, chỉ chỉ ngoài cửa sổ.

“Oa..... Tuyết! Tuyết! Thật sự là tuyết! Tuyết rồi!” Tiền Tiểu Hảo nhảy dựng cả lên, xốc lên tấm chăn chạy ngay đến bên cửa sổ. Vừa chạy vừa reo hò, ngay cả áo khoác cũng quên mặc.

“Mặc áo khoác vào, giày nữa này, trên mặt đất lạnh lắm.” Sở Cố Hoài vội vàng đi theo sau, mang theo quần áo, y như người mẹ chăm con.

“Chị Cố Hoài! Chị mau đến xem! Nhìn kia, tuyết rồi! Thật đẹp!” Tiền Tiểu Hảo vui vẻ nắm chặt tay Sở Cố Hoài, lần đầu tiên nhìn thấy tuyết, nàng rất kích động.

“Biết, biết, xuyt..... Đừng đánh thức tất cả mọi người.” Sở Cố Hoài dùng ngón trỏ đặt ở trước môi nàng, nhỏ tiếng một chút.

“Được rồi được rồi, em không làm ồn.” Tiền Tiểu Hảo cầm ngón tay của Sở Cố Hoài ngón tay hôn một cái.

“Chúng ta mau thay quần áo, mang theo cameras, xuống dưới chơi nào.” Tiền Tiểu Hảo vui tươi hơn hờ lởi kéo Sở Cố Hoài đi về phía phòng tắm.

“Đừng nóng vội.” Sở Cố Hoài bắt đầu đi giúp Tiền Tiểu Hảo mặc thêm quần áo.

Tiền Tiểu Hảo thật sự y như đứa con nít, vui vẻ suốt ngày, không biết cái gì gọi là sầu.

Chú thích:

*Thần thanh khí sảng: hình dung tinh thần thoải mái, tâm tình thư sướng.

Chương 80: Hạ Tuyết + Hồng Đậu

80, Hạ Tuyết + Hồng Đậu...

*Hồng đậu: hạt tương tư

Chuẩn bị cho bản thân mình xong rồi lại giúp Tiên Tiểu Hảo sửa soạn, Sở Cố Hoài lúc này mới yên tâm dẫn người yêu ra ngoài.

“Tí nữa đi đường nhớ cẩn thận một chút, đừng để bị té, tuyết rơi rất dễ bị trượt ngã.” Sở Cố Hoài dặn dò.

“Biết rồi mà, chị thật dong dài, mau đi nhanh lên nhanh lên.” Tiên Tiểu Hảo hưng phấn đến quên hết mọi thứ, nàng lôi kéo Sở Cố Hoài đi về hướng cửa khách sạn.

“Đợi chị một lát, quên mang cameras rồi.” Sở Cố Hoài nói.

“A, chị hay quên thật đấy ,mau đi lấy đi.” Tiên Tiểu Hảo thúc giục.

“Ừm, em đứng ở đây chờ chị.” Sở Cố Hoài xoay người chạy vào phòng lấy cameras, lấy xong định ra khỏi phòng nhưng chợt nhớ gì đó nàng liền quay lại lấy một ít đồ ăn vặt, lúc này nàng mới yên tâm rồi đi.

“Hoan hô!” Tiên Tiểu Hảo thấy Sở Cố Hoài đi về phía mình, nàng tung tăng chạy lại túm lấy cánh tay Sở Cố Hoài cùng nhau rời khỏi khách sạn.

“Tuyết, tuyết, thật sự là tuyết, đẹp quá.” Vừa ra cửa, bông tuyết liền bay tới trên người Tiên Tiểu Hảo, Tiên Tiểu Hảo bước từng bước trên nền đất đầy tuyết, nàng hưng phấn đến không còn để ý đến mọi thứ xung quanh, đây chính là lần đầu tiên nàng được ngắm tuyết rơi.

“Ai, cẩn thận.....” Đây không phải lần đầu tiên Sở Cố Hoài thấy tuyết, nàng không có hưng phấn đến mức như vậy nhưng khi nhìn thấy bộ dạng vui vẻ của người mình yêu, khóe miệng nàng vẫn là không tự chủ cong lên.

Miệng không ngừng hô nàng cẩn thận, sợ nàng không chú ý bị ngã.

“Chị Cố Hoài Chị Cố Hoài, chị mau lại đây, chị mau lại đây nha, chị xem.....” Tiên Tiểu Hảo nhảy nhảy trên mặt tuyết, hướng về phía Sở Cố Hoài kêu to.

“Chuyện gì vậy?” Sở Cố Hoài nghi hoặc nhìn theo hướng ngón tay của Tiên Tiểu Hảo.

“Băng, nó đọng thành lớp trên lá cây!” Tiên Tiểu Hảo cước bộ nhanh qua tới, sau đó đứng ở dưới gốc cây nhìn lên để xem một cách tường tận hơn.

“Đẹp không?” Sở Cố Hoài đi lại, ôm chặt lấy nàng.

“Thật lạnh đấy, đẹp như thủy tinh vậy.....” Tiên Tiểu Hảo yên tâm tựa vào trên người Sở Cố Hoài, cảm thấy thật ấm áp thật mềm mại và vô cùng thoải mái, khiến cho nàng không muốn rời đi dù chỉ là trong suy nghĩ.

“Ừm, nhưng chỉ trong chốc lát nữa thôi nó sẽ tan mất .” Sở Cố Hoài hôn hôn vành tai Tiên Tiểu Hảo.

“Không sợ, rồi nó sẽ kết băng lại, không thì sang năm nó sẽ tiếp tục kết băng thôi.” Tiên Tiểu Hảo lặc quan nói.

“Ừm, đúng vậy.” Sở Cố Hoài cười cười, nàng thích sự lặc quan của Tiên Tiểu Hảo, cái gì cũng đều nghĩ về mặt tốt của nó, không giống như mình, chuyện gì đi nữa nội tâm nàng cũng không thể nào lặc quan.

“Chụp cho em một pose nha.” Sở Cố Hoài lấy ra cameras nói với Tiên Tiểu Hảo.

“Hai chúng ta chụp chung đi.” Tiên Tiểu Hảo không muốn chụp một mình .

“Cho em làm một pose trước, rồi mình chụp chung.” Sở Cố Hoài sờ sờ đầu Tiên Tiểu Hảo.

“OK.” Tiên Tiểu Hảo khó chịu thỏa hiệp nhưng nàng vẫn ngoan ngoãn tạo dáng làm một pose. Kỳ thật nàng không thích chụp hình một mình, bắt luận cười vui vẻ đến cỡ nào thì cũng chỉ có một mình mà thôi, trông thật cô đơn.

“Cười trông thật miễn cưỡng.” Sở Cố Hoài không hài lòng.

“Chỉ là.....”

“Nhìn chị đi.” Sở Cố Hoài hé miệng cười cười với Tiền Tiểu Hảo. Không cần Sở Cố Hoài nhắc nhở, ánh mắt của nàng sẽ không tự chủ mà truy đuổi Sở Cố Hoài, nhìn thấy nụ cười của Sở Cố Hoài, khóe miệng Tiền Tiểu Hảo cũng tự giác cười thật ngọt ngào, đôi mắt to cong thành vầng trăng khuyết, khóe miệng má lúm đồng tiền cũng bộc lộ ra.

“Ok, perfect.” Sở Cố Hoài nhanh tay ấn nút chụp.

“A.....” Tiền Tiểu Hảo hiển nhiên không phản ứng kịp, đôi mắt vẫn còn đang cong tựa cầu vồng. Sở Cố Hoài cảm thấy người con gái trước mặt mình thật sự rất đáng yêu, bước thật nhanh về phía nàng, hôn hôn lên đôi mắt cười ấy.

“Tiểu Hảo, sau này không được cười với ai khác như vậy.”

“Sẽ không đâu.” Tiền Tiểu Hảo liếc Sở Cố Hoài một cái, lập tức bật cười.

“Đi thôi đi thôi, đi cô thành chơi.”

“Ừm”

Dọc đường đi Tiền Tiểu Hảo chạy nhảy lung tung, chỉ khổ cho Sở Cố Hoài, lúc nào cũng phải nhìn chăm chăm Tiền Tiểu Hảo, sợ nàng té ngã.

“Từ từ nào.”

“Nhanh lên, không thôi tuyết tan bây giờ.” Tiền Tiểu Hảo thúc giục.

“Làm gì nhanh như vậy, bây giờ tuyết còn đang rơi mà.” Sở Cố Hoài phản bác.

“Em nói có là có!” Tiền Tiểu Hảo ngạo kiều, chạy lại đây nhẹ nhàng nhéo Sở Cố Hoài, rồi lại chạy nhanh về phía trước.

“Được rồi, em nói có thì có, y như hầu tử (con khỉ) vậy.” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ thỏa hiệp, cũng chạy nhanh theo giữ chặt Tiền Tiểu Hảo.

Khi các nàng đi đến cô thành, tuyết đã muốn ngừng rơi, Tiền Tiểu Hảo từng bước từng bước một đánh giá, phát hiện rất nhiều thứ thú vị.

“Chị Cố Hoài! Chị xem, mái nhà xung quanh đều màu trắng, thật đẹp.” Nhà nhà đều được bao phủ bởi một mảnh tuyết trắng xóa. Trắng, nhà gỗ tinh tế, tuyết trắng của mái nhà, màu xanh biếc của sông Đà Giang kết hợp trông thật hài hòa.

Bởi vì mới hơn 6 giờ sáng, nên người trong cô thành cũng không nhiều, chỉ có mấy du khách giống Tiền Tiểu Hảo và Sở Cố Hoài và một vài cô gái bán xír đeo giỏ trúc đi làm việc.

“Chị Cố Hoài, chúng ta chụp chung nha.”

“Ừm”

Sở Cố Hoài và Tiền Tiểu Hảo đứng khoảng hai phút, mới gặp được một vị đại thúc nhìn mặt có vẻ tốt bụng, Tiền Tiểu Hảo vội vàng chạy đến xin đại thúc chụp giúp các nàng một tấm, đại thúc cũng không thẹn với gương mặt thoát nhìn hiền lành tốt bụng của hắn, không nói hai lời liền đáp ứng.

“Ai, được thôi, không thành vấn đề.”

“Đến đây, nhìn vào ống kính. Tới gần một chút.”

Đại thúc thoát nhìn thực chuyên nghiệp, còn chỉ dẫn thêm cho các nàng.

“Cheese.....”

“Thêm nữa nào, vài tấm nữa.” Đại thúc vẫn chưa hài lòng.

Tiền Tiểu Hảo trừng mắt nhìn, khóe miệng nổi lên nụ cười giảo hoạt, thừa dịp đại thúc ấn nút chụp trong nháy mắt, nàng kiễng mũi chân hôn một cái trên mặt Sở Cố Hoài.

“Oa..... Tiểu cô nương thực thân thiết.” Đại thúc đơn thuần cho rằng hai nàng cảm tình tốt, hôn một cái cũng không có gì, ngược lại cảm thấy rằng tấm hình cuối cùng này là tấm đẹp nhất.

“Cám ơn đại thúc!” Tiền Tiểu Hảo đi đến, tiếp nhận cameras.

“Không tệ, không tệ, đáng đáp hai người xinh xắn, rất ăn ảnh.” Đại thúc vừa lòng đem cameras trả lại cho Tiền Tiểu Hảo kèm theo lời khen.

“Vâng vâng, nàng có rất nhiều người theo đuổi.” Tiền Tiểu Hảo vội vàng gật đầu, nghiêm túc nói.

“Ahahaha.....Tôi thật tinh mắt , nhớ năm đó khi nói yêu nàng.....”

Cứ như vậy, hai nàng nghe đại thúc nhớ lại năm phút, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài mới tạm biệt hân, tiếp tục đi về phía trước.

“Đại thúc thật dễ mến.” Tiễn Tiểu Háo che miệng cười.

“Đối với em thì dễ mến rồi.” Sở Cố Hoài nhéo nhéo mặt Tiễn Tiểu Háo.

“Tất nhiên rồi.” Tiễn Tiểu Háo rất nhanh nhẩu nhận lời ca ngợi từ Sở Cố Hoài.

Ôm cameras xem ảnh vừa chụp ban nãy.

“Oa.....” Tiễn Tiểu Háo nhìn góc cây trước mặt có đến ba người ôm, trên cây trắng xóa một vùng, trông thật đẹp.

“Chị Cố Hoài chị Cố Hoài, chị chụp chung với nó một pose nha, rất có khí thế.” Tiễn Tiểu Háo đẩy đẩy Sở Cố Hoài.

“Hả?”

“Khí phách lộ ra ngoài, giống như chị vậy, nhanh lên!” Tiễn Tiểu Háo thúc giục.

“Được rồi.” Sở Cố Hoài bắt đầu đi đứng dưới gốc cây, cho Tiễn Tiểu Háo một nét biểu cảm bắt mắt đi

“Biểu cảm thật khó bức, chụp lại nào, khí phách chút đi.” Tiễn Tiểu Háo không hài lòng.

“Ừm.” Sở Cố Hoài lại quay trở về vị trí cũ, bày ra biểu tình hăng ngày ở sự vụ sở, ôm cánh tay nhìn vào ống kính.

Tiến Tiểu Háo trừng mắt nhìn, không chút do dự ấn nút chụp.

Khí phách lộ ra ngoài, đây là trong truyền thuyết khí phách lộ ra ngoài, Tiễn Tiểu Háo vô cùng vui vẻ.....

“Thật là lợi hại.....” Tiễn Tiểu Háo cảm khái nói.

“Cái gì thật là lợi hại?” Sở Cố Hoài tiếp nhận cameras nghi hoặc hỏi.

“Khí chất.....”

“Khí chất của chị thật không ai bằng.....” Tiễn Tiểu Háo ngờ ngác tiếp tục đi về phía trước, bỏ lại Sở Cố Hoài với vẻ mặt hắc tuyến đi theo đằng sau, nàng đang nói cái gì vậy, sao mình lại không thể hiểu nổi.

“Chị Cố Hoài chị Cố Hoài, mặt sông không đóng băng.” Tiễn Tiểu Háo lôi kéo Sở Cố Hoài nói.

“Ừm, vẫn chưa đạt đến nhiệt độ để đóng băng, chỉ là rơi một ít tuyết.” Sở Cố Hoài lấy ra cameras chụp vài pose.

Đi tới đi lui thời gian trôi qua rất nhanh, người trong cỗ thành ngày càng nhiều lên. Rất nhiều sạp nhỏ đã bắt đầu mở cửa.

Tiến Tiểu Háo sờ sờ cái bụng nhỏ của mình, cảm thấy hơi đói.

“Đói bụng?” Sở Cố Hoài thấy Tiễn Tiểu Háo sờ bụng, nàng hỏi thử.

“Ừm.” Tiễn Tiểu Háo bày ra vẻ mặt đáng thương bùi môi nhìn Sở Cố Hoài.

“Vậy chúng ta đi ăn điểm tâm” Sở Cố Hoài nắm lấy tay Tiễn Tiểu Háo dẫn nàng đi đến phía trước, buổi sớm lạnh giá cũng trở nên ấm áp thân tình.

“Đi ăn gì đây?” Tiễn Tiểu Háo phiền muộn nhìn những quán ăn.

“Ăn món gì đó cho ấm bụng chứ sao.”

“Vớ vẩn.” Tiễn Tiểu Háo liếc Sở Cố Hoài.

“Cuối cùng, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài vẫn là tìm một quán ăn chính tông, rất nhiều người đã đến sớm gọi điểm tâm trước, ăn no nê nàng đem thân thể ủ ấm.

“Tiếp theo chúng ta đi đâu?” Tiễn Tiểu Háo ngửa đầu hỏi Sở Cố Hoài.

Ngửa đầu? Tại sao nàng lại ngửa đầu? Bởi vì chiều cao của Sở Cố Hoài làm khí phách của nàng lộ ra ngoài.....

“Đi dạo phố, dù sao cũng ăn uống no đủ rồi.” Sở Cố Hoài nói.

“Ừm, đúng ha.” Tiễn Tiểu Háo gật gật đầu, giữ chặt tay Sở Cố Hoài.

Vì thế, Sở Cố Hoài liền lôi kéo con heo lười Tiễn Tiểu Háo đi dạo, Tiễn Tiểu Háo dính lấy người Sở Cố Hoài, không muốn nhúc nhích, tảng đá trên mặt đất còn có tuyết đọng, hơi trơn, vừa lúc giảm bớt lực cản.

“Em cứ như vậy sẽ bị trượt chân đó, chị không chắc có thể đỡ được em đâu đấy.” Sở Cố Hoài dừng lại cước bộ.

“Đứng thẳng.”

Sở Cố Hoài quát Tiễn Tiểu Háo. Chiều này nàng học Sở ông nội, phi thường hung ác.

“Chị quát em.....” Tiễn Tiểu Háo bày ra vẻ mặt đáng thương đứng thẳng.

“Ừm, thực ngoan. Đi thôi” Sở Cố Hoài cười tủm tỉm vỗ vỗ Tiễn Tiểu Háo, tiếp tục đi về phía trước. Tiễn Tiểu Háo đành phải khó chịu đi theo sau.

“Ai, mỹ nữ, mỹ nữ, đến xem, đến xem, không phải nơi nào cũng có bán a, đi ngang qua xin đừng ngo lơ.” Một chàng trai bày bán ven đường gọi Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài vốn định mắt nhìn thẳng mà đi, nhưng tiểu hầu từ phía sau có vẻ như không chịu nổi cô đơn tịch mịch nên dừng lại.

“Đây là cái gì? Hồng hồng.” Tiễn Tiểu Háo tò mò cầm lấy một chuỗi hạt không biết dùng loại đậu gì kết thành vòng tay, hồng hồng, rất đẹp.

“Đây là hồng đậu, hồng đậu thật, còn được gọi là hạt tương tư. Rất đẹp phải không, không phải chỗ nào cũng mua được đâu, tôi dùng đậu của cây trăm tuổi ở đầu thôn mà kết thành đó.” Chàng trai cười nói.

“Oh, hồng đậu, đây không phải là loại đậu chúng ta thường ăn sao, nhìn không giống lắm.” Tiễn Tiểu Háo kỳ quái hỏi.

“Không phải, loại cô nói là xích đậu, còn loại đậu này trong thơ của Vương Duy, hồng đậu sinh nam quốc, xuân đến phát mấy chi, nguyện quân chọn thêm hiệt, vật ấy tốt tương tư. Nói đến loại đậu này, đây không phải là đậu các cô hay ăn, hồng đậu không thể ăn, có độc.” Chàng trai kiên nhẫn giải thích với Tiễn Tiểu Háo.

“Oh, thật vậy a.....” Đôi mắt Tiễn Tiểu Háo sáng ngời, Sở Cố Hoài thấy nàng rất có hứng thú, nàng cũng vội đi đến.

“Đúng a, cô nương, mua mấy chiếc về đi, khẳng định không thiệt thòi, lúc về tặng người yêu tặng bằng hữu đều được.” Chàng trai khuyên nhủ.

“Chị Cố Hoài.....” Tiễn Tiểu Háo quay đầu nhìn Sở Cố Hoài.

“Em chọn đi.” Sở Cố Hoài tỏ vẻ đồng ý.

Vì thế Tiễn Tiểu Háo cao hứng quay đầu qua chỗ khác, chọn hai chiếc vòng.

“Cho chị, một đôi á.” Tiễn Tiểu Háo cười khê nói.

“Ai, đưa tay đây, em đeo cho chị.” Tiễn Tiểu Háo khiêu khiêu Sở Cố Hoài.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Chiến Tranh Lạnh Vô Hình

81, Chiến Tranh Lạnh Vô Hình ...

Sở Cố Hoài ngoan ngoãn đưa tay ra, cho Tiễn Tiểu Háo đeo chuỗi hồng đậu giống hạt san hô xinh đẹp kia vào tay mình, sau đó Sở Cố Hoài cũng mỉm cười tiếp nhận một chuỗi khác trong tay Tiễn Tiểu Háo, thật cẩn thận giúp nàng đeo vào.

“Thấy được không?” Tiễn Tiểu Háo cười hỏi.

“Đẹp lắm” Sở Cố Hoài nắm tay của nàng lắc lắc.

“Đẹp thật, tương tư đậu á.....”

“Bất luận chị ở nơi nào, làm gì, trong lòng đều nghĩ đến em” Sở Cố Hoài nói.

“Thật sao?” Tiễn Tiểu Háo cố ý bừa môi hỏi.

“Giả.”

“Đáng ghét!” Tiễn Tiểu Háo bị ghẹo đến phát hỏa, đuổi theo đánh Sở Cố Hoài, Sở Cố Hoài cười tránh né Tiễn Tiểu Háo đuổi đánh. Tiếng cười truyền ra rất xa rất xa.

Khi trở lại khách điểm, vừa lúc đụng phải Tony đang ra cửa.

“Hi, Tony.” Tiễn Tiểu Háo cao hứng cùng hắn chào hỏi.

“Hi, hai người về rồi? Sao sớm vậy?” Tony há hốc mồm kinh ngạc nhìn các nàng.

“Đúng a, buổi sáng tuyết rơi nga.” Tiễn Tiểu Háo chạy tung tăng đến trước mặt Tony khoa tay múa chân. Dường như Tiễn Tiểu Háo rất thích người bạn mới quen này.

“Oh, tuyết rơi? Thật sao?” Hiển nhiên Tony cũng có chút kích động.

“Ùm ùm, nhưng bây giờ tan hết rồi.” Tiễn Tiểu Háo bừa môi nói, nàng vẫn chưa chơi đùa đủ a, đôi người tuyết còn chưa xây xong thì tuyết đã tan mất, tuy vậy chị Cố Hoài nói tuyết còn có thể rơi nữa, lần sau nhất định cùng nàng xây người tuyết đôi.

“Kỳ thật mùa đông ở nước chúng tôi cũng thường xuyên có tuyết rơi, có điều tôi lại muốn xem tuyết rơi ở cỏ thành.” Tony cảm thấy có chút tiếc nuối.

“Ai bảo anh ngủ trễ như vậy.”

“Ngày hôm qua mệt mỏi quá.”

“Vậy lần sau có tuyết tôi sẽ gọi anh đi.” Tiễn Tiểu Háo nhiệt tình nói.

“Hi, được a.”

“Hai người trò chuyện đi, tôi vào phòng trước.” Sở Cố Hoài cười cười, rồi tiến phòng.

“Nàng không vui?” Nhìn Sở Cố Hoài đóng cửa, Tony mới nhỏ giọng hỏi Tiễn Tiểu Háo.

“A? Vậy á? Không phải vừa rồi còn cười vui vẻ sao?” Tiễn Tiểu Háo trì độn nói.

“Cô thực trì độn, mau vào phòng đi.” Tony làm mặt quỷ với nàng, sau đó phát phát tay.

“Được rồi, anh đi chơi vui vẻ nha.” Tiễn Tiểu Háo nhú mày, cùng Tony phát phát tay.

Tiến Tiểu Háo ngây ngơ ở ngoài cửa suy nghĩ một chút, rốt cuộc nàng đã làm gì đắc tội với Sở Cố Hoài, kết quả phát hiện trước khi trở về nàng còn rất tốt mà, chẳng lẽ chỉ vì nàng mấy câu với Tony sao? Chị Cố Hoài không phải người keo kiệt như vậy a, Tiến Tiểu Háo nghĩ tới nghĩ lui cũng không nghĩ ra lý do làm Sở Cố Hoài giận dữ a. Vì thế nàng cắn chặt răng, rõ ràng thẳng thắn mở cửa đi vào hỏi cho ra lẽ.

“Chị Cố Hoài!”

“A?” Trong phòng, Sở Cố Hoài đang ngắm người, nghe được tiếng Tiễn Tiểu Háo gọi mình, mới sững sờ ngẩng đầu lên tiếng.

“Không sao chứ?” Tiễn Tiểu Háo thấy bộ dáng Sở Cố Hoài không giống như đang giận, lúc này nàng mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, chắc là Tony đã nhìn lầm.

“Á, mệt không, em ngủ chút đi.” Sở Cố Hoài nói với Tiễn Tiểu Háo.

“Còn chị? Ngủ cùng em nha.” Tiễn Tiểu Háo ôm cánh tay Sở Cố Hoài làm nũng.

“Ùm, nằm ngoan nào, đừng chặn lại.” Lúc Tiễn Tiểu Háo nằm xuống, nàng tựa hồ cũng nhìn ra Sở Cố Hoài không ổn.

“Chị sao vậy?”

“Không có gì a, chị ổn mà, đừng nghĩ linh tinh, mau ngủ đi.” Sở Cố Hoài vỗ vỗ chân, cũng nhanh chóng chui vào.

Mấy ngày kế tiếp, Tiễn Tiểu Háo đều lôi kéo Sở Cố Hoài đi khắp nơi, y như hai ngày trước, không hiểu tại sao, dường như Sở Cố Hoài lúc nào cũng ở trạng thái hoảng hoảng hốt hốt, khiến cho Tiễn Tiểu Háo thấy bức bối vô cùng, nhưng trong tiềm thức nàng vẫn biết rằng mình chính là nguyên nhân làm cho Sở Cố Hoài như vậy.

Vì thế Tiễn Tiểu Háo nghĩ mình không xuất hiện trước mặt nàng vài ngày chắc sẽ tốt hơn, cho nên nàng thường xuyên đi thưởng ngoạn cùng Tony.

Nhắc tới Tony, Tiễn Tiểu Háo cảm thấy hắn là một người hòa đồng, dễ chịu, có khiếu hài hước, nhã nhặn khiêm tốn, thường hay chọc Tiễn Tiểu Háo cười đến đau cả bụng.

“Alo.” Tiễn Tiểu Háo mới vừa rời giường liền tiếp điện thoại, nàng còn đang mơ mơ màng màng. Sở Cố Hoài bị tiếng chuông di động đánh thức, cũng dụi mắt ngồi dậy.

“Duy Duy?!” Nghe được tiếng Sở Duy Tiêu, Tiễn Tiểu Háo lập tức tỉnh táo. Thanh âm vô cùng hưng phấn.

“Sao con lại gọi điện thoại?..”

“Oh oh, như vậy à, cha đang ở bên cạnh mẹ, muốn trò chuyện với nàng không?” Tiễn Tiểu Háo hưng phấn hỏi.

“Ừm ừm, mẹ cũng nhớ các con, Thước Thước thế nào?”

“A, luôn khóc sao? Mọi người dỗ không được? Ừm, cha mẹ sẽ trở về sớm.”

Nói xong, Tiễn Tiểu Háo đem di động đưa Sở Cố Hoài.

“Duy Duy nói Thước Thước muốn nói chuyện với chị.” Tiễn Tiểu Háo bữu môi đem di động đưa Sở Cố Hoài, vừa rời Duy Duy cho Thước Thước trò chuyện với nàng, Thước Thước thà chết cũng không chịu kêu mẹ, một mực gọi ba ba.

“Alo.” Sở Cố Hoài tiếp nhận điện thoại, ôn nhu “Alo” Một tiếng, Tiễn Tiểu Háo có chút cay đắng, những ngày qua Sở Cố Hoài chưa hề nói một câu ôn nhu như vậy với nàng.

“Thước Thước ngoan, cha ở đây, đừng khóc.” Sở Cố Hoài nhủ mảy an ủi, bên kia đầu dây Thước Thước khóc vì vui mừng, Sở Cố Hoài rất đau lòng, tiểu công chúa khóc cả nhà các nàng không ai được yên lòng.

“Khóc?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Ừm, khóc rất lớn.” Sở Cố Hoài gật gật đầu, nhủ mảy đem di động đưa đến bên tai Tiễn Tiểu Háo.

“Trời ơi, hình như Duy Duy cũng khóc theo.” Tiễn Tiểu Háo càng nghe càng khó chịu.

Cuối cùng vẫn là Tiễn mẹ mẹ chạy lại cầm lấy điện thoại, luống cuống tay chân nói tạm biệt hai nàng, sau đó vội vàng cúp điện thoại đi dỗ hai đứa cháu bảo bối của bà.

“Chị Cố Hoài, chúng ta trở về đi.” Tiễn Tiểu Háo sầm mi khổ mặt (mặt ủ mảy ê) nói.

“Em nhớ chúng quá.” Tiễn Tiểu Háo ánh mắt hồng hồng .

“Ừm, được rồi, thu dọn hành lý hôm nay trở về.” Sở Cố Hoài gật gật đầu đồng ý nói, trong lòng cũng rất khó chịu, vươn tay sờ sờ đầu Tiễn Tiểu Háo.

Vì thế sau khi rửa mặt xong, Tiễn Tiểu Háo liền bắt đầu thu dọn hành lý, Sở Cố Hoài gọi điện thoại đặt vé. Trong chốc lát Tiễn Tiểu Háo đã thu thập xong, ngoại trừ đồ dùng, quần áo từ nhà mang đến thì còn vài thùng đồ lặt vặt và đặc sản.

“Em đi cáo biệt Tony.” Tiễn Tiểu Háo nói với Sở Cố Hoài.

“Ừ.” Sở Cố Hoài không hề ngẩng đầu, khoát tay áo về phía nàng.

Tiến Tiểu Háo hồng ánh mắt gõ cửa phòng Tony, nàng luyến tiếc không muốn đi.

“Oh baby, cô làm sao vậy?” Tony mở cửa, thấy đôi mắt hồng hồng của Tiễn Tiểu Háo, vội vàng kéo nàng vào trong, lấy khăn tay lau cho nàng.

“Hôm nay chúng tôi phải về.” Tiễn Tiểu Háo nói.

“Nhanh như vậy sao?” Về mặt Tony như có gì đó luyến tiếc không nói nên lời.

“Đúng a, vừa rồi bọn nhỏ gọi điện thoại tới, khóc rất thảm, tôi và chị Cố Hoài đau lòng muốn chết, hận không thể lập tức bay trở về.” Tiễn Tiểu Háo giải thích thêm

“Oh, vậy à, thế các cô mau trở về xem bọn nhỏ đi, tôi ở lại đây vài ngày.” Tony vỗ vỗ vai Tiễn Tiểu Háo.

“Ừm ừm, lần sau có dịp anh hãy đi du lịch ở chỗ chúng tôi, tôi sẽ làm hướng dẫn viên du lịch cho anh.” Tiễn Tiểu Háo đối Tony nói.

“OK, nhất định tôi sẽ đến.” Tony nghiêm túc gật đầu.

“Khẩu khẩu.” Có tiếng đập cửa.

“Ai? “Tony hô.

“Cố Hoài, Tiểu Háo có ở trong đó không?” Ngoài cửa truyền đến tiếng Sở Cố Hoài.

“Em ở trong này.” Tiền Tiểu Háo vội vàng đáp.

“Ừm. Đã đến giờ, chúng ta nên đi thôi.” Sở Cố Hoài nhàn nhạt nói.

“OK, đến ngay đây.”

Tiền Tiểu Háo đứng lên, cho Tony một cái ôm. Sau đó chúc Tony bảo trọng sức khỏe, lúc này mới tiếc nuối đi ra ngoài. Tony cũng đi theo ra phòng, giúp đỡ các nàng mang hành lý tới cửa khách sạn, nhìn thấy các nàng đi rồi, mới lên lầu trở về phòng.

Trên đường trở về, Sở Cố Hoài không hề nói một câu với Tiền Tiểu Háo, nàng một mình yên lặng xách hành lý đi trước, thỉnh thoảng quay đầu lại coi Tiền Tiểu Háo có theo kịp hay không.

Tiền Tiểu Háo bĩu môi cũng không nói gì, chỉ đi theo sau, nàng hoàn toàn không biết tại sao Sở Cố Hoài lãnh lạc với mình mấy ngày nay.

Trở lại S thị, ngay cả hành lý còn chưa thả xuống các nàng đã chạy thẳng đến Tiền gia.

“Khẩu khẩu”

“Mẹ, chúng con đã về.”

“Duy Duy, Thước Thước.”

Tiền mẹ mẹ nghe tiếng các nàng, lập tức đi xuống lầu mở cửa. Trong tay còn ôm Thước Thước, Duy Duy đi theo phía sau.

Vừa mở cửa ra, Duy Duy liền nhào tới, Tiền Tiểu Háo buông hành lý ôm hôn Duy Duy, Thước Thước thấy Sở Cố Hoài liền không bình tĩnh, giang hai tay cho Sở Cố Hoài ôm nàng, miệng luôn gọi ba ba, Tiền mẹ mẹ thật sự không làm gì được nàng, vội vàng bế nàng qua Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài tiếp nhận Thước Thước, Thước Thước ôm cổ Sở Cố Hoài mãi không chịu buông, ôm được vài phút nàng bắt đầu khóc, oa oa khóc lớn, khiến Sở Cố Hoài luống cuống tay chân.

“Đứa nhỏ này.....” Tiền mẹ mẹ hít một hơi, nghĩ muốn đem Thước Thước ôm lại đây dỗ nhưng Thước Thước ôm cổ Sở Cố Hoài vô cùng chặt.

“Đề con đề con.” Sở Cố Hoài nói với Tiền mẹ mẹ.

Sau đó, nàng xoa xoa lưng Thước Thước, Sở Cố Hoài nhẹ nhàng vỗ, Thước Thước từ khóc lớn thành hít hít vài cái. Sở Cố Hoài và Tiền Tiểu Háo lúc này mới yên lòng.

“Đồ mít ướt!” Duy Duy làm mặt quỷ hướng về phía Thước Thước.

“Nàng a, ngày nào cũng khóc!” Duy Duy tố cáo Thước Thước.

“Thật không có lương tâm, nhìn thấy cha thì khóc lớn như vậy, còn thấy em một chút phản ứng cũng không có.” Tiền Tiểu Háo ăn dấm chua, nhẹ nhàng nheo nheo mắt Thước Thước.

Thước Thước bình tĩnh lại, nhìn Tiền Tiểu Háo, mới cười mị mị vươn cánh tay đòi Tiền Tiểu Háo ôm.

“Mẹ mẹ.”

“Oh.” Tiền Tiểu Háo vui vẻ, đem Thước Thước ôm ở trong lòng, Thước Thước vừa nằm ở trong lòng Tiền Tiểu Háo thì nàng liền lộn xộn, đôi tay nhỏ bé còn nghịch tóc Tiền Tiểu Háo.

“Đau.” Tiền Tiểu Háo bị kéo tóc đến phát đau, nước mắt bắt đầu nổi quanh vành mắt. Sở Cố Hoài yêu thương, đau lòng thay Tiền Tiểu Háo. Vội vàng đem tay Thước Thước lấy xuống.

“Các con trở về cũng rất nhanh a.” Tiền mẹ mẹ cười nói, thấy cảm tình của các nàng và bọn nhỏ tốt như vậy, bà rất yên lòng.

“Đúng a, tụi con rất nhớ hai tiểu bảo bối.” Tiền Tiểu Háo nói.

“Sớm trở về cũng tốt.”

“Mau đến, ăn cơm trưa rồi về.” Tiền mẹ mẹ nói với các nàng.

“Dạ, ba đâu?” Tiền Tiểu Háo hỏi.

“Đi đánh cờ rồi, cùng một đồng chiến hữu, à, lão Sở cũng đi.” Tiễn mẹ mẹ bữu môi.

“Ừm, đợi ba về rồi ăn luôn vậy.” Sở Cố Hoài nói.

“Không cần chờ hẳn, hẳn mới vừa gọi điện thoại về nói ăn cơm ở nhà lão Sở. Ôi, các con đã về, ngày mai nhớ về nhà Cố Hoài nhìn xem.” Tiễn mẹ mẹ nhắc nhở.

“Dạ, tụi con cũng có ý định đó.” Sở Cố Hoài trả lời.

“Mẹ, nơi này có chút đặc sản a, mẹ ăn không hết cũng có thể chia cho hàng xóm cạnh nhà.” Tiễn Tiểu Háo đem đặc sản đặt trên bàn trà.

“Được rồi.”

“Các con ngồi đợi mẹ một lát, mẹ đi nấu cơm.” Tiễn mẹ mẹ vào nhà bếp.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Đây Là Bệnh Chung

Một ngày 2 chap, bù lại 1 tháng qua mình bận việc không edit, chúc các bạn đọc vui. ^^

82, Đây Là Bệnh Chung

“Mẹ, Thước Thước đã gọi ca ca!” Mới vừa ngồi xuống, Sở Duy Tiêu liền hưng phấn khoe Tiễn Tiểu Háo.

“Thật a? Nhanh vậy sao?” Tiễn Tiểu Háo cũng có chút ngạc nhiên.

“Dạ.” Sở Duy Tiêu gật gật đầu.

“Thước Thước, kêu ca ca.” Sở Duy Tiêu vươn tay ôm Thước Thước nhưng Thước Thước lại hoàn toàn không nể mặt hắn, lắc đầu một cái, nằm trên vai Sở Cố Hoài, không để ý tới Sở Duy Tiêu.

“Ha ha ha, nàng không để ý tới con nha.” Tiễn Tiểu Háo ở bên cạnh vui sướng khi người gặp họa.

“Nàng thật là chỉ để ý đến cha a, tiểu bại hoại.” Sở Duy Tiêu bất mãn nói.

“Bại hoại!” Thước Thước nói theo Sở Duy Tiêu.

“Phốc....., Duy Duy con đừng dạy hư Thước Thước.” Tiễn Tiểu Háo thiếu chút nữa phun hết nước trà trong miệng. Vội vàng ôm Thước Thước.

“Thước Thước ngoan, không được nói bậy theo ca ca.” Tiễn Tiểu Háo vỗ nhẹ lưng Thước Thước.

“Mẹ.” Thước Thước ngọt ngào kêu một tiếng.

“Ng ngoan.”

Một bên Sở Cố Hoài lẳng lẳng nhìn nàng cùng Thước Thước Duy Duy âm ỉ, không hề mỉm cười giống như trước đây, bộ dáng đầy tâm sự, ánh mắt Tiễn Tiểu Háo kịp thấy vẻ mặt đó của Sở Cố Hoài, nàng liền không có tâm trạng đùa giỡn.

Ăn cơm xong, cáo biệt Tiễn mẫu, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài dẫn hai đứa nhỏ về nhà

“Buổi tối muốn ăn gì?” Tiễn Tiểu Háo hỏi Sở Cố Hoài và Sở Duy Tiêu.

“Gì cũng được, em cứ làm theo ý mình, đừng làm rườm rà quá.” Sở Cố Hoài nói.

Sở Duy Tiêu ngoan ngoãn gật đầu, tỏ vẻ đồng ý với Sở Cố Hoài.

“Ừm, vậy em nấu mì.” Chạy tới chạy lui cả ngày, Tiễn Tiểu Háo cũng mệt mỏi, cuối cùng quyết định làm vài món đơn giản. Tiễn Tiểu Háo còn chưa đi vào nhà bếp, điện thoại ở phòng khách liền reo.

“Alo.” Sở Cố Hoài tiếp điện thoại.

“ Là mình đây, chắc hai người không phiền đâu nhì, tối nay tôi và Tiểu Mi tới ăn cơm chùa á.” Điện thoại truyền đến thanh âm tràn đầy sức sống của Quách Mỹ Mỹ.

“ Chúng tôi vừa trở về, Tiểu Háo nói buổi tối ăn mì.” Sở Cố Hoài nói.

“ Mì cũng được rồi. Kêu nàng nấu cho chúng tôi hai phần, khi chúng tôi qua thì nàng cũng nấu xong.” Quách Mỹ Mỹ nói xong liền cúp điện thoại, Sở Cố Hoài nghe điện thoại truyền đến tiếng” Đò đò.....”, bất đắc dĩ cúp điện thoại.

“ Tiểu Háo, Mỹ Mỹ nói lát nữa các nàng tới đây, em làm mì nhiều thêm một chút.” Sở Cố Hoài nói với Tiểu Tiểu Háo đang ở trong nhà bếp.

“ Oh, được rồi.” Tiểu Tiểu Háo lên tiếng, tiếp tục bận rộn ở nhà bếp.

Sở Duy Tiêu hiếm khi thấy Sở Cố Hoài nói chuyện lãnh đạm với Tiểu Tiểu Háo, hần nháy cảm nhận ra Tiểu Tiểu Háo và Sở Cố Hoài không bình thường như mọi ngày.

“ Cha , cha không vui?” Sở Duy Tiêu hỏi.

“ Há?” Sở Cố Hoài sững sờ nhìn Sở Duy Tiêu.

“ Con cảm thấy cha và mẹ không ổn.” Sở Duy Tiêu nhíu mày nói.

“ Không có gì, đừng nghĩ linh tinh.” Sở Cố Hoài miễn cưỡng cười cười, vươn tay sờ sờ đầu Sở Duy Tiêu.

Nửa giờ trôi qua rất nhanh, nghe tiếng gõ cửa, Sở Cố Hoài từ trong phòng đi ra mở cửa, Sở Duy Tiêu và Thước Thước ngồi ở sàn nhà chơi với nhau, nghe được tiếng gõ cửa, đều không hẹn mà cùng xoay lại nhìn về hướng cửa.

“ Là Quách tỷ tỷ và Tề tỷ tỷ.” Sở Duy Tiêu nói.

“ Đã lâu không gặp.” Vừa mở cửa ra, Quách Mỹ Mỹ liền nhảy vào.

“ A, tiểu Duy Duy tiểu Thước Thước, đến, ôm một cái nào.” Quách Mỹ Mỹ chạy vào ôm lấy hai huynh muội.

“ Quách tỷ tỷ.” Sở Duy Tiêu nể mặt Quách Mỹ Mỹ hôn một cái trên mặt nàng.

Thước Thước cũng coi như cho nàng mặt mũi, không đẩy ra Quách Mỹ Mỹ, mặc cho nàng ôm.

“ Oa, mới vài ngày không thấy, Thước Thước lớn hơn nhiều rồi.” Quách Mỹ Mỹ nheo nheo khuôn mặt nhỏ nhắn của Thước Thước.

“ Vâng vâng, Thước Thước còn biết gọi ca ca nữa a, ngoài ra còn gọi mẹ mẹ ba ba ông nội, bà nội...” Sở Duy Tiêu hưng phấn đối Quách Mỹ Mỹ nói.

“ Thật sao, vậy kêu tiếng Quách tỷ tỷ cho chị nghe đi!” Quách Mỹ Mỹ vẻ mặt chờ mong nhìn Thước Thước.

“ Là thím Quách.” Tiểu Tiểu Háo bung mồm từ trong nhà bếp đi ra.

“ Thím...Quách.” Thước Thước cố hết sức nói theo Tiểu Tiểu Háo gọi một tiếng.

“ Ha ha ha ha.....” Tề Tiểu Mi nghe thấy liền bật cười ha ha.

“ Trời ơi!!!! Tiểu Tiểu Háo cậu muốn chết phải không!” Quách Mỹ Mỹ giận, quay đầu hướng Tiểu Tiểu Háo rống to.

“ Được rồi được rồi, lại đây ăn cơm” Đem thức ăn đặt hết trên bàn, Sở Cố Hoài gọi một đoàn người đang ồn ào bên ngoài vào dùng cơm

“ Ah.” Khi mối quan hệ hai người còn đang trong thời kỳ đặc biệt, Tiểu Tiểu Háo cũng không dám chọc Sở Cố Hoài, ngoan ngoãn lên tiếng, đi về phía bàn cơm.

Ăn cơm với người thân thường ăn rất ngon, phòng chừng Quách Mỹ Mỹ và Tề Tiểu Mi cũng cảm thấy chỉ có hai người ăn thì quả thật rất buồn, mới chạy lại đây tìm các nàng. Bởi vậy bữa cơm này tuy không thịnh soạn nhưng mọi người ăn rất ngon, Tiểu Tiểu Háo và Sở Cố Hoài vẫn không được tự nhiên.

Ăn cơm xong, Tiểu Tiểu Háo dọn chén bát đi rửa, Quách Mỹ Mỹ chơi với hai đứa nhỏ, Tề Tiểu Mi thì lôi kéo Sở Cố Hoài vào thư phòng.

Hôm nay chén bát ít, Tiểu Tiểu Háo không bao lâu đã rửa xong, nàng về phòng thay quần áo, khi đi ngang qua thư phòng nàng nghe được Sở Cố Hoài và Tề Tiểu Mi trò chuyện, Tiểu Tiểu Háo vừa định gõ cửa, lại nghe được tên của mình. Vì thế Tiểu Tiểu Háo đổi ý, dán lỗ tai vào cửa nghe các nàng nói.

“ Rốt cuộc giữa hai người xảy ra chuyện gì vậy? Mỹ Mỹ có chút lo lắng” Tề Tiểu Mi hỏi.

“ Lo lắng cái gì?”

“Lo lắng cậu ức hiếp bạn thân nàng, nàng nói Tiểu Háo từ nhỏ rất dễ bắt nạt nàng, nếu không có nàng ở bên cạnh, sớm không biết bị khi dễ thành bộ dạng gì nữa.”

“Mình khi dễ nàng?” Tiễn Tiểu Háo nghe được Sở Cố Hoài nói với giọng buồn cười. Nàng cũng muốn cười, Mỹ Mỹ cư nhiên còn lo lắng nàng bị khi dễ, nàng không khi dễ Sở Cố Hoài là may rồi.

“Được rồi, mình hiểu được. Là nàng nghĩ linh tinh, nhưng mình cảm thấy tối nay hai người quả thật có gì đó không ổn.” Tề Tiểu Mi nói.

“Ừm.”

Tiến Tiểu Háo nghe được tiếng bật lửa quen thuộc.

“Lại hút thuốc, không phải cai thuốc rồi sao?” Tiếng Tề Tiểu Mi rất là bất mãn.

“Ừm, gần đây có chút phiền não, thỉnh thoảng hút một điếu, đừng lo lắng quá.”

“Phiền cái gì, cuộc sống cậu quá mỹ mãn rồi.”

“Lần này đi du lịch, gặp được một nam nhân ngoại quốc, bộ dạng rất ok, Tiểu Háo trò chuyện với hắn rất vui.” Sở Cố Hoài hút một hơi thuốc, nói.

“Sau đó thì sao? Cậu lại phát bệnh?” Tiễn Tiểu Háo nghe Tề Tiểu Mi cười giễu cợt. Nhíu nhíu mày, Tiễn Tiểu Háo có chút không hiểu ý Tề Tiểu Mi, bệnh gì a.....

“Ừm.”

“Đồ điên, hai người đã có con rồi cậu còn để bản thân mình đi vào ngõ cụt*.” (ví vớ vấn đề không có cách nào giải quyết hoặc những vấn đề không đáng để bận tâm)

“Nói chung là vậy, lo được lo mất.”

“Cậu quá yêu nàng.”

“Ừm, chung quy là mình sợ hãi.....”

“Bình tĩnh lại đi, nàng đã là của cậu, cậu không thể không cho nàng trò chuyện với nam nhân khác a.”

“Mình biết.”

Tiến Tiểu Háo chớp mắt mấy cái, dường như nàng nghe hiểu được, rốt cuộc là Sở Cố Hoài không tin mình thôi, sợ hãi mình sẽ thích nam nhân khác, sau đó rồi bỏ nàng.

“Biết thì tốt, tự mình chú ý vào, bệnh này đã khiến rất nhiều cặp đôi chia tay.” Tề Tiểu Mi nhắc nhở.

“Ừm.” Thanh âm Sở Cố Hoài không có sức lực.

Nghe lời nói của Tề Tiểu Mi, tâm Tiễn Tiểu Háo như có tảng đá đè nặng, chia tay? Làm sao có thể, nàng sẽ không chia tay Sở Cố Hoài.

Lặng lẽ đứng lên, Tiễn Tiểu Háo đi về hướng phòng khách, kéo Quách Mỹ Mỹ đang chơi đùa với hai đứa nhỏ vào khách phòng*. (phòng dành cho khách ở qua đêm, đừng nhầm lẫn với phòng khách)

“Ai, cậu làm gì vậy, mình đang chơi xếp gỗ với Thước Thước mà.” Quách Mỹ Mỹ giãy dụa.

“Có việc muốn nói với cậu.” Tiễn Tiểu Háo nghiêm túc nói.

“Oh.” Hiếm khi thấy bộ dáng nghiêm túc của Tiễn Tiểu Háo, Quách Mỹ Mỹ cũng thu hồi ngoạn tâm, đi theo Tiễn Tiểu Háo vào khách phòng.

Tiến khách phòng, Tiễn Tiểu Háo liền đóng cửa lại, khiến Quách Mỹ Mỹ không hiểu tại sao, rốt cuộc là có chuyện gì thần bí.

“Chuyện gì vậy a, thần bí quá.”

Tiến Tiểu Háo quay đầu, đem chuyện vừa rồi mình nghe được nói cho Quách Mỹ Mỹ nghe.

“Mình phải làm sao bây giờ a!” Tiễn Tiểu Háo kích động hỏi.

“Trăng sao gì, làm cho nàng an tâm chứ gì nữa.”

“Không được đâu, nàng không nhận.”

“Ai, đây là bệnh chung của les a, cho nên nàng mắc phải cũng bình thường thôi, thật ra mình và Tiểu Mi không vì chuyện này mà cãi nhau.” Quách Mỹ Mỹ có chút đắc ý nói.

“Tại sao?” Tiền Tiểu Háo nghi hoặc hỏi.

“Bởi vì mình không thích trò chuyện với nam nhân a, cậu xem mình từ nhỏ đến lớn, trừ cậu ra ca ca mình, đâu còn nói chuyện với nam nhân nào vui vẻ nữa đâu.” Quách Mỹ Mỹ khinh thường nói.

“Chắc, cậu không nói mình cũng không để ý tới.” Tiền Tiểu Háo nghĩ nghĩ, thật đúng là không nhớ có người nam sinh nào thân cận với nàng. Thật ra ngay từ nhỏ nàng đã có rất nhiều người theo đuổi, dạng người nào cũng có nhưng đều bị Quách Mỹ Mỹ hung hăng cự tuyệt, trong mắt rất nhiều người Quách Mỹ Mỹ chính là một mỹ nữ lãnh diễm, chỉ có trước mặt người thân Quách Mỹ Mỹ mới có thể bộc lộ ra độ điên cuồng của nàng.

“Đúng không, Tiểu Mi luôn nói từ nhỏ mình đã có khuynh hướng les.....” Quách Mỹ Mỹ bêu môi.

“Ừm.....Chả trách chị Cố Hoài lại lo lắng.....” Tiền Tiểu Háo nhún mày.

“Đúng vậy, mình nhớ rõ cậu từ nhỏ đến lớn thăm mền không ít sư huynh, những chuyện này Cố Hoài đều biết hết.” Quách Mỹ Mỹ nháy mắt, nằm ở trên giường.

“Sao nàng lại biết!!!!!!!” Tiền Tiểu Háo thiếu chút nữa thét chói tai.

“Hahahahaha.....” Quách Mỹ Mỹ từ trên giường ngồi dậy, ngây ngô cười.

“Cậu lại bán đứng mình!!!!!!” Tiền Tiểu Háo mắt bình tĩnh, hô to một tiếng nhào về phía kẻ phản bội.

“Á đau.....” Quách Mỹ Mỹ lập tức không chống đỡ nổi, bị Tiền Tiểu Háo đè ở trên giường.

Vì thế Tề Tiểu Mi và Sở Cố Hoài khi mở cửa đã nhìn thấy cảnh tượng như thế này đây.

“Hai người!!!!!!”

“Tiểu Háo!!!!!!”

“Khụ.....”

“A.....”

Nửa giờ sau, Tề Tiểu Mi dẫn Quách Mỹ Mỹ rời nhà các nàng, Sở Cố Hoài và Tiền Tiểu Háo chăm sóc ổn thỏa cho hai đứa nhỏ, cuối cùng cả hai sức cùng lực kiệt song song nằm trên giường lớn trong phòng ngủ của mình.

“Ngủ đi.”

“Không, còn có chuyện chưa giải quyết xong.” Tiền Tiểu Háo níu tay Sở Cố Hoài không cho nàng ngủ.

“Chuyện gì?” Sở Cố Hoài gian nan mở to mắt, hai đứa con rất ồn ào, dễ được bọn chúng ngủ thật không dễ dàng.

“Mấy ngày nay sao chị lại đối xử với em lãnh đạm như vậy.” Tiền Tiểu Háo méo mào, đôi mắt to trong veo nháy mắt một cái nước mắt tự động lăn dài trên má nàng.

“Đừng khóc a..... Ôi.....” Quả nhiên, nước mắt nàng khiến cho Sở Cố Hoài vô cùng bối rối.

“Vậy, vậy chị nói.....” Tiền Tiểu Háo ghen ngào nói.

“Được rồi, được rồi, chị nói.....” Sở Cố Hoài bất đắc dĩ thỏa hiệp.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Cuộc Sống Hạnh Phúc Đã Trở Lại

Tiếp tục bù ^^

83 Cuộc Sống Hạnh Phúc Đã Trở Lại ...

“Nói mau!” Tiễn Tiểu Háo ôm lấy Sở Cố Hoài, bày ra tư thế như muốn nói: nếu Sở Cố Hoài không nói thật với mình, mình sẵn sàng liều mạng với nàng.

“Chuyện này.....Chị phải nói như thế nào nhì.” Sở Cố Hoài bắt đầu ngượng ngùng, quả thật chuyện này rất khó nói.

“Nghĩ thế nào thì nói như thế này.” Tiễn Tiểu Háo liếc Sở Cố Hoài.

Kỳ thật nàng đã biết mọi thứ, đại khái cũng biết tiếp theo Sở Cố Hoài sẽ nói gì nhưng nàng muốn chính miệng Sở Cố Hoài nói ra, có nhiều chuyện cứ mãi giấu trong lòng thì vĩnh viễn không giải quyết được, chỉ có nói ra mới có thể cởi bỏ.

“Chị sợ.” Sở Cố Hoài trầm mặc trong chốc lát, tựa đầu vào bả vai Tiễn Tiểu Háo, cuối cùng vẫn là nói ra.

“Hửm? Sợ em tốt với nam nhân khác, sau đó bỏ rơi chị?” Tiễn Tiểu Háo rút cuộc nghe được Sở Cố Hoài tự mình nói ra, cười thầm một chút, quyết định buông tha cho nữ nhân đáng thương trong lòng mình, chủ động nói ra những lời tiếp theo.

“Sao em biết?” Sở Cố Hoài ngẩng đầu, ánh mắt nghi hoặc nhìn Tiễn Tiểu Háo.

“Khụ khụ, đoán.” Tiễn Tiểu Háo ho khan một chút, rất nhanh nói.

“Bớt đi, có phải vừa rồi ở ngoài cửa nghe lén.” Sở Cố Hoài nhú mày, nghĩ nghĩ liền khẳng định nói.

“Em không cố ý mà.” Tiễn Tiểu Háo bĩu môi, ôm lấy cánh tay Sở Cố Hoài bắt đầu làm nũng. Nàng làm Sở Cố Hoài dao động, Sở Cố Hoài chịu không nổi bảo nàng dừng lại.

“Được rồi được rồi, em đã nghe hết thì còn hỏi chị làm gì.” Sở Cố Hoài có chút bất đắc dĩ.

“Phải chính miệng chị nói a, bằng không khẳng định chị sẽ giấu cả đời.” Tiễn Tiểu Háo bắt mãi nhéo hông Sở Cố Hoài.

“Đừng lộn xộn, nhột quá.” Sở Cố Hoài bắt lấy tay Tiễn Tiểu Háo.

“Trở lại vấn đề!” Tiễn Tiểu Háo hô.

“Ừm.”

“Chị nói đi, chị sợ cái gì, chúng ta đã ở chung với nhau bao lâu rồi! Em có thích người khác không! Có không!” Tiễn Tiểu Háo hung tợn chất vấn Sở Cố Hoài.

“Không có. Nhưng Tiểu Háo, chị thật sự sợ hãi.....Em không giống chị, em không chỉ thích mỗi nữ nhân, em và nam nhân cũng có thể.....tạo ra hạnh phúc. Bọn hán có thể cho em nhiều hơn chị.” Sở Cố Hoài chậm rãi nhắm hai mắt nói.

“Chị vẫn nghĩ như vậy?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

Sở Cố Hoài nhìn nhìn Tiễn Tiểu Háo, không nói gì.

“Em đi tìm nam nhân vậy.....” Tiễn Tiểu Háo trượt khỏi tay Sở Cố Hoài, xoay người xuống giường.

Không đợi Tiễn Tiểu Háo đứng vững, không ngoài dự liệu Sở Cố Hoài vội vàng bắt lấy cánh tay Tiễn Tiểu Háo.

“Làm gì.” Tiễn Tiểu Háo tức giận nói.

“Chị sai rồi.” Sở Cố Hoài giải thích.

“Sai ở chỗ nào?” Tiễn Tiểu Háo xoay người hỏi.

“Không nên không tin em.”

“Ừ, còn gì nữa?” Tiễn Tiểu Háo tiếp tục hỏi.

“Còn có.....” Sở Cố Hoài nhú mày. Cố nghĩ thêm tội trạng của mình, nhưng bất luận nàng nghĩ cỡ nào cũng không thể nghĩ ra mình đã gây ra thêm sai lầm nào khác, bất đắc dĩ, nàng chỉ có thể hướng Tiễn Tiểu Háo lắc lắc đầu.

“Chị không nên không tin chính mình.” Tiễn Tiểu Háo nghiêm túc nói với Sở Cố Hoài.

“Chị cho rằng em sẽ vì một ai đó mà rời bỏ chị sao. Vì cái gì chị cho rằng chị không bằng nam nhân?” Tiễn Tiểu Háo khoanh tay, hai mắt liếc Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài vẫn trầm mặc không nói gì, nàng chưa bao giờ nghĩ tới vấn đề này.

“Chị tự ti mặc cảm cái gì chứ.” Tiễn Tiểu Háo ngồi xuống giường.

“Cái gì chị cũng có, đừng không? Em yêu chị, cũng yêu hai đứa nhóc đang ngủ kia, thậm chí là Mặc Dịch, chị dựa vào cái gì cho rằng em sẽ vứt bỏ hết mọi thứ em yêu nhất để đến bên nam nhân khác.” Tiễn Tiểu Háo lại chất vấn Sở Cố Hoài.

Sở Cố Hoài yên lặng nắm tay Tiễn Tiểu Háo, không hề lên tiếng, nàng biết mình sai quá nhiều, không chỉ làm bản thân mình bị thương mà còn gây tổn thương cho người luôn yêu thương mình- Tiểu Háo Tử.

“Haizzzz.....” Tiễn Tiểu Háo thở dài.

“Tự tin lên, tuy rất nhiều cặp đôi kết hôn rồi lại ly hôn, nhưng không phải là không có những người hạnh phúc như chúng ta, chẳng lẽ chị không tin tưởng đi cùng em đến cuối con đường?” Tiễn Tiểu Háo biết đáp án của Sở Cố Hoài nhất định là “Tin”.

“Chị tin.” Sở Cố Hoài ngẩng đầu, quả quyết nói.

“Vậy là tốt rồi, ngoan.” Tiễn Tiểu Háo híp mắt vỗ vỗ đầu Sở Cố Hoài, tựa như đang vuốt thú cưng.

Sở Cố Hoài bắt lấy tay Tiễn Tiểu Háo, nghiêng người áp nàng xuống giường.

“Này, chị định làm gì, không phải mệt mỏi sao, phải ngủ.” Tiễn Tiểu Háo giãy dụa.

“Không mệt, làm chút chuyện đi.” Sở Cố Hoài cười mị mị nói.

“Chị không mệt nhưng em mệt, em muốn đi ngủ.” Tiễn Tiểu Háo bày ra vẻ mặt cầu xin, hôm nay nàng thật sự rất mệt mỏi.

“Lập tức sẽ hết mệt.” Sở Cố Hoài ái muội nói.

“Này, a.....Đừng.”

Sau đó, Tiễn Tiểu Háo cho rằng đêm nay nàng không thể ngủ.

Từ khi mọi chuyện được giải quyết ổn thỏa, công việc của Sở Cố Hoài lên như điều gặp gió, tình yêu sự nghiệp đều thuận lợi. Danh tiếng sự vụ sở càng ngày càng cao, tiền kiếm được càng ngày càng nhiều, cuộc sống gia đình cũng vô cùng êm ấm.

“Oh, đã về rồi? Thế nào, hôm nay ra tòa thuận lợi không?” Tiễn Tiểu Háo nghe tiếng mở cửa, cảm cái nôi từ nhà bếp đi ra.

“Chị đã đích thân ra tay thì cái gì cũng qua hết.” Sở Cố Hoài đem túi xách đặt trên sofa, cởi giày cao gót.

“Rồi rồi, chị lợi hại nhất.”

“Thước Thước và Duy Duy đâu?” Sở Cố Hoài hướng Tiễn Tiểu Háo cười cười, tiện đà hỏi.

“Ở đây này. Thước Thước lười biếng có chết cũng không chịu đi.” Duy Duy từ phòng bên cạnh phòng baby ló đầu ra bắt mắt nói.

“Chắc, lại lười biếng a, tiểu Thước Thước?” Sở Cố Hoài kêu lên.

“Cha, cha!” Hiện tại Thước Thước đã rành trong việc xưng hô với mọi người, cũng có thể nói được những từ ngữ, câu nói đơn giản, một mình đi lại cũng không thành vấn đề, chỉ là đứa nhỏ này không biết vì lý do gì lại rất thích Sở Cố Hoài và Tiễn Tiểu Háo bế nàng, không muốn tự mình đi.

Vừa nghe tiếng Sở Cố Hoài, Thước Thước liền tí ta tí tòn chạy ra khỏi phòng, miệng kêu cha, hai tay dang rộng ra, chờ Sở Cố Hoài ôm lấy nàng.

“Thước Thước, không ngoan nhá, có phải con lại lười biếng không chịu tự đi một mình?” Sở Cố Hoài cố ý không ôm nàng.

“Ừm.” Thước Thước ỳm khuất cúi đầu, thỉnh thoảng ngoảnh Sở Cố Hoài, xem nàng có thật sự tức giận hay không.

“Lần sau không được như thế, làm như vậy cha, mẹ, ca ca và tất cả mọi người không thích.” Sở Cố Hoài dạy dỗ nàng.

“Thước Thước không có lười biếng.” Thước Thước dùng giọng mũi đầy ỳm khuất nói. Nghe Thước Thước trả lời, tâm Sở Cố Hoài như tan chảy.

“Hôm nay nàng đã 3 lần nói những lời này.” Tiễn Tiểu Háo nói với Sở Cố Hoài.

“Mẹ thật xấu!” Thước Thước mặc kệ, ngẩng đầu trừng mắt liếc nhìn Tiễn Tiểu Háo.

“Lại đây, vừa rồi con làm gì trừng mẹ.” Sở Cố Hoài nhún mày hỏi. Thước Thước nghe giọng điệu Sở Cố Hoài nghiêm trọng, vội vàng trốn sau lưng Duy Duy.

“Lần sau không được như vậy nữa biết không.”

Thước Thước gật gật đầu, trông nàng đáng thương cực kỳ, cứ như Sở Cố Hoài nói thêm một câu thì nàng sẽ khóc mất.

“Được rồi được rồi, nàng sẽ không như vậy nữa, đừng mắng nàng.” Tiễn Tiểu Háo không đành lòng, vẫn là nàng nói đỡ cho Thước Thước. Duy Duy cũng dùng sức gật đầu, về mặt thành khẩn nhìn Sở Cố Hoài, Sở Cố Hoài thở dài, xoay người ôm lấy Thước Thước.

“Từ nay không được trừng mẹ con nữa, nàng làm cái gì cũng đều muốn tốt cho con, biết không?” Sở Cố Hoài hỏi Thước Thước.

“Dạ, Thước Thước yêu mẹ lắm.” Thước Thước chồm người tới, hôn một cái trên mặt Tiễn Tiểu Háo.

“Ngoan lắm, mẹ cũng yêu Thước Thước.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị sờ sờ đầu Thước Thước, dang tay ôm nàng.

“Mẹ, com com, Thước Thước đói.” Thước Thước bấu môi chỉ chỉ bụng mình.

“Ừm, rất nhanh sẽ có com ăn.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị nói.

“Ừm, chị và Duy Duy sắp xếp bát đĩa, bảo bối, con ra phòng khách chơi với Mặc Định một lát nhé.” Sở Cố Hoài đặt Thước Thước xuống sàn, lôi kéo Duy Duy và Tiễn Tiểu Háo cùng nhau vào nhà bếp.

Ở phòng khách, Thước Thước ôm Mặc Định đang muốn chạy, lấy tay nhỏ bé nựng nựng bụng nó.

Một lúc sau, Tiễn Tiểu Háo liền bụng đĩa thức ăn đi ra, Thước Thước buông Mặc Định ra, tí ta tí tòn chạy đến trước bàn com nhưng khổ nỗi nàng thấp bé không leo lên ghế được, nàng sốt ruột chạy quanh bàn.

“Cha , cha , mẹ!” Thước Thước kêu lên.

“Ôi, đến đây.” Tiễn Tiểu Háo lên tiếng.

“Com com.”

“Ừm, đến đây, mẹ ở bên này, mẹ dứt cho.”

Thước Thước chạy đến trước mặt Tiễn Tiểu Háo, giang hai tay, Tiễn Tiểu Háo ngồi xuống, sau đó ôm Thước Thước đặt trên đùi mình.

“Hôm nay em lại dứt cho nàng? Hay là chờ một chút đồ ăn cho em nha.” Sở Cố Hoài quay đầu hỏi.

“Không cần, hôm nay Thước Thước đói, sẽ ngoan ngoãn ăn com.” Tiễn Tiểu Háo khoát tay áo nhưng Sở Cố Hoài vẫn bới một chén com, lại gấp đầy một chén đồ ăn. Dứt Thước Thước ăn com như là xây dựng một công trình vĩ đại, có khi nàng không chịu ăn, đòi Tiễn Tiểu Háo bế nàng đi một vòng quanh sân mới chịu ăn một thìa, hoặc là đã dứt com vào miệng nhưng lại không chịu nuốt.

Mỗi lần nàng cho Thước Thước ăn xong, Tiễn Tiểu Háo cũng không ăn được gì, Sở Cố Hoài đau lòng Tiễn Tiểu Háo nhưng khi mình dứt Thước Thước thì con bé lại càng không ăn.

“Ngoan, há miệng ra.” Tiễn Tiểu Háo đem thìa đưa đến trước mặt Thước Thước, hôm nay Thước Thước đói, không để cho Tiễn Tiểu Háo thúc giục lần thứ hai, ngoan ngoãn nghe lời há miệng ăn com.

“Sao hôm nay ngoan vậy?” Sở Cố Hoài cười mị mị gấp một cái đùi gà cho Duy Duy.

“Ừm ừm.” Thước Thước miệng còn chứa com gật gật đầu.

“Tiễn Háo, há miệng nào.” Sở Cố Hoài cũng bắt chước bộ dáng dứt cho Tiễn Tiểu Háo ăn.

“Hí hí.” Duy Duy cắn đùi gà ở một bên cười trộm.

“Được rồi, đừng cười trộm, ăn com.” Sở Cố Hoài nhắc nhở Duy Duy.

“Ai~, Tiễn Háo, sắp hết năm rồi, có sắp xếp gì không?” Sở Cố Hoài đột nhiên nhớ tới còn hơn mười ngày nữa là hết năm. Mọi năm nàng đều về nhà ăn bữa com đoàn viên, năm nay có Tiễn Háo, nàng cảm thấy rất hạnh phúc.

“Hừm? Sắp xếp? Oh oh..... Những thứ này thường là mẹ làm hết cả, nhà em nhiều người nhà chị thì ít người, khẳng định phải qua nhà em ăn com tất niên.” Tiễn Tiểu Háo quả quyết nói.

“Cũng đúng.”

“Cuối năm Nhị ca sẽ xuống bếp á, com tất niên khẳng định ăn rất ngon.” Tiễn Tiểu Háo nhớ lại nước miếng chảy ròng ròng.

“Chỉ có biết ăn thôi.”

“Hừ, chị ăn thử đi rồi biết, dư vị ngon vô cùng. A, đúng rồi, còn có rất nhiều pháo hoa, hồng bao a (bao lì xì), đón giao thừa a. Cuối năm nhà em rất

náo nhiệt.” Tiễn Tiểu Háo khoe Sở Cố Hoài.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Tảo Trần, Hết Năm Cũ

84, Tảo Trần, Hết Năm Cũ ...

Tảo trần:Phần lớn các địa phương ở Trung Quốc chọn ngày 24 tháng Chạp là ngày “Tảo trần”. Tảo trần chính là ngày quét dọn nhà cửa, tổng vệ sinh cuối năm.

“ Alo.” Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài mới vừa tan sở, bỗng điện thoại reo, Tiễn Tiểu Háo vội vàng mở túi xách tiếp điện thoại.

“ Tiểu Háo a, là mẹ.” Điện thoại là Tiễn mẫu gọi đến.

“ Mẹ? Có việc gì sao? Thước Thước lại nháo phải không?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“ Không phải, Thước Thước rất ngoan. Kỳ thật cũng không có gì, chỉ là nhớ tới buổi sáng quên nhắc nhở con, ngày mai là ngày hai mươi bốn, phải tảo trần.” Tiễn mẫu nói.

“ Tảo trần?” Về mặt Tiễn Tiểu Háo mờ mịt.

“ Đúng a, chính là quét dọn, làm sạch mọi thứ, đem xui xẻo tổng đi hết.” Tiễn mẫu giải thích.

“ Á, mẹ không nói con cũng quên mất.” Tiễn Tiểu Háo vỗ đầu, nhớ tới hàng năm ngày hai mươi bốn, Tiễn gia đều tổng vệ sinh.

“ Mẹ biết ngay mà, trí nhớ con không tốt. Ai~, việc ở nhà con đừng bận tâm, ba mẹ sẽ tự lo liệu, hần là Đại ca Nhị ca con sẽ trở về.”

“ Đúng rồi, ngày mai vẫn là năm cũ, quét dọn xong về nhà ăn cơm.” Tiễn mẫu nhắc nhở.

Tiến Tiểu Háo xoay qua, dùng khẩu hình miệng nói Sở Cố Hoài ngày mai về nhà ăn cơm. Sở Cố Hoài gật gật đầu, tỏ vẻ có rảnh, Tiễn Tiểu Háo lúc này mới đáp ứng Tiễn mẫu.

“ Dạ.”

“ Ai, mẹ, con nhớ hình như phải dán câu đối Tết?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“ Không phải ngày mai, đêm 30 dán mới tốt.”

“ Câu đối thì cứ đi đầu đường nhờ bác Lưu viết, ông ta đã ở đó viết câu đối mười mấy năm nay, những câu đối xung quanh đây đều là ông ta viết, viết rất hay.”

“ Á, con nhớ rồi, bác Lưu, hàng năm mẹ đều bảo con lại đó lấy câu đối, ông ấy biết con.” Tiễn Tiểu Háo gật gù.

“ Đúng a, vậy được rồi, ngày hôm qua ông ta đã bày sạp ở nơi đó viết câu đó, con muốn đi viết thì mau đi nhanh a.”

“ Ai, biết rồi, chút nữa con và chị Cố Hoài đi liền, ai, nếu không con bảo ông ta viết hai bức nha, sau đó đem qua ẹ.”

“ Cũng được, dù lát nữa con cũng qua đón Thước Thước, ừm, vậy đi, không nói nữa. Còn phải dứt Thước Thước ăn cơm.”

“ Dạ, tạm biệt mẹ.....”

Nói xong, Tiễn Tiểu Háo cúp điện thoại, về mặt ai oán chuyển hướng Sở Cố Hoài.

“ Honey , lao động đi.....”

“ Phốc..... Khụ, ừm, lao động là quang vinh.” Sở Cố Hoài nhin cười, đi về phía trước kéo Tiễn Tiểu Háo lười biếng đứng lên.

“ Hí hí.” Tiễn Tiểu Háo bỗng nhiên cười gian, làm Sở Cố Hoài sợ đến mức lập tức thả tay xuống, mặc cho Tiễn Tiểu Háo trượt về lại sô pha.

“ Em cười cái gì, đừng dọa chị.....”

“Em có đứa con trai.” Tiễn Tiểu Háo cười nói.

“Chị biết, em còn có một đứa con gái nữa.” Sở Cố Hoài liếc nàng.

“Không, khi hai đứa lớn rồi, chúng có thể đi khắp nơi.....” Tiễn Tiểu Háo thỏa mãn nói.

“Ừm, sau đó? nói tiếp đi.” Sở Cố Hoài đại khái đoán được kế tiếp Tiễn Tiểu Háo sẽ nói cái gì.

“Có thể đi đến nhiều nơi và đi đâu đường tìm bác Lưu viết câu đối.” Tiễn Tiểu Háo gật gật đầu.

“Ừm, cho nên em yên tâm để cho chúng chạy ra đâu đường? Đầu năm nay, xe cộ rất nhiều, bọn buôn người cũng không ít.” Sở Cố Hoài nhú mày nói. Tiễn Tiểu Háo yêu Duy Duy như vậy, sao có thể để cho hắn đi một mình.

“Được rồi, chị thắng.” Tiễn Tiểu Háo lập tức thở dài.

“Vẫn là chị với em nên đi thôi.....” Sở Cố Hoài thở dài, kéo người vợ khó khăn lắm mới không lười biếng đi ra ngoài.

“Khổ quá a.....”

“Sắp thành thiếu phụ lưỡng tuổi rồi, còn phải hầu hạ một tên lớn hai tên nhỏ..... Ôi.....” Tiễn Tiểu Háo ai oán giả khóc, liếc trộm Sở Cố Hoài.

“Phục em luôn, ngày mai tảo trần chị và Duy Duy làm, em ngồi một bên căn hộ đưa được chưa?” Sở Cố Hoài sùng nịch hỏi han.

“Là chị nói a, không được gạt em!” Tiễn Tiểu Háo nhanh chóng nói, sợ Sở Cố Hoài đổi ý.

“Ừm, còn bây giờ?”

“Bây giờ đi viết câu đối.” Tiễn Tiểu Háo nhanh chóng tiếp lời.

“Con cũng muốn đi!” Duy Duy từ trong phòng chạy ra, thời gian được nghỉ đông hắn ở nhà buồn chán muốn chết, không phải xem TV chơi máy tính thì là làm bài học bài.

“Không được! Ở nhà làm bài tập!” Tiễn Tiểu Háo cự tuyệt hẳn.

“Đã làm hết một ngày.....” Duy Duy ủy khuất nói.

“Em nha.....” Sở Cố Hoài vỗ nhẹ nhẹ lưng Tiễn Tiểu Háo.

“Đi thôi, chúng ta cùng đi, nhanh đi thay quần áo.” Sở Cố Hoài nói với Duy Duy.

“Vâng.” Duy Duy ngoan ngoãn gật đầu, nhanh vọt vào phòng.

“Em không biết là, hắn càng ngày càng ra dáng học sinh cấp một sao?” Sở Cố Hoài vui mừng cười cười, cúi đầu nhìn nhìn Tiễn Tiểu Háo.

“Ừ, càng ngày càng lì.” Tiễn Tiểu Háo gật đầu.

“Ha ha ha ha.....”

Sở Duy Tiêu rất nhanh đã sửa soạn xong, trông như một tiểu mỹ nam, khuôn mặt hồng hồng, làm cho người ta nhìn không được muốn vươn tay捏 một cái.

Tiến Tiểu Háo đắc ý nắm tay Sở Duy Tiêu ra cửa, Sở Cố Hoài đi theo phía sau.

“Có cần lái xe?” Sở Cố Hoài hỏi.

“Cần chứ, còn phải qua mẹ đón Thước Thước.”

“Ừm, vậy hai mẹ con đứng đây chờ chị, chị đi lấy xe.” Sở Cố Hoài dặn bảo một câu rồi chạy đi lấy xe.

“Mẹ mẹ.” Sở Duy Tiêu lắc lắc tay Tiến Tiểu Háo.

“Hừm?” Tiến Tiểu Háo dời mắt đang đặt ở thân ảnh Sở Cố Hoài, cúi đầu nghi hoặc nhìn Sở Duy Tiêu.

“Sau này mẹ có thể để nàng ở lại trong nhà được không, con có thể chăm sóc nàng.” Sở Duy Tiêu mếu máo nói.

“Con còn nhỏ mà, sao có thể trông coi muội muội được, cha mẹ cũng không yên tâm a.” Tiến Tiểu Háo ôn nhu nói.

“Nhưng con muốn chơi với muội muội.”

“Thế này đi, con qua bên bà ngoại ở với Thước Thước luôn được không?” Tiễn Tiểu Háo đề nghị.

“VẬY còn cha mẹ.....”

“Con sợ cha mẹ không có ai trò chuyện? Cho nên trước đây mới không chịu ở với bà ngoại?” Tiễn Tiểu Háo hiểu được, lúc ấy nàng và Sở Cố Hoài tính để Sở Duy Tiêu và Thước Thước tạm thời ở với Tiễn mẫu, nhưng năn nỉ cỡ nào Sở Duy Tiêu cũng không chịu, cuối cùng các nàng cũng chỉ có thể cho Thước Thước ở đó, sau đó chiều nào cũng đón nàng trở về. Nàng và Sở Cố Hoài còn tưởng rằng Duy Duy không muốn xa nhà, thật sự không nghĩ tới rằng Duy Duy sợ hai nàng ở nhà buồn chán.

“Dạ, Thước Thước đi rồi, con không có ở đây, chỉ còn ba mẹ ở nhà.” Sở Duy Tiêu nghiêm túc nói.

“Đồ ngốc, buổi chiều cha mẹ đi đón các con trở về a, hoặc là cha mẹ tan việc qua bà ngoại ăn cơm ở đó luôn.” Tiễn Tiểu Háo sùng nịch nựng nựng khuôn mặt nhỏ nhắn của Sở Duy Tiêu.

“Phải ha..... Sao con lại không nghĩ tới.....” Sở Duy Tiêu ngây ngô.

Nói xong, Sở Cố Hoài đã lái xe đậu ở trước mặt hai người, Tiễn Tiểu Háo bế Sở Duy Tiêu ngồi vào ghế sau, còn mình ngồi kế Sở Cố Hoài.

Viết xong câu đối, cả nhà qua Tiễn gia ăn cơm chiều, sau đó mới đón Thước Thước về nhà.

Sở Duy Tiêu ôm Thước Thước chạy khắp nơi, Thước Thước cũng hưng phấn ôm cổ ca ca, vẫn như cũ kêu a a, Tiễn Tiểu Háo thấy bọn nhỏ đang chơi vui vẻ, liền nói cho Sở Cố Hoài biết câu chuyện buổi chiều.

“Thật chân thành.” Tiễn Tiểu Háo cảm khái.

“Ừm, giống em.” Sở Cố Hoài cho Sở Duy Tiêu một cái định nghĩa.

“A, không thể như vậy được, con trai phải giống chị mới tốt, giống em là không được.” Tiễn Tiểu Háo kinh hô.

“Oh? Chị như thế nào?” Sở Cố Hoài mỉm cười hỏi.

“Khí phách nha, hí hí, mỗi lần mặt chị nghiêm túc, em đều sùng bái chị.....” Tiễn Tiểu Háo ngốc ha ha cười.

“Đồ ngốc.” Sở Cố Hoài liếc Tiễn Tiểu Háo với vẻ mặt sùng bái. Lôi kéo nàng vào phòng ngủ.

“Hai đứa mau đi ngủ, ngày mai thức dậy tổng vệ sinh!” Cha mẹ ra lệnh một tiếng, Sở Duy Tiêu và Thước Thước đều ngoan ngoãn về phòng.

Ngày hôm sau, cả nhà đều dậy sớm, 6 giờ sáng Tiễn Tiểu Háo dự định làm điểm tâm cho cả nhà, Sở Cố Hoài thấy hiếm khi Tiễn Tiểu Háo không lười giường ngủ dậy sớm, lòng nàng vui vẻ vô cùng, rất có bộ dáng của một người vợ đảm đang.

“Ánh mắt đó là sao, chứa đầy mẫu tính chói lọi như vậy.” Tiễn Tiểu Háo nhạy bén phát hiện ánh mắt long lánh của Sở Cố Hoài.

“Không có gì, bà xã trẻ con của chị trưởng thành, chị cảm thấy rất vui.” Sở Cố Hoài trừng mắt nhìn, thật thà trả lời.

“Đi chết đi, tiếp tục nướng đi, khi nào nấu xong em sẽ gọi chị.”

“Em nghĩ chị như em vậy à, còn có thể tiếp tục ngủ.” Sở Cố Hoài xóc lên chăn rời giường, vào phòng tắm rửa mặt.

Ăn xong bữa sáng, Sở Cố Hoài và Tiễn Tiểu Háo đi chợ mua thực phẩm cho hôm nay, bởi vì sắp hết năm, cho nên tất cả mọi người đều mua rất nhiều thực phẩm về tích trữ, tránh việc giá cả lên cao trong dịp Tết, vì thế người đi chợ rất đông, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài thật vất vả mới mua được thực phẩm. Về đến nhà đã hơn 10 giờ.

“Mẹ mẹ!” Mới vừa vào nhà, Thước Thước liền bỏ nhào đến trước mặt Tiễn Tiểu Háo, ôm lấy đùi nàng.

“Ôi, hôm nay biết làm nũng với mẹ nha, đến, mẹ ôm.” Tiễn Tiểu Háo thả mấy túi thực phẩm xuống, ôm lấy Thước Thước.

“Vị nàng đói.” Duy Duy đột nhiên toát ra mà nói đạo.

“Chắc..... Thì ra là vậy, đúng là đồ không có lương tâm, chỉ khi đói mới tìm mẹ.” Tiễn Tiểu Háo giả vờ giận dỗi quay mặt qua chỗ khác, Thước Thước thấy Tiễn Tiểu Háo giận, lập tức liền nghĩ cách dỗ dành nàng.

“Mẹ đừng giận, Thước Thước thương mẹ nhất.” Thước Thước hôn một cái trên mặt Tiễn Tiểu Háo, sau đó lại dùng tay nhỏ bé sờ sờ mặt Tiễn Tiểu Háo.

“Ha ha, Thước Thước ngoan, mẹ mẹ không tức giận.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị quay đầu lại, cũng hôn một cái trên mặt Thước Thước.

“Được rồi, bắt đầu làm việc thôi. Duy Duy, con quét dọn cha lau cửa sổ ,OK?” Sở Cố Hoài đề nghị.

“OK!” Duy Duy đáp ứng nàng.

“Em đi nấu com, vậy ai trông Thước Thước?” Tiễn Tiểu Háo hỏi.

“Thước Thước chơi xếp gỗ!” Thước Thước nhỏ giọng nói.

“Được rồi, vậy con ngoan ngoãn chơi xếp gỗ ở đây, đừng chạy lung tung.” Tiễn Tiểu Háo dặn bảo nàng.

“Dạ!” Thước Thước cũng gật gật đầu.

“Vậy bắt đầu đi, tẩy trần đón khách.” Tiễn Tiểu Háo nói xong liền vào bếp, lấy chảo và cây lau nhà đưa cho Sờ Duy Tiêu và Sờ Cố Hoài.

Sờ Duy Tiêu và Sờ Cố Hoài tiếp nhận công cụ, liền bắt đầu công việc dọn dẹp, Tiễn Tiểu Háo cười mị mị nhìn Thước Thước đang ngồi chơi vui vẻ ở sân nhà.

“Thước Thước, hôm nay hết năm rồi, mẹ làm món ngon cho con nha?”

Thước Thước hết lác rồi lại gật đầu, sau đó lại tiếp tục tập trung tinh thần vào trò chơi xếp gỗ.

Tiến Tiểu Háo vào bếp, trước tiên rửa sạch dưa và trái cây, cắt ra từng khối. Sau đó liền bắt đầu làm bánh Tiramisu. Duy Duy và Sờ Cố Hoài đều thích vị Matcha (trà xanh), vì thế hôm nay Tiễn Tiểu Háo định làm một cái vị Matcha.

Đem bánh đặt vào lò nướng một lúc sau, Tiễn Tiểu Háo mới bắt đầu nấu com.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiễn Tiểu Háo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Ngày Hai Mươi Chín Tết

85, Hai Mươi Chín Tết ...

Không đến hai tiếng đồng hồ, Sờ Cố Hoài và Sờ Duy Tiêu đã chạy lại đây báo cáo cho Tiễn Tiểu Háo nói mình đã làm xong rồi, sau đó hai người đứng mãi ở bếp không chịu đi, bốn mắt nhìn chăm chăm nàng.

“Sao lại nhìn em như vậy a?” Tiễn Tiểu Háo có chút hoảng sợ hỏi.

“Bánh gato.” Sờ Duy Tiêu học cách nói chuyện đơn giản của Sờ Cố Hoài.

“Không phải bánh gato, là Tiramisu.” Sờ Cố Hoài sửa lại.

“Mùi thính quá!” Tiễn Tiểu Háo giận, búng nổ lên bọn hắn.

“Chưa có chín đâu, nhìn chăm chăm em cũng vô dụng, hai người quét dọn sạch chưa hả, lát nữa em sẽ kiểm tra.” Tiễn Tiểu Háo uy hiếp.

“Ừm ừm, vô cùng sạch sẽ, chút nữa em cứ đến kiểm tra xem.” Sờ Cố Hoài ngoan ngoãn trả lời.

“Mẹ mẹ, nếu thật sự sạch sẽ thì có được thưởng không?” Sờ Duy Tiêu hỏi.

“Có a, Tiramisu vị trà xanh.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị trả lời.

“Nếu không sạch?”

“Vậy hai người nhìn mẹ và Thước Thước ăn.” Tiễn Tiểu Háo cười nắc nẻ.

“Mẹ, mẹ thật xấu.” Sờ Duy Tiêu bĩu môi, rời nhà bếp.

“Ha ha ha.....” Tiễn Tiểu Háo ha ha cười to.

“Đừng vội đắc ý, mau nấu com đi, chị sắp chết đói rồi.” Sờ Cố Hoài sờ sờ bụng, làm việc nhà thật sự rất mệt.

“Biết rồi biết rồi.” Tiễn Tiểu Háo phát phát tay, khi Sờ Cố Hoài sắp rời nhà bếp Tiễn Tiểu Háo đột nhiên giữ nàng lại, đút cho nàng một miếng thịt gà.

“Ngon không. Mới vừa làm xong.” Tiễn Tiểu Háo cười mị mị nói.

Sở Cố Hoài cười gật gật đầu, cầm lên đĩa muốn gấp thêm một miếng nữa nhưng bị Tiễn Tiểu Háo ngăn cản.

“Chỉ cho chị một miếng thôi, kéo tí nữa Duy Duy nói em thiên vị.”

“Em.....”

“Được rồi được rồi, chị đi ra ngoài trước đi, lúc ăn cơm chị muốn ăn bao nhiêu thì ăn.” Tiễn Tiểu Háo làm cái mặt quỷ với Sở Cố Hoài rồi đẩy nàng ra khỏi nhà bếp.

“Đứa nhỏ này.....” Sở Cố Hoài cười lắc lắc đầu, đi về hướng phòng khách với Thước Thước và Duy Duy.

Nấu cơm xong, Tiễn Tiểu Háo rời nhà bếp, vào phòng và ban công kiểm tra vệ sinh, sau đó chạy tới phòng tắm và hành lang xem xét, khi nàng vừa lòng đi xuống lầu, phát hiện trên bàn ba người đã ăn đến bát diệc nhạc hồ*(ý là làm việc gì đó rất hăng say, mãi mê đến nỗi quên cả trời đất).

“Ba người thật không có lương tâm a, không đợi em đã ăn trước rồi!” Tiễn Tiểu Háo quát ba người.

“Đói.....” Sở Cố Hoài ngẩng đầu, bày ra vẻ mặt đáng thương. Còn Sở Duy Tiêu thì nhét thức ăn đầy miệng, y y ô ô không biết nói cái gì, Thước Thước ngồi trên đùi Sở Cố Hoài, quần quít lấy Sở Cố Hoài đòi ăn thịt gà.

“Được rồi, được rồi, nhìn hai người vệ sinh nhà cửa không tệ, em sẽ tha thứ cho hai người.” Tiễn Tiểu Háo ra về người lớn nói.

“Ừm ừm, mau ngồi xuống ăn cơm.”

“Ừm.” Tiễn Tiểu Háo rất nhanh chạy xuống, tự ỉnh một bát canh.

“Thức ăn hôm nay rất ngon.” Cuối cùng Sở Duy Tiêu cũng nuốt hết một đồng thức ăn trong miệng, kích động nói với Tiễn Tiểu Háo.

“Dĩ nhiên rồi, mẹ mất cả buổi trưa để làm mà, những món này đều là món ba cha con thích.” Tiễn Tiểu Háo giắp một khối thịt bò tiến Thước Thước miệng.

“Bánh Tiramisu đâu?” Duy Duy bày ra vẻ mặt chờ mong hỏi.

“Trong tủ lạnh, để lạnh thêm chút nữa sẽ ngon hơn.”

“Vâng vâng, mẹ mẹ, ăn đùi gà.” Duy Duy gấp một cái đùi gà cho Tiễn Tiểu Háo để lấy lòng nàng.

“Biểu hiện hôm nay thật không tồi, hí hí.....” Nói xong, Tiễn Tiểu Háo vui đầu ăn.

Bữa trưa ăn rất no, cộng thêm buổi sáng mọi người bận rộn, cho nên buổi tối và cơm tối điều bị bỏ quên, hơn 8 giờ cả nhà mới bắt đầu ăn cơm. Tiễn Tiểu Háo đem cơm thừa buổi trưa hâm nóng lại để giải quyết buổi tối.

Bánh Tiramisu là món tráng miệng sau khi ăn xong, bị hai lớn hai nhỏ ăn sạch sẽ.

Vài ngày sau, sự vụ sở lại đến thời kỳ bận rộn nhất, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài để hai đứa con ở nhà Tiễn mẫu, sau đó bắt đầu cuộc sống bận rộn cả ngày như một con quay.

Quản Thành luật sư sự vụ sở

“An An, cô hỏi bên tài vụ coi báo cáo đã viết xong chưa, làm xong báo cáo các nàng đưa đến văn phòng tôi, nếu chưa xong thì báo nội trong hôm nay phải hoàn thành, không xong thì phải tăng ca.”

“Vâng.”

“Đinh Hiểu, hồ sơ vụ kiện trong năm nay chỉnh lý xong chưa?”

“Còn một nửa.”

“Vậy Tiểu Háo em qua giúp Đinh Hiểu.”

“Á.”

“Vậy còn, ừm..... vụ kiện mấy ngày trước.....”

“Làm xong.”

“Ừm, tốt lắm.”

Ngày kế, Sở Cố Hoài cảm thấy mình sắp ngất xỉu vì mệt. Đầu, cổ, lưng. Đau nhức, bất quá nhìn nhìn bên ngoài nhóm nhân viên bận rộn, Sở Cố Hoài không khỏi lộ ra tươi cười.

“Mệt lắm phải không.” Tiền Tiểu Háo cầm com hộp đi vào.

“Ừm, hơi hơi.”

“Cái gì mà hơi hơi, bận đến nỗi ngay cả com trưa còn không ăn.” Tiền Tiểu Háo oán trách.

“Em cũng vậy thôi.”

“Ai..... chị làm em lo lắng.”

“Ừm, qua mấy ngày nữa là ổn rồi.”

“Mau ăn đi, ăn xong tiếp tục chiến đấu.” Tiền Tiểu Háo đem com hộp đến trước mặt Sở Cố Hoài.

“Em không ăn hả?” Sở Cố Hoài tiếp nhận com hộp, ngẩng đầu hỏi Tiền Tiểu Háo.

“Ăn rồi.”

“Vậy em đi.....”

“Giúp chị thúc giục bọn họ làm báo cáo..... Biết mà.” Tiền Tiểu Háo rất hiểu Sở Cố Hoài, không đợi nàng nói xong thì đã mở miệng nói, sau đó rời văn phòng.

Sở Cố Hoài cười cười, cầm lấy com hộp ăn, mấy ngày nay quả thật rất bận, phải đem hết tư liệu, vụ kiện, báo cáo, tài vụ phân tích chính lý lại hết. Bởi vậy tất cả mọi người vô điều kiện tăng ca, bận đến bất diệc nhạc hồ.

Cuối cùng, ngày 29 đã hoàn thành.

2 giờ trưa, ngày 29 Tết

“Được rồi, xong xuôi.” Sở Cố Hoài thu xong bảng báo cáo cuối cùng, rời văn phòng.

“Năm mới sắp đến, vô cùng cảm tạ mọi người đã vất vả suốt một năm, trong một năm này, Quân Thành vẫn vững vàng như trước, tin tưởng mọi người ai cũng có cảm xúc này, thật sự không thể phủ nhận cố gắng của mọi người, lời cảm tạ không nên nói nhiều, bây giờ mọi người nên về nhà thu xếp, chúng ta mở tiệc tất niên.”

“Hoan hô.” Tất cả mọi người đều hoan hô, nhanh chóng đứng lên thu dọn đồ đạc.

“Năm nay nghỉ Tết tận 10 ngày, muốn du lịch thì phải mau chóng quyết định.” Sở Cố Hoài cười nhắc nhở.

“A, mười ngày?” An An ngẩng đầu hỏi.

“Ừm.” Sở Cố Hoài cười gật đầu.

“Hoan hô! Lão Đại chúng tôi yêu cô!” Đinh Hiểu nhảy dựng lên.

“Coi chừng Háo Tử ăn đấm chua.” An An vỗ vai Đinh Hiểu.

“Em sẽ không ghen đâu, mọi người yêu nàng đi. Ha ha.....” Tiền Tiểu Háo tung tăng đến bên người Sở Cố Hoài, khoác tay nàng.

“Ngọt ngào mật mật qua năm mới, thật lãng mạn nha.”

“Đúng vậy đúng vậy.”

“Lão Đại, hồng bao năm nay phải nhiều hơn một chút”

“Chúng tôi rất ghen tị.....”

“Thôi nha, chúng tôi đi trước, buổi tối ăn tiệc tất niên xong đi hát karaoke.” Tiền Tiểu Háo lôi kéo Sở Cố Hoài rời đi, mấy ngày nay không được thấy Thước Thước và Duy Duy, khiến nàng vô cùng khó chịu.

“Oh..... Ở đâu a. Mấy giờ?” An An vội vàng gọi lại Tiền Tiểu Háo.

“Buổi tối 7 giờ, tại Thăng Ký.” Sở Cố Hoài nói xong, liền bị Tiền Tiểu Háo lôi đi.

“Thắng Ký a, rất đắt .....” An An than thở nói.

“Sợ cái gì, không phải cô ra tiền a, không tốn gì hết.” Đinh Hiểu nói nằng nặt tiếp tục dọn dẹp đồ đạc trên bàn làm việc.

Buổi tối 7 giờ, tất cả mọi người đều đến Thắng Ký đúng giờ, chờ Tiễn Tiểu Háo và Lão Đại của họ xuất hiện. Không lâu sau Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài cũng đến, trong tay còn dẫn theo hai đứa nhỏ.

“Oh oh, cuối cùng Lão Đại đã tới, chúng tôi đợi muốn mòn con mắt.”

“Ah, Duy Duy, Thước Thước!”

“Chào các ca ca tỷ tỷ.....” Duy Duy thực ngoan mở miệng chào hỏi.

“Ngao lăm, đến bên tỷ tỷ này.” An An dẫn Duy Duy đến ngồi bên cạnh mình.

“Gọi món chưa?” Sở Cố Hoài ngồi xuống, đem rượu trong tay đặt trên bàn.

“Vẫn chưa, chờ hai người.”

“Có rượu ngon.....”

“Ừm, lát nữa kêu nhân viên phục vụ mở.”

“Chờ chúng tôi làm chi, mọi người cứ gọi đi a, bọn tôi sao cũng được, ừm, gọi một phần canh cá đi, bọn nhỏ thích ăn.” Tiễn Tiểu Háo cười nói.

“Oh, được rồi.”

Đinh Hiểu gọi nhân viên phục vụ, tổng hợp những ý kiến về các món ăn của mọi người.

Đất xất ra miếng, các món quả thật làm không tệ, đồ ăn lên, mọi người cũng dần dần có tử húng.

“Lão Đại, chúng tôi kính cô một ly, cảm tạ cô dẫn chúng tôi vào con đường tiền đồ rộng mở.” Đinh Hiểu nói giòn.

“Cho dù tiền đồ tươi sáng cỡ nào, thì cũng phát hồng bao ọi người.” Sở Cố Hoài cười cười, cùng các đồng nghiệp nâng ly, sau đó uống cạn một hơi.

“Đây, hồng bao, mỗi người một cái.” Sở Cố Hoài lấy ra hồng bao, phát cho từng người.

Tiệc tất niên ăn đến tận hứng, uống không ít rượu, khi thanh toán, mọi người định tiếp tục đi nơi khác vui chơi, Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài dĩ nhiên là không tham dự, nhưng tiếp theo câu “hóa đơn đã thanh toán đầy đủ” liền mang theo hai đứa nhỏ về nhà.

Còn chưa về tới nhà, Tiễn mẫu đã đoạt mệnh liên hoàn call tới.

“Mẹ

“

“Ôi~, sao gọi điện thoại ở nhà không có ai nghe máy?”

“Tụi con ra ngoài ăn tất niên.”

“Ừm, cũng không có gì, chỉ là nhắc nhở con, sáng ngày mai phải dán câu đối xuân, dán xong thì phải về nhà liền, lão Sở bọn hán ngày mai cũng tới đây đón giao thừa.” Quả nhiên như Tiễn Tiểu Háo đoán từ trước, Tiễn mẫu lại ôm đồm hết thảy.

“Oh, vâng.”

“Sớm một chút a, bây giờ cứ tới đây, khi đến nhớ mua rau hẹ và thịt heo.” Tiễn mẫu dặn dò.

“Làm sủi cào?”

“Ừm, rau hẹ, cải trắng, thịt heo, cải trắng thì ở nhà có.”

“Vâng, con biết rồi.”

“Những thực phẩm khác con đừng tự ý mua a, mẹ đã mua hết rồi.”

“Vâng.”

“Đại ca Nhị ca con cũng đều đến, rất náo nhiệt a.”

“Vâng, con vẫn chưa tới nhà, ngày mai qua rồi nói sau.” Tiền Tiểu Hảo ngăn trở Tiền Tiêu tiếp tục một tràng huyền thoại, nói câu tạm biệt rồi cúp điện thoại.

“Mọi người đều nghe được rồi đó, buổi sáng bảy giờ phải qua đó, lại còn phải dán câu đối, ngày mai 6 giờ rời giường, không được ngủ nướng.” Tiền Tiểu Hảo nói với Sở Cố Hoài và Duy Duy.

“Nhà chúng ta người hay ngủ nướng nhất là.....” Sở Cố Hoài nói.

“Là mẹ mẹ.....” Sở Duy Tiêu tiếp lời Sở Cố Hoài.

“Khụ khụ..... Cái gì chứ, đang lái xe thì đừng nói linh tinh.” Tiền Tiểu Hảo nghiêm trang nói với Sở Cố Hoài.

“Tĩnh tĩnh y như đứa con nít, còn không chừng chặc bằng Duy Duy.” Sở Cố Hoài liếc Tiền Tiểu Hảo.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Năm Mới (Hoàn)

86, Năm mới - Cái Kết Hạnh Phúc

Hôm nay là đêm 30, Tiền Tiểu Hảo và Duy Duy tốt hơn mọi ngày, chưa đến năm giờ đã hưng phấn từ trên giường ngồi dậy, gây sức ép cho Sở Cố Hoài khiến nàng không thể ngủ ngon giấc, ngược lại Thước Thước thì không coi ai ra gì, kiên trì ngủ đến hùng đông, thỉnh thoảng còn ngáy.

“Em làm ơn cho người khác ngủ đi, đừng dầy vò chị nữa.....” Sở Cố Hoài vô lực nằm ở trên giường oán giận.

“Hôm nay là giao thừa, sao chị lại còn ngủ!” Tiền Tiểu Hảo trách nàng.

“Em dậy giờ này bộ có người đón giao thừa cùng em sao?” Sở Cố Hoài nói xong lại nằm xuống ngủ tiếp.

“Mau dậy nhanh, dán câu đối xuân xong sau đó về nhà.....” Tiền Tiểu Hảo chạy đến bên giường lay lay Sở Cố Hoài.

“Bây giờ còn sớm mà.....” Sở Cố Hoài trừng mắt nhìn Tiền Tiểu Hảo.

“Mẹ mẹ.....” Ngoài cửa truyền đến giọng nói nhỏ nhẹ của Duy Duy.

“Oh, bảo bối cũng dậy rồi!” Tiền Tiểu Hảo như là tìm được đồng minh, nàng lập tức xông tới, lôi Duy Duy đến bên giường.

“Nhìn đi, Duy Duy đã thức, chị còn không chịu dậy sao.” Tiền Tiểu Hảo nói Sở Cố Hoài.

“Hơ..... Thật không có biện pháp làm khó dễ em.” Sở Cố Hoài thở dài, sùng nịch nhìn Tiền Tiểu Hảo, sau đó xốc chăn lên rời giường.

“Lạnh quá, mặc thêm quần áo rồi đi đánh răng rửa mặt.” Tiền Tiểu Hảo vội vàng đem quần áo bên giường phủ thêm cho Sở Cố Hoài.

“Ừm.” Sở Cố Hoài quay đầu cười với Tiền Tiểu Hảo.

“Mẹ mẹ, giao thừa có phải rất vui?” Thấy Sở Cố Hoài vào phòng tắm, Sở Duy Tiêu vội vàng lôi kéo Tiền Tiểu Hảo về mặt chờ mong hỏi nàng.

“Đúng a, qua bà ngoại hỗ trợ dán câu đối, làm sủi cảo, cùng nhau ăn cơm tất niên, buổi tối cùng nhau đốt pháo, xem pháo bông, đúng rồi, còn có thể thu được rất nhiều rất nhiều hồng bao á. Hí hí, cậu cả, cậu hai, cậu út còn có ông, bà nội ngoại, ông cố khẳng định đều cho con và Thước Thước hồng bao rất lớn.” Tiền Tiểu Hảo cười a a nói.

“A.....” Sở Duy Tiêu thần thờ trừng mắt nhìn.

“Sao vậy, không thích?” Tiền Tiểu Hảo thấy phản ứng của Sở Duy Tiêu, nhất thời không hiểu.

“Không phải..... Chỉ là cảm thấy..... Giống như đang nằm mơ.....” Duy Duy nhỏ giọng nói.

“Nằm mơ? Sao lại có ý nghĩ như vậy, hử?” Tiền Tiểu Hảo ôm lấy Sở Duy Tiêu, thân mật nheo nheo cái mũi nhỏ của hắn.

“Con chưa bao giờ cùng người nhà đón giao thừa.” Sở Duy Tiêu đem đầu tựa vào người Tiền Tiểu Hảo.

“Thời khắc giao thừa con chỉ có thể thấy được những đứa trẻ chơi pháo hoa ở bên ngoài, bọn hắn cười rất vui vẻ. Duy Duy ở trong phòng vừa lạnh lại vừa đói.....rất khó chịu.”

“Ngoan, đều là quá khứ. Hiện tại con hạnh phúc hơn rất nhiều người rồi đúng không?” Tiễn Tiểu Háo cười hỏi.

“Vâng, rất hạnh phúc, tất cả mọi người đều tốt với Duy Duy, hơn nữa các bạn học rất ngưỡng mộ con á, có cha mẹ lợi hại như vậy.”

“Ha ha, cái này đúng rồi. Mẹ nói cho con biết, hôm nay về nhà bà ngoại phải biết ăn nói một chút. Vừa vào nhà thì phải thưa mọi người, như vậy mới có hồng bao, hi hi, lúc mẹ còn nhỏ đều làm thế, mỗi năm giao thừa đều đi lang thang gõ cửa từng nhà dùng miệng ngoan ngoãn lấy hồng bao, hàng năm đều lấy rất nhiều hồng bao, cậu út con ghen tỵ muốn chết. Ha ha ha.....” Tiễn Tiểu Háo nhớ tới chuyện trước đây, cười đến dị thường gian trá.

“Ôi trời, hình như không cần thận nghe được cái gì đó.” Lúc này, Sở Cố Hoài từ phòng tắm đi ra. Cô ý cười nói.

“Chị.....”

“Chị cái gì?”

“Chị, chưa nghe gì hết đúng không!”

“Chị nghe được.”

“Lão công

“Tiễn Tiểu Háo vội vàng buông Duy Duy, chạy đến làm nũng với Sở Cố Hoài.

“Ngoan lắm” Sở Cố Hoài cười nựng nựng mặt Tiễn Tiểu Háo.

“Kia .....”

“Yên tâm đi, không nói cho người khác biết.”

“Hi hi, chị Cố Hoài đối với em tốt nhất.....” Tiễn Tiểu Háo nịnh hót.

“Em nha, thật là mất hình tượng. Thoạt nhìn tưởng đâu rất ngoan, hình tượng và nội tâm một chút cũng không ăn nhập với nhau.”

“Biết thì tốt, nói ra để làm chi.” Tiễn Tiểu Háo liếc Sở Cố Hoài, lôi kéo Sở Duy Tiêu ra cửa phòng.

Dùng xong điểm tâm và dán câu đối, Tiễn Tiểu Háo dẫn Duy Duy với vẻ mặt hạnh phúc ra cửa trước, Sở Cố Hoài thì ôm Thước Thước đang ngủ say đi theo phía sau.

“Đừng dùng tay dụi mắt, có vi trùng.” Sở Cố Hoài đem cái tay đang dụi mắt của Thước Thước bỏ xuống.

“Ừm.....” Thước Thước dùng âm mũi lên tiếng, xoay người ôm cổ Sở Cố Hoài, rồi tiếp tục ngủ.

“Tiểu Háo, em xem, hôm nay chị không thể lái xe, em đến đây đi.” Sở Cố Hoài nhìn nhìn tiểu bảo bối đang ngủ say trong lòng mình.

“Được rồi, em lái.” Tiễn Tiểu Háo tiếp nhận chìa khóa xe Sở Cố Hoài đưa, ngồi vào vị trí lái.

Hôm nay tâm tình cả nhà đều rất tốt, trong xe bật nhạc vui tươi, Tiễn Tiểu Háo mở ra cửa kính xe, không khí mát mẻ của sớm hôm làm cho các nàng càng thêm thư sướng, Tiễn Tiểu Háo thỉnh thoảng hát vài câu theo nhạc, Sở Duy Tiêu kể chuyện vui ở trường cho Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài nghe.

Rất nhanh đã đến “Nương gia”* (Nhà mẹ đẻ) của Tiễn Tiểu Háo, lúc này Thước Thước mới thật sự thức dậy.

“Mẹ, chúng con đã về.” Tiễn Tiểu Háo ở ngoài cửa hô.

“Cả sân đều nghe được, con nha.....” Tiễn mẫu mở cửa, thuận tiện trách móc một tiếng.

“Ai nha, hôm nay là đêm 30, đừng nói là nàng. Ai, tối rất sớm a.”

“Đúng a, ngày hôm qua mẹ phân phó .”

“Mau vào, mẹ đang làm nhân sủi cảo, lát nữa Đại ca Nhị ca con và Tàn Tây sẽ tới, ôi, đến, bảo bối, lại đây, bà ngoại, bà nội hôm nay chuẩn bị rất nhiều đồ ăn ngon cho các con.” Tiễn mẫu một tay ôm Thước Thước, một tay lôi Duy Duy vào phòng, từ trong ngăn tủ lấy ra thật nhiều đồ ăn vặt, từng món từng món được đặt trên bàn. Thước Thước và Duy Duy vây quanh Tiễn mẫu, ánh mắt luôn nhìn chăm chăm những thứ này.

“Mẹ, không nên nuông chiều bọn chúng như vậy, những thứ này đều cho chất bảo quản, chất phụ gia....vân vân, không tốt cho sức khỏe.” Tiễn Tiểu Háo vội vàng tiến lên ngăn cản.

“Ôi trời, giao thừa mới ăn mà, mẹ đang vui vẻ, sao lại làm mẹ cụt hứng chứ.” Tiễn mẫu mở ra một bịch khoai tây chiên, nhét vào tay Sở Duy Tiêu.

“Ừm, hôm nay cho bọn hần ăn đi, dù sao cũng ăn không được bao nhiêu.” Sở Cố Hoài đồng ý nói.

“Được rồi, mẹ nói này, để dành bụng, đêm nay ăn tiệc lớn.” Tiễn Tiểu Háo cười cười nói với hai đứa trẻ.

“Duy Duy rất nhanh gặt đầu.”

“Ngoan lắm, vậy đến phòng khách với ông ngoại đi, bà ngoại và mẹ con phải làm sủi cảo.” Tiễn mẫu vỗ vỗ đầu Duy Duy, xoay người định vào bếp tiếp tục làm sủi cảo.

“Mẹ, đem sủi cảo và nhân bánh lấy ra đây đi, mọi người cùng nhau làm, đúng lúc có thể dạy Duy Duy gói một chút.” Sở Cố Hoài đề nghị.

“Oh. Ý kiến hay.” Tiễn mẫu đồng ý nói.

Mới vừa đem sủi cảo và nhân ra, chuông cửa liền vang, nghe bên ngoài nhao nhao, đã biết đây là một đám người.

“Chắc chắn là Đại ca Nhị ca con.” Tiễn mẫu vừa nói với Tiễn Tiểu Háo, vừa đi mở cửa.

Vừa mở cửa, Tiễn mẹ mẹ đã bị một đám người ngoài cửa làm hoảng sợ. Gia đình Tiễn gia coi như đều đã đến đông đủ.

“Đúng lúc lắm, mẹ mới vừa đem sủi cảo và thịt đem ra gói, đến, nhanh rửa tay rồi cùng nhau gói sủi cảo.” Tiễn mẫu hưng phấn nói.

“Vâng

“Tất cả mọi người không có dị nghị, chia nhau đi về hướng phòng tắm cùng nhà bếp rửa tay.

Ngay từ đầu, toàn bộ mọi người vây quanh bàn gói sủi cảo, trong đó tính ra Tiễn mẫu, Tiễn Tiểu Háo và Tiễn Nhị gói đẹp nhất, những người khác đơn thuần chỉ là đến góp vui, Tiễn Đại ca, Tiễn Tần Tây và Chung Giai gói sủi cảo không những xấu mà còn bị bể.

Tiến Tiểu Háo vừa gói vừa cười nhạo hai người bọn họ, cuối cùng Tiễn Nhị ca vẫn là đau lòng Chung Giai, đem sủi cảo của hần đến trước mặt mình.

“Đến, Duy Duy lại đây với cậu hai này, cậu hai dạy con gói.” Tiễn Nhị ca ngoác ngoác Sở Duy Tiêu.

“Vâng.” Sở Duy Tiêu ngoan ngoãn lại, học bộ dáng của Tiễn Nhị ca cầm lấy sủi cảo.

“Làm như vậy, sợ dính tay thì làm ướt tay trước. Đúng rồi, oh, chính là như vậy, thực thông minh.....” Tiễn Nhị ca khen ngợi.

“Tất nhiên rồi, là đứa nhỏ do em một tay dạy dỗ có thể không thông minh sao.” Tiễn Tiểu Háo không chút khách khí nhận hết công lao về mình.

“Bớt đi.” Tiễn Tần Tây nói.

“Mọi người ai có tiền xu, đều giao ra đây.” Tiễn mẫu reo lên.

“Năm nay vẫn tuân theo quy củ?” Tiễn Đại ca hỏi.

“Đúng vậy, ai ăn trúng tiền xu sẽ được một lễ vật đặc biệt.” Tiễn mẫu cười nói.

“Năm trước con nhớ là tiểu muội ăn trúng, năm nay nhất định là A Giai của con sẽ được giải.” Tiễn Nhị ca giờ ngón tay cái biểu tượng like quả quyết.

“Anh! Thật là mơ mộng hão huyền!” Tiễn Tiểu Háo tức giận nói.

“Các con nha, còn chưa ăn gì hết mà ồn ào cái gì, đến, bỏ đồng xu vào sủi cảo a.”

Tiến mẫu dùng nước sôi rửa tiền xu, rửa sạch xong sau đó cho vào trong nhân sủi cảo.

Sau khi gói sủi cảo xong, mọi người bắt đầu dán câu đối xuân, trong phòng cũng dán đầy những dòng chúc mừng này nọ.

Không lâu sau Sở gia cũng đến đông đủ, bữa trưa ăn vô cùng ít, chỉ có món mì xào và canh thịt viên, Tiễn mẫu cố ý muốn mọi người dành bụng để buổi tối ăn cơm tất niên.

Buổi chiều trôi qua thật dễ chịu, Tiễn Đại ca và Tiễn Nhị ca đem bàn, ghế dựa ra sân, trên bàn bày biện đĩa bát tiên, món gì cũng có. Tất nhiên, Tết không thể thiếu hạt dưa. Hạt dưa đỏ, hạt dưa đen, hạt dưa trắng..... Cái gì cũng có.

Cả nhà ngồi ở trong sân vừa đập hạt dưa vừa nói chuyện phiếm, Tiễn Tiểu Háo vòng tới vòng lui, hết ngồi chỗ này rồi ngồi chỗ khác. Thật sự rất vui.

Chưa đến 4 giờ, Tiễn Tiểu Háo và Tiễn Nhị ca đã bị Tiễn mẫu lôi vào nhà bếp hỗ trợ, những người còn lại tiếp tục ngồi trong sân chơi đùa với Thước

Thước và Duy Duy, tán gẫu chuyện cũ. Nói trắng ra chính là đợi cơm ăn.

“Chuẩn bị ăn cơm.....”

Nỗ lực hơn 3 tiếng, Tiễn mẫu, Tiễn Tiểu Háo và Tiễn Nhị ca rốt cuộc làm xong cơm tất niên, Tiễn mẫu bảo Tiễn Tiểu Háo đi gọi mọi người, còn bà cùng Tiễn Nhị ca ở trong phòng dọn bát đĩa, bung thức ăn.

“Nhanh như vậy?”

“Ôi, thơm quá.”

“Đói chết mất.”

“Mau vào nhà.....”

Mọi người phản ứng không đồng nhất, nhưng đều không hện mà cùng đứng lên đi vào nhà.

“Oa.....”

“Trời.....”

“Thiệt nhiều đồ ăn.....”

Ngoại trừ ngạc nhiên, vẫn là khâm phục.....

Sủi cảo, cải xào, sườn xào chua ngọt, cá sốt chua ngọt, vịt quay, gà luộc, đậu hủ, giò heo kho đậu tương.....

Phong phú đến mức làm người ta nói không nên lời, phần lớn đều là món ăn gia đình nhưng hương thơm thật mê người.

“Không chịu nổi, thơm quá.....” Tiễn Tần Tây trừng mắt nhìn nói.

“Mau ngồi xuống ăn nha, đứng nhìn làm gì. Ah, mọi người muốn uống rượu không?” Tiễn mẫu hỏi.

“Bà thật là..... Năm mới lúc nào mà chẳng có rượu.” Tiễn phụ đứng lên, đem rượu quý lấy ra, lấy thêm vài chung rượu, rót một ít, đặt ở trước mặt những thành viên có thể uống rượu.

“Đến, uống rượu qua bàn này, uống nước ngọt qua bàn kia.” Tiễn phụ nói.

Bởi vì nhiều người, cho nên cơm tất niên cũng chia hai bàn. Tiễn Tiểu Háo và Sở Cố Hoài chăm hai đứa nhỏ nên ngồi ở bàn nước ngọt, cả nhà ăn cơm tất niên với bầu không khí sôi nổi.

Tiến Tiểu Háo may mắn ăn trúng tiền xu, khiến nàng cao hứng đến thiếu chút nữa bật dậy.

“Mẹ! Lẽ vật lẽ vật!” Tiễn Tiểu Háo hét to.

“La hét cái gì, sợ bị mất phần hả?” Tiễn mẫu oán trách nói.

Sau đó hai người vào phòng, bà lấy một hộp quà xinh đẹp đưa cho nàng.

“Cho con xem, con muốn coi là món gì.”

“Hiện tại xem cái gì, về nhà mở ra.” Tiễn mẫu nói.

“Được rồi.....” Tiễn Tiểu Háo mặt mày hớn hở đáp ứng.

Ăn xong cơm tất niên, hiển nhiên là đến tiết mục phát lì xì quan trọng nhất, trước đây Tiễn gia không có trẻ con, tất cả mọi người đều lì xì cho Tiễn Tiểu Háo nhưng năm nay lại khác, những bao lì xì vốn thuộc về Tiễn Tiểu Háo tự nhiên đều đến trên tay Thước Thước và Duy Duy.

“Nhiều quá, đủ rồi đủ rồi.....” Tiễn Tiểu Háo vội vàng ngăn cản mọi người liên tục lì xì cho Sở Duy Tiều.

“Sao lại đủ rồi, tưởng bói lì xì là việc làm có ý nghĩa đến, cầm lấy.” Tiễn phụ không nghe Tiễn Tiểu Háo, vẫn lì xì cho Sở Duy Tiều.

“Cám ơn ông ngoại!”

“Ôi, ngoan lắm, ông ngoại chúc Duy Duy học giỏi, vạn sự như ý trong năm mới.”

“Dạ vâng.....”

Phát lì xì xong cũng gần 8 giờ, mọi người đều theo phong tục truyền thống là ngồi ở sô pha vừa nói chuyện phiếm vừa xem chương trình đón xuân trên TV, thỉnh thoảng bình luận một chút về chương trình.

“Không hay bằng năm trước.”

“Tạm được, anh cảm thấy tiểu phẩm không tệ.”

“Ừm, nhưng cách nói không hài hước gì hết.”

“Em cho rằng yêu cầu của anh quá cao.....”

“Chắc, ba, diễn viên mà ba thích ý, tên gì..... ưm.”

“A, là.....”

“Ha ha ha ha.....”

Tiền Tiểu Háo cho rằng, gia đình sum họp đại khái chính là như vậy đi, tựa hồ nàng đã vô tình có được thứ mà nhiều người dùng cả đời để đạt được.

Quên mất là ai đã từng nói, tình yêu thật sự là tin tưởng chỉ có mình mới có thể đem hạnh phúc đến cho đối phương. Sở Cố Hoài mang lại hạnh phúc ỉnh nhiều hơn bất cứ ai khác nhưng còn mình thì sao? Liệu mình có cho nàng hạnh phúc giống như vậy?

Tiền Tiểu Háo quay đầu nhìn nhìn bên cạnh Sở Cố Hoài đang nở nụ cười, nàng cũng hép mắt cười, đáp án dĩ nhiên là chắc chắn rồi, hơn nữa không chỉ một chút.

“Khoảnh khắc đếm ngược thời gian đã đến, mọi người cùng nhau đếm ngược, nghênh đón năm mới.....” Trên TV, người chủ trì cười nói, màn hình lớn phía sau cũng đã chuẩn bị tốt.....

“Mười, chín, tám, bảy, sáu, năm, bốn, ba, hai.....” Mọi người đếm ngược theo người chủ trì.

“Một!”

“Chúc mừng năm mới!!!!!!!!!!”

Ngoài cửa pháo hoa hòa cùng dây pháo đồng thời vang lên, vô cùng náo nhiệt. Trong phòng mọi người ồn ào vui vẻ, tất cả mọi người kích động và hạnh phúc nói “Chúc mừng năm mới.”

Tiền Tiểu Háo chìm đắm trong hạnh phúc ngọt ngào, nàng lặng lẽ nắm tay người yêu bên cạnh.

“Năm mới vui vẻ, honey.”

Sau đó, nàng thấy được nụ cười ấy lại nở trên môi người yêu như lần đầu gặp nhau ở quán trà...

Vẫn khiến trái tim nàng xao xuyến như ngày xưa...

Hẹn gặp mọi người ở tác phẩm khác nhé ^^

Cám ơn đã theo dõi đến cuối truyện.

Bạn đang đọc truyện *Quán Trà Tình Yêu Của Tiền Tiểu Háo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.